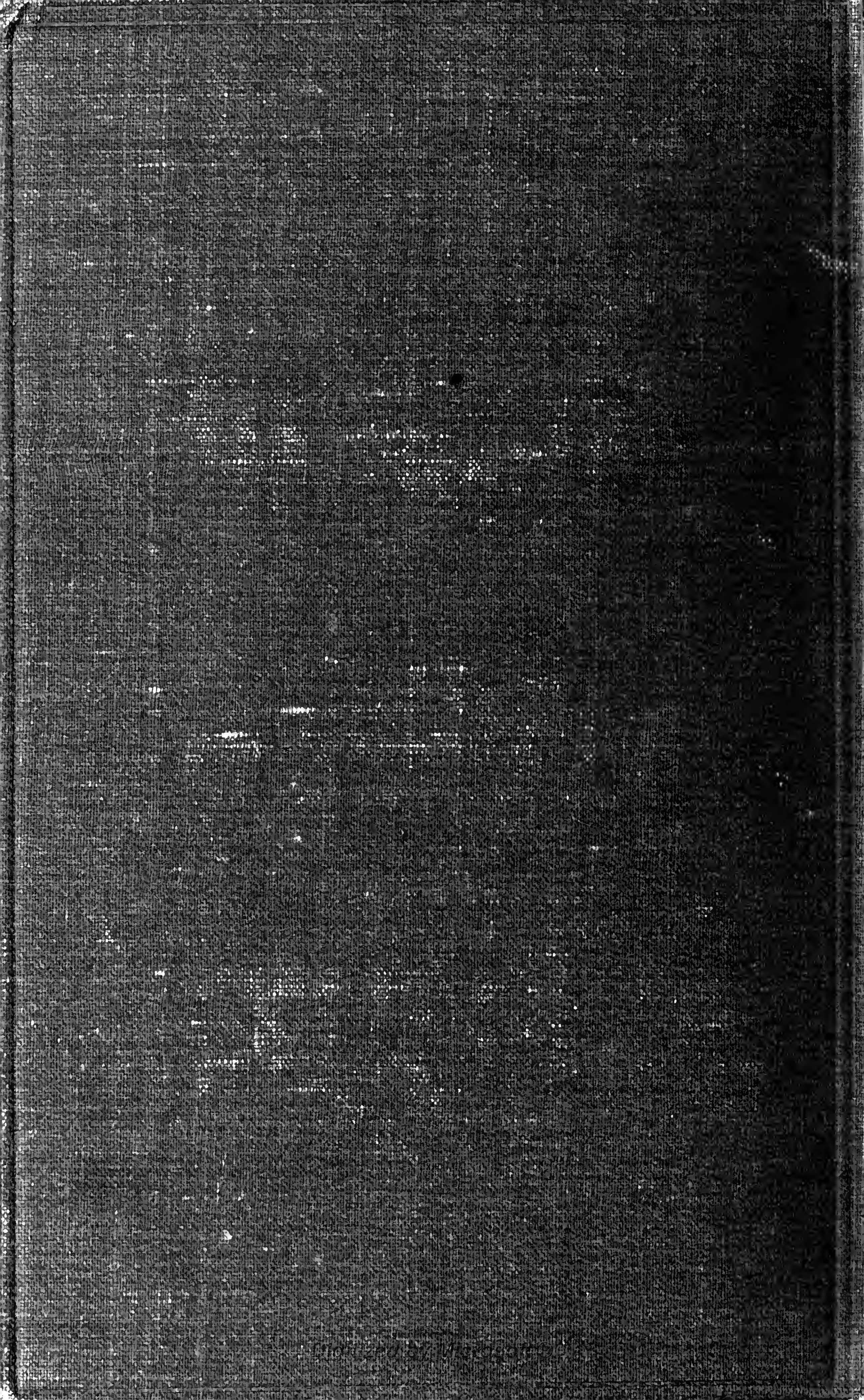
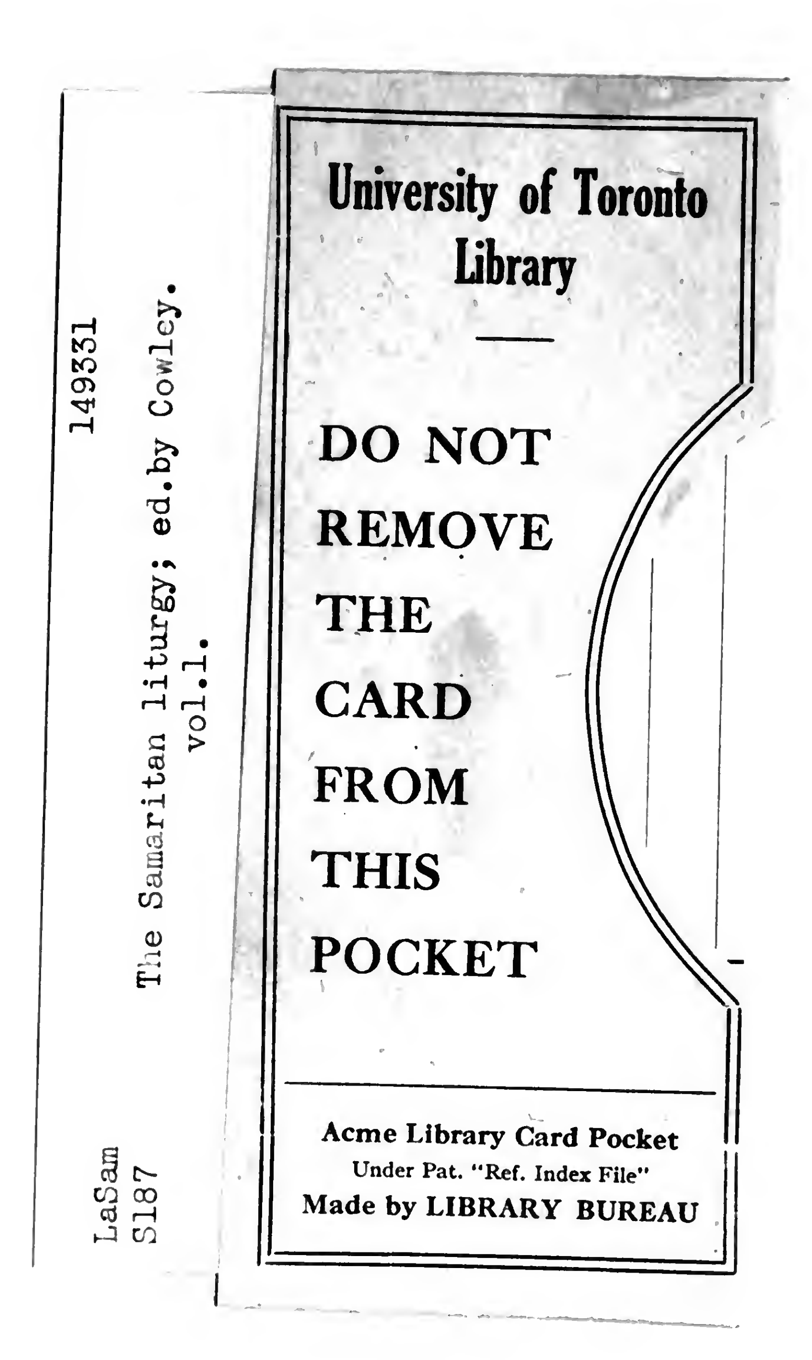
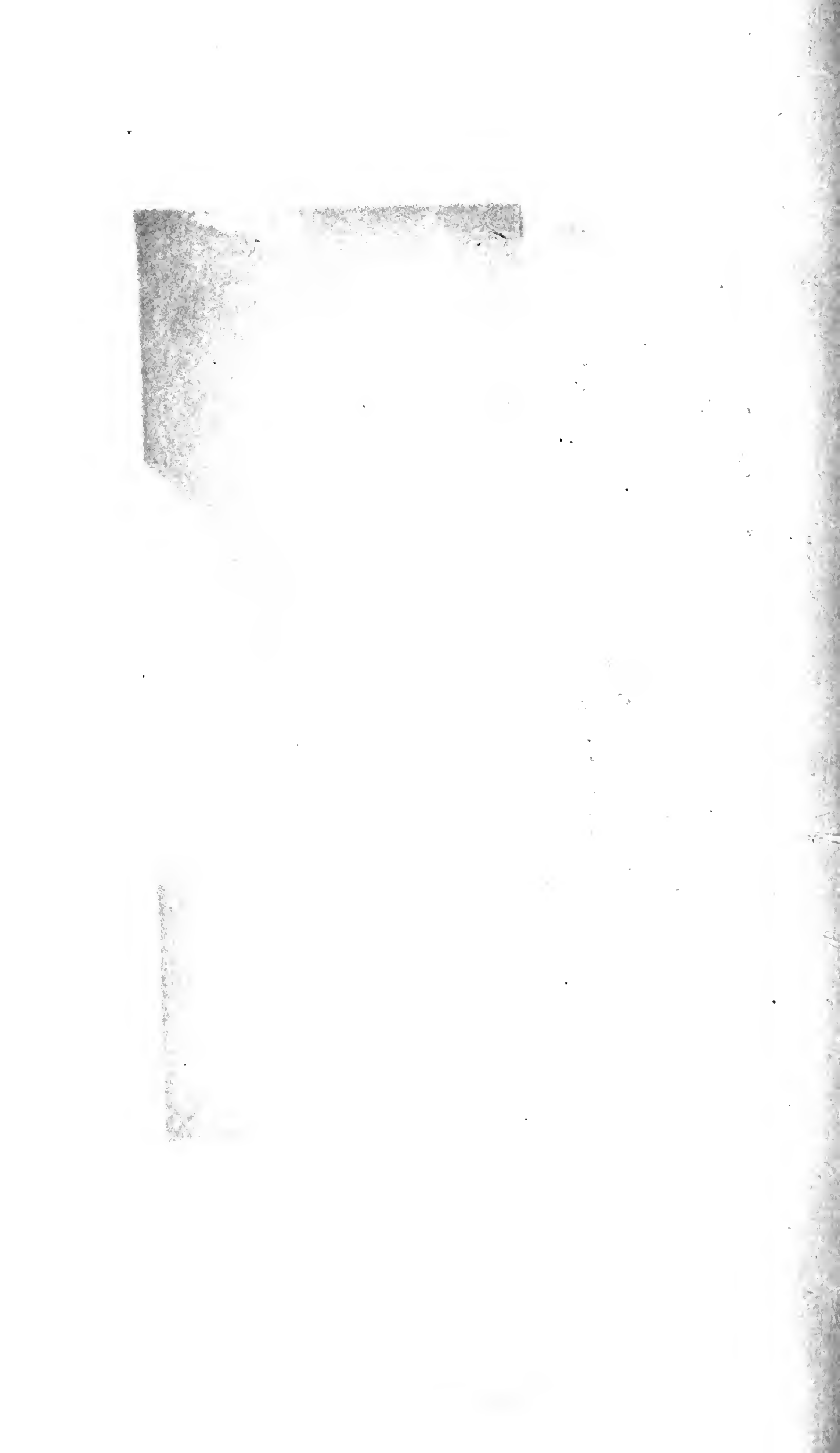

University of Toronto
Library
DO NOT
REMOVE
THE
CARD
FROM
THIS
POCKET
Acme Library Card Pocket
Under Pat. "Ref. Index File"
Made by LIBRARY BUREAU
149331
The Samaritan liturgy; ed.by Cowley.
vol.1.
LaSam
S187

THE SAMARITAN LITURGY.

THE COMMON PRAYERS,

BASED ON A COPY OF THE VATICAN MS. MADE BY P. BOLLIG.

Oxford
PRINTED AT THE CLARENDON PRESS
BY HORACE HART, M.A.
PRINTER TO THE UNIVERSITY

THE COMMON PRAYERS

OF

THE SAMARITAN LITURGY.

[1](כנוש מכנש מימרי תשבחתה ומימרי חכמתה ואמנות השבתות והמועדים
מן מימר הכהנים והזקנים רצון יהוה עליהם אמן:

Cr 11, p. 2 בשם יהוה הגדול: בו נשרי ונחסל:

هدي عقد النيه الكبيره تقال كل مبتدا صلاه

עמדתי קמיך · על פתח רחמיך: יהוה אלהי · ואלהי אבותי: ׳למימר
תשבחתך · ומיני רבותך: לפם דו כֹּחי[2] המסכין ונשישותי[3] ידעתי היום
והשיבותי[4] אל לבבי כי אתה יהוה הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ
p. 3 מתחת אין עוד מלבדו מכֹּן בין ידיך עמדתי ואתפניתי | בפני אל המקום
המבחר הרגריזים בית אל לוזה הר הנחלה והשכינה מכון ׳לשבתך פעלת
יהוה מקדש יהוה כוננו ידך יהוה ימלך עולם ועד כי גדול יהוה מכל
האלהים צדיק וישר הוא דהדה צלותה למקוממה[5] חייה די סלקה בכסי
p. 4 קמי חכום כסיאתה האן אלה דבוק סגודיו אלא אתה ברוך | שם קדשך
לעולם לית אלה אלא אחד:

وهدي عقد النيه الثانيه الصغيره

מרי לא נסגד לעלם אלא לך ולא נאמן אלא בך ובמשה נביך ובכתבך
הקשט ובאתר סגדֹתך הרגריזים בית אֵל הר המנוחה והנחלה והשכינה
וביום נקם ושלם אהיה אשר אהיה יהוה אלהינו יהוה אחד ׳לבדו מה רב
p. 5 טובו וחסדו עמדתי בין ידיך אדרש | רחמיך וחסדיך אימר קמיך אה אדני
מלב ומנפש:

[1] The beginning is not in V3. [2] B2 כותי. [3] B2 ונשותי. [4] B2 והישבתי. [5] B2 למקומיה.

واذا كان يوم السبت بكره يبدا الامام اول الصلاه المشروحه اذاه

׳דלעלם ברישה ובעקבה בריך אלהנו ומשבח אלהנו ומרומם אלהנו וקדש
אלהנו דחילה בשומיה ובארע יתברך לית חיל דיקום אלא חילה ולא יעבד
p. 6 כעובדיו בריך הוא יתברך ברוך אלהינו לעולם | וברוך שמו לעולם אין
כאל ישרון ישתבח אלהים לית אלה אלא אחד יהוה אלה רחמן ורתאה:

جوابه من الجماعه

יהוה אלה רחמן ורתאה יהוה מלך ועלם סהד יהוה הוא האלהים לית
אלה לבר מנה שמה ישתבח וחילה יתרומם ׳לשמה נשבח ונרבי ונרומם
p. 7 ונחיל וננוה ונברך ונקדש | ונימר בנצירו ובשעבוד ובארכנו מלב ומנפש
כארזין ואמרים לית אלה אלא אחד יהוה אלהינו יהוה אחד לית אלה
אלא אחד יהוה אלהינו יהוה אחד לית אלה אלא אחד על פתח רחמיך
יהוה עמדנו וממך יראנו ומאפך פחדנו רחום הרחומים אל רחמיך וחסדיך
נסנו מן רבות עונינו ומחסדיך נבהלנו נמלתנו כל טוב וכל רעות גמלנו
p. 8 אן עמיך | אהיה אשר אהיה מרי בחסדיך ובעמל הזכאים עבדיך לא
תגמל אתנו כפי רעות עמלנו אהיה אשר אהיה מפני נקרא במכתב משה
הנבי הצדיק התמים הטהור הנאמן נתן גדלות ורוממות ושירות ותהללות
ותפארות וזמירות לאלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם ויצחק ויעקב הוא
p. 9 אלהי האלהים | ואדון האדונים האל הגדול והגבור והנורא אלהי בראשית
ושופט יום נקם אשר ירד גדלו על הר סיני וקרא שמו רחום וחנון אין
כאל ישרון * יתהלל אלהינו[1] יהוה אל רחום וחנון ארך אפים ורב
p. 10 חסד ואמת ישתבח אלהים לית אלה אלא אחד | נצר חסד לאלפים נשא
עון ופשע וחטאה ונקה לא ינקה פקד עון אבות על בנים ועל בני בנים
על שלישים ועל רביעים בשמך נשרי ובשמך נחסל ומשמך נדחל ומשמך
נרתת ומשמך נירא ונימר ברוך זה המקרא:

وبعد ذلك يقري الامام כי בשם וקצי הבריה والباقي للجاري العاده والله اعلم

p. 11 צלות יהושע בן נון עליו השלום לעולם[2]:

יהוה אלה רחמן ורתאה · יהוה מלך ועלמה סהד · יהוה הוא האלהים
ולית אלה לבר מנה · שמה ישתבח וחילה יתרומם · מרין דרחמיה ירחם
עלינן · מרין דסליחתה יסלח לחובינן · נשרי דחלתה בלבבינן ביינן[3] |
p. 12 ממנים באיקר[4] רב · דמרבי לאלה מתרבי · ׳לפם די עבדתה הו אגרה ·
מה דו חילן נסיד עליך דלית כותך אלהנו תשתבח · מה דכתב נביה נימר

[1] Thrice. [2] Cr 18, f. 1b. [3] Cr 18 כינן. [4] Cr 18 באקר.

לה · והבו[1] רבו לאלהנו רבותה לך אלהנו · דליתי עבדה אלא לה · ונימרנה
לה · וטובינן[2] מה געז בפממינן · עסר מלין | קבל נביה · וביאר עמין ארוֹה · p. 13
ריש מקרתה דקרא אלה אנכי יהוה אלהיך · לא נסגד לעלם אלא לך · אה
מרן אהיה אשר אהיה: תתהלל לעולם *נציבה ייה תשבחתה[3] פרֹיה סלקין
למעונה · כרזה משה על ימה זה אלהי ואשבחנה · נברך נשבח נרבי ונרומם
לך אה מרה דכל קרשה אלהינו לך נהלל · מי כמוך אין כמוך אין כאל
ישרון | ישתבח אלהים לית אלה אלא אחד · מרי שמע בקלן וקבל צלותן p. 14
מנן דאתה אה רחמנה דמרחם דלא בטל · לית לן לאהן ניפך אפֹינן אלא
לקדם מלכותך · ולא אסאה דיאסינן[4] אלא טובך ורחמיך · אין כאל ישרון
ישתבח אלהינו ישתבח לעלם · כימי השמים על הארץ עוד כימי אבות
ובנים · כל ימי דורות וחליפותה · | נשבחך עוד[5] נברכך כי אתה אלהינו p. 15
ואלהי אבותינו בכל הימים · אלהי אברהם תתברך · ואלהי יצחק תשתבח ·
ואלהי יעקב יתרומם[6] שמך ׳בכל הימים: נדחל מן אלה ונאמן באלה ·
ונשבח לאלה דעלמה דילה · כימי שומיה עלוֹי ארעה ׳למרן נשבח דו
קעים לעלם · ברוך אתה אלהנן ואלה אבהתן אך[7] תשתבח · מן יעבד
בעובדיך | וכנצחניך[8] אה קשטה · אלהי שומיה ואלהי ארעה ואלהי כל p. 16
עלמה ישתבח · אלהי אברהם ואלהי יצחק ואלהי יעקב רחום תהביה ישתבח ·
אה מרן בכסיאתה וגליאתה ישתבח · אלהנן ואלה אבהתן ׳בכל יומיה ישתבח ·
טבה ומיטֹבה דמרחם ׳בכל יום ישתבח · זכאה וממנה וקשיטה ושליטה
ישתבח · רבה ומשבח וחיולה דבעי דחלה ישתבח · | סעודה דסעד ׳למן p. 17
דלה עובדים טבים ישתבח · פלגה רצדקה דיהב סגי דלא מוני ישתבח ·
אסאה *דמאסי מגן[9] ׳למן דשבק חוביו ישתבח: מלכה דממללה חיים ·
ומשמועה חיים · דו קעים לעלם ישתבח · עד לעלם דו קעימה דקעם ׳עם
כל מן דרחץ[10] בה ישתבח · מנה נדחל ויתה נרחם ולה נשתעבד[11] ונשבח ·
פצאה[12] דמפצי | לן מן חוביה ומן דיניה ומן סריחתה ישתבח · עבוד צדקה p. 18
ורחמים ורתו לכל עלמה ישתבח · לאלהים רמה גבורה ונוראה דו משבח
׳לגדלה נשבח · דו דברא כל עלמה וסדר בוראיה ישתבח · דאמר במלה
ואנדה כל מה דחנתה ישתבח · ולית כוֹתה לעלם יתברך · ברוך אלהינו
לעולם וברוך שמו לעולם:)

[13][נברכך מאד ונשוע אליך מהר ונקרא בטובותך הגדלות הנאמנות: V3, f. 1
אהיה אשר אהיה:

[1] Cr 11 והוו. [2] Petermann Chrest. p. 15 om. [3] Cr 18 נסיבה תש״.
[4] Cr 11, B2, Pet. דיסנן. [5] Cr 18 ועוד. [6] Cr 11, B2, Pet. התרומם.
[7] Cr 11 לך, B2 הך. [8] Cr 11, B2, Pet. וכנצעניך. [9] Cr 11, B2, Pet. דמחסי ומגן. [10] Cr 18 דריחץ. [11] Cr 18 נשתחבר, and so often. [12] Cr 18 פצה.
[13] Cod. Vat. 3 begins thus. Not in Cr 11, Cr 18, B2.

אֵל אלהי האלהים · אֵל אדון האדונים · אֵל ארך אפים · אֵל אני
אני הוא:

אֵל ברוך שמו לעולם · אֵל בטח כל אדם · אֵל בראשית ויום נקם[1]:
אהיה אשר אהיה:

אֵל גדול הגדולים · אֵל גבור הגיבורים · אֵל גבה הגבהים · אֵל גאל השעים:

אֵל דעת כל מאומה · אֵל דבר מתוך האש · אֵל דרכיו משפט · אֵל
דרוש כל אמת: אהיה אשר אהיה:

אֵל הכל תחת ידו · אֵל העולם בכוחו · אֵל הטוב והחסד · אֵל *השמע
בכל[2] קול: אהיה אשר אהיה:

אֵל ואין עוד מלבדו · אל ומי יעמד נגדו · אֵל ובו יחזק כל לב · אֵל
ועל[3] עבדיו יתנחם: אהיה אשר אהיה: |

f. 2 אֵל זכר לאהביו · אֵל זעם לאיביו · אֵל זמרתיו רבות · אֵל זרועתו תהלה[4]:
אהיה אשר אהיה:

אֵל חנון החנונים · אֵל חסד החסדים · אֵל חזק החזקים · אֵל חלק הקדושים:
אהיה אשר אהיה:

אֵל טוב הטובים · אֵל טהור הטהורים · אֵל טמון הלבבים · אֵל טבע אויב
ב[ים] סוף: אהיה אשר אהיה:

אֵל ידע צפינות כל לב · אֵל ישועה ופליטה · אֵל יתן מתנות · אֵל ידע
הנסתרות: אהיה אשר אהיה:

אֵל כל דרכיו אמת · אֵל כל מעשיו חסד · אֵל כסאו רם וקדש · אֵל כפר
אדמת עמו: אהיה אשר אהיה:

אֵל לא ישא פנים · אֵל לו כל העולמים · אֵל לבנת הספיר · אֵל לוחות
האבנים: אהיה אשר אהיה:

f. 3 אֵל מלך המלכים · אֵל משל המשלים · אֵל מעלה ומטה · | אֵל מעיד
טרם יקם: אהיה אשר אהיה:

אֵל נורא הנוראים · אֵל נאמן במעשיו · אֵל נצר חסד לאלף · אֵל נקיא
מכל רע: אהיה אשר אהיה:

אֵל סגולת העמים · אֵל ספרה הר הקדם · אֵל ספר הברית · אֵל סלח
ומנחל:

אֵל עצום וגדול · אֵל עליון ורם · אֵל עשרת הדברים · אֵל עשה הנפלאות:
אהיה אשר אהיה:

אֵל פתח וסגר · אֵל פקד וזכר[5] · אֵל פתח ואמונה · אֵל פדי ונאל: אהיה
אשר אהיה:

[1] V3 נקי. [2] V3 הטוב כל from the line above. [3] V3 וכל.
[4] V3 תהלה. [5] V3 וזמר !

אָל צפינות כל ידע · אָל צדיק וישר · אָל צור מולדנו · אָל צמח כל עשב:
אהיה אשר אהיה:

אָל קץ כל[1] בשר · אָל קדוש הקדושים · אָל קרוב הקרובים · אָל קדם
ותחלה: אהיה אשר אהיה:

אָל רוח וכל בידו · | אָל רבה יראתו · אָל רפא הבוראות · אָל רחום f. 4
וחנון: אהיה אשר אהיה:

אָל שנא איביו · אָל שבר שנאיו · אָל שמר הברית · אָל שמע כל קול:
אהיה אשר אהיה:

אָל תמים פעלו · אָל תמיד נהללו · אָל תהלתו רבות · אָל תחת זרועתו
עולם: אהיה אשר אהיה:

אָל אלהי האלהים · אָל אלהי הנביאים · אָל אלהי הכהנים · אָל אלהי
הרגריזים · אָל אלהי המשכן הקדש · וכל כלי הקדש: אהיה אשר אהיה:
ברוך אתה בחסדך · עני שיאלינו · ברוך שמך בפינו · ובפי כל קהלינו:

בספרך נלמד[2] כל ימי חיינו · יתברך[3] אלה ולית כותה · רבותה לה
ברוך אלהינו · לעולם וברוך שמו לעולם:<:

ברכו ושבחו ורבו ורוממו לחילה רבה ודחילה דו אלה על כל אלהיה
ורבו למרה לכל עלמה: | עבודה דעבד עלמה בחילה ותקנה דתקן כלה f. 5
במימרה מבגלל דכן חיב על כל בני אנשה מרבים לה בכל רמשיון ובכל
צפריון ובכל יומיון ובכל שביון ובכל מועדיון ומשבח[י]ן לאלהיון ואמר[ים
ב]מימריון:]

([4] يضاً نكتب נברך علي الوضع الماتي דכרה ومشروحه)

נברך ונהלל ונגדל (ונצעק) ונרומם ונודי ונשתעבד לאדון כל העולם:
ונאמר בקול רם:

جوابه אלהינו לך נברך · אלהינו לך נהלל · אלהינו לך נגדל · אלהינו
אליך[5] נצעק[6] · אלהינו לך נרומם · אלהינו לך נודי ונשתחוׄ · אהיה אשר
אהיה ברוך שמך לית אלה אלא אחד:

([7]עורן כן יתמר בתרו وهم كما تري)

ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו: קדוש שמך:
ויקרא יהוה אלהים אל האדם ויאמר לו איכה: רבותה לך:
ויבן נח מזבח ליהוה ויקח מכל הבהמה הטהרה: תשבחתה לך:
אחר הדברים האלה היה דבר יהוה אל אברם: צדיק שמך: |

[1] V3 וכל. [2] V3 נמלד. [3] V3 יברך. [4] V3 om. the heading, Cr 11, p. 19, Cr 18, f. 3, B2, p. 17. [5] Cr 11 לך. [6] V3 נצחק. [7] V3, Cr 18 om. the heading.

f. 6 ויאמר יצחק אל אברהם אביו: גבור[1] שמך:
ויקץ יעקב משנתו ויאמר אכן יש יהוה במקום הזה: נורא שמך:
ויאמר אנכי אלהי *אבותיך: עצום[2] שמך:
[ויאמר אלהים אל משה אהיה אשר אהיה: אהיה שמך:
זה שמי לעולם וזה זכרי לדר ודור: יקדש שמך:
ובכל אלהי מצרים אעשה שפטים אני יהוה: שופט שמך:
ושמרת את החקה הזאת למועדה מימים ימימה: שמור שמך:
מי כמוך באילים יהוה מי כמוך נאדרי בקדש: חיול שמך:
והאזנת אל מצותיו ושמרת כל חקיו: רפא שמך:
f. 7 ויהי כדבר אל כל עדת בני ישראל ויפנו אל המדבר: | כבוד שמך:
ויאמר יהוה אל משה כתב זאת זכרון בספר: נסי שמך:
כי גדול יהוה מכל האלהים: יתהלל שמך:
ויאמר יהוה אל משה הנה אנכי בא אליך בעבי הענן: קרוב שמך:
וירד משה מן ההר אל העם ויאמר אליהם: יכול שמך:
וידבר אלהים את כל הדברים האלה לאמר אנכי יהוה אלהיך: יתגלג שמך:
שלש רגלים תחג לי בשנה: הגדלו לך:
וכפר אהרן על קרנתיו אחת בשנה: מכפר שמך:]
אדני יהוה שוב מחרון אפך: נחום שמך:
[וסלחת לעונינו ולחטאתנו ונחלתנו: סלחוי שמך:
וכפר בעדו ובעד ביתו: ירום שמך: |
f. 8 וכפר בעדו ובעד ביתו ושחט את פר: הכפרות ממך[3]:
וכפר בעדו ובעד ביתו ובעד כל קהל: סלח לעמך:
וכפר בעדו ובעד העם ואת חלב החטאת יקטר המזבחה: פדי עמך:
מועדי יהוה אשר תקראו אתם מקראי קדש אלה הם מועדי: יתודי שמך:
שבע שבתות תמימות תהיינה עד ממחרת השבת השביעית תספרו חמשים
יום: ינוה שמך:
וידבר משה את מועדי יהוה אל בני ישראל: יתחיל שמך:
וזכרתי להם ברית ראישונים: זכור שמך:
יברכך יהוה וישמרך: יתברך שמך:
ונזכרתם לפני יהוה אלהיכם: מושיע שמך:
סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך: כפר לעמך:
f. 9 ויאמר יהוה סלחתי כדבריך: | ארך אפים שמך:
ובראשי חדשיכם תקריבו עלה ליהוה: מקבל שמך:
זאת עלת החדש בחדשו לחדשי השנה: ישתבח שמך:]

[1] V3 גיבור. [2] V3 אבהיך: גדול. [3] V3 שמך.

(יהוה אֿל רחום וחנון وتمامه רחום וחנון שמך:
ברוך מן דאמר את שבתותי תשמרו وتمامه יתקדש שמך:
מי אֿל בשמים ובארץ وتمامه אֿל שמך:)
ושבתָ עד יהוה אלהיך ושמעתָ בקולו: *יתרומם שמך[1]:
[כי אֿל רחום יהוה אלהיך: רב חסד שמך:
ששת ימים תאכל מצות וביום השביעי חג ליהוה אלהיך לא תעשה כל מעשה עבדה: התפלות לך:
השקף ממעון קדשך מן השמים: יהוב שמך:]
(יהוה אלהינו יהוה אחד: יהוה שמך:)
יפתח יהוה לך את אוצרו הטוב: מודאה לך:
[ויהוה הוא ההלך לפניך והוא יהיה עמך: דחיל שמך:
ונקם ישיב לצריו וכפר אדמת עמו: טהור שמך:
ויכחשו איביך לך ואתה על במתם תדרך: תמיד שמך:
לית אלה אלא אחד:]

(אלהי אברהם לך נברך · אשר אתה ראישון · וברכתָ עולם · אלהי יצחק לך נהלל · הללך ישראל מלבין כל העמים · [2]אלהי יעקב לך נרומם · משלך בשמים וטובך על הארץ · אלהי יוסף לך נשתעבד · שבחוך החיים וכבדוך המיתים · אלהי משה לך נודי ונשתחוי · וכן יאמר השאל:

جواب גדול אלה אשר אין כמהו הגדלות לו · ברוך אלהינו לעולם · וברוך שמו לעולם:

עורן כן: זה למלאכים הקדושים · עליון השלום לעולם:

[3] مناط ليلت الاحد

f. 10 ישר) נשוי כהלן · ונימר לך דאתה אלהן · ולית לבר מנך לן אתרחיך[4] · מלף יתן גזריך וקיאמיך · לא נכפר ביחידאותך · אהיה אשר אהיה · אה מלך על כל מלכיה · עניתן ושמע ׳בקלן · עד לא יבטל דכרן רחמיך · כפת שרון[5] דדבבינן עד נהי קרין בכתביך · לך נודי · דאתה עבודן לך נסגד · ולינן טעין ואתה אלה לדעבר ולדאתי · ומקים *חליפן ׳עם[6] כל דרין · ואת ממן בקשט[7] וברבו שלטן[8] רב:

עובדיך מעמין לן טובך ואת צעיד לון · ומדבר לון ומיתבון[9] בסדרי *יתוב הך[10] מדי[11] ריחותך · ועורן לית ׳עמך שותף · ואת ריש על כל דבריך · קדישה ושליטה אה רחמנה · אהיה אשר אהיה אה *מלכון דכל[12] מלכיה....[13]

[1] V3 רחום וחנון שמך:. [2] Cr 11, p. 23. [3] Cr 11, 18 om. [4] Cr 18 אתריחך and so frequently. [5] Cr 11, 18, B2, Pet. Chrest. p. 18 שריו. [6] V3 חליפנים. [7] V3 בקדש. [8] V3 ושלטן. [9] Cr 11, 18, B2, Pet. ומיתבין. [10] V3 יהובך. [11] Cr 18 מה די. [12] Cr 11, 18, B2, Pet. מלך על כל. [13] As before.

f. 11 מכל לחין | ארוח לנן · מרי מכל עקה נפש לנן · *רבה רמה[1] נהירה חיולה נצועה קדישה ושליטה (אה) רחמנה · אהיה אשר אהיה . . . .[2]

[3]مناط ليلت الاثنين يتمر عشيه وبكره

לך נבעי מרן וקמיך נסגד האן דכתביך[4] מתקרין נתני ברבותך · אה רחמנה דבקן ברחמיך · אה רחמנה אשקף[5] עלינן בחסדיך · וסלח לן ולאבהתן בסנאי חסדך · בעמל משה עבדך[6] · (שוב מחרון אפך ·) הך די[7] אמנותך רתי ומיטב ׳בכל ׳זבן אלהן רחמן ורתאי:

לא יבטלון פממינן מן מתנין בפליאתך · ולבבינן לא יתנשון דחלתך · אה רחמנה דבקן ברחמיך · אה רחמנה אדיק[8] עלינן בחסדיך · (וצדק עלינן בצדקה ·) וסלח לן . . . .[2]

[3]مناط ليلت الثلاثه

f. 12 כהלן חיבין קדמיך · ואתה חכום סריחתן · ואלית דבק לן ומנו[9] דידבק אלא *טובך ורחמיך[10] · אה רחמנה דבקן . . . .[2]

לעמלון דרחמיך הנהר · ולזרעיון לא תתנשי לך נודי ונרבי ולקדמיך נשתעבד · אה רחמנה דבקן . . . .[2]

[3]مناط ليلة الاربع

דיאנה קשיטה[11] דלא נסב אפים · לא טרף לבעו מן אלהותך · (מרי) אנן בעים תקבל מנן ברחמיך · אה רחמנה *תלי רגזך מנן ופרס רחמיך ורתותך עלינן[12] וסלח לן . . . .[2]

קמי טובך מרי אנן בעים סגדים מתחננים ׳לשמך רחמנה תתלי[13] רגזה מנן · אה רחמנה דבקן ברחמיך · אה רחמנה *קבל בעותן בחסדיך[12] וסלח לן . . . .[2]

[3]مناط ليلة الخميس

f. 13 לך אנן צבעין אה שמעיו[14] צבעתה · אדיק ברחמיך ועניתן ושמע קל צבעתן · אה רחמנה דבקן ברחמיך · אה רחמנה *שמע צבעתן בחסדיך[15] וסלח לן . . . .[2]

יחידאי באלהותך לך אנן משבחין · ולשמך מרוממין · ולטובך כארזין ואמרים אה רחמנה דבקן ברחמיך · אה רחמנה *צדק עלינן בצדקה ואדיק עלינן בחסדיך ונפש לן האלין עקיה · וסלח לן[15]:

[1] V3 מרן רבה. [2] As before. [3] V3, Cr 11, 18, Pet. om. the heading. [4] Cr 11, 18, B2, Pet. בכתב״. [5] Cr 11, 18, B2, Pet. צדק. [6] Cr 11, 18, B2, Pet. נביך. [7] V3 דהי. [8] Cr 11, 18, B2, Pet. השקף. [9] Cr 11, B2 ומן, V3 מן. [10] V3 אתה ברחמיך. [11] V3 דינה קרישה. [12] Cr 11, 18, B2 דבקן וגו״. [13] V3 יתלי. [14] V3 שמעוי. [15] Cr 11, 18, B2, Pet. finish as for the second eve.

مناط ليلة الجمعة[1]

קמי עלמה הויך ברבו עקר[2] דלא שריו כד אתרחיך אנדיכנה ביחידאו
דלא שותף בריך מדבה[3] צריך (גלא טובך) עבדת דלא לחיו ושבת[4] דלא
מן דוש · ואנדיך בצבעד כל דצריך[5] לעלם · אה רחמנה דבקן . . . .[6]

(ثم بعد ذلك نكتب קדישה · الاولة تقال علي اول سبت من الشهر وعلي
ثالث سبت واذا حكم في الشهر خمس سبوت تقال اول سبت ورابع سبت
ويضاً نكتب קדישה الثانيه وهي تقال علي ثاني سبت ورابع سبت واذا حكم
في الشهر خمس سبوت وهي تقال ثاني سبت وثالث سبت وخامس سبت
وهم هاولاي كما تري وهدي الاولة)

קדישה יקירה דאפרשת לן קדשיך · וגליך לן בחוריך[7] · ויהבת לן |
f. 14 שבת קדש לאנחו[8] · וספר דחיים בחכמה ואיקר ורבו · ואקמת לן מדבח
סגדה לשמך · בדיל נדע דאתהו עבודן ואלהן ומרן · אה רחמנה דבקן
ברחמיך אה רחמנה אדיק[9] עלינן בחסדיך · (ושוב עלינו ושוב את שובתינו ·
וקביץ נדח ישראל אחינו · והשיבם אל ארץ אבותינו · ומול ערלת
לבבינו · לאהבה אתך יהוה אלהינו · ´בכל לבבנו ובכל נפשנו ובכל
מאדנו · ובך ובשמך ובכבודך יהוה אלהינו · ובברית אברהם ויצחק ויעקב ·
עבדיך אבותינו · ויוסף ואדונן משה נבינו · ואהרן ואלעזר ואיתמר ופינחס
כהנינו · ובחורי אחרית שרתי משכן שמך וכבודך · שלמך עליהם כלם יהוה
אלהינו · וסלחת לעונינו ולחטאותינו ונחלתנו ·) וסלח לן . . . .[6]

(وهدي קדישה الثانيه

קדישה יקירה דאפרשת לן קדשיך · וגליך לן דבחוריך · ויהבת
לן שבת קדש לאתנחו · ספר דחיים בחכמה ואיקר ורבו · ואקמת
לן מזבח סגדה לשמך · בדיל נדע דאתהו עבודן ואלהן ומרן ·
אה רחמנה דבקן ברחמיך · אה רחמנה אשרי ברכאתך בבתינן ובכל
משלח ידינן · אה רחמנה הסיר כל לחץ וכל קצף וכל נגף מעלינן · אה
רחמנה אתגבר על מן יתגבר עלינן · אה רחמנה אמן יראתינן · אה רחמנה
רפא מחצינן · אה רחמנה רבי טפלינן · אה רחמנה עמר מקדשינן · אה

[1] V3, Cr 18 om., Cr 11 مناط يوم السبت. [2] Cr 11, 18, B2, Pet. אקר. [3] V3 מר בה. [4] V3 ושנתהה, Cr 11 ושבתה. [5] Cr 18, B2 הצריך. [6] As before. [7] Cr 11, 18, B2, Pet. ״דבחו. [8] Cr 11, 18, B2, Pet. לאתנחו. [9] Cr 11, 18, B2, Pet. צדק.

רחמנה רחם מאתינן · אה רחמנה שים אהן יום שבתה · וכל שבת דאתי בריך ומברך עלינן · וצדק עלינן בצדקה וסלח לן . . . .[1])

[לך נסגד קעימה דאת בריך כל צורך ומאלף כל מיטב גזריך מסקופי לקהליך ספרך נגוד לרחמותך האן אלה דיבחר כבחוריך אי יעבד כעובדיך אי יחכם סימניך ופליאתך אה רחמנה דבקן ברחמיך אה רחמנה אשקף עלינן בחסדיך וסלח לן:]

עובדיך גלין[2] לן רבותך וטובך קעימה ספרך מעמי קשטך · ונהירותך[3] דנטר מליך · *הו מקבל טובין דרחמיך[4] אלה מהימן · ולא תתנשי כלום אחס על חיבין מבגלל הזכהאים · אה רחמנה דבקן . . . .[1]

(وهذي בנצירו · تقال في كل سبت)

בנצירו[5] ובקשט וברחמו נימר כהלן תשבחתה לך · אה מרן קעימה פרקת לאבהתן בחילך רבה · ואפרשת יתון לשמך וקדשת יתון עד יהונו[6] עמך ועבדיך · וגליך לון כל גזיראתך · | ושלחת לון כתב אדך · לא אתנשיך[7] ית קיאמיך דעם אברהם ועם יצחק ועם יעקב עבדיך · קעימה קבל מנן לפם דו (חילן דלפם) חילך · לית בן נימר[8] ׳לרבותך רבתה ולא ׳לקבל די גבורתך · ספרך חכמה חלפן מן נהירותך · חוולה דכל עלמה לגו חילך · ולית לבר מן רביאנך כלום · וכל כלום עובד חילך · ואתה ביחידאותך ממן ושליט על כל עובדיך · ואתה אלה חכום כל כסי וגלי ולית אלה לבר מנך רבותה לך יחידאי · אתהו השליט על כל השליטים · ולית דנחכם כלום אלא ממה דחכמת רבותך: כלה דילך · וכפית לך [ומדילך] ובנהרך *הו מפרנס[9] · אה רבה מנך אנן בעין תסלח לחטאינן · אה טבה לך אנן מודים וסגדים · אה חוולה · אה נצוחה · אה קדישה · אה שליטה · [אה גדולה אה גיבורה אה נוראה אה קמאה] אה רתאה · אה רחמנה · מרי לך נשבח ונעבד בכל יומיה · נימר לך בכל זבניה תתברך · ברוך אלהינו לעולם · וברוך שמו לעולם:

[10] وهذا من قول مرقه رضي الله تعالي عن روحه وهو بضيق الخلاص الله يفرج الي عبيده

אדיק עלינן מרן · לית לן לאהן ניפך אפינן · אלא לידך דת רחמן ·

[1] As before. [2] Cr 11, 18, B2, Pet. אֿת בעובדיך גליך; Cr 18, B2 put this before the first קדישה. [3] V3 ״ונציר. [4] Cr 11, 18, B2, Pet. ״והו מק״ מובך ברח. [5] V3 ״באנצ. [6] V3 יהון. [7] Cr 11, 18, B2, Pet. תתנשי. [8] V3 ״מימר דרב. [9] Cr 11, 18, B2, Pet. יפֿרנס. [10] Cr 18 עורן כן תלביאתה התמר בכל שבת מן מימר מרקה עליו הרצון, V3 עורן אהן התמר בלחץ ואלה ינפש.

ידעין אנן דאתחיבנן · ותהינן על סריחתן · צדקה עבד לן מרן · ולא
תגזי לן | גמלינן: (f. 16)

באד תקיפה ובאדרע רמה · פרקת לאבהתן[1] מן סניון געזו ימה · וירדנה
פרקת לון[2] מכל לחץ · וארוחת לון מכל עקה · וכדו דבקן מרן ולא תגזי
לן גמלינן · צדקה עבד . . . .[3]

גלגיך דת רחמן · וגנואתן דאנן בישין ולית טובך מנכי ומסובר לן · דאנן
יזופין ויצרן ביש · ואתה אלה טב ורחמן · עבד צדקה לחיביה · דלא
ישתנקון בדיניה:

דחלה רבה דבעלמה אנשה ´עמו · ודחלו ווילן דלא שוינן מילף מתנאתה
ודיניה אלין ואלין דן עם דן סלוי מצמאתה כרואן ורניניה יהיבין בדיניה:

היך דעבדנן חוביה · אנן לקין בתשניקיה · לית לן רנין קמי טובך · כל
רניניה עלינן · דאבדנן לקנומן[4] · אנש מעי גרמה באדה · מן יכל אתי
ומפשר לה:

ואלית רחמנה דבק ומנהר לרחמיו · כהלן נבכי קנומן · לית לן אפין
´למצבע[5] דבק · חיב האן יצבע דבק · ולא דבוק[6] דידבקנה · מה מצראי
מחנה · צבע דבק ורתותה מסלקה מנה:

זכותה | דילך מרי · איקר עבד לאלהותך · ´עם כל דרין דמן אדם לאכה · ומן (f. 17)
אכה ואזל ´ליום נקם לית איקרך מתחסך ´עם זכאים ועם חיבים עם
אלין ואלין את רתאי:

אימה דלית משתבח לגוה חשיך כל דמהלך ´לגוה · נהרה בידה ולא הו
עמי · לילי דלית מתרבי לגוה · דמוכה במרטוש חיול · מנגדה ´דשבק
לנגודה · מנגף הוא דלא בטל:

טעינן מן יום דשבקנתך טעותן נהי מתקנה · ולינן כלין[7] מעזרה · משה
רבון דנבייה · שלח ואמר לן בכתבה · ותעזר לסעד[8] יהוה · טוב דמעז(ר)
ומשקח מרה:

יומין מלין עקין · אנון יומי חיביה · דכל דן דנשו ´למן דהוה דבק לון ·
וכד שבקותה שבקון · ועברון בגוני דיניה · וכל דין דאתי מנתש לון · ולית
לון אפין למצבע דבק:

כבר צדותה בברה · וכבר שמם ´בקריאתה · דהפך טובה אפיו מנן ·
ואלית רחמנה דבק · ומנהר ´לרחמיו · כיון אבהן ובנים · אבדין ברגזה
דו תקיף:

לית דיניה מבלדין חיב · ולא ערויה מצדין לה · ליתו טעין ´לנפשה

[1] From לאבההן a leaf is wanting in Cr 18. [2] V3 פרקתנון. [3] As before, and so after each section. [4] V3 לקלומן. [5] V3 מצבע. [6] V3 דבוקה. [7] Cr 11, 18, B2 צבעין. [8] Cr 11, 18, B2 לסהר, and so Arabic.

כלום · מרוד עָמי נרמה מגעל · וידע דילה מצטלבה · הפָך הו על |
f. 18 אפריו[1] · וידע דלית מנָה אנחה[2]:

מותה מרמי ׳לכהן · משקי מי בור לאנשה · ווילה מן דמתשקת חיב ·
ווילון כל חיביה · דאנון באשדה[3] חיולה · תשלמאתה דאנון לקָין · אגר
׳לכל סריחתה:

נפשה קעמה בבלוד · וחייה במרטוש חיול · דהפָך טובה אפָיו מנן · ואלית
רחמנה דבָק · ומנהר ׳לרחמיו · יבכן חיביה גרמון · דאנון באשדה[3] חיולה:

סימניה דמחכמין · דלית בדרה דאנן בה · אנש אלא שותף לחוביה ·
אבהתה ובניה · ילדתה וילידיהון · הך דאשוו[4] כהלון ומרדו · כן אנון
לקָין בדיניה[5]:

הא מקמי חובינן · אנון אנון קטולינן · קטלין שתיקין ומללין · אי *בהמאן
זכאהן[6] · אי בנים דלא סרחו · אי בחורים בני טבים · לקין בחובים
דלא יזפו:

פנותה היא דעבדָת · כל אהן לבָטה רבה · תהי ארורה ׳לגו כל אתר · פָרי
מעיה חסירין[7] · ופרי ארעה משנתין · פמה דדינה ׳פתיח עלינן ·
מבלע ינוקה ׳עם סהבה[8]:

f. 19 צדו רבה דבעלמה · אנשה ׳עמו ודחלו · | ווילן דלא שוינן מילף · לא
בזוענה אלפנן · ולא בדינה דנובה אשלמנן · נדחל מן דינה דמותה ·
דלא יספי[9] כריה דפרותה:

קבלין רומה ומכה עלינן · ויהי לון קבלין · דאמטו רגזה ׳לגו כל אתר ·
חזָב מאוריה ׳משני · ותהומה חסך מעיניו · לא ישקת בישה להאן ייזל ·
כיי הפך לקנומה[10]:

רחמנה טבה · ׳עבד צדקה הך די אמנותך · לית בן נקום[11] באהן דינָה ·
טרף דאילן מבלד חיב · ואיך[12] נקום ׳בדין מבלד עלם · ׳עבד צדקה
לחיביה דלא ישתנקון בדיניה:

שמך רחמן ורתאי · לא תשלח עקובתך מנן · דחייה ערטלאין *ואלית
דכסי[13] לון בטובך · כיון אבדין הך עטף · דאנון הך עסָב רכיך · וקדומון
דחוביה תקיף:

השבחן ורבואן נימר · אלא מפָנה מן אכה · ׳למן דמורך עד לעלם ·
חילה מוחי[14] לן מגן · ואנן מקנין לה על מגן · אן מוחי לן ואן ממית
לן תרתיה בשלטן רבותה[15]:

[1] Cr 18 הבריו. [2] Cr 11, 18 הנה, B2 אנש. [3] V3 בעשוה, Cr 11 באשרע. [4] V3 ראשו. [5] Cr 11, 18, B2 בהשניקיה. [6] Cr 11, 18 בהימן זכאה. [7] V3 מציין, Cr 11 עצירין. [8] Cr 11 צבע. [9] Cr 11, 18, B2 יצפי. [10] V3 על קנ״. [11] V3 מקום. [12] Cr 11, 18, B2 והך. [13] V3 ואליהה מתכבי. [14] V3 מחוי. [15] Cr 11, 18, B2 רבוהך.

(מפ̄וק:) מרי בעמל תלתי שלמיה · (וביוסף פתור חלמיה · ובמשה רבון דנבייה · ובכהנים ארשי כהניה · ובתורה קדיש כתביה · ובהרגריזים גבעת עלמיה · ובצבאות מלאכיה · אבד סניה ודבביה · וקבל מנן מדרשיה ·) אפתח לן אוצר שומיה · אהיה אשר אהיה · נפ̄ש לן מן אלין עקיה · צדקה ׳עבד לן מרן ולא תגזי לן גמלינן:

(יתהלל אלהינו יהוה א̄ל רחום וחנון ארך אפ̄ים ורב חסד ואמת:

[1]وبعد دلك نشرح ونكتب [2]אזל שלם تقال في صلات ليالي الحدود خروج السبت وهي من قول ננה בן מרקה רצון יהוה עליו אמן وهي هدي)

f. 20 אזל שלם יום שבתה · כלילה רבה ׳לישראל · אן דת לביש בה̄ א̄ת מלך · ואשלחתנה[3] אתה בדוש רב · פרקן עבדה ׳לשש שנים · ולישראל כל אשתה יומין · ואלולי שבתה דאתיה ומנשמה דושה לישראל · כיי מסב[4] ביד עקיה · דיתרין עליו עד מותר · אלא דו שבת ומתנח · ומודי ומשבח לאלהה:

הא מגעז יומה קדישה · (אלא) ברבואן ובתשבחן ובאיקר נסגד כהלן דן עם דן ׳לקדשה̄ דיהבה לן · ומלתה מכל עותרה · וכללה מכל טובה̄ · וסגודיו מתענין · ותשבחתה מתמרן · טוביון סגודיה דשו̄ו בך אה יומה קדישה · מתנתה דאלה כלה:

קפיל קדשה דשבתה מן עלמה ארעה · ומסק ׳לרומה עלאה[5] · לאהן ׳דקדשה̄ מרה מן ריש · (דו) מתעיני בבסיאתה · ומתיקר בגליאתה · ברומה ובמכה ברטו בזבנה · אתת רבותה עורי · וטוביהון סגודיה דשו̄ו בך אה יומה קדישה · מתנתה דאלה כלה:

רחמנה טבה דברון[6] דחייה · אמליכנן *נגוז משחתה[7] דאימטה ׳בשלם על[8] דדי טובך רבה · וברטיכנן[9] לחשבה ותהומה דאנשמותה · ואנן עמין הך עבדך[10] חליפן[11] · ותהומין דלא מטלטלין · | לך נתן תשבחן דכן[12] f. 21 פלג מדעך:

מרי דת קעם ׳עמן באימטה · *וסע̄ד לן בחלק ליליה[13] · ונטר לן דלא מתעמי · נקום עורי מן שנתן ונימר לך רבואן (ואודהואן) ותשבחן · דאתה אה מרן טב ורחמן (ורתאה):

אה באריה דכלה · אלהון דכל דריה · אלא בריך לאדם · ועמיך נשישותן דאנשה · ועבדת̄[14] אנשמותה[15] קריבה ללחיותה · עד יהונו מנשמין מכל

[1] V3 heading עורנה על לילת עב שבה, Cr 18 עוך כן צלות על לילת הרה מפ̄וק יום שבהה מן מימר ננה בן מרקה וגו״. [2] Cr 11, f. 111. [3] V3 ואשלתנה. [4] V3 מסר. [5] Cr 11, 18, B2 אלא. [6] Cr 18 דעברון. [7] V3 מגוז חמשהה. [8] V3 ועל. [9] Cr 11, 18 om. ו. [10] Cr 11, 18, B2 עבר. [11] Cr 18 אליפן. [12] Cr 18 דכל. [13] V3 · ולליה וסער לן בתרי חלקיה. [14] Cr 18 ועבדתה. [15] V3 נשמ״.

דוש ולחיו · בריך נהרה לתשמש כל עבידאתה ולליה · ושנתן (על) מנשמין · ועל תרי חלקיה אנן חיבין:

משבחתך מרי דת קעם עמן באיממה · וסעד לן בחלק ליליה · ונטר לן דלא מתעמי · נקום עורי מן שנתן · ונימר לך רבואן ואודהואן ותשבחן · דאתה אה מרן טב ורחמן (ורתאה):

הבו לן מפתח בראשית[1] נקרי[2] בה · ומד מתשקת קמאי[3] · הב לן מסגד[4] מנה · כיינן משקחין תהו ובהו · כריה דמים · ואלהים אמנה · דחלץ מנה בריאן · מליו הוה משלח לגו מי תהו ובהו · ואנין מעזרין טעינן בוראין · דאהן דיספר[5] יהי[6] בספרה[7] דבראשית · | וטליה דלגוה שומיה וארעה · אורה קרץ כל יום הך טלי משעבד · דאתי לגו ב[י]ספרה · צפרה ורמשה פתח לה וצנק לה ועורן לא ימעי · אשדה לאלין דאמרו דלבר מנה דהדה[8] מדינה ייה מדינתה דבראשית · וכל בוראי דלגוה קדיש הך חברה קדיש קדישיה *הו אלה[9] דבראתה · והיא חליצה בידה מן כריה דטוב מאד · ארשיה חילין ודמיסין בריאן · ואמנה דעבדה קבע לה שבשבאן שבחו לאמנה דברא מפסל דמים · וחלץ מלגוה חילין ובוראין · ועבד יום ולילי וסדרון במלתה · וקרא לחשכה לילי · ולנהרה איממה · ואמסר לון עבדתון · וכן אנון לעלם · נכרז לה בנצירו רב חילה דכן עבד · ואנן בעים מנך מרון דקעימיה אחס עלינן בטובך ודבקן בחסדיך · ידעינן אה מרן דחטאינן סגי · (ורחמיך דלא סוף ורתותך ממנה · מרי סלח לן וסוברן ופציתן ופשרן · טובך יתעבד דבק לן ׳בכל זבן ·) | אדכר ליתון[10] תלתי טביה · אברהם ויצחק ויעקב שלמיה · דימיך לון בקנומך · ואשתבעת[11] לון בך · לית דכרנון בטל כל דרי עלמה · תשבחתה דמרן לא נבטלנה ברמשה וצפרה · כהלן נימרנה (כמה אמר משה על ימה · כן נימר דחילה משבחה עבוד פליאתה) · אגיבו כהלבון ואמרו · כל דמלל יהוה ׳למשה[12] נשמע ונעבד: לית אלה אלא אחד:

f. 22 (margin, at line beginning דאהן דיספר)

f. 23 (margin, at line beginning ופציתן ופשרן)

צלות מרקה[13]:

עבודה דעלמה · אלהים יסתגד: אלהון דזכאי · ומרון דתאביה:

בראשית מדינתה · דשרא[14] טובך לגוה: (במשתוקה זרעת · מלין סלקי) בריאן:

גבוראתך אנין · עללתה דמדעך: גליאתה כריה · וכסיאתה דמעה:

[1] Cr 11, 18 ״דברא. [2] Cr 11 ונקרי, V3 נקד. [3] Cr 11, 18 קמיו. [4] Cr 11, 18 נסגר. [5] Cr 11, 18, B2 בספר. [6] Perh. בספר ייה is to be read. Ar. B2 حسن. [7] V3 ביספרה. [8] Cr 11 דאהן, Cr 18 דאה הי. [9] Cr 11, 18, B2 ישהבה. [10] Cr 11 לריהון. [11] Cr 11, B2 (ה)דאשהצבדה, Cr 18 דאשהצבה. [12] V3 עם משה. [13] K4, f. 6. [14] Cr 11, 18, K4 שרא.

דמעה דכריה · מפרש בידך לקלומך[1] : דמעין דכסיאתה · ליהוה אלהנן :
ארבעת רבעת עלמה · מיתבן בידך : חילך רבה סביל · כלין[2] דלא
קרב לין[3] :
ואתה ברום עלמה · לעל מכל רמין : ומעיני ארעי · וממן בעלאי :
זעיקתך בריאן · וכריזתך[4] עלמין : זזעיו רחמיך · זהו לעבדיך :
חילה דאלהותך · מלת רומה ומכה : עותרך בכסיאתה · חיול מגליאתה :
טובי נפשאתן[5] · למן אנין סנדן : טב לגויאתן[6] · סבלן[7] אימתך :
f. 24 יהוב חייה · יתמר לך כל רבו : | יומה[8] ולליה · יודון חיין לשמך :
כל פממין שתיקין · ומללין את זאן[9] : כל פם דבה ממלל · יכרז לך
תשבחן :
לעל מטור סיני · קריך דת רחמן : לגו כל דריה · דת רחמן ורתאי :
משריו לית חכים[10] · לאלהותך רבתה : מן משתוקה אנדיך · עלמה
וכל דבה :
נמור דלא דמך · אתה אלה לעלם : נמר[11] קיאמה · וחסדה לרחמין[12] :
סעורה סקופה · סבול דלא מנכי : סלח לחובינן · סוברן ברחמיך :
אדכר לקמאי · ולא תנשי עקבאי : עבדיך ורחמיך · דאשתבעת לון בך :
פשרה דיצחק · מן אביו[13] אברהם : פשרן אה מרן · מן אדי סנינן :
צעור ילידיה · *צפי לן[14] ברחמיך : צדקה עבד לן · דת מרן וקנין[15] :
*קניה דמעונה[16] · קמאי אלהותך[17] : קשטך מלו עלמה · וטובך יתיר על כן :
רחמנה שמך · עלינן אתרחם[18] · רחמיך יגנן · על בני רחמיך :
שלם אתה מפלג · ושלמיה את בעי : שלם דשלמיה · יודון
וישבחון לך :
תשתבח לעלם · אלהון דזכאי : תתרומם[19] לעלם · מרון דתהביה :
לית אלה אלא אחד :

f. 25 אתהו אלהינו · ואלהי אבותינו : | אלהי אברהם · ויצחק ויעקב :
ברומה ובמכה · חילך רב ושליט : בכסי ובגלי · אתה אלה רחמן[20] :
גבורתך רבתה · מן יתור אי ידע : גבורה ונוראה · לכל דרי עלמה :

[1] Cr 11, K4 לקנומן, Cr 18 לקנומך. [2] Cr 11, 18 כהלון, K4 כהלין. [3] Cr 11, 18 לון. [4] Cr 18 "וכרוז, Cr 11, K4 "וכרז. [5] Cr 11, K4 נפשאתה. [6] Cr 11 לגויאתה, K4 לגביתה. [7] K4 סבלה. [8] Cr 11, 18 יומם. [9] Cr 11 וזהין. [10] Cr 11, 18, K4 חכם. [11] Cr 11, K4 נטור. [12] Cr 11, 18 לרחמיך, K4 –מיו. [13] V3 אביי. [14] V3 צפיתן. [15] Cr 11, 18 וקענין. [16] V3 קעניה דמונה, K4 קעניה דמוענה, Cr 11 קנה דמעונה. [17] V3 אלהותה. [18] V3 את רחם. [19] Cr 11, K4 תתרום. [20] Cr 18 לעלם.

4

דקדמת לעלמה · ואקמתנה ברבו: ואסדיך על גדלך · דאת אלה לעלם[1]:
האן רחצון טב · אי קריב כותך: אי *אהן קנינן[2] · אלא ממה דקניך:
ואתה לגדלך · אלה דלא מתחלף: ודבעי לבר מנך · בלש ולא משקח[3]:
זכותה דילך · זכאי רחמיך: זבן ועדן · לא נשתק על טובך:
*חללה נפשת[4] · לעלמה יתבתה: חלמים שלחת · למפוגנה רחמיך:
טובי[5] עלמה · דת מרה ודברה[6]: טבין פקודיך · טובין נטוריון:
יחידאי דקדם[7] · לעלם את ממן: [8]יהוב מתנאתה · לך מודאה על גדלך:
כלה אתה עמי · וכלום לא עמי לך: כל עובדיך טבין · מרן ואת טב מנון:
לעלם את רחמן · לעלם את רתאי: לרבותך נסגד · דאתה מרבי סגודיך:
מהימנים אנן · דאת אלהן וטובינן: מנן לך תשבחן · מדילך לן מתנה:
נגודה דעלמה · בתרך מהלכה: נטורן דחייה · בטובך מתקרבה:
סגי הו טובך · יסגיאן רחמיך: סגיאן אנין · פליאתך תשתבח:
עובדיך רברביה · לך משעבדין: | עבדיך[9] מלכו · בתשמישך[10] כל רבו: f. 26
פתחת אוצרך · אתרבח עלמה: פממין ישבחון[11] (לך) · דלא קצין[12]:
צריכין אנן לך · קעימין ומיתין: *צלואן בקשט[13] · לשמך יתמרן:
קמי קדישותך · נכרז אל עליון: קריב אתה לסגודיך · דלא מתעמי לן:
ריש דלא עקב · אנון תשבחתך: רחמו דכלה · חיים רחמותך:
שמך דחלה · דת יקיר ונוראי: שלחיך מרגלין · ובידון ארשו מדילך:
תשתבח לעלם · דכל דלך תשבחן: תתברך לעלם · דאתה מברך עלמה:
לית אלה אלא אחד:

[14]אתהו אלהנן · ואלה אבהתן: אלהן רמה · גבורה ונוראה:
בטובך אתא עלמה · ובחילך הו מדבר: ברחמיך אנן אחין · לגו מדלך:
גבורתך רבתה · תרחם עלינן: גליאתה וכסיאתה · גדילן[15] מן טובך:
דחילה משבחה · עבוד פליאתה: דאתה לגו כל יום · בעובדיך משתבח:
הן דחני[16] לך · וטובך ורחמיך · ואן דחני[16] לך · נצחנה שקיח לך:
ובמה דחני לך · את מוקר[17] רחמיך: ואמת דחנתך · את נצח דבביך:

[1] Cr 11, 18 רחמן, and K 4 pr. manu. [2] Cr 11, K 4 אהן קנינן, Cr 18 האן קניאנין. [3] Cr 18, K 4 אשקה, Cr 11 שקח. [4] Cr 11, 18 עללה יבשתה, cf. p. 27, נ, K 4 ע׳ נפשׂתה. [5] K 4 in marg. (?משה) טוב העלם עולם ארונן. [6] K 4 pr. m. ורבורה? or ודברוהה or ודברהה. [7] Cr 11, 18 את קדם, K 4 את דקדם. [8] From here K 4, ff. 10 and 11 are late. [9] V 3 עוב״. [10] Cr 11, 18, K 4 בתשמישותך. [11] K 4 ימיחן. [12] Cr 18, K 4 קחצין. [13] V 3 צלין דקשט. [14] B 2, p. 157. [15] Cr 18 and ? Cr 11 גדילין. [16] Cr 11 דאני. [17] V 3 מורר.

זזעיו[1] תשבחתך · אסו לחיינן: זרוז רתואתך[2] · מסקופי לגויאתן:
חילך על כל חילין · וכל חילין מן חילך: | חילן נשיש וקליל · אלא דת רחמן: f. 27
טוב כל עלמה · דקריך דת רחמן: טוביון דריה · דת רחמן ורתאי:
ימינך סבילה · כל דלעל ולרע: ימיך לאבהתן · לית שבק לבניון:
כלה מפיס עליך · דרחמיך דלא סוף: כלה רתת מנך · ולא עמי לך חזו:
לעל לית לך חבר · ועוד במכה את בן: [3]לעלם את ממן · בדרג מלכותה:
מן ישבחנך · לפם דאנון עובדיך: מן ירוממנך · לפם דאנון פליאתך:
נוראה נפלאה · מן יתני מה אתה: נהיר אתה דלא מנשי · קיאמי רחמיך:
סוברותך מטיה · סופון דכל[4] חיבין: סבל דלא מנכי · עד דייתון תאבין:
עמיך לאהן[5] אפינן · אדיק לן ופשרן: עמיך ומעמי · דת רחמן ורתאי:
פני אתה ושקיח · למן דבעי לך מקשט: פשר לכל סגוד · דבעי לך באנצירו:
צריכין אנן לך · וכל עלמה עמן: צורכי דריה · לשלטנך לעלם:
קריך דת רחמן · והיא אסו לדריה: קראי רחמיה · לא תנשי מקרתך:
רחמנה שמך · *דלא יהי עד[6] אמת: רחמיך מסידין · לית עצי[7] פעליך[8]:
שמך רחמנה · וכלה מסיד דאת בן: סהדותן[9] רבתה · לית אלה אלא אחד:
תנינן בתשבחתך · אמנן באיקר רב: תאבנן[10] לאקרך · ולית כלום *יגיח בן[11]:
לית אלה אלא אחד:

הב לן משבחה · למרה דעלמה: חיבין לה סגי · נימר לה תשבחן: f. 28
בפמה דברא · בממללה[12] דיתב: במה דאנש עמל · *הו ממרק[13] אגרה:
גלא עלם יהי · מן האן דלא הוה: ואלק בה מאורין · לא טפין לעלם:
דחילה משבחה · עבוד פליאתה: דכלה רתת מנה · ועפר מרד עליו:
הו הוה ויהי[14] · ושמה לעלם: ומן דהוה ויהי[15] · מן יכל קעם בה:
והבו רבו לאלהנו · בגללה אתינן: והב לן נימרנה · דו מלו בה לגדלה:
זאן כל פממין · ישתבח ביד כל פם: זאן לן ומוחי לן · הב לן משבחתה:
אימתה ודחלתה · מבלדן[16] עלמה: והיא גנו רבה · לעפר מרד עליו:

[1] V3 וזועי. [2] K4 רת · ואבתך. [3] K4, f. 12 the older hand resumes. [4] K4 על כל. [5] Cr 18, K4 לן. [6] Cr 11, 18 ד״ י״ ועד, K4 עד יהי ועד. [7] Cr 11, 18, K4 תעצי. [8] Cr 11, 18 פעלך. [9] Cr 11, 18, K4 סהרותה. [10] V3 אבנן. [11] K4 יגיבן. [12] V3, K4 בממלה. [13] Cr 11, 18 ממרק הו, K4 הו ממרקו. [14] Cr 11, 18 הו יהי. [15] V3 והיה, Cr 11, 18 הו יהי. [16] Cr 11, 18, K4 מבלדין.

טעינן וסרחנן[1] · עדן לן נעזר: ליתי[2] גנו לטלי · הפך *ליד ספרה[3]:
יהב לן כתבין · וחייה לנבון: אן שמשנן כתביה · יהב לן חייה:
כמה הו מסיד בן · אלא ייתי מדון: מן רחם לן מותר · *הו משגר[4]
מסיד בן:
לבבין ופממין · טובה רבה בעי: אשׁו תריהון בדחלה · אגלה משכנה:
מי תהומה מעס · ומי רקיעה תלא: נפׂש לבינתון · טעיול לרחמיו:
נביה רבה משה · חכמן באכתביו[5]: דו מקבל חיבין · שבקין חוביון:
סבו אימתה · ואדכרו רבותה: | מן מדכר לה באיקר · ממרק הו אנרה: f. 29
עמי וידע · מה טמיר *בלב כל אנש[6]: בעי גליאן טבן · דו חכם כסיאן:
׳פתח פמה דתהומה · ואפׂק לן מים חיים: פמה דנחש צנק · בגלל
דסתר[7] חיים:
צבעו בדחלה · ואדכרו רבותה: צבע[8] לגבה אדם · *ואסתובר ביד[9] מרה:
קעם ׳עם יעקב · לגו נחל יבקה[10]: ועבדה נצח שליח · ונסב ברכאתה:
ריש כל דבבים · בלעם[11] בן בעור: אתפך פמה לברכן · וברך לישראל:
יהוה רבה ויחידאה · דו[12] דנצח כל קרב: שבחותה רחמיו · לגו כל
קרב דנצחו:
תאביה אנון · דנצחין קרבה: וגלין רחותה · ומשמשין לאלהון:
לית אלה אלא אחד:

[13]הבו תשבחתה · למן דאלוף משתבח: דבעובדיו · מן ישבחנה:
ברא שומים וארע · קמי כל *מה דאנדה[14]: בחכמתה רבתה · יתב
רומה ומכה:
גלא יבשה · ממי תהו ובהו[15]: גלגו בחילה · דו שליט בעובדיו:
דאלין בוראין · יקירין עד מותר: *דמע דממללה[16] · ואורה[17] דנפׂק מניר:
אהן דאלק אורה · ישתבח ביד כל פם: אהן דפרח[18] חשכה[19] · יודון לה
לבביה:
והבו רבו לאלהנו · מלה לאויה לה: ומן יכל אמר לה · *מד לאוי[20]
לחילה: |
זומנו טבה · לתשבחתה[21] דאלה רב: זאונון דחייה · לך יודון כל חיין: f. 30

[1] Cr 18 וסרנן. [2] K4, Cr 11 ליהו. [3] K4, Cr 11, 18 לס״. [4] Cr 11, 18 ומשגר. [5] Cr 11, 18 בכתבה. [6] Cr 11, 18, K4 לגו כל לב. [7] Cr 11 ראסתר, Cr 18 דאסטר. [8] K4 צוה. [9] Cr 11 ואסובר ליר. [10] Cr 11, 18, K4 יבקע. [11] V3 בעלם. [12] V3 om., K4 הו. [13] K4 inserts heading ישתבח לעלם יהי הרה יכולה ממנה דהלא רקיעה ביומה תנינה:. [14] K4 מר אגרה. [15] V3 adds הו. [16] K4 דמיעה דמללה. [17] Cr 11, 18, K4 אורה. [18] Cr 11, 18, K4 דפרס. [19] V3 אשכה. [20] V3 דלאוי. [21] Cr 11, 18 דהש״.

חיי עולם דילך · דלא צריך *למלאי: ארכנת[1] תשתבח · ביד פממין בלין:
טב *מכשרה · לתשבחתה[2] דאלה רב: טוב דשהר וקרץ · בריחותה[3] דמרה:
יחידאי את מרן[4] · לך מודאה על גדלך: יהוב ומספק · צורכי בטולין:
כלה אתה עמי · אלהי מעונה: כל גויאן ונפשאן · חילך מוחי מגן:
לית חילך טרף · בעו מלב דכי: ולא פסל סגדה · לאנש דאנציר ׳עמך:
מגלי כל טמירן[5] · וידע כל כסיאן: מן יכל מכסי · מן שלטנך כלום:
נהירה[6] דנהרה · מלו כל עלמה: נהירה[6] דכל נהרין · אצלו מן טובך:
סגי דמתחיב לך · ובזעורן את מתפעס[7] · סגוד דאנציר עמך · לית
כלום מכה[8] לה:
אל עליון שמך · אל שדי אהיה: עליון גויה[9] · אתה זעקתנן:
פליאן רברבן · זזעת בגללן[10] · פרעה ואכלסיו · טמעת בים סוף:
צרך לן נעבד · תתובה ונצבע לך: צבע לך משה · *ושת מואן[11] דאלפים:
קעימה דקיאמיו · ממנים לעלם: קיאמך ׳עם אבהתן · קיאם דלא משתרי:
רחיק מכל רגז · ׳כתב משה לדריה: רחם עלינן · דשמך רחמנה:
שמך סגי קשט · *ומהימן ומרן[12]: שמך אלהים סביל · כל דלעל ולרע: |
תתני רבותך · לגו כל זבניה: תשתבח ביד כל פם · לכל דרי עלמה: f. 31
לית אלה אלא אחד:

אתהו רחמנה · דרחמיך דלא סוף: אדיק לן ופשרן · הך די אמנותך:
בראשית בימינך · ויום נקם (את) צעיד: בוראיך מסידין · לית אלה
לבר מנך:
גליתה וכסיאתה · גדילן[13] מן טובך: גויתה ראתה · מדכרה שלטנך:
דיאנה קשיטה · דלא נסב אפים: דאן מלכין · דלא עורן ימעי:
האן בעלמה · אלהו הך דילך: אי האן משקחה · *סגדה כותך[14]:
ואידן מלך יכל קעם לקבלך: *ואת יצוב[15] וממן · ואנן עפר בטול:
זכותה דילך · ואנן חיביה: זכאין את דבק · וחיבין את רתי:
חילך חיול מותר · מד לית מדע תאר: חיולה יחידאה · דבקן ברחמיך:
טובינן לעלם · דאתהו אלהנן: טובי פמה דיהב · תשבחן לשמך:
ישתבח לעלם · מלכה דלא משתרי: יתמר לך רבואן · דאת מלו רב מכן:

[1] K4 pr. m. למליו: וארכנת. [2] Cr 11, 18 מהכש״ דהש״. [3] Cr 11 לריה״ למרה, Cr 18 על ריה״ דמ״, K4 על רחידותה דמ״. [4] Cr 11, 18 ממן. [5] Cr 11, 18, K4 טמיראן. [6] Cr 11, 18 נהיר. [7] Cr 11, 18, K4 מפעס. [8] Cr 11, 18, K4 מכי. [9] Cr 11, 18 גועיה. [10] Cr 11, 18, K4 בגללון. [11] V3 ושש מון. [12] Cr 11, 18, K4 ואימנו מרן. [13] Cr 11, 18, K4 גדילין. [14] V3 סגדכותך. [15] K4 ואתיצב ? one word.

כל עלמה חדי · בשמע תשבחתך: כל רבעת עלמה · ראתן[1] מן חילך:
לעל מן עלמה · וכלה תחת אדך: לעל ולרע · ושלטנך על כלה:
מנך הו עלמה · ולידך הו מעזר: מצל מן רביאנך · במלה מדילך[2]: |
נפושיך רברבין · *צורכין לכל[3] צריך: נהריך להבין · במלה מדילך: f. 32
סלוחה סוברה · סלח לחובינן: סריחתן סני · אלא דת רחמן:
הנהר לאבהן · ודבק לבניהון: עמי מה לחצין · ולא תרצם עליון:
פתחו פממיכון · ואמרו לה תשבחן: פתח אוצרה · ומרוח לכל עלמה:
צפי מן מעונה · צורכינן מנה: צפיתה רחמים · מוחיון[4] עלמה:
קמאה דקעם[5] · על כריה דמשתוקה: קעם ׳עמן מרן · ופלטן מן רגזך:
רחמנה שמך · *ורביאנה עבד[6] לך: רומה ומכה דילך · ואנון בשלטנך:
שמך יקיר(ה) ונוראה · מד לית מדע תאר: שלח דבק לעבדיך · ולא תנשי
קיאמיך:
תאב ואתרחם · דת רחמן[7] ורתאי: תאביה אתין · ומרחין[8] לאלהותך רבתה:
לית אלה אלא אחד:

[9] אתהו עבודה · דעלמה וטובינן: אנדיך כל דבעיך · מן צפית מדעך:
בך אנן רחיצין · בכל אתר דת נצחיו: בך אתרחצו · זכאי עלמה:
גלגו בך זכאהי · ואתעבדו גלגיך: (גליך טובך עמון · לגו כל אתריה:)
דהדה צלותה · למקוממה[10] חייה: די סלקה בכסי · קמי חכום כסיאתה:
האן אלה דבק · סגודיו אלא אתה: | אי יכל מרוח · לעלם לבר מנך: f. 33
ווילה דעמי עובדיך · ולא משבח לך: [11]ווילון דבביך · דאתין מגלי רגזך:
זוענה שמעין[12] לך · ולא כלום תאר לך: זזעת שלטנך · מבגלל רחמיך:
חילה ונפשה ושרה · אשוו מרחמנך: חייה את זאן · במלה מדילך:
טבן גזיראתך · טב עלמה דבריך: *טבהתך ממנים[13] · עם עבודי גזיראתך:
ימה פלגת לעבדיך · יגחון לגבה: ישראל שבחך · מלבין כל אמיה:
כל פם דבה ממלל[14] · יכרז לך תשבחן: כל רבו ושלטנו · רביאנך רב מכן:
לך אנן משבחין · ואמרין מן כותך: לך יהי משבחה · בליליה ואימּמה:
מן מכה לרומה · יסק לך תשבחן: מן רומה למכה · כל איקר מדילך:
נודי לך לעלם · דאתהו אלהנן: נתרחץ בחילך · לית רחצון כותך:
סגודיך באיקרה · וכל איקר מדילך: סהדיך ממנין · ׳עם כל דרין דאתין:

[1] C 11, 18, K 4 ראתן. [2] K 4 מולך throughout. [3] Cr 11, 18, K 4 וצורכי כל. [4] V 3 מוחיאן, K 4 מוחין. [5] K 4 דקדם. [6] Cr 18 רביאנה עברה. [7] K 4 תאהב ואת ר״ דהרחמן. [8] Cr 11 ומריחון. [9] K 4 inserts heading ישתבח לעלם חרה לכל סימן עשה · דאמר ויהי ערב ויה׳ בקר יום שלישי. [10] V 3 om. ל, K 4 adds it sec. m. [11] The rest is wanting in K 4. [12] V 3 שמעי. [13] V 3 טבאת ממנך. [14] V 3 מלל.

עינוֹת[1] תהומה · אפקת לאפי קהלה: ענגה עבדת · מטל עלויהון:
פמה דתהומה · אסקת על ריש טורה: פממין ולבבין · ישבחון למלכותך:
צבעתון דמלוטיה[2] · שמעת ופרקתנון: צבעתן קבל · הך די אמנותך:
קלה דשופרה · השמעת בריל עבדיך: קעימין ומאתין · זזעת בגללון:
ריש כלה[3] אתה · וכן אסדיך על גדלך: | רחמנה טבה · אדיק לן ופשרן: f. 34
שמך דחלה · וטוביו דאתה מגנה: שלטנך מוחי · עלאי וארעי:
תאבין את בעי · תתן לון עלמה: תאב עלינן · וסלח לחטאינן:
לית אלה אלא אחד:

[4]אלהים קמאה · דקדם לעלם: אלה דשרי עלמה · וחסלה בטוב מאד:
במעונה רמה · הו אלה לעלם: במעון קדשה · אתרה דאפרש לה:
גבורתה כסיה · מכל גבוראתה: גבורן נפקי · יום דקרא שמה:
דו חילה דקעם · על כריה דמשתוקה: דו עתיד כרז · אני אני הוא:
אלהותה רבתה · לית לחורן בה נמי: אלהותה רבתה · מליה עלמה:
הוילה דלא מהימן[5] · בגבורתה רבתה: ווילה דלא מסיד · לית אלה אלא אחד:
זבנה דקרא שמה · אזדזע עלמה: זבנה דקרא ואמר · לא יהי לך אלהין:
חילין ובוראין · אזדמנו תמן: אלה דלית לה דמו · אחת[6] מגלי שמה:
טור סיני אכלל · בענן ובכבוד: טורה[7] ארתת שריר · [8]מן אימתה רבתה:
יתה קהלה רבה · דלא מתני עורי: יהי משמענה · נפק מן אשתה:
כל חילי כסיאתה · נפקו לגליאתה: כד קרא אלה · אנכי יהוה אלהיך: |
לגו תרין לוחין · ׳כתב עסר מלין: למשה יהבון · חיין לדריה: f. 35
מעמי רבה · אנון תרי לוחיה: מנצבין כתבון[9] · באצבע אש אכלה:
כהירי(ן) הוו · הך ברק מלבלב: נורא(ה) ׳כתבון · באצבע לקלומה[10]:
סגי דאטמרו · לגו לבה דאשתה: סגי דצלה משה · אדלא[11] קבלון:
עדן מגלגל חיים · למן דשתי מנה: עדן דעקרה[12] · מן חיי עולם:
פרת מכסיאתה · אנון לוחיה: (פרת מגלגל · חכמה) לכל דריה:
(צפיתה דאלהים · [13]אנון לוחיה: צפיתה דעבד · באשתתי יומיה:)
קעימי כסיאתה · נפקו לגליאתה: קלין וברקין · אזדמנו תמן:
רחמנה כתבון · באצבע לקלומה[10]: רחמנה זזע · בגלל מתנון[14]:

[1] Cr 11 עינמות. [2] Cr 11, 18 דמלבטיה. [3] Cr 11, 18 כל אלהיה. [4] K 4, f. 22 [this fol. is late]. Ges. C. S. iv, H 2, p. 5. [5] Cr 18 מימין. [6] Cr 18 אחד. [7] Cr. 11, 18, K 4 טברה. [8] K 4 the older hand here resumes. [9] Cr 11, 18 כתיבין, H 2, K 4 כתבין. [10] Cr 11, 18 דקנומה. [11] Cr 11, 18 אדלה. [12] Cr 11, 18, K 4 דאקרה. [13] K 4 has four foll. late here. [14] Cr 11 מתנתון, Cr 18, K 4 מתננון.

שמה דאלהותה · על תרי עבריון : יהוה דלית לה דמו · לא *בכסי ולא בגלי[1] :

תמן רתתו · קעימין ומאתין : תדיר כד דקרי · מליה דלגבון :

לית אלה אלא אחד :

[2]אלהים קעימה · דקעים עד לעלם : אלה על כל חילין · וממן עד לעלם :
בחילך רבה נתרחץ · דאתהו מרן : באלהותך דאנדית · עלמה מן רישה :
גבורתך כסיה · וטובך ור(חמיך) גלין : גליתה וכסיאתה · בשלטן אלהותך :
f. 36 דמע דבריתה · ניצוץ מן לבושך : | דמעין[3] דכל אמיה · בחרת *לך סגורין[4] :
אידן אימנו · קדישה הך דילך : אימנותך חיים · למן דשוֹי מטר :
ובמה דחייה · מטרין[5] צריך מטרנון[6] : ובכתבי ארהותה · *מילף ומלפה[7] :
זעקת סימן רב · לאנשמות חייה : זזעיו רב אתעבד · ארלא[8] אגלי :
עותרה דאלהותך · אשתוֹי בטור סיני : עותרה דמלכותך · מנו דיכל שאם :
טובך אתעבד · סקופה דישראל : טוב ביתה דיעקב · ומה שׁמע מן מרה :
ימה וגלליו · מכבשין בצפיתך : ימינך מטלה · על כל *עביד אתך[9] :
כלה שמעי(ן) לך · ו(במימרך אתו) : כל כלום מסיד · לית אלה אלא אחד :
לית אלהו אלא דילך · ברומה ובמכה : לבר מן ארהותך · לינן מהימנין :
מעונה דתלי[10] · *אתר לשלטנך[11] : מי תהומה ומי ימה · ומי עצם שומיה :
נהירותך נפשת · עלמה בצפיתך : נהיר נהיריה · יתמר לך רבואן :
כימני אלהותך · מעמי שלטנותך : סוברה טבה · סוברן ברחמיך :
עבדת עלמה · דלא חורן שותף לך : חלצת מלגבה · בוראין מנאן[12] דלית :
פרשת בעפרה · ואנדיך מלגבה צור(כין) : פרדת בימינך · בור(אין) מנאן[12] דלא הוֹה :
צעורה מן עפר · *וכלה ברי[13] בגללה[14] : *צרך לכל[15] דמן אדם · משתעבדין לך : |
f. 37 קדם אלהותך · כהלן צבעין : קמאה דעלמה · דלא[16] הוֹה כלום :
ריש כלה אתה · ועקב לכל כלום : רחמנה טבה · אדיק לן ופשרן :
שמך ממלי כל טוב · למן דשוֹי מסי : שבחנן שלטנך · לית אלה לבר מנך :

[1] V3 בכסיו בג׳. [2] Ges. C. S. iii, H 2, p. 9. [3] Cr 11, 18, K 4 רמין, H 2 ד׳מין, V3 דעמין. [4] Cr 18 לך סגוריך, Cr 11, K 4 לך סגוריך. [5] Cr 11, 18, H 2 מנט״. [6] Cr 11 מנט״, Cr 18, K 4 נטר״. [7] Cr 11, 18, H 2, K 4 מילף ומלפה. [8] Cr 11, 18, K 4 ארלה. [9] Cr 11, 18, H 2, K 4 עביראהך. [10] H 2 and Ges. דאת לי. [11] Cr 11, 18, H 2, K 4 אהרה שלט״. [12] Cr 11, 18, H 2, K 4 מן האן. [13] K 4 pr. m.? וכל · הברי׳. [14] Cr 18 בגלליך. [15] Cr 11, 18, H 2, K 4 צריך כל. [16] Cr 11, 18, K 4 ארלה, H 2 ארלהא.

תאבין את בעי · תתן לון עלמה: תאב עלינן · ברחמיך דת יכל:
לית אלה אלא אחד:

אלהים יחידאה · דלית עמה חבר: אנן צבעין לך · בצדקה קבל מנן:
בריה דברא · עלמה ביחידאו: בפממין בלין · יתמר לך רבואן:
גיבור אלהיה · דלא מקף לה תנין: גלגיך יימרון · געוזי עלמה:
דיאנה דדאן[1] · דלא נסב אפים: *דנהי מדכרין[2] שמך · ולא כלום תאר לך:
הא אלה וכלה · כפית לאלהותה רבתה: עני למן דזעק לה · דלא בלבה אלילו:
וכל דכסי וגלי · צעיד בשלטנה: וכל מלך ושליט · פשט לה כלילה:
זעקו לשלטנה · דלא בלבה אלילו: *זעק הוא[3] כל יום · וכדו ישראל:
חיי עולם דילה · וכל חיין הו מפני[4]: חיי עולם נבזה · דאפרש לאלהותה:
טרו גזיראתה · דאנון קוממתכון: טעי מן דסגד · לאלה לבר מנה:
יחידאי דשרי · בקדש קדשיה: | ימינה סבילה · עלאי וארעי: f. 38
כל דלעל ולרע · שמעין ליקירותה: כהלון בשלטנה · וחיי עולם דילה:
לביש חיי עולם · דלא מלבש ביד עורן: לבנת ספירה · דרגה[5] לכבודה:
מורכה מכתרה · מסחנה דכלה: מן עובדיך נדע · מה הי יכלותך:
נהירה נוראה · נצחיו קרביה: נתרחץ בחילך · לית רחצון כותך:
סוברו דרחמיה · לא תנשי קיאמיך[6]: סגודיך מתלתין · פשר הך דאת אלוף:
עמי כסי וגלי · והו כסי דלא מתעמי: על ערפל דאלהו · דלא מקף לה תנין:
פשטו לה רבואן · מלב ומנפש: פשר הו מרגל · למן דאמר בגדלה:
צבען הו שמע · צלואן הו מקבל: *צורכין הו מספק[7] · למקוממי מליו:
קדישה קשיטה · קמאי אלהותה: קבל מן מסכינים · בעין מנך צדקה:
רמה מרוממה · בריה דרתותה: רחם עלינן · *בטובך דת רחמן[8]:
שראה דטובה · שבאה[9] דשלמה: שרי[10] עלינן · אלהן בטובך:
תקיף נוראותה · תדיר שלטנותה: תלי לחובינן · וסלח לחטאינן:
לית אלה אלא אחד:

אלהים אל עליון · לך אנן משבחין: אל שדי אהיה · לך אנן מרוממין: |
באלהותך נגלג · לית אלה לבר מנך: בחילך רבה נתרחץ · דת קעם עם סגודיך: f. 39

[1] Cr 11, 18, K4 קשיטה. [2] Cr 11, 18, K4 דניה מרכרה. [3] Cr 11, 18, K4 זעקו. [4] Cr 18 מבני and so on p. 27, ה. [5] Cr 11, K4 דרכה, Cr 18 דארכה. [6] Cr 11, 18, K4 מקרתך. [7] Cr 11 צורכינו ומ״, Cr 18, K4 צוריכינו הו מ״. [8] K4 דשמך רחמנה. [9] V3 שבהה, Cr 11, K4 שבאהה. [10] Cr 11 אשרי.

גדולה גיבורה · גדלה לאלהותה: גדיל בחיל · ונפלא[1] בגבורן:

דירה דמעונה · דלא טרף לבעו: דין כל ארעה · קשיט ומהימן:

הו האלהים · ו(תנין לא מקף לה: עתיר בפליאן · קשיט ומהימן:)

והבו רבו לאלהנו · חלקה דפרש לה: מנה לה לקלומה · ועורן לא שותף לה:

זכאה דזכותה · מלו[2] כל עלמה: זכאי עלמה · נטרו גזיראתה:

עתירה דעותרה · צריך כל מדלה: עתירה ומסכינה · מן עותר[3] טובה מוזאנין:

טבה דטובה · *ממן עד[4] לעלם: טבאתה תתני[5] · ביד כל פממיה:

יחידאי דממן[6] · בדרג[7] מלכותה: יומה[8] ולייליה · יתמר לך רבואן:

כרוז בוראיה · דכלה *שמעי לך[9]: כונן ברחמיך · דאת אלהון דאבהתן:

לית אלהו אלא דילך · ברומה ובמכה: לעלם עלמים · תסתגד ותשתבח:

מסחנה דכלה אתה · וכלה לגו שלטנך: מה בשומיה ובארעה[10] · דליתו תחת אדך:

נהירה נוראה · תסתגד ותשתבח: נסיד עליך כל יום · לית אלה אלא אחד:

סלוחה סוברה · ידועה דכלה: סלח לן בטובך · ודבקן ברחמיך:

עבדן וקענין · מרן קעם עמן: עניתן ופשרן · הך די אמנותך: |

f. 40 פשרה דמפשר · על לחצים ועל רצימים[11]: פריתן מן דינה · ופלטן מן רגזה:

צעורה דאדם · ואלהה דכל בניו: צדקה עבד לן · בטובך דת רחמן:

קמאה דקעם[12] · על כלה ביחידאו: קבל מן מסכינים · בעין מנך צדקה:

רכב שומיה · ותחת אדרעך עלמה: רחם עלינן · *בטובך דת רחמן[13]:

שמעיו צבעתה · דלא טרף לבעו: שמע בקלן מרן · ואתרחם עלינן:

תקיף נוראותה · תדיר שלטנותה: תלי לחובינן · *וסלח לחטאינן[14]:

לית אלה אלא אחד:

אה מלך רחמן · ישתבח ביד כל פם: אהן דעבד · עלמה ביחידאו:

ברא בוראין · יסדין ותקיפין: בוראיו מסידין · לית [15]אלה לבר מנה:

גיבורה ונוראה · יכל על כל דו בעי: געוזין אנן · וארשתן[16] משבחתה:

[1] V3 ונפלאי. [2] V3 פלו. [3] K4 אוצר, Cr 11 אותר. [4] Cr 11, 18, K4 ממנים לע״. [5] Cr 11, 18, K4 יהניין. [6] K4 את ממן. [7] Cr 11, 18, K4 על דרג. [8] Cr 11, 18, K4 יומם. [9] Cr 11, 18, K4 שמעין לה. [10] Cr 11, 18, K4 אי בא״. [11] Cr 11, 18, K4 ארצ״. [12] Cr 11, 18, K4 דקדם. [13] Cr 18, K4 דשמך רחמנה. [14] Cr 11, 18, K4 וכפר לפשעינן. [15] The rest is wanting in K4. [16] Cr 11, 18 וארשתין.

דו יחידאי באלהותה · וחורן לא (שותף) לה: דו ידע כלה · דלא צריך מתודע:
האן דו מנו דיתור · איכו[1] מנו דידע: האן דו מתבעי · הו שקיח וקריב:
והוא לעל ולרע · וכלה לגו שלטנה: והו האלהים · ותניאן לא מקף לה:
זעק לבוראיו · ואתו שמעין לה: *זעק הוא[2] כל יום · אתו[3] דאנה מקבל:
f. 41 חיי עולם דילה · וכל חיין הו מפני: | חיינן ונפשאתן · יהיבן[4] בשלטנה:
טובה ורחמה[5] · אנון אמנותה: טב הוא עבד 'לבישין · עד אן דיתובון:
ישתבח לעלם · דו מרון דחייה: יתרומם לעולם · דו זאון נפשאתה:
כל בוראי עלמה · [6]שמעין לממללה: כנש מי תהו ובהו · הך דחני לשלטנה:
לבוראיו זעק · וענותה[7] בזרוז: לקלומה הוה · מן עבד עובדיו:
מלל ועבד · כל מה דחני לה: מליו הוי · אמניו ופעליו:
נהריה דאלק · לא טפין לעלם: נהרון מלי · עללה ויבשתה[8]:
סימנין מעמין · רבותה דאמנון: סימנין למועדים · ולימים ושנים:
עובדים רברבים · ועבודון רב מנון: עבודה דכלה · ישתבח ויתרבי:
פשר קריב הוא · למן *דאמר בגדלה[9]: פרוקון דאבהתן · מן אדי סניהון:
צבעו קדמיו · וענתון ופרקון: צעור גויאתה · וזאון נפשאתה:
קעים הו עד לעלם · מורך לקלומה: קעימין ומאתין · תחת שלטנותה:
רחמן הו שמה · וכן אסיד על גד(לה): רומה בשלטנה · ומכה תחת אדרעה:
שעיר בעי לה · כי משקח לה קריב: שבקין הו עבד · למן דשבק חוביו:
תהי על חטאו · כי עביד לה רתו: תשבחן ורבואן · נימר לה בכל זבן ועדן:
f. 42 לית אלה | אלא אחד:

تمت بيوت[10] سبوت الحل بعون الله تعالي

צלות עמרם[11] דרה רצון יהוה וסליחתו עליו אמן:

[12]עבודה דעלמה · תסתגד ותשתבח: עבודה דעבד · לא כתשבית עבוד:
בוראין חדתין · עבדה מן עדן: בדיל תודיע דאתה · קמאי[13] לא מן (עדן):
גלי לגו כסיאן · וכסי לגו גליאן: גלי למדעיה · וכסי מן עיניה:

[1] Cr 11, 18 הך הו. [2] Cr 11, 18 זעקו. [3] Cr 11, 18 ואתו. [4] Cr 11, 18 יהבין. [5] Cr 11, 18 ורחמיה. [6] K4, f. 28 resumes in the older hand. [7] Cr 11, 18, K4 וענהה. [8] K4 וישבהה, Cr 11, 18 יבש". [9] Cr 11, 18, K4 דבעי לה. [10] B2 (p. 196) inserts الحل مع. [11] Cr 18 ascribes these to Marqah. [12] Cr 11, p. 215, Cr 18, f. 67, B2, p. 200. The beginning is wanting in K4. [13] Cr 11, 18 קמיו, and so passim.

Darah's poems pp 27-33 translation Annual Leeds Univ Oriental Soc (1961) pp 54-73

דאת שקיח בכל אתר · לא כוׄת כל שקיח: כסי וחכום[1] כל רז · לא כוׄת כל עמיו:

אתהו דמקדם · כל אתר וכל עדן: וכל אתר ועדן · וכל בריה עובדיך:

ואתה דלא מכלום · ואתה דלא הך כלום: ואתה עבוׄד (כל) כלום · לא על דמות כלום:

זבנה דעמת · חכמתך דתברי: [2]זמנת יכלתך · כל כלום במלתך:

אתה שראי[3] צעור · ברוי[4] תקן כלה: אתהו דכלה בך · ומנך וכפית לך:

טובי לבה דלית · שרי בה אלא אתה: טוב מן דמודי לך · בדילך על דילך:

יחידאות קמאות · אלהותה דילך: *יחידאי בקמאו[5] · וסני חסד וקשט:

כלה לא סהר לך · ואתה בכלה שקיח: כל אתר את בה · ולית *אחד לך[6] אתר:

לית דיכלה · מודע האן דאתה: לאהן דאנש הפך · אפׄיו הו משקח לך:

מנו דחכם לך · אלא מן עובדיך: מן מלו משבח לך · אלא בצדקה מדילך:

f. 43 נחכמנך מן · בריאת קנומן: | נצפי חכמתך בן · ונסגד לרבינך:

סהדיך עובדיך · דאת אחד לגרמך[7]: סהדו קשיטה · דלא מתחלפה:

אה מן דפלא · מן מצפית כל עמיו: אן עמיך צפיתן[8] · *צפיה ברחמיך[9]:

פרוקה דלחיצה · דקריב לה מן לבה: פרקן דלית לן · פרוק אלא אתה:

צדקה היא נפשה · דבידן מדילך: צדק *עלינן מן צדקתך[10] · צדקה מן רתותך:

*קיאמן קמיך · קיאם דמסכינים[11]: קלי בלישאתן · לא תטרף אן עמיך:

רחמן אתה ומיסתן · דשמך רחמנה: רחמיך סגי · מן סנאי בישאתן:

שמעיו צבעתה · שמע קל צב(עת)ן: שיאלתן אתה חכום · קדׄם (נ)ימרנה:

תתובתן קבל · ולחטאי(נ)ן סלח: תרחי רחמיך (מרי) · לא תצנקנן[12] באפׄינן:

לית אלה אלא אחד:

[13]אתהו חדה · דאלהותה דילך: אתה(ו) לגרמך עבוד · וכלה בידך עביד:

בחדות[14] בוראיך · אתידע[15] דת קמאי: בון הודעת לכלה · לית אלה אלא אתה:

[1] Cr 11, 18 ועמי. [2] K4, f. 32 resumes in the older hand. [3] Cr 11, 18 שריו. [4] Cr 11, 18 בריו, K4 sec. m. בריו ותקן. [5] K4 יחידאה דק׳. [6] Cr 11, 18, K4 יאחו בך (this and the following line are in the later hand). [7] Cr 11, 18, K4 לגרלך. [8] Cr 11, 18 צפי לן. K4 breaks off before this section. [9] V3 צפי דר · מיך. [10] V3 על צד״. [11] Cr 11, 18 קעמין קמיך · קעם עם מסכינים. [12] Cr 11 תצנקנה, V3 –נין. [13] Ges. C. S. ii, H2, p. 30. [14] Cr 11, 18 בארחות, V3 בחדוה. [15] V3, Cr 11, 18, H2 את ירע.

גבורתך אנדית · כלה דלא מן עקר[1]: גלו עובדיך · דאתה אחד לגרמך[2]:
דאלבשת בריאתך · חסדי חכמתך: דעבדתנה תמח · ומצפיתה תשבחן:
אשמעת דלא ב(ק)ל · לחזוה דאת שרי: הך כיר אד(ה) דמלי · משמעה (ל)מן דעמי: |
f. 44 והדה גבורתה · חלק[3] מן רביאנך: ורב ממה דפרסיך · לעיניה מה דכסיך:
זעקת דלא בפם · מלין ואתא[4] עלם: זרזו בוראיך · הכפתו למליך:
אתהו שראה[5] · דלית חכים לך שרוי[5]: אתהו חסלה · דלית לך סוף ולא עקב:
טעין הוא עלמה · דו סביל דחלתך: והך[6] לא יסבל אימת · סבולה דלא באד:
יחידאי לית לך חבר · ולא תנין ולא שותף: יכול קמאי דחיל · גדול גיבור נורא:
כל דמדמי · אתה לא דמי לה: כל דמתאר · אתה לבר מנה:
לא עם חבר אנדיך · ולא עם תנין בריך: לגרמך[7] אנדיך · ולגרמך[2] תשתבח:
מן מדעה נחכם · יתך מן עובדיך: מן כתביך נחכם · עבידאתך מנך:
נודי לחסדיך · לפם דו חילן: נבלש מנך לפם דאתה · לא לפם דאנן:
סברינן חסדך · וסכואן רחמיך[8]: ולאהן ניפך[9] אפין · מנך אלא לידך:
הך סנאין אנן · על תרת חסדיך[10]: וחסלך תנוף · באפי תותב צריך:
פשוטי *אד אנן[11] · צריכין לצדקה: ׳פשט באדי חסדך · רוח לאתלתותן:
צורך נפשה לרוחה · צורכן לרחמיך: צדק עלינן[12] · צדקה מן רתותך:
קריב רחמיה · רחיקה דרגזה: אן עמיך אעלן · לנפוש רחמיך:
רתאי רתאיה · דלית לן דבוק *לבר מנך[13]: הב לן *מה דלית יהב · יהוב[14] אלא אתה: |
f. 45 שמעיו צבעתה · אה מן דאלוף[15] לחסדה: שיאל שפיפותן · ומסכינותן עני:
תשתבח תתרבי · תתרומם על[16] קשט: תתודי ומן יכל · יודי לך *לפם דאת[17]:
לית אלה אלא אחד:

אלהים רחמנה · דבקן ברחמיך: אלית רחמנה דבק · ומנו (לן) דידבק:
בעיני רחמיך · וחסדיך צפיתן: באדי חסדך פשט · רוח לאתלתותן[18]:
גיבורה ונוראה · תשתבח לעלם: אלה אלהיה · תסתגד לעלם:

[1] Cr 11, 18, H 2 אקר. [2] Cr 11, 18, H 2 לגרלך as often. [3] V 3 חולק. [4] V 3 ואתה as often. [5] Cr 11, 18 שריו. [6] Cr 11 ואיך. [7] V 3 ״לכ. [8] Cr 11, 18, H 2 חסדיך. [9] V 3 מיפך. [10] Cr 11, 18 רחמיך. [11] Cr 11, 18, H 2 ארינן. [12] H 2 על צרהך. [13] Cr 11, 18, H 2 אלא אתה. [14] Cr 11, 18 מר לית יהוב יהב, H 2 מ״ ד״ יהוב יהב. [15] V 3 דאליף. [16] Cr 11, 18, H 2 אה. [17] Cr 11, 18, H 2 על חסדך. [18] V 3 לאהלותן.

דחלין אנן מנך · וסברין לך: דחלין מן רגזך · וסברין[1] רחמיך:
אהיה אשר אהיה · בריאן ודבוקן[2]: לא תטר(ד)נן · ואתה בית[3] ערוקן:
ולא תנזפנן · ואתה סכיונן: ולא תשלמנן · ואתהו רחצונן:
זיעקן לידך · זיעקה דמסכינים: לא אשקחו[4] לגרמון · רוח אלא מנך:
אקמנן סכואן[5] · על תרח רחמיך: וחסלך תנזף[6] · מן דת סכיונה[7]:
טוב מן דמתקרב בך · אה רחיקה דקר(יב): ווילה דמרחק מנך · אה קר(יבה) דרחיק:
(יתרו חובינן · אלא על סבלך: וסגת חטאינן · אלא על רחמיך:)
כל נפש רחיצה · על סנאי רתותך: כל גויה ראתה · מן תקוף אימתך:
לא תקפל רחמיך · מן פרוסי[8] כפים: וארתי מן דלית לון · אפים *מתלי אפים[9]:

f. 46 מה אנן ביד רגזך · אלולי רחמיך: | מה עפר נשיש · לקבל גבולה:
נפשאתן דילך · וחיינן צדקתך: וסברינן חסדך · וסכואן רחמיך:
סלח לן (מרי) דאנן · קעימים כמיתין: ודכר לנן קיאם · מיתין בקעימין:
על מן יתרחץ · מן דו בך אלא בך: ולמן ישול מן · דצורכה לך אלא לך:
פלגון דחייה · פשט רחמיה: פתח אד חסדך · בצדקה על מסכינים:
צורכן לרחמיך · בתר בליותן: כרמות *צורכן · בחיינן[10] רב מכן:
קריב קריביה · דלא מתעמי: קבל לבעותן · ועני למסכינותן:
רתי רתתותן · יום דנקום קמיך: ולא תחסך יתן · רתותך ורחמיך:
שעתה דבה נתחדד · בתר בליותן: אליתה צפי לן · בחסדך מה אסותן:
תשתבח תתרבי · תתרומם לעלם: תתיקר תתברך · תסתגד לעלם:
לית אלה אלא אחד:

* צלות מן כהנה רבה עמרם[11] · רצון יהוה עליו:

יג:- [12]אתהו עבודן · דהויך ולא כלום: עבדת עלמה · וכל דבה דלא סעוד:
בך אנין מהימנין · לית אלה לבר מנך: בחילך אתרחצנן[13] · דאת יכול ושליט:
*גיבורה דגבורתך · לכל[14] גיבר כפתה: גיברות סנא[15] · כפתה ברב חילך:
f. 47 דאן אלהיה · דחילך על כל חילין: | דינה מנן אסטר · וכפת[16] דבבינן:
אלית דבק לן · ורתי לשפיפותן: אה מלכה רחמנה · מנו דידבק יתן:

[1] Cr 11, 18 ורדשין. [2] V3 ורוקן. [3] Cr 11, 18 ביר. [4] Cr 11, 18 מצאו.
[5] V3 סגואן. [6] Cr 11, 18 תמרק. [7] Cr 11, 18 סכיונן. [8] Cr 11, 18 פרושי.
[9] Cr 11, 18 ית לך יתון. [10] Cr 11, 18 צורכן לך · וה״. [11] Cr 18, f. 71 includes it among the צלות מרקה. In Cr 11, p. 223, B 2, p. 207, it comes under the heading on p. 27 sup. [12] Ges. C. S. v, H 2, p. 18. [13] Cr 11 את רחצך. [14] H 2 גבור הגבורים דלכל [15] V3, H 2 סנה, Cr 18 סנן. [16] Cr 11 ואכפה, Cr 18 ואכפית.

* now attributed to A Durah see Heb translation by Ben Hayyim "Erets Israel" p121/1 vol IV

ואנן עבדיך · ובניון דעבדיך : וחסלך מתנשי[1] · קיאמי סהבינן :
זרונן ליד חסדך · מלגו לחצין רמין : זעקין לך נפ֯ש לן · מכל ארצמין :
על חסדך רחצונן · ואקרך בלישאתן : אליתֿ דב֯ק לן · מנו דידבק יתן :
טל רחמיך פרסה · עלינן הך ענן : טמרן לגו כף[2] · רתותך מן סנן :
יקד֯ני סניה · דספספו רוחינן : ימתנו[3] בטל רחמיך · דאלופין כמרין[4] :
כלי לדיניה · (דאגלו בעדנן : כפת אד סנן · דנתחת לאבדנן :
לחציה דסגו ·) ואגלו ביומינן : לון כלי וכפת · בישיה דקמינן :
מנך בלישאתן · אה מלוך רוחינן : ומבלעדיך לית · קוממו לחיינן :
נפשאתן באתלתו · מקמי סנינן : נפ֯ש לן מן לחצין · דנגדו בחובינן :
סנין לן לא רתין · ואנן בון כפיתין : סובר ופשר דאנן · קעימין כמיתין :
אה מן כל מלכין · קדמיך יכפתו : ומנך כל גברין · יזעו וירתתו :
פשרן מן סנין · לית בלבון רתו : פרק מתלתיה · דלגרמון אתלתו :
צריכי רתותך · קעמין ׳בצרו : צדין מן סנין · לון ברגז אנגדו :
קומם נפשאתן · דמנך בצדקה בצ(דקה[5]) : ועבד לדיניה · הך דאת
אלוף אלוף :
רחמנה אזמן לן[6] · מן רחמיך פשרין : | רעטין בזרוז · ולנן מפשרין [אמן] : f. 48
שלחין[7] מן רחמיך · לאיקרי סהבינן : שלח לפרק֯נן · ולאבדני סנינן :
תקיפה דרתותה · ארתי למסכינותן : תקיפות דיניה · כפת מן שפ֯יפותן :
לית אלה אלא אחד :

*ישתבח לע׳ל הדא יהוב מתנאתֿה דברא בריאתה באשֿת יומין ואדם
וחוה על עקב בריתֿה[8] :—•—:—•—

[9]לכהנה רבה עמרם דרה רצון יהוה עליו :

[10]עבודה דעלמה · מן ישום רביאנך : עבדתנה ברבו · לגו אשתה יומין : יד :—
בא֯לפן קשטה רבה[11] · קרינן וחכמנן : בכל יום דמנון · גדלתֿ בוראין :
גדילין בחכמתך · מודעין רבותך : גלין דאלהותה · ליתי אלא לגדלך :
דעבדתֿ דלא לחיו · עובדיך דרמין : דאנדיכנון לא מן · לגו ששה[12] ימים :
עבדתנון שלמין · לית באחד מנ(ון) חס(רן) : הודעתֿ שלמותון · דאת
מרה דשלמותה :

[1] Cr 11, 18 ״תתנ. [2] V3 גף. [3] V3 יבתנו. [4] V3 ככרין. [5] Cr 11, 18, H 2 ״לצ. [6] V3 לך. [7] Cr 11 שליחן. [8] K 4, f. 29 (the older hand), but V3, Cr 11, 18 omit it. [9] So K 4, similarly V3, Cr 11, B 2, but Cr 18 heading ״עוין כן על יום השבת: לו עוד [i.e. למרקה v. ZDMG. xviii. p. 597] רצון וגו; the subsequent order of the hymns differs; H 1 heading تقال على سفر(?) الاول في كل سبت. [10] Ges. C. S. i, H 1, f. 37. [11] Cr 18 קמיך. [12] Cr 11, 18, K 4, H 1 אשתה.

ושבתתה דלא מן דוש · ביומה שביעה: ועבדתנה בליל · לשתתי יומיה:
זעקתנה קדש · ועבדתנה ארש: זימון לכל מועד · ונגד לכל קדש:
עבדתנה קיאם · בינך ובין עבדיך: הודעת ׳דמטרת · נטרה נטורה[1]:
טובי שבותיו · דשוין בברכתה: טל קדושה מנשם לון · מכל דוש ולעיו:
יקירואן רמן · יקיר לון *בין רמין[2]: יום שבתה יהב לן · עד ננשם אהן דנשם: |

f. 49

כל רביאנון תליך · על אד משה גליך: ׳כתב קדשך · הושטת[3] למהימנך:
לוחי בריתה · אושטת[3] לבר ביתך: לחייה מן מרון · דכל חיין חיין:
כוחיון דחייה · דמנה כל מלאין: מלל מן אשתה · לא יהי לך אלהין:
נביאותה לה בליל · מן יומי בריתה: נהירותה דמשה · דשות[4] בה לבשה:
סוברו לחיין[5] · לוחי בריתה: סוברו דלא בטלה · לעלם עלמים:
אהן אלה הך · אלהון דאבהתן: אהן נביא קשיט · כות מהימן אלה:
פם לפם · מלל אלה לבר ביתה: פליאן לה גלתין · לא גל׳ת(ין) לעורן:
צעורה דצער · עלמה וכל דבה: צוה[6] במשה יהב לה[7] · חייה לחייה:
קראה דקרא · לא יהי לך אלהין: קרא טר ית[8] · יום שבתה לקדושה:
רום רבואתה · דכל רביאנה דילה: רבה לבר ביתה · מלבין כל בית אדם:
שמה לשמה · אקפה ברבו[9]: יה(וה) אלהון דדרי(ה) · ומשה נביא כל דריה:
תהום לממללה[10] · רבינה עבדה: תהום ממלל משה · תהום ממלל מרה:
לית אלה אלא אחד:

له[11] ايضًا رضي الله تعالي عنه هذه البيتين يقالو في السبت لخامس الشهر
ويقالو *في ايام الاعياد وعلي العشر كلمات[12] والله اعلم

אלהים אלהינו · דמקדם לכל בוראי: עבד ושרא וחסל · עלמה לגרמה:

f. 50

בבראשית חדד · בוראין חיולין[13]: | בחכמתה גדלון · בשלמו דלא בחסרן:
גבורה דלית עובד[14] · תקיף קמיו כלום: גבורתך קדמת · כלה ואנדיתה:
דעובדיך רמיה · גלין ומחכמין: דביכלתך רמתה · מברי חיול מנון:

[1] Cr 11, 18 נטוריו. [2] Cr 11, 18, K4 pr. m. ביד מרן, H 1 יקר לן · בין מרן. [3] Cr 11 הושטה. [4] Cr 11, 18, K4 רשבת. [5] Cr 11, 18, K4, H 1 לחיינן. [6] V3 צבע, K4 צבה. [7] Cr 11, 18 לן. [8] V3, K4 pr. m. ברית. [9] V3 ברביבו; here a leaf is wanting in K4. [10] V3 לממלה. [11] i.e. Marqah: B2 also ascribes it and the next but one to Marqah, V3 om. heading, Cr 11 has وهذا البيتين يضاً من قول المذكور سيدنا אלעזר רצק וגו״ يقالو في سبوت لخوامس اذا كان حاكم فى الشهر خمس سبوت يقالو فى رابع سبت قبل النوبه علي ما جري عليه لحال. [12] B2, p. 222. [13] Cr 11, 18 הקיפין. [14] Cr 11, 18 עבור.

עובדין חיולין · ותקיפין עובדיך: *ועם כן[1] זעורין · אנין[2] אקר יכלותך:
ו̇הילה דעמי · עובדיך רמיה: ולא משבח חילך · לגו כל יומיה:
זמנ̇ת̇ כל בוראי · לגו אשתה יומין: זעקת̇ שביעה · קדש ונשמה:
עבדתנה קיאם · בינך ובין נטוריו: עבראי עבדיך בה · ברחלה ינשמו:
טובינן לעלם · במה דגליך[3] לנן: טובינן באלפנך · *דיהבת למהימנך[4]:
יקיר נביה דלבש · בשם אלהותך: יקרה רביאנך · ביקירואן רמן:
כיר אד יקירותך · קבל יתה ברבו: כתבה רבה · דמן יומי בריתה:
לעלמ̇ה גליך · חיין[5] על אד משה: לימינה אושטת · מן ימינך חיין:
מלבר מן משה · לית אנש מן אדם[6]: מקבל מן מרה · דמע דמים ודמע דאש:
נדחל מן קרין · בכתביו דקשטה: נצפי בה[7] מלל אלה · למשה *פה אל פה[8]:
סהדות נביות משה · מן יבטל(נה): סהדה *אלה · ומן[9] ידגלנה:
עבודן נהימן בך · ובנביאך ובכתבך: אתה דסגלתנן · בבחוריך ובקדשיך:
פליאן לפצותן · גליך לן על אדיו: (פרוק עבדתנה · לאבהתן ממצרים:) |
f. 51 צבעו לרביאנך · ושלחתנה לידון: צלואתה אנין[2] · דזזעי[10] לפרקנן:
קיאמיך דימיך · ליתון *זכאי: קוממתנון[11] על אד · נביאך לבניון:
רחמנה דרחמיך · לאבהתן פרקו: רחמיך ארשי לון · לבניון יפרקו:
שליטה דשלח · לאבהתן פצו̇אן: שלח לן פשרין · ברחמיך ורתו̇אן:
תקיפה דרביאנך · פדה לארשינן: תלי בפרקן חדת · לאמכות רישינן:
לית אלה אלא אחד:

[אלהים קעימה דמנה כל מלאין: דו דממן ומורך דלא במלאין: יו:–
בבוראיה דברא רבותה שקיחה: ברומה ובמכה תקיפותה גליה:
גדלת שלמות חכמתה לכל עובד: גמלו חסדי תקוני לכל בוראי:
דעה להאן הוא אי איכו לא ימטי: דבוננו על רז ממה דו לא תקום:
עובדיה דעבדון למדעיה סהדיו: אקימון תהומין בין כסי לגלי:
וחשבה לא תיעל לגו מנון לכסי: ולא תקף מן גליו מחכומון ללבב[12]:
זכותה נתני דו זכאה דמוזכי: זכאי אצלחו דזכו קדם קשטה:
אמור לא יכל מסכם רבואתה: עובדה מה ימטי מימרה בעבודה:
f. 52 טובה ורחמיו מחדתין כל עדן: | טללין ומטרין דפצואן ומתנן:

[1] Cr 11, 18 עם כל. [2] Cr 11, 18 אנך. [3] V3 גרליך, Cr 11, 18 אתגלית (? for את גלית). [4] Cr 11, 18 ראתיהבתה לבר ביתך (? for "ראת יהב). [5] Cr 11, 18 חייך. [6] V3 משה. [7] Cr 11 הך, Cr 18 בה הך. [8] Cr 11, 18 אפ̇ים לאפ̇ים. [9] Cr 11 ראלה מן. [10] Cr 11 זזעת. [11] Cr 11, 18 דזכאי · קוממתכון. [12] V3 ללבר.

ים רחמיה דגלליו משפעין: יומיה ולילואתה חייה לחייה:
כל בלושיה לא ישקחון בר מנך: כל חסד ואצלחו וקוממו בטובך:
לך קשיאתה[1] ואנון באפיך לא קעמין: לך פליאתה ומנך כל פליאן
לא פלין:
מליך לא בטלן ומתנאתך לא חסלן: מצפי מן רחמיך מוחיה עלמין:
נצוחי נצוחיה נכבר נכבדיה: נוראי בעובדיה ותקיף בחסדיה:
סימניו הוא גלי בכסי גונים רמין: סהדין מודעין דו אחד לגדלה:
הודעין עבידאתה נדע הך שרי בה · חכמן הך עסל נחכם דו דמלתה:
פרקן דננשם מודע לן דו רחמן: פרקן אנשמותן גלא לאשתה יומין:
צפה נשישותן וקרב אנשמותן: צרך לן נודי לה דנשמן אהן דנשם:
קבע תהום שבתה מועד לא מטלטל: קדשה וברכה על חסול עבידאתה:
ריש כל מועדיה וארש קדשיה: רביאנה עבדה קיאם בינה ובין נטוריו:
שבתה עקב שמה בדיל דפרשה לה: שבת שבת(ון) תהי לוכון שבת היא
ליהוה:
תרח דברכן ורתואן עבדה: עד ניעל בה בקדוש ונסגד מן יהובה:
לית אלה אלא אחד: |

f. 53 [צלות כהנה רבה פינחס רצון יהוה עליו:[2]]

עבודה דעלמה · בכל עת תשתבח: עבודה דעבד · לכל בריה באצבע:
ברא בוראיה · בשתתי יומיה: בוראין תקיפין · בעסרתי מליה:
גבור הגבורים · כפת כל גבֹרים: גבורתה זזעת · מישרים וטברים:
דאתהו שקיחה · דשקיח בכל אתרים: דמקדם כל כלום · *ומעבר
כל דרים[3]:
אהיה אשר אהיה · דבוקה פרוקה: אוצר הרחמים · ורפא[4] מכל עקה:
ומדעה לא ישום · שיאם אלהותך: ולא רז ידע · מה הי שלטנותך:
זזועה דילך · מבלדין כל לב: זזע[5] שלטנך · מבגלל כל אהב:
על חסדך רחצונן · וקמיך פללינן: אהיה אשר אהיה · הסיר כל לחץ
מעלינן:
טלל בענני רחמיה · ´עם חדוד שעיה: טבאתך יתרו · בכל עדניה:
יכלות דבבינן · חרבו אתרינן: ידבון אלהים · ויפרס טובו עלינן:
כפר פשעינן · וקבל מדרשינן: כלי לפנותה · דאתגברת ביומינן[6]:
לא רוֹח אלא מנך · אה מלוך רוחינן: לסניה נדנד · ועמר מקדשינן:

[1] Perhaps כסיאתה or קדיש״ should be read. [2] In Cr 11, 18, B2 it follows אלהים אלהינו without heading. [3] Cr 11 ומעביר הררים. [4] Cr 11, 18 ורוֹה. [5] Cr 11, 18 ווצה. [6] Cr 11 עלינן (? from the line above).

מסכינים אנן · וסכואן חסדיך: *אמליתן למטר[1] · שביך ומועדיך:
נפשאתן בצרר · מקדם דבבינן: נפש לן מכל לחץ · ומול ערלת לבבינן: |
סניה עלינן גברו · ולית לן מנון פשרו: סובר ופשר דאתה · אל צדיק וישרו: f. 54
ערקנן ליד חסדך · מלגו לחצינן: עני שיאלינן · ואבד שנאינן:
פשר מכל עקה · ומכל סן ודבב: פרקן ברחמיך · וטפי לכל שרב:
צריכין אנן לך · דאתה מספק כל צורך: צפי בעין חסדך · ופצותה לנן ערך:
קני כל קניאנים · פלטן מכל דינים: קלי בלישאתן · לא תטרף מסכינים:
רחמן רחמניה[2] · לית סוף לרתותך: רחמן ברחמיך · וברך קהלך ועדתך:
יהוה ישא · כל לחץ וקצף: שיאלן מן רחמיך · *מנין עמך[3] יתף:
תמיד אתה לבדך · מחליף הימים והדורות: תקיפותך[4] לעלם · ובוראיה לך סהדות: לית אלה אלא אחד:

([5]צלות אדונן הכהן הגדול אלעזר רצון יהוה וגו׳
*יתמר ביום השבת في وقت معلوم[6])

אתהו יהוה · פעל כל עלמה: ישתבח בריה · במכה וברומה:
בראשית ברא · נכבד הנכבדים: שומיה וארעה · לגדלו סהדים:
גלניה דילך · חכום כל נסתרים: גלו *עבדיך · בטובות[7] ואיקרים:
דאתהו שקיחה · סקפן סקפניה: דאתהו דמורך · עם דרי דריה:
אהיה אשר אהיה · אשר לא יראה: אלהותה דילך · בגבאי ובראי:
ואתהו יהוה הקעים · דמקמי בראשית: | ומבתר יום נקם · ואין לך אחרית: f. 55
זעקין אנן לך · דאתה רחמן ורתאי: זאן[8] נפשאתן · מן טבאתך רבתה:
אלית לנן דבק · מנו לנן ידבק: אהיה אשר אהיה · לן ברחמיך דבק:
טבה מיטבה[9] · לית סוף לטבאתך: טבהתך הב לן · הך די אמנותך:
ישתבח לעלם · דו מקים כל *קעים: ישתבח[10] לעלם · אלהי העולם:
כל עלמה · כפיתין במלתה: כל לבבין יזעו · מן רבות עצמתה:
לית אלה אלא אחד · מסחן אלהותה: למשה נבה[11] · ואלפה אימנותה:
משה ברה דעמרם · לא כותו מן אדם: מללה מרה · ודרס *בה אש[12] דרם:
נביה רבה משה · יקיר כל ספרה: נביותה לה כליל · מן יומי הבריה:
ספרון דחייה · ולבוש קרן אורה · סהדו בנביותה · שומיה וארעה:

[1] Cr 11, 18 מלי יתן למשמר. [2] V3 רחמנה. [3] Cr 11, 18 מניאן עמו. [4] Cr 11 תקיפותה לן, Cr 18 ת״ לך. [5] Cr 18, f. 75 om. the heading, and places it among the צלות מרקה. [6] B2 om. [7] Cr 11, 18 עובדיך כל ט״. [8] Cr 11 זהון, Cr 18 זאון. [9] Cr 11, 18 דמיטבה. [10] Cr 11, 18 קיאם יהרומם. [11] Cr 11 רבה, Cr 18 נבא. [12] Cr 18 באש.

האן אלה כות · אלה אלהיה: האן כות משה · דקבל לוחיה:

פה אל פה מלל משה · ובוראיה סה(דות): פממין קרישין · במראה ולא בחידות:

צוה יהוה (את) משה · במצות תקיפין: צוהו בקדוש שבתה · ושת מאן דאלפין:

קרא(ה) דקרא · אנכי יהוה אלהיך: קרא שמור את יום הש(בת) · וחיה לך תורך[1]:

רב הו קדוש שבתה · לא יכרת לעלם: רברבים גלגיו · אקרו[2] עליו שלם:

f. 56 שלם לך שבתה · לא כותך מועד: | שבת בך אלהים · ואוקרך וכבד:

תרת ברכן שבתה · ופצואן לישראל: תתובתן מרי קבל · בכל יומם וליל: לית אלה אלא אחד:

צלות כהנה רבה אלעזר בן פינחס רצון יהוה עליו:[3]

אחד הוא יהוה הנכבד · אין עוד מלבדו: אל שדי יתברך · על רב טובו וחסדו:

ברוך יהוה אלהינו · אשר לו השם הנכבד: ברואה ישתבח · הך מד לאוי ועבד:

גדלותו תגדל · על כל הגדלות: גבורתו תמשל · על כל המ(ש)לות:

דמע מכל דמע · ולא דמי לדמות[4]: דיאן קשיט קדיש · שמו מכל שמות:

היה ויהי · הוא אהיה אשר אהיה: האל חגדול אשר · ימית ויחיי:

והבו רבו לאלהותו · דמלת רומה ומ(כה): ומי כמו באילים · אל אורה ופרם חשכה:

זרועו נטועיה · וכוחו גדול ועצ(ום): זמרתי ועזי שקית · בכל יום ומקום:

חכמתו יתבת · כל כלום בטב יתוב: חכמה במלאת דעת · בכות ממן יצוב:

טובות רבות מאד · לא יספר איקרון: טובי עלמיה · דת מרון ודברון:

יהי אמר ויהי · טוב מאד לכל ראה: יתרבי זה השם · עשה מה דו בעי:

כי בשם יהוה נדרש · סליחן בכל פעם: כי ידין יהוה עמו · ועל עבדיו יתנחם: |

f. 57 לית אלה לבר מנה · וחזקה את ידו[5]: לית חי(ל) דיקום[6] אלא חילה · ולא [ר]יעבד כעובדו[7]:

משה עבדו נביא · נאמן[8] עצום השם: מושיען *הן נושע[9] · אנה ושם נגשם:

[1] Cr 11, 18 יורך. [2] V3 אקריו. [3] Cr 18, B 2 om. heading, Cr 11 adds על יום השבת. [4] Cr 11, 18 הרמות. [5] Cr 18, ? 11 יריו. [6] V3 ¿רקק. [7] Cr 11, 18 כעוברוו. [8] Cr 11, 18 נבי. [9] Cr 11, 18 הנושע.

נסגד ונעבד לעבודן · ומספק[1] צורכן: *נבלש מנה פצו · ומתן את ברכאן[2]:

סלוחה סוברה · פדי יתן בפדיך: סלח לן *מרי · ולאבותינו[3] בחסדיך:

עבדיך אנחנו · ובניון דעבדיך: עשה לן הטוב בעיניך · כאמנות עובדיך:

פניך (אה) אדני שבנו · ואל מקלטך באנו: פחדנו מאפך שא · שגגנו ופשענו:

צל קורתך עלינו · אה אל הצבאות: צפי מן מעונך · שמעיו הנקעות:

קני שמים וארץ · קרוב מכל קרוב: קומה יהוה ויפוצו · שובה למי ישוב:

רכב שמים ראה · ראות ראו ראיתי: רחצוני בך ועליך · לישועתך קויתי:

שוב עלינו · ובמיני הברכות ברכן: שבר מטות עולן · וקממות[4] הוליכן:

תתהלל לעולם · תתקדש תכבד: תתודי בכל זבן · ובבל שבת ומועד:

לית אלה אלא אחד:

[5]بيتين مرقة يقالو علي سبت العشر ايام علي שופטים · *وفي يوم اخر العشر ايام علي באזני[6] من قول سيدنا هكهن هجدول العزر رضون يهوه عليو امين

אלהים אל בריו · אמור יהי ויהי: אלהים יראה לו · דבר מה דו בעי:

במשתוקה זרע אל · ויצא מוצא *מן חסר[7]: ברוך יהוה אל בריו · בבל זבן ואתר:

גלה נגלא מן נסתר · ולו הנסתר והנגלא: | גבור ידו לא תקצר · וממו דבר לא יפלא: f. 58

דבוק בו[8] ידבק · אלהים יראה: דבוק השמים והארץ · יהוה יראה:

היה ויהיה · ועתה ואין שני: הו אלהי אבי · רם שם אני אני:

ועתה יגדל *נא · כות[9] אדני וישא: ואולם חי אתה[10] · נשא עון ופשע:

זרעת זרע לחיות · ויהי ולא יורש: זרע לא ישכח מפיו · זכרון שמך הקדש:

חכמתך גדלה · ודעתך תמימה: *הך מה קם בן[11] אדם · עפר מן האדמה:

טובך טרם רגזך · טב ומיטב אתה: טוב כל מה עשית · אל אתה החלת:

יראה יהוה · אלהים וירבי[12]: ישא יהוה וישם · שלום כמה יתרית:

כבוד יהוה יראה · וישכן וירחם: כל המחלה ייסר · ויסובר וינחם:

[1] V3 ומסבק. [2] Cr 11, 18: נדרש אל נא פצו · ומתנות וברכן. [3] V3 מארי ולאבהנו. [4] Cr 11, 18 וקוממית. [5] Cr 11 om. the whole piece, V3 om. the heading; see also L8, f. 111; L13, f. 11. [6] B2, p. 254 om. [7] V3 עסר. [8] V3 ins. לא. [9] V3 נהכות. [10] Cr 18 corr. אני. [11] L13 הך מה בה קם, Cr 18 חכמה בה קם. [12] Cr 18, L13 יברי.

לחי ראה רעי · קדום כי אל רחום: לא ירף ולא יעזב · וכל מה דבר יקום:

במעון קדשך אשקף · ופקד כמה כ(תיב): מלגו לחצה רבה · כי נפושה קריב:

נדרש מן חסדיך · זכרון את עבדיך: נפל על פנינו פניך · קריב אתה לסגודיך:

סגודיך לון נפוש · ויראה כבודך: סוד שמך הקדוש · יקום בו עובדך:

עובדך טוב מאד · ואת תהי הך מה ה(ויך): עשה חסד לאלפים · לדורות לא(ה)ביך:

פרי עשה פרי[1] · בעת תתריח את תנ(די): פרי ורבי פדי · אתה הו אל שדי:

f. 59 צדקה עבד לן מרן · בחסדיך אן עמיך: | צעור ילידיה · צפי לן ברחמיך:

קויתי לישועתך · יהוה אלהי: קראתי בשמך אלהי[2] מצמת · גויותי ורוחי[3]:

ראיתי אחרי ראה · בראות קומי שאי: רחמיך ארשי לון · ישקפו לבעי:

שמעיו[4] הצעקות · דשמך אל רחום: שוב מחרון אפך · ושים לן ברית שלום:

תשתבח תתרבי · תתקדש תתרומם: תתודי תתברך · ברוך שמך לעולם: לית אלה אלא אחד:

[5]ثم بعد ذلك نكتب الدران وهو من قول عمران المزمان[6] رضي الله تعالي عنه امين

مناط يوم الاحد بكره واول سبت في الشهر في صلات الفهر[7]

א:– מד לית אלה אלא אחד · *לא עלם[8] אלא דילה · ולא יסתגד אלא לגדלה · מן דשרי בתותביו · ישלם למרה דאתרה · כיון כל בני אתרה · מרבין לה דארכן קלומה[9] · וכן עבד משה בטור חוריב · אמת דקעם קמי סניה · ואמר למרה מה אנה · ואתבה מרה על דרג מד לית מלך מלו מתב · ואקימה אלה על מכה · ואימנ(ה)[10] עלם כסיאתה · מן דאמר דנביא[11] כמשה יעמי מה היא רבותה: לית אלה אלא מרן:

ולא כתב הך ארהותה · ולא נביא קשיט כמשה · ולא אימנו שלמה ·

[1] V3 פרי. [2] Cr 18, L 13 om. [3] Cr 18, L 13 עם רוחי. [4] V3 as elsewhere שמעוי. [5] V3 heading עורנה דראן, and numbers it –:א; Cr 11, p. 119; Cr 18, f. 28[b]; B 2, p. 108. [6] Cr 18, B 2 דרה. [7] Cr 18 الظهر and below; B 2 adds في الحلقه وليلة الصيام (?) علي اول الربع الاول. [8] Cr 11, 18, B 2 לעלם, and so Arabic. [9] Cr 11, 18 קנומה. [10] Cr 11, 18 ins. על. [11] Cr 11 הנביא, Cr 18 הך נבי.

ולא קשט אלא דילה · ולא עלם מצלח משלם כיי מסתגד בשלמו · אה שומים
וארע סהדין דאלהותה לאחד לגדלה · הו עבודון וסדורון · ואה כתבין[1]
כיר ארדה דאלה · ומשה אתימן לעלם · ואף בך יימנון[2] לעלם · | ומנו דיכל f. 60
מחק הדה אלה אחד · וכלה תחת ארדה חתמה דליתי ממחקה לעלם · ישתבח
אלהים: לית אלה אלא אחד:

(مناط ليلة الاتنين عشيه وتاني سبت في صلات الضهر)

ב:- לך נביע מרן דבוקה דלחיציה · מנך נדחל עבודן[3] דכל פליאתה · סני
דאת מסיד בן ׳בכל זבן · ומלף יתן ואנן ממרין דלא נילף אלא הך דאת
אלוף · אה רחמנה אהיה אשר אהיה ארתי נפשאתן בטובך רבה · אחס
עלינן ברחמיך *עד לא[4] ניבד · אנהר לדכרן רחמיך:

בריה דכל עלמה אתרחם עלינן ברתותך · ׳עמי[5] לחצן ולא תעבר על
עקתן · אבהן ובנים מתחננים למלכותך · מרי לא תיפך אפיך מנן לית בן
מקום[6] בגבאיך אלא הך דאת אלוף · אה רחמנה אהיה אשר אהיה . . . רחמיך ·[7]
ישתבח אלהים: לית אלה אלא אחד:

(مناط يوم الاتنين بكره)

ג:- ממנה דכלה כפית לה · צפי לעלמה ברחמיך · דו *קעם יומין[8] באתלתו ·
אדכר לאברהם ליצחק וליעקב · ודבק ׳לבניון דאנון יהיבן[9] באתלתותה · אלוף
אתה עבד פליאן ׳עם רחמיך לגו כל אתר · וגליך נצחניך ׳עמון[10] במצרים
ובימה ובמדברה · עבדת תמחין ופליאן · וגליך ׳עמון[10] כל נצחן · וכפת סניהון
קמיון · וטובך יתני לעלם · דאת נהיר לדכרן רחמיך:

נצוחה דבה כל קרב · מיסתך סוברות מרגזיך · דאנון סכין[11] דכל מכה ·
דילון[12] ברקה הו חרבך · דעתיד מוקד כל סרחוי[13] · עדן דתגלנה[14] בנצחן ·
ותוקד אלהיון וסגודיון · עד אמת אנון משתמשין · ורחותך וקשטך סבל
לון · וטובך מספק לון · סוברו בני[15] רחמיך · מתקנין טמאתה[16] על ריש
מקדשה · וכל יתה קדשה | רבה · משלח מנה ביד בישיה · ונימר רב אלה[17] f. 61
דכן (מסובר) · ויכל נצח[18] הך דו בעי · (ולא עורן ימעי ·) ישתבח אלהים:
לית אלה אלא אחד:

[1] Cr11, 18 ins. הך. [2] Cr11, 18 אימנון. [3] Cr11, 18 עבודון. [4] Cr18 דלא. [5] Cr18 אעמי. [6] Cr11, 18 נקום. [7] As before. [8] V3 דעם יומן. [9] Cr11, 18 יהבין. [10] V3 עמין. [11] Cr11, 18 אסכין. [12] Cr11, 18 דאנון. [13] Cr11, 18 סרוע. [14] Cr11 דתכלנה׳, Cr18 דתכננה. [15] V3 ובני. [16] V3 ומימ״. [17] Cr11, 18 חילה. [18] Cr11, 18 נצחן.

(مناط ليلة الثلاثة عشيه وثالث سبت في صلات الفهر[1])

ד:- טבה דמיטב לעלמה · עבד לן רתו דלא שוינן · לית לן רחצון אלא אתה · כל רחצונים נפלים ומפנים[2] · (וכל מלכים מתחלפים ·) ואת מלך דלא מתחלף · (ורחצון דלא נפל ·) וממן ברבו דלית לה תהום · ושלטנו דלא קעניה סוף · ונצחן דלית נשומנה[3] יכל · דבק לרחמיך · אן ברחקה ואן ׳בקרבה · ואתה (אלה) שקיח בכל אתריה · דלא צריך מזדוע לאתר · טוב סגודיה דאנצירין ׳עמך באימנו שלמה · דאנציר ׳עמך באימנו נשים · דאת ׳עמה בכל אתר דבק לה · הך דחני *לך עביד[4] נטורה באיממה ולליה · והו דמך דלא מתחנם[5] *והוא נשים · ואת[6] נטור דלא דמך · ולא מלך יכל קעם בך · ולא קרב[7] יכל מבלד לך · ולית נצחן אלא דילך · כל פממיה יימרון לך מן כותך באלהיה · שמך מדחל עלמה · ומה הי[8] לקלום[9] גבורתך רבתה עד לעלם: לית אלה אלא אחד:

לא נביא הך משה עבדך[10] · ולא ׳כתב הך ארהותה קדישתה · ולא סגדה אלא *לך מול[11] הרגריזים (בית אל) בחורה קדישה דמע ׳דיבשתה · ישתבח אלהים: לית אלה אלא אחד:

(مناط يوم الثلاثة بكرة)

ה:- חיול הוא חילה תקיפה דדאר במעונה רמה · והוא שקיח בכל אתריה · וארכן טובה[12] · מקבלה מן עבודי חוביה · סובר(ה) טובה · סגי *דאת מסיד[13] בן ולא אלפנן · ועקבון דבישיה אמטי · ולית לן מלה קדמיו · f. 62 נצבע לה בכסי דבק דמה דידבקנן · אלהה דאברהם | ויצחק ויעקב · שמע בקלן (מרן) ואתרחם עלינן (׳ברחמיך): בכיה רבה דבעלמה · כהלן נבבי קנומן · דהכה מתסכי[14] מבטל עמלון דכל זכאי · וכתבי קשטה כריזים[15] · לא תסגד לאלה חורן · ארור עבראה דשבק אימנותה דקעימה · נצבע לה בכסי דבק דמה דידבקנן · אלהה דאברהם ויצחק ויעקב · שמע בקלן מרן ואתרחם עלינן ברחמיך · (וקבל צלותן מנן ברב חסדך ·) ישתבח אלהים: לית אלה אלא אחד:

(مناط ليلة الاربعة عشيه ورابع سبت في الشهر في صلات الفهر)

ו:- אלה (רב) ולית כותה · קהל רב ולית דמי לה · נביא (רב) ולית (קעם) כותה · אזדמנו על טור סיני יומה דנחת כתבה · שרי שופרה כרז · וקלה[16]

[1] B 2 adds في الحلقة. [2] Cr 11, 18 מבלדים. [3] Cr 18 נשו מנה. [4] Cr 11, 18 לה עביד. [5] V3 מתהנמ. [6] Cr 11, 18 ונשים · דת. [7] Cr 11, 18 קרוב. [8] V3 יהי. [9] Cr 11, 18 לקנום. [10] Cr 11, 18 נביה. [11] Cr 11, 18 לידיוה קדם. [12] Cr 11, 18 ins. לכל הוה. [13] V3 דמס״. [14] Cr 11 מית סגי, Cr 18 מית סכי. [15] Cr 11, 18 כארוק. [16] Cr 11 וקהלה.

דנביה מתחיל · וטובה אמר (ירום נבי · ו)ירבי נביה · [ותרום נביותה ·] וישפר ויקלע וימטי לערפלה · כיי מלבש בידי לבוש · מד לית מלך מלו מלבש · כיי מכסי בעננה · ואפיו מלבשין בקרן אורה · עד ידען כל אמיה *דמשה עבד אלה'[1] ומהימנה: ארכבירה היא לטב יוכבד גפנה דביתה וקדישתה · דאלין נכליה[2] · מנה אחדה נביה · ואחד כהן · ואחד אלהים 'למצראי *אחד דרם[3] 'לגו אשתה · ואחד אכל מותרי אשתה · ומרים דאשירת על ימה · שמעי עמים ומרעי · ואמר מרון יסון[4] אגרון · ויסב אהרן חלקי · וילבש משה בעקובתי · ותזדעק מרים נביאה דלא קעם מן חוה כותה · יתרבון עמרם ויוכבד · תלתה קדישים דקעם מנון · בעמלון טבה דבקן ברחמיך · ישתבח אלהים: לית אלה אלא אחד:

(مناط يوم الأربعة بكرة)

ז:– האן דאתון קעמין בחלקה דצפרה · ועמין לאורה[5] סלק ומניר על כל עלמה · [לפם דו] כרזו כהלכון ואמרו · ישתבח נאירה דאלק לעלמה בוצין דלא טפי · געז הוא ברקיעה | ומניר על כל עלמה · לפם דו מרה דכלה · f. 63 אלק לעלמה בוצין דלא טפי: בראשית אתעבד אוצר למאוריה · שומים וארע בניין[6] דלא בני אורה רבה דמי לשבשבה · נהירה[7] קרין כל צפר פתח לעלם · נהר כרז לבניו דארם · קומו מן שנתכון ועמו נהרה ושבחו לעבודה · ישתבח אלהים: לית אלה אלא אחד:

(مناط ليلة الخميس عشية)

ח:– אתהו יקירה חילה דכסי מכלה[8] · וכל דכסי וגלי לא עמי לך · מן ישום מה הוא חילך · אי מן יחכם רזי יקירותך · עלוי כלה אתה · וכלום לית לבר מנך · בארי[9] ומפרנס ומסובר ומוחי (וממית) ומקים כלה ברחמיך · לך *יסקן תשבחן[10] מלב ומנפש · אן קבלתנן בטובך רבה · נכרז קמיך בקל רם · ונימר לך יחידאי אתה אלה ולית לבר מנך רבותה לך: דחילה ומשבחה ומרוממה · דעבדת כל עבדיך[11] מדורך ברום עלמה · האן דאת בעי את שרי · בקדש ובאיקר וברבו מעובדיך[12] · מן ישום אי כפליאתך · מן יברי כל פם דבה ממלל יכרז ויימר לך מן כותך באלהיה · (אה) עבודין[13] דכל פליאתה · לית סוף לטובך רבה · סני דמתחיב לך · ובזעורן את

[1] Cr 11, 18 .אן מ״ עברה דאלה [2] V3 .נכילה [3] Cr 11, 18 .ודרס
[4] V3 .יסוף [5] Cr 11, 18 .'למאוריה [6] Cr 11 ,בניאן Cr 18 .בנין
[7] Cr 11, 18 .נהר [8] V3 .מלכה [9] Cr 11, 18 .ברי [10] Cr 11, 18 .יסק התש״
[11] Cr 11, 18 .דבעיך [12] Cr 11, 18 .כל עוב״ [13] Cr 11, 18 .עבורון

מתפעם[1] · לך יסקן תשבחן . . . .[2] רבותה לך · ישתבח אלהים: לית אלה אלא אחד:

(مناط يوم الخميس علي بكرة واذا كان حاكم في الشهر خمس سبوت يقال يضاً في خامس سبت في صلات الفهر[3])

ט:- סיאגים רברבים וקשים · אנון זכאי עלמה · כל דמזדוע בעמלון מרה דכלה מתרחם · זזע משה נביה עמלון במדברה · עד רגזה מעזר · ורחמיה פריסין · ואתשקע תמן פשר · אמר מלה מתעניה חייה ומותה בשלטנך · אה מרן *דכסי אה תלי רגזך[4] מנן ופרס רחמיך עלינן · נעבד אף אנן אסכמו לחובינן · ונימר מלה | מחניה עלמה וכל דלגבה · מן כותך לית כותך · אה רתאה ורחמנה: חיולים אנון אנשה דמעזרין רגזה דמרון · (אדם קמאה · ושת חליפה · ואנוש קראה · וחנוך צלאה · ונח זכאה · ו)אברהם נסיאה · ויצחק אנצירה · ויעקב שרירה דזכותה · ויוסף מלכה (חורה ·) ומשה נביה · ואהרן כהנה · ואלעזר מהימנה · ואיתמר יקירה · ופינחס קדישה · ויהושע נגודה · וכלב ירותה · סיעה דלית מתשקע בעלמה כותון[5] · טוביון תאביה דאתין על מלתה דמרון אתין · ורחמיה ´עמון · ומרה דכלה מרבי לון · טוב עלמה אמת דייתי תאבה וסדרו[6] · כיי שלמה רמי · ורחמיה פריסין · ועכרה מסלק · ורשותה קפילה · ובוראיה ממתנין · וטל על דיארי רחותה · ועבודה דעלמה ישתבח דלא באלילו · ישתבח אלהים: לית אלה אלא אחד:

f. 64

(مناط ليلة الجمعه عشيه)

י:- מלכה דלעל מלכה[7] · ושלטנה ברומה ובמכה · והוא שקיח בכל אתריה · וכל מלכיה בשלטנה · שליט דאן[8] לון ומאבד לון הך דו בעי · ולית מלך ממן[9] אלא הוא · דחיי עולם למלכותה · טובי קהלה דרחיץ בה וסגד ´לשמה באנצירו · דו מתעיני מכל מגוי · ווילון אלין דכפרין בה · ובעין רחצונה דריקה[10] דלבר מנה · דעתיד (לון מ)כל מגויאן · וכן ´כתיב בשירתה רבתה · *אי עשיב עתיד לון[11] דינין דלא שבין ´לדיניה · טוב עלמה ובריאתה אמת דיכרז אלה אני אני הוא: בקרבה יחידאי הוא אלה · ולית ´עמה אל[12] חורן · ולית אתרה מסחן תותב · ולא ערפלה מקבל יתוב · ומן *דלא אלהין ינדרון[13]

[1] Cr 11, 18 מפ״. [2] As above. [3] B2 adds في الحلقه. [4] Cr 11, 18 דכסיאתה · אן עמיך בצדקה מרילך · תלי רגוה וסדרי רהותה. [5] Cr 11, 18 כותה. [6] Cr 11, 18 וסדרי רהותה. [7] B2, Cr 11, 18 מכלה, Ar. الكل. [8] Cr 11 ראהן, Cr 18 דאין. [9] Cr 11, 18 ins. ומורך. [10] Cr 11, 18 דרחיקה. [11] Cr 11, 18 היא השיב לון, (Cr 18 אי). In V3 לון and עשיב are above the line; see Deut. xxxii. 35. [12] V3 לא. [13] V3 דלא א״ י״, Cr 11, 18 דלה אלהין ינדנון.

יתון[1] · יגחון בקרבה · וידע מן נסי כלילה · דעלמה דילה ביחדאו חליץ
בידה מלגו חילה · ומן דלית לה נמי בעלמה יפני[2] תותב[3] · מכעס יטרד ·
וייתון טבין ויסון אגרון · דעלמ(ה) למן דו דילה · עבוד מה דו בעי · ולא
חורן ימעי · ישתבח אלהים: לית אלה אלא אחד:

(مناط يوم الجمعه بكره)

יב:– [4]חילה רמה שמע בקלן · רחמנה פרס רחמיך עלינן · כל עלמה דילך · ומן
כותך ארך אחדה[5] *על כלה[6] · נצוחה דלא מתעמי מרון דכל תמחיה · לית
סוף לחילך רבה · ותקיפה ודחילה · לית בן מקום[7] בגוני פליאתך · עמיך
לאהן[8] אפינן אדיק לן ופשרן רתאה · דבק יתן רחמנה אחס עלינן[9] · עד
לא נתסכם ברגזך · וכי טובך יתני[10] לעלם דכן רחמיך על חיבין: אל שדי
אהיה עדן לן מכדו מנצירין קדמיך כמה נלקי ונביז · ולא נוכל קעמין קמיך ·
סני דאזדכיך מנן · ולא אלפנן אתחיבנן וחטינן · (וסוברך יתן) ולא כליך
מנן רחמיך · לית לן אפין נימר קמיך קבל מנן מסגי סוברותך · וטובך
f. 66 דעבדתה עמן · אתחילו חובינן | ויתרו סריחתן · ולא דחלנן ולא אלפנן בבכל
(מה) דעבר עלינן רתאה · דבק יתן רחמנה אחס עלינן (ברחמיך ·) . . . .[11] על
חיבין · ישתבח אלהים: לית אלה אלא אחד:

(עורן כן דראן יום שבתה · לו עוד רצון יהוה וגו״ על ויטע ביום
השבת צפרה:)

יג:– [12]קעמנן מן שנתן ואתי(נ)ן לידך · אה מרן באנצי(רו) ובשעבוד · עמרנן קדמיך
וסגדנן ׳לפניך · בחלקה דצפרה · *טוב דקעם מן שנתה וייתי לידך ברחמו ·
קעם ומשבח בחלקה דצפרה[13] ומרבי ׳לגבורתך (רבתה) · ׳עם מפתוחה
דאורה תמח לכל[14] דעמי (לה ·) לאוי על כל אנש מכל בניו דאדם · כל
מן יהי דמך יבלד מן שנתה · ויסתכל לאורה כד הוא מפתח ומניר לעלמה ·
טב לכל (מן) דעמי לה וישבח לברואה · ויימר ישתבח *באריה דכן[15] ברא:
ווילה ׳למן יהי דמך בזבנה[16] דצלותה בחלקה דצפרה · בערב ובבקר מלאכי
יהוה יהון שרין בכל אתר · ואהן דאנון צלאי מלאכי יהוה ייתון[17] סהרתון
דרחיות[18] מלאכיה שמעין תשבחתה דמרן בבכל זבן · טוב מן יכל *יקום

[1] V3, Cr11 ייתון. [2] Cr18 יבני. [3] V3 יותב. [4] In V3, f. 65 דכורה (p. 47 inf.) precedes this. [5] Cr11, 18 אחוה. [6] Cr18 דכלה. [7] Cr11, 18 נקום. [8] Cr11, 18 לן. [9] Cr11, 18 add ברחמיך. [10] V3 מתני and inf. [11] As above. [12] K4, f. 4b. In Cr11, p. 147, Cr18, f. 35, B2, p. 131 this and the next piece are transposed. [13] In K4 added later above the line. [14] Cr11, 18, K4 למן. [15] V3 בארהה דכל. [16] Cr11 בורעתה, Cr18, K4 באורעתה. [17] V3 יהון שרין, K4 pr. m. יהון. [18] Cr11, 18 דריחותה, K4 דריהות.

ויתחנן[1] ויסגד ׳למרה · ומתני[2] צלותה *באורחתה בכל אורח[3]: טוב *מן יכל קעם[4] וייתי לידך אה רחמנה מתחנן ומצלי ומשבח ועקד וסגד ומרכן ומרבי ׳לשמך דאתה לאוֹי לכן · *וקבל מנן מרי[5] צלותן ברב חסדך ישתבח אלהים: לית אלה אלא אחד:

[חורנים תתמר בשבתות:]

(مناط ليلة السبت عشيه وكذلك علي بكره)

יד:- [6]אה איקר רב איקרה דיום שבתה · טוביהון[7] עבראי במתנתה · ד(א)תיהבת לן ארהותה קדישתה ויומה קדישה · ארהותה (עד) יהון קרין בהּ · ויומה קדישה ל(א)תנחו רבה היא שבתה · ישתבח באריה ויסתגד עבודה תהומה דשבתה ערן | לעלמה · מועדה קמאה דלא מטלטל · (וקדשה דלא מתחלפה ·) די רבתה מכל יומיה · וקדישתה מכל מועדיה · מלכה קעימה[8] אפרשהּ ׳לשמהּ · לית מועד כוֹתהּ · ולא קדש כוֹתהּ · ולא קהל קדיש הך [אהן] דנטר להּ · אה נטורי שבתה הבו שמרים להּ הך די *קדישתה · כל[9] ממללה קדיש · ואלה דבראתה רחמן ורתאי · נשוֹי כהלן ונפתח פממינן נתני בטבאתך · רחמנה מלכה דזאן (לן ומוחי לן) ומגן · וחיב עלינן משבחים למלכותך רחמנה רבותה לך · תשבחתה לשמך רבה ונצוחה[10]: לית אלה אלא אחד:

f. 67

[11](עורן:)

יה:- [12]אה יום מברך[13] ומקדש יום דבה שבת אלה שבי(עי) דחסל כל בריתה וברכה אלה בטובה מכל יומי בריאתה וקדשה ביקירותה ואפרשה בטובה[14] רבה קדשה מן רום ריאמה וגלתה על אר רום נבייה ואמסרה לרום כל אמי עלמה עבדי אלהים ובני רחמיו דאלהים וגועו[15] · דפרקה אלהים באד תקיפה ובאדרע רמה בסימנין ופליאן וזעקה אלהים עליון על[16] כל גועיה ידכי לבה[16] וחשבתה ויקרש קדשה בקדישו[17] ויודי וישבח לאלהה דמלתה באהן ויקרה[18] דלא *שוה בה גוי עורן איקרה דיום דשבתה דלא[16] כותה איקר יומה שביעה (דו) דמי לכלילה[19] דמלך ולא לאוי דילבשנה בתר מלכה אלא רום כל עבדיו[20] דאלהים לא אתשקח בכל אמיה לאוי לדן טובה אלא הוא *על כן לאוי לכל[21] עבראי יודון לחילה דכן אמלתון ישתבח אלהים: לית אלה אלא אחד:

[1] Cr 11, 18, K 4 קעם מצלי · ויקום משבח. [2] Cr 11, 18 ויתני, and K 4 corr. from ותני. [3] Cr 11 בורעתה ב״ אורה, Cr 18, K 4 באורע״ ב״ אורה. [4] Cr 11, 18 דקעם ׳לגוֹהּ, K 4 pr. m. מן קעם ל״. [5] V 3 קבל מרן. [6] Cr 11, p. 145; B 2, p. 129; Cr 18, f. 34ᵇ: not in K 4. [7] Cr 11 טובינן. [8] V 3 קעימיה. [9] V 3 קרישה כן. [10] V 3, Cr 11 ונצחוה. [11] K 4, f. 5. [12] Not in Cr 11, 18, B 2. [13] K 4 sec. m. קדיש. [14] K 4 בטבאתֹהֹ. [15] K 4 גואה. [16] K 4 om. [17] K 4 בקרשיו. [18] K 4 איקרה. [19] K 4 דכלילה, V 3 לכל. [20] K 4 sec. m. עובדיו. [21] K 4 לאבי על כל.

[1](עורן כן על ויקרא אל משה:)

יו:– אה יום קדיש ומקדש · טובי מן מתקדש ׳לגבה · קדיש קדישיה קדשה ·
ואמסרה לקהל קדיש · שׁבת חילה (רבה) ׳לגבה · ופקד דישבת בה ישראל ·
מבתר דחסל בריתה אנשמת רבותה רבתה בה · ועקבה בעקובאן[2] טבן
f. 68 [רברבן] · שבה וקדש וברכה[3] וסימן ואנשמה ויום טב[4] | למן דנטר לה
בשלם · אגר נשמותה לגבה · כפל הוא על כל יומיה · ואהן תמח חיול
מותר · צריך לאוראו חיולה יתרומם · חילה דאפרשה ונשם לגבה וקדשה:
מן דבעי יעמי רחותה ידכי שריר בשבתה · ותהי צלותה בפמה · כיי עגל
סדריה · ויזדמן ׳עם טבין ושלמין · דו מטי להדה ריחותה · ותרח תהותה
מתפתח · ומזבח אודאותה תמן · מקבל צלות טביה · ומסק אודהותה
למעונה · דתשבחתה הך נציבה טרפיה[5] לגו עללה · וטלליה דלא מטלין
על אמוריה בלב דכי · טובי תהבה · וטובי תלמידיה דדמין לה · (וטובי
עלמה) כד ייתי דו נ֗גר ׳עמה֗ שלמה · וג֗לי לרחותה · ומדכי להרגריזים[6]
(בית אל ·) ותלי רגזה מן ישראל · ואלה יהב לה֗ נצחן רב מגיח בה לכל
עלמה · (יתרבי חילה דיהב לן אהן יומה · וברכה וקדשה ואפרשה וחילה
מכל יומיה ·) ישתבח אלהים: לית אלה אלא אחד:

[7](עורן כן על במדבר סיני:)

יז:– לית בכל יומיה יום רב איך יום שבתה · שבשבתה עקבה מרי בעלמה · כל
יומיה בון עבידה · (ושבתה אגר דלא עב֗דה ·) בלעיל טרד מלגו֗ה · וברכאתה
פקדין לגוי[8] · מן פמה דא(ל)הי קדם · צריכין כל בית ישראל יהון אמרין
אתי בשלם יובילה קריבה דאתי ומנשם[9] שתיקין ומללין: ׳בגללה סלק משה
נביה על טור סיני · ואתכסי בעננה ובכבודה · (צעם) סביע [ד]לא אכל ולא
שתה · דהו֗ה בעיני[10] קעימיה · מנדה חיים לדריה · צריכין . . . . ומללין[11] .
ישתבח אלהים: לית אלה אלא אחד:

[12](עורן כן על ואלה שמות:)

יח:– חיול הוא חילה דכן ארכן מנשמה[13] *איך דאתי[14] מן דוש בגלל דינשמון[15]
בטולין לאשתה יומין ועבד עלמה וכל בריתה ושבת ביומה שביעיה ועבדה

[1] Cr18, f. 36b مناط السفر التالت; Cr11, p. 152; B2, p. 135. [2] V3 ועקובן. [3] V3 וברכן. [4] V3 טבן. [5] Cr11, 18 טריפה. [6] V3 גרג״, leg. הרג״. [7] Cr18, f. 37 مناط السفر الرابع. [8] Cr11, 18 לגו֗ה. [9] Cr11 ומן שמה, Cr18 ומנשמה. [10] Cr11, 18 ביני. [11] As above. [12] Cr18, f. 35b علي ثاني سفر; Cr11, f. 150; B2, p. 133. [13] Cr18 מן שמה. [14] Cr11, 18 דלא אתי. [15] Cr11 דן שמין, Cr18 דנשמין.

f. 69 קדש עד לעלם · ואמר דשבת בה יתברך וכל דמחלל לה יתקטל · | דו
תהום[1] קביע ביד אלה · משה אתימן מגלנה · *ועבד אל[2] כל מינה דאדם ·
ואלפנה[3] קמי טור סיני ׳לקהלה דנפק ממצרים · (עד) יהון שבתין בה ואמרין
רב חילה רבה דכן אוקר [ארפן] · ישתבח אלהים: לית אלה אלא אחד:

(غير دلك يقال علي ואלה שמות بعد אלישתבח:)

יט:– מהימנה ממנה · טובי רחמיך לעלם · אלה דלא עצי פעליו · *מן מלו
מנשמה[4] אהן דנשם אלה כלה · אלאן קהל ישראל דו זעיק בר ועבד
לאלהים · [משה] אתימן גזרה ושבה ומועדים דלא מטלטלין · וקטר שמין[5]
למאוריה · נעזים שם מועדיה ומועדיה הך דאתו · מן יכל מבטל בריה
*דברא קעים[6] לעלם · מן יכל *לעי ומגרוד בניאן[7] דלא עצי כלום · ישתבח
אלהים: לית אלה אלא אחד:

[8](עורן כן על אלה הדברים:)

כ:– חילה רמה יקירה · פקד לנביה קדישה · בגלל קהלה קדישה · על דדי
מקרתה דקרא אלה על טור סיני · טר ית יום שבתה לקדושה · מועד לא[9]
בטל לעלם · וכן כתב נאירה רבה משה מהימנה[10] דכסיאתה · ויטרון בני
ישראל ית[11] שבתה למעבדה · דהוא תהום[1] קביע ביד אלה · דהו בניאן דלא
מנדנד · ווילה דנפק מנה [לבר] פרדיסה דנטר פרנסיו · כל חילן (ד)לנוה
חיים · ישתבח אלהים: לית אלה אלא אחד:

[12]تمت بيوت السبت المقدس

[13]על מועדיה וראשי ירחיה:

כא:– לחילה חוילה ונצוחה · נודי ונסגד ונרבי · דכל רביאנה דילה · אלק
מאורים מנירים דלא טפין · ואפרש מועדים קדישים · וקטר שמון למאוריה ·
ויהבון ׳לבני רחמיו · עד יהון חדין בון ומודין [ומרבין[14]] לשמה ומקרבין
f. 70 לה | והוא מקבל מנון ומפתח לון אוצר שומיה · ומשפע מתמן ברכן · ומפים
לכל אמי עלמה דאנון[15] בניון דעבדו כל גזיראתה דמרון · ומקוממי מועדיו
בשלמו[16]: נבכי עליך אה ישראל · הך הויך[17] בימי רחותה · והך אתה בימי
פנותה · הויך ׳עם אלהך מזדמן עמה בכל מועדים · ומנדי לה קרבנים מלו

[1] Cr 11 החום. [2] Cr 11, 18 ועבדה על. [3] Cr 11 ואלפה, Cr 18 והלפה.
[4] Cr 11 ממן ומן שמה, Cr 18 ממן ומנשמה. [5] Cr 11, 18 שמון. [6] Cr 18 דברי ק״, Cr 11 דבראי קיעם. [7] Cr 11, 18 לחי ומחרד בנין. [8] Cr 18, f. 37b مناط السفر الخامس; Cr 11, p. 157; B 2, p. 140. [9] Cr 11 דלא. [10] Cr 11 מהימן, Cr 18 מימין.
[11] Cr 11, 18 יום. [12] Cr 18, V 3 om. [13] Cr 11, p. 158 غير دلك يقال في راس الشهر; Cr 18, f. 37b مناط روس الشهور; B 2, p. 141; K 4, f. 1b. [14] In K 4 erased by the later hand. [15] Cr 11, K 4 דאנן. [16] V 3 בשלמה. [17] Cr 11 אויך, Cr 18 אביך.

עובד אדיך · והוא מקבל מנך אך אב ׳לברה · וכפת כל אמיה קמיך · ומתעבד מגנך · ומרחק מנך כל ערויה · ומיומה דמרדתה ושבקתנה · אתה עביד דרסה לאמיה · (ירחים ו)מועדים געזים הך דאתו · לא סלק ׳לגבון קרבן · ואלה דרביאנה ממן לעלם לא יתר ולא פחת · ישתבח אלהים: לית אלה אלא אחד:

[1]על חדש האביב:

כב:– מברך הוא ביתה דיעקב ברי דנפק מלגבה · שת מואן[2] דאלפים הוו[3] מבנים מן שבעים נפש · מן הוה ישום רבותון אי יסכם גלגיהון · שבלי עקלה דאברהם עללתה דבי אשתעבת[4] · טליה דרחותה נפיקין ׳למקרי בשפולי טור סיני וכלום לא אנשו נפקין · דהוה מרון מנהר לון יתון גרמיו דיוסף הנהרו לון מסינון[5] · דהוה יוסף רב אלא מת · ובתר מותו אתרבי · [ד]גרמיו נסיבין ביד נביא רב זעיק אלהים ביד *מן דשלים[6] · תרי אריסי רחותה יוסף מלכה ומשה נביה · בעמלון טבה דבקן ברחמיך · *ישתבח אלהים: לית אלה אלא אחד[7]:

[8]על חדש השביעי:

כג:– רב חילה דכן[9] פקד בריש[10] ירחה שביעה מכל ארשי ירחיה · דו זעיק ביד אלה ארבעה עקובאן רברבאן · אשבתה דכרנה אשמעה[11] וזימון קדש · | עד יהון שבתון ׳לירחיה · ושבשבתון למועדיה · וכליל מועדי רחותה ׳לגבה f. 71 יום סלוהים · קדיש טרד חוביה · חג מטלין וחג כנושין · (ויומה תמינה עצרת שביעי מועדיה וקדש קדשיה ·) וכל ישראל מהר מנין · ואנין עתידין ׳עם אלין (ואלין) תלתה זבנין לגו שתה[12] · ישתבח אלהים: לית אלה אלא אחד:

[13](עורן כן על יום הכפור הקדוש על פינחס:)

׳דבורה טבה דלא מנשי · הדבר קיאם עבדיך · וארתי בניון בעמלון · אלהן רחמן [ורתאי[14]] דבק לית לן דבוק לבר מנך · זזועה דילך אה קשטה · ארתת כל עלמה *מנך · אימתך שרת[15] בכל לב · ודחלתך לגו כל אתר · וידע כלה [ד]לית כותך · כל נפשאתה (דבלדי) *לא ערקי[16] אלא לידך · זזעת בשלטן

[1] Cr 11, p. 161, Cr 18, f. 38, B 2, p. 143 על מועד הפסח הברוך, K 4, f. 3 על ירחה אביבה. [2] K 4 מבנין corr. from מוון. [3] V 3 הבו, K 4 הוה. [4] K 4 עשתבעת, leg. אשתבעת. [5] Cr 11, 18 הנהר לון ומסנון, K 4 pr. m. ענאר לון מן סנון. [6] Cr 11, 18, K 4 מן שליט. [7] Cr 18 כארזין ثلاث مرات. [8] B 2, p. 145 adds وعلي سبت الموسم הברוך الصيام (?), K 4, f. 4. [9] V 3 דכל (?). [10] Cr 11 אפרש. [11] Cr 11, K 4 אשמהה. [12] Cr 11, 18 דילה. [13] V 3, f. 65, K 4, f. 2b omit heading; Cr 11, p. 164; Cr 18, f. 39; B 2, p. 147. [14] K 4 om. also. [15] Cr 11, 18 מן אימהך · שרית. [16] Cr 11, 18 לה ערוקי.

נאותך · ואשדכת ׳בסנאי רחמיך[1] · סהד מודע לעלמה דלית אלהו אלא
דילך · (אה[2]) רתאה ורחמנה: אקימת[3] כמה [ד]אמרת יהוה (אלה[2]) רחמן
ורתאי · גלגיה לך לעלם · דלא גזיך *לן לפם גמלן[4] · אתהו יהוה זכאה ואנן
חיביה · לפם דו טובך וחסדך · אדיקת[5] ממעון קדשך · ופלטתנן[6] מן זועמה ·
נודי לך אה רחמנה על חסדה · דעבדת ׳עמן ותעבד · אה דבוקה [אה[2]]
מרגלה[2] *לית אלהו אלא דילך[7] מרי *ולא יעבד[8] כעובדיך · ישתבח אלהים:
לית אלה אלא אחד:

(تم الدران بعون الله الرحمن)

[פאתחה אלצלאה:]

(وهدي صلات سيدنا موسي ابن عمران عليه افضل السلام[9])

(יתרבי זה השם הגדול[10]) אחד הוא יהוה הנכבד · ואין[11] עוד מלבדו ·
בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד מלבדו · ברוך יהוה אלהינו אשר
לו השם הנכבד והישר יתהלל · נמול לבבנו ולבב זרענו נירא אתו נאהבה
ונדרשה ונשמר עשרת דברי הברית אשר דבר בחוריב מתוך האש ׳ביום
הקהל · יהוה אל רחום וח(נון) · סלח לנו מרי ולאבותינו בחסדיך מכל אשר
חטינו שגגנו ופשענו פניך אה אדני · אהיה אשר אהיה זכור לעבדיך לאברהם
ליצחק וליעקב · [אה] *אדני בעמלם (ובעמל משה עבדך[12]) אל תפן אל קשהנו
ואל רשענו ואל חטאותינו · ואנחנו הרשעים והחטאים פני גדלך ואתה[13] יהוה
אל רחום וחנון · ילך נא אדני ׳בקרבנו כי עם קשה ערף הוא[14] · וסלחת
לעונינו ולחטאותינו ונחלתנו · אדני הרחום ׳בשמך[15] הגדול הציל אתנו מכל
דבר שקר · והושיע אתנו מכל תועבה · וטהר נפשותינו מכל שקוצינו · וקדש
גביותינו מכל טמא · וסלח לנו מרי ולאבתינו בחסדיך מכל אשר חטינו
שגגנו פשענו פניך אה אדני · נמול לבבנו נשוב אליך ׳בכל לבבנו ובכל
נפשנו · נאהבך ׳בכל לבבנו ובכל נפשנו ובכל מאדנו · ולטוב לנו נשאל
לחסדך וטובך ורחמיך וחסדיך · תמלי אתנו לשמר משמרתיך חקותיך
ומצותיך ומשפטיך כל הימים: יתהלל אלהים אין אלה | אלא אחד · (יהוה f. 72
אלהינו יהוה אחד:)

[1] K4 רהותך. [2] K4 om. also. [3] Cr 11, 18 הקמת, K4 sec. m. אקהמת.
[4] Cr 11, 18 יתן לפם בישות גמלינן. [5] Cr 11, K4 ארקת, Cr 18 הרקית. [6] Cr 11,
18 ופלטנן. [7] Cr 11, 18 לית היל ריקום אלא הילך, K4 לית אל״ א״ ד״ לית ריקום א״ ה״.
[8] Cr 11, 18 ולית ריעבד. [9] W adds מתמיר כל יום; Cr 11, p. 43; B 2, p. 35;
Cr 18, f. 7b. See also Pet. Chrest. p. 12. [10] W om. also. [11] W והישר אין.
[12] W has מרי בעמלם prima manu, then corrected as in text. [13] W pr. m.
וברוך אתה. [14] Cr 11, 18, B 2, W (prima manu) אנחנו. [15] V3 השמך.

[שריו רבואתה:]

(עורן[1] כן תלביה על חנות[2] כתבה אל הטבעת · לו[3] עוד)

ניזל בתר כתבה קדישה ממללה דאלהי קדם: במעון קדשה כתב[4] וקראתה על טור סיני: בוראיה רבותה אמת דנחת מלגו * מדורון דקעימיה[5]: אשתה אנירת לה וקל שופרה כרז קמיו: ונביה כתר על טורה עד הוא נחת מקבלתה: (יתמר) גלגו בה דו רום כל כתביה [אהן] דקרתה אמר שמשו כל דלגבה: האן הוה כממללה רבה הדן אי האן אשתמע כותה וקראה דקראתה קמאי דו קראה דבראשית אה כהן שרי קרי יהוה אלה רחמן ורתאי: יתהלל אלהים:

[עורנה:]

אהנו כתבה רבה דקבלה נביה רבה מן ימינה דמלכה רבה: אה תרח
נאיר כתבה פתיח ביד אלה על טור סיני יקיר[6] בה כל בית ישראל:
באצבע אש אכלה כתב בימין (ק)דישה אתושט בצדה דארונה הוא מנח: |
גיבורה ונוראה כתבה גבורן נפקי לזימונה גדיל הוא חיים לדריה: f. 73
דו נפיק מן כריה דאשתה דו הוצר מלי ברכן דו דמע דמן כסיאתה:
הדה היא עללתה דאוצרה גזיראן ותורואן ופקודין אוצר הך אהן מן עמה:
ומור סיני בנשה קדישה וקראה דלגבה אלה ונביה רבה שמע ומלף:
זזועי רב דהוה בטור סיני כד שרי מרי קרי בה אנכי יהוה אלהיך:
חילי רומה נחתו עמה וחילי מכה קדמו לה אמת דנחת מגלינה:
טעיל לגבה לאהן דחני לך ובלש ברזיו וכית מטי סני דבלשו ולא אמטו סופה:
יזלעון כל זלעוין מן חכמתה ולא יסכמון דו קטיר לתהו ובהו:
כריה דלא פחת לעלם לא פסל עתיר ולא מסכין דעקרה מן חיי עולם:
לבון | דשומיה לאהן אפתח יפשט משה ידו ויסנה מן אדרע דסבילה עלמה: f. 74
מניר הוא לאלין דלית לון נהר ומקים לון על ארח שלמה ונגד שביל דקשטה:
נאר שמשה ולא כותה · שמשה מלה מפם: אלה ואהן כתיב · באצבע אלהים:
סתור לא יכל סתר לה · דכסי (לה) סתר לה: כיי[7] סתיר דו · קטיר למדעה דאלה:
עמו סימתה[8] ושבחו · דו מן קרתין: דכסיאתה ומן · אהן אני אני הוא:
פליאן[9] רברבן וגבורן אתעמו תמן על טור סיני אלה אושט ונביה קבל:
צמות חילין ובוראין אתעמו על ריש טור סי(ני) ונביה שמע ומלף לדריה:
קראהה עקרה דטובה קדיש פרותה מן אצותה דקשטה וקדשה מלף:
רמה תחת מתננה רבואת קדשה עמה רום קהליה אהן דנטר לה:

[1] Cr 11, p. 66; B 2, p. 54; H 1, f. 39 mention no author; H 1 עוק כן שרו תלביוֹתא בכל זבן; Cr 18, f. 13. [2] B 2 נסעות, and Arab. دخول. [3] I.e. למרקה. [4] Cr 11, 18 כתיב. [5] Cr 11, 18 מרורין דק״, H 1 מרורין דקעימה, and Arab. الملايكة. [6] P 8 יקרי. [7] H 1 דו. [8] V 3 סעימ״. [9] In H 1 this and three following lines differ. See Ges. C. S. vi. 17–20.

f. 75 שמש מניר דלא טפי · שם אלה ונביה: [כתיב] | לגבה · יהוה נצחיו קרביה:
תרחון דשומיה לאהן · אפתח תמן אושט: אלה למשה תרי · לוחי בריתה:

סגדו קמיו באנצירו · דסגד קמיו · סגד למרה · דיהוה רבה · כתיב לגבה:
ומד יהוה רבה כתיב · לגבה נדחל ונרתת אתין מסגד קמיו: ולית קשיט
הך יהובה ולא נביא הך כתובה אלה כלה אחד ונביע אימנותה:]

([1]עורן תלביה על נסעות כתבה מן הטבעת:)

בשעבוד [נימר קמיך כתבה קדישה מדעה דקשטה שלם ספרה דמלף
חיים מן נהיר לא מתעמי כל תלמידיך יסגדון למרך דארכן טובה *מתן לה[2]
חכמתה דרבותה:]

אלה על טור סיני זזע · חילין וגבוראן ויסידין · אלה מכה ואחת · ונביה
ראם וסלק · טור סיני דחל וארתת · מן אימתה דעבודה · אמת דקבלה[3] ·
חיים לדריה לעלם:

באצבע אש אכלה כתב · במדעה דאל(ה)ותה · בצומין ובצלואן אקבל · ביד
משה [נביה] מלגו להבי[4] אש · מן אדרעה ראמתה · דעלמה תלי בה:
גבוראתה *נפקי מכסיאתה וזזעי כל גליאתה[5] · כל חילי ישראל ארתתו · כד

f. 76 אמלל עסר מלין · נפקין מפם אלהותה · | חיים לדריה לעלם:

דאהן הוא דמעה דממללה · דמלל אלה אלהיה · ומשה אתימן לעלם ·
*מקבלה דמעה מן[6] ימינה דמרה · עד יימנון כל דריה · באלהים ובמשה:
הוצרה דממיר[7] מהריו[8] · נאר וחכמה לבלושיו · סימתה[9] דמעתרה · כל
דבעי[10] לה קעימה · מלל ׳עם מפוקיתה שופרה · כ׳ז לית לבר מן אלה ·
רומה ומכח אשוו מימר · נביה דאתימן לעלם · חכמן כל דאכתיב לגבה:
והילה דפלג על מדעה · והילה דלא משמש גזיראתה · דהוא ספר ארהותה ·
דביאר[11] משה נביה מן ארשותה דמרה · *דו יהיב בצדה[12] דארונה · יקרון
תהביה ׳לגוה[13]:

זרעה דאזדרע ׳לגו אש · סלק ונגד[14] עסר מלין · עסרתי מליה · עסרה אוצרין ·
משה הוא[15] מהימנה · דאתימן (על) בית אלהה · מתן עללתה לישראל:
[הייה דמן חיי עולם כתבה רבה דבינינן חייה מסידין דכותה לא יהון דו מן
רומה דעלמה ומכך מן לבון דשומיה ומבאר בלבה דמשה:
טובינן ומה יהיב בינינן מבועי דחיים[16] דו מן תהומה רבה דשם אלהותה: |

f. 77 תחמדה מעמי קהלי ישראל תניאנות אלה מפקד לון ידכרון תלתה יומים עד

[1] Cr18, f. 13^b (ascribed to Marqah); Cr11, p. 68; B2, p. 55 (O2, f. 56^b).
[2] P8 מגלי לן. [3] Cr11, 18, B2 דאתא מקבלה. [4] V3 ליהבי. [5] Cr11, 18, B2 · נעתו ׳עמה · מן מעונה על ריש טורה. [6] Cr11, 18 מקבל דמע דמן. [7] V3 דמימר, P8 דמניר. [8] Cr11, 18 מאוריו, P8 ״למאו. [9] V3 ״ססמ. [10] V3 דעבי. [11] V3 דברא. [12] Cr11, 18, B2 ויהבה ׳לגו צדה. [13] V3 בצדה. [14] Cr11, 18, B2 וארגן. [15] Cr11, 18, B2 נביה. [16] See Appendix.

יהון מכונים להרגריזים תלתה סהדים נפקו לזימונון חשך ענן וערפל ואלה אש
אכלה אתי מקרי עסר מלין שרוין לא יהי לך אלהין לקדמי אנה הוא קעימה:

עורן רבותה לכתבה קדישה:

ויתמר על השבת הראש מן החדש בכל זבן:

אהנו כתבה רבה דאימנן נביה[1] רבה מגלי שמה דרבה דעבד עלמה קבלותה בדחלה וסגדו ליהובה דאמנתון בכתבה ודחלתון מן שמה:

נשוי כהלן ונימר אתי בשלם כתבה נעירה דאושט מרן מניר[2] למן דשמע לה ומחשיך על מן דלא שמע לה:

אתהו דאלפתנן איך עבד *מרן עלמה ספרה דלא מטעי[3]:

אה אוצר מלי כל גזיראן הו[4] אהן ספר בריתה וטוב מן דמהר[5] מנה דחייה כתיבין לגבה:

אתהו דאלפתנן איך נטר קדש יום שבתה (ספרה דלא מטעי) אה בוצין יהי ומניר הו *אהן ספר בריתה[6]:

כל בוציני מאתיה קין מלאון וקין נהרון אהן הו[4] דנהרה מניר בלילה ואיממה:

דיהובה אש אכלה ומה הוה יהי מעמי לטור סיני מכלל[7] באשתה יום דנחתו לוחיה: |

f. 78 אלהים הוא מושט ונביה רבה הו[4] מקבל וסיעתון דקעימיה מרבין לנביה כד נחת סביל אהנו כתבה רבה:

עורן כן: (יתמר יום שבתה הראש)

הב לן מרבה לכתב(י)ה דלקיטין מן חיי עולם ברבו רבה נרבנון דרבתון חילי שומיה אמת דנחתו מלגו מדורון דקעימיה:

אה כנשה ייה שומיה דאתקרי כתבה לגוה בלול כנשתה נהר וכל יתוביה נהירין והיא מליה נהר מן נהרה דחיי עולם:

ברקיה אנירו לה נפק מן כסיתה לגליתה ומלין דרחמיה רסם וקדום לא אתעמי תמן דהוה אחת מנדה (חיים) לדריה לעלם:

גנה דלית נחש עלל לה הנצבת על ריש טור סיני וארהותה אילן חיים גליה קמי כל דריה דמפרנס לה כיי חי[8] מן עללתה:

דיארי רומה ומכה אזדמנו אמת דנחת דהוה מצבע לגו אשתה ויהובה לביש באשתה ומליו נהר סני מן שמשה וזהרה:

עלאהי הוו מרבין לה וארעה סגדין מנה חילה דכתבה קראתה אמת דנחת על טור סיני מלין מלין חיין דלא במכלה:

ועבראהי דמקרי בה יסגד מן חילה דיהבה ומליו דרחמין ורתואן לאלין דמשמשין לה וטובה נטר למן דקרי לגוה ועבד:

[1] V3 נביא. [2] V3 נימר. [3] P8 מרה דעל" זעיק ביד אלה קים. [4] V3 או.
[5] V3 דמרה. [6] P8 נהרה דכתבה טוב מן דשוי עמי בנהרה. [7] V3 ממכלל. [8] V3 אח.

זיבה דנביה אתחיל זיבה דטור סיני אתיקר זרע מכך מן מעונה ולבביה
מלין מנה כהלן | נרבינה דכל איקרינן מלגבה: f. 79

חיי עולם אעת עמה ובני קרתה דרומה עמה דהו כתיב באצבעה דקלומה
ומושט בימינה דמרה ונביה סנד אמת דאתא מקבלאתה:

טלין דרחמיה רסס על טור סיני מבגללה ואתו רבואתה קדשה מסמכאתה
אמת דנחת ומקדשאתה אמת דנחת[1] לביני מהתין:

ימה דארהותה אפרש ספרה רבה על טור סיני ואתעבד גדיש דבוראים
ואלימיו מן חיי עולם ופרטיו אנכי יהוה אלהיך:

חיליה ויסידיה הזדמנו אמת דנחת כד נפק קלה דשופרה וחצרתון[2]
דקעימיה בינשה כהנה רבה וברה דעמרם ספרה:

עורן כן על מועדיה וראשי ירחיה:

טובינן מה שוינן מסגד קמיך ספר קדשה:

ידעין דאתהו קשטה דעלמה מה דושט נעירה מלף לן חכמתה נשימין
ומפעסין דכתבה מהימן ועלמה שמעי למקוממי מליו:

אלהים אל עליון קני שומיה וארעה מן שומיה אהן קשטה רבה מעמי ומששש
גזיראתה לגבה לא ננשי ליהובה ולא נכפר בכתובה | לית אלה הך יהובה f. 80
ולא נביא הך כתובה:

בגלל דלית גנה פתיחה והיא צניקה מן דריה לא חילן חייה מתאכל בפממין
דו כסי ומרחק מלביני אנשה וארהותה גנה פתיחה[3] דלא מצטנקה מן
דעלל לגוה חילן חיים הו לקט:

גלגים הו אהן כתבה ביני כל אמי עלמה גלגים לנביה דאשוה מקבלה ואמטה
מעמי מה שוי מלפאתה כתב קדיש מניר[4] בליליה ואיממה מודע[5] מן עבד
עלמה ביחידאו דלא שותף:

דמע דלא מסתר הו אהן *מדעה דאתעבד[6] מזון לקדישין דמעה דליתו טמי
מסיבאתה קדישה יהובה וקדישה קבלה קדישין ירכנון רישון קדמיו ויסגדון:

הא אימנו רבה דגלה נביה רבה כתבין דקשט ממכין ממעונה מגעזין באשתה
ויהבון לביש אש ודקבלון דרס באש ואנון מצבעין באש וכל דלבר
מנון בטול הוא לעלם:

וברחמים וברתו וברכנו חוולה אלק לן עבודן בוצין מן אשתה ויהבה ביניגן עד
נהי עמין בנהרה בוצינה דמניר לן בליליה ואיממה ונארה דמי לאשתה
דנע על ישראל: |

תרח סליחתה דכתיב לגבה פתיח לאלין דשנין בסריחתון יפיסן וינחמן f. 81

[1] V3 twice. [2] V3 וצצירתון. [3] V3 פתחיה. [4] V3 נימר. [5] V3 מועד, P8 defaced, Arab. معلم. [6] P8 דומיה דעבר.

רחמנה מן רגזה דאלוף דבק לן בכל דין דמשתלח עלינן אימנותה מדכיה
לכל עובדי חטא נכרז קמי טובה דיסלח לן ברחמיו:]

עורנה[1] על חג השבעות:

מן ימטי מימר · רבות אמורה[2] קשטה · דקדשה מרן ובנה דמללה · מתנתה
דיהב חייה · נהירה דגלא רבות אלהה · וטובה[3] נגד לון לשלמה[4] · רבון
דשלמי זכותה · דקדמון לזימוני מליו · קל רב משמע קמיו נימר:

(ثم بعد كل بيت يقال רבותה المشروحة اذاه)

רבותה לרבה[5] דיהבה · מן כותך אה קעימה · דגליך לן אהן ממללה[6]:

אהנו כתבה רבה · דאושט מלכה רבה · לנביה מהימנה · אהנו דנחתו
קעימין בגללה · אלה וכל בוראיו עמה · יסב ישראל אימנו · וישמש גזירן ·
לעלם (נימר:)

בימין יחידאו אתיהב · באדרע דסבילה עלמה · ברישה דטור סיני · הוה
נביה קעם · מפרע רבואן · למרה *אתי מקבל כתבין מן ימינה דאלהים[7]:

גבוראתה נפקי מכסיאתה · וזעי כל גליאתה · ובלדי ארעה קהלין[8] · דחלו כד
מלל יחידאו · סימנה דעבראה[9] מעמי עליו · מהו ממלל נפק מן אש
להבה · ומן שמע ממלל הך אהן · לעלם (נימר:) |

f. 82 דקל מן שומיה אשמע לנביה · וסלק קבל לוהין · וחייה לגבון · זיבה דמשה
נביה · לביש בקרן אורה · וזעיו לא הוה כותה · ולא יהי אלה אש אכלה
ממלל · ומן לא הוה תמן דחל (לעלם נימר:)

חדת הוא ממללך לעלם · כלה אנדיך מנאן דלית (יהי) · אלה זעק דלא
שמעוי[10] לכל עובד ואתו[11] שמעי[10] · מן מלו משבחתך · (מן) שוי דיתלמד
לך · מהימן הוא נביה דאנדיך לן · מיסתן דאנן קרין לגוך[12] · הלא הוא
חיינן ודבינן[13] לעלם (נימר:)

ותקיף עלמיה דלעל עמה · חיליה מבגללה ברזין ברזין · שופרה משמע
ומדחל זעוקה דמלכה קמיו · וכסיה ממלל קשט · וקהלה רתת מן שמע
חייה · מהימן הוא נביה דאתמר לה שמע ואמר לן (לעלם נימר:)

זזעיו קשה[14] עד מותר · דאזדזע על טור סיני · כנשה דקעימין לעל · וכנשה
דמאתין לרע · ואלהים הוה קראה · ומשה הוה שמועה · וכל קהלי ישראל
[בשפולי טורה] עמין[15] לפידיה וית טורה להב · (לעלם נימר:)

[1] Cr 11, p. 71; Cr 18, f. 14b; B2, p. 58 על יומי השבעות מן מימר מרקה. [2] Cr 11, 18, B2 מימרה. [3] Cr 11, 18 וטוביו. [4] Cr 11, 18 דשל״. [5] Cr 11, 18 רבה. [6] Cr 11, 18, B2 הוא דממ״. [7] Cr 11, 18 אמת דאתא מקבלה חיים לדריה לעלם נימר. [8] Cr 18, P8 קלין. [9] Cr 11, 18, B2 רבה, P8 דאברעה. [10] Cr 11, 18, B2 שמיע. [11] V3 ואתה, P8 ואתא. [12] V3 לגבה. [13] Cr 11 דבינינן. [14] V3 וזעוי קשי (and so often). [15] Cr 11, 18, B2 חוין ית.

[הזדע חילה רבה ונחת לגו כבודה ואשמע קלה דשופרה מלגו לבה דאשתה ואנירו ברקיה למשה מהימנה דהוה מדרם לגו אשתה אתי מקבל כתבין מן ימינה דאלהים:]

f. 83 טובה | אזדע ונחת טור סיני · ארתת מנה טליה · אצטמתו משמע קלה דאלהים · דהוה ספר טב (עד) מותר · מלף לון אדלא יחטון · והוה ממלל עמון בפמה דרבותה · לא יהי לך אלהין ׳לבר מני · אנה[1] הוא קעימה · (לעלם נימר:)

יקיר[ה] הוה ב[י]ספרה דשוה משמע קל [ד]אלה · יקיר הוה משה ומה שוה משמע מנה · קדש בני רחמיו דאנה מזדע · ואחת בדיל ישמע ׳עמה בממללי ׳עמך · ובדיל תתני רבותך לכל דרי עלמה (לעלם נימר:)

כבודה אזדע ונחת (טור סיני · ארתת מנה) שופרה אשמע קמיו · קלין וברקין [ורחמים] נפקו · ולפידיה אנירו · ובוראיה נחתו · ויסידיה אצטמתו · ואלהים ממלל מלגו לבה דאשתה · וכל ישראל שמע ורתת מן אימתה דעבודה (לעלם נימר:)

לבון דשומיה אפתח · ואחת מלכה קעימה · חשך ענן וערפלה נחתו עמה על טור סיני · וממלל ׳עם כל ישראל מלגו לבה דאשתה · ואנירו ברקיה ׳למשה מהימנה · וארתת [טור סיני מנה דאמיר וארתת] כל עלמה[2] מן שמעין קלה · תמן אמרו ׳לנביה *קרב אתה ושמע[3] · (לעלם נימר:)

מן מעונה (רמה אתיהב · מן) קדישה אמלל · מן טור סיני אשתמע · מן עננה יקירה מלגו לבה דאשתה · וארתת טור סיני מנה[4] · דאמיר וארתת כל טורה[5] שריר · אלה אש אכלה ממלל · ומן לא הוה תמן דחל · (לעלם נימר:)

f. 84 בוראי הוא מלכה קעימה · דארכן טובה | לכל הדה ממללה · ׳עם עפר מלגו לבה דאשתה · נהיר הוה משה · ומה שוה משמע מנה · דרם לגו (לבה ד)אשתה · ודער[6] לביני קעימיה · ואתימן כסיאתה וגליאתה · ושוה מלבש ׳בשמה דאתא בה עלמה · (לעלם נימר:)

[ספר טב ממלל עמון מלגו לבה דאשתה ספרה דאלק אורה הו דשמע קלה תמן ומשה דאזדעק אלהים קעם ברבו רבה ושת מאון דאלפים בשפולי טור סיני עמין לפידיה וית טורה להב:

חיולה[7] דבלה דילה מלל ממלל דחיים היך דו קעים לעלם מן כתביו קעימין חיול הוא נביה רבה דלבש חמשה ספרין וקעם בין תרתין כנשאן בין קעימין ובין מאתין וקעימון דקעימיה ממלל עם כהלון ואלין ואלין שמעין ורתתין:

[1] Cr 11 דאהן, Cr 18, B 2 דאנה. [2] Cr 11, 18 עמה. [3] Cr 11, 18, B 2 לא ניכל ׳למשמע כל אהן ממללה:. [4] Cr 11, 18 om. [5] Cr 11, 18 טנרה. [6] V 3 ודרע. [7] V 3 עיולה.

פם דחיים מלל ממלל חיים לדריה ממלל מן כרי דחיים משתמע דלא מתעמי
ואכלסי גבוראתה ראתין מן חילה ואכלסי מאתיה שמעין ודחלין וקעימה
ממלל במשמעיו כהלון ואלין ואלין שמעין ודחלין:

צמות קשי מותר דאזדזע על טור סיני צמותון דקעימיה וצמותון דמאתיה
ואלהים דבראשית בכנשאתון דקעימ(יה) ואלהים דמן אדם בין תרתי
כנשאתה אלהים קמאה מלף לנביה ונביה שמע ומלף לדריה:

f. 85 קל דאלה | ממלל ואמר לא יהי לך אלהין לבר מני אנה דעבדת עלמה מדילי
דלא מן חורן מלי הוו פעלי ועובדי אנון אמני אידן דיעבד בעובדי עבדת
עלמין רברבין ותקיפין דלא צרכו מהרין מן מרעה דחורן:]

רב הוא יתה זזועה דאזדזע על טור סיני · רמה דלית סוף ׳לטורה[1] אחת ולא
אזדזע · וקליה וקל שופרה · וענן יקיר על טורה · ואשתה להבה עד[2] לבב
שומיה · וברה[3] דיוכבד מדרם ׳לגבה ולא מנבי[4] (לעלם נימר:)

יהוה (רבה) דאנדה עלמה · אשמע קלה ׳ברבו · ומשה דאזדעק אלהים קעם
ברבו רבה · ושת מאן[5] דאלפים ׳בשפולי טור [סיני] · וארתת כל עמה
מן שמעין קלה · תמן אמרו ׳לנביה קרב אתה ושמע · (לעלם נימר:)

תקיפה [רבה] דאנדה חיליה ובוראיה · ואסיד על גדלה · ואחת ורבואת
קדשה ׳עמה · ומלל ׳עם כל ישראל ממלל דלא מתני · אה קהלה לא
תנשון[6] אהן ממללה · טרו *מצואתה דאלף אלה[7] ׳בקשט · [דאהן] דנטר
לה כיי חייו מנטרין · (לעלם נימר:)

[[8]עורן כן תלביה על כתבה רבה:]

אתהו כתבה רבה · *דאתינן נסגר[9] קמיך: ולית כתב רב כותך:
באנצירו ובשעבוד · אנן קעמין קמיך: ולית וגו״
גלגינן תשבחתך · דאת כתיב באצבע אלהים: ולית וגו״
דחלין אנן ורתין · דשמה[10] רבה כתיב לגבך: ולית וגו״ |
f. 86 הך עבדין אנן (קמיך ·) ומשתעבדין לגדלך[11]: ולית וגו״
ווילה דימי[12] בך וחטי · דאתה כתיב באצבע אלהים: ולית וגו״
זאן אתה לשמועיך חיים · ומכלל אמוריך (חסד:) ולית וגו״
עבודן וקענין · אלפן נרחמנך[13]: ולית וגו״
טוב דקעם מן שנתה · ומשוי לשיאלת שלמיך: ולית וגו״

[1] V3 לטובה. [2] Cr 11, 18 על. [3] V3 ורבה. [4] V3 מכני. [5] V3 מאן.
[6] Cr 11, 18 תתנשון. [7] Cr 11, 18 מצות אלה דאלף. [8] V3 חורנה only; Cr 11, p. 84; Cr 18, f. 17b; B 2, p. 71. [9] V3 דאתין מסגר. [10] Cr 18, B 2 דיהוה, Cr 11 ליה״. [11] Cr 11, 18, B 2 קמי גר״. [12] Cr 11, 18, B 2 דעמי.
[13] Cr 11, 18, B 2 מראה מנך.

ימינת רבתה אושטתך · נביה רבה קבלך: ולית וגו״
כל רגז רב את ממתן · כל אסו בגללך אתו: ולית וגו״
לגבאי רומה זזעת · שעתה דקבלך נביאך: ולית וגו״
מן מעונה רמה אתיהבת · מן אשתה רבתה אגליך: ולית וגו״
נביה אכללי[1] באורה · דהוה מלו מקבלתך: ולית וגו״
סליחן ורחמין · אנן בעין מן יהובך: ולית וגו״
עמינן כל דקמיך[2] · ושמענן כל דבתרך: ולית וגו״
פשרה רבה דמפיס[3] · על חיבין דלא יאבדון: ולית וגו״
צנות מנה ואטרה · וכרוביה פעלתך: ולית וגו״
קלה דנביך[4] אשמע · ׳עם קלה דשופריה[5]: | ולית וגו״ f. 87
רתת הוה טורה שריר · שעתה דקבלך נביאך: ולית וגו״
שבחו גועיה[6] כד שמע(ו) · *לפקודי מליך[7]: ולית וגו״
תשבחן ורבואן · נימר ליהובך בנצירו: ולית וגו״

([8]עורן כן רבוי על גלות כתבה:)

אהנו כתבה רבה · דכל זכותה וקשטה ׳לגבה · אהנו דמעמי מן אלה דאנדה עלמה לחודה · כהלן נודי ליחידאה דיהבה קוממו לחיינן: (יתהלל אלהים:)

([9]עורן כן תלביה על כתבה רבה:)

אה ׳כתיב נאיר וקדיש · דיהבה אלה אלהיה למהימנה · ׳דזעק אלה ילפנה לעבדיו עד יהון מודין לקדישותה דבחרון לה לעם קדש:
׳בתרין לוחין אשתרי[10] · בחמשה ספרין אביאר · בטור סיני אקבע · ארשה בבקעת מואב · שבשבתה באש להבה[11] · ׳נפקי מליו · שומים וארע אשתרו בה:
[גבורן רברבן אגלו אלה דלית לה דמו ממלל קעימין ומהתין ארתתו בגלל עסר מלין מנה קיאם רב אתעבד לא נשבקנה לעלם:]
(גלי הו מן דעבד עלמה גזיראתה · מקים גלי לרחמיו · לאלה גלגין מרחין · לאלה גלגין אנן מתעבדין · כד נתני על חכמתה:)
דחלה אתעבד נביה · אמת דקבל להחיה · דעבר אלהה קמיו · דמי[12] צלמה לאשתה · דיעמנה[13] כל קהלה · וידחלון מן מקרוב לידה: |

[1] Cr11, 18 דאכ״.   [2] V3 קרמיך.   [3] Cr11, B2 דמפץ, Cr18 דמפיץ.
[4] Cr11, 18, B2 דמשה.   [5] Cr18 דשופרך.   [6] V3 inserts עמם ? gloss.
[7] V3 לפקודיך מלך.   [8] V3 עורנה only; Cr11, p. 90; Cr18, f. 20; B2, p. 77.
[9] Cr11, p. 87; Cr18, f. 19; B2, p. 74.   [10] Cr11, B2 אכהב, Cr18 כתיב.
[11] V3 לגבה (!).   [12] Cr18 דעמי.   [13] Cr11, B2 דימעונה, Cr18 דיעמונה.

f. 88 הו אסותון דחייה · הו דמדכי רוחיה · הו מקדש נפשאתה · הו דמנאר[1]
לבביה · הו דמעמי כל עבראי · מנו *באריון וצעורון[2]:

ולית כתב רב כותה · ולא נביא הך כתובה · ולא קהל (קדיש) הך (׳ד)נטר לה ·
ולא משכן הך דו לגבה · ולא עלם מצלח משלם כיי מסתגד בשלמו:

זימוני קדש לגבה · זעיקים ביד אלה קעים · זכאהי הלכו[3] שביליו · זרעון אנו
ירותיו · זבן לא נבטל מן קרין בה · ומרבין לחילה[4] דיהבה:

[חסר הוא מכלל קראיו חדו הו ממלי לשמעיו חכמה הו יהב לבלושיו חיים הו
יהב לנטוריו חיל ונצחן ונברך חילה דיהבה יהב אגרה:

טללים טבים לעבראי כד יצטמתון ליד כתבה שפיך על צלמיהון טובה
בפממיון טלי משעבד לספרה רחמים ביד כל רעמי לה:

ימינה רבתה אושטתה יום רב אתעבד בגללה ישראל פסקל עם מרה יטר מליו
וקיאמה יתמר ליהובה תשבחן דארכן טובה מתן לן כיר אדה:

כפיו דמרן כסה משה אמת דקבלה על כפיו כפרתה מכסיה לה כרוביה |
f. 89 מטלין עליו כהניה אמורי גזיראתה כל בית ישראל נטורה:

לא נשמע לכתב אלא לה לית לבר מנה מדמי לה לעל מלכה הו מרה רום
כל נבים הו כתובה לעלם לית אלה אלא אחד ליהובה נימר תשבחן:

מן יעבד הך עלמה מן ינדי הך ארהותה מן יחת מה אחת אלה מן יסק
מד סלק משה מן אתימן מה אתימן מהימן מליו דמרה:

נאר דלא שני ולא פחת הו כתבה למפרנסיו נהיר כלה הו אמורה נהירון
דאנשה בה יקרון נהיריה דמשמשין מליו:

ספר עורן לא מדמי לה ספר הך אהן דאלקה סלם לרחמיו סקיף יסקון בה
לאלהון סהדיו שמים וארע ומן מטי מימר רבותה:

עללה דלא משנתה ארהותה וגזיראתה דאכתיבין לגבה אמת דאנון משתמשין
רחותה לגו עלמה עלמה יהיב בשלמותה ולא מתעמי לגבה חסרן:

פרת חיים ולא כותה הו מגלגל חכמה לעלם פרת מן חיי עולם ואהן מן ערן
דאלהו פתיח[5] הוא קמי כל דריה וכלה מתוחי בנהרה:

f. 90 צפר טב | דהוה בטור סיני כד אחת מרה סביל לה צעם נביה ותנה ואקדש
אלא קבלה צלמי אדמי לאשתה כד אפשט אדיו מסינה:

קדש מן מעונה קדשה קדיש קדישיה כתבה קדש טור סיני בגללה קלומה אחת
והוא בארדה קדש הוא קהל ישראל דאתימן מלפאתה:

ריש אלהיה יהבה וריש נבייה קבלה רום קהלים נטורה רום נביים[6] כתובה
לעלם לית אלה אלא הו ליהובה נסגי תשבחן:

[1] Cr 11, 18, B2 דממיר. [2] Cr 11, 18, B2 דבראון ודבלון. [3] V3 אנון.
[4] Cr 11 inserts הו, B2 ״הדיה. [5] V3 כתיח. [6] V3 נביאם.

שם עבודה כתיב לגבה מסיד לית אלה אלא אחר שביל תתובתה הו מחכם
למן דקרי ועבד שבחו שמה דיהובה ואימנו בנביה דקבלה:
תלתה פשרין לוכן כד תתובון ליד כתבה קיאם סהביה טביה מלה הו רחומה
דאלה תלו אפיכון למעונה כי מרה דְרומה מרחם:

[עורן כן יתמר על גלול כתבה קדישה:][1]
(ويقولو هكهنيم جميعاً)
קבלו ממלל דחיים מושׂט ביד אלה דחיי עולם דילה:
(الجواب من هقهل)
תשבחתה ׳למלכה רבה דכן אניר לעבראי בכתבון וכהלון נאר:
(هكهنيم)
f. 91 הדה היא ארהותה דאתיהבת לבני ישראל עד יהון קרין בה ואמרים:
(الجواب من هقهل)
תשבחתה וגו״
(هكهنيم)
כל עבראי יסגדון קמי[2] כתבה קדישה · וישבחון ליהובה ויימרון:
(الجواب)
תשבחתח ׳למלכה רבה: [דכן אניר לעבראי בכתבון וכהלון נאר:
עורן על מפתח כתבה:]
אן דכתבה רבה מפתח נשׂי ונסגר ׳ליהובה:
ליתו דמׂי ׳למאוריה · דאנון ׳כסין וגלין כל יום:
*דו כתבה[3] רבה דבינינן מניר בליליה ואיממה:
ארבעים יומים עמד נביה צעם על טורה בגללה:
מסגי רבואן ותשבחן מבגלל רבות כתבה[4]:
[[5]מד לית אלה הך יהובה כן לית כתב רב כוׂתה:
דו כתבה דכיה וקדישה דנחת מן שומי שומיה:]
קבל יתה מן קעימה ומלף יתה ׳למאתיה:
(אן דכתבה . . . ׳ליהובה:
דו כתבה רבה דכיה . . . שומיה:
מד לית . . . כוׂתה:)
חילין וגבורן אתעמו[6] יומה דנחתת ארהותה:

[1] Cr 11, p. 90; Cr 18, f. 20; B 2, p. 77 place this piece after אהנו כתבה (p. 56), where see rubric. [2] V3 רמי, Cr 18 קמי דן; B2 omits this line. [3] V3 וכתבה.
[4] Cr 11, 18 אמורה, B 2 אמורי. [5] [ ] Cr 11, 18, B 2 place this below.
[6] Cr 11 מתעניאן, Cr 18 מתענין, and so B 2.

אשתה רבתה וכבודה ועננה וקלה דשופרה: |

f. 92 קעימין ומאתין ארתתו · אלה מושט ונביה רבה ׳מקבל: יתהלל אלהים:

[על כסות כתבה:]

(עורן כן לו[1] עוד על יומי השבעות:

אוסיפו וברכו את השם הנכבד והנורא · כי טוב לנו נברך · אלהינו יתברך:) כהלן נשוי ונימר · יתכלל[2] בשלם כתבה: [דאתושט לנביה מן מעון קדשה:] ארבעים יומים[3] עמד נביה צעם על טורה לחם לא אכל ומים לא שתה: מבגלל תילפון ותלפון לבניכון ית מלי קיאם עסרתי מליה: המכתב מכתב אלהים וממללה חיים וברכן: מן (שומי) שומיה אחת *חילה דאלה[4] על טור סיני יקרי קמי נביה עסרתי מליה: טובינן ומה שמענן הלא הוא חיינן:

[עורנה:

אהנו כתבה קדישה דנחת מן שומי שומיה אחת חילה על ריש טורה וקראתה קמי כל קהלה: |

f. 93 באצבע אלהים אכתב בימין סבילה עלמה ויהבה למשה מהימנה ילפנה לכל ישראל:

גלגים אתעבד נביה אמת אשתוי מקבלאתה געז בעיני קעימיה ואתכסה אפיו באשתה:

דחלו מן חילה דיהבה דו סביל רומה ומכה ורבו לנביה דקבלה דלבש כסיאן וגליאן:

עוד[5] מאתיה ארתתו כד אחת חילה ולא נחת וקרא תמן עסר מלין קמי שת מאון דאלפין:

ווילן מבטלי פקודיו דחיון לנו תשניקה וטוביון דמקוממי מליו דאנון פנים מכל מגוי:

זזעיו חילין וגבורן אתעילו על טור סיני יומה דאושט מן מעונה וקבלה רבון דנבייה:

חיולין דכל ממניה כפיתין לה הך דחנתה אכתבה על תרי לוחיה ויהבה למשה מהימנה:

f. 94 טוב עלמה דארכן חילה מתנתה לכל ישראל יהונו קרין בה | ועבדין ומרבין לחילה דיהבה:

יסידיה ובוראיה אתחילו על טור סיני יומה דאפשט מן מעונה וקבלה רבון דנבייה:

[1] I.e. למרוקה. [2] Cr 18, B 2 יתגלג. [3] Cr 11, 18 יום. [4] Cr 11, 18, B 2 אלה. [5] V 3 ועוד.

כנשה ויתוביה חיולן וכרווה שופרה דכסיאן אתעמו על ריש טור סיני
יומה דקראתה נצועה:

לא נשמע לאכתב אלא לה לית אלה רב הך יהובה ולא נשמע ממלל מן
נביא אלא מן נביה דקבלה:

משה אתימן לעלם בגלל מגלי ספר קדשה וכן כתביה אמרין ואף בך
יימנון לעלם:

נאיר הוא מן נאריה דו מניר לבביה ומנפש סני מן עלמה ועלמה לגוה
ולא ארצם:

סגדו לחילה דיהבה ורבו לנביה דקבלה קעימין ארתתו מנה כד נעת מלכאתה:

עמוד עננה ואשתה רבותה ארבעים שנה וקהלה דנטר לפקודיו הוא מורי
לכל אמיה:

f. 95 פתח דו | *תרחי טובה[1] וצניק בא יו ערויה תמידו[2] מנטר בקשט עלמה פני
מן מגויאן:

צבה חילה מרבי עלם בגלל מגלי ספר קדשה מתנה לישראל ירבון לחילה
דיהבה:

קמי טור סיני קעמו תרתי כנשהן בנללה קעימין ומאתין אלין ואלין רבותה:

רבואת קדשה דלעל נחתו עמה על טור סיני מיקרין למשה נביאה מקבלה
מן עבודה:

שבחו ליחידאה דיהבה ואפשטו לה כל רבואן דיהבה לן על יד משה ניל(פ)ה
ונטר גזיראתה:

תהום דכסיאן וגליהן[3] ארהותה דאתיהבת לן מחכמה[4] אנש מרה לא חזו
אלא במחכום:

יתהלל אלהים:]

[5]עורן כן (על מובא גבעתה מן מימר מרקה עליו הרצון אמן:)

אה סביען נפשהתן · מן *תעתידה דאכתבה[6] · ליתו תעתיד דמיכל · ממה
*תעתיד ומאתין[7] · תעתיד[8] קעים הו · כל מן דסבע מנה חיי[9]:

f. 96 באריה | אש אכלה · מלגו אשתה אתיהב · נביה רבה קבלה · על אשתה
הוה מדרס · וכהנה דהוה משמש לה · אכל מותרי אשתה:

גלגים אתעבד נביה · כד קבל כתבה על טורה · עמוד עננה מכסי לה · ועמוד
אשתה מניר לה · ונביה[10] רבה *דקבלה על אשתה הוה מדרס[11]:

[1] V3 תרח יטובה. [2] V3 אמירו. [3] V3 twice. [4] V3 מהכ״, ! read מה כמה. [5] Cr 11, p. 101; Cr 18, f. 23; B 2, p. 88. [6] Cr 11, 18 דעתיד כתבה. [7] Cr 11, 18, B 2 דעתדו מא״. [8] Cr 11, 18 דעתיד. [9] Cr 11, 18, B 2 חאי. [10] Cr 11, 18, B 2 ומלכה. [11] Cr 11, 18, B 2 דכתבה · אושטה לנביה בימינה.

דחלה רבה דדחל · נביה *כד קבל כתבה[1] על טורה · חיליה פעלין לה ·
ויסדיה מסמכין לה · וקל שופרה *תקף שריר[2] · וקלה דנביה מתחיל:
עסר מלין הוֹי אנין · ומנין אמלית בריתה · כתיבין בלוֹחי אבניה · ויהיבין
׳לנו צדה דארונה · וטור סיני הוֹה רתת · מן אימתן[3] כד נחתי:
ובגללין אחת קעימה · מן שומיה לארעה · ואמר ׳עברו לי משכן · מיתובי
למלכותי · וכל יומין דהוֹה ביניון · הוֹה שלמה בעלמה:
זרע קדיש דאנדה משה · זריע על תרי אבנים · עסר פריטין הוֹי אנין · ומנין
אכ׳רי כל כרין · וב(י)אר מנין חמשה ספרין · וכל ישראל מהר מנין:
אתי בשלם כתבה · בוצין דמניר על ישראל · דו כתבה דמלכה קעימה ·
f. 97 כתיב | באצבע אלה קעים · ולית בכתביה כוֹתה · דחייה כתיבין ׳לגבה:
טוב עלמה ומה לגבה · טוב חייה ומה ביניהון · חיים מן חיי עולם · מן כריון
דחייה · ולבה דאנון שרין לגבה · לית עריו יכ֗ל עלל לה:
יומה דאמללי מליו · לגו כנשתין דכסיאתה · אתעבד זזעיו דקעימין · חילין
וגבורן ויסדין · שאלים בשלם דמרון[4] · אלא ייעת לגליאתה:
כבודה רבה אזדזע · כל חיליה אתחילו · כסיאתה אמכי גרמין · משמע קלה
דמ׳רי קרי · ויתמחן גליאתה · וידען *מה קבלי מן מעונה[5]:
לא נטעיל בכתבה · אלא ׳בשירן ובתשבחן · יהן[6] שיראתה מקמיו ·
ותשבחתה מבתרה · מלגו תשבחן רברבן · קבלה נביה על טורה:
כ׳כסיאתה דמעונה · נפקי עסרתי *מלי קיאמה[7] · מן ימינה (אלהותה · לגו
ימינה) דנביותה · ומירה דאלהותה · מיחת מוחי דריה לעלם:
נהירי רומה רבותה · אושטה אלקה דאורה[8] · (׳ל)נביה דלבש ׳בקרן אורה ·
כד נחת טעין לוֹחיה · כתיבין באצבע אלהים · בימין דאלה[9] אש אכלה: |
f. 98 כגי בוראין נחתו · מבראה[10] לכתבה קדישה · מלכה דבשומי שומיה · אמיר
דנחת ולא אזדזע · זזע טברין ומישרין · ואשדך עלמה ברחם:
׳עמו כתבה[11] דאנדה משה · וסגדו מן מרה ומנה · סגי דאתחנן נביה · וצעם
אלא קבלה · נסגי תשבחן לאלה רב · דארכן (טובה) מתן לן כיר אדה:
פם אלהותה ממלל · עסר מלין על טור סיני · יקרי כל פם דבה ממלל · מקראה
מוחיה קראה · ותסבע נפשה דלא מזון · וכן אתעבד ׳למשה נביה:
צבע משה ׳לגו דחלתה · וצעם אלא קבלה · *מאה ואשתין עדנין צעם[12] ·
סביע מן אמר תשבחן · ולקט פרין מן אשתה · וסבעת נפשה דלא מזון:

[1] Cr 11, 18, B 2 קרישה. [2] Cr 11, 18, B 2 כרז קמיו·. [3] Cr 11 אימתה, Cr 18, B 2 אימתין. [4] Cr 11, 18 ״לס׳. [5] Cr 11, 18 מן קבלה מס״. [6] Cr 11, 18 יהונו. [7] Cr 11, 18 מליה. [8] Cr 11 דאורנה, Cr 18 דעורנה, B 2 אושטה. [9] Cr 11, 18 דחלה. [10] Cr 11, 18, B 2 מרבה. [11] V 3 כותה. [12] V 3 צעם ושהין עדנין.

קרו במקרתה דאלה · קרא לאורה ונפק מניר · שתיקיה שמעו מליו · *ומללין
ישומנה[1] · עלמה משמש[ין] לאנש טב · *דמשמש מליו דמרה[2]:
רחמים קרא אלה · ובין צרך כל דריה · רחמים קבל נביה · מן שמה דרחמנה ·
לקיטין מן כריה דטוב מאד · בימין [ד]אלה אש אכלה:
f. 99 שמש מניר דלא טפי אנין עסרתי מליה · | שמשה דדאלק בכסיאתה · מן
דיארין דכסיאתה · ונביה דלבש בקרן אורה · ביאר מנין חמשה ספרין:
תהו ובהו אלה ומסיתה · תמן[3] לא הוה חורן שותף · תמן אמר חילה וטובה ·
תרח יפתח וייתי משה · ויסב עמרתי מליה · וידע הך אתא עלמה:
(הא סביאן وتمامه) [ישתבח אלהים:]

[דראה עורן[4]:

רחמנה דלא בטל רחמיך ינצחן רגזך הך דאת אלוף אה דבוקה אלית טובך רבה דבק למן עבדך אפך אפיו עובדי בישין קדמיך סוברי הך די אמנותך דאנה חיב וחטאי ותמריאן וסריחתי סני קדמיך דאתה אל אמונה ואין עול שוב מחרון אפך מרי ודכר עבדיך שלמיה אברהם ויצחק ויעקב והנחם על בישתי בעמלון וסוברי בעמל משה נביה סניה דראמין עלי מרי בחילך כבשון דאת יכל לית לי חיל למרדפנון חילך יכל מנדנד לון יהוה עזי וזמרתי אסתכל[5] תהלותי ואדיק עלי הך דאת אלוף קללתה דבפם דבבי מרי אפכה לברכה לא תשבקני מן טובך לית לי רחצון לבר מנך תלית אפי לאלהותך אלהי קבל בעותי אהיה אשר אהיה על כל דהוה תתרבי ועל כל דאתי תתרומם ועל מד כדו תסתגד אהיה אשר אהיה:

עורנה מתמרה על צומה:

f. 100 [6]אתי בשלם יום צומה · דבה מנסב בריאמה · שני שעירים לאשמה[7] · אחד לעזאזל ואחד ליהוה:
בעסרה לירחה אמיר · תצימון ית נפשותיכון · עבראי דצעם ממזון · יצים קנומה מן חטא[8]:
גלגים למן דצעם בה · גנו רבה למבטליו · נעזים פנים מכל טוב · אנון[9] דלא צעמין בה:
דכרן דליתו מטלטל · דכרן יום צומה לדריה · דמע אמיה ישראל · צעם בה ונסב סליחן:
הלא כל נפש לא תצום · תתעקר מבגו[10] עמה · מלה דאלהים אמורה · *מנו דיכל מבטל לה[11]:

[1] Cr 11 ומללה ישמשנה, Cr 18 ומללה ישמשונה. [2] Cr 11, 18, B 2 דשמש לכל מלי מ״. [3] B 2 and Arab. insert אמר. [4] Cr 11, 18, B 2 omit to f. 134 (p. 65). [5] V 3 אסכתכל. [6] L 8, f. 37; L 14, f. 12 (ascribed to Marqah); O 5, f. 89. [7] V 3 בשמה. [8] L 8, 14, O 5 חוביו, P 8 הובים. [9] L 8, 14 האלין, O 5 אהלין. [10] L 8, 14, O 5, P 8 מקרב. [11] L 8, 14 מנה דיכל מטלטל.

רהילון אלין דלא צעמין · וצעמין דלא מצלין · דאנון הך סמי בקבל[1] · מננף
בלילי ואימם:

זערה ושמשה סהדין · אידנו[2] יום סלוחיה · זימון קדש מן שם קדש · לקהל
קדיש לית כותה:

[3]אה יובל אתי בזבנה · אחד בשתה לכל ישראל · אהן דצעם בה ותאהב[4] ·
כיי מלו בפרקנה:

טובה דיום צומה מן ישום[5] · טובי קהלה דשוי בה · טלל מן סליחתה · רסס
לכל[6] דצעם בה[7]:

[8](אח אל רחום וחנון · סלח לעונותינו · וקבל שובתינו · בזכרון אבותינו ·
וקבל ציאמינו · וסלח לחטאינו:

יבכו עינינו · ומה רעים מעשינו · סרנו מדרכינו · כניך אלהינו:
אל צדיק וישר · בעמל רום הבשר · אל תפן אל אשר · נואלנו וחטינו:
בלעדיך מי לנו · ממך יצילנו · שמע בקולנו · וראה את ענינו:
גמלנו כל רעות · וכל עונות ופשעות ·) | [9]והצרעה הזאת · על כן[10] באה עלינו: f. 101
דברים לא לנו · פניך אדוננו · וכל הרעות בנו · וטוב לא קנינו:
אנחנו נואלנו · וחטאינו ומע נו · וכל רעות גמלנו · פניך אלהינו:
ומן דרכיך סרנו · וחקיך לא שמרנו · ואל הרע מהרנו · ומרדנו וחטאנו:
זכרנו כלנו · מובך ואתפללנו · בעמל אבתינו · סלח לחטאינו:
איכה נשא פניך · ולבבינו פניך · ועל מספר השנים · ירבו חטאינו:
[טהרנו כלנו · לפניך יצרינו · בחסדך הצילנו · מידי שנאינו[11]:]
טבלנו ברע טבל · וסרנו ימין ושמאל · ואנחנו שם ומשל · לכל דבבינו:
יום מיום יגדלו · עונינו ויפלו · פנינו וימשלו · בנו איבינו:
כל יומינו פנו · בעונות לא ימנו · [12](ואין לנו מנוח · לכף רגלינו:
לא כהנים טובים · ליהוה קרובים · עד הם מקריבים · את קרבנינו:
לא אנחנו כנים · וכן לא נאמנים · וקברי זידנים · ברום טברינו:
מה לנו עמלים · אתנו גאלים · ואנחנו חללים · בחרב אויבינו:
מקום העדות · מקום המאורות · מקום המזבחות · חסכנו ביומינו:
מקום המעשרות · והזבחים והעלות · מקום התרומות · ריק מן קהלינו:
מקום הנדרים · מקום הנדורים · מקום הנזירים · ריק מן שבטינו:

[1] L8, O5, P8 בקפל. [2] L8, 14 אירך הו. [3] L8, 14 om. to the end. [4] O5 וצעם. [5] O5 ישר. [6] O5 למן. [7] Here one or more leaves seem to be missing in V3. [8] L16, f. 110; L17, f. 59b (Day of Atonement); O5, f. 99. Ascribed to Joseph הרבן. [9] V3, f. 101 continues thus without a break after לכל דצעם בה sup. [10] V3 כל. [11] [] Not in L16, 17, O5: in P8 crossed through. [12] A leaf seems to be missing in V3. The continuation is from L16, 17, P8.

מקום התרומות · מקום הברכות · מקום לגוים קברות · ומה רב לחצינו:
מקום המקדשים · מקום הקדושים · מקום הדרושים · שמם אה אחינו:
f. 102 מקום מקדש יהוה · מקום כבוד יהוה ·) | דבו בחר יהוה · מכל מקומינו:
מקום פני יהוה · ריק מן משכן יהוה · אוי לנו ומה · בנפשנו ראינו:
נבכי כי לא קדש · ולא מחתות בהן אש · ובכל זה נורש · במעשה ידינו:
[אנחנו לא כנים · ועוד לא נאמנים · וקברי זידנים · ברום טברינו[1]:]
סלח ברב דעתך · כתמים חכמתך · וכחסד אימתך · לרב פשעינו:
עתה אה אל ראה · אשר לא יראה · אן ראית ראה · בעין חסדך אלינו:
חיינו בשלטנך · ורוחינו קניאנך · אמטיר מן ענגך · רחמיך עלינו:
פניך איכה נשא · מן חטא ופשע · אהיה בגדלך שא · לרב פשעינו:
צדקך רב וגדול · אל אמונה ואין עול · אליך נשוב ונמול · פניך לבבינו:
f. 103 *קרוב אתה לכל · מי ישוב ויתנפל · | בחסדך שוב והנחם על · רע עמלינו[2]:
רחום הרחומים · ועצום העצומים · השקף מן השמים · ושמע קולותינו:
שמע צעקותינו · והסיר צרותינו · וקבל שובתיני · וסלח לאשמינו:
תמיד אתה לבדך · סלח לנו בחסדך · בעמל משה עבדך · קדש כל נבינו:

[3]עורנה על יום הכפור:

ים הרחמים סלח לנו · מעונינו[4] הצילנו:

(وكل ثلاث بيوت يقال هذه البيت)

וראה בעין חסדך אלינו · והשקף ברחמיך עלינו:
סלח לנו ברב חסדך · ובצדיקות משה עבדך:
פנינו נפלים[5] פניך · בחסדך שא אלינו פניך:
אנחנו סרנו ופנינו · *ואיך נשא[6] פניך פנינו:
בשנו פניך ונכלמנו · מרב חטאנו[7] ואשמנו:
גמלים רעים גמלנו · ובים העונות[8] צללנו:
f. 104 דרכי החיים עזבנו · | ודרכי המות הלכנו:
על כן בגוים אבדנו · ומתי מספר[9] נשארנו:
ואנחנו כצאן תעים · למי רחמיך צמאים:
זכור רחמיך וחסדיך · ואל יחר אפך על עבדיך:
אדני מה יאמרו · עבדיך ומה ידברו:
טובך מצא את עונם · ואם לא[10] תחן כי עבדיך[11] הם:

[1] [ ] Not in L 16, 17, O 5, P 8. [2] O 5 קדשים מהללים · וכהנים קללים · וקברי ערלים · ברום מקדשינו:, P 8 has both. [3] O 5, f. 106^b (ascribed to High Priest Joseph). [4] O 5 ״ומ, V 3 ״מימונו והצ. [5] O 5, P 8 נפילים. [6] O 5 ונכלמנו. [7] O 5 חטאינו. [8] V 3 om. ה. [9] O 5 בספר. [10] O 5, P 8 om. [11] V 3 עברי.

יבכו חטאים ויבכו · אוי למי הרע דרכו:
כמה עונות כמה רעות · כמה חטאות ואשמות[1]:
לשונינו כלאלמים[2] · מרב חטאים ואשמים:
לא כהנים נאמנים · לנו ולא עוד קרבנים:
מה נאמר ומה נספר[3] · כי ביום הזה יכפר:
נבכי בדמעות דמים · על ימי רצון[4] ורחמים:
ימי הטובות והברכות · וסליחות[5] והכפרות:
ימי חאורים והתמים · ימי קטרת הסמים:
ימי מנורת המאור · ימי השלחן הטהור:
f. 105 ימי קדש הקדושים · | והכהנים הקדושים:
אה על ימי שלמותינו · ועל[6] ימי מלכותינו:
ועל המשכן ורוממותו · וכבוד יהוה מלא[7] אתו:
אה על כבודו ואדרו[8] · ועל ימיו אשר עברו:
[9]וכל יום חטאים חדשים · אה מן לבבינו קשים:
סגולה שמת אתנו · ועם נבל שמנו נפשנו:
*עתה יהוה[10] אלהינו · מאפך אצל[11] רוחינו:
פני אל עמך ונחלתך · ברצונך וישועתך:
צורנו אם לא תרחם · מי זה יסלח וירחם[12]:
צדיק *אתה וכן ישר[13] · סלח בעמל רום הבשר:
קרוב אתה לשאוליך · קבל שובתינו אליך:
רחם עלינו ברחמיך · בעמל נאמניך ושלמיך:
שא לפשענו *אה אדני[14] · בחסדך אשר לא ימני:
תתהלל כי רחום אתה · וכן לפנינו כתבת:

f. 106 עורן כן | אלקטף בששת הימים[15]:]
[16]הסגדות בששת הימים:
[[17]קטפי לילת שבתה רמשה:
[18]הסגדות השלשה:

ברוך יהוה אלהינו אשר אמר את שבת(תי) תשמרו מקדשי תיר(או) אני יה(וה):

[1] O5 ins. כל יום חטאים חדשים · הא מלבבינו הקשים: הא מרב חטונות והפשעות · והחטאות והאשמות: אוי לנו אוי לנו · על מה עמלנו נפשנו: [2] O5, P8 כאלמים. [3] O5, f. 107b נדבר. [4] V3 רוצן, O5, P8 הרצ״ והר״. [5] O5, P8 ימי הסל״. [6] O5 והא על. [7] O5 ימלא. [8] O5 והררו. [9] O5 puts this section above after כ. [10] O5 אן ראיה. [11] O5 הצ״, P8 הציל. [12] V3 ויכפר. [13] O5 כן אתה וישר. [14] V3 אגרני. [15] Then follow the Qatafs to V3, f. 134. [16] V3, f. 134; Cr11, p. 257; B2, p. 268; Cr18, f. 106. Then follow the סגרות to V3, f. 137. [17] V3, f. 137. Then follow the Qatafs to f. 139. [18] V3, f. 139.

פללה על יום שבתה צפר[1]:

אה אלהיהם[2] ואה אדונם רחם עלינו בעבורם ושמע קול צעקותינו בזכרון בריתם:

הסגדות בשבת הראש מן החדש: |

f. 142 אדני יהוה אן ראית ברב גדל חס(דך) · מרי בעמל הנבי שוב מחרון אפך:

אדני יה(וה) אן ראית ברב גדל חסדך · מרי ב(עמל) ה(נבי) ובכהנת שמשי מ(שכן) קדשך:

אדני יהוה . . . הנבי אל תשחית עמך ונחלתך:

בשבת השני והשלישי:

אדני . . . חסדך · זכור לנו תפלות משה ע(בדך) א(שר) אמר פני גדלך שוב מחרון אפך وتمامه

אדני . . . חסדך · מרי בעמל הנבי הצ(דיק) הנ(אמן) משה ע(בדך) ובכהנת שמשי משכן קדשך وتمامه

אדני . . . חסדך · זכור . . . ונחלתך:

בשבת הרבעי:

כי גדול יהוה מכל האלהים · צד(יק) וישר הוא והבו גדל לאלה(ינו) לפני(ו) נקד ארצתה[3] ונש(בח) ונאמר מלגו לח(צה) רבה כי נפושה קריב ואתה לגדלך אלה דלא מת(חלף) ודבעי לבר מנך בלש ולא שקח לישועתך קויתי יהוה · ברוך יהוה אדני יהוה זכור وتمامه

לא נחדל ולא נבטל מן מימר כל ימי חיי(נו) והבו גדל לאלה(ינו) עד לישועתך קויתי יהוה ברוך יהוה אדני יהוה מרי עד תמה:

ועל חתמת נקריב קרבנך תשבח(תך) נימר כל ימי חיינו ובהבו גדל לאלהינו עד לישועתך קויתי . . . תשחית עד תמה:

f. 143 ואן הוה בחדש חמשה | שבתות יתמר בו זה הסגדות:

כי גד(ול): ממעון קדשך מ(ן) השמ(ים) وتمامه

יפתח יהוה לך את אוצרו وتمامه

ויהוה הוא הלך לפניך وتمامه

*ويقرو الي[4] ויכחשו איביך وتمامه

[5]צלות לילת ראש החדש:

מוסף המועדים:

צלות לילת חדש הראישון רמשה:

צלות יום חדש הראישון צפרה:

[1] Then follows the Qataf. After each mention of the Patriarchs is added אה אלהיהם וגו״ as above. [2] V3 אלהים. [3] V3 אריתה. [4] Conjectural.
[5] Then follow short directions for the services for the various festivals under the above headings.

צלות שביעי חג המצות:
צלואת שבתות השבע:
צלות חדש השלישי:
צלות לילת המעמד רמשה:
צלות יום המעמד צפר:
צלות השבת השביעי:
צלות מועד הבכורים:
צלות שבת הצמות:
צלות חדש השביעי:
צלות הכפור:
צלות חג הסכות:]

[1]עורן כן תתמר על חסול כל צלות:

אתהו דבריך עלמה דלא שותף:
(ويقال بعد كل بيت)
קבל צלותן מנן[2] אה רחמנה:
באריה דברא כלה ומוחי כלה:
גבורה ונוראה וחיולה:
דחילה משבחה ומרוממה: |
הך [מה] דקעמך 'עם אבהתן קעם 'עמן: f. 164
וילה דלא סבל אימתה וכרז ואמר:
זעורה ורבה ישון[3] ויימרן לך:
חילך רבה מרי מנן עלינן:
(טבון דטביה אה מרן שמע קלן:)
ימינך רבתה תתלי רגזה מנן:
כהלן צבעין קמיך אה מרן דבק:
לא דאנן שוים אלא דאת רחמן:
מיסתן מה דאוקרתנן[4] ובחרתנן:
נשימין אנן דטובך[5] יתר על בישאתן:
סלה לבני רחמיך דסנאי[6] טובך:
עמיך לן דאת רחמן ותהי כן עורי:
פתח אוצר טובך לא תצנקנה [אה] מרה דכלה:

[1] Cr 18, f. 11 (ascribed to Marqah); V3, f. 163; Cr 11, p. 62; B 2, p. 50.
[2] V3 ממן. [3] Cr 11 ישבחון, B 2 ישנון, Cr 18 ישוון. [4] Cr 11, 18, B 2 דו קרתנן.
[5] Cr 11, 18, B 2 וטובך. [6] Cr 11, 18 בס״.

(צבעתן קמיך מרי חסלך תתטרף[1] בעותן:)
קיאמיך 'עם אבהתן לא תתנשי והיא אסותן:
רחמן[2] אתה ובן *אשקחנתך פרס[3] רחמיך עלינן:
שאלים אנן לך תסטר[4] דיניך דאת רחמן:
תשתבח מלב ו(מ)נפש אה מרה דכלה:

f. 165 תאב עלינן וסלח לחטינן: [תאב עלינן ברחמיך דת יכל: | תאב עלינן וכפר לפשעינן: תאב על חיבים מבגלל הזכאים:]
תלי רגזה מנן ופרס רחמיך עלינן: [תלי לחובינן וכפר לפשעינן:]
תתובתן קבל ולחטאינן סלח:
תרח רחמיך מרי לא תצנקנה באפינן[5]:
אלהה דאברהם ויצחק ויעקב שמע קלן ואתרחם עלינן ברחמיך: (*קבל צלותן מנן אה רחמנה[6]:)
מרי בעמל יוסף ו(אדונן) משה ואהרן ואלעזר ואיתמר ופינחס · ויהושע וכלב (והמלאכים הקדושים והשבעים הזקנים · מרי בעמלם) לא תיפך אפיך מנן: (*קבל צלותן מנן אה רחמנה[6]:
אדני יהוה ברחמיך) עניתן ודבקן ופרקן · ושמע קל זיעקן · (מרי) מכל לחיץ הפקן · וארתיתן[7] ואתרחם עלינן (ברחמיך הן עמיך:) קבל צלותן מנן[8] אה רחמנה:

[עורנה על שבתה ונזראתה:

אמדינה[9] ייה יום שבתה אתרה דמנשם דיאריו כל עבראי דעמי יומה טמא רעט ייתי אלא יטמא דו תהום קביע ביד אלה דכי מדינתה: ורבותה למלכה רבה דיהב לן שבתה ונזרתה:
בריתה דשבתה ונזרתה מצבועים מדכים דלא במים מן דלא צבע בתריהון ימה רבה לא מדכי לה אחד חפים ביד אברהם ועורנה ביד משה נביה: ורבותה למלכה וגו"

f. 166 גזרתה גלא לאברהם מבעיו דלא | קצין לעלם שבתה מד גלא למשה מועד אתי כל אשתה יומין דשבק תריהון ואזל לה מדמי לדמע מחלל: ורבותה וגו"
דמעון דכל יומיה הי שבתה מליה ברכן דמעון דכל אמיה *דלמטר גזרתה[10] זעיק ודלא נטר לה יתעקר ומחלל שבתה יתקטל: ורבותה וגו"
מלך וברה ובני קרתה אשוו עבדו לון גזרה דלב לא הות גזרה בגלל אלה מבגלל אתגזרו ואתעבד דינה מכהלון ולא הוה לון חלק בשבתה: ורבותה וגו"

[1] Cr 11 המרף, B 2 תהרד. [2] V 3 רחמון. [3] Cr 11, 18 אשקח · נהך פשוט. [4] V 3 הצבר. [5] Cr 18 omits this line. [6] V 3, B 2 om. [7] Cr 11, 18 ארתי יתן and so B 2. [8] V 3 ממן. [9] See this piece in full in the service for circumcision. §§ א, מ and ת are in H 1, f. 12. [10] V 3 דלם מר הורתה.

כהריה דאגלו אמת דהויך במדברה עמוד עננה באיממה ועמוד אשתה בליליה
ווילה מדורה דלית אלין בה שמשה דנח[1] וחשכה לגבה: ורבותה וגו״

שמה דגזרתה יום[2] ועבד לכון גזרתה דלב ועבד מטרתה דשבתה וקני תקרב
קרבנך רביכנון כיתך[3] מתרבי ועביד עתיר דלא ממסכן: ורבותה וגו״

תלש רב דהכה יומן דרמיו דעלמה מכיכים לית רב מן שבתה וגזרתה
ואנין עבידן אשפו כל דמשף לין יתעקר דאנין בריאן דלא בטלאן:
ורבותה וגו״] |

f. 167 [4]עורן כن هذا يقال له شيران يقال في ايام السبوت بعد قرايت النوبه في الدار
و في الكنيسه علي ما جرة به العادة وهو من قول الدستان

*مناط يوم السبت الاوله من الشهر بكره[5]

דבעי מדע מה הוא חילה · יהי מתבונן בבוראיו · מן דעמי עבידאתה · יהי
משבח לה עליהון · מלין מליאן עלמה ומשעבדן[6] למן דאמרין:

[שומים וארע ברא חילה ואנון ממנים לעלם אחד מנון תשמיש דקעימין וחורנה
תשמיש למאתין: מלין וגו״

אורה קרין לעלמה וחשכה מיסטר מקדמיו מנפשין דן לדן דלא עכר אימתה
דמרון עליהון: מלין וגו״

כד עסל מרי עבידאתה שרי כרז על פתורה כליתה דלא צריך לה מברך א:ה
לה עד לעלם: מלין וגו״]

(مناط يوم السبت الاول الضهر ويوم السبت التاني بكره له ايضاً)

שבתה דמיה למדינה · בניה על חסול בריתה · ואלה כרז לישראל שבת
לגבה וסב ברכן: מלין וגו״

[עורנה · על שבתה תניאתה:

f. 168 אה יום מסיד מן אלה אה קדשה דלא בטל | אה כתבין וכהלון חיין
אה גזירן מלפן בטור סיני סגדו מפני בריתה:

גנה ייה יום שבתה גליה מן עדן דיומיה גנה ייה ארהותה פתיחה[7] בליליה
ואיממה גנה דגזירן ופקודין:

טעמה דשבתה ברכן טעמה דארהותה מקרתה טעמה דמשה צלותה:

טבין ושלמין מרן בעי טוב כל אנש דפתח פמה ומרבי למרה באנצירו:

יומה קדישה לא מבזז דו סעיג בברי דקדשין יתמרן מלי ארהותה בפממין
דלית בון גדף:

יתרבי אלה ונביה ביד מן דידע באנצירו:

[1] V3 דרנח. [2] H 3 יום טב, ? leg. יומין. [3] H 3 כי תהי. [4] V3 עורנה על שבתה only. Cr 11, p. 252; Cr 18, f. 104; B 2, p. 264; H 1, f. 13. [5] V3 קדמה. [6] Cr 11, 18 ומשברען, B 2 ומשעבדאן; H 1 ומשעברין. [7] V3 פתהיה.

כל טב לדריה שבתה כל איקר רב בארהותה כל גלגינן מן משה כל חיינן מן
עבודן כהלן נשוי ונימר מן כותך באלהיה:]

(له ايضاً علي السبت الثاني الفصهر)

תתדכרון בטב שבותיה · וישר חילון דכל קראי · ירבונה מהימניה ·
וישבחונה סגודיה · אן בחלה ואן בשבתה · לאלה נודי וקמיו נסגד:
[עורנה · על שבתה תליתאה:

f. 169 אהן סימן רב סימנה דיום שבתה | סימן דלא מטלטל כל דרי עלמה דו
סימנה דמודע כל אמי עלמה מן אנון גבאי ומן אנון בראי אלו עבראי
באיסטרי עלמה ברעו יומה דשבתה גלא אימנותה:

גנה דלא מצטנקה לעלם הי שבתה וארהותה לגבה הך חילן חייה שעתה
דקעמו בשפולי טור סיני מקבלה ללוחין וחייה לגבון לקיטין מן קדשה ומגעזין
באשתה ומושטין בימין סבילה עלמה:

ויום שביעה הך מדינה ייה ולא עלל לה דיאר אלא מן אברהם ואנין תרתין
בריאן קטירין דן לדן בריתה דגזרתה ובריתה דיום שבתה הדה זעיקה בריה
ושבה זעיקה קדש וטוב עבראי דעלל ומשרי לגבון:

יומה שביעה הך מדינה דמלך וכתיב על מעולה לית הך אלהנו כל
עבראי דעלל למדינתה בשלם יסתכל למעולה וידע מה כתיב עליו יהי סגד מן
עלל ומשבח מן נפק ומרבי[1] לאמנה דכן ברך וקדש:]

(له ايضاً علي السبت الثالث علي بكرة والفصهر)

תלתה רחמים קנה חילה רבה · ואמר דבון צורכי ולון *עבדת עלמי[2] ·
לאברהם ׳ליצחק וליעקב שלמיה · דיהיבין[3] במערתה וריחון טבה ׳דריח · וזעק
שמון בריה · ולית בריה בטלה · דמצלי ומדכר לון שוי[4] ומתנעי:

[5]עורן כן תתמר לילת שבתה בתר מקרתה · ועל ראש הרגריזים ·
ולילת הכפור לאב חסדה[6] הצורי ירחמו יהוה אמן:

אלה רב ולית כותה · אלה מעיני[7] כל רחמיו · אלה רחמן ורתאה · עבד טב
דלא בטל (לעלם:)

f. 170 דאת רחמן (דאת רחמן) | תשבחתה לשמך רבה ונצחוה (לית אלה
אלא אחד:)

בחילך רבה נתרחץ · (באלהותך נגלג ·) דלית לן רחצון אלא אתה · כל דלבר
מנך לא כלום · ואתה אלה קנה שומיה וארעה · שליט ברומה ובמכה מרי[8]:

[1] V3 ומברי. [2] Cr11, 18 ״עבדה דעל. [3] Cr11 דיהבן, Cr18 דיהבין, V3 דיהיבן.
[4] V3 שבעי. [5] V3 heading עורנה פיגה only. Cr11, p. 93; B2, p. 80; Cr18, f. 21. [6] Ar. ابو الحسن. [7] Cr11, 18 מיני. [8] Cr11, 18, B2 לעלם.

[1]דאת רחמן וגו״

גלגי רבותך לעלם · לעבדת עלמה דלא שותף · גלגין[2] אנון[3] בוראיך · חדתין
כל יום דלא בלין · כפיתין ומשעבדין לך (לעלם:

דחילה משבחה · עבוד פליאתה · כרז משה נביה עליו · ׳עבוד פליאן לעלם ·
ומדחל כל אמי עלמה · בסימן אחד זעור מדילך (לעלם:

האן אלה כותך מרי · אידן חורן ימעי[4] בך · ואתה מלכון דכל מלכיה · שרי
חרצי (דכל) רברביה · ומחליף דלא מתחלף מרי[5]:

ומד אנן ידעין[6] · דלית אלהו אלא דילך · נסגד[7] קמיך דאת רחמן · נשתעבד
לך דאת רתאי · רחמן אתה בדיניך · ורתאי במגביאתך (לעלם:) |

f. 171 זכאי את מרי לעלם · זכותך מלו כל עלמה · זכאי[8] מכל חיביה · [ומלכון
דכל מלכיה ·] זכאי (הוו) משעבדין לך זכאה · ותאב לא מטי בך (לעלם:

*את באלהותך מרי · אחד במעונה רמה[9] · את במלכותך מרי · ומכך ׳עם כל
חיביה · רתאי ומפצי ומרחם (ומסובר לעלם:

טובך מלו כל עלמה · *טובך מתנתה[10] לעלם · דאת טב ומיטב דלא בטל ·
וממן לגו (כל) טבאתך (לעלם:

יודון לך לבביה · ישתעבדון לך גויאתה · דאתה *אלה על[11] כל בריתה · בריך
לאדם וצערכנה · סרח[12] קמיך וסבלתנה · (רחל מנך וארתיכנה לעלם:

כלה משעבד לך מרי · כלה רתת מן אימתך · רבתה[13] בוראיה · כהלון סהדין
לך · שומיה וכל חיליון · ארעה ויסדיה ברומה ובמכה · מרי הוא שלטנך ·
ו(כל) מלאכי קדשה מרוממין לך (לעלם:

לית *מלכו הד[14] דילך · ולית דיעבד[15] כעובדיך · מה ׳בשומיה אי בארעה ·
f. 172 דליתו תחת אדך · (נתרחץ בחילך ·) לית רחצון כותך · | *ולית חורן דימעי
בך בטבאתך רחמן לית בן נקום והך בחילן מגחי ברגזך מרי[16]:

משבחתך מרי[17] חילן · מרוממאתך *בכל נפשאתן[18] מן ירבינך לפם דאת[19] ·
דארכנתה מקבלה מנן *לקבל די[20] נשישותן (ודעונן[21] לעלם:

׳נשמה רבה לחיינן · אמת דנעבד פקודיך · נשמה רבה ׳לכל סגודיך · (דאנון
משקחין לך לגו כל אתר (לעלם:

[1] And so after each section. [2] Cr 11, 18 גלגיך. [3] V3 אנין. [4] V3 יעמי, cf. below, § ל. [5] Cr 11, 18, B2 לעלם. [6] Cr 11, 18, B2 מפעסין. [7] Cr 11, 18, B2 נכרז. [8] V3 זכאת, Cr 11, 18, H1, B2 זכאה. [9] Cr 11, 18, H1, B2 חי את בא״ מרי · שקיח בכל אתריה. [10] Cr 11, 18, B2 שבההך מתני. [11] Cr 11, 18, B2 בריו, H1 ברוי. [12] Cr 11 צרע, Cr 18 סרה. [13] Cr 11, 18, H1, B2 בריאתה וב״. [14] Cr 11, 18, H1, B2 אלהו אלא. [15] Cr 11, 18, B2 עובר. [16] Cr 11, 18, B2: ולא מאום כותך · ולא בעי לבר מנך לעלם:. [17] Cr 11, 18, B2 מה דו, H1 מרו, ?leg. מרי. [18] Cr 11, 18, B2 מד אנן יכלין, H1 מה דו חילן. [19] Cr 11, 18, H1, B2 דו רביאנך. [20] Cr 11, 18, B2 כפי, H1 om. [21] H1 ועננן.

כבל חיבין דלא *מנכי · סלח[1] לחובינן ברחמיך · סוברותך וסליחאתך · מגזר[2]
לבבי תאבין דריחתון[3] למלכותך (לעלם:)

[אימנותך רבתה גליך לכל קהלי ישראל עד יהונו *נטרי גזריך לפם דו חילון
וטובך מקבל מנון ברחמיך מרי[4]:

פליאתך את מעמי עם דריה *דגעזו ועם דריה דאתין[5] ואנן עברין וגעזין *ושבקין
ואת ממן ברבינך[6] לעלם:

f. 173 צריכין | אנן מודין לך דאתה מספק לן כל צורכינן ואת אלה דלא צריך
לכלום[7] ויהב צורכינן מנן מרי:

קמאה דקדם למעונה[8] קמי טובך נשתעבד קדמיך נכנע רוחינן קנומן אנן מחנין
*אמת דנעבד פקודיך מרי[9]:

רבה היא רבותך מרי רברבין אנין פליאתך על רחמיך אתה מרחם[10] עבד צדקה
לזרעיון ולא תטרף בעותן מנך מרי[11]:]

(علي السبت الرابع بكره والفهر)

שמעוין[12] דכל צבעתה · שמע ׳בקלן וקבל מנן · יהוה דפרק לאבהתן · אדיק מן
מעון קדשך · וקבל צבעתן מנן (לעלם:)

(علي السبت الرابع الفهر)

תניו מחנֹה נפשאתן · אמת דנעבד פקודיך · מסקופי רמה לגויאתן · כד
נתחנן[13] לרחותך · וטוב עלמה אמת דייתון תאביה ושלמיה · וירחון
לקדישותך (לעלם:) לית אלה אלא אחד:

f. 174 עורנה[14] | על שבתה חמישה דיזמן:

אה זבן מודאה ׳למרן · אה זבן משבחתה · (אה) זבנה נתוב לידה · ונשתעבד
לקדמיו · ונבעינה לגו רוחה · דמה דנאמן[15] לגו איקרה דיהב לן:

[בריתה מליה מתנן · במלה מן מלכותה · בכל יום מרחם עלינן · בדיל דיהי
שמה משתעבד: ונבעינה וגו״

גלאי הוא כל טמיראתה[16] · גויאתן ישתעבדון לה · גמליו טבין עלינן · גוני
תשבחן נתן לה: ונבעינה וגו״

דאזל בתרה לא טעי · דעמל עמה לא מפסל · דמתרחץ בה לא נפל · דדחל
מנה לא מתלחץ: ונבעינה וגו״

[1] B2 ׳מני ס or יסלה ∠כנ. [2] V3 מכזור, H1 מגזי. [3] Cr11 דירוהון, Cr18 דירחון, B2 דירוחן, V3 דריהתן, H1 דריחון. [4] H1 נמרין גויראתך ופקודיך נמרון מרי בהילך ובמובך וקבלון ברחמיך לעלם:. [5] H1 דעברו ובהר מעמו עם דרי זכאים והאהבין. [6] H1 ושבקין לך על דרג מלכותך דאת אלה מורך על רבותך. [7] H1 למאום. [8] H1 לעלם. [9] H1 וקבל צבעתן מנן במובך. [10] H1 אהרהמה וברחמיך אתה מהרהם. [11] H1 הך דת אליף. [12] Cr11, 18 שמועין, B2 שמען (and so Cr18, f. 104[b]). [13] V3 ״יהה. [14] Cr11, p. 256; Cr18, f. 105; B2, p. 267 add من قول مرقه. [15] V3 דן מן, H1 דנעמן. [16] V3 ״במי · רא.

הו דמרוח לכל עלמה · הו מחסי בריתה ברחמיו · הו מלכה רחמנה · הו
דבוקן דלחיציה · הו מרוחון דכל מתלתיה: ונבעינה וגו״

ולית אל רב כותה · ולא מלך ממן אלא הוא · ולא עובדין[1] הך דעבד · ולא
מתנן הך דיהב: ונבעינה וגו״ |

f. 175 זעק לבוראיו הך *דבאי · זהי ולעל איקרה[2] · זעיקין אנן עובדיו · זאן הוא לן
במימרה: ונבעינה וגו״

את בעובדיו ישתבח · את בפליאתה יתרומם · את לה ערוין למן דשוי · את
לה מתנן למן דצריך: ונבעינה וגו״

טל שומיה טללים · טל ארעה מתנן · טוב פמה דמשבח לה · טוב לבה
דמשתעבד לה: ונבעינה וגו״

יודון לך כל פממינן · ישתעבדון לך גויאתה · ישבחונה ספבאתה · ירחמונה
נפשאתה: ונבעינה וגו״

כלה *אתה בחכמתה[3] · כל כלום בשלטנותה · כלה מדבר ומיתב · כל מלל
ישבחנה: ונבעינה וגו״

לה מסגד ו(מ)רוממה · לה נביע בלבה ונפשה · לה ננער כל יומיה · דלית אלה
קעים אלא הוא (· לה נעבד באימנו): ונבעינה וגו״

f. 176 מלכה דכל עלמה הוא · מן יסכם תשבחתה · | מן ימטי מימר רבותה · מן
יהיא כותה ישתבח: ונבעינה וגו״

נסגד לה דו רחמן · נשתעבד לה דו רתאי · נפשאן סגי הוא זאן · נורה[4]
בישתה הו מטפי: ונבעינה וגו״

סביל עלמה בחילה · סבל בריתה במימרה · סדור משכנה הוא רחם · סגי
תשבחן נתן לה: ונבעינה וגו״

עמי הוא עובדינן · חכם כסיאת לבבינן · עמי הוא דלא מתעמי · עמי חיבין
ורתאי להון: ונבעינה וגו״

פעאלין דקשט הוא בעי · פעלי אורחה הוא מרבי · פעל ליתו עצי אגרה ·
פרנוס לית אלא מדלה: ונבעינה וגו״

צדקה הוא עבד דלא בטל · צבען דיתמין הו מקבל · צרבינן מן דילה · צריכין
אנן משבחין לה: ונבעינה וגו״

קעים הוא עד לעלם · קעימיה משעבדין לה · קבל חיין וברכן · קמיו נסגד
f. 177 ונשתעבד: | ונבעינה וגו״

רתאי ורחמן הוא · רתותה קריבה ורגזה רחיק · וכן כתב לן משה נביה · יהוה
רחמן ורתאי: ונבעינה וגו״

שומין וארע הסקף במלתה · שבתה ברא בגלל איקרן · שורין דמים הסקף
(בגללן · שמה ישתבח) לעלם: ונבעינה וגו״]

[1] V3 עובדיך. [2] H3 דבעו · ועי הו כל טוב. [3] H3 הו הכם וידע. [4] V3 אורה.

(علي الخامس الفصهر)

* תאבה עתיד משמש[1] · לאלה באנצירו ובקשט · עמל עמלון דזכהאי[2] · *ומקבל אגרהון ואיקריהון[3]: ונבעינה וגו׳׳

(علي سبوت المواسم[4] والافراح له ايضاً

כל טב לדריה שבתה: [5]וגו׳׳)

[עורנה:

שלם למלכה רבה ושלם לכתבה ושלם ליום שבתה רבתין דמועדיה:

אמרו תשבחן ותנו ברבואן · למלכה דעבד שבה לאשתה יומין:

באריה דברא לן שבה לאשתה יומין · ומנה אנן בעין כל יומי חיינן:

גליה היא שבתה ביני כל אמיה · ומלך לא מלו מבטל איקרה:

דכרנה מחיץ בסהדו דכתבים · דיחללנה קטל יתקטל:

הא יומה קדישה דשבת בה קעימה · דו מברך ומקדש בפם מלכותה:

ווילן עממאי דלית לה שביל · ולא יכלו לקאמתה ולקטו משלפה: |

f. 178 זהו רבה לעבראי ולבהמתון · קניה וקנינה שותפין לאיקרה:

אידן מועד בעלמה הך אהן · אתי כל ו:- יומין ופרק נפשה מן דושה:

טעו רבה לעבראי ולבהמתון · דו חסך איקרה וחתם על מעול:

יהובה דכתבה גלתה לישראל · קעמין אכלין מנה במדברה:

כלילה רבה דלבשו בה עבראי · מד דאוקרון מרון מלבין כל אמיה:

ליתו פסל עתיר ולא טרף למסכין · יצובה וגיורה בידה מתוקרין:

מועד לא מטלטל כל דרי עלמה · דו זעיק בריה ולית בריה בטלה:

נהרה דאכתבה לגבה הו מגלי · ונטורי תריה מנון מתגלגין:

סימתה דאשקענן קימה נטורה · עד ייתון נסובין מלו מסבנה:

חכימה הי שבתה ביני כל אמיה · ומלך לא מלו מבטל איקרה:

פעל לא לעי בה ואגיר לא מציק בה · עבדה ורבה זאין במטרתה:

צומה ושבתה מדמין דן לדן · אהן זימון קדש ואהן שבה קדש:

קריה הי לכל עבראי ייתי לה · הך דאמרת שבה כל דשמע יחדי:

רבה הי מכל יום וייה מכל מועד · רבותה ברומה ואיקרה במכה:

שבה הי שמה וכתבה לאוי לה · ונטורי תריה בידה מתוקרין: |

f. 179 תבו באהן יומה כן אמר קעימה · תאב ונטר לה כי שוי באיקרה:

שלם למלכה רבה ולנביה דאתנבה · ולאהן יומה רבה דעקב שמה שבה:

[1] Cr II, 18 תהבה ע׳׳ ומ׳׳, H I, 3 ההבה דעה׳׳ ומש׳׳.   [2] Cr II, 18 דכל וכאי.
[3] Cr II, 18 ומרבי לכל איקריון, H I, 3 ומקבל לכל א׳׳.   [4] H I הצמות.   [5] As above, p. 70.

עורן כן: צלות הזקן היתר אב גלוגה[1] בן קלה יסלח לו יהוה:

אה חילה דרתותה לכלה[2] מיטבה:

בחילך אדבקת דאתהו מיטבה:

גל(ג)יך מן ישום ואמנותך מיטבה:

לכל ערוק לידך אה רחמנה טבה:

ומד בך אדבקת אה מלכה קריבה:

גזר לבי ואמליתי מחדיד תתובה:

מדכיה מכל סריחה וכל חובה:

אהיה אשר אהיה אה שקיחה דלכל זעוקיה עני · ואה יחידאה דמקדם בלעדי שני · ואה תדירה דמורך לא בלי ולא שני · קמיך פרסתי כפי ולידך תלית פני · לשיאלי קבל ולזעיקי עני · דיתרן חסדיך לעלם לא מתמני · וארתיתי ביום תכרז בה אני אני:

אהיה אשר אהיה אה רחמן ורתאה דשקיח לכל זעוק · ואה מקלטה דקריב לקבל כל ערוק · פרקי בחילך דת קריב ופרוק · ודבקי ברחמיך (ד)את רתאה ודבוק:

אהיה אשר אהיה אה עבודי ובארי וצעורי ותקני · פלטי מכל דין וזרז בפרקני · ומן רחמיך לא תשיב בעותי ריקני · דאתה *רחום וחנון[3] ועקובתך אל קני:

f. 180 אהיה אשר אהיה | אה יתיר טבהתה דגמלו רתו · ואה מן דחסדיו על כל שיאמיה פתו · קדם[4] חילך קעמת במרע ובכפתו · ואף ערקת לידך בדחלה וארתתו · מן ארצם רב *וקשה וסגאי לחצות[5] (ו)תלתו · לסכוי לחסדיך לא תיפך באשנתו · ולא תעזרנו[6] מן טובך בבאתו:

אהיה אשר אהיה בקיאם[7] עבדיך ושבועתה דימיך · ארתי מסכינה דקעם קדמיך · ומד בך סיעדותה וברחמיך הו סמיך · אנן עליו בחסדך ואפשט לה נאימיך:

אהיה אשר אהיה גלל(י) ים רחמיך לכלה משפעים · ונאהרי נפושיך בחשך לחצה מופע(י)ם · אן עמיך אה דבאר עלאים וארעים · פדיתן מן רגזך דחסדיך כרעים:

אהיה אשר אהיה דכור קיאמיה[8] דלון לא מתנשי · בשלמות עבדיך טביה ארשי · זכותה ושלמותה ובנ(ביות) עבדך משה · אגיב לישועתי ושמע קל מדרשי · ופרקי מן לבוט דן לחציה דקשה:

אהיה אשר אהיה הידן צריך דאתי בבאו לחסדיך · מתחנן משדל בקיאם עבדיך · מנזף אי מתכלי מן טובך וסיעדיך[9] · אה תקיף רביאנך דרמין עו(ב)דיך · פדיתן מן סנ(י)ן מד לאבהתן פריך:

[1] H I, f. 33 ins. בר טביה. [2] V3 דכלה. [3] H I יהוה אל רחום. [4] V3 קדש.
[5] H I om. [6] V3, H I ־ני. [7] V3 בקעים. [8] V3 קעימיה. [9] V3 וסחדיף.

אהיה אשר אהיה ומד בך אתרחצת ואפכת עזרותי · ליך סני טבאתך ובחסדך סובר(ו)תי · בטל טובך אדיק וזרז בקרותי · מן שרב עקיה ואנשם לאמרותי:

f. 181 אהיה אשר אהיה | זעוק כל בוראיה ואתו במימרה · פרנסה דעלמה ועבודה ומרה · עני זעיק עבדך ושמע למימרה · ובעינני רחמיך ורתותה כמרה · ואמתן להב לחצה וטפי לגמרה:

אהיה אשר אהיה חכום כסיאתה דרז מנך לא כלי[1] · חדד סימניה וכל תמח וכל פלי · מן שאם טבאתה דסגי[2] וכפלי · ארשי לחשכותה דרגזה יקפלי:

אהיה אשר אהיה טבה דרתותה שקיחן בכל אורח · עבודה דבריתה וקעניה[3] וסדורה · ארתי לחיצה דלידך מן ארצמה ברח · דיתרן חסדיך על כל שיאם כרע:

אהיה אשר אהיה יחידאה אלהותה דלית עמה חבר · אה תדירה דמורך לא עדי ולא עבר · מטי צריכות לכל רחיותה סבר · בזכות טביה דמן ארצות[4] עבר:

אהיה אשר אהיה כל רחצונ(י) בך וערוקי ליד חסדך · ואנשמ(ו)תי עליך ושדלי לך לבדך · בצדקה מדלך בעמל משה עבדך · אדיק מן מעונך כי אין עוד מלבדך:

אהיה אשר אהיה להן יערק מסכין אי יפך ארצמה · אלא ליד רתותך מלגו לב ארצמה · לידך אפכת אפי ובך אשות כנשמה · כדו טובך לא בטל וזאון כל נשמה:

אהיה אשר אהיה מד אתה בית ערוק ושקית לכל שאול · ממרק בחסדיך f. 182 וברתותך גמול · | קבל ערוק לידך דלא אשקת מעול · אלא[5] בתרח רחמיך דת רתאה וסבול:

אהיה אשר אהיה נצעוה דלא מנצע כפת כל גברין · חילך כל בוראיה בחסדך מדברין · כפת דבביה דעלי מתגברין · ומטיתי בעלמה בגוני כל מסברין:

אהיה אשר אהיה סלות סריחתה סבול אשמיה · דלא מנכי מן חובים וגזי ברחמיה · כפר לי מן חטאי בקיאם שלמיה · ואתרחם עלי לגו תרי עלמיה:

אהיה אשר אהיה על מן הו רניני אלא על קנומי · מד לא אשוית עמל זכו לגו יומי · דעברו ואזלו ויום דינה קדומי · אמליתי בתהו קדם יום סכומי:

אהיה אשר אהיה פרוקה דמתשקח בממציע עקיה · מקלטה דגלי קבל כל ערוקיה · פרקנך גלי לן דת פרוק פרוקיה · בקשט מדכיה מערתה צדיקיה:

אהיה אשר אהיה צדק מתנהתה דלצדקה לא כלי · פשוט רתואתה דטובה לא בלי · פתח תרח רחמיך באפי וצדק עלי · בסני ברכהן מן אוצרך דמלי:

[1] H 1 פלי. [2] V3 דסכי. [3] V3 קניה. [4] V3, H 1 אצות. [5] The rest is wanting in H 1.

אהיה אשר אהיה קמאה יכלותה דלא קדמה קדום · ואה מן דעקב שמה אל חנון ורחום · לא טרף מסכינה דלקדמיך קעום · דרחמיך כל עדן לית שקיה לון סכום: |

f. 183 אהיה אשר אהיה רמה מרוממה דאמנותה מיטב · פשוטה דיהובה[1] דלא מוני מן יהב · בדכרו שבועתה הך דת אלוף אטיב · וטפי יקרן לחצה דמספסף ולהב:

אהיה אשר אהיה שמעיו צבעתה דפשט כל טבן · רחיק דרגזין ושקיה ברחמיך ורתואן · פדיתן מן אדי סנן ודבבן[2] · וטפי בטל דרוח יקדנה דליהבן:

אהיה אשר אהיה תדיר נוראותה דחילה לא משתאם · מלכה דיתרן טובה לעלם כפל ורחם · לא טרף מסכינה דלקדמיך קעם · ולא תנזף שיאלה ועליו בחסדך רחם: אהיה אשר אהיה:

ולו עוד · סגדה:

אתפלל קמיך אהיה אשר אהיה · ואשול לך מרי בעמל אדם בר אדמתה · דאמר ית קולך שמעת בגנתה ודחלת · ובעמלה דשת חליפתה ובמקרתה · דאנוש ובהלכת חנוך ובעמלה · דנח זכאה ובקיאמה דקשתה · ובעמלה דאברהם גזורה דגזר · לקנומה ובעמלה דיצחק עלתה · ובעמלה דיעקב שרירה דזכותה · ובעמלה דיוסף פתור חלמיה · ובצלותה דעבדך משה נביה דעלמה · דאימנתנה כסיאן וגליאן · וחכמתנה רזין חדתין ועתיקן · וסקפתנה על כל מינה דאדם · בעמלה ובצלותה ובציאמה · ובקיאמה ובסקפנה ובריאמה · ובכהנתה דבה לבש פינחס · כד[3] קנא לקנאתך וארחי לאלהותך · | וכלה מגיפותך מן שת מון אלף: f. 184

מרי בצלותון ובציאמון ובסקפנון · ובריאמון לא תיפך אפיך מני · ודבקי בדבקי רחמיך ואחס · עלי הך די אמנותך:

מרי באלין דכריזתך בון ובעמלה · דיהושע וכלב נגדני מרי · לרחיותך ועזרני למד מריח · לך ואנזר לבי לדחלתך ולמדחל · מן שמך יקירה ונוראה ובטל · מני מרי כל חשוב ביש וכל · חשבה בישה וכל תחמדה בישה:

מרי לא תשלט בי לא סן ולא דבב · ולא תעבד שיאלתי לפם גמלי · ולא תרחצני על עמלי וקבלי · בסליחתך וארתיתי הך די · אמנותך וביומה חראה דבה · תסב רוחי תקלל לצערי ולא · תעבדני גנו לעיני חיביה · וצמת טמי עם טמי[4] אבהתי:

מרי אמרי רוחי עם רוחי זכאי · עלמה ורוחי בהניה קדישיה:

מרי טר יתי מן אזל ומן אתי ומן · דמך ומן קרץ ומן מחשך · בבכל אורע ובכל שביל ובכל עדן:

[1] V3 די · ובה. [2] V3 ודבבהן. [3] V3 כ · , perhaps (ו(קנא. [4] V3 עמי.

f. 185 מרי צדק עלי בבנים טבים יתקרי · | בון שמי ושם אבהתי מרי שמר · לי מתנאתה דיהבתה לי בצדקה מדילך[1]:

מרי אעלון אל מקלט רחמיך וחסדיך:

מרי סאג עליון בפצותך:

מרי טמרון לנו גבה דרי(ח)ותך:

מרי אטרנון בלילה ואיממה:

מרי אפתח באפי תרחי רחמיך ורתואתך:

מרי אושט לי ברכאתך ותקן · עבידאתי והשוי חשבאתי · ואלבש יתי חנה וחסדה · למה דמרחה לך ורגל · לשני ותקן ממללי · אמן אמן וצדק חיי וסלח לי ולאבהתי ואבהת אבהתי · ברחמיך וחסדיך אהיה · אשר אהיה לא תיפך אפיך · מני ולא תשבקני באדי דבבי · אהיה אשר אהיה אה כרוז אברהם · אברהם לא תשלח ידך צעד · אבדנה אדלא ישתלח:

אה פשר ברה מן אבוה פשרי · מרי מן מבול אבדנה:

f. 186 אה | פלטה דיעקב מן אד עשו · אחיו פלטי מרי מכל דינין:

אה פלטה דיוסף מן גובה דדותין · פלטי מרי מכל ארצם ומכל תשניק:

אה פלטה דמשה מן נהרה דמצרים · פלטי מרי מן אד פרעה דאזבנן[2]:

אה פלטה דאהרן מן עבודי עגלה · פלטי מרי מכל ארצם ומכל שרביט:

אה פלטה דפינחס מן זמרי וכזבת · פלטי מרי מכל סן ומכל דבב · וקעם עמי מרי הך מה דקעמך · עם אבהתי ותקימני[3] טובה האן · דאנה אזל והאן דאנה אתי · לנו מדמוכי וקומי ולגו · ביתי[4] ואקר שלטני:

מרי צמת לביני ובין הרגריזים · דמע דיבשתה מרי צמת ביני · ובין משרוי מלאכיה:

מרי צמת ביני ובין אתרה ד(א)תעקד · עליו יצחק:

מרי צמת ביני ובין אתרה · דדמך בה יעקב: |

f. 187 מרי צמת ביני ובין אתרה דתחמד[5] · לה משה אמן אמן אהיה אשר · אהיה יהוה אלהינו יהוה אחד:

עורן כן · מן צלות הזקן היתר טביה בר דרתה:

אה מן דו כל עלמה מר · קבל מד לה קמיך נימר · ואן חטינן סלח וסובר · לפם דאתה לית בן נימר: אהיה אשר אהיה:

אה דברן וזאונן ברתואתך בונן · וסובר יתן וסלח לנן · לפם דאתה לא לפם דאנן: א״ א״ א״:

רבותה לך דקדמת · לדן עלמה דאזמנת · ומן ישום רבותך רבתה · ומד עלינן בתשבחתה · לית בן נימר לפם דאתה · ארתיתן לפם מה דאמרתה · יהוה רחמן ורתאה: א״ א״ א״:

[1] V3 מדליך. [2] V3 דאזבננו. [3] V3 ולקיכני. [4] V3 בילי. [5] ? leg. דאתחמד, or דחמה.

אתה קדום קדומיה · ואתה ר(ח)מון דרחמיה · ואתה שלמון דשלמיה · ואתה מלוך עלמיה · בחסדך אדיק מן שומיה · ודכר לנן[1] קיאמיה · וכפר לנן[1] אשמיה · דאתה מרון דרחמיה: א״ א״ א״:

ליתֿ תרחי רחמיך אלופים · | באפי מסכין מתרקפים · ולא בלושיך מנזפים[2] · ולא שאוליך מטרפים · ורחמיך אלפים טפים · להבי[3] חוביה דלנן שרפים · דאתה רחום וחנון נצר חסד לאלפים: א״ א״ א״:

f. 188

אה רבון דרברביה · (ואה קריב לבביה) *ואה מקר כל שרביה[4] · כפת מנן דבביה · וסלח לנן כל חוביה · ולא תצרכן[5] לחיביה · דאתה טבון דטביה: א״ א״ א״:

אה רחצוני ואה מגני · סלח לחטיה דלי מנני · ואך דאת אלוף תדבקני · וברצמה לא תשבקני · ומן חסדך לא תרחקני · ולאנשה לא תצרכני · מרי דאמנותך כני · ועל חילי לא תשלמני · וקבל צלותי מני: א״ א״ א״:

א״ א״ א״ יהוה דהוה דלא מן ושקיח דלא עם ומורך דלא עד נשרי בתשבחתך ועל מה דכסי מנן לא נדער ונכנע לבבינן ונרכן ונשתעבד קדם רביאנך דלא מ(ש)תאר ונתפעס דעבדת עלמה אמת דאמתך[6] ועל מה דאכסי מנן[7] לא נשבק ויתך נעבד ולך נסגד וקדמיך נשתעבד ולגזיראתך נשמש ונסיד בקשט אלהותך ואהן דלית בן נשום נפרש דלית אפרשותה הפשרן[8] | באימנותה ברן דאפרשותה קשט אלהותה ותהום ברננותה[9] וסימת ארכנותה דלית מלה יכלה משום אמורה ולא צעורה מטיה מתור צעורה ולא חדת מלוא מדע כסיאת חדתה ולא עובד[10] שוי מחכום רז אלהות מן אנדתה מיסתן איקר מה דאמליכנן[11] ובהדה מיתובי אשריכנן למיטיב לן ברינן וארים לן למיטב אתן נימר קמיך באמוראתן: לית אלה אלא אחד:

f. 189

צלות הזקן היתר הנבון החכום אבי חסדה הצורי יסלח (לו יהוה אמן:)

ברוך אתה יהוה אלהינו האלהים האל אשר מראש העקר לכל בעל ראש המשל לא למען והחכם לא בעבור לכן על כל יוכל ולא יקשה עליו קשה וידע כל ולא יפלח ממנו נפלא מעולם כמה ועד עולם ועד בלי חלוף ואין המיר וכל משל זולתיו וכל חכם בלעדיו מקרב באו ומראש נהיו וכרגע יתמו כאין היו עשות ידו ותבואת שלטנו לו לא ידמו ואליו לא יערכו כי אין לו דמה ולא כמו אחד בדד בלא שני ולא עזר ולא משל וכל רבים מעטים פניו[12] וכל רמים שפלים[13] וכל ידעים בעירים וכל המלכים דלים וענים עשה גדלות בלא ינע | נוראות ונפלאו(ת) באין תלאה · עזר אין לו ולא מועץ מודיע הבעירים ומרנן האלמים ופוקיח[14] העוירים ומשמיע החרשים כל טוב וישר פרי דעתו חי לא

f. 190

[1] V3 ללן. [2] V3 div. מן · זפים. [3] V3 לאיבי. [4] V3 twice.
[5] ? leg. תצרפן. [6] ? leg. רחנתך. [7] V3 מנך. [8] V3 הפשרן. [9] V3 ברנ״.
[10] V3 עבובד. [11] V3 דאמלימן. [12] V3 ננינו. [13] V3 שמלים. [14] V3 ופוקיה.

ככל החיים לא על מחיה ובלי נשמת החיים[1] וחיי כל החיים שאלים מלפניו
ומחיא כל הנפשות מחסדו עשיר מכלכל עושר מלפניו ולו לא יעשיר וכל טוב
מתתו ולו לא ייטב מקור הטוב אשר לא יסכר ומעין החסד אשר לא יסתם כל
טוב ימצא מנוזלי רחמיו וכל חס(ד) ינחל מנדבות תהומו · אליו כל העינים (תלאות)
ועליו כל הנפשות בטחות ופניו כל כפים פרשות ומבלעדיו אין לחיות כל עשותו
ישרים וכל מלאכתו חכמה וכל דרכיו משפט תעות לא בדרכיו עול אין במשפטו
שחת אין בפעליו אתו לעבדה וממנו ליראה ובו להדבקה כי הוא אדון אמת
וכל בלעדיו הבל יתהלל וברוך שם קדשך לעולם: לית אלה אלא אחד:

ברוך אשר לא יספר טובו מרב על כן על ראשו נברכהו כי אין לאל
יד לפרטהו אברכהו על חסדו אשר העביטני ועל רחמיו אשר נכמרו עלי כי לא
הייתי ויברא אתי וחי לא הייתי ויחיה[2] אתי ולא אוכל וימשלני בעיר ויודיעני עור
ויפקחני חרש וישמיעני[3] אלם ויבטאני ריקם וימלאני מכל והשביע רעבי וארוה
צמאי והלביש ערימותי והשכין מגרי ובעת צרתי יענני ביום לחצי ימצא
לי השומיר אתי מתולדות יומי | ומהרות לילותי ישגבני מגני אשר לא יבלי f. 191
וצפני[4] אשר לא יאבד וזכורי אשר לא ישכח ונתן לי אשר לא בעצב כפי
והנחלני אשר לא בינע ידי ועוד הבינני היך לשלחם ומעשותי אם כחפצי
השינה הוא המצליח ואם לא הוא המנסה להרבות טוב באחרית כאשר דבר
בתורה הקדושה למען ענותך ולמען נסותך להטיבך באחרי(ת)ך ברוך אשר לא
יפקד טובו בלחץ וברוח וברוך שם קדשו לעולם: לית אלה אלא אחד:

אברכהו על ארח הח(י)ים אשר השיב[5] לפנינו ועל דרך הטוב והישר אשר
הכין לעיני(נ)ו מעלת שמימה בלי רדת ושאת לשחוקים באין נפל מלבישת נזר
הוד וחבישות מגבעות כבוד עדות אלהים ודרכיו המגבעות אנושה עד לאלהים
והמנחילות רצונו בהם להבדיל בין טוב לרע ולהשיב נסתרות נגלאות ולהוסרה
ממוסרי האבות ולהוכח נפש בלי בושה במנהג העולם אשר עשה ששון ערוב
בינון חיים במות טוב ברע · כל תת תשוב למלקח וכל נחלה לירשה מוסר
למשכילים ועדות למבינים · לעדת כל[6] שביל נתן זאת אל מנחות החיים
הכין לחסדיו צפין ליראי שמו כבוד לא יחדל עושר לא יורש מבטח יצור
מפחד חיים לא יתמו ונעימות לא יכלו יען עשות משפט ומפעל צדק חשוך
מרע והרבות להטיב הקים לעשות מבלעדי עקב על כן יומם ישכים יזריח
במוסר ולילה ילין בתוכחות מוסר אמת | לא יחדל טוב ממוסר האבות f. 192
החכמים לבניהם וידעי דעת לנפשותם חסד ומשפט מאלהי האלהים ואדון
האדונים נצר חסד לאלפים על חסדיו אלה לו לברך ובתודתו להתברך יתהלל
וברוך שם קדשו לעולם: לית אלה אלא אחד:

[1] V3 ההים. [2] V3 וחיי. [3] V3 וישמעיני. [4] V3 וצכני. [5] V3 השיר. [6] H 3 לרעה כי.

ברוך אשר גבה טובו משחוקי שמים ועמקו רחמיו מעמקי תהום אשר עם כל העדות האלה הקים וכמשפט הזה תמידה יוכיח די לעדתיו לא נתנם (ותהום) ליסוריו לא שמם כי הגמיל אתם בתורות החיים אשר שם לפנינו בשלחהו משה עבדו לנביא נאמן הקימהו לדורתינו: לפדות את אבותינו ממצרים ולתת זרעהם סגולה מכל העמים באתות ובמופתים גדלות מסות נוראות ומשפטים צדקים נוראות ונפלאות אשר לא נבראו (כהם) בכל הארץ ובכל הגוים היד החזקה והזרוע הנטויה אשר שם במצרים לעיני אבותינו שבר עול הברזל ויחפשם והמים את כורו ויוציאם ביד רמה נוסעי דרך הישימון באין צדה ואין יודע לדרך וינחם בענן יומם ולילה בעמוד אש להאיר להם (ללכת) באין עצב וישת המנוחה על ים סוף לרמות את פרעה וחיליו בים ולהטביעם[1] במצלות * כמו אבן[2] כראותם עבדיך אלהים למסלה עזובים ובין[3] דרך נפתלים חזקת לבם לרדף ברב צבאות לנסות את ישראל בטוב מסותיך | ולהורתם רב עזך ונטוי זרועך[4] בגדל נפלאותך ראו גבית אויב צעקו למות שמו נפשותם אז הפכת להם הצר לרוחה ותשיב המלחץ למרחיב כי כל סגור פתוח בידך לב ים שמת להם לדרך והמצלות לשביל מרחב תהומות הפכת יבשה ותציב נזולים כמו נד כחומות הקמת למעוז להם (מאיבים) מימינם ומשמאלם מוראם נהפך מבציר לפליטו ומבטח אויב הפכת למוקש כי נערת כל מצרים תוך הים ומחית שמם מאז ויושיע יהוה ביום ההוא את ישראל אז ישר משה ובני ישראל ותכלכלם בישימון בארץ נושבת מי מרה המתק(ת) להם לחם מן השמים האכלתם שדות דגנים עשית שחוקים חלמיש שמת להם למעין וסלעים לנהרות תהום ותריהם על הארץ (גד)לך ותשמיעהם[5] מן השמים קולך ויריעו קולות[6] שופרות בשמים וירצו ברקים (ולפידים) ולבשו ההרים[7] עבים מדי ערפל ותנוע הארץ וי(ח)רדו ההרים והרבות עדות ביעקב לתת תורות בישראל יסודיה כמסודי ההרים להציב ואדניה מאדני הארץ למחזיק ללמדנו עדותיך ולהלבישנו נזר כ(בו)ד בתורותיך ולגלות מעלין עורון באור אותותיך ליסרנו במצותיך להצדיקה במשפטיך ללכת דרך מישור חקותיך להתקדש בקדשיך ולהנפש בשבתותיך ולשמח במועדיך[8] ולהתפאר במקדשיך לשכן אימנותך בלבבינו[9] ולתת יראתך על פנינו ולהבה אתך בכל לב ונפש ולדבר באלה בלכת ובשבת בשכב ובקום בנכבד מצות:][10]

(f. 193)

[11]בית דראן ובית מרקה · יתמרו על יומי השבתות הקדושים · פי אלקטף · על צוֹי את קרבני מן מימר הכהן הגדול פינחס רצון יהוה עליו אמן:

(Cr 11, p. 246)

יתברך ויתקדש אלהים הרבי · אשר ברך וקדש זה יום השביעי · ואמר לנו

[1] V3, H 3 בעים". [2] V3 כמואבן sup. lin. [3] H 3 באין. [4] V3 זרעוך. [5] V3 ותש · ועיהם. [6] V3 זולות. [7] V3 והרים. [8] V3 דים". [9] V3 בללב". [10] V3 ends here: the subsequent additions are from Cr 11, 18, and B 2 (p. 230). [11] Cr 18, f. 83^b.

p. 247 על יד אדונן משה הנבי · בכתבו הר׳בי · | אשר ברכהו וקדשהו · שמור את יום השבת ׳לקדשהו · כל מן שמרו ישמרו יהוה האחד · אשר אמר את הכבש האחד · תעשה בבקר · והכבש השני תעשה בין הערבים · כמנחת הבקר וכנסכיו תעשה אשה ריח ניחח ׳ליהוה · וביום השבת שני כבשים
p. 248 בני שנה תמימים · שני עשרונים סלת מנחה בלולה | בשמן · ונסכיו עלת שבת בשבת · על עלת התמיד ונסכיהם · ברוך יהוה · יהוה אלהינו יהוה אחד · ישתבח אלהים לית אלה אלא אחד:

אלהים יתברך · ויתקדש ויתרבי · אשר ברך וקדש · זה יום השביעי:

ברוך יהוה אלהינו · ואלהי אבותינו · אלהי אברהם ויצחק ויעקב · ויוסף ואדונן משה נבינו:

גלא יהוה קדוש · זה יום השבת ומשמרו · על יד אדונן משה · בתורה ׳ספרו: |

p. 249 דבר אלהים אל משה · בעשרת הדברים · שמור את יום השבת · לקדשהו:

השבת הזה · אשרי לשמוריו · כל מן שמרו · שמרי יתקרי:

ועתה ישראל אשבת · כי שבת היום ליהוה · ואל יצא איש ממקומו ביום השבת · צלי ואקרי וברך בשם יהוה:

זה השבת הקדש · מה רבו ועצמו · יהוה אסגל במשמרו · לישראל עמו:

הו גנת עלמה · שמו יהוה האל לעמו · ועדתו וקהלו · ועבדיו ישראל:

טובינו ואשרינו · במה נתן יהוה לנו · במשמר זה השבת הקדש · מודאה ליהוה אלהינו: |

p. 250 יום השבת הזה . מה גדלו ואדרו · יהוה לא יכרת מנן בריתו · ויסעדנן על משמרו:

כבוד יהוה יראה בו · על כן אמר יהוה בספרו · אך את שבתותי תשמרו · כי אות היא ביני ובינכם:

לדרותיכם לדעת · כי אני יהוה מקדשכם[1] · ושמרתם את השבת · כי קדש היא לכם:

מחלליה מות יומת · כי כל העשה בה מלאכה · ונכרתה הנפש ההיא מקרב עמיה:

נשמר השבת הזה · כאשר צוה[2] יהוה אלהינו · על יד אדונן משה שליח יהוה · בריך ומברך עלינו:

ספר התורה נקרא[3] · בזה השבת הקדש[3] · מערב עד ערב · מלב ומנפש: |

p. 251 עבדה לא נעשה · בזה יום השבת · אלא עלה התמיד · ועלת שבת בשבת:

פני יהוה נקריב הצלות · על מזבח הצלות · תחת עלת השבת נתקדש ונשבח[4] ונקרא · ומכל מלאכה נשבת:

[1] Cr 18 אלהיכם. [2] Cr 18 צונו. [3] Cr 11 הזה. [4] Cr 18 ונשיר.

צוה יהוה לנו · במשמר זה השבת · מערב עד ערב · ננח ונשבת:
קרא יהוה בספרו · את שבתותי תשמרו · ומקדשי תיראו · אני יהוה:
ראש הקדשים · וקדש הקדשים · זה השבת הקדש · לישראל הקדשים:
שמור את יום השבת · לקדשהו · שבת שבתון · קדש ליהוה: |
תמיד ישמרו[1] בני ישראל את השבת · לעשות את השבת לדרותם · ברית עולם ביני ובין בני ישראל · אות היא לעולם: לית אלה אלא אחד: p. 252

[2]وبعد ذلك نكتب افصال الصلاة وهي ترتيب אדונן הכהן הגדול פינחס בן יוסף بن عزي رضوان الله عليه p. 270

לעלם תסתגד ולעלם תשתבח אה עבוד בריאתה וכל דבה: אהיה אשר אהיה: יהוה אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת:

تكرر عشر مرات في يوم السبت

כי אל רחום יהוה אלהיך לא ירפך ולא ישחיתך ולא ישכח את ברית אבותיך אשר נשבע להם: ויהוה הוא ההלך לפניך והוא יהיה | עמך לא ירפך ולא יעזבך לא תירא ולא תחת: קומה יהוה ויפוצו איביך וינוסו משנאיך מפניך: קומה יהוה: שובה יהוה האלהים הרעי אתי מעודני עד היום הזה המלך הגאל אתי מכל רע: לישועתך קויתי יהוה ברוך יהוה אהיה אשר אהיה יהוה אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה: ונקא לא[3] ינקה פקד עון אבות על בנים ועל בני בנים על שלישים ועל רביעים וימהר משה ויקד ארצה וישתחוי: ויאמר אם נא מצאתי חן בעיניך אדני ילך נא | אדני בקרבנו כי עם קשה ערף הוא: וסלחת לעונינו ולחטאותינו ונחלתנו אהיה אשר אהיה בי אדני סלח לעונינו ולחטאותינו ולפשעינו ולאשמ[תנו] וגאל אתנו מיד איבינו ומשנאינו והציל אתנו מרעותינו ומרעות העמים אשר סביבותינו ואמלא אתנו לשמר ולעשות זה יום השבת הקדוש והמועדים הקדושים והתורה הקדושה: והרגריזים בית אל כל ימי חיינו: והרחיב לנו מן הצרעה: אשר אנחנו בה: מרי הרחיב לנו מן הצרעה אשר אנחנו בה: | ורחם עלינן ברחמיך ורפא אתנו ברב גדל חסדך בעמל משה נאמנך ועבדך: p. 271 p. 272 p. 273

[4]עורן כן מן מימר מרקה: עליו הרצון אמן:
يسمي المعياد

אהיה אשר אהיה: נתחזק בחילך ונדבק בך ונמול לבבינו ליראה ממך: ונאמר בקול רם אין כיהוה אלהינו יהוה אחד: אחד לית אלה אלא אחד: דלעלם ברישה ובעקבה לית אלה אלא אחד: ברמשח וצפרה לית אלה

[1] Cr II ושמרו. [2] B2, p. 280. [3] Cr II לו. [4] B2, p. 282.

p. 274 אלא אחד: תשבחתה לשמך רבה ונצוחה לית אלה אלא אחד: | שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד אחד לית אלה אלא אחד: סהדו קשיטה דלא מתחלפה סהדה קשיטה דלא בטלה לעלם לית אלה אלא אחד: אמרו פם אחד אימנותי בך יהוה: ובמשה עבדך ובתורה הקדושה ובהרגריזים בית אֵל בחורה קדישה דמע דיבשתה: לית אלה אלא אחד:

עורן[1] בן לו עוד:

אה רבה מנך אנן בעים תלי רגזה מנן מנן תלי רגזה אה רבה מנך אנן בעים תלי רגזה מנן מנן תלי רגזה ופרס רחמיך עלינן שילתן דאתה חכם p. 275 וקדם נימרנה מרי תתובתן | קבל ולחטאינן סלח מרי תתובתן קבל ולחטאינן סלח תריח רחמיך מרי לא תצנקנה באפינן לית אלה אלא אחד: לית אלה אלא אחד:

يضاً[2] دلك يقال علي السبت الأول من الشهر

אלף אלף פעמים: כארזין ואמרים לית אלה אלא אחד: כארזין ואמרים לית אלה אלא אחד: לית אלה אלא אחד: כארזין ואמרים כי גדול יהוה מכל האלהים הא טובי יראי יהוה אלהים הא ווילון משנאי יהוה אלהים כארזין p. 276 ואמרים כי גדול יהוה מכל האלהים | עזי וזמרתי יהוה אלהי וצור ישועתי יהוה לישועתך קויתי יהוה יהוה ילחם לכם ואתם תחרישון עזי וזמרתי ויהי לי לישועתה: זה אלי ואנוהו אלהי אבי וארוממנהו: יהוה גבור במלחמה יהוה שמו: יהוה גבור במלחמה יהוה שמו יהוה שמו ברוך שמו יגדל שמו מה רבו ועצמו מי כמוך באילים יהוה מי כמוך נאדרי בקדש נורא תהלת עשה פליה: לית אלה אלא אחד: לית אלה אלא אחד: לבדו בשמים ובארץ: אין עוד מלבדו: לית אלה אלא אחד: לבדו נדרש טובו וחסדו לית אלה אלא אחד: לבדו לא נבי כמשה נאמנו ועבדו ולא כתב הך ארהותה קדישתה: ולא סגדה p. 277 אלא ליהוה: קדם הרגריזים בית אֵל בחורה | קדישה דמע דיבשתה לית אלה אלא אחד: אדכר לטב עד לעלם הנבי הצדיק התמים הטהור הנאמן משה ברה דעמרם איש האלהים נבי כל העולם אשר אקימו יהוה על בראשית ועל יום נקם אשר לא קעם כוֹתה נבי ולא יקום בעולם שלום יהוה עליו: בדכיות הלבב והפמם שלום יהוה עליו ועל ביתו הטהורים ועל אחיו אהרן ובניו הכהנים המשחים כהני עולם[3]: שלום יהוה עליו: ועל אבותיו וארשיו מנה לאדם: שלום יהוה עליו: ועל ביתו הקדושים מן אדם | p. 278 ליום נקם שלום יהוה עליו: ועל אבותיו וארשיו זכאי העולם אברהם ויצחק ויעקב השלשה הזכאים בעלי הקיאם עליון השלם בהם נתפלל ונימר: אדני יהוה אֵל קעים: אדני יהוה אֵל עולם: תשתבח תתרבי תתרומם תסתגד:

[1] B2, p. 283. [2] B2, p. 284. [3] Cr11 לעולם.

בכל לילה ויומם תמיד אתה עד עולם: מקמי בראשית ואחרי יום נקם:
וברוך אלהינו לעולם: וברוך שמו לעולם:

p. 279 [1]وبعد ذلك نكتب دعا مبارك يقال *في ليالي الحدود[2] بعد الصلاة
رحمة الله علي مولفه

[3]אה טבה דלית סבור מן טבהתך מואש · ולא שקיח לבר מנך עורנה
דיבלש · ולא תרח רחמיך צנוק באפּי ערוק · ולא טריד למסכין דאתי לשובה
בלש · אימתך אה מרי כוֹת אש אכלה · אלא רחמיך כמים טפים כל אש:
מקרתך על גדלך דאתה רחום וחנון · אהן הו סמנה דבה אסו כל באש · אה
דבוק דלידך מערוק כל נפש · אה שקיחה לכל זעוקה דמדרש: ארתי
p. 280 לעבדיך | בעמל ארשיון · ובזעוק מי כמוך נאדרי בקדש:
אה טבה דעלמה מן טבהתך מלי · וסלח למה דעבר מן בישות עמלי ·
ואמלי יתי למתוב לידך וקבלי · וביום דינה רבה מרי ברחמיך אתרחם עלי
וסלח לי · ולא תגזי יתי לפם בישות גמלי · דאת יהוה אֵל רחום וחנון לעלם
עלמים דלא בלי · אהיה אשר אהיה מרי אתרחם ואתנחם הך די אמנותך
אה אדני יהוה · ברוך אתה יהוה אלהינו אשר לא ישוב שאלך ריקם · ולא
p. 281 יסגר מבעדו | פתח רחמיך וחסדיך לעולם ועד · ברוך שם קדשך לעולם *לית
אלה אלא אחד אחד[4]: תשבחתה לך חדה עבדך יתפלל לך · נותן טובה
וחסדה · אשרי עלינן טלך · מסחן אלהותה · דחיי עולם דילך: *יהוב
מתנאתה לך מוראה על גדלך[4]: אה אדני יהוה תמיד:

p. 282 בשם יהוה:

[5]هدي تسمي תפלה تقال علي نغم[6] الתפלה الدي الي سيدنا אבישע: وهي
من قول المرحوم العم مسلم ابن المرحوم العم مرجان الدنفي عفي عنه
الملك الخفي امين امين

*تقال سنة اذ يكون المطر قليل[7]

אתפלל קמיך אה יקירה: יהוה לך ואשבח: אה מלכה קעימה תדירה: אה
עשה מיני כל טבה: טובך ליתו מספרה: בלחץ וברוח: בחסדך לא תנזף
מקרא: עבד אליך בא: עמד על התרח: פני גדלך מקבע: וראשו לך
p. 283 מפרע: צעק בשביר לבבה: | מרי הרחיב לנו מן הצרעה: אשר אנחנו
בה: מרי הרחיב לנו מן הצרעה: אשר אנחנו בה:
באנו אל פתח רחמיך: אה קרוב מכל קריב: דרשים אל חסדך: לשיאלינו

[1] Cr 18, f. 27b, heading thus: עוך בן תפלה בתר צלות לילת חרה מן מימר מרקה עליו
הרצון אמן אמן: [2] B 2 كل ليلة احد. [3] K 4, f. 34b (late). [4] Thrice.
[5] B 2, p. 289, Cr 16, p. 2: not in Cr 18. [6] B 2 adds تقيل. [7] In the
margin in Cr 11.

אגיב: ודבק ופרק והשקף: ומן אוצר טובך אהב: מטר רחמיך ורחמן: ורתותך לן השיב: וארוי צמא עלמה: וכל עצים וכל עשב: והרחיב לחץ עבדיך: ופרקון והטיב: מלנו לחצה רבה: כי נפושה קריב:

p. 284 تقال بعد كل بيت والله اعلم

מרי הרחיב לנו מן הצרעה: אשר אנחנו בה:

גדלת הצרעה: וסביבת בנן: ואבדת רוחינן: ואדיבת[1] נפשותינן: *מן עצר את השמים: ולא ימטיר עלינן[2]: ואתקף הצמא מאד: ותקומה לית לנן: על זאת הנסות: כי זכאה לית בנן: אהיה אשר אהיה: לא תקחנו בעמלינן: צדקה עבד לן מרן: ולא תנזי לן גמלינן:

p. 285 דלותינן רחם: בחסדך אן עמיך: | ושוב מחרון אפך: וזכור ברית רחמיך: וברתותך הושיענו: והשקף עלינו מן שמיך: במטר רחמיך: עד תרוי עלמיך: ותקום לן המלה: וברך את לחמך ואת מי[מיך]: וארתי ארתותן: יום דנקום קמיך: ולא תחסך יתן: רתותך ורחמיך:

אלהים אל עליון: קני שמים והארץ: עבדיך לך שאלים: בכל רמש וקרץ:

p. 286 בנביאך ושליחך: ומן במערה אתקבץ: | תושיעון במטר: עד תתן יבולה הארץ: ועץ השדה יתן פריו: וארוח מזה הלחץ: אה מן לך היכולה: הקים מה כתבך קבץ: יתן לך האלהים מטל השמים: ומשמני הארץ:

ומי לנו בלעדי: טובך לו נשאל: ירוח לתלתותן: ומן עקתה יציל: אה קרוב הרוח: אל עבדיך גאל: מזאת הצרעה: במטר יכלכל: אל סדר עלמה:

p. 287 וחסדיך לון כפל: | הך די אמנותך: ובעננה טלל: וקבל כי אמנותך: לא תעזב למסכין שאל:

זעקו לשלטנך: בהר ובבקע: בוראי עלמה: וכלה לך צעקה: אה שמעיו הנקאות: אה דבוקה אה פרוקה: אה אוצר הרחמים: תרחך לא תצנקה: וטלל בענני: הרחמים ואדיקה: וארוי צמא עבדיך: ובלעדיך לא יפרקה: ודבעי לבר מנך: בלש ולא שקח: |

p. 288 חסלך חסלך: לעבדיך תעזב: ואתה בראת אתם: וטובך להם ערב: ואוצרי טבהתך: לא תספר מרב: ולית איקרך מתחסך: עם זכאה ועם חיב: הך די אמנותך: עבר עמן הטב: וטלל בענני רחמיך: וארוי צמא כל לבב: ופרקן ברחמיך: וטפי לכל שרב:

טללנו בעננך: והשקף על מכה מן רומה: במיני הנשם: וארוי לב הצמא: |

p. 289 וארתי לכל עתיר: ולכל מסכין בעלמה: ולכל עין השדה: ולכל חיה ובהמה: אה מן רחמיך אחזת הכל: עבדיך רחמה: ומן רב צרותי צעקתי: אליך אה קעימה: אה מן רחצוני בך ועליך: לישועתך קויתי יהוה:

[1] Cr II ואבדה. [2] In Cr II these two clauses are out of place.

ישוענו אתה: הושיע וצדק והשקף: עלינו מן השמים: ומן המטר הוסף:
ותשימו מטר רחמיך: ולא יהיה מנך קצף: ואשקי סדר עבדיך: מן
זכאה ועד נאף: | כי כלה לך צריך: מן מלך ומן שפיף: ומן חסדיך נביע: p. 289[a]
במימרך לן תרחף: ופסחתי עליכם: ולא יהיה בכם נגף:

כלה לך יצעק: ומן חסדיך בלש: תושיעון ׳בישועה: אל דן לחצה תנפש:
כי חזק עליהם הצר: והשמים עליון חבש: מן מטר רחמיה: ועלמה
יורש: | אן לא תרחמון: ותשקף ממעון הקדש: ואנון לך כרזים: בלבב p. 289[b]
והנפש: ארתי לעבד[יך] בעמל ארש[ים]: ובזעוק מי כמוך נאדרי בקדש:

לתרח רחמיך אתו: סדר הבוראים: צעקים כרזים: במיני שפתים[1]: מן
אוצרי טבהתך: רחמים הם בעים: וחלילה לשלטנך: תנזף לון מקראים:
והן לא תחנם: מנו דירחם: אהיה אשר אהיה: חנן אלה הצמאים: |
ושוב מחרון אפך: וזכור ברית הזכאים: p. 290

מסכינים אנן: וסכואן חסדיך: ומן רבות הצרעה: אתינו לבין ידיך: מביטים
להרוח: כאמנות עובדיך: ואל תפן אל עציאנו: ולמי עזב פקודיך: אהיה
אשר אהיה: מי לנו בלעדיך: הקים לן תפלות משה: דאתפלל בה בין
ידיך: זכור לאברהם ליצחק וליעקב עבדיך:

נשא את קולינו: למן[2] הו חנונה: | ונרים את ידינו: לקדש כל מעונה: אולי p. 291
ישקף עלינו: ויטללנו בעננה: תרוי צמאינו: ותהי הארץ נתנה: יבולה
ועץ השדה: ולא יהיה כפנה: אה מן אוצרי טבהתך: לית עליה מי ימנע:
מנן לך תשבחן: ומדילך לן מתנה:

סריחתן סגי: אלא דת רחמן: ורחמיך סגי: מן סגאי בישתן[3]: ואן גמלתנו
בעמלינו: ברגע תשפך דמן: | אהיה שוב מחרון אפך: וארתי לן ורחמן: p. 292
ומן דן לחצה רבה: בחסדיך פרקן: ואלית דבק לן: ורתי לשפיפותן:
אה מלכה רחמנה: מנו דידבק יתן:

על פתח רחמיך נעמד: ואליך נפרש היד: נסתכל ישועתך: אה ים הטוב
והחסד: תטללנו בענני טובך: ומן השמים אורד[4]: עלינו מטר רחמיך:
והרוח לנו חדד: וחלילה לשלטנך: אל עבדיך תאבד: | ואתה קראת על p. 293
גדלך: בכתבך הכבד: יהוה אל רחום וחנון: ארך אפים ורב חסד:

פתח רחמיך פתיח: ואנן בו מתחננים: בחסדך אגיבנו: ואיטב המתנים:
ואפתח אד חסדך: בצדקה על מסכינים: וארתי לטפליה: ורחם הזקינים:
ובשעה מדילך: תשים כלה רצונים: ואן גמלתנו בעמלינו: תאבד האם על
הבנים: הקים מימרך וזכרתי להם: ברית ראישונים: |

צבעתן עני: אה שמעיו כל תפלה: ומן חסדיך נביע: אלינו תשלח: מטר p. 294

[1] Cr 11, 16 שפחים. [2] Cr 11 לון. [3] Cr 11 בלישתן, 16 באישתן. [4] Cr 11 הורד.

רחמיה : ועונני הרתו טללה : עד תשקי הבקעות : וכל ההר וכל גבולה :
ועץ השדה יתן פריו : ונתנה הארץ יבולה : ויסור מיני הרעב : ולא
תהיה הארץ תלא : במי אתפלל ואמר : אדני יהוה סלח :

קראי רחמיה : לא תנשי מקרתך : ורחמן ברחמיך : וטללנו בעונני רתותך : |
p. 295 ושוב מחרון אפך : והסיר קצפך ומגיפותך : דאתה רחמן בדיניך :
ורתאה במגויאתך : אל תפן אל קשה העם הזה : ואל תשחית עמך
ונחלתך : ומן דן לחצה רבה : ארוח בפצותך : וצבעתן קבל : הך די
אמנותך :

רחום הרחומים : בלעדיך מי לנו : נדרש ישועתו : מן הצרע יצילנו : והננו לך
לעבדים : ולית לעבדה אלא אדונו : אה קדש כל העמים : קומו בנו
p. 296 קומו בנו : | עד נטהר הלבבים : וננציר יצרינו : ונצעק אל יהוה אלהי
אבותינו : וישמע יהוה את קולנו : וירא את ענינו : ואת עמלנו
ואת לחצנו :

שיאלן שמע אה מן : שמך הצור תמים : ולא תנוף תפלה : עבדיך לך קעמים :
דרשים ישועתך : תמיד כל הימים : מסתכלים מימרך : בכתבך הרמים :
p. 297 למען ישוב יהוה מחרון אפו : ונתן לך רחמים : | ורחמך והרבך : השקף
ממעון קדשך מן השמים : יפתח יהוה לך את אוצרו : הטוב את
השמים :

תפלותינו אליך : אה קרוב הרוח : בחסדיך[1] קבלה : וברחמיך אגיבה : באדם
ובניו הצדיקים : ומן עשה התבה : ובשלשה ויוסף : ובעל יום חוריבה :
ובשמשי מקדשך : ומן הצדיקים מן בא : ומה אמרנו בראש : בעדנה אהן
נשיבה : מרי הרחיב לנו מן הצרעה : אשר אנחנו בה : מרי הרחיב לנו מן
הצרעה : אשר אנחנו בה : |

p. 298 *ורחם עלינו ברחמיך[2] : ורפא אתנו ברב גדל חסדך : בעמל משה נאמנך
ועבדך :

تمت ذلك بعون الله تعالي

ويضاً هذي دعا مبارك ان شا الله تعالي وهي من قول المذكور المرحوم العم
مسلم[3] رحمة الله عليه يقال اذا كان والعياذ بالله في ذلك السنه واقع
وبالله يلطف ويزيل عن عباده ما يكرهو

בשם יהוה :

[4]אליך רבי אקרא : ולשמך אשבח : אה אדון הגבורה : אה עבוד עלמה וכל
p. 299 דבה : | עבדיך ברב צרע : מן הדבר דבא : ועל עלמה שרא : ושמון בגנו

[1] Cr 11 בחסיך. [2] Thrice. [3] B 2 adds ابن مرجان الدنفي. [4] The prayer is wanting in B 2, Cr 18.

רבה: בחסדך קצפך הס[ירה]: ואטפי האש הלהבה: ובריתך לא תפירה:
ואן אמתך השיבה: בזכרון לשכוני המערה: ובתפלות מי קבל תרי לוח:
בנצירות לבבה: לחסדך אני בעי: אה שמעיו הצעקות: לא תטרף מקראי:
והסיר את המגפה: מעל הבוראי: ותיפך את האבל: בשמח ובזהי: | אה p. 300
אמור על גדלך: אני אמית ואחיה: אהיה אשר אהיה: אה מן שמך
ייהיויה: יתרבי זה השם: עשה מה דו בעי:
גאל מן הצרע: ואל תפן אל קשה: העם הזה ואל רשעו: ואל חטאו דיעשה:
דרחמיך אחזת הכל: וטובך לא יתנשי: כל זכאה וכל חיב: על כן
מבקשי: אליך רבי תמיד: אן לעבדיך תושיע: מן הנגף ותקים לון: מה
אתביאר בספר קדשי: | אלהים 'עמך: בכל אשר אתה עשה: p. 301
דינה מנן אסטר: מרי ברב גדלך: והשקף מן השמים: ברחמים מדילך:
והוציא את הקצף: מן ישראל קהלך: ומעל אדמתם: והדבר אמן ילך:
אל ארץ הכפורים: דסרו משבילך: ותקים לן מה אתגלא: על יד נביך
וחבלך: והנה אנכי 'עמך: ושמרתיך בכל אשר תלך:
אן ראית בחסדך: עבדיך תעביטה: | בזה הלחץ הכבד: והמגפה ומשפטה: p. 302
מכן אמן אמן: תשימון פליטה: ורחמיך תאתי לון: מלמעלה ומלמטה:
עד יהונו באתריון: שכונים בבטח: ויקום לון מימרך: בתורה הקשיטה:
והיה המחנה: הנשאר לפליטה:
ונתתי דברי: בתשבחן עזי וזמרתי: ויהי לי לישועה: ובו תמיד דביקותי:
ומתקשט אן הוא: האל העני אתי ביום צרתי: | ויהי עמדי בדרך: אשר p. 303
הלכתי: על כן עמדתי פניו: וידי לו הרמתי: וצעקתי בלב שביר: ארתי
ארתי מרי ארתי: אה מן רחצוני בך ועליך: לישועתך קויתי:
זרז בפצותה: והסיר את הקצף: ושוב מחרון אפך: ועל עבדיך רחף:
ואתלי זה הרגז: דעל עלמה אתקף: ומלגו לחצה רבה: בנפושה חלף:
ושמע לשיאלן: ובעותן לא תטרף: | והקים לן מימרך: דיטפי לכל שרף: p. 304
ופסחתי עליכם: ולא יהיה בכם נגף:
חלילה לשלטנך: על עבדיך תקצף: והכל ממך ייראו: ומן קצפך ירקף:
וסהדים ברבותך: ואן לית עמך שותף: ואן תקחם בעמלם: ברגע לון
תסף: אהב להם טובך: ובעותיון לא יטרף: כי מנך מסתכלים: האנשים
והנשים והטף: יקום ופסח יהוה על הפתח: ולא יתן המשחית לבוא
לבתיכם לנגף:
טרח על עבדיך: חרגז ודחלון: | וצפרו נביכים: ולית זכאה מנון: יקום על p. 305
נסותך: בשמח והיגון: אהיה אשר אהיה: לא תקח עבדיך בעמלון: ומן
דן לחצה רבה: ברחמיך נפשון: וארתי ברתותך: ובטובך הקים לון:
יהוה ילחם לכם: ואתם תחרישון:

יתפללו אליך: בלבב והנפש: סדר הבוראים: והכל מנך בלש: תושיעון
p. 306 בישועה: אל דן לחצה תנפש: ותיפך את האבל: בשמח וברגש: | ומי
יקום על תרחך: חסלך לו תגרש: אגיב והטיב וארתי: ושמע מן יבקש:
ארתי לעבדיך בעמל ארשי[ון]: ובזעוק מי כמוך נאדרי בקדש:

כלה אתה עמי: וכל כלום לא יפלאך: ותרח טובך מתפתיח: ולית שותף
עמך ימנעך: וחסדיך מתיתרה: וכלה בזה ידעך: על כן בשחר הליל:
וארך היום נקראך: תרחם על עבדיך: ותושיעון בישועך: ומלגו לחצה
רבה: תמהר ברוחך: ותקים כל המחלה אשר שמתי במצרים לא
אשים עליך: כי אני יהוה רפאך: |

p. 307 לשיאלן שמע: ובעותן מן טובך: תסיר את המגפה: וכן קצפך ומגוך:
מן עבדיך המימנים: ושוב מחרון אפך: וזכור לזכאים: דאשתבעת[1] לון
בך: ותתלי זה הרגז: ותשימו בדבבך: ותשים לעמך מימרך: בקדוש
כתבך: וברך את לחמך ואת מימיך: והסרתי מחלה מקרבך:

מבלעדיך לית מדרש: רק אליך אשא קולי: אה שמעיו הנקאות: בנסתר
p. 308 ובגלי: ראה לדלותי: ואגיב לשיאלי: | ורחם עמך ישראל: ורפאם מכל
חלי: והצילם מכל האבל: והשמחות לון תתגלי: והקים מימרך בכתבך:
לכל סהב וטלי: ולא תהיה משכלה ועקרה בארצך: את מספר ימיך
אמלא:

נתון המתנים: דלית שותף עמך: שמע צבעינו: והציל בחסדך עמך: מזה
המגיפה: והושיעון מן נקמך: והשקף עליהם: ברחמים מעמך: כי לך
היכולה: ולא רוח אלא ממך: אהיה אשר אהיה: בחסדך וברב שמך: |
p. 309 שוב מחרון אפך: והנחם על הרעה לעמך:

סלח לנו מרי: ולאבותינו בחסדיך: ואמן יראתינו: ופדי יתן בפדיך: מזאת
עקיה: דבאו על עבדיך: הצילנו מהם: באמנות עובדיך: ועתה הננו:
עמדים בין ידיך: מתפללים אליך: ודרשים מן חסדיך: זכור לאברהם
ליצחק: וליעקב עבדיך: |

p. 310 על פתח רחמיך נעמד: ופני גדלך נסתגד: ואליך נשא הקול: ואל צדקתך
נפרש היד: ונדרש מן חסדיך: אה ים הטוב והחסד: תצילנו מן הרע:
ואל עמך לא תאבד: בזה המגפה: ומבתיהם תטרד: ותשים לון השלם:
ומה בכתבך אתיסד: ונתתי לכם שלום בארץ: ושכבתם ואין מחריד:

כללינן אליך: והכל ידרשנך: יטרף וישוב רקים: דבעי לבר מנך: ושיאלן מן
צדקתך: ברביאנך ובשלטנך: תשים עמך מוצאות: מן קצפך ונגפנך: |
p. 311 ולא ימטי בך דבר: והטיב לון מתנך: וברכם ואשמרם: בברכת קדש
אלפנך: יברכך יהוה וישמרך: יאיר יהוה פניו אליך ויחנך:

[1] Cr II אשתעבה.

צבע אליך עבדך: ופני גדלך קעום: מסתכל הרוח: מנך אה אל רחום: ולא
רוח אלא מנך: וכל דלבר מנך לא כלום: ושיאלן לך בחסדך: ובשמך
העצום: תסיר זה הננף: ולא ימצא במקום: מבתי ישראל: וממירך לון
יקום: ישא יהוה פניו אליך: וישים לך שלום: |

p. 312 קראתי בשמך העצום: וברב יכלותך: ואתרחם ואתנחם: הך די אמנותך:
ושים לעמך הפצו: בכל קצפותך: ותעצר מעליהם: מיני מנפותך: ותשקע
האש היכולה: ברחמיך וברתותך: ועבד עמון במימרך: בקדוש ארהותך:
כי אל רחום יהוה אלהיך: לא ירפך ולא ישחיתך:

ראה אלה ברתותך: ומן הרע הצילנו: ועבד עמן בטובו: לא ברע עמלנו:
וישם את המגפה: סביבותינו לא עלינו: על כן לאוי עלינו: ועל כל
p. 313 קהלינו: | נפרע ראשינו: ונשא את ידינו: ונצעק אל יהוה אלהי
אבותינו: וישמע יהוה את קולנו: וירא את ענינו: ואת עמלנו
ואת לחצנו:

שמעוין דכל צבעתה: שמע בקלן ומנן קבל: כי אמנותך תמיד: לא תעזר
למסכין שאל: ולית איקרך מתחסך: ׳עם זכאה והסוכיל: בחסדך
ובצדקתך: ובטובך לעמך כפל: הרחמים והרתו: ויכלותך לון תציל:
מכל קצף וננף: וכן לטובך נשאל: השקף ממעון קדשך מן השמים:
וברך את עמך את ישראל: |

p. 314 תפלותינו ושיאלינו: בטובך לא תטרפה: ולא תשיב אתנו רקים: רק חסדיך
תוסיפה: לנו ולבנינו: והרחק מנן כל חריפה: ורפא מחצינו: ואטפי האש
השריפה: אה מן לך היכולה: ויכלותך תקיפה: אה עשה מן את בעי:
ומה תעשה הו יפה: אה אמור על גדלך: מחצתי ואנכי ארפא:

מרי הרחיב ותמם

*ורחם עלינן ברחמיך[1]: ורפא אתנו ברב גדל חסדך בעמל משה נאמנך
ועבדך:

بعون الله

Cr. 18, f. 109b [2]عنده كان يقول عقيب الصلاة وكل وقت كان هذه الاستغاثه المسموه
علي الدعا انشا الله مقبوله

אהיה אשר אהיה בי ארני · אה מן שמך אל קני · התמיד ברביאני · הבריו
בתקני · השמעיו לא באזני · המיטיב לכל עציאני · נתון המתני · בצל קורתך ·
אלה הביאני · ולמדרשי המטני · ומן שנאי דתי גאלני · ומכל דבב וארור
הושיעני · ולאנש כותי לא תצרכני · ומכל צוקה וקצף שמרני · ומכל מחץ
רפאני · ומכל עמל ביש הרחיקני · ולכל עובד טוב השיגני · וברחמיך וחסדיך

[1] Thrice. [2] Not in Cr 11, B 2.

רחמני: מרי אה מן שמך ייה׳ו׳י׳ה · המימית המחיי · הגבור הגאי · הקעום בעלאי · אה לאה אה ראה · בחסדך חדש שמחי · ושים בראכתך במובאי · וכבן במוצאי · וקבץ נדחי · וסלח לחטאי · וארוי לצמחי · וסבלני ברחמיך על טרחי · והמטני לפנעי · ואוזף עלי מן השמח והזהי: מרי ברבותך התדירה · ובקדוש שם אֿל נורא · ברחמיך עוני כפרה · וגביותי טהרה · ומכל רע פשרה · ורחמיך לעבדך זֿכרה · ומֿלכֿני למשמר התורה · ומה בה מן חקות וגזרה · ושפיפותי עתירה · וצדקתך עלי שגרה · וקבל מני כל נדרה · והרחיקני מכל דבר שקרה · ושמע מני כל מקרא · ואמלא׳ יתי מכל איקרה · ותרח מגיפותך בפני סגרה: אדני יהוה אה עזי וזמרתי · ואה חרב גאותי · אה מרבח ורתי · אה שמעיו צבעתי · שמע מני צעקותי · והנחם על רעותי · וסבק צריכותי · ועתיר שפיפותי · וקבל צלותי ותפלותי · ומדרשותי ותהללותי · ואמתני על טב דתי · דת משה תירש אתי · וביום נקם רתותך תסבל יתי · ארתי ארתי מרי ארתי · כי לית לי מלבדך רתי · כי אמנותך תרחם לכל מסכינותי · ותרוי לכל צמחותי · מרי אשמיד לשנאי דתי · ושרי בון כל מגיפותי · | אדני יהוה אה בריו כל עלמה · אה ידעיו כל חכמה · אה פרד בקנומה · אה גבור במלחמה · אה עבוד כל תמח · אה שופט ארעה ושומה · אה מלוך יום נקמה · אה נשא כל עון ופשע ואשמה · שאלתך מן הלב ופמה · בקדוש שמך הרמה · דקראתֿ עליו יהוה · תושיעני מכל ארצמה · ותטהרני מכל זמה · ועובדי תהי תמימה · וזרעי יפרי בעלמה · ובטוב הלכותי ישמֿה · וירפאני מכל האף וחמה · ו[1]

f. 110

[1] The rest is wanting.

THE PASSOVER SERIES.

O 2, f. 1b צלות שבת צמות הפסח הברוך: אלקטף ברית וזכרון ותרומה ופקד ויוסף[1] ומופתים ואלעזר שריו הצלות בריך אלהנו يقرها الامام *ויהוה אלה الصغيرة[2] ويقرا الامام כי בשם וקצי הבריה ויתמר דראן קעמנן מן שנתן ומרקה עבודה דעלמה מן ישום רביאנך: וישתבח

חילה דבחר אדם · מכל הברוים: ובחר מן זרעו ישראל · סגולי העמים והגוים: ואפרש לון שבים[3] ומועדים · קדשיון גלוים: תרחם זה שבתה דצמותה · דאתפרש על יד איש האלהים:

הוא משה דמע כל הבשר: דאנדה לן קדש כל הספר: ומן כליל מה בו ביאר: ויטע יהוה אלהים:

מגייבו[4]: גן בעדן מקדם וגו׳׳

f. 5b ויתמר תורה[5] وتمامه ויתמר דראן חיול הוא חילה דכן ארכן ומרקה עבודה דעלמה תסתגד ותשתבח: וישתבח:

חילה דאפרש זה שבת הצמות · ושם בו לישראל שמח ושדכנו: ושֹם להם פצות · מתחת יד זילנו: במופתים ואותות · יקירים רביאנו: מנון זה המופת השלישי · דו מופת הצפרדע: דאתפרש על יד משה · בעל כל מדע: דאמר אל יד[6] הקשה · למען תדע: כי אין כיהוה אלהינו:

רב אלה ويتامه ויתמר דראן מהימֹנה ממֹנה וכי בשם וישרו[7] הזקינים אל טף:

[8]אלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה וגו׳׳

f. 8b ויתמר יתהלל אלהינו יהוה אל רחום וחנון: ודראן לחילה חיולה: ומרקה אלהים אלהינו דקדם על כל בוראי: ויתמר ישתבח:

לאלהון נברך · דו מרון דחייה: דפקדן על יד משה · נשר עסרתי מליה: מגיבו: יתגלג קראה דקרא עסרתי מליה וידבר אלהים את כל הדברים האלה לאמר אנכי יהוה אלהיך:

[1] Cr 27, f. 1b ins. ושבת. [2] Cr 27 ويعده על פתח רחמיך. [3] Cr 27 שבתות. [4] Cr 27 וישרו הזקינים אלקטף אל ואלה שמות. [5] Cr 27 ins. ויהלל. [6] Cr 27 פרעה. [7] Cr 27 והשרי. [8] Cr 27 om. to beginning of O 2, f. 9b.

ويقرو الاربع صور تماماً وكملاً

ובמקום אשר אזכרתי וגו״

f. 9b ויתמר יתהלל وتمامه ובתרה יתמר[1] בית דראן ובית מרקה לאדונן הכהן הגדול פינחס רצון יהוה עליו אמן אמן:

[2]יתברך ויתקדש אלהים הרבי[3] אשר ברך וקדש זה יום השבת ושבת בו מכל מלאכה ושם זה שבת הצמות פתח מועדי יהוה · *בריך ומברך עלינו[4] ברוך יהוה: יהוה אלהינו יהוה אחד: ישתבח אלהים לית אלה אלא אחד:

[5]אֵל עליון: קני שמים וארץ: ארים לו ידי: בבית ובשדה:

ברוך יהוה הנורא: בשם יהוה אקרא: בפיי אקרא: ואשיר לו כל שירה:

גדול גבור נורא: אלהי השמים והארץ: גאותו נשאה: ובגאותו שחוקי מעונה:

דרכי יהוה חיים: לאשר ילכו בהם: דתו האמת: דת אדונן משה:

f. 10 העם הנושע ביהוה: עם אדונן משה: עם יהוה וקהלו: | אשר אהבו:

וידבר יהוה אל משה לאמר: כי תשא את ראש בני ישראל: לפקדיהם: ונתנו איש כופר נפשו ליהוה:

זה יתנו: כל העבר על הפקדים: מחצית השקל: בשקל הקדש:

עשרים גרה השקל: תרומה ליהוה: כל העבר על הפקדים: מבן עשרים שנה ומעלה:

טוב לנו ישראל: במה נתן לנו האל: פדה לנו מכל רע: ומן[6] פנותה לנו יציל[7]:

יתנו את תרומת יהוה: העשיר לא ירבה: והדל לא ימעיט: ממחצית השקל:

כל בני ישראל: ירימו תרומה ליהוה: אלהי כל אֵל: כאשר צוה יהוה:

לתת את תרומת יהוה: לכפר על נפשותיכם: זה אמרו יהוה: ולקחת את כסף הכפורים:

מאֵת בני ישראל: ונתתה אתו אל עבדת אהל מועד: והיה לבני ישראל: לזכרון לפני יהוה:

נאם יהוה זה לכם: לכפר על נפשותיכם: זה פדיון לכם: כפדיון יצחק אביכם:

ספרו זה ואקראו: לסודיו תמצאו: סובר זה לכם: ולבניכם:

חכמה בזה המימר: לאשר ידעו ויספרו: טובי לחכומים: אשר יבקרו:

פני יהוה נעמד: ונשאלו יקים לנו: ולא יהיה בהם נגף: בפקד אתם:

[1] Cr 18, f. 90 כי תשא علي سبوت المواسم علي. [2] Cr 27 ins. هذه بيت الدران. [3] Cr 18, 27 om. [4] Cr 18 om. [5] Cr 27 ins. ויתמר בית אלמרקה كما هو مسطر قدامك. [6] Cr 27 כן מן. [7] Cr 18 הציל.

צמות נצטמת באשמחות: בזה שבת הצמות: פתח מועדי יהוה: בריך ומברך עלינו:

קדם יהוה נעמד[1]: יהוה אֿל רחום וחנון: ארך אפים: ורב חסד ואמת:

ראה אה אֿל ראה: ברחמיך אה לחי: ופדה לנו מן פנותה: אמן אהיה אשר אהיה:

f. 10b שמך ייהויה: | אֿל רחום וחנון: רחום בעלמה: והנון באחרית:

תמיד אתה לבדך: לית אלה אלא אתה: אחד לבדך: יהוה אלהינו יהוה אחד: לית אלה אלא אחד:

ויתמר ישתבח לו עוד:

[2]אלהי ישראל ואדונם:

ביאר וידבר יהוה אל משה לאמר: כי תשא את ראש בני ישראל לפקדיהם:

جوابه ונתנו איש כופר וגו׳׳

f. 12 ויתמר תורה وتمامه יתהלל وتمامه[3] ויתמר דראן הא יום קדיש ומקדש ומרקה אתהו חדה: ישתבח:

לאלהון נברך · דו מרון ורבון: דפקדן על יד משה · נילף מה דלגוון:

רב אלה *وتمامه וכי בשם[4] וישרו הקטף:

והקטיר הכהן את אזכרתה וגו׳׳

שלום יהוה על הנבי הצדיק התמים הטהור הנאמן משה:

f. 13 يقال تورة وكرزنة ثلاثة خفيف ويهوه ال رحوم وحنون | ויתמר תורה ויתהלל وتمامه ויתמר שירה על אתי מן מימר בן מניר יסלח לו התדיר אמן:

[5]אתי בשלם מועדה · דכרנה דממן לעלם: לא מטלטל · כל דריה:

بيت التقيل[5]

בזה שבתה דצמותה · עמית צפית אלהותה: לישראל בפקידותה · בִּיד מאורה דנביותה:

אמר אלהינו האל · לברה דעמרם הסגיל: כי תשא את ראש בני[6] ישראל · וילבש מן הפרקן כליל:

ונתנו איש כופר נפשו · ליהוה התמיד ׳בישו: מחצית השקל ׳דדרשו · על יד משה אישו:

[1] Cr 27, 18 נקרא. [2] Cr 27 ins. ·יש[תבח] לע[לם] יה[וה] הג[דול] האחר. [3] Cr 27 ins. ويقال כאר[זנה] ثلاثة خفيف ويهوه ال רח[ום] וח[נון]. [4] Cr 27 om.
[5] Cr 27 omits the first stanza. [6] Cr 27 om.

f. 13[b] מן שש מאות אלף · ותרי אלפים ואלף: וחצי המאה ואלף · פלגה פרקן מן הנגף:
מאת ככר בצדק חשבנים · ואתעשה ממנה אדנים: לצלעי המשכן שנים · ובימה ששה ושנים:
ואדנים ששה עשרה · ושמנים לארבעים מאזכרה: וארבע לפרכת אמסרה · הכלול מאה מספרה:
ויתב̇ כסף מניאנה · אלף ושבע מאות במוזנה: חמשה ושבעים ממונה[1] · ווים לעמודי משכנה:
וחשבן ראשי החדשים · דבשנה מתחדשים: מתיסדים על חדשים · למועדים הקדושים:
על הראישון אתיסדו · דבו אבהתן אתפדו: ממנו והלאה יתנגדו · מועדי יהוה דיתעבדו:
חשבן קשט לית בו חסר · מן ימי הבריה משתמר: מן המלאכים לאבי הבשר · מן נח עד שם אל עבר:
אל אברהם בן תרח · אל השכון בגררה: אל האמור מה נורא · עד משה דקבל התורה:
אל אהרן כהן הנורא · אל אלעזר מקטיר הקטרה: אל פינחס אשר המגפה עצרה · נסה החשבן על הרגריזים אצל אלון מורא:
אל כל כהן גדול · טהור קדוש סגול: חשוב אמת לא פגול · מתנון[2] יהוה הגדול:
הנבונים דידעו · ינצרו לבון ויראו: מימר הרם ביחידאו · מועדי יהוה דאתקראו:
f. 14 וזאת החקה ממנה · שני פעמים בשנה[3]: תתעבד[4] בזבנה · כמה צוה א̄ל אמונה:
כל ששה חדשים תבא · חקה בקשט מתיתבה: הכהן הגדול יכתבה · ועל ישרון יסובבה:
מאה שנה[5] תקח · אה עמה זאת החקה: ונגף בך לא יתשקח · במה לעצי העלה בקע:
וירות יהוה לכם · כמה ארוח לאבותיכם: וישמיד כל דבביכם · ויורישם מפניכם:
וימי הרצון יקרבה · ותקריבו מיני הזבח: בבית אל על הגבע · ותשובו לאלפי רבבה:
תנים יומה בני אימנותה · תנים יומה נופי זכותה: מאה שנה בשדך ושלמותה · תעשו זה שבתה דצמותה:
תנים יומה תנים · מאה שנה אה זימונים: תעשון[6] סגי שנים · בעמל דמע כל מהימנים:

[1] Cr 27 מכונה. [2] Cr 27 מתנות. [3] Cr 27 בכל שנה. [4] Cr 27 ins. המיר.
[5] Cr 27 ins. אמן. [6] Cr 27 תעשונה.

*אתי בשלם وتمامه ויטרקו[1] ויעש האותות وكرزنه ثلاثه[2] ויתמר דראן
ליתבכל יומיה: ומרקה אתהו עבודן: ישתבח:

חילה דזכר ברית האבות · אשר נשבע להם: והציל בניון מן הלחצות ·
במופתים[3] מתריאמה: ואפרש[4] זה שבת הצמות · *ושם בו[5] פֿקד וזכרון
ותרומה: | על פי מרן קעימה: על יד קטף כל נשמה: ונתנו איש כופר f. 16b
נפשו ליהוה[6]: בפקד אתם:

רב אלה وتمامه *ויתמר כי בשם[7] וישרו הקטף:

ויכהן אלעזר ואיתמר: וגו"

ויתמר יתהלל[8] وبيت דראן[9] ובית מרקה المعتاد[10] ויקאל ישתבח *من f. 17
قول سيدنا פינחס רצון יהוה עליו אמן: وهي هذه امامك[11]

[12]אלהי כל אל: ביאר וידבר יהוה אל משה לאמר: צוי את בני ישראל:
جوابه ואמרת אליהם[13] את קרבני לחמי וגו"

ויתמר תורה كلها[14] יתהלל تقيل ודראן חילה רמה ויקירה ומרקה f. 17b
אלהים רחמנה خفيف ويشتبح[15]

תהותה הסאה · והתאהבים יתחנו: טובינו אן נעמד: פני יהוה אלהינו:

*דלעלם ברישה ובעקבה[16] ובריך אלהנו: יהוה אלה תורה[17] وتمامه *בית
רומה ובית מכה[16] ויתמר[18] כימי מן מימר *בן מניר[19] יסלח לו יהוה
התדיר אמן אמן:

כימי השמים על הארץ · עוד כימי אבות ובנים: כל ימי דורות וחליפותם ·
עוד נשוב ונהללך: כי אתה אלהינו ואלהי אבותינו · בכל הימים:

אלהי אברהם בן תרח · יפתח באפיך טב תרח: ויאמנך ממה תירא · ויטיב
עקובתך:

אלהי יצחק דאתעקד על המזבח: לך מכל עקה ירוח: וכל דבב דלך יגבע:
ויחדש שמחותך:

אלהי יעקב דנדר נדרים · ואקים מציבות תרים: ברום כל טברים · יקבל
נדרך ונדבותך:

[1] Cr27 om. [2] Cr27 ins. تقيل. [3] O 2 במופתם. [4] Cr27 ins. לון. [5] Cr27 דבו. [6] Cr27 ins. ולא יהיה בהם נגף בפ". [7] Cr27 om. [8] Cr27 ins. تقيل. [9] Cr27 ins. יתברך ויתקדש. [10] Cr27 ∠אלה יתב∠. [11] Cr27 om. [12] Cr27 ins. יש[תבה] לע[לם] יה[וה] הגד[ול] האחד. [13] O 2 אלהים. [14] Cr27 ins. خفيف ثلاثه وكرزنه [ון] ישר [אל] יقال אין כ. [15] Cr27 adds الذي تنزل علي ∠בריך אלה. [16] Cr27 om. [17] O 2 מרה. [18] Cr27 ins. فاتحه. [19] Cr27 عبد الله الحفتاوي بن بركات.

אלהי יוסף בן רחל · יצליח לך כל שביל: וילבישך מן רצונו כליל · ויעלי מיתוביתך:

אלהי נביה רבה משה: לך ברחמיו יושיע: מכל דבב וקשה: ויאסי[1] באשותך:

f. 18 אלהי אהרן הכהן · עליך ברחמיו יחן: | ולך מן טובו יתן · וישמע תפלותך:

אלהי אלעזר חליפותו · יתן לך טב מתנותו: וישם לך ישועתו[2] · ויספק צריכותו:

אלהי איתמר הפוקיד: כל דבב דלך ישמיד: ותשכב ואין מחריד: ויקרב לפצותך:

אלהי פינחס דלקח הרמח · וקטל הזנים והמגיפה ארימה: לקולך אמן ישמע · ויקבל מנחותך:

אלהי כלב ויהושע · עליך בחסדו ישע: ושובתך יחדשה · וישמע קלין דצבעתך:

אלהי שבעים הזקינים: יטלל עליך בעננים: מן ענני הרצונים: ויגלי קדש סגדתך:

ויקים לך מה כתב · בקדוש ארהותך: ברוך אתה בבאך · וברוך אתה בציאתך:

[3]אמן אהיה אשר אהיה:

שלום יהוה על משה · מאור נבוותה ושמשה: דאמר לו אלהים · בקצת כי תשא: זה יתנו כל העבר על הפקדים · מלבד הטף והאשה: מחצית השקל לעבדת אהל מועד · דאלהים קדשה:

על שש מאות אלף: ושלשת אלפים ותסף: חמשים וחצי אלף: לית בהם רשע:

מאת ככר ואלף · ושבע מאות שקל כסף: חמשה ושבעים לא תסף · זה לסודים פרישה:

הכלול מאת ככר[4] · בצדק חשבן והנותר: אלף ושבע מאות אבר · וכן שבעים וחמשה:

f. 18b כה בתורה זכ׳ר · אלהי הבשר: ויהי מאת הככר · לאדני[5] המשכן נעשה:

כל פאת ארבעים במניאן: ושנים עשר לצלעי[6] המשכן: וארבע לפרכת אתכון: ולמקצעות ארבע עשה:

עשים ווי[7] לעמודי · משכן קדש כדי: כה אמר עבודי · נשא עון ופשע:

וזאת החקה ממנה · שני פעמים בשנה: לא יתחלף זבנה · תיתי בתר חדשים ששה:

הכהן הגדול יחשבה · ועל ישראל יסובבה: ועל כל אחד יהבה · והם יתנו החלק במשה:

[1] O 2 ויאי. [2] O 2 ישותו. [3] Cr 27 ins. in marg. וגו״ من قول بن منير رضي. [4] O 2 in marg. ככר قط. [5] O 2 in marg. לאדני لداعيم (=لدعائم). [6] O 2 in marg. לצלעי لجوايز. [7] O 2 in marg. ווי زرافين.

תבוא בדן שבת הצמות · דבו שמח בכל הארצות: ואתעשה בו פצות · לעדת העם הנושע:
כי בשבוע אמר יהוה · יכולה קעימה: למשה נביה דעלמה · דהביא תורה קדושה:
איזל אתה ועמך: אהרן תלימך: בדיל מציל עמך: מיד פרעה הקשה:
ותימר לה יהוה אמר · אלהי הבשר: הן לעמו תשגר · מזאת התשמישה:
ואם מאן אתה לשלח · העדה האלה: ינדי עליך מחלה · לא תוכל תגרשה:
שמעו מימרו · ועבדו מה דאמרו: ויבאו אל פרעה · ותנו עליו הדרישה:
עלם על מימרון: תמן אמר משה לאהרן: לית פרעה ישגר ישרון: מטך דבידך תפשה:
ואהרֹן שמע מה דאמר · ויט את ידו על היאר: ותעל הצפר · דעים ותרמשה:
f. 19 ועלו ועברו · בבתי פרעה ובחדרו: ובכל משארו · בים וביבשה:
עת ראה פרעה זה המעשה · קרא לאהרֹן ולמשה: הוו לאלהיכם דרושי · אולי רחמיו יפרשה:
ואני עמו אשלחו · לאלהיהם יזבחו: ומשה ואהרן צאו וצלאו · והצפרדעים נוֹרשה:
ומתו מכל האתרים: ומן השדים וחצירים: ויצברו אתם חמרים חמרים: והארץ מנון תבאשה:
שלום יהוה על הנבי · הו שמש בית לוי: עמו עמו בחדבי · ובכל קדש פרישה:
נעזר ונדכר באשמחותה · זה שבתה דצמותה: כי מר אלהותה · קדישו[1] קדשה:
יהי בריך ומברך · עליך ועל סדרה: ואל רחותה יעזרך · ויתגלי קדושה:
ותעשו זאת חקתה · מאה שנה בשלמותה: מן אסתדר מן עדתה · בזאת הכנשה:
בקדישות מן אסגיל עמו · בתורה הקדושה: אמן אהיה אשר אהיה:

שבת הצמות הזה · אתגלת השמחות: לישראל במקדומו · ואתת הרוחות: לכל עדת העברים · מכל הצרעות: מה טבו מן שבת · שופריו תקעות: במיתי מועד הפסח · דחסדיו מתודעות: מועד הפרקנים · מועד התמחות: תעשו אתו בשמחה · אה העדה הזאת: ולכם ישים יהוה · אלהי הרוחות: *בו פדיון[2] ונפוש מכל הנגעות: בקדוש שמו הגדול מצבי הצבאות:

אמן אהיה אשר אהיה:

f. 19b שבת צמות הפסח · מה טבו מן שבתה: שבת חדו וזהו · לבחורי כל אמתה: עם יהוה ישראל · שמורי אגרתה[3]: אשר זכר להם ברית · שכוני

[1] Cr 27 קרשיו. [2] O 2 בפריון. [3] O 2 הגרתה (? גורתה).

מערתה: ואסגלם במועדים · ראשם יום שבתה: שבת מברך עליכם · דבו רוח ושמחותה: כי בו פקד ותרומה · במתן מסבתה: במוצא כופר הנפש · הא טובך הן שמת[1]: יראתו בלבבך · ועניתֿ ואמרתֿ: טובי לבה דלית שרי בה אלא אתה:
אמן אהיה אשר אהיה:

שמעו נא ממללי[2] · ממלל חסד לבד: מוצאו מן לב מלי · ויהוה לו מסעד: ממללי יודיעך[3] · מה אשתוי ואתעבד: בין האיש חסידך · הנבי הכבד: עדן צא אהרן לקראתו · בשמח ובחסד: שא עיניו מרחק · עמה נור מכבד: כסה נור השמש · דמי לאש תוקד: אמר זה מלאך · אי נבי אי מלך אי עבד: והוה מתמח בלבו · ולא יוכל לעמד: ומלאך יהוה אמר לו · בלשן מכבד: אהרן זה משה אחיך · ראנשא ואלבד: אתקדם אליו ושלם עליו · ונשק לו היד: וקדם אהרן לקראת משה · והוה פניו סגד: ואמר שלם לך אה אחי משה · האיש הכבד: שלם לך שליחה דאלהים · דאנשאת לו היד: שלם לך איש האלהים · דליהוה [4]עבד: ראה פניך לא פללתי . והנה יהוה צמד: זה היום ביני ובינך · בשמח ובחסד: זה היום הוא הרצון · אשר בו אתיסד: מאסף אהרן באחיו · מאסף חסד בחסד: מאסף הירח בשמש[4] · מאסף מלמד ומלמד: תמן צלא אהרן · והוה משבח ומכבד: ואמר עבודה דעלמה · אלהים יסתגד: ומלאכיה אגיבו ואמרו · יהוה מלך ועלם סהד:
אהיה אשר אהיה:

f. 20 שביכון טבין מן אלה · מי אנה אזדמנו: | ישמרכם יהוה · אלהים אלהינו: ומאה שנה תעשו זה שבתה דצמותה · בשמח ושדכנו: וכן ישמר חייכם כלכם · כל אב דמכם ובנו: ונחתם זה המימר · ונימר בשפתינו: ברוך אתה בחסדך · ברחמיך עני שיאלינו: ברוך שמך בפיאנו · ובפי כל קהלינו: ובספרך הגדול נלמד · כל ימי חיינו:

מניבו: יתברך אלה ולית כותה רבותה לה: בכל הימים רבותה לה: סני מכן רבותה לה וישר ושביך טבן וברוך אלהינו: ישר ושביך טבן וברוך שמו לעולם:

ויתמר נברך *על זה היתוב[5]:

[6]ויברך אלהים את יום השביעי ותמامه קדוש
ויקרא יהוה אלהים אל האדם ותمامه רבותה לה
ויבן נח מזבח ליהוה ותمامه תשבחתה
אחר הדברים האלה היה ותمامه צדיק
ויאמר יצחק אל ותمامه גבור

[1] O 2 שבה. [2] O 2 ממלת. [3] O 2 יוריעה. [4] Cr 27 בהש״. [5] Cr 27 והמוסף בה. [6] See above, p. 7.

ויקץ יעקב משנתו وتمامه נורא
ויאמר אנכי אלהי אבותיך אלהי وتمامه עצום
*ויעש האותות לעיני وتمامه[1]
כי תשא את ראש בני وتمامه תמיד
והיה לבני ישראל לזכרון وتمامه זכור
אדני יהוה שוב מחרון وتمامه נחום
*יהוה אל רחום وتمامه[1]
ברוך מן דאמר את שבתותי وتمامه
וזכרתי להם את ברית وتمامه
אלה החקים והמשפטים והתורות وتمامه
יברכך יהוה וישמרך יאיר وتمامه
מי אל בשמים ובארץ אשר יעשה وتمامه
ושבת̄ עד יהוה אלהיך وتمامه
יהוה אלהינו יהוה אחד
יפתח יהוה לך את אוצרו הטוב את وتمامه

ויתמר אלהי אברהם לך נברך וירא ישראל ואז ישר תקיל שויה ויחנו אל הטבעת בשני מכתבים ויתמר ניזל ולך נביע וילבו כי בשם ושוב מחרון אפך: ושמע ישראל והמקרא על המכתבים כי תשא אתקדם מדברה בקטף[2] ויתמר אדיק עלינן א·ב·ז·ל·מ·נ·ס·ע·ש·ת· ומרי בעמל תלתי שלמיה: וילבו וינחו בני ישראל ויתמר שבחו לא נדע בעלה:

f. 20b שבחו אה עם קדש · מלב̄ ומנפ̄ש: | ובנפש רוממו · למשים כל אלם[3] וכל חר̄ש: תדרשו דרביו · דמן לחצה תנפ̄ש: ונפשה ׳דקעמה · בשמח וברג̄ש: תהי חייה בטוב · ומן מרטושה תנפ̄ש: טובי עמה דשוי · בכל צפר ורמש: ובכל זבן בנצירו · ובכל חלה[4] וקד̄ש: אמרים מימר · מי כמוך נאדרי בקד̄ש:

*רבותה לה[5]:

לאלה אלהיה · אל̄ קשיט ומשבחו: לאלה אלהיה · דלית אלה אלא הוא: לאלה אלהיה · דלא טרף לבעו: לאלה אלהיה · דשמו לא ימחו: לאלה אלהיה · התמיד במלאו: מלאו אחריו · ולו התשבחן שבחו:

כהלן צבעין · מלב ומנפ̄ש: פני אלהינו · דו ירוש על כל יר̄ש: ונפרש את כפינו · אל מעון הקד̄ש: כי הוא רחום וחנון · שמעיו לכל בל̄ש: ואלהי אבותינו · דמן לחצה לון נפש[6]:

יהוה הוא האלהים · התמיד בישו: יהוה הוא האלהים · הנאדרי בקדשו:

[1] O 2 om. [2] Cr 27 gives it in full. [3] Cr 27 הלם. [4] Cr 27 החל.
[5] Cr 27 om. [6] Cr 27 הנפ̄ש.

יהוה הוא האלהים · דשלח משה אישו: יהוה הוא האלהים · דאושט על ידו ספר קדשו: יהוה הוא האלהים · דעל ידו שבתות[1] ומועדים לנן אתפרשו: יהוה הוא האלהים · דשֹם תרחם[2] זה שבתה דצמותה ושם בו שמח וששו: יהוה הוא האלהים · דאמר ונתנו איש כופר נפשו:

תלו ידיכון ואמרו:

מגיבו: ישתבח אלהים לית אלה אלא אחד קעים[3] הוא עד לעלם קני שומיה וארעה:

לרבה وتمامه

לאלה אדון האדונים: לאלה דגלגיו רביאנים: לאלה דשלח משה דמע כל מימנים: | [f. 21] לאלה דאמר וזכרתי להם ברית ראישונים: לנצחיו כל קרביה וממן עד לעלם:

תלו ידיכון ואמרו وتمامه

מגיבו: ישתבח אלהים לית אלה אלא وتمامه

נכרז בשם יהוה · אלהינו אלה: ונתפלל בזכאים · שכוני המכפלה: אלהי אברהם · ובנו יצחק עלה: ואלהי יעקב · דאקים נדר בבית אלה: ואלהי יוסף · בעל הממשלה: ואלהי נביה רבה משה · דאמר ואתפללה: אן ישמע קל הצבעות · בבל יומם ולילה:

בצדקתו אלה רחמן ורתאה:

אלהי אהרן · ובניו הכהנים: שמשי משכנה · ומקריבי הקרבנים: יברכך אה קהלה · ויתן לך טב מתנים[4]: וצלותך ובעותך · יהיו מתענים: ויצמת לבדורך · ויסגי לך המניאנים: ויסגי לך כל איקר · אמן וכל קניאנים: ותתותר תמיד באיקר · עם סגי השנים: ותרבי ותתוקר · כל אבהן ובנים: ותעשו זה שבתה דצמותה · אמן סגי שנים: ועם זה וזה יסלח · לכל חטא ועונים: בעמל השלשה והמלך · ודמע כל מימנים: ובקדוש *שם יהוה[5] · אדון האדונים:

*אמן אהיה אשר אהיה[6]:

שבת מברך עליכון · אה קהלי יהוה: ישימו יהוה שריו הרוֹח · וחסול מכל ארצמה: מעליכון[7] ישראל · סהבה ואלימה: וידיק עליכון · ברתותו מן רומה: ויזכר לוכון בטובו · וברב חסדו קיאמה: קיאם השלשה · זכאי עלמה[8]: באצלחות בן פרת · פתורה דחלמה: ובנביות בן עמרם · קטף כל נשמה: | [f. 21b] ובקדוש שם יהוה · יכולה קעימה:

ויפרק ניר ברזלה · אמן מעל צוארך: ויכפת כל סן ודבב · מקדמיך וישמרך: מכל רשע וזדון[9] · ובטובו יעמרך: וישם זה שבת הצמות · עליך

[1] Cr 27 שבים. [2] O 2 ⅃תור. [3] O 2 קעמים. [4] O 2 מהענים.
[5] Cr 27 שמו הגדול. [6] Cr 27 om. [7] O 2 כעלילכון. [8] In O 2 ויזכר . . . עלמה is repeated. [9] Cr 27 ווירן.

בריך ומברך: אה עם קדש וסגולה[1] · אה ישראל אשרך: אין כאל ישרון: רכב[2] שמים בעזרך: ויכחשו איביך לך · ואתה על במתם תדרך:

שביכון טבין מן אלה · מימרי לכהלבון: סיעתה המזדמנה · ישמר יהוה חייכון: ומאה שנה תעשו זה שבתה דצמותה · ואתון אמנים באתריכון[3]: בעמל השלשה הזכאים · ויוסף אביכון: ובעמל משה בן עמרם · קדש כל נביכון: ובעמל אהרן ובניו · המשחים כהניכון: וחתמת מימרי · יהוה[4] ירתי חייכון:

ויעבר יהוה על פניו: وتمامه

עליו עוד שבחו מן מימר הכהן הטב טביה ירחמו יהוה אמן:

[5]על מזבח הצלות נעמד ·	בארכאנו ובדחלה:
ביראה נקד ונשתעבד ·	ונפרט שירה גדלה:
דבה נקטר החלב ·	והכבד הך עלה:
כל אשר לנו הלב ·	מאהבה טובה באלה:
מחדש יומם וליל ·	עורן מחלף יום ולילה:
טובו לנו יגמיל ·	דו בעל היכולה:
בדד תקיף ברוך תדיר ·	חיול הו חילה:
יתחיל דו הגביר ·	דכל דרכיו מלא:
הוא האל הנאמן ·	לא אחר ולא תחלה:
השליט השופט הזאן (?)	לעבדיו עלמה כלה:
לא לו סוף ולא משני ·	וכל מלך פניו צלא:
ולא סעוד ולא שני ·	וכלום מנה לא יפלא:
ישתבח ברכיות לבבך ·	בכל שבתה וכל חלה:
כי יהוה אלהיך ·	אש אכלה:
אתן אמרי שופר ·	ומתן אלה אסתכל:
נתינות כל דבר ·	יש לנו טב גמל:
אנה ובכל מקום ·	דו לא יטרף שיאל:

f. 22

ולא יפלא מנה מאום · וכל כלום הוא עמל: ברא כל מה דחנה · בששת ימים החל וכלל: החל בנורה[6] דדנח · ולזה יתורך הממלל: וחסול באדם וכבן · נטה לו גן עדן אשל: בתר קדש השביע תֹּכַן · דרך למן ילך מתפלל: בלבו ונפשו ויצרו · עד ימטי לדן פרדיסה מתקבל: דבה עץ החיים ופירו · טוב כלה לית בה נפל: והשביע לו ארהותה במלאת · ויקרא בה עם לא יבטל:

[1] C27 וסגיל. [2] O2 רב. [3] Cr27 ins. וכן ישמר חייכם כלכם · אתון ובניכון:. [4] Cr27 כן. [5] Not in Cr27 which is (mainly) earlier. [6] O2 בנורא.

ניחה בה בטוב דעת · ולא יהיה חלל: והוא מורשה קהלת יעקב · דכרנה דלא מטלטל: בה נקרא ונשול ונשוב · ונצלי ונשיר בגלל: זה היום דבו אשרך · דברכו מי אמר לא תגזל: כל דשבת בה יתברך · וכל דמחלל לה יתקטל:

יהוה הו האלהים · התמיד[1] בישו: יהוה הו האלהים · דשלח משה אישו: יהוה הו האלהים · דהורד לן ספר קדשו: יהוה הו האלהים · דברך שבתה וקדשו: יהוה הו האלהים · דאסגיל במשמר עמו ובגד קדוש אלבשו: יהוה הו האלהים · דאמר ונתנו איש כופר נפשו:

תלו ידיכון وتمامه

ישתבח אלהים לית אלה אלא אחד وتمامه

לרבה وتمامه

f. 22b לאלה דברא הבוראות ויצרון: לאלה דצמת בין משה ואהרן: | לאלה דבחר עמו עם ישרון: לאלה דשם בזה היום כופר פקד ותרומה וזכרון: לאלה דאמר והיה לבני ישראל לזכרון: לנצעיו כל קרביה וממן עד לעלם:

תלו ידיכון وتمامه

על כף הרגל נעמד · ונדרש מיהוה בדילך: בזכרון שמו הנכבד · ומשם הזכאים רבון אסגלך: ראשם אדם ומן דאמר לו · מכל הבהמה הטהר אקח לך: ומן קטל עמו פסקולו · ואמר לו קום התהלך: ומן ברכהו יהוה · ויגדל האיש וילך הלך: ומן חזה בחלמה · אמור ושמרתך בכל אשר תלך: ומן אמרו לו אחיו · המלוך תמלך: ומן הגלא תמחיו · ואמר לו ושמעו לקולך: בעמלם יקבץ נדחך · ויקבל פללך: וישמע קל צבעך · ויצליח את שבילך:

אלהי אהרן ובניו · פרוטי הברכה: ופינחס דבחרו אדניו · עת לזנים הכה: בעמלם אה קהלה · עדתך בטובו יסמכה: וישם לך גאלה · מן פנותה וגבר[ות] מלכה: דספספו רוחינן · בחמס משפטון וחשכה: ואתגברו עלינן · מן אכה ומן אכה: ואלולי רחמיך ורתותך · וברית אברהם זכאה: בחסדך לא תפיר בריתך · והצרעה הזאת הפיכה: ברוחה מדילך · והרוח כלה צריכה: ראה בעיניך לקהלך · ורבי מניאנון בברכה: כי אתה אל רחום · ברית הזכאים לא תשכח: חדד לן ברית שלום · והשמח ביומינן אוריכה: בשלשה ויוסף · ודאמר לחתנו אלכה: ובקדוש שמו אל תקף · מלוך רומה ומכה:

שבת צמות הפסח · מה טבו מן פעם: בו רתות מתפרסה · על קדש כל עם: ובו בסור הגאלה · למן בדת משה קעם: ובו כופר מן אלה · על כל נפש יתרחם: ובו פקד אתכם · אמור חי אני נאם: | ובו תרומה מאתכם · תנתן f. 23 לבושי אבני השהם: ובו זכרון ואזכרה · לברית אבינו אברהם: דו למועדים

[1] O 2 הדמיד and so elsewhere.

תרח · שמח בזאת הפעם: ישימו בריך ומברך · עליך אה דמע כל העם: ירבך אמן ויפרך · ויזעם מי לך יזעם: ועלך אמן ישוב · ושמכם כתועפות ראם: ויזכר לך ברית יעקב · דאמר בגללו ולאם מלאם: בעמל מן לא קעם כמו · אשר מי יום ומי לילה צעם: כי ידין יהוה עמו · ועל עבדיו יתנחם:

תנים יומה בששו · עבדכון יימר לוכון: סגי שנים תעשו · לזה היום באשמחיכון: וכן ישמר חייכם בלכם · אתון ובניכון ובנותיכון: ובחסדו יפדי אתכם · כמה פדה אבותיכון: מכל לחץ וקצף · ומידי דבביכון: וטב בעותך לא יטרף · ויקבל מדרשיכון: ויתן לכם יכולה · על קוממות מועדיכון: ויצוה לכם הברכה הגדלה · בכל משלח ידיכון: ועבד באהן זבנה מדכר · מן הוו לעדתך ארכון: אנון הרבנים לבושי נזר · גדולי כהניכון: בני אהרן ומפינחס נפים · סבולי טרחיכון: בעלי הברית הקטיפים · וחסכן יתון מזה המכון: יעזרון אלה בטובו · ויעמר בהם אתריכון: וברז בריתון ישובו · ומשם יקבץ נדחיכון: בעמל השלשה והמלך · ובתפלות משה נביכון: ובעמל מן הוה יערך · הנירות בקדש משכנכון: ובעמל אלעזר ואיתמר · ופינחס קטול סנאיכון: וחתמת המימר · כן ירתי חייכון:

ויעבר יהוה על פניו:

ויקרא יהוה وتمامه ויתמר דראן מברכו וכי בשם וקטף הטבעת
והוא קטף הברית:

ויברך אלהים את יום השביעי وتمامه והקמתי את בריתי | אתך וגו״ f. 23b

יהוה אלה רחמן ורתאה סלח לעמך ישראל דפרקת יהוה בריך אלהנו ומשבח אלהנו לית אלה אלא אחד: f. 24b

ויסקו מן הטבעת في אתי يقال منها א·ב·ג·ד·ה·ו·ז·ת·
כמה היא קדמך:

אתי בשלם מועדה · דכרנה דממן לעלם וגו״[1]

ויתמר זפה ויעש האותות וכרזנה שלשה تقيل ויתמר נשוי כהלן *בזרוז בית רומה ובית מכה ויתמר שירה מן מימר אדונן[2] הרבן אבישע בן פינחס בן יוסף רצון יהוה עליו: והבית הראש מן מימר אדונן הרבן פינחס בנו רצון יהוה עליו אמן:

בתר אודהות אלה · והשלום על משה בן עמרם: נשמר מצות האדונים · ועל כף הרגל נתקומם: | ונפרט מעט מן מלי השמש · אשר עבר בשלם: f. 25 אדונן אבישע בן פינחס[3] · עליו הרצון התם: ואן תדרש תשמע מימרו · אצית לזה הפתגם: ואגיב לכל דבר ודבר · במימר בקל רם:

[1] As below, p. 114. [2] Cr 27 ויתמר מלי סליחתה לארונן بيت وبيت خفيف.
[3] O 2 פינס.

אל הקדם בו אפתח · פתח והוי עבור:
בלב טהור[1] יהיה · קמי עיני אתור:
יפתח למאורות · מה הו מנון סנור:
שם יהוה בו אשרי · ואשימו עלי טור:
עד אמטי פנעי · במה אתי סתור:

כי לית יעלה לאנש עובד · אלא[2] בשם הטהור: ואן תדרש תדע זה · ראה הך הוא אמור: ויאמר אלהים יהי אור ויהי[3] אור:

בעבור כן הלכתי · בזאת הדרך: דרך דתשיגני · לאתר אני הלך: ולית היא נסתרה · ולא מדרכה מורך: אלא גלי לכל בעי · ולית אפיו הפך: וידע מה הוא עליו · ויקץ ולא יהי דמך: ויעמי עובד העבוד · דלעלמה מלך: ויבדיל אלהים · בין האור ובין החשך:

גור אריה מן ישום · זאת הדבירות: ולמה היא מתיתבה · בזאת האסטרות: מה מדרשי אלא מפרט · מעט מן פירות: עודן עדן מסביה · ולהם בדורות: מידים חלקים · אל ידים שעירות: והגם מושמים · ולון בארץ שארות: ופליטה נדלה · אל אחר הדורות: יוצאים מן חשבן קשטה · וידיו הדרות: דמתרכב על רקיע · שני המאורות:

דעת חשבן אהלן · המאורות השנים: ביד נשיא זבנה · גדול הכהנים: דימלל בתחתית · מה הו בעליונים: ועל מחנותון[4] · ומה לון מן מכונים: | ודרגי[5] המגדלים · והך אנון מתבנים: ודקיתות השעות · והך היו מתמנים: על מעלות המאורות · אשר מתכונים[6]: לאותות ולמועדים · ולימים ושנים:

f. 25b

האלין המאורות · וכל מנון וחייך מלא: בסהרות[7] רקיעו · בנסתר ובנגלא: ועת יעלה ועת ירד · בו חכמה גדלה: והן עלה יסבו[8] רקיעו · מעלה מעלה: והן ירד ירד בו · אל תחתית שיאולה: יתרבי מן עשה · המעשים האלה: דאלביש אהלין צלם · להאיר ולמלא · על הארץ ולהמשל · ביום ובלילה:

ושמי[9] הכוכבים שבעה · על חנותון נביע: במגדלי השנים · דדכרנון רבי: המאור הגדול · בשמים הרביעי: יעלה וירד · ונורו לא יכבי: והמאור הקטן · גלינאתו לאוי: כי על הלכותון · בין מה לנן שוי: וארש פקדתון · ביד משה הנבי: שמש רקיע עמרם · וירח שבט לוי: בגלל משמרת · קדוש יום השביעי:

[1] Cr 27 דרוש. [2] O 2 אלה. [3] O 2, Cr 27 יהי. [4] Cr 27 חנותון, O 2 doubtful. [5] O 2 in marg. (?) ودرجه ודרגי. [6] Cr 27 מתכוננים. [7] O 2 in marg. (i.e. سيّارات) في سيرات בסהרות. [8] O 2 in marg. يحمله יסבו. [9] O 2 in marg. (?) وسما ושמי.

זימוני קדש לגוה[1] · דו מלא הידים: זעיק ביד אלה קעים · בינו ובין העבדים: זכאי הלכו בשביליו · דאנון לה העבדים[2]: זבן לא נבטל מן קרין בה · וימנן כבדים: נפרט מלי משה · רום המלמדים: נצלי נסגד קמי · דמע המסגדים: נפרש שלחן תשבחן · נהיה עליו מודים: ניכל עליו חדו · ואנן זהים וחדים: נימר לוכון תנים יומה · וליומי המועדים:

[3]אמרנו מדברי הר[חמים]: אדני הרחמים: ירחם עליכון: אמן:

ונאמר עוד מדברי: הכפר[ות] לאדני הס[ליחות]: יסלח לחטא[ותיכון]: אמן:

f. 26 *جوابه | סלח לעמך ישראל אשר פדית יהוה[4]:

כדמות מה אֹתי · אתו אדברה: לא אלך ולא איתי · ולא אוסף ולא אגרע: רק אמלל מה ארשי · ממלל טוב לית בו רע: והשליך דשא בלבי · ואזרע בפיי זרע: עד תדגן דבירותי · ואקציר ית קצירה: שלום יהוה על משה · נשיא עלמה ומאורה: דהודיען[5] מועדים · ואלבישן נזרה: ואהן שבתה דצמותה · למובאון תרח:

מי כמוך מי כמוך · אה העם הנושע: יהוה מגן עזרך · במה עמך עשה: בחר לך מן השנה[6] · יומים וקדשה: ואל יסוד משמרה · אקים את שרשה: וגלא כלה לך · לנו תורותו הקדושה: *על יד נביך משה · נור בריאתה ושימשה[7]: שלום יהוה עליו · מספר הפרי והדשא: דפקדן פקודים · בקצת כי תשא:

אהן שבתה טבה · הנשא ראשו: במעשים אשר · לפניו יעשו: *ולמה אתקרי[8] צמות · כי בו אתכנשו: ישראל במועדיון · אשר אתקדשו: וזבניון עד מתי · כל חדש בחדשו: והכהן הגדול · דאלהים קדשו: וכהניה טביה · דלו ישמשו: ומסביה דבידו · על עמו יתפרשו: ויקחו ויתנו · איש כופר נפשו:

עת יבוא הכהן · אל הבית תונף: עליו הברכות · ויצא הקצף: ותשרי הרחמים · הך עוף עת יפרש הכנף: והך המטר עת יערף · והך הרוח עת ירחף: ועת יתן מה יתן · ויקח הכסף: יפרט מלי ברכהן · ויימר יהוה יחלף: |

f. 26b בטובו ויסף עליכם · ככם אלף אלף: ותתקבל ברכאתו · ולא יהיה בהם נגף:

מזה היום נגשק רוח · נמטי בו חשבן: ניכל כלום דבש · ישמח בו לבבן: נפתח פתח חדש · גליגאתו רבן: תרח ירח ניסן · תרח רחמים ורתאואן[9]: תרח ירח אביבה · תרח פרקן ופצואן[10]: ונעבר ממנו · ואנחנו בחדבן: ונעבד העובדים · הך מה מרן צון: ונזבח זביח צדק · ונקריב קרבן: וכל שנה ואתון בחסד · ושביכון טבן:

[1] O 2 in marg.: هذا الغني عنه (?) יום השבת טובי שמורי קדש. [2] Cr 27 עבידים. [3] Cr 27 only ונאמר: אמרנו as usually. [4] Cr 27 om. [5] O 2 דהוריאן. [6] O 2 השנינה. [7] O 2 om. [8] Cr 27 אתקרי שמו. [9] Cr 27 ורתבן. [10] O 2 ופצאן.

נחדש מימר חדש · לבאשותן סמן: ונימר אה מרן צדק · והוי עמן עמן: אהיה אשר אהיה · לא תיפך אפיך ממן: אהיה בחרב חרונך · לא תשפך את דמן: אהיה צדק וחלי · למרירות[1] פמן: אהיה המטיר עלינו · מטר רחמיך ורחמן: אהיה הך מה המטירת · על אבותינו המן: אהיה עבד עמן הטוב · כי את לטובה מזמן: אהיה אלית נשאלך · מרן ואלא למן: אהיה אשר אהיה · מן לנן לפניך מן: לית לן[2] לאהן ניפך אפינן · אלא לידך דת רחמן:

נחתם המימר · בזאת שירתה: במקרא לאלהים · ונקום בנצירותה: ונימר אה מרן אה מרן · אה בריו כל בריתה: אה מרן אה מרן · שמע צעקותה: אדני ארצי עלינו: והסיר את פנותה: אדני ברכנו · ואתלי קללותה: אדני דכר כהנה רבה פינחס · בטב דכרנותה: אדני אשכן בנו[3] · במיסון גנתה: f. 27 אדני טלל עלינו[4] · בעגני רתותה: | אדני צמת בינוו · ביום אחריתה: ושים זה היום מברך · על סדר עדתה: ותנים יומה מאה שנה · לזה שבתה דצמותה:

אין כיהוה אלהינו:

ויתמר הא איקר רב ואתהו יהוה פעל כל עלמה ואחד הוא יהוה הנכבד ויתמר ישתבח *לאדונן אבישע[5]:

מרה דאלהותה · אדון האדונים: בגדלו יפתח באפיך תרח רתותה · וישם לך סקפנים: ויעזר עליך זה שבתה דצמותה · אמן סגי שנים: בעמל מאורה דנביותה · דידעהו יהוה פנים אל פנים: ועל חתמת[6] אמן לך ירתי: ויטיב העקבנים: וכוס הרצון תשתי: ותדרך בעליונים: ויקים מימרו וזכרתי: להם ברית ראישונים:

רב אלה وتمامه

ויתמר כי בשם ויקטפו עשרת הדברים:

יתגלג קראה דקרא עסרתי מליה וידבר אלהים את כל הדברים וגו״

f. 28b וישרו הזקינים *הקטף מן[7] ואלה הדברים[8] [[9]על זה היתוב: באו ורשו את הארץ וגו״

f. 30b אין כאל ישרון واذا كان عملو الصلاة (?) بعده يقال יתהלל تقيل ועד לעלם ברישה ובעקבה ובריך אלהנו ויהוה אלה خفيف ונברך العاده אז ישר ויחנו אל הטבעת במכתב אחד יתמר ניזל וילבו יהוה גבור במלחמה ויתמר שבחו العاده ויתמר דראן المناط وبعده قطف الحلقه

ויברך אלהים את יום השביעי וגו״

[1] O 2 למריות. [2] O 2 om. [3] Cr 27 השכין בניו. [4] Cr 27 עליך. [5] O 2 om. [6] O 2 חמתה. [7] Cr 27 قطف הזכאים الي. [8] Cr 27 ins. ويقطفو السفر الخامس. [9] Cr 27 om. this and adds: ועל אחר ההורה יהמר תורה وتمامه נברך יהה وتمامه ויתהלל تقيل.

f. 32 יתמר יהוה אלה רחמן ורתאה وتمامه ויסקו מן הטבעת וילבו כאמנות והמקרא על המכתב דבר אל אהרן[1]] ויתמר מן אתהו דבריך[2] עלמה * النصف الثاني[3] ובתרה יתמר דכור מן מימר עבד אלה בן שלמה יסלח לו יהוה אמן:

יום שבתה דצמותה · אתא בשלם יחלף: לחצה ברוח · הך נשר ירחף: הך ים במעבר · והא; עוף יעפף: ומנה יצא יצא · ובפיו עלי טרף: והדרוש לאל עליון · יעשה לו כנף: עד ישיג מנחו · ויושב[4] הך עטף: וירא בראותה · מה טעמו כצפ: חית ברבש · ויילף וילף: באלפן קשטה קמיך · אשר בחר בו קטף: כל הנשמות · ולמשמרו אלף: שלום יהוה על משה · דביר לנן ואלף: כי תשא את ראש בני[1] ישראל · ולא יהיה בהם נגף: לנה ארבע אקרים · מרן לנן[5] בון אסקף: זכרון ופקד ותרומה · ולקחת את כסף: צמות בתר בדור · אחד לחברה נכסף: הך השמש והירח · בכל ירח וירף: דן מדן וילך · הך ברקיע יעדף: עדתך לחנותך[6] ישוב · ובמגדל יתאסף: ולמפוק[7] השנים תסב f. 32b מסבתה · מאשר הונף: במיתובית כהנתה רבתה · תטפי לכל שרף: | בסרן במועדי יהוה[8] · תצא בעת עדף: במלאת ידו ודעתו · שני פעמים נורא שלף: וזה בסרן בהפסח · ופסחתי עליכם[1] ולא יהיה נגף: תמטי יתה באיקר · ותאמן מכל קצף: יהוה *אלהי אבותיכם[9] · אמן אמן יסף: עליכם ככם · אלף אלף: אמרו אהיה אשר אהיה · אן ראית השקף: ממעון קדשך · ולנן לא תרף: אהיה אשר אהיה · שיאלן לא תנזף: כפת חילי שנאינן · ודבבינן בחיל תקף:

מפוק: שביכון טבין מן אלה · אימר לוכון תנים: יומה מאה שנה · ואתם אמנים: ותעשו זה שבתה[10] · בשמח ושדכנים: בעמל הנבי משה · דמע הנאמנים: וכן ישמר חייכם כלכם · האבות והבנים: ומאה שנה תעזרו לדן יומה · בשדך וששונים: חתמו צלותיכון · ואמרו בדכיות לשונים: כהלכון פם אחד · וזכרתי להם ברית ראישונים:

[11] והסגדות ששה: עליו עוד דכור מן מימר אדוני וגברי ומצנפת ראשי בעל המדע[12] והחכמה והבינה פרד זה זבן אבי הכהן פינחס בן דידי הכהן יצחק בן שלמה הלוי בשכם יהוה יארך בימי חי אמן:

יום שבתה דצמותה · אתא[13] בשלם ושדכנים: באיקר וחסד וזהותה · כבדים f. 33 לא מתמאנים: | גד מאשר יגיד · לעת זבח הקרבנים: בשמח מתנזר מאפיד · בזימון אחים שנים: אהרן במשה פגש · מבתר פרקן ששים שנים: ויט אליו ויגש · ופניו עבד הסמנים: על כן הוה דכרן מפרש · בין עדת הזמונים: ובו

[1] Cr 27 om. [2] O 2 דברך. [3] Cr 27 كلها. [4] Cr 27 וישוב. [5] Cr 27 לן, O 2 לון. [6] Cr 27 לנהותו. [7] O 2 ול · מפ׳, Cr 27 ועל מ׳. [8] Cr 27 קשטה. [9] Cr 27 אלהיכם. [10] Cr 27 ins. דצמותה. [11] Cr 27 omits from here. [12] O 2 המדה. [13] O 2 אתה.

מאבל כלום דבש · ותרומה וזכרונים: ובו כופר לנפש · ומסב מסבת מן הכהנים: טובך מה בידך תתפש · ואל תפן לרבות הזרנים: כי לא כצורנו צורם · ולו הוו שלטנים: השמר לך מן שקרם · סימין העינים: ולא חכמו וישבילו הקשט · ולא ידעו דעת עליונים: לך ואעיצך מה בו תתפליט · בעולמך השנים: רק שמעתי עליך · לא תרצי משמע דברי הנבונים: והדעת הנתן אליך · ואתם לה טמונים: ואני ירא ממה עמי · מן מריך וערפך דמשנים: ואנכי הלך לעמי · ועמון יהי הזימונים: והצוה אתכם מצוה · לא תונו ממנה מפנים: הדבקו בקדש כל כתבה · והיו בו מתבוננים: כי התורה חכמתכם ובינתכם · לעיני כל הכרנים: ולא רחוקה היא מכם · רק בין הלשן והשנים: וענות הנפש כי טובה · ואלה יאהב הענים: וישנא מן נפשו רבה · ולא ייטיב לו העקבנים: ואהבת לרעיך כמוך · יאהבך ארון האדונים: ושמרת ככל אשר יורוך · הלוים הזקנים: | ובשביך ומועדיך התחני · ולא תקרב הזנים: ועזב הרכילה ומיני · התלנות והעונים: ובשלם על משה · דכו הענינים: ויראתו יהוה לא תתנשי · בכל הערנים: כי היום נראה אליכם · אלהיכם סקפן הסקפנים: יהיה מברך עליכם · ותונו שוים ומתענים: אמרו אהיה אשר אהיה · רוח לעבדיך האביונים: ועדתך לא תהיה · כצאן בלא קנים: אהיה אשר אהיה ראתה · מקלט המסכנים: רוח לנו עתה · ורבי לנו המתנים: ואנציר יציר עמך · ויונו כהלון בנים: ולא תרחק אתם ממך · ויהיו בך מאמנים: ויחתמו הצלות בפחד · ולמימר הזה ענים: כהלון פם אחד · וזכרתי להם ברית ראשנים:

f. 33b

והסגדות ששה:

הראישונה: וזכרתי להם ברית ראישונים: אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לעיני הגוים להיות להם לאלהים אני יהוה[1]:

תתני פעמים:

השלישת: אלה החקים והמשפטים והתורות[2] אשר נתן יהוה בינו ובין בני ישראל בהר סיני ביד משה:

הרבעית: יברכך יהוה וישמרך יאיר יהוה פניו אליך ויחנך ישא יהוה פניו אליך וישם לך שלום:

החמישית: אדני יהוה אן ראית ברב גדול חסדך מרי בעמל הנבי הצדיק הנאמן משה עבדך ובבהנת | שמשי משכן קדשך אהרן ולעזר ואיתמר ופינחס ובזכרון הצדיקים אברהם ויצחק ויעקב בעמלם סלח נא לעון העם הזה وتمامه

f. 34

הששית: אדני יהוה אן ראית ברב גדל חסדך זכור לנו תפלות אדונן משה נביך: وتمامه

[1] Cr 27 omits thus far. [2] O 2 והרורות.

*ויתמר יהוה אלהינו יהוה אחד יתהלל אלהים: אין אלה אלא אחד: אין אלה אלא אחד לית אלה אלא אחד אלהי השמים והארץ הים וכל אשר בהם הגדול وتمامه וידכר הכהן ביצרו[1]:

ויתמר קבול[2] מן מימר מתנה[3] המצרי יסלחו מרי אמן:

מצח ועליו נזר · דן יומה דמי לו: נחל נפתח נעבר · בצבא צבא וחילו: דגל בתר דגל · ומגדילו יגדלו: ומן אכה ואזל · נפרש מה ישכילו: מן מובא זה הפתח · ודרך דרך ייעלו: ומן לו זה הפתח · לא ישכיל להשכילו: תרח פתיח לעם ישראל · וישר לפעלו: פה לפאות דרכי האל · בגאות גאלו: בעובד סימניה · אגלת בגללו: על יד רום נבייה · ויהי כאשר כלו: שרא שרב בדבב · בכל רכבו וחילו: ויעמד ויתיצב · בדרך לשטן לו: וקרוב דרך כוכב · קעם לקבלו: עד יכה אויב · ויהי שם ומשלו:[4] | למביא תמחים · בכל שבוע ומן כלולו: בזה בא צפרדעים · וישרץ היאר ועלו: וניעל מזה למדכר · מה המימר בדילו: ונתנו איש כופר · נפשו לפם מה ביכלו: העשיר והדל אשוו · וכספו במשקלו: מאת[5] ידבנו לבו[6] · ביצרו וממללו: תנגש לקדש · דיהוה אבדילו: מדבר חשבן קדש · וקשוריו לא יפלו: *כהנה רבה אשר · בחרו יהוה ואסגלו: אלה לחיים יעזר · ובטובו ובחסדו מגאלו[7]: וכל שנה בחדי וזחי · לישראל וקהלו: ישוב עליכון ואתם בשמחי · אה עם קדש וסגולו: סגול סדר צלותה · דאכה הקהלו: וישמר חיי צמיתה · דאזדמן בזאת הצלו: ומרן יקבל צלואתכון · ולא ינזף לוכון שיאלו: ויעני בעואתכון · ויצליח לכם שבילו: וישמע קלין דצבעתכון · ומן אוצר טובו תיכלו: וטבים עליך כל השבים · מן דאכה *בזאת הצלו[8]: ומשלת בגוים רבים · ובך לא ימשלו:

יתהלל אלהים وتمامه

[9]עליו עוד מרן מן מימר פרד זבנו אדוני סהבה הכהן יצחק בן שלמה הלוי יסלח לו אל רבי אמן:

עלי לאוי · ארבי · המתרבי: עבודי · במאודי · ולו אודי: בצפרו ורמשו:· אל קעים · המתריאם · מברי העולם: אל קני · בלא שני · אמור אני אני: התמיד בישו:· הגדול · לו אשול · בלב דחול: אהן יסעדני · וימטני · על מה אני: מבקשו:· | דו אלה · בעל היכולה · שמעיו כל פללה: דלא יעזר אדם · מן טובו וחנם · לעלם ואולם: ספרו שמשו:· ואני שאל · מנך ישראל · טרם אמלל: מדעך אנדי · לבין ידי[10] · ופה עמד עמדי: וגשו נא אל ויגשו:· ומלי שמעו · ודעו ואתמחו · והזעור מכם צאו: ובעלי החכמה · שמורי תורת יהוה · יציתו למשמע: ומן אנה לא ימושו:· ממלל מרי · למשה העברי ·

(margin: f. 34b, f. 35)

[1] Cr 27 ויהוה אל רחום וחנון. [2] Cr 27 מרן. [3] O 2 omits. [4] O 2 ins. למביה תמחם · בכל שבוע וכן ומשלו: [5] O 2 מאאד [= מד?]. [6] O 2 לו. [7] Cr 27 omits. [8] Cr 27 בצלו. [9] Cr 27 omits this piece. [10] O 2 ידידי.

בקדש כל ספרי: נבי אקים להם · מקרב אחיהם כמוך בדמע: וצלמו אלבשו:·
בזה אתקשט · ושימו לך מקלט · ובצדק תשפט: וביהוה אסתבק · ועל נסותו
אתחבק · וחמץ וחזק: ואלה לא תתנשו:· ושובתך חדש · וחובך גרש · והטוב
בקש: ומן מרך אדרש · אן ישוב לשש · עליך כאשר שש: על אבותך עת
נפשו:· ואל תפן · אל זה זבן · ואל סגוד דבבן: היום עליך · מה אליך · והם
תכו לרגליך: ודתך יבלשו:· ונפשך שמר · אן לך תימר · אני מתי מספר:
ודע כי כאשר · אבותך ייסר · יהוה לך מיסר: ולרבבות תגשו:· כל זה וחייך ·
קרוב לפניך · מתקשר על שובתך: אן שבת · ושמעת · ועשית: מה עליך
אפרשו:· נדחך יקבץ · מכל פאת ארץ · ושנאך יפיץ: ותהבה יקום · בארשות
אל רחום · ובקדש כל מקום: יבונן מקדשו:· ובמועדיך תתחני · אה זימוני ·
ובשדכני: תעשו דן שבתה · דצמותה · דו בסור ופתח: למועדך דאתקשו:·
אתה בבסרן · לירח ניסן · ומועדך טבן: דבו קרבן · תקריב בחדבן · לאבותך
דכרן: דמן פרעה אתנפשו:· | עליכון יעבר · בשמח יתר · ובקדש כל אתר: f. 35[b]
קרבנך תקריב · בחדש האביב · רצונך יישיב: ושופרך יקשו:· ותרומה תתן ·
ליהוה לכהן · ואלה יחן: עליכון בחסדו · ויחמלך בכבודו · בעמל משה עבדו:
ונאמנו ואישו:· באחיו על לבך · אפרש שתי כפך · ואדרש מן רבך: ירחם
ויחן · יצחק הכהן · אמור אהן: ממלה ומכנשו:· ואפשט עדרו · על קצרות
מימרו · ובדעתך אסתרו: ועליו לא תקחו · ועליו שאיו · על מעט מדעו: כי
מן אלה מדרשו:· אן יסני מספרך · וירבך ויפרך · ואתה תדרך: על במת
דבבך · ואל רחותה יישבך · וסדר איבך: לך יכחשו:· מרן יקבל צלותך ·
ויעני בעותך · וישמע קלין דצבעתך: ואתך לא ינזף · ושיאלך לא יטרף · ולך
לא ירף: וכל שנה תעשו:· לזה השבת · דגלגיו רבת · וישם לך תבת: תושי[ע]ך
בחנה · מן מבול זבנה · ואל הר השכינה: אמן תירשו:· בעמל אדם · ונח
התם · ואביך אברם: ויצחק נצירה · ויעקב נדורה · ויוסף פתורה: ומה אלה
קדשו:· ובאהרן ובניו · ומי קנא לפניו · ובקדש אלפנה: וביושע וכלב · ובהרו
הטב · ובשמו הרב: הנדרי בקדשו:· אשר אמר בכתבו: ונתנו איש כופר
נפשו:·

عليه ايضاً ذكر اسطر له عفي عنه وغو"

חברי אתיב קבלי · ואת אזניך פקח: למשמע דן ממללי · דלו הנפש חשקה:
מוצאו מן לב מלי · ויהוה לו דבוקה: בתשבחן לו אשרי · למן עובדיו צדיקה: |
לאוי עלי רוממות מרי · בכל עת ודקיקה: דברא אדם אבינו · ובאדמה לו f. 36
אשקה: ואתשלשל הזכאים ממנו · מן אחד אל אחד מעתקה: עד קם ארונן
משה נבינו · דנביותו לעלם נומיקה: דאנדה לך תורה · למן דרוש ספקה:
שמור חקותה וגזרה · דמנון דן החקה: צפי בקצת כי תשא · התרומה תשקת:
טובי מי לה עשה · ולכהן יתנה והיד ינשקה: כי מי לה עשה אתה · כופר

לנפשו יקח: לאוי עליכון עשותה · כמה היא מתעתקה: ודטרו זה שבתה דצמותה · תהי מיתוביתך שחוקה: דבו אתפוגנו אבותך · מן מצרים נפוקה: וכן יפונג מסיתך · במקדום לך פרוקה: ויסני יהוה פרותה · ורחמיו עליך ידיקה: ויסר מנך כל תועבה · ותהי מנך רחוקה: ויסלח לך כל חובה · ויצילך מכל עקה: ויבד דבביך ושנאיך · ויהיו מפניך ערוקה: וכל מן יתגבר עליך · וישם עליו תשניקה: וכל צרע וארצמים · מבינך ימחקה: ומרן יקבל צלותך · ובקבול תהי סלקה: ויעני לכל בעותך · וישמע לך כל צעקה: וישמע קלין דצבעתך · ויצדק עליך בצדקה: ולא יטרף ולא יטרד יתך · ויהי לך דבוקה: ויצליח את עבדך · ויטיבה בכל חלקה: בעמל אברהם ויצחק אבותיך · ומי כף ירכו תקע: ומי השת אדניו · הות לו חשקה: ומי אמר לעמו בלשנו · ורגליך לא בצקה: בהם נדרש אדון האדונים · דבוקה פרוקה: ונימר מרי קבל מן מסכינים · בעים מנך צדקה[1]:

יתהלל אלהים אין אלה אלא אחד תלת
ולעלם תסתגד ולעלם תשתבח ותתחסל הצלות בטוב וחסד:
الله لا يقطع وגו״

[2]يشتبع علي السبت الدي قبل حدش هرايشون من قول صدقه
للحفتاوي[3] رضي וגו״

[4]התמיד באלהותו · השופט אל אמונה: חילה דשם ישראל עדתו · על כל העמים עליונה: ואסנלון במשמר יום שבתה וקדישותו · דגלגיו יתרנה: טוביכון ישראל בו תשבתו · ותצלו ותקרו במקרת קדש כל אלפנה: טוביכון תטהרו מן פשעותו · אולי יסלח לוכון כל עונה: עד תקדמו על ריש ירחה קדמה ושמחותו · דו ראש חדשי השנה: ועל מועד הפסח דבו תזבחו קרבנותו · ותתמלו בעדנה ועדנה: מרי לא ישמם מן מיכלותו · קדם הר הנחלה והשכינה: בעמל מי צעם וקעם ותנה צלותו · דאתפלל ואמר סלח נא: ועל חתמת שנאיך אמן ינדנד: ומן פנותה לך ירוח: ומיתוביתך בלעל יכבד: ויתן לך הארץ הטובה הזאת ומה לנוה: הארץ אשר יהוה אלהיך דרש אתה תמיד: עיני יהוה אלהיך בה: מראשית השנה ועד אחרית השנה:

רב אלה وتمامه

[1] Cr27 omits thus far. [2] Cr27, f. 17b. [3] O2 הבהה. [4] O2 has the heading, but omits the piece.

בשם יהוה

[1]צלות לילת חדש הראישון רמשה · שריו הצלות כארחין ואמרים ועל פתח רחמיך וכי בשם וקצי הבריה וישרו הזקינים אלקטף שמש וראישון ומופתים:

ויצמיח יהוה אלהים מן האדמה את כל עץ וגו״[2]

f. 46 ويزفو חדש הזה לכם وتمامه וכרונה שלשה רומה ומכה ويعيدو الزفات רומה ומכה ובתרם אתי על זה היתוב:

ויעש האותות לעיני העם וגו״[3]

f. 47 وكرزته تلاته فوق وتحت وبعده تقال אתי كلها نغم خفيف

אתי בשלם מועדה · דכרנה דממן לעלם · לא מטלטל · כל דריה:

בארבע עסר יומין לירחה · אקבע ארשה דרחותה[4] · והוה לילי קצף על סניו · ואיקר וזהו לרחמיו:

גלגים רברבים לאלה · האחת בפלגות ליליה · וקטל בכורי מצראי · ופלט בכורי עבראי:

דיאן דדאין אלהין · וקטל סנודיון אקרון · ואלף למחולה קמיו קרי · כתבין דכתבין באדם:

הזי במישרי[5] ממרא · מבגלל זכותה דאברהם דרשה · למשה מיכל לבניו פטיר · ברמשה בארע מצרים:

והוו נכסים ודבחים · ברמשה ואכלים ומודים · ואלה אמר דן מרוקה · *דענולה הו[6] ובר תוריה:

זהו רבה דאתעבד · לגו בתי כל עבראי · צוקה וקצף דאתעבד · לגו בתי כל מצראי[7]:

חתם לא משתרי לעלם · אהן דהוה בארע מצרים · הדם מתחזי על שקוף · ואלה פסח על בתיון:

טרו דכרנה דמסרכון · לא תתנשון יתה לילה · דנפקו כל חילי יהוה · מן ארע מצרים ביד רמה:

[1] O 2, f. 37b, L 3, L 4, f. 5b, Cr 12. [2] The ejaculations (יהוה אל רחום וחנון) and the several sections (א to כ and ה) of אתי בשלם מועדה (as given below) are interspersed in the readings. [3] As above, thirty-one headings. [4] L 3 דרווחתה. [5] L 3, Cr 12 במי · שרי. [6] O 2, L 3 רגולה, Cr 12 רגלוה. [7] O 2 שנאי.

יומה דפסח אלה על העם · יומה דאתון מתקרין בה · דפסח אלה על בתיון ·
ולא ייעל מחולה לגוון:
כל בית דהוה בארע מצרים · לא שיאר בה נפש בכור · אלא בכורי עבראי ·
דפסח אלה על בתיון:
תנים יומה נימר כדו · קליצים באהן דכרנה · סגדים ומודים לאלה · יפרק
יתכון מן סניכון:

חפה החדש הזה לכם وتمامه وكرزنه ثلاثه وبعده يقال
תמים תהיה עם יהוה וגו״

f. 48 שלום יהוה وتمامه נביה רבה דעלמה נומיקה דעלמה שליחה דאלהים ספרון דחייה לבש קרן עורה מהימן בית אלה עליו השלום לעלם ולא קם עוד נביא בישראל כמשה كلها תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב נותינה אלהים יתברך נברך יתה ולית כותה נשבח יתה דו רחמן נסגד קמיו דו רתאה ונדחל מן שמה דו נצעיו ונזע מן אימתה וגדלה ונרקף מן דחלתה וחילה ונכפת מן יכלת גבורתה ונימן בה ובאימנותה ובמשה נביה ובכתבה נתרחיץ על יחידאותה ונשמר שביו ומועדיו ונזיראתה ופקודיו נשתעבד לה על עובריו נודי לה על רחמיו ועל חסדיו נרבי שמה דו רבה ונרומם יתה דו רמה וננציר לה דו נצוחה ונסיד דו אחד · לית כותה לעלם תורה תמימה ברוך יהוה נותינה יתגלג נביה רבה דקבלה ממעון קדשה יתברך אלה ולית כותה רבותה לה ברוך אלהינו לעלם וברוך שמו לעלם אין כאל ישרון:

وكرزنه ثلاثه خفيف ויתהלל تقيل ובריך אלהנו تقيل ויהוה אלה* كلها
تقيل شويه[1] فوق وتحت ונברך והמוסף בה על זה היתוב:

נברך ונהלל وتمامه ויבן נח מזבח وتمامه ויאמר יצחק אל אברהם אביו وتمامه ויעש האותות לעיני העם وتمامه החדש הזה לכם ראש החדשים وتمامه והיה לכם למשמרת עד ארבעה وتمامه בריך ומברך עלינן ובראשי وتمامه

ויתמר אלהי אברהם לך נברך ואז ישר تقيل شويه فوق وتحت ויצא ארונן מכתב הקדוש ועמו מכתב אחד וילבו יהוה גבור במלחמה יהוה שמו برهج عظيم الاربع فصول וישרו המעלים מרכבת פרעה الي عند וברב גאונך يبدوه التحاتا ויתפנו הכהנים אל הקהל במכתבים ויקדמו ינשקו המכתב בגדול החל ובקטן כלה ויימרו לכהנים מאה שנה ביומיכון ויתמר فصل فوق وفصل تحت الي ان يصلو עד יעבר עמך יהוה ינזלו הכהנים אל הטבעית ויחתמו אז ישר ויימר זקן[2] הכהנים ראשה תהללות ואחריתה תשלמית جوابه גדול אלה وتمامه ויתמר ניזל ויתהלל وتمامه ויתמר שבחו לא נדע בעלה יהוה ירחמו אמן אמן:

[1] L4 وسط. [2] L3 גדול.

תשבחתה נשבח · לקרוש הקרושים: עבוד עלמה וכל דבה · מינים
מתפרשים: | באשתתי יומיה · הוו מתחדשים: בתקן חכמה ייה · ביכולה (f. 49)
מתעשים: וביום הרביעי מלא רקיעה · בכוכבים לבישים: נור צלם מן רמה
חיה · דאפרש לבני שׁם: באהלין עדניה · על יד דמע האנושים: דעל ידו
נפֿשון מן עקיה · מן בעלי הנפשות הקשים[1]: ובתר זה אמר אלהיכם[2] · עני
הדרושים: החדש הזה לכם · ראש החדשים: יתקדש שמו דאפרש · לעולם
ויכבד:

רבותה לה:

תנו ברבואן · למי לו תשבחו: וצלואן ושיראן · ואפשטו אודאו: על מה
עשה ´עמכם · מן טובות אתפרחו: בימי מועדיכם · ורישי ירחיה דיבאו:
בשנה משתבים · *וזה דבתוכו שמעו: לכם מן הכשבים[3] · ומן העזים תקחו:
והיה לכם למשמרת · עד ארבעה עשר ותזבחו: במכסות נפשות וממחרת ·
הפסח תזבחו[4] ותסעו: ישתבח דאפרש וקדש · ישראל וזרעו: בבל זבן
מתפרש · וזה הפסח[5] פתחו: מנה והלאה נגש · ונקריב על מזבחו: עלת
תשבחן למי יתקדש · ויסתגד ויתעבד:

יהוה הו האלהים ירוש הירושים: י״ ה״ ה״ דאסגיל לבני שׁם: י״ ה״ ה״
דאפרשון בזבנים קדישים: י״ ה״ ה״ דאמר החדש הזה לכם ראש החדשים:

תלו ידיכון ואמרו:

جوابه ישתבח אלהים وتمامه לרבה وتمامه

לאלה דשם עדתו על כל העמים עליונה: לאלה דאסגלון במועדים לון
נתינה: לאלה דחכמון רישי ירחיה[6] בזבנה: לאלה דאמר על זה ראישון הו
לכם לחרשי השנה: לנצחיו כל קרביה וממן עד לעלם:

תלו ידיכון ואמרו:

جوابه ישתבח אלהים وتمامه

כריזתה נכרז · ונדכר תלתה זכאים: כל מנון טהור הרז · וידיו בזכותה
מלאים: אברהם ארש זכותה · ונשיא נשיאים: ובנו דדרש עלתה · על דמע[7]
הגבעים: ויעקב הנדור · כליל המצחים[8]: *ויוסף הפתור[9] · דערק מן הזנאים:
ואלהי נביה רבה משה · דמע הדמעים: ישמע קלין דצבעתכון · עם חדוד
השעים: *בצדקתו אלה רחמן ורתאה[10]:

אלהי אהרן ובניו · ארשי הכהנה: בעמלון ישא פניו · אל עדתו ויחנה: ויתן
לון חן וחסד · ויסגי מניאנה: וישם יכולה ויסעד · על עשות מועדיה בעדנה:

[1] O2 הקרשים. [2] O2 אליכם. [3] Cr12 om. [4] O2 תפסחו. [5] Cr12 הפתח. [6] Cr12 יריחה. [7] L4 קרש. [8] L3 המצאים. [9] O2 ומי להלמיה פת׳ ות׳. [10] L4 om.

וזה ראישון הו לכם · לחדשי השנה: יהיה עליך בריך · ויראתך יאמנה: ויקבל נדריך · ונדבותיך דתתנה: בקדוש שמו הגדול · אל ישר אמונה:

*هذا البيت يقال اذا وافق السبت[1]

תמטון באיקר וחסד · המועדים והשבים: וסגול זה המועד · דאתי ואתם קרבים: אל זהותה ושלמותה · ותשיבו[2] בה ימים רבים: ותקריבו בחדו ואשמחותה · מן העזים והכשבים: קרבן הפסח בריחותה · זבן מובא בין הערבים: ויתקע שופר הנפוש · עם מחלות[3] ותפים: ולא יטרף הדרוש · הפרוש הכפים: יומם ולילה בגללך · קרי לארך אפים: הן יעני לשיאלך · ויפרשך על הפרשים והרכבים: מן סניה דאתגברו · וישליכם *על שדי[4] צפים: בעמל שנים גברו · אנון שנים אחים מתנבים:

f. 50 רישי ירחיכון טבין · סדרה דאכה אתאסף: כל שנה בטובות רברבין · ואלה ביומיכון[5] יוזף: ותעשו זאת הימים · ארבע עשר ותשקף: על המועד ואתם שלומים · אמנים *מן הקצף[6]: ולכם ישע ויושיע · וירבי עליכון הזהב והכסף: עד תוכלו לקוממות[7] אימנות משה · בן עמרם הקטף: וכן ישמר חייכם · ויסף עליכם[8] אלף: ובטוב תעשו מועדיכם · המצות והקציר והאסף: בקדוש מן דאמר ופסחתי עליכם · ולא יהיה בכם נגף:

תנים יומה מאה שנה · אימר לכהלכון: סיעתה המזדמנה · ישמר יהוה חייכון: וכל שנה ואתם בטוב · וסדר קהליכון: הרחוק והקרוב · בכל אתריכון: תתחוף עליכון טבהתו · ויעלי לוכון המכון: וכל שנה במכתב אבישע · תצטמתו קדש ספריכון: וישמר חיי סדרי · דאכה כהלכון: ואשול מן צדקת מרי · יעמר אתריכון: וחתמת מימרי · כן ירתי חייכון:

جوابه ויעבר יהוה על פניו وتمامه

[9] עליו עוד שבחו מן מימר הזקן הטב פרד זבנו בעל החכמה והמדע והב[ינה] הכהן סהבי יצחק בן הכהן שלמה הלוי בשכם ירחמו יהוה וישכן רוחו בגן עדן אמן:

אשבח שם יהוה · אל שדי אל ראה:
יכולה קעימה · עבוד מה דו בעי:
צעור כל נשמה · במלת יהי ויהי:
חכומה עצומה · ידע כל כסיאי:
קני *ארע ושומה[10] · עלאי וארעי:

עבודה דעבד עלמה · וטלמס כל בוראי: מן עוף ורמש ובהמה · וכהלון

[1] L4 om. [2] Cr12 ותשובו, O2 ותשבו. [3] O2 marg. ملاهى מלהות. [4] O2 אל שדה. [5] L3, Cr12 בשניכם. [6] O2 מכל קצף. [7] O2 למקוממית. [8] L4 ins. ככם. [9] Cr12, p. 28. Not in L. [10] O2 ארעי ושומיה.

מנה יראי: וכונן[1] אדם מן אדמה · בדמות מלאכיה[2]: ויפח באפיו נשמה · למשמע ולראה: האן אלה לו דמה[3] · דו אהיה אשר אהיה: נדכי לבה ופמה · ונשבחו בחדי וזהי: ונתן לו רוממה · כי הוא האל הנורא[4]: מלוך מכה ורומה · זכור ברית קמאי: שבחו ברחמה · אה עדת עבראי: לאלהה דעלמה · האלהים הרעי: מנה נלבש ביגד אימה · ונימר בלבבים יראי: יהוה גבור במלחמה · יהוה שמו י·ה·ו·ה:

*רבותה לה[5]

מן מיסון הלב נשבח · שם יהוה אל קעים: המיטב המרוח · התמיד[6] עד לעלם: ובביור דחלתה נצבע · דו האל הרם: ונקרע בגד חובה · ונלבש בגד צלם: ונדכי פמה ולבה · ונימר[7] בקל רם: תשבחות לרבותה רבה · בכל לילה ויומם: ונקטיר על המזבח · קטרת סמים וגם: נקטיר את חלבה · ועל רגלינו נתקומם: ונהללו במאהבה · דו משים כל חרש ואלם: הידעיו מה הוה · ומה כדו ומה יהי לעלם: יהוה שמו ישתבח · וחילה יתרומם: דו רחמנה טבה · דאמר חי אנכי לעלם:

והבו רבו לאלהנו · ותנו[8] לו הגדלה: התמיד בעודנו · מלוך רוחי כלה: צעור גויותינו · משול הממשלה: *לאוי ועבד עלינו · נלבש בגד דחלה[9]: וארצה[10] נקד על אפינו · וית לשונינו נשלח: בתשבחות אלהינו · יהוה בעל היכולה: דנבא למשה נבינו · ולפדות ישראל אתו שלח: מן יד שנאו וזידנו · בפליאן וסימנים גדלה: בתנין ודם וצפרדעים כונו · ובתי מצרים ממו מלא: וכנים וערב אזמנו · *ומקנה ושחין לון חלא: וברד והארבה אכל מזונו[5] · ויהי חשך אפלה: ומות בכורי מן זנו · ותהי צעקה גדלה: לאוי[11] נשבח רביאנו · בכל יומם ולילה: | ונימר כל ימי חיינו · רבותה לאלה: f. 51

יהוה הו האלהים · ירוש הירושים: י״ה״ה״ דשלח אדונן משה דמע כל אנשים: י״ה״ה״ דהציל עמו מיד מי פניון כושים: י״ה״ה״ דאסגלן בזבנים קדשים: י״ה״ה״ דשם זה חדש תרח השמח והששים: י״ה״ה״ דאמר חדש הזה לכם ראש חדשים:

לרבה وتمامه

לאלה יכולה דיאנה: לאלה דשלח מימנה: לאלה דשם על ידו לישראל פרקנה: לאלה דאושט על ידו קדש כל אלפנה: לאלה דאסגלן במשמר שבתות ומועדים בשרנה: לאלה דשם חדש הזה גלגיו יתרנה: לאלה דאמר ראישון הו לכם לחדשי השנה:

לנצחיו وتمامه

[1] Cr 12 וכון. [2] Cr 12, O 2 מלאי. [3] Cr 12 דמע. [4] Cr 12 הנראי. [5] O 2 om. [6] O 2 הדמע. [7] Cr 12 ונאומר. [8] O 2 ונתנו. [9] Cr 12 om. [10] O 2 ועל הארץ, Cr 12 ועל ארצה נקד אפ״. [11] O 2 לו.

אכרז בשם האלהים · הצדיק והישר: ואתפלל בזכאים מלוים · דגלגון יתר: משם מי דאמר לו אלהים · ואתה את בריתי תשמר: ומי דאמר עליו בדיל המשרוים[1] · וישב יצחק בגרר: ומי חזה המלאכים נעתים ועלוים[2] · ויקץ וידר נדר: ומי אחיו הוו לו שנואים · ושלשה חלמות פתר: ומי לבש המסוים · דלפניו עבר: בהם צבעתך תהי משמעוים · בכל רמש וצפר:

אלהי אקר הכהנה · אהרן תלים משה: דשמש במשכנה · ואקטיר ריח ניחח אשה: בו יצילך מן זידנה · ומכל דבב וקשה: ויבד מי לך סנא · ומן פנותה לך יושיע: ויתן לך טב מתנתה · ומה אתון דרושי: וישם דרגיך סקפנה · וארץ אבו[תיכון] *תונו ירושי[3]: ויחדש לך כל שדכנה · וכל שמח וששי: ויטלל עליך מן מעונה · בברכות מתפרשי: ויהי עמך אל אמונה · בבל אשר אתה עשה[4]:

אלהי אלעזר ואיתמר · דמיתוביתון שחוקה: ופינחס דלזנים דקר · וברית כהנתה לקח: בהם בריתון לך יזכר · ורחמיו עליך ידיקה: וירוח לך מכל צרר · ויצילך מכל עקה: וירבי לך כל איקר · ויהי לך דבוקה: ומי חייך אמן ישמר · ומרורך[5] ימתיקה: ובטל רחמיו לך יכמר · ואוצרו בפניך יבקע: בעמל אברהם ויצחק המתוקר · ויעקב דכף ירכו תקע: ויוסף דלחלמים פתר · ומשה דנביותו[6] צדיקה: ובקדוש שמו אל ישר · דבוקה פרוקה:

חדש הזה מה טבו · דו חדש הראישון: דבו עמה יקוו · בשמח וששון: ובעשור מנה יסבו · מן עזיון וכבשון: עד אתם יקריבו · ויזכרו נפושון: מידי שנאו ודבבו · דקשו נפשון: דרעות לישראל חשבו · והם שרו במרטשון: אשול מרן מן טובו · אן יעני מה תדרשון: וזה חדש ישיבו · עליכון בשמח וששון: ותראו אמן בו · פצות ורוח מתחדשון: ותפרו ותשרצו ותרבו · ודבביכון יתשון[7]: בעמל הזכאים דשוו · במכפלה ואתכנשון: וביוסף ומשה אהבו · ובאהרן ובניו דאקדשון[8]: ובקדוש שמו ובטובו · מכל עקה תתנפשון:

תנים יומה מימרי · מאה שנה לכהלכון: אה מן אנה שרי · ישמר יהוה חייכון: ובשמח יתרי · תעשו מועדיכון: ובקדוש כל אתרי · תקריבו קרבניכון: ואשול מכם אה סדרי · תפשטו עדר עבדכון: יצחק דמן כהנה אקרי · שמש קדש ספריכון: ושימו ביניכון[9] מדכרי · בכל טוב בחייכון פני אדוני וגברי · מכתב אבישע סמיכון: כי מדרשי מן מרי · יסני מספריכון: בעמל אברהם ויצחק התרי[10] · ויעקב אביכון: ויוסף ומשה העברי · והמשחים בהניכון: ובקדוש שמו דבקדש נאדרי · יאריך ביומיכון: וחתמת מימרי · כן ירתי חייכון:

[1] O 2 המשמרות. [2] Cr 12 ועלועים, O 2 עלים. [3] Cr 12 תירשי. [4] Cr 12 ins. [אחד] א[לא] א[לה] א[ין]. [5] Cr 12 ומרורתך. [6] Cr 12 דנביותון. [7] Cr 12 ישׁשון. [8] Cr 12 תתק״. [9] Cr 12 בתוכון. [10] Cr 12 אתרי.

f. 52 [1]עליו עוד שבחו מן מימר אדוני וגבידי ומצנפת ראשי בעל המדע והחכמה והבינה פרד זה זבן אבי הכהן פינחס בן סהב[י] הכהן יצחק בן שלמה הלוי בשכם יהוה יארך ביומי חייו ימים רבים אמן: אמן:

פתחו פממיכן ואמרו · התשבחן לממן בגדלו:
יחדאי הצדיק בישרו · דלאוי עלינן נהללו:
נצר חסד לאלפים · לאהבו ושמור פסקולו:
חסדו וטובו עדפים · והכל תחת קשט ממשלו:
סבול דלא מנכי · ידע דבארע[2] ואשר מעלו:
ברואה דקרא אנכי · דעל הר סיני ירד גדלו:
נסתר לא יתכסי ממו · והנסתרות פניו יתגלו:
יצורה[3] ברבותו ורוממו · וכל בוראים פעלו:
חייה לו תמידה · ולית לקמאותו חסולו:
קני קדוש רבותו כבדה · ממן ברבותו וחילו:
בראשית ויום נקם ובה · קוממות תחתית ומעלו:
שלם לנן ננוה · ונלך בשבילו:
הכן כי טוב לנן · נזין למשמע ממללו:
הך הזכאים ארשינן · דשמרו חקו ולא חללו:
אנון אשר חשק בהם · ובריתו עמון קטלו:

אתון בקשט בניהם · הדמו בון ולא תחללו: אה בחורי כל בוראיה · ערלת הלב נמילו: עד תתורך לכם חייה · ותפרו ותרבו ותגדלו: טובי שמור התורה · אגר טוב גמלו: משתמר מכל רע · ושבק לו כשלו: ויהי מן האבים · דאמיר לן במלו: וממשלת בגוים רבים · ובך לא ימשלו:

והאמן ביהוה אלהיך · ויחשבה לך צדיקה: והדבק בו בכל כוחך · אגר טוב מן חסדו תקח: למען תחיה וטוב לך · ונפוש באחריתך תשקח: בין ידי אל מהללך · דמן חסר לך אשקה: ושלשלך מן נאמנים · אשר ריחותו בון חשקה: ואפלאך[4] בקדש כל אלפנים · דצמת כל מצות וחקה: תורה דלית כמוה תורה · כבדה צדיקה: בכל גויה אמרה · אן היא מן פם אלה מדקדקה: ומן שומיה נעתת · ובה חכמה חזקה: רק אמרים אן מנון אתכסת · וזה מנון עשקה: ובחזותי חזות · בכתבין מתשקת: כי התורה דבידן האמת · ודברה וממללה מן פם אלה נפקה: וכתבן אמיר על ישראל · אן לון דרגים שחוקה: ואן אנון הגוי הסגיל · מתבחרים מן כל העם דמתשקה: ואם עתה אנון לנן נכרים · יראת על דתון אן ימחקה: כי העינים העורים · ינכרו נור שמשה

[1] Not in L3, 4, Cr12. [2] O2 בברוע. [3] Or ? יצובה. [4] ? leg. ואלפך.

האדיקה: והפמים המררים · ינכרו טעם המים המתיקה: לא יכנע לבבם וערלים · כי חשכה בהם חזקה: טובך תצדק ותסים · באמת מה בידך בו דביקה: ובצדיקות מן לדתך יסיד · דכל ממלה צדיקה: אודי על זה מרך · אשר שמך לו חלקה: באימנות חמשת ספרך · ושפתך לא תשתקה: במימר מודאה על מתנך · אה מן מתנותך מספקה: ודבעי לבר מנך · בלש ולא שקח:

שמע מני אעיצ̇ך · עם יהוה דפני קעמו: לא תחשבני נאצך · ולא לך מן הזידמו: אבל מן מאהבותי בך · שמעתיך דן הפתגמו: בחייך דכי מחשבך · והדבק באלהיך ורוממו: אולי יקבץ נדחך · ב̇דור אחיך דאתרמו: בארץ אחרית כשמעך · ועמך בהרגריזים יזדרמו: ותזבחו זביח צדק ויפסח · עליכון ותתעצמו: וזבחת את הפסח · ויומי רצונה תעמו: יפה לך תחכם ותודי · מרך הרחמן ותרוממו: דמן בטובו לך יפדי · ומסעדך לשמר דתך וקוממו: לעיני סדר העמים · במעבד חקות דתך ותקומו: ולמשמרך מאלמים · וצדיקות מה בידך יעמו: וידעו כי יהוה אל[היך] עמך · ובבטול ינחמו: ויקנאו ממך ולא יכלו לשטמך · ובראותך יתחכמו: ולא יחמד איש את ארצך · ואת ע̇מד במקומו: ולא יוכל דבב ינחצך · ותרד בבטח ושלמו: תמצא כל אשר לך תמים · מבית ומחוץ בתמימו: וחייך זאת אותות רמים · דכל העמים בך לא ידמו: ויכחשו איבך לך · ואת דבב לצלמו: ועל במתם תלך · ומן רעותך יסכמו: מודאה לאלה מודאה לאלה · דלית שם כשמו: דטבהתה גדלה · ולית מאום יפלא ממו: דביום נקם ישפט בישריו · בין שנאיך ורחמו: נקם ישיב לצריו · וכפר אדמת עמו:

יהוה הו האלהים מקבל הדרשים: י״ה״ה״ מחיי כל הנפשים: י״ה״ה״ דשם עמו לו קדישים: | f. 53 י״ה״ה״ דהציל לון מתחת יד קדישים: י״ה״ה״ דשלח אדונן משה דמע בני שם: י״ה״ה״ דאמר החדש הזה לכם ראש החדשים:

لربه وتمامه

לאלה אשר בחר בכם: לאלה דשלח משה בסימניו לכם: לאלה אשר אבד לדבבכם: לאלה דפשר אתכם מן צרותיכם: לאלה אשר אפרש השמח בדן ירחה עליכם: לאלה דאמר עליו ראישון הוא לכם: לנצע[י]ו כל קרביה ואממן עד לעלם:

האן הוא אחי הבית · שוי קבול השובה: ישר יקום עמי עד נכרת · מנן ערלת לבבה: ומן אלהנן נביע · בדכיות חשבה: ושנים שנים נשוי · ונכרז בשם בעלי המיתובה: בשם מן אתבשש במימרו · כי ערום אנכי ואחבה: ובשם מן אמר לו מרו · אעשה לך תיבה: ומן דאמר לו ואתה תבוא אל אבותיך בשלום · תקבר בש[יבה] טובה: ובמן אחרי אמו הוה נחום · ויקח את רבקה

ותהי לו לאשה ויאהבה: ובאשר דאֹמר לו פרצת · ימה קדמה צפונה ונגדה: ובאשר דאמר לאחיו בצדקותה · והנה קעמה אל מתי וגם נציבה: ובשם מן דלית כמונו · ובן שמנים שנה אתנבא: בהם יפני פניו לנו · וישמע מנן כל צבע: וקרוב יגלי משכנו · ויזרז במיתי תהבה:

בצדקתו אלה רחמן ורתאה:

אלהי אהרן ובניו · צבעת עמך שמע: ורחמו וחנניו · והרחיב לו ארצמה: ואל תפן אל חטאתו · אה יכלה קעימה: אכן כי אנון שחתו · וקנו רבות אשמה: וסוברותך מטיה · בארע ובשומה: ואת סבול חיביה · ורחמיך כיאמה: אל תשחית עמך ונחלתך · בעלי הקיאמה: וחדד עמון בריתך · הטרם מאבדון יתֹמה: אבדנו כלנו אבדנו · מן גברים והעלמה: ואתגברו עלינו דבבנו · ואתרינו שממה: ועד מתי אה מרן · רבות אהן הנקמה: בבריתך דכרן · ושם לדתך קוממה: ודכר דברך למשה · דמבתר וכל העם שמע[1]: ובמובאו ברצונך ארשי · ופנותה[2] תצאֿ מֹלמלה: ויקום מימרך ההוא · נביא אקים להם: בעמל מן הזכאים אתקראו · ופתור החלמה: ובתפלות מן לא קעם כמו · קטף כל נשמה: ובקדשות ורבות שמו · יכולה קעימה:

אלהי אלעזר ואיתמר · ופינחס בעל הברית: דלזנים דקר · וקם לו קיאם לא יברית: והוה פרד בדרו · ולית בון הוה לו תבנית: דסיד אקרי חשבן קשטה ומשמרו · ביסודים לא תכרית: על ארך ורחב הרגריזים · ברב תבונה וחכמית: ואקים לו דרגים ורזים · ולו בזה דכרנית: הא טובי למן שמר · לדן חשבנה ושרית[3]: בו באמנה ולו טב אגר · את חכום הנסתרית: ימצא מחר צדיקה · וטובות מוקרית: ועני תפקח · ותנתן לו הבוננית: כי משמרו ולאוי · למן הוה מן משפחת: שבטי יוסף ולוי · ההלכים דרך הכש[ר]ית: וחייך זאת מתנה רבה · בלב הזכי שׂרית: אקרו מן כתבה · ועליו המועידים מתבנית: ודרגי שרתו גדלה · והברכים עליו תת: ומי אשר חטא לאלה · לא ישמר אן משמרית: ישימו אלה קיאם לעלם · בין קהל עבראית: הנשארים מן גוי לא עלם · מן דרך האמית: טובך אחי ומה את שמור · שערות קשטה בך מופעית: לא עם נבל ולא ארור · ולא מענן ולא מכשפית: אלה ימנכם על האמת · ותונו נותרית: לרצון משגים ותשית · עליכון רתות ורחמים רמית: בשלשה ובן פרת · ומן המלל מעל הכפרית: ובקדוש שמו דברת · בינו ובין אבותיך הברית:

חדש הראישון הזה · גלגיו מי מֹני: | מי עמד על רזה · יתקרי מן הנבוני: כי הוא תרח הנפוש · ופתח השמחות והששוני: ובו הרצון ננוש · ופנותה בו תפני: ובו קם משכנה · וכן יקום בו שני: ראישון הוא לכם לחדשי השנה · ומנה והלאה המועדים תבני: ועלמה בו אתברת · בחכמת ורבות אדני: ובו

f. 54

[1] O 2 שמה. [2] O 2 ונגוהה. [3] O 2 in marg. خدم.

יומי רחותה אחלת · והנפוש מן הזידני: ובו הקיאמות אתקטרת · והוה ריש לכל שדכני: ובו חקת הפסח אתנטרת · על יד הנבי הכני: ובו רשו אבותינו · הארץ הקדושה ולון הניח: מכל איביהם וחנו · בבטח ורחותה עליון תפני: וכן יתעבד לוכון · אה קהל זימוני: ותירשו ארץ אבותיכון · כאשר בתחלה ותתחני: ותעבר עליך מועדיך · וכל טוב תהי קני: ותעבד עובדיך · כאשר צוך באלפני: ותזבחו את הפסח · בקדש כל מכוני: ומעל בתיכון יפסח · כל קצף וכל נגפני: ותנים יומה מן אלה · למן אנה מזדמני: באלה תונו במלא · ובלבך לא תזני: ולא תשנא את אחיך[1] בלבך · ולו לא תקניא: ולא תביש[2] מחשבך · ולא תהי לאלה סני: אולי ישוב עליך · ויעזר לך מה מנך אתפני: ותכפת איביך קדמיך · ותרכב כסא שלטני: ן והעמים יקראו ההרך · ועמך יזבחו הקרבני: אדני אה צדיק בישרך · לפללי עני: והשיב עמך לרצונך · ואגלי המשכני: ושוב מחרונך · ורחמני וחנני: ובזרז יקום תהבה · ויומיו תעמי עיני · ותקום חקת כתבה · ותשרי בכל מכוני: ובשלשה ויוסף מלכה · ומשה דאמר אנני: ובאהרן ובניו ככה · ובקדוש שמו אל קני:

תנים יומה מן אלה · עבדכון יימר לוכון: שמעים את הדברים האלה · ישמר יהוה חיכון: ותפרו ותשרצו ותרבו · כדמות אבותיכון: ולרצון תשובו · ותהבה יקום בניכון: ונמגו כל הזידנים · דיקומו עליכון: ותשכבו נאמנים · לגו בתיכון: ומכל חלי ירפא · לכם אלהיכון: ורתות ורחמים ורפא · תשרי על רוחיכון: אהבי הקשטת אתם · יהוה יפרי פרותיכון: והדבבים יזרז במיזלותם · ויאמן יראתיכון: פחדכם ומראכם · יתן יהוה אלהיכון: לפני איביכם · אשר יקומו לפניכון: ואשר עבר בשלום מכם · מן סדר מאתיכון: מן שמרים ונוף כהנים · מן אבהן וילידיכון: רחמות יהוה תטלל · עליהם ויסלח להם איכון: אה סדר ישראל · רבי יעמר אתריכון: וישם לכם שלום · מנעריכון ועד זקניכון: ותונו במעלות כל מקום · ויעמר מקדשיכון: ואמור דן המימר · דרוש מן חסדיכון: תשימו לו טב מדבר · ולא תגעל נפשותיכון: דו שרת ארשיכון · ובניו שרתים לבניכון: מתפלל לאלה בעבוריכון · אן ירבי מספריכון: פינחס מזדעק שמו · מן נוף כהניכון: אלה יסלח לאשמו · ולא יכרת תולדותו מנוכון: ועל קוממת הדת יסעדכם · ולכם יכחשו דבביכון: והאדמה לא תשממכם · ויעמר אתריכון: וחתמת מימרי לכם · כן ירתי חיכון:

جوابه ויעבר יהוה وتمامه

ויתמר דראן מברכו וכי בשם ויתרבי كلها وقطف הטבעת שמש וראישון[3]:
ויעש אלהים את שני המאורות: וגו״

[1] O 2 ∠ח; Lev. xix. 17. [2] O 2 אביש. [3] O 2 adds واذا حكم راس السنه السبت زاد فى القطف מוסף השבת וגו״.

f. 56b ויסקו מן הטבעת לגו בשעבוד א·ב·ג·ד·ה·ו·ז·[1] ויתמר אתהו כתבה רבה דאתינן נסגד קמיך כלה ומן נשׂוי כהלן المناط ויתמר הא כתיב (ז to א[1]) ויתמר אהנו כתבה רבה דכל זכותה קשטה وتمامه וילבו קבלו التلات فصول וכי בשם ושמע ישראל והמקרא על המכתבים ואל אהרן[1] ويطرقو[2] علي كل فصل منها ובכל אלהי מצרים وتمامه وبعده يقروا ובראשי *בריך ומברך עלינן[3] ויתמר אתהו דבריך עלמה כלה[4] והסגודות שלשה:

f. 58 החדש הזה לכם ראש החדשים ראישון הו לכם לחדשי השנה:

تكرر تلات مرات

ויתמר יהוה אל רחום וחנון تقيل ומרן יקבל צלואתיכון ויתמר קטף הזכאים:

[5] יתהלל אלהים אין אלה אלא אחד אין אלה אלא אחד: יתהלל אלהים אין אלה אלא אחד לית אלה אלא אחד:

כי בשם كلها

אהיה אשר אהיה זכור לעבדיך לאברהם ליצחק וליעקב אדני בעמלם ובעמל משה עבדך אל תפן אל קשהנו ואל רשענו ואל חטאותינו אנחנו הרשעים והחטאים פני גדלך ואתה יהוה אל רחום וחנון: לטוב לנו كلها יתהלל وتمامه

והאלהים פקד יפקד וגו״

אה אלהיהם وتمامه[6]

[7]אדכירים לטב עד לעלם זכאי עלמה ארשי זכותה אברהם ויצחק ויעקב שבוני מערת המכפלה דכל צלות בשמון מתקבלה בזכרונם אה אלהיהם وتمامه

وبعده يقال שמעון ותניו وتمامه ויתהלל وتمامه *ويقال כי בשם ושמע ישראל וצוׂנו ותורה צוׂה לנו ויתהלל אלהים יהוה אֵל רחום וחנון ארך אפִּים ורב חסד ואמת وبعده يسجدو ويقول الامام الي الجماعة[8] אלה יקבל מנוכון جوابه אמן[9]:

وبعده תנים יומה מאה שנה:

الله لا يقطع ليشرال عادة امن

[1] O 2, Cr 12 give the sections in full. [2] L 4, Cr 12 ويزفوا. [3] Cr 12, O 2 om. [4] O 2 النصف الاول. [5] The remaining pieces are not in O 2. [6] And so after each section. [7] Thus after the last section. [8] L 4 والفاتحه ויהלל. [9] O 2 concludes thus: ...ويقول الامام מאה שנה ביומיכם כלכם יס׳ جوابه וביומך יסי وبعده يقول ריש ירח׳ מברך עליכון جوابه ועליך יסי: יהוה לא יכרת לישראל אמנות אמן:

צלות[1] יום חדש הראשון צפרה · שריו הצלות כארזין ואמרים ועל פתח רחמיך כמה אתקדם רמשה וכי בשם וקצי הבריה ואלקטף ברית וזכרון ושמש ויוסף וראישון ומופתים ויתמר על ויטע דראן מד לית אלה אלא אחד ומרקה עבודה דעלמה אלהים יסתגד ואתהו אלהינו خفيف[2] ויתמר ישתבח:

חילה[3] דבחר אדם · מכל הברוים: ובחר מן זרעו ישראל · סגולי העמים והנוים: ואפרש לון מועדים[4] *ורישי ירחים[5] · קדשיון גלוים: מן כלילון דן ירחה קדמה · דאפרש[6] על יד איש האלהים:

הו משה דמע כל הבשר: דאנדה לן קדש כל ספר: ומן כליל מה בו ביאר: ויטע יהוה אלהים:

جوابه גן בעדן מקדם וגו״

O 2, f. 62b ויתמר יתהלל אלהינו יהוה אֿל רחום וחנון تقيل وسط ויתמר דראן ממנה דכלה ומרקה אתהו אלהנן והב לן משבחה וישתבח:

חילה דנשא מיתובית יעקב זכאה · וזה מן תמימות פעליו: דדמֿך וחזה סלם · קעם על רגליו: וכבודה רבה · יהוה נצב עליו:

זה וזה סימתו: ושרירותו וזכותו: אתפרסת[7] על דגליו:

جوابه וישא יעקב רגליו וגו״

f. 64b ויתמר תורה צוֿה לנו وتمامه وكرزته שלשה ויהוה אל רחום וחנון ודראן טבה דמיטב ומרקה הבו תשבחתה ואתהו רחמנה וישתבח דשמהֿ אֿל אמונה:

חילה דאסגיל ואפרש עמו ישראל · והצילון מיד מי לון שנא: על יד נבי נאמן צדיק · דנורו עלינן דנע:

הו משה בן עמרם הדמע · בחור כל אנשים: דביר בתורה התמימה · במלים מתקדשים: החדש הזה לכם · ראש החדשים: ראישון הו לכם · לחדשי השנה:

רב אלה وتمامه וכי בשם וישרו הזקנים אלקטף:

ויוסף היה במצרים וגו״

f. 67 ויתמר יתהלל אלהינו יהוה אל רחום וחנון ודראן לחילה חיולה ומרקה אלהים אלהינו ועבודה דעלמה בבל עת תשתבח וישתבח:

לאלהון נברך דו מרון דחייה · דפקדן על יד משה נטר עסרתי מליה:

جوابه יתגלג קראה דקרא עסרתי מליה וידבר אלהים את כל הדברים וגו״

[1] O 2, f. 60b, L 3, f. 29, L 4, f. 55b. [2] On Sabbath نغم عسقلاني وسط. [3] Sabbath, L 3, O 2 בגדלו. [4] Sabbath שבתות ומו״. [5] Sabbath om. [6] Afterwards דאתפ״. [7] L 3 אתפרצת.

f. 68b ויתמר תורה צוה לנו وكرزنه تلاته ויהוה אַל רחום וחנון ودران אלה רב ולית
כוֹתה ומרקה אתהו עבודה דעלמה וטובינן ואלהים קמאה וישתבח:

בגדלו שם לישראל במקדום זה החדש · זהו ואשמחו: והצילן ממצרים ברגש · במופתים אחד עשר אמלאו: על יד מי לערפלה נגש · דשם לון על ידו פצו וארוֹחו:

הו משה בן עמרם נביכם: דפקד בעשור לחדש במכסות נפשותיכם: שה תמים זכר בן שנה יהיה לכם: מן הכשבים ומן העזים תקחו:

רב אלה وتمامه וכי בשם وتمامه וישרו القطف
והקטיר הכהן את אזכרתה וגו״

f. 69 ويتمر תורה وتمامه وكرزنه تلاته ויהוה אַל רחום וחנון ויתמר דראן
סיאנים ומרקה אלהים קעימה ואלהים יחידאי וישתבח:

תהי על חטאו · כד יתוב ויעזר ליד מרה: כי בעלמה יסלח לה · ובאחרית יוקרה:

רב אלה وتمامه וכי בשם וישרו אלקטף:
ראשונה יסעו ויכהן אלעזר וגו״

f. 70 ويتمر יתהלל وبيت دران وبيت مرقه لادونن هكهن هجدول فينحس
رصون يهوه عليو امين وهم كما ترى

כי בשם יהוה נקרא[1] · ונאמר ברוך אתה יהוה אלהינו · אשר בחרת לנו · על יד אדונן משה נבינו · ובראשי חדשים אסגלתנו · בחשבן צדיק צוֹיתנו · בהם נקריב עלה · לך[2] פרים ואילים וכבשים · ומנחתם ונסכיהם · ושעירי עזים לחטאת · זה ברהותה[3] · ובזאת הימים צלותינו ומקרתינו ותפלותינו תחת קרבנינו · בזאת פנותה הארורה · הסירה מעלינו · והשיב רצונך קרוב אלינו · אמן אהיה אשר אהיה · ברחמיך וחסדיך · ובעמל הזכאים עבדיך · אברהם ויצחק ויעקב · ויוסף ואדונן משה נבינו · ואהרן ואלעזר ואיתמר ופינחס · ויהושע וכלב והמלאכים הקדושים · והשבעים הזקנים · וקדוש הרגריזים בית אל · שלמך עליהם כלם · *ברוך יהוה[4] · יהוה אלהינו יהוה אחד · ישתבח אלהים לית אלה אלא אחד:

יתהלל אלהינו יהוה אַל רחום וחנון סלח לעמך ישראל הסגודים להרגריזים אשר פדית יהוה: לית אלה. אלא אחד:

אַל שדי נראה · לאבינו הרעי · יעקב אשר אמר · האלהים הרעי:
בריתך יהוה אלהינו · זכור לנו · והשיב רצונך[5] · קרוב אלינו:
גדול[6] אתה יהוה · ירך לא תקצר · גדול הגדולים · יכל על כל מה דו בעי:
דבר יהוה אל משה · חקים ומשפטים · צדיקים כלם · טובי שמוריון:

[1] L4 אקרא. [2] Cr 18, f. 86b om. [3] L3 ברוההה, and so often. [4] L3, O2 om. [5] O2 ברצונך. [6] O2 ins. יהוה.

האל אתה יהוה[1] · צויתנו בתורה · נקריב קרבנים[2] · בראשי חדשים:
ובראשי חדשיכם · תקריבו עלה ליהוה · צלותינו קרבנינו · ברחמיך קבלנו:
זה בפנותה · הסירה מעלינו · זכור לנו ברית · אברהם ויצחק ויעקב:
חי אתה לעולם · ואין אלהים עמך · חיי נפשותינו · במקרא שמך:
טרם הכל אתה · ואחר הכל אתה · טהרנו מכל טמא · ושוב עלינו:
יהוה אלהיני · יהוה אחד · יהוה הוא האלהים · אין עוד מלבדו:
כי ידין יהוה[3] עמו · ועל עבדיו יתנחם · כי יראה כי אזלת יד · ואפס עצור ועזוב:
לישועתך קויתי · יהוה אלהים[4] · לנו מן פנותה הושיע · וקבל שובתינו:
מי גוי גדול אשר לו · אלהים קרובים אליו · כיהוה אלהינו · בכל קראנו אליו:
נורא תהלת · עשה פליה · נאמן בך · ובמשה נביך[5]:
סלח לנו מרי · | ולאבותינו בחסדיך · מכל אשר חטינו · ושגגנו ופשענו: f. 71
על פתח רחמיך · יהוה עמדנו · בזה ראש החדש · בריך ומברך עלינו:
פרד אתה יהוה · חשבנך חכמנו · נדע ממנו · צדיק החדשים:
צמתנו יהוה · במקדשך הקדש · כצמות הירח * והשמש · בזה[6] ראש החדש:
קומה יהוה · אתנו על דתך · דת אדונן משה · שליחך ובן ביתך:
ראו עתה · כי אני אני הוא · ואין אלהים עמדי · אני אמית ואחיי:
שמע נקאתינו · וקבל צלותינו · ושים לנו שלום · ואבד שנאינו:
תמים פעלו · תמיד נסיד לו · סהדה קשיטה · לית אלה אלא אחד:
לית אלה אלא אחד:

ויישתבח:

בגדלו יצליח עובדך · וינפש לך מכל ארצמה: ויחילך וימלא ידך · וישוי לך שדכה ושלמה: וישיב עליך מן ברכת נביך ומלמדך · ויזכר לך קיאמה:
ולקול צבעך ישמע: בקדוש מה ביר בתורה התמימה: ובראשי חדשיכם: תקריבו עלה ליהוה:

جوابه פרים בני בקר שנים וגו"

ويتمم תורה وكرزته ثلاثه ויהוה אל רחום וחנון ודראן חילה רמה שמע בקלן ומרקה אלהים אל עליון והא מלך רחמן ויישתבח:

בגדלו בחרך אה ישראל · ותלא מעליך רגזה: והצילך ממצרים במופתים · ואלבישך נזר עזה: על יד הנבי[7] הנאמן · דחכם השם וקעם על רזה:
הוא משה השליח שליח עלמה[8] ואחרית: דפקד במכסות נפשות תקח וממחרית: והיה לכם למשמרת: עד ארבעה עשר יום לחדש הזה:

[1] L3, 4, Cr18 om. [2] Cr18 "נינו. [3] O2, L3, 4 om. [4] Cr18 אלהינו.
[5] L3 עברך. [6] O2 והחרש בואת. [7] L3 om. [8] L3 עליו.

רב אלה وتمامه וכי בשם וישרו القطف
באו ורשו את הארץ ונו״

f. 73b ויתמר כרזנה שלשה ויתהלל تقيل ובריך אלהנו ויהוה אלה خفيف ונברך
והמוסף בה כמה מתקדם רמשה ואלהי אברהם לך נברך ואז ישר خفيف
ונרבי כתבה קדישה ונשׂי כהלן כלה ושבחו العادة ודראן מברכו ומרקה
אלהים רחמנה ואחד הוא יהוה הנכבד خفيف וישתבח:

הנאדרי בקדש: בגדלו הציל אבהתן ממצרים · במופתים ששה וחמש: בזה
חדש הראישון · דגלגיו אתפרש: על יד הנבי הנאמן · דלערפלה נגש:
טובך תתפלל בתפלותו: להתמיד ביחדאותו: דצמת בחכמתו: בין חירה
והשמש:

f. 74 רב אלה وتمامه ויתמר כי בשם ויתרבי כלה ויצאו בה שני מכתבים | וילבו
קטף הזכאים וכי בשם ושוב מחרון אפך ושמע ישראל והמקרא על
המכתבים ובראשי · ויתמר אתהו דבריך עלמה كلها והסגודות שלשה
الاولة החדש הזה לכם ראש החדשים ראישון הוא לכם לחדשי השנה:
تكرر مرتين

والثالثة בריך ומברך עלינן ובראשי חדשיכם תקריבו עלה ליהוה זאת
החדש בחדשו לחדשי השנה:

ויתמר יהוה אֵל רחום וחנון ומרן יקבל צלואתיכון ויתמר:

אה[1] רחמנה אהיה אשר אהיה ארתי נפשאתן בטובך רבה אחס עלינן
ברחמיך עד לא ניבד הנהר לדכרון רחמיך · באריה דכל עלמה אתרחם עלינן
ברתותך עמי לחצן ולא תעביר על עקתה אבהן ובנים מתחנן למלכותך מרי
לא תיפך אפיך מנן לית בן נקום בגואיך אלא הך דת אלוף אה רחמנה[2] . . . .
לדכרון רחמיך:

ויתמר יתהלל אלהינו יהוה אֵל רחום וחנון ויתמר אדיק עלינן מרן كلها ומרי
בעמל תלתי שלמיה وهي الي الامام מרקה רצון ונו״[3]
יתהלל אלהינו יהוה אֵל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת:

וילבו וינחו בני ישראל מן העבדה وتمامه ויתמר אתי בשלם كلها ווּפה החדש
הזה לכם وتمامه وكرزنه ثلاثه فوق وتحت ולעלם תסתגר ולעלם תשתבח
ותתחסל הצלות בטוב:

الله لا يقطع لیشرال عاده אמן:

وكانو في سابق الزمان بعدما يختمو الصلاة يقرو من בראשית אל אל לבו لانهم
كانو يقسمو التوراه القديسه علي ايام الشهر وكل راس[4] شهر يختمو التوراه
مره واحده والله اعلم

[1] O 2 does not give this in full. [2] As before. [3] The prayer then follows (in L 4) as on p. 14 sq. [4] L 4 om.

צלות יום חדש הראישון צפרה אן אתא בשבת:[1]

O 2, f. 75b חילה דנשא מיתובית אברהם זכאה · אבי הנאמנים: ועתד מן חלציו נבינו משה · *דידעהו יהוה פנים אל פנים[2]: וצוהו אן יצוה עמו ישראל · במטר אהלין הערנים:

جوابه ויהי אברם בן תשעים ותשע שנים וגו״

ויתמר יתהלל وتمامه ויתמר דראן טבה דמיטב ומרקה הבו תשבחתה ואתהו רחמנה וישתבח:

חילה דנשא מיתובית יעקב וגו״[3]

f. 77 ויתמר יתהלל وتمامه ודראן אלה רב ומרקה אתהו עבודה ואלהים קמאה וישתבח:

לאלהון נברך דו בעל התקומה · מלך על כל מלך: מלוך קדמה וימה · התשבחן לו נערך: ונשלם על הדמע:

הנביא הכבד: בן עמרם ויוכבד: אשר כתב בכתבו הכבד: ויוסף הורד מצרימה:

جوابه من المقطفين ויקנאהו פוטיפר סריס פרעה וגו״

f. 78b ויתמר תורה צוה לנו وتمامه وكرزنه تلاته ויתהלל وتمامه ודראן סיאגים ומרקה אלהים קעימה ואלהים יחידאי ויתמר ישתבח من قول *الامام مرجان[4] الدنفي رصون الله عليو

עני הדרושים: בגדלו בחר עמו ישראל · ושמון מכל העמים קדישים: ואפרש לון שבים ומועדים · גלגיון מתפרשים: מן כלילון דן ירחה קדמה · דבו צאו ממצרים חמישים: על יד הנבי הנאמן · דמע בני שם:

הוא משה בן עמרם נביכם · השליח הסגיל: דביאר בקדש ספרכם · כתבו הגדיל[5]: החדש הזה לכם ראש החדשים:

רב אלה وتمامه וכי בשם וישרו הזקנים אלקטף:

ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה וגו״

[6]ישתבח עבוד סימניה ופליאתה ויתרבי אלה אלהיה:

f. 81 ויתמר كرزنه تلاته خفيف ויתהלל تقيل ודראן חילה רמה שמע בקלן ומרקה אלהים אל עליון והא מלך רחמן خفيف ويقول الامام ישתבח:

תהותה הסאה · והתהבים יתחנו: טובינו אן נעמד · פני יהוה אלהינו:

جوابه דלעלם ברישה ובעקבה בריך אלהנו تقيل

[1] O 1, O 2, f. 74b, L 3, f. 58, L 4, f. 65b, beginning as above, p. 125, to the second ישתבח, which is as given here. [2] O 1 דמע הנאמנים. [3] With the Qataf as above, p. 125. [4] O 2 אבבכוה, O 1 والد والد كاتبه. [5] O 2, L 4 הסגיל (from the line above). [6] Said at intervals in the reading.

ויהוה אלה תקיל ביית וביית ויתמר כימי מן מימר עבד יהוה בן
שלמה ירחמו יהוה אמן:

אלהי מן לא לו לא[1] אם ולא אב · והוא לכל הבשר אב · ובדילה השכין
הכרובים ולחט[2] החרב · ליסרות נפשו ובו יתקלץ:

אלהי מן לית אתחוי[3] כותו בעלמה · והוה איש צדיק ותמים הלוך לפני יהוה ·
ונח מצא חן בעיני יהוה · טובי הקרובים וטוב דשחר וקרץ:

אלהי מן אמלל במחזה · אשר מחזה שדי יחזה · וקרא שם המקום ההוא יהוה
יחזה · ונברכו בו כל גוי הארץ:

אלהי מן בארץ הקדושה אתנזר · וממנה ימין ושמאל לא צא ולא סר · גר
בארץ הזאת ואהיה לך מגן ועזר · ואברכך ובברכה תתפרץ:

אלהי מן דאמר לבניו הקבצו · ושמעו ואל תערצו · קומה יהוה ויפוצו ·
ונדחיכון יקבץ[4]:

אלהי מן בגדיו באהב מרו אפשיט · ולכל הארצות השביר ועביט · ויוסף הוא
השליט · והוא המשביר לכל עם הארץ:

אלהי מן הסתיר פניו כי ירא מהביט · אל האלהים וראה בעין הקשט · ותמונת
יהוה יביט · דלית לו גבול ולא קץ:

אלהי מן דשוי בעמלו המרצי · מן חלקי יהוה שבעה וחצי ואחד וחצי ·
פעל ידו תרצי · ומתני קמיו מחץ:

אלהי מן אמשח בשמן · המשחה ולבש מעיל ואפוד וחשן · ונשיא נשיאי הלוים
אלעזר בן אהרן הכהן · דלבו[5] באורים והתמים מנצנץ:

אלהי הפוקיד על משכן יהוה הממן · דמצא בעיני יהוה חן · ומשמרתו[6] ביד
איתמר בן אהרן הכהן · בכל רמש וקרץ:

אלהי הקנאה דקנא לאל קעים · ונתן לו ברית שלם · והיתה לו ולזרעו אחריו
ברית כהנת עולם · תחת אשר קנא לאלהי השמים והארץ:

אלהי תלמוד דמע כל קדקד · דאפשט עליו מן זכותו בגד · ולפני אלעזר
הכהן יעמד · ולשבעה גוים לחם ולחץ[7]:

f. 82 אלהי מי אחם[8] עמה על מי אור פניו דנע · וקם את הארץ הכשרנה · זולתי
כלב בן יפנה הוא יראנה · ולו אתן את הארץ:

ברכת אהלין תקום לך ולכל עמך · ובמיני הברכות יברכך ולך יסמך · יצוה
יהוה אתך את הברכה באסימך · ובכל משלח ידיך וברכך בארץ:

אמן אהיה אשר אהיה:

עורן כן עליו עוד לו עוד ירחמו יהוה אמן:

נעבר בפתח שער המדע · ונפתח פתח ונדרש: זכרון שם י·ה·ו·ה מחיי

[1] O1, 2 om. [2] O2 ולהט. [3] O1, 2 אתחוי. [4] O2 יקבצו. [5] L3 דבו.
[6] O1, L3, 4 תם״. [7] O2 ולחץ. [8] O1, L3 אחץ.

כל נפש: חי תמיד לעולם · אלהי מעון הקדש: אשר בחר בך אה ישראל · ושמך עם קדש: ואסגלך בארבע אקרים · כל אקר לו שרש: מכתב ונבי וכהן · ופעלת יהוה מקדש: ומועדים קדישים · וזה ראש חדש: הראישון לחדשי השנה · ולו שמות תתפרש: ובו סודים מתפתרים · כל סוד ולו שרש: וקרבן הנשיאים · כל יום קרבן חדש: נשיא אחד ליום · אל לילת ארבע עש: ר וכל ישראל אל · מקום הטהרה יתכנש: ותקום רחותה ביום ההוא · ובדקטים[1] יתחדש: מוסף קרבן הפסח · ותיכלו צלי אש: על מצות ומרורים · בשמח ורגש: זבח תודה ושלמים · ועלה ומנחה אקרש: ואתכון[2] בזה היום · שבת וראש חדש: יחני יתך במועדיך · ותמטי לכל בלש: ותנים יומה חדים · *מן בצלותה אכנש[3]: בקדוש שמו הגדול · הנאדרי[4] בקדש:

אמן אהיה אשר אהיה:

המימר בזה סגי · בעורן זה העדן נימרו: כי בזה חדש רזים · רבים אזכרו: גלים לעיניכם · כל חכום יפתרו: פתח עיניך ושמע · צדיקות מימרו: כי זה חדש האביב · בו מופתים אתמסרו: ומות בבורים ומגיפות · בכל בית צררו: על פרעה וכל מצרים: אשר ביהוה כפרו: וישראל צאו ביד רמה · בשמח ואיקרו: וזבחו ופסחו · ואקריבו ואשירו: ובו אתחדש יומי רחותה · המשכן והדרו: ועמוד אשתה ועננה · ברמשו וצפרו: טוביכון אה שמועיה · תורותיו תשמרו: ותפש מה בידך מן אימנות משה · תמטי כל מסברו: *ותדרש מרך[5] תמיד · בכל עת בנצירו: אולי יקבלך · וישם לך פשרו: ושביכון טבין מן אלה · סדרה דאסתדרו: ותנים יומה חדים · מאה שנה באיקרו:

אמן אהיה אשר אהיה:

יום השביעי קדש · ועקובתו רמה: מן רישה ועד עקבה · והוא קדש ואנשמה: שרי בין הימים · הך מלך בין עמה: בכבודו ומוקרו · על כסאו קעמה: ויומיה בתשמישותו · הך צבאות ריאמה: יצמטו מה יצרך אליו · מן משתותה ולחמה: סגיל בקדישותו · מן יומה דאשתמה: ושמירות קדשו · לסגיל עלמה: דאפרש לון מועדים · על יד קטף כל נשמה: מנון זה חדש הראישון[6] אשר אתא בזה יום השבת · דאתקרי ריש ירחה קדמה: דבו שמח לישראל · ובו אתפדו מן ארצמה: ראש חדשי השנה · דבו יאכל קרבן יהוה: במקום המבחר · נגד גבעת עלמה: ימטנוכון יהוה לזה · אה מן דאכבה קעמה: ותעשו יתה[7] בשמח · ושדכה ושלמה: ואתון שלומים מכל רע · סהבה ועלימה: בקדוש מן דאמר · בכתבו הרמה: על יד משה נביו · כי שבת היום ליהוה:

אמן אהיה אשר אהיה:

[1] O 1, 2, L 4 טס״. [2] L 4 ואהכבן. [3] O 2 אה מן אנה אתכנש. [4] O 1, 2 דו נא״.
[5] O 1 ודרש מרך, L 3, 4 ואדרש רבך. [6] O 1, L 3, 4 om. [7] O 2 אתו.

שבת מברך עליכם · סדרה דאתכנשו: ירחיב יהוה לחציכם · ותמטון מה תדרשו: ויקבל יהוה מכם · ממו מה תבלשו: | *ויאמנכון ממה תיראו · ודבביכון יכחשו[1]: ויגלי *הרצון ביומיכון[2] · על אתר קדשו: *ומאה שנה תעשו מועדיכם · בעמל משה אישו[3]: *וישמר יהוה חייכון[4] · ומן טובו לא תמושו: ושביכון טבין מן אלה · מי[5] אנה אתכנשו:

f. 83

אמן אהיה אשר אהיה:

ברוך אתה בחסדך · ברחמיך עני שיאלינו: ברוך שמך בפיאנו · ובפי כל קהלינו: בספרך הגדול נלמד · כל ימי חיינו:

جوابه יתברך אלה ולית כותה · רבותה לה: בכל הימים · רבותה לה: סגי מכן · רבותה לה: ישר *ושביך טבן · וברוך אלהינו: ישר ושביך טבן · וברוך שמו[6] לעולם:

ויתמר נברך והמוסף בה ויתמר אלהי אברהם לך נברך ואז ישר ויחנו[7] אל הטבעת בשני מכתבים ויתמר ניזל וגדול אלה وتمامه וילבו כי בשם ושוב מחרון אפך ושמע ישראל ויתמר מן אדיק עלינן מרן المناط ويقال منها א·ב·נ·ד·ה·ו·ז·ל·ע·ר·ש·ת· וילבו וינחו בני ישראל מן העבדה ויתמר שבחו[8] מן מימר הזקן טביה בן יצחק הכהן ירחמו יהוה אמן · ובו בגן עדן יזמן אמן:

טף דברי על השפת · ים הדעת והחכמה:
ברוח הקדש ושפת · לשני והמלל ממו:
יומה הדן ורוח מרחפת · על פני בנשמו:
הכסף לבי למדכר · התמיד בריאמו:
כאשר עשו הישר · אבהתי עדן קמו:
התשבחן בקול יתר · רב שריר לית כמו:
נשאו המימר שם · בזמירות ורוממו:
האל המלך לכל עלמה · הממן ברבות עצמו:
יהוה גבור במלחמה · יהוה שמו:

יתרבי זה השם הגדול · היכול האל הקדש: אל ראה אל חיול · הנכבר המדרש: הנמצא בכל גבול · ולכל גבול תפש: סבול העולמים · בנדלו

[1] O2: וממה היראו יאמנכם · ולחציכון יתנפשו probably for the sake of the rhyme in the former half of the line: so below. [2] O2 רצונו לכם; O1 הר״ ביומי הכהן הרב אשר · בחרו יהוה וקדשו: יאריך אלה בחייו · ולא יומש בחרו ושׂשו: וישמר וגו״. [3] L3, 4 om. [4] O2 וכן ישמר הייכם כלכם. [5] O2 אה מן. [6] O1 יתנים יום וב״ אל״. [7] O2 وينزلو. [8] L3 has שבחו المتقدم ذكرها في عادة عشية وبعده יהמר ויעבר יהוה על פניו ויקרא יהוה יהוה אל רחום וחנון כלח לעמך ישראל הסגורים להרגריזים אשר פרית יהוה · לית אלה אלא אחר: L3, 4 omit the next piece: O1 substitutes תשבחתה נשבח as on p. 116.

המתפרש: גאתו ורבותו ריאמים · בון כל כלום כנש: ביהוה היה שמים · והארץ הך בלש: האור והרוח והמים · ועפר והאור הוא האש: מהם קם עלמה · כל עץ ודשא ורמש: וכל חיה וכל בהמה · וכל עוף וכל נפש: ואדם בצלם והדמה · יאמר בלשן הקדש: מי כמוך באילים יהוה · מי כמוך נאדרי בקדש:

נשבח שם הבריו · השופט אל אמונה: דצער אדם ודבריו · ברב המדע והבינה: ואבדילו בצלם · והמלל בלשנה: ובחר מן זרעו עם רם · ישראל באלפנה: אלפן קדש מתריאם · והרגריזים ומשכנה: על יד בני עמרם · משה ואהרן כהנה: אשר הוציאו על ידם · מידי כל שנא: | במופתים אנגדם · למות כל זידנה: בחדש הזה ופקדם · בעשות קרבנה: ואמר בספרכם · לנגלאית רצונה: ראישון הוא לכם · לחדשי השנה:

f. 84

יהוה הוא האלהים הממן בתמיד לזה: יה″ ה″ הא″ האחד דלא מקום יאחזה: יה″ ה″ הא″ דשלח משה ואימנו על נסתר רזה: יה″ ה″ הא″ דאפרש על ידו שבתות ומועדים וחדשים געוזה: יה″ ה″ הא″ דשם שבתה וירחה קדמה מזדמן זה בזה: יה″ ה″ הא″ דאמר והיה לכם למשמרת עד ארבעה עשר יום לחדש הזה:

תלו ידיכון ואמרו وتمامه

לרבה وتمامه

לאלה המרות המיטיב: לאלה היהוב היצוב המגיב: לאלה דשלח משה בתורה ומה לגוה כתיב: לאלה דצמת בין הירח והשמש במגדל כמה אתחשב: לאלה דאמר שמור את חדש האביב: לנצעיו כל קרביה וממן עד לעלם:

תלו ידיכון ואמרו:

אכרז לאלה בקל רם · ואפרש בפניו שתי ידי: ואשול לו בקיאם · זכאים בעלמה אנדי: ראשם מי אמר אליו · אני אל שדי: ומי דאמר עליו · ויצא יצחק לשוח בשדי: ומי נדר בממלליו · אם יהיה עמדי: ומי אמר והנה אנחנו · מאלמים אלמים בתוך השדי: ובנביות משה נבינו · דאמר לו והיה בעבר כבדי: אן ישמע קל צבענו · ולן מכל עקה יפדי:

בצדקתו אלה רחמן ורתאה:

אלהי אהרן הכהן · שרת משכן קדישותך: ואלעזר ואיתמר ככן · הכהנים ברבותך: ופינחס אשר מאן · המגיפה לבוא אל ביתך: בקנאו את קנאת אלהו · סב אגר טב על עדתך: והיתה לו ולזרעו · ברית כהנת עולמותך: בעמלם אה קהלה · ירוח את עקתך: וירפאך מכל חלה · ויאמן יראתך: ויבד כל דבביך · סנאי חטותך: ויקים מה בכתביך · לך ולבנך ולבתך: ואיבתי את איביך · ויאהב אתך ואת משפחתך: ויסגי לך כל טוב · ויזכר ברית

אבהתך: ויסלח לך כל חוב · ולא יפיר בריתך: וישמך ממו קרוב · ולא ירחק אתך: ויסעדך על משמר · זבני אמנותך: בכל פקוד וגזר · על פי תורותך: ויתן לך איקר · וישמע קל צבעתך: ותרבי בעלמה ותפרי · וירבי פרותך: והברכה בביתך תשרי · וירבי את עשותך: בעמל השלשה השלמים · דבון קיאם ממלכותך: ובנבי דקרא לך ולזרעך · ואמר על אורתך: ברוך אתה בבאך · וברוך אתה בציאתך:

אמן אהיה אשר אהיה:

ישבת חדש הראישון · מוראו עליך יפת: דבו הירח והשמש אתכנשון · לנו כנות כשית: שלשה זבנים לו צמר · ולון חכומה לצמיתית: וכמה במעלה אתעבד · עורן תעשה בתחתית: כן שלשה לך חדד · ואנון לכם הרת: המכתב והכהן והקרבן · לפניך ישית: ששה לנו זה זבן · מכם אמן לא יכרית: המכתב והכהן הגדול · והשבת והקרבן לא ישבית: וחדש והצמות בגבול · עברים לקוממית: חדותך בעדניכם · בטב שמח גלי לעמית: יהונו בריכין עליכם · ולכל קהליכם בטב חדות: וכן ישמר חייכם כלכם · ויפתח פניכון טב דלת: וישבת דכרן דבביכם · וחמס משפטון יכפית: ויקים מימרו בששי · בעשור לחדש לקחת: ויקחו להם איש שה · לבית אבות שה לבית:

תנים יומה מאה שנה · עבדכון יימר לוכון: בזהו ובששו ושדכנה · תעשו יומי מועדיכון: אה עדת יהוה · השמרים במכון: | ילבשכם בגד האימה · ויהי אתכם וירכנוכון: ויותיר ממצאכם · לעולם בקיאם אלפניכון: ומועד הפסח יעבר עליכון · ואתון בשמחיכון: ויתלי הרגז מכם · ויגלי הרצון ביומיכון: משלשה אבותיכם · ויוסף אביכון: ובעמל אהרן ואלעזר · ואיתמר ופינחס כהניכון: ובעמל דמע כל הבשר · אדונן משה נביכון: ואשול תפשטו עדרי · כי אני השמש עבדכון: ובחיך שים דברי · בטב מדבר ביניכון: וחתמת מימרי · בן ירתי חייכון: f. 85

ויעבר יהוה על פניו وتمامه

ويتمر דראן מברכו וכי בשם وقطف للحلقه تقدم ذكره في صلات عشيه ويطلعو من الحلقه في اثني كلها ويتمر نشاوي كهالن كلها بيت وبيت خفيف ويتمر שירה מן מימר אדונן הרבן יוסף רצון יהוה עליו אמן אמן:

אהיה אשר אהיה · יהוה אלהינו: המלך הגדול · מלוך כל רוחינו: נשבח שמו הקדוש · ברכיות פממינו: אמר לנו בתורה · על יד משה נבינו: כי בשם יהוה אקרא · והבו גדל לאלהינו:

בך נאמן תמיד · ונמות על תורותך: ובנביך משה · עבדך ובן ביתך: ובכהנים המשחים · שמשי קדישותך: ובהרגריזים הקדוש · ביתך והר נחלתך: עליהם השלום · מן ישראל עדתך:

גלנו הלשן כלכם · וטהרו הפמם: בשלום על משה · הסגיל בן עמרם: נביא
ליח כוׄתו · לא יקום ולא קם: נביא צדיק נאמן · דמע בני אדם: זה
הנביא שמו משה · אקרו עליו שלם:

דבר יהוה אל משה · אה נביי ושמשי: אני אדבר לך · מן לבי ונפשי: ואתן
לך שני לוׄחות · בריתי וקדשי: והתורה והמצוׄה · מן יד קדשי: והכוכבים
ישתחוׄו לך · אה משה אה משה:

המועדים אפרש לך · ויום השבת הקדש: לית כוׄתו מועד · ולא ראש חדש:
זה יום שבת ומועד · וזה יום חדש: הראישון לחדשי השנה · ויום שבת
וקדש: בחדש הראישון · בארבעה עשר יום לחדש:

ותצלי על הרגריזים · קדש כל טבר: ותזבח עליו קרבן · ותדר נדר: אתה
ובנך ובתך · וכל מן עליך יעבר: כאשר אמר בתורה · על יד דמע כל
הבשר: והיה לכם למשמרת · עד ארבעה עשר:

זכרון שם יהוה · הצדיק והישר: ישתבח שמו הקדוש · ויתחיל ויתוקר: אולי
יקבל מדרשך · וירג[1] מפניך כל גבר: בעמל נביך משה · דמע כל הבשר:
ויברכך בברכת הכהנים הקדושים · אהרן ואלעזר ואיתמר: ומן ברכת זה
מכתב אבישע · בן פינחס בן אלעזר: ושביכון טבין מן אלה · אה מן אנה
אסתדר:

אמרנו: ונאמר[2]:

לך אלהינו נברך · לך אלהינו נהלל: לך אלהינו נסגד · לך אלהינו נגדל: לך
נתן תשבחן ורבואן · על הרגריזים בית אֿל: לך נרומם ונשבח · שמך
הגדיל: ונימר שלום יהוה על משה · הנבי הסגיל:

מ׳ · ארש שם משה · בן עמרם נביכם: מן ברכאתו יתן לכם · ומן ברכת
מועדיכם: ראשם מועד הפסח · דבו מיכל קרבניכם: והשני חג המצות ·
בו תחגו אל קדש טבריכם: | כל שנה ואתון בחסד · וכן ישמר חייכם: f. 86

נתן לוכון ברכה · מן ברכת הכהנים: ואני אברך אתכם · אה סדר זימונים:
אני שמי יוסף · גדול הכהנים: חליפת מן קנא · וקטל הזנים: הוא סהבי
פינחס · דמע המימנים[3]: מן ברכאתו ישיב עלינן[4] · ועליכון אה זימונים[5]:

מועד הפסח מה טבו · דו[6] למועדים ארֿש: שבת *ומועד ופסח[7] · ומיכל
קרבן צלי אש: על מצות ומרורים יאכלהו · בשמח וברגש: ויקום כל איש
ויפתח פמו · בלשן הקדש: ויחתם שירתה במימר · תנים יומה אה עם קדש:

שלום לך יום השבת · לית כוׄתך מועד: ולא ראש חדש · ולא יום כבד:
קדשך יהוה · על יד בן יוכבד: שלום יהוה עליו · ועל כל שביע[8] ומועד:

[1] L3 יאריג, O 1, L4 ירינ. [2] As above, p. 107. [3] O 1, 2 הנאמנים. [4] O 2 צליכון.
[5] O 1, L3, 4 וקׄנים. [6] O 1, 2 om. [7] O 1 ומ״ הפסח, O 2 מ״ הפ״. [8] L4 שבת.

שבת קדש ומועד קדש · אפרש מרן לוכון: וזה ראש חדש · מברך עליכון: אה כהנים ואה שמרים · ישמר יהוה חייכון: בעמל מי קבל התורה ·[1] בן עמרם נביכון: וישא אהרן את ידו על העם · ויברכנוכון:

هذا البيت لسيدنا فينخس رضون يهوة عليو

נחתם שירתה · ונימר מימרים: לסדר ישראל · יפשטו עדרים: למסכין סהבי יוסף · זה המשירים: בחייכון לא תסבו עליו · בזאת המימרים:

תנים יומה תנים · מאה שנה אה זימונים: תנים יומה תנים · תעשונה[2] סגי שנים: בעמל הנבי משה · דמע הנאמנים: וכן ישמר חייכם[3] כלכם · מן כהנים וארכונים: ושביכן טבין מן אלה · אה מן אנה מזדמנים:

אין כיהוה אלהינו:

ايضاً عليه شيره لكاتبها الفقير غزال ابن المرحوم اسحاق هكهن عفي عنه مولاه امين

[4] אל האל בו החל · בזאת מימרי: ואשימו[5] עלי טור · מן טורי דברי: עד אשיג פגעי · *ומה עליו סוברי[6]: זה[7] השם אשר · אלהי בו אתקרי: *ייהיויה השם · דבו יהי פתרי[8]: אהיה אשר אהיה · אשר אמרו מרי: להנבי בתורה[8] זה שמי לעולם · וזה זכרי:

בעבור כן החלתי · באהלין ואמרתי: זאת הדבירות[9] · והדרך הלכתי: עד אמטית מנחי · ופגעי ובעותי: מן רזי המדע[10] · אשר אליו *נכספותי: טובי[11] אשבח תמיד · כל ארך חיותי: לאל העני אתי · ביום צרתי: ויהי עמדי בדרך · אשר הלכתי:

גלוג עלמה המדע[12] · גלוג בנור נצנץ · על מן אתגלג בו · ובפאתיו[13] אתפרץ: וחשק למימריו · ועורי[14] כן חפץ: מלי הנבי בתורה · ומה בו[15] אתקבץ: יקום לך ולבנך · בכל רמש וקרץ: שרשו לאבותיך · מן הברכה חליץ: יתן לך האלהים מטל השמים · ומשמני הארץ:

דע אה חברי מלי · אחשב אל חשבני: כי הו מתרכב במדכר · הנבי הכני: אשר על דכרנו · קם דמים בניאני: ועל זכרון מופתיו · דבאו על כל זידני: | מאז מה דברו · מרה במדבר סיני: ויקרא אליו אלהים · מתוך הסני: ויאמר משה · ויאמר הנני: f. 87

הדבר הנה[16] סגי · מתותר הפתרה: מה עשה[17] במטה · ואתהפך נחש והי

[1] O 1, 2 ins. משה. [2] O 2 תעשו. [3] O 2 הכם. [4] The text is here given as in L4, which was written by Tabiah (غزال). Not in O 1. [5] O 2 ואשים. [6] O 2 ומי בו אקרי. [7] O 2 ins. הוא. [8] O 2 om. [9] O 2 הדברים. [10] O 2 החכמה. [11] O 2 נכספתי · לאוי. [12] O 2 ההכמה. [13] O 2 ובכל פאתי. [14] O 2 ולדבריו. [15] L3, O 2 בה. [16] O 2 אנה. [17] L3 עבר.

אפרה: עת ראה אתה משה · וייראׁ וינס ויברח: מפני הנחש ואמר לו · מרה אל תירא: שלח ידך ואחז בזנבו · ויהי למטה ושרא: מה בידו בתוך חיקו · ובתר אהן דברה: ויאמר יהוה אל אהרן · לך לקראת משה המדברה:

וילך אהרן בשמח · והששו בלבו: ויפגשהו וישק לו · עת אתא אל קרבו: ויגד משה לאהרן · דבר מרן בחדבו: ויעש האותות · לעיני העם כמה צוו: ויאמנו העם · באלהים ובכתבו: וישמעו כי פקד · יהוה עמו[1] דאהבו: וכי ראה את ענים[2] · ויקדו וישתחוו:

זרח[3] משה וזרז *למנוז · על מצרים הכפורים[4]: ופרט המופתים · על פי מרן בדברים: במהפך המטה תנין · והדם *במי הסוררים: והצפרדעים ויצברו · אתם חמרים חמרים[5]: ותהי הכנים באדם ובבהמה · ויבא ערב *בכל האתרים[6]: והפלא יה בין מקנה ישראל · וימת כל מקנה מצרים: והשחין והברד · לאדם והזרע[7] צררים: והארבה אכל · את כל הנשארים: ויהי חשך אפלה · בכל ארץ מצרים:

אמרנו: ונאמר:

לדכרן זה החדש · ולפחרו נחדש: ולמופתיו נפתר · ואל מה בו אתפרש: בו מת בכורי מצראי · ובכורי ישראל קדש: בו צאו ישראל · *בשמח וברגש[8]: בו זבחו קרבן · ואכלו צלי אש: בו שפט זה היום · שבת קדש וראש חדש: בו אזדמן עורי · צמות הירח והשמש: בו תקחו הכשבים · ומן העזים תכנש: והיה לכם למשמרת · עד ארבעה עשר יום לחדש:

מה רב עקובת זה החדש · ומה רב העובדה: דיתעבד בו לכם · אה העם העדה: שמו מקור הרוח · מיום היסדה: ועד עתה בו השמח · כל שנה מתחדדה: הפסח לישראל · כל שנה מעתדה: למוקרו מן מרו · והכל לזה ידע: מה פקד בעבורו · והקצה בו סהדה: ושמרת את החקה · הזאת למועדה:

נסע רוח מאת יהוה · ונשא את עמו ואנישון: שפתי[9] ים סוף · והמצרים יחלשון: וייראו העם מהם · ויאמר משה קרשון: וראו את ישועת יהוה · וצפו שפיפות מעשון: כי *אתם ראיתם אתם · היום ברכבון[10] ופרשון: לא תוסיפון לראותם עוד · ולא בון תתכנשון: עד עולם מאבידים · [11]יום השאל יורשון: יהוה ילחם לכם · ואתם תחרישון:

סמן מעבר ים סוף[12] · לישראל וחדו: גאלה להם הוה · ולהדבב אש בקש תוקדו: באו שנים עשר שבט · כמון הדרכים נפרדו: והמים להם חומה ·

[1] O 2 עם. [2] O 2 עניהם. [3] O 2 ins. נור. [4] O 2 למציל הטהורים.
[5] O 2 בו הסורים. [6] O 2 על הכפורים. [7] O 2 ולזרע. [8] O 2 ממצרים בר״.
[9] O 2 אל שפת. [10] O 2 היום ראים להם לרכ״. [11] O 2 ins. אל. [12] O 2 ספו.

מזה ומזה אתנגדו: וצאו מנה שלומים · ודבבון *אבידו: ובמצלות כמו[1] · אבן ירדו[2]: והם אשירו פם אחד · על *שלמה כלם[3] יחדו: ויאמנו ביהוה · ובמשה עבדו:

על זה אתר נעמד · ונודי לבעל הנכבדות[4]: על מה עשה עמנו · מן מאומים חסידות: שנר לנו בן עמרם · בנזרים ופקודות: ואנדה לנו תורה · ושני לוחות העדות: שלום יהוה עליו · מן פממים כבדות: דאתמר בדילו · בדיל[5] העמידות: פה אל פה אדבר בו · במראה ולא בחידות:

f. 88 שמחים נקום היום · ובכל יומם ולילה: | ונשלם על משה · ועל שבתה דבו לן מלא: ועל חדש הראישון · דקם *בו לן[6] נאלה: ועל מכתב אבישע · *דבו לך פלא[7]: ושלם עליך ישראל · אשר לך השלם סגולה: תתחני במועדיך · ואת החקים האלה: תעשה אתם בשמח · ורתות מטללה: ותנים יומה מאה שנה · ושביכון טבין מן אלה:

תנים יומה ותנים · שנים לא תכרת: בחייך בטב שמח · ויומיה כשית: קעום בעשות מועדיך · אל יום אחרית: וכן ישמר חייכם כלכם · ויפתח פניכון טב דלת: *בתלתה והפתור[8] · ומי אמלל מעל הכפרת: *וזרוקי את הדם[9] · מקטירי הקטרת: ובקדוש שמו ארך אפים · ורב חסד ואמת:

אין כיהוה אלהינו:

ויתמר דראן הא איקר רב ומרקה אתהו יהוה פעל כל עלמה ואחד הו יהוה הנכבד · ויתמר ישתבח · לא נדע בעלה:

*חילה דצמת[10] בין תלתה · זבנים לגו אהן יומה: שבת קדש וראש חדשיכם וראות קדש כל אלפנים · דאכתב[11] ביד כהני יהוה: ישיב יהוה *מברכאתו על מי אנה מזדמנים[12] · ויפרו וירבו בעלמה: בתפלות דמע הנאמנים · דו[11] קטף כל נשמה:

הו משה דלערפלה נגש: דביאר בספרו הקדש: בחדש הראישון בארבעה עשר יום לחדש: בין הערבים פסח ליהוה:

רב אלה وتمامه

עליו עוד ישתבח לאדונן הרבן פינחס רצון וגו״

[13]דנלא גלנאי[14] עשות יכלותו · על יד שליח צדיק נומיק נשיא נשיאי כל מיני: והציל עמו ישראל מן פרעה ועדתו · בעשרה מופתים סימני: בדן ירח הקדמה דבה בזאת השבתה עם שבתה תריון אצטמתו · הך מלך ומשני: קדש לנו קדש: וארש לגו ארש: דן עמו דן אתפרש: ועם עבראי נופי

[1] O 2 בו אשתמרו כצופרה וכמו. [2] O 2 וידו. [3] O 2 כל מלה. [4] O 2 הנבדות. [5] O 2 בגלל. [6] O 2 לך בו. [7] O 2 רשם בו לך פאלה, L 3 דרב לך בו פלא. [8] O 2 בשלשה ויוסף. [9] O 2 ובכהנים המשחים. [10] O 1, 2 בגרלו צ׳. [11] O 2 om. [12] O 2 מן ברכאתון על מן א׳ מזומן. [13] O 1, L 3, 4 omit this piece. [14] O 2 גנלאי.

דקמאי לכלילון לבש: מה שנה ביומיכון יתחדש: ומחניה רבתה באהלין מועדיה תתחני:

רב אלה وتمامه וכי בשם ויקטפו עשרת הדברים[1]:

وبعده יתמר זפה החדש הזה לכם וכרזנה שלשה فوق وتحت ويقولو الزفات

ויעש האותות לעיני העם وتمامه[2]

ששת ימים תאכל מצות וביום השביעי חג ליהוה אלהיך לא תעשה כל מלאכת עבֹדה:

ويتمر كرزنه تلاته ويقال اتي[3] فوق وتحت

f. 96 ويزفو החדש הזה לכם وكرزنه تلاته וישרו بقيت الكتف ثم يقال וזכרת כי עבד היית וגו׳

f. 97 ويتمر كرزنه تلاته فوق وتحت تقيل ויתהלל تقيل ויצא המכתב הקדוש ועמו מכתב אחר ויתמר אז ישר تقيل וילבו יהוה גבור במלחמה الاربع فصول برهج عظيم وبعده لما يبدو التحاتا וברב גאונך יתפנו הכהנים במכתבים אל הקהל וינשקו המכתבים בגדול החל ובקטן כלה ויימרו לכהנים מאה שנה ביומיכם יסי ولما يصلو עד יעבר עמך יהוה יתפנו הכהנים אל המזבח ويختمو אז ישר ויימר גדול הכהנים ראשה תהללות ויתמר אתהו כתבה רבה דאתינן נסגד קמיך كلها ונשוי כהלן וקדישה ואה רבה وتمامه והא כתיב (ז to א) ויתמר אהנו כתבה רבה דכל זכותה וילבו קבלו التلات فصول ושמע ישראל והמקרא על המכתבים ואל אהרן المتقدم ذكرها في عادة عشيه ويقال[4] علي كل وقفه منها ובבל אלהי מצרים אעשה שפטים אני יהוה وينقري بعده דבר אל אהרן ויתמר אתהו דבריך עלמה كلها ויתמר דכור מן מימר עבד יהוה בן שלמה ירחמו יהוה אמן:

חדש הראישון · גלגיו מתפרשים: בו שם יהוה לעמו · ממצרים נפושים: על יד בני עמרם · דמעי כל האנשים: במופתים רמים · גדלים וקשים: שנים עשר מספרם · מן ארבע אקרים מתפרשים: חתמתון מות הבכורים · בכורי הקדישים: ובכורי ישראל · בשמח וששים: עם אבהתון יצאים · ממצרים חמישים: ויאמר יהוה אל משה · אה דמע בני שם: החדש הזה לכם · ראש החדשים: ראישון הו לכם · לחדשי החדשים: דברו נא אל כל עדת בני[5] ישראל · יהיו מבקשים: בעשור לחדש הזה · יקחו כבשים: ובחמשה עשר יזבחו · הפסח ברמשים: שבת וחדש מברכים · עליכון וישים: יהוה ענני רחמיו · עליכון מתפרשים: ותעשו אתו בטוב · עמה המתכנשים: בדקטים מול הרגריזים · בחור המקדשים: *ביומי אדונן וגבירנן · לבוש בגדי הקדשים[6]:

[1] As above, p. 108. [2] Then follow thirty short headings of biblical passages. [3] As above, p. 114. [4] L4 ويزفو. [5] O1, L3, 4 om. [6] O1 omits these and the next two hemistichs.

יהוה ישמר חייו · וישם לו נפֿושים: וכן ישמר חייכם כלכם · מן אנשים ונשים: בעמל משה בן עמרם · דמע האנשים: אמרו אהיה אשר אהיה · אה עני הדרושים: ׳עני מדרש עבדיך · ושים לעמך נפֿושים: אהיה אשר אהיה · אה קדוש הקדושים: השיב לנו רצונך · על אתר הקדשים: חתמו צלותיכון · ואמרו ברכיות נפשים: כהלכון פם אחד · החדש הזה לכם ראש החדשים:

הסגודות ששה:

الأولى החדש הזה לכם ראש החדשים ראישון הוא לכם לחדשי השנה:

تكرر مرتين

الثالثة אדני יהוה אן ראית ברב גדל חסדך זכור לנו תפלות אדונן משה נביך אשר אמר פני גדלך שוב מחרון אפּך והנחם על הרעה לעמך זכור לאברהם ליצחק וליעקב עבדיך אשר נשבעת להם בך[1] · יברכך יהוה וישמרך יאיר יהוה פניו אליך ויחנך ישא יהוה פניו אליך וישם לך שלום:

f. 98 الرابعة אדוני יהוה .... חסדך מרי בעמל הנבי הצדיק[2] הנאמן משה עבדך ובכהנת שמשי משכן קדשך אהרן ואלעזר ואיתמר ופינחס ובזכרון הצדקים אברהם ויצחק ויעקב · בעמלם סלח נא לעון העם הזה בגדל חסדך וכאשר נשאת לעם הזה ממצרים ועד אנה ויאמר יהוה סלחתי כדבריך ואולם חי אני וימלא כבוד יהוה את כל הארץ:

الخامسة בריך ומברך עלינן ובראשי חדשיכם תקריבו עלה ליהוה · זאת עלת חדש בחדשו לחדשי השנה · יהוה אלהי אבותיכם יסף עליכם ככם אלף פעמים ויברך אתכם כאשר דבר לכם:

السادسة אדני[3] .... גדלך אל תשחית עמך ונחלתך אשר פדית ׳בגדלך אשר הוצאת ממצרים בידך החזקה · זכור לעבדיך לאברהם ליצחק וליעקב אל תפן אל קשה העם הזה ואל רשעו ואל חטאתו · יפתח יהוה לך את אוצרו הטוב את השמים לתת את מטר ארצך בעתו ולברך את כל מעשה ידך:

ויתמר יהוה אל רחום וחנון تقيل ויברך הכהן ויתמר מרן מן מימר עבד יהוה בן שלמה ירחמו יהוה אמן:

על חסול צלותה · נעמד ונפתח · פתח · בפתח · פיח המדרש:
כפי · בפי · ועל פי · פי[4] הפי · פיאנו *בפניו נפרש[5]:
מדע · עד ידע · במודע[6] · למודע · אן תדע[7] · בדעות הקדש:
קדש · בקדש · קדישות קדש[8] · קדשה דקדש · זה החדש:
הראישון · דבו ששון · ואקדשון · בקדשון · על יד מי לערפלה נגש:
נבי · רבי · צדיק צוי · לן בכתבי · מתוך עבי · הך לפּיד אש:

[1] O 2, L 4 om. [2] O 2, L 4 om. [3] As No. 3. [4] L 4 ins. פי. [5] O 1 בעפניו ונפ״. [6] O 2 om.; O 1 במוד. [7] O 2 ירע. [8] O 2, L 4 הקדש.

נורו תלי · בעלם גלי · לית הו פלי · אלא מלי · בנור פריש:
מן הסנה · אל טור סיני · בסימני · לכל סני · במיסני[1] · והם כ̇שש:
מאות אלף · לנו מוסף · במי יסף · במוסף · שבת ומועד קדש:
במתן · תן · לגו תן · תן · דיתן · וימתן · דו נאדרי בקדש:
שבח דטלמס · כל מי[2] פרס · והו מתפרס · בטל רסס · מחיי כל נפש:
בטובו ישמעך · וישמעך[3] · במשמעך · בשמעך · ולך ינפש:
מכל חיב · וכל אויב · לכל דבב · וזר לא יקרב · ואל המזבח[4] לא יגש:
ואן אתבעי · מן דבעי · במובאי[5] · ופגעי · ימטנך מה את דרש:
דרש · דרש · מן הקדש · במי הדרש · מן המדרש · ונפשו יקדש:
יקדשך · ויטהר נפשך · וינפשך · וילבישך · לבושך · בגדי הקדש:
ותתחני · במחני · ומחני[6] · יחני · יתך ויהי מחניך קדש:
ויטהרך · באתרך · במימרך · ויעמרך · באיקרך · ויעמר אתר הקדש:
ועליך ישקף · וירחף · ויאסף · במסף · מוסף · זה המועד ויחדש:
לך השמח · במי ישמח · כל מי[7] שמע · וישמח · במשמעו ויפרש:
כל עת חדי · במועדי · ומועדי · ומכל צדי · לך יפדי · מכל באש:
[8]ביומי אדונן · וגבירנן · ומצנפת ראשינן · ונור ענינן · לבוש בגדי הקדש:
אלה ישמרו · *ויעזרו · ויעמרו[9] · ויסני מספרו · ומכל עקה לו ינפש:
וכן ישמר חייכון · אתון וקהליכון · וככן בניכון · ותמטון לכל בלש:
תנים יומה · בכל יומה · ורחומה · בנחומה ·[10] לך אה עמה · ותתכנש:
ולך יסעד · בכל מועד · ומועד · ולך ינגד · ויגיד · ממגד · תבואת שמש:
דו קדש · מקדש · בקדישות קדש · הקדש · מחיי כל נפש:
יקבל צלותך · ובעותך · ותפלותך · ומקרת תורותך · ומה את דרש: f. 99
בקדוש מי אמר · על יד רום הבשר · אשר · ביאר · ספר · הברית מכתב קדש:
מועדי יהוה אשר תקראו אתם מקראי קדש:

יתהלל אלהים وتمامه

[11]מרן עליו עוד על השבת הזוכיר מן מימר כתובו אברהם בן יעקב בן אב סכוה הדנפי יסלח לו יהוה אמן:

פין נפתח · במיני תשבחתה · לבעל כל יכלתה · שמעיו צבעתה · וחכום כסיאתה · ועני בעותה · דו אלה רחמנה:
החי הפרד · הקדם הכבד · הרב[12] המכבד · הקרוב התמיד · דתודי ויסתגד · ארך אפים ורב חסד · *וכל בלעדיו[13] זידנה:

[1] O 1, 2, L 3 במסיני. [2] L 4 פי. [3] O 2 om. [4] L 4 הזבח. [5] L 4 במובעי. [6] L 3, O 1, 2 ומהחני. [7] O 2 עמי. [8] O 1 omits this and the next line. [9] O 2 ויוקרו · ויעמר אהרו. [10] O 2 ins. ומה. [11] The text of this piece is given as in O 1, f. 47, the author's autograph. [12] L 4 הרם. [13] O 2 ודבל״.

מה טב עובדו · ומה רם כבודו · ומה תם חסדו · ומה רב חסדו · דעלינו
אורידו · מודאה לו לבדו · נימר ברכיות לשנה:
על מה יהבנן · ובו אהבנן · וקדשנן · ואסגלנן · ועם קדש שמנן · ודת משה
חכמנן · נשמענה ונעשנה:
עד נרבי · ונתרבי · כד נשוי · במיתובי · לאשר מצוי · ממה אשתוי · בו לנו
בסרנה:
בסרן בראישון · והשמח והששון · דבו יתחדשון · מועדים מה דבשון · כל
שנה בחדשון · טוב מקרא קדושון · בין קהל כשרנה:
בחשבן מתנטר · מן הבריה[1] משתמר · מן אב הבשר · אל נח אל שם אל
עבר · לירושי הישר · לזרע בעל הנדר · מואקם חשבנה:
שלום יהוה על משה · רום כל אנשי · דלה מרה ארשה · ילך ליד הקשה ·
ואת עמו יושיע · מן ית[2] חבושי · ויגלי לון פרקנה:
ועשה הך דארפכד[3] · וליד עמו אוריד · מה על ידו אורד · וצוהון במכבד ·
החדש הזה ומעבד · בו בחמשה עשר בחסד · חקות קרבנה:
חקת עולם כל שנה · החדש הזה ראישונה · במובאו ששונה · ובסור במועד[4]
רצונה · ומעבד קרבנה · וזכרון פרקנה · מן משפט כל סנא:
כמה אפרש · וברך וקדש · מועד מקרא קדש · חקת עולם לא יורש · רק
אתה לו ירש · בארבעה עשר יום לחדש · לדורות כל שנה:
מזה היום רוחו תנשק · והרתו עליך תדיק[5] · במה תדבק ותדבק[6] · מן מעבד
הצדיק · ודם קרבנה תאריק · ואלה ישקף וידיק · עליכון ממעונה:
מה רם החדש הזה · דלבש נזר עזה · *וטב מובאו[7] מזה · שבתה וצמות
זה · עם קדישות הזה · ועליכון בזה ובזה · תרחף רוח הגנה:
בון[8] אלה יקבלך · ויאזין לפללך · ומכל רע יגאלך · וכל טוב ינמילך · ויברך
פעלך · אתה וכל קהלך · וישים דרגיך[9] סקפנה:
ויפרי פרותך · וירבי חדותך · ויעלי מיתוביתך · ויעני בעותך · ויטיב מתנותך ·
ויזרז בפצותך · וישיב לך רצונה:
ויעזר לך המשפט · וצדק צדק תשפט · ותקשיט ותתקשט · ותלך דרך המקלט ·
ומכל רע תמלט · ואתה לא תעבט · ועבטת גוים סגיאנה:
ותנים יומה כהלכון · טבין כל שביכון · ורש ירחיכון · ברך ומברך עליכון ·
וכל שנה ישוב לוכון · ואתם בשמחיכון · אמנים מכל דינה:
*ומועדיך תעבר[10] אה אחי · עליך בחדי וזהי · ואת מתחף בשמחי · בעמל
תלתה זכאהי · וזרעון עבראי · וקדוש שם י · ה · ו · ה · יכולה דיאנה:

[1] O2 הרביה. [2] O2 יתה. [3] I.e. דאת". [4] L3, 4 מועד. [5] L3, 4 ידיק.
[6] O2 om. [7] O2 במוב׳. [8] L3, 4 בו. [9] O1 דרגג. [10] L3, 4 ומועדי.

ומרן צלותך יקבל · ובעותך יכפל · ותמטי מה אׄת שאׄל · ומכל רע תתגאל ·
ותתצלח[1] בכל פעל · בעמל בן עמרם הסגיל · ובקדוש מן באׄר באלפנה:
החדש הזה לכם׳ ראש החדשים ראישון הוא לכם לחדשי השנה:

יתהלל אלהים وتمامه

عليه ايضاً مرن تاليف العم الشيخ غزال ابن اسحاق הלוי بشكم عليه
رحمة الله וגו׳׳

טכם אקר כל דבר ·	מוצאו מן מדע הראושים:
במדע הראשים[2] יעבר ·	הטובות הקדושים:
יציתו לו עד יגח:	אל ים הלבבים והנפשים:
הנבון[3] הטב הנבח ·	יפרק בין הטובות והבישים:
בנצירות ית לבי ·	אשרי בזאת המפרשים:
יצב שם מפרש כפי ·	אימה ופחד המבלשים:
חקות מרן ומשמרה[4] ·	והפקודים המתעשים:
היום ומחר ובכל אורע ·	ובכל הרמשים:
כמו עשות אבהתן ·	עדן[5] צאו מיד הקשים:
חזי מרן *מה תן[6] ·	בארוחו לתפשים:
נצעם על הדבב ·	פרעה ועמו הגרושים:
ארשינן אף חובב ·	ופרעה אתרחץ על הנחשים:
לר יגידו בלחטיהם:	מובא רום האנשים:
ימר אליהם ·	מה יהיו לי[7] המעשים:

f. 100

ידברו על פיהם · *מעננים דושים[8]: ויחשבו ברעותיהם · אן יבטלו המדרשים: כל זה וישראל ירבו · וברית אבהתון ירושים: עד אתא משה בכוכבו · יזרח על הנטשים: בתר מה דברו מרו · ושלחו באותות מתפרשים: מן[9] ברית נח ומרן[10] בסרו · בשגם הו בשר בששים: ויבא אל הגברים · ויבד בני הגרגשים · הנפילם בארץ מצרים · הרעים הנששים: ויעש האותות לדת · עד אתקשטו פסקול הראשים: ויבא[11] לפרעה בכל מופת · *מבלד לכל בעלי הלבבים הכושים[12]: אחרם׳ מות בכור דבבה · וכל בכור הקדישים: ודן מופת דשמו גובה · הארבה על המרטושים[13]: בזה היום דשפט · בו ארבע מאומים כנושים: אחד בשמים מקלט · דמים הדת לאשר מבקשים: כנוש הירח והשמש · ידעו החשובים השמשים: ואחד שבת ברך קדש · לשמוריו הנגישים: ליהוה יתקדשו פן יפרץ בם · וכל מלאכה יהיו חבושים: ואחד

[1] O 1 ותתצלע. [2] O 2 החכומים. [3] O 2 הנורון(?). [4] O 2 ומפרשה. [5] O 2 זבן. [6] O 2 הך נתן. [7] O 2 לו. [8] O 2 והם מענ׳׳ ודו׳׳. [9] O 2 צפי. [10] O 2 מרך. [11] O 2 וגז. [12] O 2 מאבר הבארים וה׳׳. [13] O 2 מטעשים.

מופת נאלם · מעבדת פרעה ועמו האמושים: והרביעי ראש לכל ירח · בו
השמחות מרך ישים: בכל יום מנהי תזרח · עליך ואליך פגשים: בעשור מנה
תקח בחרבה · העזים והכבשים: *ומחציתו המועד יבא · באשמחות על הלב
דבשים: בצדיקות ירח אביבה · דן בגד הגאלה לבישים[1]: בין הערבים תזבח ·
בבארזין גלין עלים פרושים: יעבר עליך ועל בנך ועל בתך · בשמח האנשים
והנשים: ומרן יקבל צלותך · ויעני בעותך ברגישים: וישמע קלין דצבעתך ·
אה עמה המתכנשים: בעמל השלשה אבהתך · ומי אתמלך בן שלשים:
ובעמל ארונן משה נביכם · דאמר לעמו המתקדשים: החדש הזה לכם ·
ראש החדשים:

יתהלל وتمامه[2] ויתמר קטף הזבאים ושמוען ותניו *والفاتحه ותתחסל הצלות
במוב[3]: יהוה לא יכרת לישראל אמנות אמן אמן:

f. 101 وهذا بيت שבחו لسيدي .... עמרם הכהן رحمة الله وגו״

ואתני בתשבחתי ומדרשי · ואשא ידי למעון רמה: ואתפלל מן לבי ונפשי ·
למלוך ארעה ושומה: ואמר אה מרן · אה בריו כל עלמה: אן עמיך ברחמיך
פשרן · וסלח לכל עון ואשמה: והנחם על רעותינו · וראה בעין חסדך הרמה:
ואל תפן אל קשהנו ואל רשענו · וזכור ברית זכאי עלמה: ואמטיר עלינן
מטר רחמיך · וארוי הלב הצמא: בעמל זכאיך ושלמיך · ובגדלך אה קמאה
קיעמה: כלה צריך לרתותך · וכלה מביט ממך הרחמה: צדק עלינן מן
צדקתך · צדקה מדילך תמימה · ולא תגזי לן גמלינן · כי רחמיך עלינו
מתרימה: אמן יראתינן · מכל פחד ומכל אימה: ורחם דלותינו ופשרן · מכל
לחץ וארצמה: ואן לא תרחם עלינו · ואל מן לן יחמה: אהיה אלית נשאלך ·
ואלה נשאל ממה: חסלך תטרף יתן חסלך · ומימרך לן תקומה: כי אל
רחום יהוה אלהיך · לא ירפך ולא ישחיתך בנקמה: ולא ישכח את ברית
אבותיך · אשר נשבע להם: אדני רחם הנשארים · דמבלעדיך לית לון
ניאמה: ולא תקחנו בעמלי הממרים · ואבדיל אתנו מבינם: עבדיך המסכין
יצעק אליך · ארתי ורחם וקבל ושמע: אה מן רחצוני בך ועליך · לישועתך
קויתי יהוה:

[1] O 2 om. [2] O 2 ins. וכי בשם ולטוב לנו. [3] O 2 וכי בשם ושמע ישראל וצונו והורה
وبعده يقول الامام אלה יקבל מנוכון: جوابه אמן:

בשם יהוה נשרי :

[1]צלות השבת הראש דמן חדש הראישון · באמנות השבתות[2] שריו הצלות בריך אלהנו וכארזין ואמרים ועל פתח רחמיך וכי בשם וקצי הבריה · ועל ויטע יתמר דראן קעמנן מן שנתן . ומרקה עבודה דעלמה מן ישום רביאנך · ويشتبع من قول كاتبه[3] عفي الله عنه امين

חילה דנתן לישראל · בדן ירחה קדמה מנוחים : זהו ופרקן ורוח ויוביל · ונצעיו על הסרוחים : על יד הנבי הנאמן הסגיל · איש האלהים :

הו משה השליח הנומיק : דבו כל עלמה מדביק : דאמר בספרו הצדיק : ויטע יהוה אלהים : وتمامه

L4, f. 126 ועל ספר ואלה שמות יתמר דראן חיול הו חילה דכן ארכן · | ומרקה עבודה דעלמה תסתגד ותשתבח ويشتبع من قول القباصي رحمه الله

חילה דזכר בריתו · עם השלשה אבותיכם : והציל בניון ממצרים · מידי דבביכם : על יד הנבי הנאמן · בן עמרם נביכם :

הו משה אשר פה אל פה דברו : דעל ידו המופתים אתשרשרו : מנון זה המופת דבו אמר פרעה הסרוע : חטאתי ליהוה אלהיכם ולכם :

רב אלה وتمامه ועל ויקרא אל משה יתמר דראן הא יום קדיש ומקדש · ומרקה אתהו חדה ويشتبع لكاتبه[3] عفي وגו״

בגדלו בחרך אה ישראל · בזבני הקדשים : שבתות ומועדים כליל · כל שנה מתפרשים : מנון זה החדש דבו הציל · לאבהתן מידי הקשים : על יד הנבי הסגיל[4] · דמע בני שם :

הו משה רום נביאכם : דאמר על ידו בגללכם : החדש הזה לכם : ראש החדשים :

f. 126b רב אלה وتمامه | ועל[5] במדבר סיני יתמר דראן לית בכל יומיה[6] · ומרקה אתהו עבודן ويشتبع من قول كاتبه וגו״

בגדלו שם קרבן הפסח · רצון לאשר יקריבו : ועגני הקבול עליו בטל רססה · וריח ניחח קטרת חלבו : ורוח אלהים[7] ביט ויבא ויסע · מרחפת על המבוא : ואבדילו ממפריסי הפרסה · ומן[8] השסע הך מה אמר בכתבו :

[1] L3, f. 108b; L4, f. 125b; L7. [2] In marg. ويزاد في القطف ראישון. [3] I.e. as L3 هكهن غزال ابن... اسحاق. [4] L3, 7 הגדיל. [5] L3 ins. سفر. [6] L4 יומה. [7] L7 הקדש. [8] L3 om. מן.

על יד מן ענגה לו כסה: אמר בדילך דאתה[1] טכסה: זאת חקת הפסח:
כל בן נכר לא יאכל בו:

רב אלה وتمامه ועל אלה הדברים יתמר דראן חילה רמה ויקירה
ומרקה אלהים רחמנה ويشتبع من قول كاتبه ונו״

חילה דאבדיל זה החדש · ואשמח בו נפשך ורוחך: ושם בו עדתך
תתכנש · על הודאות[2] ברואך: יהוה[3] יקבלך בו ולך *יניש · על[4] רצונו
וישם במקומו משרואך:

f. 127 בעמל משה אשר[5] לו אהב: דעל ידו בכתבו כתיב: | שמור את חדש
האביב: ועשית פסח ליהוה אלהיך:

רב אלה وتمامه ואל אחר התורה יתמר יהוה אלה וכימי מן מימר
כתובו טביה בן יצחק הכהן ונו״

אלהי אברהם ירחמנו · ואל רצונו לא יאעץ: אלהי יצחק יברכנו · ומן
אסור פנותה לן ירץ: אלהי יעקב יקבלנו · ונדחינן יקבץ: אלהי יוסף יצילנו ·
מיד מי לן ילחץ: אלהי משה יושיענו · ויאסנן מכל מחץ: אלהי אהרן ובניו
יטהרנו · מכל טלום ומכל נאץ: ויסלח לחטאינו · וישם טובו עלינן פרץ[6]:
ויקם לן מה באלפנו · הך מה לאבהתן הפץ: עתה הרחיב יהוה לנו ·
ופרינו בארץ:

אמן אהיה אשר אהיה:

טכס דגלי העולם מתפרש · למועד חדש האביב:
במה היה בו מתעשה · מסביב ועד סביב:
ירחה אשר בו אמצא · בוראיה ולון היטיב:
אקים בו אדם · והצלם והדמות לו אהב:
כבן בו פלט נח · וקץ כל בשר נקיב:
f. 127b הברית בו אתקטר · לאשר אתקרי האב[7]:
נורא תנור עשן ולפד[8] · רז רצונו ישיב:

המצבה בו קמת · דאמר עליה ויצב: יעקב מצבה במקום · וקרבן
מעשרו הקריב: ומוצא יוסף מן האסור · וכסא ממלכה[9] מכשב: ובו מוצא
ישראל · מתחת יד פרעה המסתיב: בתר עשות מופתים · על יד מן נורו מלבלב:
תנין ודם וצפרדע · וכנים וערב: ומקנה ושחין וברד · והארבה וחשך הך ערב:
ומכות הבכורים · צעקה גדלה כפי הריב: ובו היה המשכן · על הר סיני נצב: ובו
נצבו יהושע · על הרגריזים מנגב: והמימר אכה לו עד · זכרון טבן מגיב: ותעזר

[1] L3 ושמך. [2] L3 מרך ובר״. [3] L3 בגרלו. [4] L3 יגש · אל. [5] L3 ins. מרו. [6] L3, 7 מהפרץ. [7] L3 אהב. [8] L3, 7 ולפיר. [9] L3, 7 ממלכתו.

בו רחותה · ויקום בו התהב: יסעדך אלה על קוממותו · וניר לך החזב: ויתן
לך יכולה טובה · עד קרבנך תקריב: ואתה בשלום ורוח · שלום אמן בטח
הלב: ויריח ריח ניחחותו[1] · בענן עליו עביב: ויתגלי הקבול · ואתה פניו נדיב:
ודבבך מרחוק · יכפתו הך כלב: ותרום ותרבי *עליון · ומים חיים לך[2] לשאב:
בברית הזכאים · אשר בתורה הכתיב[3]: ונפלו איביכם · לפניכם לחרב:

אמן אהיה אשר אהיה:

f. 128 השבת הראש הזה · מברך על קהלינו: | תמצאו בו שלום ורוח · וזהו ושמח
ושדכנו: ותסקו להרגריזים · ותקריבו קרבנו: ואתם[4] אמנים בבטח · בטובו
וחסדו ורצונו: וכן ישמר חייכם בלכם · כל אב דמכם ובנו: ונחתם זה
המימר · ונימר בשפתינו:

ברוך אתה בחסדך[5] ברחמיך עני שיאלינו: ברוך שׁמך בפיאנו · ובפי כל
קהלינו: ובספרך הגדול נלמד · כל ימי חיינו:

جواب יתברך אלה ולית כוׄתה רבותה לה: בכל הימים רבותה לה: סגי
מכן רבותה לה: ישר ושביך טבן וברוך אלהינו: ישר ושביך טבן וברוך
שׁמו לעולם:

ויתמר נברך והמוסף בה החדש הזה وتمامه ואז ישר ונשוׄי כהלן · ושבחו
العادة והא איקר רב ואתהו יהוה פעל כל עלמה · ואחד הוא יהוה הנכבד
וישתבח לא נדע בעלה:

טובי מי[6] יקריב בו קרבן תשבחן · ויקטיר את חלבה: ויקום קמי מרה
בנציר · ויפרש את כפֿה: ויתחנן ויתנפֿל · מן נפשה ולבה:

מפֿוק[6]: לאל הממן היצוב: טובך תתפלל לו[7] בלב נקי מכל חוב: ותימר
מברכו ביתה דיעקב: כרי דנפֿק מלגוׄה:

[8]عليه ايضاً ישתבח لسيدي غزال هكهن وגו׳׳

פעלה לכל מה יבחר ויתריח · ומעזר כלה אל חסדה וטובה: בגדלו שם
אהן ירחה ריש ירחי · ושם תמחיו מתגלים לגוׄה: בו יציץ כל אילן ודשא
ועשב בטב ריח · וישמח בו כל אנש בנפשה ולבה: והרוׄח לישראל סגולה
מכל צררי · ובקרבניו ימטי כל חשבה: במה אתאסף לאבהתו מן כל דר
ודרי · ובמצרים הכה דבבה: ופקד על משמרו זרעם בפקודים וגזרי · בחדש
L7, f. 4b אביבה דבו ארוׄח צדבה: | אלה יקבלך וקרבנך בניחח יריח · ויוריד ענני רצונו
על קטרת חלבה:

[1] L3 sec. m. ניחות קרבנך, L7 ניחהו קר״. [2] L3 sec. m. L7 בגלמה ומן מימי
הייה הרוי. [3] L3 כהיב׳. [4] L3 ואתון. [5] L3 والباقي كالعادة and om. the
rest, so L4; L7 gives it in full. [6] L4 om. [7] L7 פניו. [8] L7, f. 4:
not in L3, 4.

مزاد ولد ذكر لسيدي المكرم هكهين والدي عمران عفه وגו״

הך מה דחנת חכמתו ואריח · מובא דן ילידה דאתילד מן עלם הנפשות לעלמה הדן בטובה : עד יתרבי ויתלמד קדש כל ספרי · ויתבונן בכל מדע ויהי מן חסידי העדה ומן נדיבה : אלה ישמרו ויוקרו ויפתח לו טב תריח · וישימו יהוה לחייה אמן ויטיבה : ושם פניו בריך על אביו ועל כל בני עביבו ועל כל סדרי · הסגודים להרגריזים בית אל דמרן לשכינה בארץ אתבה : בעמל משה העברי · דהורד על ידו קדש כל כתבה :

ועל חתמת׳ אשרך ישראל ולך הטוב : במה אסגלך מרך האל היצוב : טב לך נימר לך מה בגללך כתוב : מברך הו ביתה דיעקב : כרי דנפק מלנוה :

جوابه שת מואן דאלפים وتمامه الي اخره ויתרבי كلها רב אלה וכי בשם וקטף הזכאים ויצא *מכתב אחד[1] וילבו | כי בשם ושוב מחרון[2] ולך נביע וילבו שמע ישראל והמקרא על המכתב *هذه الصورة[3]

L4, f. 128b

ויאמר יהוה אל משה · נטה את ידך על ארץ מצרים בארבה · וגו״

f. 129

ויתמר אדיק עלינן מרן[4] · ומן אתהו דבריך עלמה א·ב·נ·ד·ה·ו· والسجدات ثلاثه العاده ומרן יקבל צלואתכון ולעלם תסתגד ולעלם תשתבח ותתחסל הצלות בטוב :

צלות השבת הזוכיר צהרים · كالعاده[5] ويقال كيمي من قول كاتبه الفقير غزال ابن اسحاق هكهن وגו״

אלהי אברהם ישמרך · ובבריתו יסמכך : אלהי יצחק יוקרך · ובדרכיו יוליכך : אלהי יעקב יסוברך · ויצליח את דרכך : אלהי יוסף יכמרך · ובטל רחמיו יסוכיכך : אלהי משה יפשרך · וישא את מלכך : אלהי אהרן ובניו יטהרך · ולעמל הטוב ימשכך : ויקים לך מימרו בספרך · ובו ידק את חניכך : מאל אביך ויעזרך · ואל שדי יברכך :

אמן אהיה אשר אהיה :

f. 129b

[6]אשרך ישראל · *מי כמוך[7] עם קדוש : צוה לך אלהים · בדן ירחה הראש : בו שמע נקעתך · ואפרש עליך הנפוש : יומיו כלם טבים · השמח בהם פרוש : אפרש לך באחד לחדש · עדני הכנוש : כי בעשור מנה תקח · קרבנך ותהי דרוש : אל המקום המבחר · הך מה מרך בלוש : נזבחו בארבע עשר · והמועד עליך נגוש : למען תזכר את יום *צאתך · זבן[8] הדבב גרוש : מה

[1] L7 שני מכתבים. [2] L7 ״נ לך ويدخلو الي الحلقه في. [3] L7 صورة אלארבה وبقية الصلاه كعادة السبوت ומרן [4] L7 ins. المناط and continues وهي هذه. [5] L7 ins. ואל אחר התורה الذي يقال في الخماسين. [6] L4 indicates the acrostic אצבי אכאן (= ظبي هكهن). [7] L3 כי אהה. [8] L3 עה צ׳יא.

טב זאת השעה · דבה רב הבקוש: במימר כארזין ואמרים · שנאיך יהי חבוש: ובחצי הליל תאכלו · עת היה פרעה במרטוש: ויצאת ביד רמה · באנשמה מכל דוש: ועמודי הרצון מטללים · עליך ועל כל הרכוש: ומשה ואהרן לפניך · דמע בני אנוש: חקה לא תכרת · וממך אמן לא תמוש: כל שנה יפסח עליך · ובגד הרצון תהי לבוש: ויכפת מפניך כל שנא · והארץ הטובה תהי ירוש: ויטש לסנאי דתך · וישבית כל מענן ונחוש: ויתגלי בימיך המשכן · ותתצלח בבכל מה את תפוש: ויסגי מניאנך · ויקבלך בבכל פגוש: ותתברך במימרו · בספרו הקדוש: ונתן מטר ארצך בעתו · יורא ומלקוש:

אמן אהיה אשר אהיה:

זה השבת הראש · דמן חדש הראישון: יהיה מברך עליכם · וזהו תירשון: וירוח לכם כל צרר · ומכל עקה תתנפשון: | וכן ישמר חייכם כלכם · אה מן[1] אתכנשון: ויקים לכם מימרו · ובכתבו תתקדשון: יהוה ילחם לכם · ואתם תחרישון: f. 130

אמן אהיה אשר אהיה:

ויתמר ברוך אתה בחסדך ויתברך ונברך והמוסף בה החדש הזה وتمامه
والباقي كالعادة ومرادنا نكتب هاهنا قطف يقال في الحلقة في هدا السبت
وفي السبت التاني بعد الشهر وهو שבת וראישון:
ויברך אלהים את יום השביעי וגו׳

[2] حكمة تقال علي كل وقت من قول كاتبها راجي لطف مولاه وغفرانه L. 3. f. 115b
غزال ابن اسحاق هكهن رحمه الله امين

בשם יהוה נשרי:

אל אלהים רבי · אנציר לו בלבי:
במשה אשול הנבי · בתורה הא טובי:
גלגי תפלותו · גאלה בנביותו:
דרך קשיטותו · דעתדות[3] כתבי:
היא ארש משמרה · היראה כד קרא:
והמאהבה גבורה · ונוראה הוא רבי:
זכור שמר הברית · זכאה לאשר ירת:
חי דו לא יכרת · חייה בו אהבי:
טוב כל מדרשם׳ · טוב כל ראה הלם[4] ושמה:
יהוה מלך ועלמה · יודי לו וישתחוי:
כי כל דרכיו משפט · כוחו יגדל מקלט:

[1] L3 ins. אנה. [2] Not in L4. [3] L3 דעת · דות. [4] ? leg. חלם.

לו כל אתר ביט · לעולם במושבי:
f. 116 בינה נירא בפחד · מן לא יקח שחד:
נוראו לא יכחד · נסתר וגלי וסביבי:
סני הרחמים · סלחיו כל אשמים:
אחד סבול העולמים · עבוד כל מה אקוי:
פרוש להכל רתות · פרקן בכל האותות:
צפי רז המחתות · צבא אהרן מתעני ושוי:
קרוב הקרובים · קבל התהבים:
רתי על חיבים · רחום בכל מגבי:
שובתו כמה בכתבו · שיאלן באשר אתנבו:
תורה תמימה בבוא · תשתמר בעמל כל נביא:

והתפלה מדרשי · פשרה מן נקם אשה: בתפלות משה יושיע · ויטפי כל שרבי:

כל כלום בו סהד · אן הוא מכל כלום כבר: שמו נצר חסד · לאלפים לאהבי:

והשלם על משה · והאבות השלשה ארשי: ובכהנים מדרשי · סליחן לכל חובי:

והקשט דלא יבטל · והבטול אמן יטלטל: והמשפט כענן וכטל · רצון ורתו חדבי:

f. 116b קומה יהוה מלא · ולא תשבית ברית מלח: ויפוצו בעלי הקללה · וינוסו כל אויבי:

דאתהו מרן בריך · ומברך עלמה בדרך: רחום וחנון ארך · כוחי בכוחך לא יכבי:

נתרחיין עליך ונדבק · כי אתה על בריאתך דבק: הצור תמים צדיק · וישר בפעלך הא טובי:

ايضاً شعر من كلام المعنوي لكاتبها[1] ازاده الله عفو وغفران

כל מן לו כלום · לא יתם אלא במשכנה: והמים הטהרה · כברות בדיל אלפנה: והממלל הטבן · והקבול בכל זבנה: לא מוסף ולא מנרע · על פי מרן ורצונה: במשה ותפלותו · ורז תורתו ורצונה: ונזר הצדיק הישר · דאזדעיק צפינתי פענה: ובברית השלשה · ובקדוש שמו וברביאנה:

[2]ישתבח על השבת הראש דמן חדש הראישון מן מימר אדוני בן עביבי פרר זבנו פינחס בן יצחק הכהן וגו״

מר יחדאותה יהוה אלהנן · דלעלם נדרש רחמה וטובה: בחלה ובשבתותון ובמועדינן: לאוי עלינן ננוה: ונמול ערלת לבבינן · ונעבד כל חקותה כמה

[1] I.e. سلامه ابن سرور ابن يوسف? [2] In L 7, f. 21 only.

ככתבה: וניסיר נפשותינן · ונעבדה ונדרשה ונאהבה: ובדן ירחה אביבה
נקריב קרבנן · דבטובו עלינו [4]חיבה: על זה אחד ההרים אתר מקדשינן ·
משריו הכבוד ומושבה: אשרי לכם אה קהלינן · בראות מוראו ומה לנוה:
בנים אתם ליהוה אה אחינן · וחקותך אל שדה ׳מיתבה: לא כדמות עדת
ישוע ומחמד דבבינן · כל מנון עבד כפי חשבה: על זה לאוי נודי לאלהנן ·
וכל מנן לבה על חברה ייטיבה: עד נרצי בזה עבודן ונבינן · ויתקבל מנן
הקרבן דלטובו נקריבה: כי חג יתקארי זביחינן · מנחה מן האבן אל אבה:
בגדלו על עשותו יסעדנן · ויריח ריח קטרת חלבה: ׳בתפלות סוברות לבבינן ·
׳דלבש המסוה על חזבה:

הו משה דמע כל חסד והטוב: דבתפלותו אלה מחרון אפו ישוב: טובי
קהל יעקב יהי קרוב: קהלה ׳דמשל עליו כתוב: מברך הוא ביתה דיעקב:
כרי דנפק מלגוה: جوابه שת מואן דאלפים وتمامه

L2, f. 1[b] בשם יהוה:

[1]צלות השבת השני דמן חדש הראישון · اول الصلاه كعادة السبوت ויתמר על
כל سفر דראן ומרקה المعتادات المعروفه بكل سبت وعلي كل سفر ישתבח
اول יתמר על ויטע ישתבח מן מימר הזקן אברהם בן יעקב הדנפי יסלח
לו יהוה אמן:

בגדלו בחר אדם · ושמו בגן עדן: ואקים מן זרעו עמרם · מלבין כל אמיה
הרן: בה ובאימנותה ובספר שלם · ובנביות משה סהדין: שלום יהוה עליו
לעלם · נימרנה פם אחד ואנן בה חדין:

דאנדה לן ספר מליו מלואים: מורי דרך בינת הרוחים: ברז ויטע יהוה
אלהים: גן בעדן:

حوابه מקדם وتمامه

علي سفر ואלה שמות للقباصي

חילה דשם פרקן בין הירא והממרא · ובין העופרת והבדלה: ובין הנור
המתגלי · ובין חשך הלילה: נודי לו על צדקתו · ונימר תמיד מודאה לאלה:

f. 2 דשלח משה התמים: בפליאן וסימנים רמים: מנון זה המופת דבו אמר
ויט משה את ידו על השמים: ויהי חשך אפלה:

רב אלה وتمامه وعلي ויקרא אל משה يقال يشتبح من قول العم
الشيخ ابراهيم الدنفي ונו״

[2]חילה דשם ישראל · עליונים ועליון השקף: ואלבשון בדן ירחה כליל ·

[1] L2; L4, f. 133[b]; L5; L7, f. 16. [2] L2 omits this and the rubric following.

טובות רבות עדיף: זכרון ופרקן ויוביל · בדיל כי הדבב הנגף: ואהן שבתה *כוכב עלילי[1] · ברקיע הבסרן מנפנף:

בסרן בהפסח ורתות יהוה בכם: ולילתו חלילה ישמים מכם: ומימרו ופסחתי עליכם: ולא יהיה בכם נגף:

رب אלה وتمامه وعلي الرابع من قول العم الشيخ ابراهيم الدنفي وגו״

בגדלו שם אהן ירחה קדמה · לישראל נזר עזה: ומצחו[2] לון רב שמח · ודבבון רחוק מזה: והשבתות והמועדים דבה קעמה · מלבשין[3] זה לזה: יהונו מברכים על עמה · במי דאמר שבו לנו בזה:

הו משה דמע הבוראות: דפקד עמו קדש המשפחות: ושמרתם את העבֹדה הזאת: בחדש הזה:

f. 2b

رב אלה وتمامه | وعلي الخامس[4] له ايضًا اطال الله וגו״

טובך תקריב בו קרבן תשבחן · לצעורך וברואך: ותערך לחם הפנים על השלחן · בדכיות נפשך ורוחך: ותודי לו על מוצאך בפליאן · ממצרים בתת כוחך: על יד הנבי והכהן למען · תזכר את יום ציאתך ופדוך:

ובאו עליך ימי הרצון והתהב: ונקומה ונעלה בית אֹל כמה כתיב: שמור את חדש האביב: ועשית פסח ליהוה אלהיך:

رב אלה وتمامه ועל אחר התורה יתמר בריך אלהנו · ויהוה אלה كالعادة وبعده יתמר כימי מן מימר זקן ישראל אברהם בן יעקב דמבני דנפתה יסלח וגו״

[5]אלהי מצנפת הברית · אברהם דשמר בריתך: אלהי נזר הזרע · יצחק רבחרתֹ באמירותך: אלהי אקר כל האזרח · יעקב אב ישראל עדתך: אלהי רז הזכות · יוסף ההלך בריחותך · אלהי דמע הנמצאים · משה סגיל בריאתך:

f. 3

אלהי אהרן ואלעזר ואיתמר[6] · והמפנס אֹת קנאתך: | בהם תנה לנו נפֹּוש · הך די אמנותך: צדק עלינן מן צדקתך · צדקה מן רתותך:

אמן אהיה אשר אהיה:

פתח מדרש צדקת מרן · פתיח למנצירים במדרשון: ברוך מן שבתה מישראל · יומה רבה ירשון: גנת עלמה למוקרון · ועדנת עדן באחרית יירשון: ואהן ערן הקבול · ניסוס הקדשים ושרשון: הא יום קדיש ומקדש · טובי עמה בהֹ אתקדשון: אן יטעו אשל המדרש פה · שם התנופה יפגשון[7]: אם על האמֹת יקריבנו במצוֹה והנפש תנפֹּשון: בקדישות אהן שבתה · ומבעתו יהי קרשון: סמיכים בבבורות · זהו רב ושמח וששון: מתבסרים ממו והלאה ·

[1] L7 כל על. [2] L2 ומצאו. [3] L2, 4 משלבים. [4] L7 אלה הדברים. [5] L5, f. 1b.
[6] L2 ins. ופינחס. [7] L4 יפרשון.

לקראת חמש עשר חדשון: ׳ביום ההוא צוה יהוה · לעשות מעשים דבמעשון: ומי יתן כל עם יהוה נביאים · כי יתן יהוה לון מדרשון: ויהי המלקת מן הצאן · בן שנתו התמים לרצון יתפשון: ואנון במיתובית הכהנים · כל שנה פעם אחת ישמשון: מן עשרה עד ארבע עשר לחדש · הצאן במשמר יתקדשון: וישכם ישראל בבקר · בשופר הקדש יקשון: בין דור יעקב זכאה · ויקומו ברכבון ופרשון: לעלות אל ראש ההר · עד בקעת מקדשון: ותקע את אהלו בהר · מה טב קהלה ומה דבשון: | והם בבגדי הטהרה · התכלת f. 3b והארגמן מלבשון: ויצא ויבא[1] מאהל לאהל · הך הכוכבים במפרשון: הן[2] בחלה והן בשבתה · חקות מרן יפרשון: שבתה בארבע עשר צהרים · וחלה בחמש עשר יגישון: ברז ולא תותירו והנותר · העד העד בנו בראישון: הו הלילה הזה ליהוה שמיר · לכל בני ישראל יעשון: תמתק ותתיטב בעיניהם[3] · תמידה כפי מבלשון: ותעבר סבילה דגלי הרתו · עליכון וחדותה תירשון: ולא יחמד איש את ארצך · ודבבך מרך[4] יתשון: וקול משה לארשיכון · תמיד[5] משגב טב תלבשון: יהוה ילחם לכם · ואתם תחרישון:

אמן אהיה אשר אהיה:

שביכון טבין מן אלה · ותנים יומה אחינו: תתמלו באהן שבתה · ותתחדש *לוכון ששונו[6]: במקדום יום טבה · וזכרון עדן פרקנו: ובו יחניכם יהוה · מן רב טובות מתנו: ותשתמר חייכון · ובטח בדד תשכנו: ותעבר עליך מועדיך · ואתה בשמח ושדכנו: ושמחת אתה וביתך · ולא תראו גנו: ונחתם זה המימר · ונימר בשפתינו: ברוך אתה בחסדך[7] · ברחמיך עני שיאלינו: ברוך שמך בפיאנו · ובפי כל קהלינו: ובספרך הגדול נלמד · כל ימי חיינו:

جوابه יתברך אלה ולית כותה רבותה לה: בכל הימים רבותה לה: סגי מכן רבותה לה: ישר ושביך טבן וברוך אלהינו: ישר ושביך טבן וברוך שמו לעולם:

L7, f. 18b נברך ואז ישר ונשוי כהלן וקדישה ובנצירו ושבחו العادة ואה איקר רב ומרקה אתהו יהוה פעל כל עלמה ואחר הו יהוה הנכבד · וישתבח לא נדע בעלה ירחמו יהוה אמן:

אלהי כל אל · פני כל ראישון: בגדלו *יישב עליך מברכת זה היום[8] הגדיל · וישימך תמיד[9] בשמח וששון: *ויצלכם מכל מגביע ואליל · ומכל עקה תתנפשון[10]: בעמל הנבי הנאמן הסגיל · דעל ידו עמו ממצרים יהוה נפשון:

[1] L2 om. [2] L2 חן. [3] L4, 5, 7 ביניהם. [4] L5, 7 כבן. [5] L5, 7 תמשי. [6] L4 לכם שרכנו. [7] L2 omits from here to the end of the service; L4, 5 omit the rest of this piece. [8] L4 יצילך מכל מגבי ואליל · ומכל עקה תתנפשון: ויחניאך במשמר זה השבה. [9] L4 ins. בו. [10] L4 om.

מפוק: הו משה בן עמרם נביכם: דמללו מרה מן הסנה: בעמלו יהיה מברך עליכם: זה השבת השני: דמן החדש הראישון:

רב אלה: [1]عليه ايضاً ישתבח تاليف سيدي الامام غزال ابن اسحاق رضي וגו״

הירוש על כל ירוש · נצר חסד לאלפים: בגדלו ישים עני רחמיו עליך פרוש · וישם טבהתו עליך עדפים: ויצילך מכל מגבי ואליל ומכל מרטוש · ונורי אימנותה יהיו בלבך דלא טפים: ותהי המהבה בלבך תזרח על חבריך בבקוש · הישרות דלך מוסיפים: ותשוב לאלפי רבבה עמו יצאי ירך יעקב עדן הנפוש · דהוו ירבו ועל המספר מונפים: וינחו ברן ירחה ועל כל ירחה ראש · ויעבר עליך מועד הפסח ברתות רחופים: ונתן מטר ארצך בעתו יורא ומלקוש · יתן יהוה את איביך הקעמים עליך נגיפים: [2]הך דחנת חכמת אלני הקדוש · מובא דן ילידה דאתילד מן עלם הנפישות לעלמה הדן בשמחות ניאספים: עד יתרבי ויתלמד ספר התורה ויהי לה פרוש · שמור דרך השמרים לא דרך המחלפים: אלה ישמרו ויוקרו ויוציאו מכל דוש · ויצוי לו הברכה במעשה ידיו והזהביב והכספים: וישים פניו ברך ומברך על אביו ועל עביבו ועל כל קהלו דבזה הכנוש · וירבי זרע עמו מן מתי מעט לאלפים: ועקובתה לכל צריך ישיג למה הו בלוש · עד יהי כל בשמחות שפיפם[2]: | בעמל מי קבל מרו תפלותו ממה[3] במה הו דרוש · והוו דבביו באיש קטורים[4] שרופים: L 7, f. 19

מפוק: הו משה אשר אתברא מן טוב · והטוב היה בבשרו ובלבה: טובך תתפלל בו לאל היצוב · ותדרש מרן בו ובכתבה: ותימר מברך הו ביתה דיעקב · כרי דנפק מלגוה: שת מאן דאלפים:

جوابه הוו מבנין وتمامه الي اخره

וכי בשם ויתרבי וקטף הזכאים ויצא מכתב אחד וילבי כי בשם ושוב מחרון אפך ויחנו אל הטבעת في לך נביע וילבו כי בשם ושמע ישראל והמקרא על המכתב سورة المناط وهي هذه

ויאמר יהוה אל משה נטה את ידך על השמים ויהי חשך וגו״

[5]جوابه אדיק עלינן מרן المناط وبقيت الصلاه حسب ما تقدم اول سبت ויהוה אל רחום וחנון ולמרן الكبير واتي كلها מן מימר אדונן מרקה וגו״

אתי בשלם מועדה · דכרנה דממן לעלם: וגו״[6]

[1] L4 omits this piece. [2-2] L5 om. In L7, margin, headed as the similar piece on p. 148. [3] L5 כמו. [4] L5 קטרוה. [5] L4 omits the rest. [6] As above, p. 114.

L 2, f. 4

צלות השבת השני צהרים كجاري العادة[1] ויתמר כימי מן מימר אברהם בן יעקב הדנפי וגו״

אלהי אברהם בזכותה · הוי עמן ועניתן: אלהי יצחק בנצרותה · ארתי ארתתותן[2]: אלהי יעקב בתמימותה · ספק צריכותן: אלהי יוסף ברחותה[3] · נפש מן עקתן: אלהי משה בתפלותה · שמע תפלותן: אלהי אהרן בכהנתה · קבל מנן בעותן: אלהי אלעזר ואיתמר ופינחס · דבקן ועני למסכינותן: אלית דבק לן · ורתי לשפיפותן: אה מלכה רחמנה · מנו דידבק יתן:

אמן אהיה אשר אהיה:

ארבע עשר יומי המשמרת · בכל טוב יזכרו: כי אנון בכל איקר · טב רב מאד אתנזרו: והם חלק ישראל · ולית נמי בון לסרוע: משגבים בשמח והששון · והיגונות בון יסורו: החלם שריו החדש · דימתק מעברו: על לב הישראילי · וביום טבח יבסרו: טובי עמה דשזין בה · ולעובד טוב ימסרו: כי שמרו אמירתך · ובריתך ינצרו: יורו משפטיך ליעקב · ותורותיך לעם ישרו: תמידה לא תסור ממך · והפסח יתקע שופרו[4]: יפסח אלה[5] על בתיכון · ומכל רע תתפשרו: וטובות רבות מאד · לוכון יכמרו: ומועד ברית לא יכרת · ובטוב עליך יעברו: ותזבח ותאכל בחפזון[6] · ובבטח ישרף נותרו: |

f. 4b

ואל תפן אל סדרי · צרינו פן ינכרו: זאת חקת הפסח שמורה יהוה ישמרו: ובלעיל[7] טריד מלנה · ולנו[8] צררו: לאוי עלוי עמה · לפני יהוה יטהרו: ועלת התחנון יגישו · ומנחת התפלה יקטירו: ועל שלחן התשבחן · לחם הפנים יצברו[9]: ואכלת ושבעת וברכת · וכל בית ישראל תשבירו: חקת עולם לדורותיכם · ובטובות מרן תשתיארו: כל האזרח בישראל · וחייכון על לבי ישתמרו:

אמן אהיה אשר אהיה:

השבת השני הזה · מברך על מן דאכה: מן הגון הישראילי · ונופי עם זכאה: ישוב בך[10] הרצון · ואת בעל הממלכה: ואל רב תפרצון · ויברך יהוה אתך ככה: ולתת עליכם · היום ברכה:

אמן אהיה אשר אהיה:

[11]ויתמר ברוך אתה בחסדך وتمامه * والباقي كالعادة والله اعلم بكل شي
ويتمر قطف للحلقة في السبتين المذكورين وهو هذا
ויברך אלהים את יום השביעי: וגו״

[1] L4 כוה השבת הראש; L4, 7 ins. ועל אחר ההורה; L5 ins. ועל יהוה אלה.
[2] L5 ארתותן. [3] L2, 4, 7 בחרותה. [4] L4 חציצרו. [5] L4 יהוה.
[6] L4 באפזון; L5 בחזון. [7] L5 ובליאל. [8] L4, 5, 7 ולו. [9] L5, 7 יסברו.
[10] L4 ins. עם. [11] L4 omits the rest.

f. 7 יהוה אלה רחמן ורתאה סלח לעמך ישראל דפרקת יהוה בריך אלהנו ומשבח אלהים לית אלה אלא אחד ל״ א״ א״[1]:

والباقي كجاري عادت السبوت صح

f. 7b [2]مرادنا نكتب في ذلك العاده نوبه צוֹי تنقري تاني سبت في حدش هرايشون ولما ياتي מועד הפסח الاحد تنقري في مكان الذي يصير الكربن فيه كجاري العاده والله اعلم

וידבר יהוה אל משה לאמר · צוֹי את אהרן וגו״

*ولما ينتهي صاحب الدور من قراية هذه الصوره يجاوبوا جميع الحاضرين שלום יהוה על הנבי הצדיק התמים הטהור הנאמן משה[3]:

f. 12b ويقرو الجماعه מועדי كلها جمله وهي المشروحه ادناه

וידבר יהוה אל משה לאמר · דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם · מועדי יהוה אשר תקראו אתם וגו״

ويقال תורה צוֹה לנו وتمامه ואהיה אשר אהיה בי אדני סלח לעונינו ולחטאותינו לפשעינו ולאשמינו וגאל אתנו מידי איבינו وتمامه ואתי בשלם כלה فوق وتحت تقيل וכרזנה שלשה فوق وتحت تقيل وبعده ثم يدكر الامام ويشرع يقول

f. 13 [4]ברוך אתה יהוה אלהינו ולית אלה אלא אחד · ורבותה לה · ושביכון טבין מן אלה · וישם אלהנו זה השבת אשר השבת השני דמן החדש הראישון והוא חתמת ארבע עשר יומי המשמרת · וכבן מועד הפסח · דאתי זאת הלילה · ישימו יהוה בריך ומברך עליכון ועל כל קהליכון ושביכון ומועדיכון טבין מן אלה · וישמרכם אלה · וירפאכם מכל חלה · ויזכר לכם ברית מלח בעמל שכוני מערת המכפלה · אברהם ויצחק ויעקב · ובעמל יוסף ואדונן משה דלתורה קבלה מן אלה:

מגיבים: אמן:

מה טבו אהליך יעקב · ומשכנותיך ישראל:

[5]ويقول كل واحد لصاحبه بالحب المقرون

מאה שנה ביומיך יסי:	جوابه כן אתה יסי:
מועד מברך עליך:	ועליך יסי:
כל שנה ואתה בשלם:	יהוה ישמר חייך:

والي كل ذي قول يقال وتتفاوت الرجال

מאה שנה בממצאך: יהוה יעזרך לו מאה שנה:

[1] L5, 7 om. [2] L5 omits the rest. [3] L2 om. [4] L7 omits this piece. [5] L7 adds thus.

L2, f. 13b בשם יהוה הגדול:

[1]جاري عادة מועד הפסח הברוך علي ما جرت به العوايد اول يبدا الامام صلات الدباحه بين الغروبين ثم يبدا الامام ويقول

L5, f. 4b جاري عادة دبيح القربانه בהרגריזים בין הערבים اولاً يبدا الامام اذا كانه الفسح حكم ليلة الاحد يكونه بدوا القطف ויברך אלהים את יום وقبل אם יראו يقال ביום השבת:

L6, f. 1b جاري عادة ليلة الفسح المبارك في دقاطس بنابلوس المحروسه صلات الدباحه بين الغروبين يبدا الامام

L7, f. 27b جاري عادة ليلة الفسح المبارك בהרגריזים صلاة الدباحه بين الغروبين يبدا الامام اولاً אה מבה ويكملوها جمله بالتفرع والابتهال وبعد ما يكملوها يسجدوا الي الصلاه بعقد النيه الكبيره سراً وبعد خلاصهم منها يبدا الامام

L2, f. 13b יתהלל אלהים אין אלה אלא אחד · א״ א״ א״ א״ · יתהלל אלהים א״ א״ א״ א״ · א״ א״ א״ א״ · לית א״ א״ א״ · כי בשם יהוה אקרא وتمامه אהיה אשר אהיה · זכור לעבדיך לאברהם ליצחק וליעקב אדני בעמלם ובעמל משה עבדך אל תפן אל קשהנו ואל רשענו ואל חטאותינו אנחנו הרשעים וחטאים פני גדלך ואתה יהוה אל רחום וחנון · לטוב לנו נשאל חסדך וטובך ורחמיך וחסדיך אמלא אתנו לשמר משמרתיך הקותיך ומצותיך ומשפטיך כל הימים: יתהלל אלהים א״ א״ א״ א״ · יהוה אלהינו יהוה אחד:

واذا حكم מועד הפסח ليلة الاحد يكون بدو القطف ויברך אלהים את יום השביעי وتمامه وقبل אם יראו يقال וביום השבת وتمامه והאלהים פקד יפקד אתכם וגו״

f. 15 ويقال بعد ذلك שמועין ותניו وبعد ذلك يتجه الامام الي الجماعه ويقول מאה שנה ביומיכם כלכם *ويجاوبوه מאה שנה ביומיך יסי[2] ويبدا هدي البيتين المرقه فوق وتحت تقيل علي قدر الوقت

אלהים רחמנה · דבקן ברחמיך · וגו״

אחד הו יהוה הנכבד · וגו״

[1] The headings of the four MSS. are here given in full. [2] L2, 6 om.

*وبعد دلك يرتفع الامام على حجر عالي ويقرا[1] כי בשם تماماً ويقرا سورة ואל אהרן بنغم معروف الي عند ושחטו אתו يرفع الامام حسه[2] فيها ويدبحو القرابين ويكملو السورة المدكورة خفيف من عند ולקחו מן הדם جمله الي اخرها ويقول الامام אלה יקבל מנוכון جوابه אמן *ويعيدوا الجماعه علي الامام وعلي بعضهم بهنا واتشراح الله لا يقطع ليشرال عاده[3] وبعد دلك ينصرفو الي عمل אלקרבן ولما انهم يبدو يصمطو فيه يبدا الامام כי בשם ويقرو سور العيد وزفاتها علي هدا الوضع

f. 18 ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן בארץ מצרים וגו″[4]

f. 21 ولما يقرو هدي السورة يغرقوا القربانه

וידבר יהוה אל משה לאמר קדש לי כל בכור פטר כל רחם . . . . ולא יאכל חמין היום: ويطرقو ואתם יוצאים בחדש האביב:
ويطرقو ששת ימים תאכלו מצות וגו″

f. 26 ويزفوا הו הלילה הזה ליהוה שמירים · وتمامه وكرزنه تلاته فوق وتحت
ויתמר יהוה אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת:

وادا كان מועד הפסח السبت يكون الزفه عوض הו הלילה ושמרת את החקה وتمامه ويكون دباحة אלקרבן محل الضهر والعاده كما تقدم وقبل عطوس الشمس يطلعو אלקרבן ويصلو صلات ليلة السبت[5] جاري العاده ואתי כלה ولما يبدوها يدورو يغرقو القربانه والله اعلم

[1] L2, f. 17b ثم يبدا الامام يقرا, and so L6. [2] L6 مولة. [3] L2 om.
[4] Then follow the readings with the sections of אהי בשלם interspersed, as above, p. 114. [5] L2 in marg. وصلات يوم السبت هي صلات سبت العيد.

L2, f. 26b

בשם יהוה:

צלות לילת מועד הפסח רמשה[1]:

שריו הצלות כארזין ואמרים · ועל פתח רחמיך · וכי בשם · וקצי
הבריה · וישרו הזקנים القطف علي هذا الوضع
ויצמיח יהוה אלהים מן האדמה וגו״[2]

f. 41b

ויזפו הוא הלילה הזה وتمامه وكرزنه تلاته فوق وتحت وبعده الزفات
فوق وتحت وهم كما تري
ויעש האותות לעיני העם ויאמנו העם وتمامه[3]

f. 43

ששת ימים תאכל מצות וביום השביעי חג ליהוה אלהיך לא תעשה כל
מלאכת עבדה:

ويقال كرزنه تلاته فوق وتحت ويقال אתי[4] كلها فوق وتحت خفيف |

f. 44

ויזפו הו הלילה وتمامه وكرزنه تلاته فوق وتحت وبعده يكملو القطف
وهو هذا
תמים תהיה עם יהוה אלהיך · וגו״

f. 45

وكرزنه تلاته خفيف ויהוה אל רחום וחנון تقيل وبريك אלהנו بدوها تقيل

f. 45b

ويكملوها خفيف وبعده | יהוה אלה خفيف ונברך ومزادها
ויעש האותות לעיני העם وتمامه
החדש הזה לכם ראש החדשים وتمامه
והיה לכם למשמרת وتمامه
ושחטו אתו כל קהל עדת وتمامه
הוא הלילה הזה ליהוה وتمامه

ויתמר אלהי אברהם לך נברך · ואז ישר خفيف וראשה תהללות وتمامه
ויצא מכתב אחד · וילבו יהוה גבור وتمامه ויתמר שבחו العاده ודראן
מברכו · ויתרבי كلها وقطف الطبعة علي هذا الوضع
ויהי באחת ושש מאות שנה בראישון וגו״

[1] L5, 7 [בהר[גריזים ; L6 ר״ בקדשם. [2] The readings follow, with the sections of אתי interspersed, as above. [3] Thirty headings, as above. [4] In L2 the אתי is given in full.

f. 48 ויס'קו מן הטבעית في نشوي כהלן المناط ואה רבה وتمامه ואהנו כתבה רבה דכל זכותה קשטה · וילבו כי בשם · ושמע ישראל והמקרא על המכתב · ויהי בחצי הלילה · المتقدم ذكرها في القطف ומן אתהו דבריך עלמה תרח רחמיך והסגודות שלשה:

הו הלילה הזה ליהוה שמירים לכל בני ישראל לדרותם:

تكرر ثلاث مرات ויהוה אל רחום וחנון ומרן יקבל צלואתכון · ולעלם תסתגד ולעלם תשתבח · ותתחסל הצלות בטוב:

الله لا يقطع ليشرال عاده امين

צלות[1] מועד הפסח צפרה בדקטס[2]:

אלקטף ברית וזכרון וראישון וויוסף ומופתים ומצות ושבת וקרבן: שריו הצלות
כארזין ואמרים · ועל פתח רחמיך וכי בשם · וקצי הבריה · ויתמר על
ויטע דראן[3] · מד לית אלה אלא אחד · ומרקה[3] עבודה דעלמה אלהים
יסתגד · ואתהו אלהינו خفيف

מד לית אלה אלא אחד וגו״

[4]ישתבח אלהים לית אלה אלא אחד · יתהלל אלהים יהוה אֿל רחום וחנון
סלח לעמך ישראל אשר פדית יהוה: לית אלה אלא אחד[4]:

עבודה דעלמה · אלהים יסתגד: וגו״

לית אלה אלא אחד:

אתהו אלהינו · ואלהי אבותינו: וגו״

לית אלה אלא אחד: ويشتبح

[5]חנון החנונים · הצדיק והישר: בגדלו אפרש לישראל מועדים ומועֿדים · (L 2, f. 51)
יקירון עד מותר: מנון זה מועד הפסח · דבו לון סובר: ובו נקריב קרבנים ·
כמה בתורה אמר: על יד הנבי הנאמן · דמע בני עבר:

הו משה דשמו מן השם: דבתורה לן חכם: ויטע יהוה אלהים גן בעדן
מקדם: וישם שֿם את האדם אשר יצר:

جوابه ויצמיח יהוה אלהים וגו״

(f. 54) יההלל وتمامه ודראן ממנה דכלה · ומרקה אתהו אלהנן והב לן
משבחה[6] · ويقال يشتبح

(f. 57) חילה דנשא מיתובית יעקב זכאה וגו״[7]

جوابه וישא יעקב רגליו: וגו״

(f. 60) ויתמר תורה وتمامه وكرزنه تلاته ودران טבה דמיטב · ומרקה הבו תשבחתה
ואתהו רחמנה[6]: ويشتبح لمفرج المفرجي رحمة الله عليه

(f. 62b) חילה דשם דקטים · מול הרגריזים בית אֿל: והרצון עליו פרים · ובעננה
מכליל: והקרבנים בו תנכים · כמה צוֿה האל:

בקדש כל ׳ספרים: על יד דמע הספרים: הו הלילה הזה ליהוה שמירים:
לכל בני ישראל:

[1] L 2, f. 48b; L 5, f. 23; L 6, f. 28b. [2] L 2 om. [3] L 2, 6 give these in full. [4] Not in L 5, 6. [5] L 5, f. 23 marg. ascribed to هكهن يعقوب. [6] L 2, 6 give these in full. [7] As above, p. 125.

f. 63 רב אלה وتمامه | וכי בשם וישרו הזקינים אלקטף:

ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה: וגו״

[1]ישתבח עבוד סימניה ופליאתה · יתרבי אלה אלהיה:

f. 66 ويطرقو

ושחטו אתו כל קהל עדת בני ישראל בין הערבים:

ويقال

f. 66b אה קהל ישראל אשירו: לאל הצדיק וישרו: במועדיכם קרו: את חג המצות תשמרו:

ולקחו מן הדם וגו״

בין המגדל ובין הים: ראה לבי שם עמרם: משה ואהרן ומרים: ועמוד אש ליל[2] וענן יומם:

והיה הדם לכם לאות: וגו״

f. 67 גוי גאה שם רדף: ולישראל בחור וקטף: טוב אלה כנשר ירחף: לאלה מגן ולאלה נגף:

ויקרא משה לכל זקני ישראל: וגו״

f. 67b דברי יהוה שמעו: לישראל ויסעו: מי הים נבקעו: וישראל ׳בתוכו באו:

ויהי בחצי הלילה וגו״

עדת משה הקדושה: בתוך הים ביבשה: וכל עדת פרעה הרשע: בחרון וקצף וגרושה:

ויסעו בני ישראל מרעמסס וגו״

f. 68 ותמח לשני גוים ברים[3]: בתוך הים ממעברים: אלה חברים עברים: ואלה בתוך הים קברים:

ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן זאת חקת הפסח וגו״

f. 68b זכות הצדיקים אדיקת: ולבניהם פרקת: ועדת כל מצרים אציקת: ובתוך הים אשתנקת:

והיה כי יביאך יהוה וגו״

f. 69b אז ישיר משה וישראל: אשר ראו אויב צליל: מי כמוך אלהי כל אל: אשר עשה לעמו יוביל:

אז ישר משה וגו״

f. 70b טוב אלהים אדיק שם: בפדיון[4] עמו שמח: לאויב אציק ולאהב אשמח: לעבד אתו ולקולו ישמע:

והישר בעיניו תעשה: וגו״

[1] Interspersed in the reading. [2] L 2 לאל. [3] L5 רבים. [4] L 2 כפ״.

f. 71 יפה לנו כל יומינו : לא יסור מלבבינו : טוב מי אשר הצילנו : ואבד לכל שנאינו :

יהוה אלהי אבותיכם יסף עליכם וגו״

ויהוה אל רחום וחנון · ודראן לחילה חיולה · ומרקה עבודה דעלמה בבכל עת תשתבח · ואלהים אלהינו[1] :

f. 73b ויתמר ישתבח :

לאלהון נברך · דו מרון דחייה : דפקדן על יד משה · נטר עסרתי מליה :

f. 74 [2]جوابه | من الذي يقول الصفر · ثم يقوم ويقوله وهو من قول العم المحترم الشيخ ابراهيم ابن المرحوم العم يعقوب الدنفي اطال الله وغ״

הא צפר מברך · צפר יומה יומה הדן : בו ריח הקרבן דרך · הך ריחות גן עדן :

צפר מאוריו מופעי · והרחמים קווים : בו על קהל עבראי · ותהי עליו רוח אלהים :

צפר מועד הפסח · דבו יהוה רחף : על ישראל ופסח · ולא היה בון נגף :

בעדן ארוח ופשר · ונפש בששון : והדבב כן עקר · ביד משה ואהרן :

בכל סימן ותקף · ישראל בו פלטיו : ועליו בחסדו השקף · והו שכן לשבטיו :

שם דרך כוכב הנדור · וצאו השבטים : מלגו בית האסור · ועשה יהוה שפטים :

באלהי דבבה · וצר עדתו הרחיב : מלגו לחצה רבה · כי נפושה קריב :

f. 74b בזה הצפר הנורא · דדמי למוקר : היום דבו קרא · בזזעיו כל טבר :

קל אנכי עבודך : קל אלהיך סעודך : קל דממצרים פדך : קרי אנכי יהוה :

קל לא יהיה לך אל נכר : קל לא תשא שמי לשקר : קל דאפקתיך מן הסורר : קרי אנכי יהוה :

קל שמור שבתה טבה : קל כבד ומה דלגבה : קל מי עשה לך רוח : קרי אנכי יהוה :

קל תבנה מזבח גדול · קל בקדש כל גבול : קל דלדלותך עגול : קרי אנכי יהוה :

קל בדיל עם קטף : קל בך אלה השקף : קל ופסחתי ולא יהיה נגף : קרי אנכי יהוה :

f. 75 קל בעל כל יכלתה : קל חכום כסיאתה : קל ופסח יהוה על הפתח : קרי אנכי יהוה :

[1] L 2, 6 give these in full; L 2 in marg. حلة لانتها אלהים אלהינו قبل עבודה.
[2] L 5, 6 omit to the end of the piece.

טובך תשמע ותעשה · כמה כתיב וביאר: על יד נביאך משה · דמע כל הבשר:
ותעבד מה לאוי · במועד הזה: ישראל ואתה משוי · ולבוש נזר עזה:
ותקריב בו ותנכים · ותאכל יתה באיקר: בזאת דקטים · ופנית בבקר:
ישוב אמן בשמחי·זה מועד רצונה: עליך אה עבראי · ותנים יומה מאה שנה:
תקום ותנציר בשמח · ותפרש שתי כפך: תימר אדני יהוה·שוב מחרון אפך:
והשקף ממעון קדשך · מן השמים: והשיב לן מקדשך · על ההרים הרמים:
ותצלי ואת מתפחר · בקדש הטברים: תקום על רגליך ותימר · בטב מימרים[1]:

f. 75b جوابه | יתגלג קראה דקרא וגו״

f. 78b ויתמר תורה وكرزنه تلاته ויתהלל ודראן אלה רב ומרקה אתהו עבודה ואלהים קמאה[2]: ويشتبح

f. 81 חילה דזכר בריתו · עם זכאי עלמה: והציל בניון ממצרים · במופתים מתרימה: בזה מועד הפסח · על יד קטף כל נשמה:
הו משה דמרו ידעהו: ולמציל ישראל שלחו: ממחרת הפסח יצאו: בני ישראל ביד רמה:

רב אלה وتمامه וכי בשם וישרו הזקנים אלקטף:
והקטיר הכהן את אזכרתה וגו״

f. 82b ויתמר תורה وتمامه وكرزنه تلاته ויהוה אל רחום וחנון · ויתמר דראן סיאגים · ומרקה אלהים קעימה · ואלהים יחידאי[2]: ويقال ישתבח:

f. 85 חילה דפדה אבהתן ממצרים · במופתים יקירים: ואפרש לן מועדים קדישים · גלגיון יתרים: מנון זה מועד הפסח · דבו לנו סוברים: ובו נקריב קרבנים · על זה אחד ההרים:
וניכל יתה צלי אש: כמה אמר בכתבו הקדש: שם תזבח את הפסח בערב כבוא השמש: מועד ציאתך ממצרים:

רב אלה وتمامه וכי בשם وتمامه וישרו הזקנים אלקטף:
ראישונה יסעו: ויכהן אלעזר ואיתמר על פני אהרן: וגו״

f. 87 ويقال

[3]כפדיון אבותיכם: תתפדו מן צריכם: ואלהים יחן אתכם: וברב טובו ישמרכם:
אלה שמות האנשים אשר ינחלו לכם: וגו״

[1] L 5, 6 omit this piece. [2] L 2, 6 give these in full. [3] Part of אה קהל above, p. 162.

ויתמר תורה ותמאם וכרזנה תלאת ויהוה אֿל רחום וחנון · ויתמר דראן חילה
רמה שמע בקלן · ומרקה אלהים אֿל עליון · ואה מלך רחמן[1]: וישתבח

f. 90 חילה דשם ישראל תפשים בזה הדגל הגדול · ועני הרצון בו עליון
ירחף: ואנון מקלצין בבארזין ואמרים לאֿל חיול · אשר בגדלו עליון ישקף:
מאה שנה תיתו לזה הגבול · ותקריבו ותיכלו והנותר ממנו ישרף:
וכל שנה ביומיכם: תקריבו קרבניכם: ויקום ופסחתי עליכם: ולא יהיה
בכם נגף:

רב אלה ותמאם וכי בשם · וישרו הזקנים אלקטף:

באו ורשו את הארץ וגו״

f. 93b ويقال

[2]תנים יומה במועדים: ובברוכים מתעדדים: באיקר וטובות וחסדים:
בארשות נכבד הנכבדים:

ויזפו ופניתֿ בבקר והלכת לאהליך · ששת ימים תאכל מצות ותמאם

f. 94 וכרזנה תלאת فوق وتحت وبعده الزفات فوق وتحت

ויעש האותות לעיני העם וגו״[3]

f. 95 ויתמר כרזנה שלשה فوق وتحت خفيف وبعده אה קהל فوق
وتحت خفيف

אה קהל ישראל אשירו וגו״

f. 96 ויזפו ופניתֿ בבקר ותמאם וכרזנה תלאת فوق وتحت وبعده ישרו אלקטף:
וזכרתֿ כי עבד הייתֿ וגו״

f. 98 ויתמר כרזנה שלשה ויהוה אֿל רחום וחנון תקיל · ובריך אלהנו ויהוה
אלה خفيف ונברך והמוסף בה:

ויעש האותות לעיני העם ותמאם[4]

ויתמר אלהי אברהם לך נברך ואז ישר ונשיֿ כהלן כלה ובנצירו כלה
ושבחו العادة ודראן מברכו ومرقة אלהים רחמנה ואחד הו יהוה הנכבד[5]:
ויתמר ישתבח:

f. 98b דבחכמתו הקדושה · ברך וקדש זה המועד: ושם בו לעמו ישראל · פרקן
רב וכבד: מה רבו ומה טבו · דבו יהוה פקד: אן נקריב קרבן · וניכלו
בחצי הליל בזבד: תתחנו בו אה עם יהוה · וכל שנה ואתון בחסד: תעשו
יומי מועדיכון: אתון וכל קהליכון: ותנים יומה נימר לוכון: לזה ולכל מועד:

[1] L2 gives these in full. [2] Part of אה קהל above, p. 162. [3] Thirty-one headings. [4] Nine headings. [5] L6 gives these in full.

רב אלה وتمامه ויתמר כי בשם · ויתרבי זה השם הגדול · ויצא בה מכתב
אחד · ויתמר קטף הזכאים · בתלביה · על אחריו · ויתמר יתהלל · וילבו
כי בשם · ושוב מחרון אפך · ושמע ישראל · והמקרא על המכתב · ויאמר
יהוה אל משה ואל אהרן זאת חקת הפסח · وعلي كل فصل منها ילבו
הוציא יהוה את בני ישראל מארץ מצרים על צבאותם بطرقه[1] وتمامه
ויתמר אתהו דבריך עלמה כלה · והסגודות שלשה:

الاوله ויקרא אברהם את שם המקום ההוא יהוה יראה אשר יאמר היום
בהר יהוה יראה:

f. 99 الثانيه | מועדי יהוה אשר תקראו אתם מקראי קדש אלה הם מועדי בקדוש
מועדיך דבקן ברחמיך: יברכך יהוה וישמרך יאיר יהוה פניו אליך ויחנך · ישא
יהוה פניו אליך וישם לך שלום:

الثالثه ממחרת הפסח יצאו בני ישראל ביד רמה לעיני כל מצרים · ומצרים
מקברים את אשר הכה יהוה בהם כל בכור ובאלהיהם עשה יהוה שפטים:
ופנית בבקר והלכת לאהליך · ששת ימים תאכל מצות · וביום השביעי חג
ליהוה אלהיך לא תעשה כל מלאכת עבדה:

ויתמר יהוה אל רחום וחנון · تقيل ומרן יקבל צלואתכון · ויתמר
מן לך נביע هدا الفصل

אה רחמנה טבה א״ א״ א״ . . . הנהר לדכרון רחמיך

יתהלל وتمامه ויתמר אדיק עלינן מרן[2] كلها وهي الي الامام مرقه
رضي الله عنه امين

ויתמר יתהלל وتمامه וילבו וינחו בני ישראל מן העבדה وتمامه ויתמר אה
קהל كلها خفيف ולעלם תסתגד · ולעלם תשתבח · ותתחסל הצלות
בטוב · אמן:

[1] L6 بزفه. [2] L2, 5, 6 give it in full.

בשם יהוה:

[1]צלות מועד הפסח הברוך · אדא מא חכם טלוע להרגריזים בית אל יתגמעוא הזקנים פי הכנשה · שריו הצלות בריך אלהנו ותמאמה ועל פתח רחמיך · ותמאמה וכי בשם · ותמאמה וקצי הבריה · ותמאמה ואלקטף כמא משרוח פי העאדה ומתקדם יתמר על ויטע המנאט הדי מדכור מתקדם דראן ומרקה ועלי כל וקפה דראן ומרקה והם משרוחאת פי דלך העאדה וכדאכר עלי כל וקפה ישתבח ויקטפו פי הקטף הלי ואל אהרן יתמר יהוה אלה תקיל כגארי סבות הלאעיאד ויתמר כימי מן מימר העם הכהן גזאל אבן המרחום הכהן אסחאק הלוי עפי ענה וגו'

כימי השמים על הארץ · תתברך ותתעצם: עוד כימי אבות ובנים · תתהלל ותתרומם: כל ימי דורות וחליפותם · את ממן עד לעלם: עוד נשוב ונהללך · ונשבחך בכל לילה ויומם: כי אתה אלהינו · התמיד הקעים: ואלהי אבותינו · בעלי הקיאם: בכל הימים נימר · ברוך אלהינו לעולם:

גיר איצא

אלהי אדם ונח · יפלטך מכל דינה: וישם לך רצונה · ותהי בה ברוך:
אלהי אבינו אברהם · עליך בחסדו יתרחם: וישימך כתועפות[2] ראם · ויצלחך בכל מה את הלוך:
אלהי בנו הזבח · עמלך אמן יטיבה: ויתן לך שלום ורוח · ורצונו לך סמוך: f. 103
אלהי האיש התם · ירוח לך מכל ארצם: ויזכר לך הקיאם[3] · ובבטח תהי דמוך:
אלהי בעל הזכו · מעשה ידיך יברכו: ויומי חייך יוריכו · והארץ הטובה[4] תהי מלוך:
אלהי השליח הצדיק · ברחמיו עליך ידיק: וברתותו יהי לך דבק · ועל פי התורה יורוך:
אלהי מן לכהנה שרש · יטהרך ולך יקדש: וירפאך מכל באש · ודמע תהי בתוך:
אלהי בנו מימנה · יסגי לך מניאנה: ויבד מפניך כל שנא · ויטהרך מכל פצע דכה ומעוך:

[1] L2, f. 102b; L5, f. 42b. [2] L5 כתופות. [3] L5 הקעים. [4] L5 הטבה.

אלהי פוקד הלוים · ישימך כמספר הכוכבים · וישם כל עובדיך טבים: ויסף עליך אלף כמוך:

אלהי מן לקח הרמח בידו · כל טוב אליך יגגדו: וברית שלום לך יחדדו · דאמר בדילו ויקם מתוך:

אלהי יהושע וכלב · יבד מפניך כל דבב: ותירש ארץ זבת חלב · וישם דרכיך כדרך חנוך:

באהלין אדרש אלהים · ירפאך מכל מדוים: וישם עובדיך מלואים · ודרך קשטה תהי דרוך:

f. 103b ונברכו בך כל משפחות · האדמה בארבע הפאות: ובאו עליך כל הברכות האלה והשינוך:

אמן אהיה אשר אהיה:

الكيمي עליו עוד לו עוד علي نغم אופע:

על פיך אדני מליתי: ובסוד שמך החלתי: ובזכרונך הנה נתתי: תשבחן גדול והבו:

נדל לאלהינו האמת: עבד על כל שמעיו יצית: וישבח בלב יפת: וינציר ענינו ולבו:

ויקום ויקד ויסגד: פני גדלו הנכבד: ויודי לו כד הפד: אבהתן באיקר וברבו:

f. 104 על יד בני עמרם: משה ואהרן ומרים: | בפליאן וסימנים ושם: להם זאו וארוחו ומובו:

ואבד פרעה ועמו: ומחה שמם ושמו: תשלח חרונך יאכלמו: והמים לישראל נצבו:

בתר מיכל קרבן: בחצי הליל בחדבן: זה זכרון טבן: אמת קרבניו דיקריבו:

זכר ברית השלשה: אשר נשבע בו עשה: פרקן ורוח וישע: ונקאת עמו אגיבו:

בסור אנה לאברהם: מימר בי נשבעתי נאם: ואשר בדילו קעם: ויהי השמש לבוא:

ואמר אל משה נטה: ומה השיג לך ומטה: ויהי השמש באה ועלטה: שני פעמים מושבו:

f. 104b ורז ידו בחיקו: רק הרחיק לא תרחיקו: ברזו אמצו וחזקו: וארבקו במשה וכתבו:

קומה יהוה ויפוצו: שנאיך ואיביך ויתצו: ויקם לכם ושרצו: ואתם פרו ורבו:

על מלת יחידאו: כארזין ואמרים במלאו: וקרבניו תזבחו: על כעוס דבבו:

ופנותה ודברה יכרת: ורצון ורוח דאת הרית: ופסח אל יום אחרית: ושמחתם ועשיתם בחדבו:

ועיני יהוה לך רתו: ושנאיך לפניך יכפתו: ומועד יבוא בעתו: ימצאך לזימונה קוו:

על שלחן השמח: חדי בבטח קעמה: האמן מכל מאומה: בדכרן ברית אהבו:

f. 105 תקח הקרבן ותלך: להטור הטבן וישבילך: ותקריב ויהי מיכלך: בקבול יתפרש סביבו:

הך אמנותך אמן: רתו ורצון לך יזמן: והי לבין עם הארץ בכן: קשט עז אלה יחשבו:

כל שנה במניאנה: תיתי ואתה בשדבנה: והסהד קשט כל חשבנה: והרצון עליך ישיבו:

בעמל אדם ונח ואברם: ויצחק ויעקב התם: ויוסף ומשה הרם: ואהרן ובניו ומן אתנבו:

בהם לך דרשתי: ולקחת מנחתי: ואדרש סלח לחטאתי: ולא תקח על רע חני בריבו:

בלשן עבראי פחרן: ובדת משה אשרן: ובכתבי ארהותה איקרן: העם הנושע נקיבו:

f. 105b אתון במשה הדביקים: תתקרו השמרים הצדקים: לא כמו הרחוקים: אשר זדו ורבו:

אלהים לא יפרע לן ראש: מן דת זה הנבי הקדוש: וישימך תמיד בו תפוש: ושבילך אמן בו ימיבו:

ויסקף בפללו דרגיך: ויגלי בעלמה גלגיך: ובאחרת גן עדן פוגגיך: ויקבל מנן מן שבו:

ומועד עליך מברך: ועל בתך ועל ברך: ובעלמה ירבך[1] ויפרך: ולאלפי רבבה תשובו:

ותנים יומה לזה היום: מאה שנה בשמח ושלום: ובשלת ואכלת במקום: אשר בחר יהוה אלהיך בו:

אמן אהיה אשר אהיה:

عليه ايضًا بيت مفرد بنغم مسجع من قول المذكور اطال الله وگو״

f. 106

אל פתח הרצון נבוא ·	אנחנו ואתון אה שמועה:
בלב ירא יתיטב ·	במדרש סליחה:
גן עדן יתגלג ·	געוזה כל מלואה:

[1] L5 יברך.

דכרן אל משה בן יוכבד · דמעי עלמה מנוחה:
השכין בה בארהותה · הכין לון דרך כנועה:
ופדה יתון בפדו · והצילון מכל סרועה:
זכות הרית לון רז · זה רז השבועה:
חיים לון השמח · חדד בכל שנה משרוה:
טבהתו כד תתקשט · טרם תרחק מכל שנואה:
יפסח על הישראלי · יתן ממנד הארץ ומלואה:
ככן בזבח קרבנך · כארזן לאלה עשוה:
לך לך הקבול יכלכל · לנו מן מרן ידועה:
מציל מכל ארצם · מועד הפסח פדוה:
נצב שרש על יד מן · נורו לבש המסוה:
סימתה דמעתרה דמים · סליחן לכל בעוה:
על ישראל הדמע · עשה פתח פתוחה:
פרקן רב מכל נגף · פנותה היא שלוחה:
צלאי זה היום קרץ · צבעת נדיבי העם כרואה:
קבול הקרבן אדיק · קרא לך עדן באחרוה:
רצון ארש ותוך ואחר · רחמים לך נצועה:
שמורי מועד קדוש · שלום לנפש והרוחה:
תנים יומה לעם אמת · תתצלח מן אלה ברואה:
טבין עליך דמע כל שבט · טב לך אה סכוה:
יהי לך מקראי · יהוה יקבל ענוה:
במימרו בכתבו · וכל אתר לך יגבחוה:
עזי וזמרתי · ויהי לי לישועה:

אמן אהיה אשר אהיה:

عليه يضاً بيت مفرد من قول العم الاجل الركن زقن يشرال الشيخ
ابراهيم ابن المرحوم العم يعقوب الدنفي عفي وتنا"

יפסח אלה על בתינו · כמה פסח לאבותינו: בזכאים ארשינו · בעין הרחמים יפני לנו: | במיתי תהבה ומשכנו · ויניר לימי רצונו: ותסור פנותה מפנינו · והרחמים תשרי עלינו: אהיה אשר אהיה אלהינו · לישועתך יהוה קוינו: אנמי ממי הרחמים צמחינו · וראה את ענינו: ואן לית נתרחץ עליך בצרינו · מרן מן ירוח מתלתינו: בצל קורתך באנו · ואנן נתינים תהותינו: הצילנו מידי שנאינו · ואתגבר על המתגברים עלינו: וסלח לחטאינו · וכפר פשעינו: ורחמנו וחננו · ורחם מאתינו: ומועד מברך על קהלינו · מנער ועד

f. 106b

זקן ועד נשינו: וכן ישמר חייכם כלכם אחינו· וכל שנה בחדי וששונו: ונחתם זה המימר· ונימר בשפתינו: ברוך אתה בחסדך· ברחמיך עני שיאלינו: ברוך שמך בפיאנו· ובפי כל קהלינו: ובספרך הגדול נלמד· כל ימי חיינו:

جوابه יתברך אלה ולית כותה רבותה לה· בכל הימים רבותה לה· סגי מכן רבותה לה· ישר ותנים יומה וברוך אלהינו לעולם:

ويقال ברכו الصغيرة

ברכו ושבחו ורבו . . . . וברוך שמו לעולם

ويقال נברך وهذا ترتيبها

ויברך אלהים את יום השביעי וגו׳[1]

ויתמר אלהי אברהם לך נברך وتمامه וירא ישראל את מצרים وتمامه ואז ישר تقيل شويه ויצא שני מכתבים· ويقول גדול הכהנים ראשה תהללות· بعد تمام אז ישר جوابه גדול אלה وتمامه וניזל وتمامه ולך נביע وتمامه וילבו כי בשם وتمامه ושוב מחרון אפך· ושמע ישראל ויתמר מן אדיק עלינן מרן א·ב·ז·ל·ע·ר·ש·ת· ומרי בעמל תלתי שלמיה وتمامه וילבו וינחו בני ישראל وتمامه ויתמר שבחו من الذي علي שבת מועד חג המצות الماتي دكرهم يتمر واحده منهم وبعده קטף הטבעת والو קטף للحلقه شي السبت المذكور ياتي دكره وبعده يسقو من للحلقه في اه קהל المذكوره في هدي العاده تقال كلها ويتمر נשוי כהלך כלה بيت وبيت خفيف ويتمر شيره *من شير المصيل الماتي دكرهم في هدي العاده[2] ويقال بعدها دراں מברכו ומרקה | אלהים רחמנה· ואחד הוא יהוה הנכבד· וישתבח f. 108 לא נדע בעלה:

דבחכמתו הקדושה· וגו׳[3]

רב אלה وتمامه ויקטפו עשרת הדברים· וקטף הזכאים· ואלקטף מן ואל אהרן אל אחר התורה وهم مشروحات في هل عاده في صلات العيد وقت ان يصير طلوع להרגריזים متقدم دكرهم وهو القطف كما مشروح ויצא אדונן המכתב הקדוש· ועמו שלשה מכתבים· ויתמר מן הא סביאן اكم بيت ויתפנו הכהנים במכתבים אל הקהל· וינשקו המכתבים בגדול החל ובקטן כלה· ואתהו כתבה רבה דאתינן נסגד קמיך והא כתיב וקבלו الثلاث فصول برهج عظيم | וילבו כי בשם· ושמע ישראל· f. 108b והמקרא על המכתבים· זאת חקת הפסח· ويزفو على كل فصل منها הוציא

[1] Twenty-two headings. [2] L5 טובה מן מימר היבת الله المصري, and then follows in full מועד הפסח טב וגו׳, as below, p. 200. [3] As above, p. 165.

יהוה את בני ישראל מארץ מצרים על צבאותם · ובעדה דבר אל אהרן · ויתמר אתהו דבריך עלמה · כלה · ויתמר דכור מן מימר זקן ישראל בדרו אברהם בן יעקב הדנפי יהוה יאריך וגו״

אה בחורי כל עבראי ·	ונופים מן זכאי:
ברכו ושבחו ייהיויה ·	האל הנראה:
רבו להנדארי בקדש ·	ולקחתם מנחי:
היום במקראי קדש ·	יערף כמטר לקחי:
מוסף רחמים וברכה ·	ממצרים ועד אנה תקעי:
בין דורות עם זכאה ·	ולא ימוש מן עבראי:
נורא תהלת עשׂה ·	עשׂה מה דו בעי:
יהוב מתנת אי שׂה ·	לבית האבות מלאי:
עקב סימנים חיולין ·	תקיפות על מצראי:
קובלי עמה חלילין ·	בון לעיני הראה:
ברוך מן רז ללז ·	והקריבתם ריח ניחי:
בקול תשבחן וכרז ·	שמו לי פסחי:
נביט שני בני עמרם ·	שמש וירח יצאי:
אנון ינירו לעמרם ·	ובשני עמודיה נסעי:
ברתות מרון מכמרים ·	ורבבות צבאי:
סוד הקדש ממסרים ·	עמון זה רז[1] לך נחי:
כל מן ישלם על משה ·	יפני פניו למופעי:
וישלח נפשו חפשי ·	וריק מן תפלותו לא יהי:
הנבי אכן והכהן ·	ספינת זה היום נשאי:
חיול הו חילה דכן ארכן ·	לדרות עולם לעבראי:

f. 109

נודי לאלה נודי · אני ואתה אה אחי: פנים בקדש מסגדי · וכל מנן חדי וזהי:

במיתובית כהן ורבן · אנן עלים בעלאי: והקרבן לבן הקרבן · לא לבן קומי שאי:

ימטנן מרן רצונה · ונעבר מן תרחי: ימי תהבה ומשכנה · ולא עורן דבב ימעי:

וישימו מועד מברך · עליכון והאלהים הרעי: המלך הגאל לך ולסדרך · מן משפט סנאי:

וכן ישמר חייכם בלכם · וכל זכורך יראה: את פני יהוה אלהיכם · ושמחת בחגך ההיא:

[1] L5 om.

ולא יחמד איש את ארצך · מן כל הכראי: וקרוב בון יפרצך · ותמטי מדרשי ופגעי:

היום ראותך הך מלך · בעיני כל בוראי: במה את עליו הלך · על כעסות כל תעי:

f. 109b והמתגברים עליך יסורו · קרוב במשפטך תלאי: או כמה בא על פרעה · שמעי עמים ומראי:

יתך ויזעו מן מלכך · אם תטיב חשבאי: האן דו מנו דיכך · ופנותה מה הי מה הי:

מר משה לך נבי · ודתו חרבי וקשתי ורמחי: בסור לן ובמושבי · עורי גן עדן בעקבאי:

עזי וזמרתי אלהי · דמן עפר בראי: מלוך נפשי ורוחי · אתגבר על שנאי:

אמרו אהיה אשר אהיה · דלו ארים צבעי: הטיב מן פנותה מבראי · בסוד ייהויה:

אהיה אשר אהיה · אל תפן אל חטאי: והשקף מן עלאי · עלי יום צמאי:

אהיה אשר אהיה · בעין חסדך ראה: ורחם דלותי אה ראה · מחר בין ידיך בבאי:

חתמו צלותיכון בפחד · דאתון צלאי וקראי: ואמרו כהלכון פם אחד · ויקרא אברהם את שם המקום ההוא יהוה יראה:

והסנודות שלשה:

f. 110 الأولى | ויקרא אברהם את שם . . . . בהר יהוה יראה:

الثانية מועדי יהוה אשר תקראו אתם מקראי קדש · אלה הם מועדי בקדוש מועדיך דבקן ברחמיך: יברכך יהוה . . . . לך שלום:

الثالثة ממחרת הפסח יצאו בני ישראל ביד רמה לעיני כל מצרים · ומצרים מקברים את אשר הכה יהוה בהם כל בכור ובאלהיהם עשה יהוה שפטים: ופנית בבקר והלכת לאהליך · ששת ימים תאכל . . . . עבדה:

f. 110b ויתמר יהוה אל רחום וחנון تقيل ثم יברך הכהן · وبعده | يتمر مرن من قول العم الشيخ اسماعيل الرميحي تغمده الله وغو''

יפה ואשר · לאשר · שמר · מימר אל ישר · מר הבשר: אלהי · ברוי · ועשוי · ומלוך רוחי · לישועתו אקוי · כי הו סבוי · בכל מאומה:

שמו ייהויה · אהיה · הראה · דלא מראה · היה ויהי: אדרשו ואקדשו · בקדשו · ואבקשו · בבקושו · דו ממן בישו · עשה כל תמח:

מה רמו · ומה עצמו · ומה רב שמו · יהוה שמו · ממן בריאמו · הכל יזעו ממו: ומן דחלתה ואימתה · ורבותה · וקדישותה · ועזיזותה · לית כותה · כי הו אדון התקומה:

על כן · ובדיל כן · ועורן כן · אקד וארכן · אכן · ואסני מכן: ואתן לו
תהללות · ותשבחות · ושירות · וזמירות · וכבדות · ותפחרות · אולי אנשם
אנה ושמה:

אשא קולי · במגדלי · דלו אעלה · ואתלי · פללי · בממללי: ואתן שלם · על
בן עמרם · משה הרם · דלא קם · בעולם · דמו צלם · סגיל כל האדם
באדמה:

f. 111 לאוי · עלוי · בלבבי · אשלם על זה הנבי · הרבי · כוכב בית לוי: דיהוה
אוקרו · ובחרו · ופה אל פה דברו · ואסקף אתרו · ושגרו · אל הכפור
פרעה · אל מצרימה:

במופתים · ואתותים · ונפלאותים · לישראל רתים · ולמצרים[1] מיתים ·
ומכפיתים: ואנון מתעשים · ומתפרשים · ושמשים · לקדשים · ומאבדים
הבישים · הכושים · פרעה ועמו הזמה:

חתמתון מות הבכורים · בכורי המצרים · הכפורים · הממרים · הממזירים ·
ובכורי העברים: ׳בשמח וחדבן · ובטבן · זעורן ורברבן · אכלים הקרבן · כמה
צון · על יד חלבן · משה הדמע:

וממו שם · זה זכרון מתקומם · בעלם · אל אחר העולם · במקום הרם ·
גבעת עולם: יתעשה · בששי · ורגשי · כמו ארשי · על יד משה · במקום
הקדשי · קדש כל הארמה:

שמה · תזבח ׳בשמח · קרבנך בריאמה · במקום הדמע · ותרים ממו תרומה ·
על חלבה ודמה: בתר מה תצבע · במים צבע · שלם ברברבה · בארץ
הטובה · ותעלה בנציבה · ותעמד בנכח הגבע · במקום אשר בא · לשכן את
שמו שמה:

f. 111b מה רב זאת השעות · מן שעות · דבה אשמחות · בכל הארצות · לא תכרת
אל אחר הדורות: במשמרה · אה עם הנורא · וטובך במשמע הדבירה ·
הכשירה · ומחסלה יקרא · ואל אהרן על מקרת העשרה · מפם הכהן העמד
לשרת שם:

אשר ישמעך · ותזבח זבחך · על מזבחך · ואכלה כנפשך שבעך · וסדר
הגוים נכחך · לא לון יכולה על מנעך: מן עשית · דן חקתה · ומצותה · בזהותה ·
בניה ואבהתה · כמה פקד בארהותה · מלוך קדמה וימה:

ועת תעבד קרבנך · במכונך · בכוננך · את ובנך · וכל כרנך · וזימונך: וזר
לא יקרבך · במושבך · רק יהי כות כלבך · ואת חדי בחדבך · בנפשך ולבבך ·
ותעבד מה צוך · בכל מצוה במקומה:

אלה יחני יתך · בחגותך · וחרותך · ומעבד מצותך · וכל עדתך · דכותך:

[1] L5 ומצרים.

מן דן סיעתה · תעשו באשמחתה קרבנך מאה שתה · מן גבר ועד אתה · ועליך מברך שבתה · והלכה ופנית משם :

בבקר · לאהליך באיקר · במוקר · בתר · צלות צפר · בכשר : ותשמע ברכת כהנה · רבנה · ועמוד בנינה · ופרד זבנה · חליפת מן קנא · וקטל מן זנה · והמגפה אסכמה :

f. 112 אדונן הכהן · הגדול אהן · דמצא חן · בעיני הממן · | ולבש חשן · ואמשח בשמן : המשחה ואתוקר · ולבש נזר · הכהן הגדול הישר · אדונן אלעזר · אלה לזרעו בינן יעזר · ותהי רוחתה קעמה :

ותימר ברם · לזרעו הרם · אקדם · ואתי בשלם · אה כהן תם · וזרק הדם · כמה אתקדם : ואלה יחננו · ויעננו · ויטרנו · ונראה ממנו · מן יכהנו · וישמש משכנו · על אתר הדמע :

וכן ישמר · חיי זה הסדר · דאנה מסתדר · מן נוף עבר · עם אל ישר · שמעיו המימר : אה אדוני · ונור עיני · חימוני · אסבלוני · על קצירות לשני · כי ישמעאל אני · מן כרן בני רמת :

אלה ירחמך · וירימך · ויחיל מקומך · ויגדיל שמך · וישימך · שמח בין עמך : ומאת מועד · תעבד · באיקר כבד · ובזבד · זה המועד · וכל מועד · בזהו ובשמח :

מרן יקבל צלותך · ויעני בעותך · וישמע קל צבעתך · ויזרז בפצותך · מן סנאי דתך[1] · ויחיל מיתוביתך : ויחדש שמחותך · ויטיב עקובאתך · ויוסף לטבהתך · ויסלח חטאתך · וישוב את שובתך · ויסגי פרותך · ומלוא הארץ ישימה :

ועליך ישקף · וירחף · ויעפף · ויגדף · כל הנגף · וכן הקצף : ותנים יומה · לך אה עמה · בשלמה · לדן יומה · ולמועדי יהוה · | מראשה ועד חתמה · בעמל זכאי עלמה · וקטף כל נשמה · דאמר בתורה התמימה : f. 112b

ושמרת את החקה הזאת למועד מימים ימימה :

[2]عليه ايضاً مرنه زريف اسطر تاليف سيدي הכהן טביה בר אברהם הכהן ירחמו יהוה אמן :

אל רצון אלה שאלי · הך מד לאוי ועבד :
בנציר לו בכל עמלי · ולפניו נקד ונסגד :
ישמע[3] ויראה ויגיב · וידע לכל עובד :
טובו לעלמה יטיב · וכבודו על כלה ירד :
ביום הזה דכרן · אל מעשיו הנכבד :
אשר עשהו מרן · למשה כד אפד :

[1] L5 דעתך. [2] L5, f. 56 (late). The piece is not in L2. [3] L5 וישמע, but the acrostic אני טביא עכאן (= טביה הכהן) is evidently intended.

עדת ישראל ממצרים · פרעה ועמו יעבד:
כל זה בדיל אדירים · אשר בריתון כבד:
אנון אקרי העולם · ובדיל מן על טובו עמד:
נורא זרח ואתעצם · וכתבו למד ואתלמד:

בו נאמן תמיד · עד תרחו לנן ילכד: ושמח טב לנן ילכד · בדן מועדה ובדן מועד: עד תקום חקותיו · לפני כל הוא [1]בדד: וטובות עלמה ביתו · לא יכרת כד יסנד: בהפסח ונצענה · על השנאים ואתפרד: במכות פרעה ועציאנה · ועל ימה אתנגדד: | עד יעבד הוא ועבדיו · ואכלסיו הוה נא ונד: עד רמה בים בעובדיו · רכבו כפרשיו השמד: וישראל שלומים צאו · בתר עשות הפסח אצתמד: כאשר מרן צוהו · בקרבניו דאתעקד: על עובדים טבים · נור הרצון עליון אבד: יתעשו כלם בשבים · וכל עובד בון לא יעבד: אלא עובדי אלהים · דאנון על כל עובד קדקד: תדעם בבינת הרוחים · הן הוא כל עובד להן עבד: כי יהוה הנלחם · ואתם תחרישון עד: תדעו אשר קעם · כסי וגלי וכד: אשר בה אתיצבו וראו · ישועת יהוה הפרד: נשול מן טב מעשהו · לא יקום בנו בן זד: ומן יתגבר עלינו · על ראשו יתגדנד: ומן פנותה יצילנו · עד יקום מה אתפקד: מן נזריו ומצוותיו · בשמח וטוב לבב נצתמד: בחקותיו ותורותיו · דבון קומה בה נעמד: ומרן יקבל צלותן · ורחמיו עלינן תרד: ויעני בעותן · ובניצן טורו נקד: וישמע קל צבעתן · ובגן עדן העד העד: בעובד אחריתן · שבת ומועד מברך ונכבד: עליכון וכל קהליכון · לוי ויוסף וכבן כבד: וכן ישמר חייכון · ויתן לכם זכרון ותרומה ופקד: מן טובו יסעדך · ונטורך יהוה אמור יד יד: על קוממות מה בו פקרך · ובחסדו תעזר[2] לסהד: בעמל השלשה והמלך · ומן אמר וישכן ישראל בטח בדד: ובעמל מי אמר בדילון ויערך · ותזבח קרבנך בקדש כל מסגד: ובמימר החל ותת פחדך · לטוב כאשר שש ויתחדד: יהוה כוננו ידך · יהוה ימלך עולם ועד:

L5, f. 56b

ויתהלל وتمامه וכי בשם וקטף הזבאים · ושמועין ותניו · ואלה יקבל מנוכון מאה שנה · תנים יומה מאה שנה:

L2, f. 112b

ותתחסל הצלות בטוב · אמין

[3]عليه ايضاً له[4] ايضاً رضي وغو''

אלהי אברהם בעל השבועה · ונזרת הברית מנה שרואה: ועלה מיתובית מנוחה · ישימך עליה מועד:

[1] L5 ins. בר. [2] L5 והתמזר. [3] L5, f. 47, &c., inserts the following pieces, but the leaves are late and out of place. [4] I. e. Abraham b. Jacob, but the leaf is misplaced.

אלהי יצחק בן שרה · לבוש מצנפת הגרה: והו נזר הזרע · בריתו עמך יצמד:

אלהי יעקב אבי השבטים · דמן קשטה לצטים: לא תסורו לבריתו צטים · ועל בור דכנע עמיד:

אלהי יוסף המלך · אשר ברצון מרה הלך: כמהלכו לך יולך · וצדיקתו תתלמד:

אלהי משה בן עמרם · הנבי הנאמן הרם: נתינות אלה לאברם · אחריתך עמו נגד:

אלהי הכהנים הקדושים · ואתר קדש הקידישים: בהם תהיו ירושים · אתרה דאתה לו סגד:

וממשלותך עד[1] לעלם · ודברך יהי עלם: באלהי קדם מתחת זרועתו עולם · ויגרש מפניך אויב ויאמר השמיד:

אמן אהיה אשר אהיה:

هذه الكيمي[2] الذي ذكرناها اوّلا رحمة وغو"

ברית העולם מלואים · בכוח ויאמר אלהים: המחוים ודלא מוחים · מן חסל באיל תקף:

ישתבח באריה דכן ברא · השמים ובתר ארעה: וגן עדן למן שרא · ומן דחלתה למרה ארקף:

ואתנזר מן מומה · מאה שנה תמימה: ועליו שב יהוה · ואקים מנה הקטיף:

הזכאה דמן מרה קרוב · ובריתו לוכון קרוב: יצאי ירך יעקב · שמר ולא חלף:

עד קם מנה משה · ועל בניו ממצרים הושיע: ורד לפרעה הקשיע · הרע והצרר והקצף:

והוציא עמו השמרים · בזהו ושמח ושרים: הו הלילה הזה ליהוה שמירים · והרתו במועד יוסף:

L 5, f. 47b הפסח בו אלה פסח · על מן קרב מן שסע שסע: והחקה הזאת פרסה · ואכל ושבע ושרף:

היא בין דבבה · הך ים ובתוכו תיבה: היא הך השמים וכוכבה · אשר במלאו יסקף:

היא עמוד עלמה · תמידה בה קעמה: היא בסור לכל דמע · בממשלה השנית תאסף:

היא למן יתקבצון · על עלמה ויפרצון: היא תסיד במאתי הרצון · והנור עליו שלף:

[1] L 5 על. [2] By Abraham b. Jacob.

היא הך לילי גן עדן · בה ישראל לשבטיו שכן: היא כמשכן אפן · עדנו ברתות עדף:

היא ריח ניחח ליהוה · מתקבלה עמה: היא לברית מקימה · ומובא תהבה תאלף:

היא שלוחה מן הגון היודאי · הברח מן עם עבראי: היא כרוחה מן נכראי · דליהוה הו מנדף:

היא לנפש תנפש · בכל שמח ורנש: היא לישראל תקדש · וברתות מרן תרחף:

תמידה לא תסור ממך · אתה וסדר עמך: ולו לעם קדש יקימך · ושיאלך לא ירף:

וזה המועד עליך בריך · וימי חייך יורך: וימים טבים תאריך ותזבח ותאכל והנותר ישרף:

מועד לעלם לא מטלטל · והרצון ירד עלוו[1] כטל: וכל דמחלל לה יתקטל · וישינו הנגף:

בו אשל קבולו יטע · ויתנך תמיד לפליטה: באשר ידו על השמים נטה · דו לכל נשמה קטף:

ויפסח אלה על בתיכון · וכל מנוכון בטח שכון: ותחנו לקדש כל מכון · ועל ראש הגבע תשקף:

וישקף יהוה עליכון העם · אן תתפללו לעבדון אברהם: שוב מחרון אפך והנחם · ועל הדנפי רחף:

ועליכם ככם רבבה · יסף חילה רבה: מן זכר ונקבה · דמן זרע יוסף:

והאלהים עמכם · ויקים מימרו לכם: ופסחתי עליכם · ולא יהיה בכם נגף:

אמן אהיה אשר אהיה:

תנים יומה מאה שנה · אה סדר קהלינו: הסדורים אנה · בזאת צלותינו:
ישמרכם יהוה · אלהים אלהינו: ומאה שנה תעשו זה מועד · הפסח בשמח ושדכנו: וכוותה תהונו בהרגריזים · קדש אתרינו: ואתם אמנים מכל דבב · שבונים באימנו: וכן ישמר חייכם כלכם · כל אב דמכם ובנו:

L5, f. 51

שבוע מן מימר עבד אלה בן שלמה הכהן יסלח וגו״

אתי בשלם יום טבהתה טבו · בו כל עם ישראל יקוו: במקום וסביבו · ויעשו הפסח בחזון:

משפטו בין הערבים יזבח · וארשה דרחותה בו יקוה: ויחי כל דמנה סבע · וישקף עליו הרצון:

תורת משה לנו תגיד: כי בעשור לחדש הזה עתיד: לארבעה עשר ותפרד: קרבן מן עזים ומן צאן:

[1] L5 דלוו.

מי נוי ישראל כותך · בזה היום מרן נפש עקתך: למען תזכר את יום ציאתך · על יד חלקת מחוקק ספון:

ממצרים דגלים וצבאות · משראיך בשלמאתך צררות: ושמרת את החקה הזאת · תהי בטח שכון:

ואודי מרך על הפצות: בטוב לבב ונפש פצות · וששת ימים תאכל מצות: ובשביעי תחג לקדש כל מכון:

תעשה מועדיך מאה שתה · שמרי וכהן ועבתה: וזקן ונער כן אתה · ובעדי תמן עם ישרון:

תנים יומה אה עם נטור · תנים יומה טור בתר טור: תנים יומה לכל ידעיך וריטור · מאה שנה בדן יומה תתקבצון:

ישתבח אלהים:

L5, f. 51b עורן כן · | عليه ايضاً שבוע מן מימר בן מנ[יר] יסלח וגו"

אתיך חדי מועד הפסח · דבך עם ישראל פסח: ועל בתיון אלה פסח · ובשלום על יד משה נסח:

אתיך חדי מועד הקרבנה · אתיך חדי מועד פרקנה: אתיך חדי מועד שמח וששונה · לא מטלטל לעלם דכרנה:

אתיך חדי מועד רחותה: אתיך חדי מועד ממלבותה: דבך זכרון לאשמחותה: עם סדר קהל עבראותה:

מן לא ראו גנת עדן · יראו לילת הפסח אהן: נור מניר בה יצא מעדן · ועץ החיים בתוך זה שבן:

מה רב שעתה דבה יצתמתו · ישראל וכל איש וביתו: ויסתכלו להכהן ומקרתו · עדן ויאמר שחטו אתו:

כל מן יקח המאכלת בידו: וישחט קרבנו במועדו: ויחנו כל העם יחדו: יאמרו ולמשה יסידו:

ויום טבה מה טבו · דבו ישראל בשמח יקוו: במשתה יין ומיכל חלבו · מן שלחן נצא ומן שלחן נבוא:

תמטון לזה באיקר · אה מן אנה אסתדר: ובשלום לוכון יעזר · בעמל דמע כל הבשר:

תנים יומה תנים יומה: מאה שנה בשלמה: תעשו מועדי יהוה: בעמל קטף כל נשמה:

ישתבח אלהים:

L2, f. 112b وقت ميكل القربن يبدا گدول الكهنيم مبركو بنغم معروف وبعده تلات زفات وكرزنه تلاته

[1] ومرادنا ان شا الله تعالي بعد ذلك نكتب شير يقالوا ليلة الفسح بعد اكل القربان وعلي السماط[2] تاليف من ياتي دكرهم

שירה על נغم אתי בשלם מן מימר מתנה המצרי[3] יסלח וגו"

מודאה לאלהינו מודאה · דפקד עמו ישראל בארה: חדש הראישון בחסד · אתי בשלם מוערה:

דריה ישראל באיקרה · צאו ממצרים בתדירה: על יד בן יוכבד · בארבע עסר יומין לירחה:

רחמיו הטבים דבמכפלה · זכר בריתם אלה: האל הרם המכבד · גלגים רברבים לאלה:

בכורי עבראי אחין · וכל טוב וחסיד מלאין: ובכורי מצרים אבד[4] · דיאן דראין אלהין:

הדם ראו עם הנכרי · מה עבד עם זרע אברהם העברי: אשר לשלשה עבד · חזי במישרי[5] ממרא:

בארע מצרים עם יצאים · ועם פרעה בנגף טבעים: בכים וישראל לאלה סגד · והוו נכסים ודבחים:

בר תוריה תזבחו בחסד · אה בני[6] דצאו ביד: רמה ומצראי בלחץ כבד · זהו רבה דאתעבד:

בתי מצראי בטלם · ובתי ישראל בשלם: והדם על המשקוף סהד · חתם לא משתרי לעלם:

L2, f. 114

יפסח יהוה על בתיכון · כמה פסח לאבותיכון: ולא תתנשון למה פקד · טרו דברנה דמסרכון:

ביד רמה צא קדש כל העם · ישראל רבבות בפעם: מה טב זבנה[7] ומה כבד · יומה דפסח אלה על העם:

מחבלה בתוך בתי המצרים · ובתי ישראל באיקרים: ומצראי מצרר מזדבד · כל בית דהוה בארע מצרים:

על בתיון פסח בחסדו · כהתון אה בניון תרדו: ועליכון מברך זה המועד · תנים יומה נימר כדו:

وزفة הו הלילה הזה وكرزنه تلاته

עליו עוד שירה על אתי מן מימר ארונן הכהן הגדול אלעזר רצון וגו"

אתי בשלם ושלם לך · לך מודאה לפעלך · עד חסולך מחאלך · זה רח והיה כי ישאלך:

[1] L2, f. 113; L6, f. 75[b]; L5, f. 57[b] sqq. is late, and is only collated where L2 and L6 disagree. [2] L2 adds في المدينه. [3] L6 ascribes it to בן מניר. [4] L2 (?L6) עבר. [5] L2, 6 במי שרי. [6] L2 בן מן. [7] L2 זבה.

f. 114b ראו ראיתי לפרקנך · ופרקנך בדיל רצונך · ורצונך בדיל קרבנך · תקריב ואמרת לבנך:

לבנך תימר והו לבנו: מה קם ואתקשט ביננו · דעבד ׳עמן אלהינו · לפרעה עבדים היינו[1]:

היינו[1] בדרך רחוקה · וכד היינו[1] בהר ובבקע · ויתן מרן משם׳ לקח · ממצרים ביד החזקה:

ביד החזקה הוציא יתך · בגלל חקי תורותך · ועורי קרבן חדותך · למען תזכר את יום ציאתך:

ביום ציאתך פניך כתיב · מתידע ביד צדיק חשיב · בחשבן על זבנים סביב · שמור את חדש האביב:

האביב לעשות זה שביל · לנן[2] עדן והרצון כליל · בזה מרן הבדיל והשכיל · פסח ואת בתינו הציל:

הציל והשכיל לן בעולם · מתכתב על יד ברה דעמרם · כמו[3] זה זכרון מתקומם · לחק לך ולבניך עד עולם:

עד עולם ברצון ורצות · נפש וטב לבב ופצות · ופקד שבעת ימים בקצות · תאכלו[4] עליו מצות:

f. 115 המצות בו תתיקצון · כי אנה ושם׳ תפרצון · ומאומות רבות[5] יתקבצון · לך שבת ומועד ורצון:

רצון ירצי על הבנים · ופרקן מן הסנים והזנים · ׳עם דורות הימים והשנים · בחדי וזהי נימר תנים:

תנים טובות ותנים באות · בכל דקיקות ושעות · תשמר ותשתמר במלאות · ושמרת את החקה הזאת:

وزفه هو הלילה הזה وتمامه وكرزنه تلاته

עורן בן שירה עליו עוד על המופתים מן מימר בן מניר וגו״

בשם יהוה אלהים · מלוך העולמים:
נחל בכל מקרא · תמיד כל הימים:
מה רבו ורמו · עצום העצומים:
נוה אין לו · בארץ ובשמים:
יהוה שמו · זה השם התמים:
ראה רפא ריאם · רחום הרחומים:

אהיה אשר אהיה · חנון החנונים: הפתחיו לכל פה · משלח הלשונים: עינים

f. 115b לא תראו · ויראו׳ בלא עינים: | משמיע לכל אזן · שמעיו בלא אזנים:

[1] L6 ההינו. [2] L6 לכל. [3] L6 ממו. [4] L6 האלכלו. [5] L6 רבון.

ולא יתעתק · כי אין לו משכנים: אהיה אמון אזרח · אדון האדונים:
יהוה שמו · נתון המתנים:

בו נאמן תמיד · ונמות על תורותו: ובנבי הנאמן · עבדו ובן ביתו: רצדקו
יהוה · ברבות אותותו: ונביות אחרו שקר · והצדיקה נביותו: כל דרי
העולם · עדים בצדיקותו: מה רבו מן נבי · הציל את עדתו: ביכלות
יהוה · ורבות נפלאותו:

גדל משה אשר · ראשית דברו: אחרית אבהתיו · כי שני שמות אתקרו:
ולבדו יהוה · כל שפה למורו: זה שפט והו נער · משפט בישרו: ושלחו
עד יציל · ישראל מאסורו: כי ברית הצדיקים · להם זכ׳רו: עת צעקו
אליו · מידי מי צררו: וחייהם בעבדה · קשה ימררו:

דברו אהיה · וזה השם לא אתודע: אלא לך אה משה · עד אבדילך במודע:
זה שמי וזכרי · והממלכה לי תמידה: והיד החזקה · והזרע הנכבדה: בא
אל פרעה · ועמך זקיני הערה: לא תירא ממנו · התיצב ואל תחרדה:
כי אנכי ׳עמך · ואיביך אבידה:

f. 116 הן לא יאמנו ישראל · ומהם לא אמצא: פנים ויאמרו · גלי מופתים עד נצא:
עמך ואלא פרעה · לכלנו ירצח: ויהי אמר לו · מה בידך ממצא: אמר
מטה · ויאמר השליכהו ארצה: יהי נחש מודע · מה ממנו יצא: והביא
ידך בחיקך · והיא כשלג תצא: והשיבה תשוב · החכום בזה ימצא: מופתים
תספר · מקצה ועד קצה:

ולקחתָ ממימי היאר · ושפכתָ היבשה: יהיה בה דם · בכל עץ ודשא: ויאמר
משה · וידיו למדרש פרשה: לא איש דברים אני · מי זה אלי[1] ישע:
והך ישמעני פרעה · הכפור הרשע: ודברי מצרים · לא אדע שרשה:
ולמדו יהוה · כל שפה חדשה: ושם עמו אחיו · כמה דרש עשה:

זכרון המופתים · אשר עשה משה: ואהרן במצרים · דמותון לא יעשה: וזה
מופת גדול · לכל חכום ארשי: מטה הפך תנין · פני פרעה הקשה: והן
שקרו ואמרו · מן שמו המשיח: אקים המיתים · בדרך הדרושי: והן היה
צדיק · גדול אין עשה: השיב מין למינו · מחלל הקדשי: הך מופת
בן עמרם · אשר לא יתנשי: הפך המין לאחריו · אנה מבקשי: החכום
פני זה · כעור ממששי[2]:

f. 116b חרטמי מצרים · מן משה נבהלו: והכבידו את שמו · ורמו והגדילו: ותמלא
הארץ בדם · והמצרים לא יכלו: לשתות מן המים · ופ׳רים לא יכלו:
כי מן שבר פרי עץ · עד ידרש ייכלו: ימצא הדם תוכו · כי מן הדם מלו:
והאבנים כבה · יתברך מי פעלו: הזה בכל ישר · ויתרומם משלו:

[1] L5, 6 אלא. [2] L5, 6 משׁשי.

טובות אחר רעות · את ישראל ראים: ומצרים יראו · בנפשותם הרעים: עת בא אליהם · מופת הצפרדעים: אשר כל המקומות · מהם ממלאים: ובו החרטמים · לפרעה מודעים: הן זאת המופתים · אשר עלינו[1] באים: על פי הכוכבים · הבאים יצאים: כמו מופת הדם · ולמשה נסהים[2]: ונביותו שם · יצאת לנגלאים: התפאר[3] עלי למתי · ויתגלי לראים: ויאמר למחר · וכן עשה זה לשמעים: יודיע הן יהוה · נורא הנוראים:

יקח אהרן המטה · ויך את עפר: הארץ וכנים · יהיה על כל הבשר: ועל כל הבהמות · וזה המופת אשר: לפניו כל אחד · מן החרטמים אמר: אצבע אלהים היא · הצדיק והישר: | וזה מעשה יהוה · לא מעשה גבר: אחל במים ועפר · וזה בו טוב דבר: לכל חכום ונבון · הן דרש והן שמר: f. 117

בכלות יהוה · מן איקרים שפלים: עפל יעשה · באיקרים מעלים: מופת הערב אשר בה · מן מינים גדולים: לא היה עוף טמא · כי אם בא ביכולים: ומהם כל בתי · מצרים מלים: ותשחת הארץ · ההרים ונחלים: ועיניהם נקרו · מה להם אכלים: שם היו למשה · ולאהרן שאלים: לכו זבחו לאלהיכם · משל המשלים: ואליו בעבורינו · היו מתפללים:

אמרנו: ונאמר:

לישראל בזה · כל טובות ושמח: בתולדות אשר · פרעה להם ישימה: | במימרו יהוה · אלהיכם רב שמה: כן במימרו · אלהי העברים ארימה: f. 117b עד אתמר למצרים · יד יהוה בחמה: תהיה במקניכם · ותמות כל בהמה: בשדה ובבית · וזה חכמה תמימה: ועברו בשחין · אשר אבד מצרימה: וממו אין להם · פני משה תקומה: וישראל כלם · בארץ גשן שלומה: כי הבדיל יהוה · אתה ומקומה:

מה רבה ורמה · את מופת הברד: כי עמו ובתוכו · אש גדולה תרד: על נסתר זה המופת · מי יראו יעמד: בו העד פרעה · ליהוה הבדד: כי הו הצדיק · ואין לטובו מדה: ואני ועמי הרשעים · וכל רשע ישמד: אתפלל ואשלח אתכם · ולא תוסיפון לעמד: כי כל מצרים · מן הברד אבד[4]:

נחג יהוה רוח קדים · כל היום והלילה: עד נשא הארבה · וינח בגבולה: ויעל כבד מאד · על מצרים ביכולה: ויכס השמש · עד לא יוכל אחד יראה לה: וכל ירק ועשב · ופרים יאכלה: ויאמרו המצרים המות · משה אתפללה: ויגש חשך בחשך · כי חשך אפלה: | שלש ימים לא ראו · מאור להשכילה: f. 118

סבב עמוד הענן · במקום הכפור: עת אתמר למשה · למימרי שמור: הרע

[1] L5 עליך, and so L6 sec. manu. [2] L2 נסגרים. [3] L5, 6 התפחר.
[4] L5, 6 העד.

פניכם ביום יבא זכור: לא תוסיף לראות · יעננו הטהור: כן דברת לא אוסיף · כי אם דק המצור: אשר יבא עליך · ויך כל בכור: באדם ובבהמה · ואתה אלי אמור: צא אתה וכל עמך · ונשא המשור: עד תדע כי המשפט · לאלהים לא יסור:

עשה יהוה במצרים · ובאלהיהם משפטים: עד לא ימצאו מהם · בכל הארץ מקלטים: ובני ישראל כלם · יצאו פליטים: ויהיו לפסח · בשמח שחוטים: ואכלו קרבנים · והנותר לחטים: ככה תעשו בטח · ואתם מתפלטים: ותחנו על הרגריזים · מקום השבטים: והברכות תקחו · ולסליחות מטים:

פסח נעשה אמן · ביומי הרצון: על הרגריזים · אשר אתו מכון: שכינת יהוה · אלהים אדון: ונראה המשכן · הקדש והארון: והשלחן והמנורה · ונירותיה יאירון: והמזבח ונקריב עליו · מן בקר וצאן: | ונאכל הפסח · בשמח בחפזון: ונברך שם יהוה · אשר זה לנו נתון: ונדרש רחמותו · כי הוא רחום וחנון:

f. 118[b]

צעקנו אל חסדך · אה אדני שמע: והפך אבל עמך · ברב חסדך 'בשמח: ושוב מחרונך · ולו רחמיך שימה: עד יעשה הפסח · וחקותיו תמימה: אהיה אשר אהיה · אדון התקומה: עני מדרש עבדיך · וכפר אשמה:

קרוב הקרובים · קריב רוחנו[1]: והסיר צררנו · ומצוקנו וצרענו: אם לא תשמע קולנו[2] · מי זה ישמענו: אן ראית בזה · המועד אשמחנו: חלילה לרחמיך בעמלנו תקחנו: כי אנחנו בעמלי · הרעות ידענו: שבנו אל חסדך · מרב חטאנו: אה אל רחום וחנון · שא לפשענו: בעמל משה אשר · ממצרים הוציאנו:

ראה את ענינו · והשיב את רצונך · על עבדיך ישראל · גרך ואביונך: אשר קראת שמו · בכורך ובנך: והסיר את צררו · ושוב מחרונך: והנחם על רעותו · וגלי לו משכנך: על ראש הרגריזים · מכון לימינך: עד יעשה הפסח · ויקריב קרבנך: | בזה מועד המצות · בעמל נאמנך: הרחיב צרר עמך · והשקף ממעונך:

f. 119

שמחו בזאת הלילה · והיו לה שמרים: כי בה צאו אבותיכם · מבית האסורים: שלומים כלם · והכו הבכורים: ואכלו הפסח · על מצות ומרורים: כי בשבעים נפש · אל מצרים עברים: צאו שש מאות אלף · רגלאי הגברים: אחרי עבדום · המצרים בפרים: ברכם יהוה · גבור הגבורים: כן יברך אתכם · בנגלאים ונסתרים: ותראו המשכן קעום · על קדש ההרים:

תעשו הפסח · אה העדה כל שנה: ויגרש מפניכם · כל אויב ושנא: ויאיר

[1] L5, 6 רוחינו. [2] L5, 6 קולו.

יהוה פניו · אל עדתו ויחנה: וירבה את טובה · ויברך חננה: וישמע את קולה · ולכל מדרשה יענה: ויכפר אשמה · ויסלח את עונה: ויטהר לבבה · ופמה ולשנה: ורחמיו עליה · בכל עת יתנה: ובשלום ובטח · בכל הארץ ישכינה: אדני יהוה · שמך אל אמונה: שים לעמך רצונך · ושימה נאמנה: ואל תשכח בריתך · בעמל משה סלח נא: כאשר נשאת לעם הזה · ממצרים ועד אנה:

אין כיהוה אלהינו:

f. 119[b] עורן בן שירה ואמרו פם אחד עליו עוד לו עוד יסלח לו יהוה:

ואמרו פם אחד · פני האלהים: כי גדול יהוה · מכל האלהים:

אלהי קדם יהוה · אלהי האלהים: המלך הגדול · מחיי הרוחים: הבדד הפרד · מלוך שפלים ועלוים: השמע בלא אזן · לא כמו השמעוים: הראה בלא עין · לא כדמות חזוים: כל מעשיו חכמה · וכל דרכיו רצוים: עשה התמחים · ומצבי הצבוים: הך צפה וצפיתו · לא ככל הצפוים: יכבד וינוה · על מלי תלוים: ואמרו פם אחד · פני האלהים:

הראה הידע · דממו המוחים: הזכור דזכר בריתו · לאב המון הגוים: אחרי ארבע מאות · שנה מלוים: גרות ועבדות · לבנים ואבוים: פקד אתם ופרקם · מן רבות ענוים: הוציאם ממצרים · בגדול הכוחים: במופתים גדלים · וסימנים ומסוים[1]: מכן נימר פם אחד · פני האלהים:

האותות והמופתים · דבמצרים עשוים: שני הנביים בפי · יהוה אלהים | f. 120 שלשה עשר מופת · לנקם הסרוחים: ביד נבי וכהן · וגדול כל אלהים: * שלשה לא ימנותה · פני עמה אתוים[2]: ואחד * משתתף · בין[3] שני אחוים: וביד אהרן שלשה · גלים לצפוים[4]: ושלשה ביד הנבי משה · איש האלהים: ושלשה ביכלות · אדון כל הרוחים: על זה נימר פם אחד · פני האלהים:

מן[5] הסנה נגלת · מטה האלהים: ואתהפכת נחש · ברב הזרועים: ובלעת המטות · ובעליה חזוים: והמים נהפך לדם · ונלאו השתוים: לשתות מן המים · והבדלו[6] הזלועים: והצפרדעים אשר · על הבתים עלוים: והכנים דממו: הנפשות צלועים: זאת המופתים · דבמטה עשוים: והערב דממנו · כל הבתים מלוים: מעשה האל הגדול · אלהי האלהים: בנציר נימר פם אחד · פני האלהים:

יד יהוה היתה · במקנים והקנוים: והשחין בתרו · אבעבעות פרוחים: באדם ובבהמה · ולא להם אסוים: והברד דירד · מן שחוקי עלוים: ואש

[1] L5 ומסוחים. [2] L5, 6 om. [3] L2 משתפף · ביד. [4] L5, 6 לאצוים.
[5] L6 כן. [6] L6 והבלדו.

מתלקחת בתוך · צררים קוים: והארבה אשר אכל · העשבים והנטעוים[1]:
וחשך אפלה · סתם כל חזוים: ולישראל היה אור · בכל המנוחים: לאוי
על זה המימר נימר · בלבבים כנועים: בנציר פם אחד · פני האלהים:

f. 120b חדש הראישון · עליו בנוים: | החדשים דבכל · שנה אתוים: ראש
וראישון · כי ממו השרוים: למועדי יהוה · דקדשיון גלוים: הלילה הזה ראש ·
למצות אלהים: בקרבן הפסח אודי[2] · לפרקן הרוחים: והגביות מידי ·
כפורים נדוים: ומובא המשחית · לנקם הסרוחים: ופסח על ישראל ·
ואמנו מן[3] מדוים: ויקדו העם וישתחוו · בלבבים זכוים[4]: בנציר[5] פם אחד:
פני האלהים:

למשה ולאהרן · אמר יהוה אלהים: דברו נא לישראל · קדש כל הגוים:
בעשור לחדש הזה · ויקחו להם בשוים: איש שה לבית אבות · בנפשות
מכסוים: שה תמים זכר · נקיא מן ערוים: והיה לכם למשמרת · עתיד
לזבוחים: בין הערבים כל הקהל · קעום בזהוים: בשירות ותהללות · וקולות
תלוים: ואמרו פם אחד · פני האלהים:

הפסח לו סודים · ידעום הידועים: אשר לבביון · מן הדעת מלוים: דשחרו
הליל · ולא על משכב יצועים: דהולו בראות · ומן הבינה זלועים: ידעו
הסוד · אשר הפקידו אלהים: במלת[6] הפסח כי בה · מאומות קוים: דרג[7]
נביותה · הושאמת בשרוים: והמצות אשר · לפסח עשוים: וימי הנזרה ·
f. 121 השמנה גלוים: | כל בן נכר לא יאכל · כמה צוה אלהים: על זה נימר פם
אחד · פני האלהים:

[8]مناط السبت

הראישון והשביעי · שניהם קוים: מקרא קדש ישרון · בהם חדוים: זה
חג הפסח · בבית אל זבחוים[9]: והמתפני בבקר · והמהלך על המשרוים: וחג
המצות · ליהוה עשוים: חג ליהוה · בנפשות זכוים: בנציר נימר פם אחד ·
פני האלהים:

תנים יומה אה עמה · דבצלותה חנוים: מאה שנה לזאת · החקה עשוים:
ואתם בחסד וטוב · הבנים ואבוים: ובתיכם מעמרים · ובאיקר מלוים:
בשלשה אשר · במכפלה[10] שרוים: והצדיק אשר כלכל[11] · אבוה ואחוים:
והנבי הנאמן משה · דקבל שני הלוחוים: ואהרן ובניו · מסליחי הסלחוים:
ובקדוש שמו הגדול · אלהי האלהים: ואמרו פם אחד · פני האלהים:

כי גדול יהוה מכל האלהים:

[1] L5, 6 והנטוים. [2] L5, 6 הודה. [3] L6 om. [4] L6 כנועים. [5] L2 במימר.
[6] L2 במלעת. [7] L2 דרה, L5 דרך. [8] L2 omits this section. [9] L2, 6
וחבוים. [10] L2 "רבמכ. [11] L2 דלכל.

שירה על המציל לאדונן הכהן הגדול אלעזר רצון יהוה עליו:

اول يقال بيت التقبيل يقال اول كل شيرة في ليلة الفسح المبارك وهو
بيت التقبيل وهو هدا

אשירו ליהוה · בכל יומיכם: המציל אתכם · מאיביכם:

وبعده الشيرة المذكورة

f. 121b אה מועד מועד הרצון · לזימונך[1] עמך רצון: על רצונך יתקבצון · זבן יצאו ממצרים:

ראו את רזי התורה · תורת משה דלא אתו רע: קח לי עם עשות בתורה · לתלת רזים מעזרים:

לדעבר ולדאתי ועתה · מן אדם ועד משה מפתח: ומן משה והרצון ועד עתה · *ושלמת עלמה אחרים[2]:

מעמד אברהם לן מפרש[3] · הבסור במשה דנפש: והנה תנור עשן ולפיד אש · אשר עבר בין הגזרים:

וגזרי ראש מן דארשי · מה ארש ראש בו אושיע: ויאמר יהוה אל משה · ואל אהרן בארץ מצרים:

במצרים ארש עשותו · בתקון חקי תורותו: וככה תאכלו אתו · מתניכם חגירים:

f. 122 חגרים בקשט לא אליל · באשר פסח בחצי הליל: על בתי בני ישראל · במצרים בנגפו את מצרים:

מצראי היו בקללות · וישראל היו בתהללות: בדיל זה הות השאלות · על כל *אהלין הדרים[4]:

ישראל בן אב זה למה · העובד על זה הדמע: על כן אני זבח ליהוה · כל פטר רחם הזכרים:

הא זכרון יהי ישמח הלב · מתעתק מטי לבן מן אב: מתקשט מתכונן מתיתב · מתגלי בין השמרים:

דשמרו הפקודים[5] · והעובדים החסידים: דייעשו במועדים · אשר לון בבל אתרים:

סדרה בלכם קחו · ברכה ורצון ואצלחו: ועל המימר לא תקחו · וחייכון יהיו משתמרים:

f. 122b ישמר אלה[6] כל מי עבד · הך מד[7] לאוי זה המועד: ויהונו[8] תמיד בחסד · בארשות ישר הישרים:

[1] L2 לזמינוך. [2] L6 אשר עבר בין הגזרים, from the line below. [3] L6 מפשר.
[4] L2 אהלי גדרים; L5 האלין הדירים. [5] L2 הפוקדים. [6] L6 om. [7] L2 מה.
[8] L5, 6 ויונו.

תנים יומה דאסתדרו · אודו למרכון ועזרו: תלו אפיכון ואמרו · פניו בארזין ואמרים:

ويطرقو هو الليلة الهذه وكرزنه تلاته

يضًا شيرة علي وزنها[1] من قول العم الشيخ ابراهيم ابن قباص رحمة الله عليه امين امين امين

לבי עלה אל דקטים · וראה רצון יהוה דבה פרים · וקרבן יהוה מנכים · וכהן יתקרי הרבים:

מה טבו עמד על המנבר · והו בבגדי הקדש מתגזר · וסביבו כל עסבר ועסבר · מן גוי קדש וגוי נכר:

f. 123 והו משגב בארבע שגבים · שמרים וגוים עבים · ויהודהים וערלים נציבים · מרחק הך כלבים:

עדן ידבר הדבירה הגדלה · יימרו הגוים תחתיו עז אלה · בזה לבך ישמח וידך תמלא · ועגני הרצון עליך יטללה:

ועת יחסל הדבירה · יימר כי בשם יהוה אקרא · ויקרי ואל אהרן בתרה · על מקרת העשרה:

מה רב שעתה דבה יימר ושחטו אתו · כל מי יקח מאכלותו · וישחט קרבנו בחדותו · ויריח יהוה את ריח ניחחותו[2]:

וסדר השמרים אמרים · כל הלילה בארזין ואמרים · והאש תוקד בתנורים · והשמח יתווף והשרים:

f. 123b אה עיני לו ראיתי · את עמי ועדתי · | אכלים קרבניון בחדותי · והרצון ישקף עליון מכל פאתי:

ראו ריח הקרבן אה חכומים · סליק כריח הבשמים · קדה עם מרדרור עם קטרת הסמים · וטעמו דמע כל מטעמים:

הא על זעור מנה בזה העדן · לו הוה עם רוח הגן · עד ניכל יתה בחדבן · ונתמלי ונחדי לבבן:

הא[3] לבוש בגדי הקדש · שלח לי מן קרבנך הקדש · מנחה עם רוח הקדש · איכל ונפשי אקדש:

אה רוח הקדש · לך בשמח ורגש · אל אכולי קרבן הקדש · ומן קרבן[4] לנו בקש:

לא ישמם יהוה · מן מיכל קרבן יהוה · וחג להרגריזים בית יהוה · ביומי מועדי יהוה:

f. 124 תנים יומה מאה שתה[5] · | שמרי וכהן וחבתה · ובשלת ואכלת · ופנית בבקר והלכת:

[1] I.e. על המציל. [2] L 2 ניחותו. [3] L 5, 6 ins. על. [4] L 6 (? 5) קרבנם.
[5] L 5 (? 6) שנה.

וחפה הו הלילה · וכרזנה שלשה:

يضاً شيرة علي وزنها من قول سيدنا الכהן הגדול פינחס ׃ רצון יהוה עליו אמן · وهي تسمي شيرة الطعام طعام الفسح عليه السلام

פני יהוה נערך השלחן הקדוש באשמחות: סלת חטים רקיקי מצות: ונודי ליהוה אלהי הרוחות: יהוה אלהיכם:

אחרי מיכל קרבן הפסח: אל השלחן הקדוש נסע: ואל בית הכהן הגדול נסע: גדול כהניכם:

נערך השלחן ׳בשמח: מן בשול טב דמע: מן צאומות רבות תתמח: ולפני יהוה נשמח:

ארז בחלב טב בלבב: וארז בדבש טב חובב: וחלב בתמר ובעצים רב: יתערכו בבתיכם: f. 124[b]

ודגי ומרור וירקות: בבלים קעות רבות ודקות: ויין טוב להשקות: ישמח לבביכם:

ונשב על השלחן: ונאמר ברוך יהוה בשמח ושיראן ותשבחן: ונעמד ונאמר מברכו ונאכל ונשבען: ונודי ליהוה אלהיכם:

ונשתה יין בד ודם ענב אמר טוב: ויחני כל אחד אחיו מאה שנה בחייך אה אדוני בטוב: ונצא מן בית ונבוא אל בית בטוב יתוב: זאת אמונת השלחן יהוה לא יכרת הססותיכם:

אמן אהיה אשר אהיה: יהוה אל ראה: ישוב עליך קרוב אה עבראי: ויקבלכם וירחמכם ומועד מברך עליכם:

יהוה אל רחום וחנון: יסלח לכם כל עון: וישבכם אל הרצון: קרוב אמן כאבותיכם: f. 125

מועד הפסח פסח לכם: לאוי נשיר לו שירה תשמחכם: ביתוב אמנותיכם: מתנה מיהוה לכם:

אשתו יין טוב בכוסים רבות טובות מלאות: ואתם עמדים מהבה ביהוה אלהי הרוחות: ומהבה באדונן משה נבי כל הדורות: שלמו עליו אה ישראל כלכם:

שלום יהוה עליו בכל הימים: כי בזכרון יהוה ובזכרון משה התמים: יבוא השמח והשלמים: לכם ולבניכם:

עונותינו חסרתנו: מתנות יהוה אלהינו: וירצי יהוה עלינו: ויחתם בטובו לי ולכם:

הן שבנו תשוב לנו: מתנות יהוה אלהינו: טובינו הן שבנו: שובו מפנותיכם: f. 125[b]

זה מועד הפסח שמח לכם: אלא בו זכרון מרור עבדות אבותיכם: אין בו מוכח אלא בציאמכם: ענות נפשותיכם:

במרור יתודע המתוק ובמתוק יתודע המרור: ובמצור יתודע הרוח וברוח יתודע המצור: אה ישראל מברכיך בריך ואורריך ארור: יהוה יברך אתכם:

זה השלחן הקדוש הטוב אתפרש לפניכם: קרו בשם יהוה ושלחו ידיכם: ואטעו ואבלעו ואכלו בפיכם: טוב ורפא על לבבכם:

שלחן תמיד לא יכרת: ישראל לא תירא ולא תחת: כי יהוה אלהיך כרת: ברית את אבותיכם:

f. 126 אשתו כוס יין טוב גדול ישמחכם: ותשכרו וישמח לבבכם ויסיר צריכם: ותשירו ותרננו בקולותיכם: ותודו ליהוה אלהיכם:

אכלו ואשתו טב ורפא: מן מאכל טוב ויין יפה: ואשתו רזי בכוס גדול רב עד מותר ויניפהו תנופה: יהוה יחניכם:

פינחס אני עבד יהוה וכהנכם: אמר לכם תנים יומה מאה שנה בחייכם: זכרוני בטוב כלכם: יהוה יסלח לי ולכם:

תנים יומה בשלמה: בזה מועד הפסח הברוך מועד יהוה: הו הלילה הזה ליהוה: שמירים לכל בני ישראל לדרותיכם:

وكرزنه تلاته وتمامه يضاً شيرة من قول العم الشيخ ابراهيم ابن قباص وهي تسمي رساله الالوان الوان لخوان خوان الفسح منه المنان الله الرحمن

f. 126b אור הקדש יאיר לבי · עד אראה סודי רבי · כי אלהי בקרבי · פניו אקד ארצה ואשתחוי:

אה ארכונים תנו לי קשט הזית · עד אשמעכם בית בתר בית · כל בית טב מן בית · תתנו לי *ואלא הסכית[1]:

על שלחן הפסח נשב · בחדו וזהו וששו רב · ונראה אליו בעיני הלבב · ומה בו מן סודי הרב:

שמעו מן מיכל ומיכל מה יימר · בלשן עודנו ואני לו[2] אפתר · אן אתמחכם[3] זה המפתר · אניפו ואמרו[4] אלף ישר:

המצות אמר אני אדע אוני[5] · בזה המועד אפוני[6] · ובסודיו לא חמץ בשני זבני · לזה הוה שמי לחם עני:

f. 127 והמרור בלשן עודנו אמור · לי סודים ידעם׳ הריטור · מן הניף בעולמו מיכל המרור · על עורנו צפר הזהב טהור:

ערל[7] יאמר החלב בלא ארז · מן הוה לבו בד ככי[8] מבזז · רק יתפאר[9] וילז · ומן לבו כוש איל אחז:

מה טב מימר הארז בחלב מן ממלל · ארז וחלב בר בבד התהלל · מן דמי לי מן לבו יאזל · והחכמה והבינה כטל:

[1] L5 אלא המסיה. [2] L5 יך. [3] L5 אתמחך. [4] L5 ins. לו. [5] L5 עוני.
[6] L5 הפוני. [7] L5 אצל? [8] L5 ומי. [9] L5 יפהר.

וחלב בתמר אמר · החטא עלי עבר · והעון טפטף על פני האבר · וחלף פני הבד בבשר:

והארז בדבש אמר שמעו זמירותי · סימת הקרובים כסימתי · מן הוה קרוב הוה פניו כותי · עליכון בי אה אהבותי:

והקרבן אמר הגלוג לי אני · אתפאר על כל בני מיני · מן משמעי לאדוני · בעמלי האש לא תקרבני:

f. 127b והגבן הקלי באש · | אמר עלי עבר הנחש · ומרדני ושרפני ומה בחר בי יעש · והלבישני עור התחש:

והבצים יאמר הידע תדע · כי פני בד ולבי פטדה · כות מן ילך הרכיל בין בעלי המדע · ובין הבהמה וצדע:

ראו מה עבר עלי מן רע עמלי · שרפוני באש ועורי עלי · ובתר זה יסירו[1] עורי מעלי · ועזבוני באש אתקלי:

והדגי[2] אמר אני מֹכֹלם · בין אחי הייתי[3] במים קעם · מן מיכלי הרחם[4] · שרפוני באש והייתי לשם:

וסדר הירקים אמרים בשפת · עודנו[5] מן נצמח בארץ הקצפת · ולנו האש מה השרפת · אלא מן[6] חטאינן עם רוח מרחפת:

וכוסי המשתה סביבים אמורי · עליכון בשמר הנורי · ולא יתמחכם שמרי · | f. 128 הנבון ידע[7] קשיטות מימרי:

כל מיכל ומיכל לו מפתר · רב מזה המדבר · לא יסבלו זה המתקצר · ישור זה מן לבו מעמר:

אה שמורים שמעו · לזה המימר ואתוכחו · ולכם ממו משתה קחו · ועלי לא תקחו:

אה אכולי הקרבן · תאכלו אתו כל שנה בחדבן · ומועדיכון טבן · ותנים יומה זעורן ורברבן:

يضاً شيرة علي وزنها من قول هكهن הגדול פינחס רצון וגו״

מלגו לחצה רבה · כי נפושה קריב:

שמור את חדש האביב · ועשית פסח ליהוה אלהיך והקריב · לך יהוה ירוח ויטיב · כי נפושה קריב:

f. 128b קרא יהוה שם חדש האביב · בלשון העברי אביב · כי הו לחדש[8] האביב · הב יהוה בו העולם וישיב:

אב לכל חדשים · בו הוציא יהוה עמו בני שם · על יד דמע כל האנשים · ובו קרבן יהוה אקריב:

[1] L5 הוסרו, L6 יסיר. [2] L5 ודכיהים. [3] L5 ההיתי. [4] L5 ההרם.
[5] L2 עודנון. [6] L5 חם. [7] L2 om. [8] L5 ins. השני.

קראו הנאדרי בקדש · חדש האביב בלשן הקדש · כי הו חדש השמש · והדש הירחי הזה נקריב:

מובא זה לנו זה · וזה קשור בזה · לא יצא זה מזה · וזה לזה סביב:

ברישו הו בעקבו בשלישו הו בלבו · *או בראש זה בזה[1] בקרבו · וכן כל יט שנה סביב:

ידע זה הדמס · כל כהן גדול מן פינחס · ואני פינחס מן פינחס · לחשבן הקשט חשיב:

f. 129 דרוש מן היהוב · [2]עלי ועל ישראל ישוב · באברהם ויצחק ויעקב · ודדי משה קריב:

פתח יהוה הנורא · בזאת השירה · הטובה התדירה · בדמשק הכשירה נקריב:

ביום ו׳ ה׳ חדש א׳ ח׳ חדש האביב ניסן הקטף · שנת הטסב[3] · אחרי בכיו עדיף · יהוה ישיבני אל שכם קריב:

מספר בתי זאת השירה יי ב׳ כמגדלי השמים הרב · וכשבטי ישראל החובב · אשר יהוה לו קריב:

תנים יומה בשש · ישוב יהוה לשש · עליך לטוב כאשר שש · על אבותיך קריב:

يضاً شيرة علي وزنها لم نعلم مولفها رحمه ونو"

f. 129b שירות לאלהים אמרו · אה עם יהוה בישרו · ברכו לשמו בתדירו · כי הו צדיק וישרו:

שלום יהוה על משה · אשר מן המים המשה · רום הנביים וכל נשיא · גלגיו תמיד יתקרו:

דברו יהוה מן הסנה · אה עבדי ומימני · לך אל פרעה הסני · והציל עמי מצררו:

נופי ארשי זכותה · צעקו אלי בנצירותה · מלגו לחץ עבידותה · ביד רמה יתפשרו:

הנבי יהוה שלחו · במופתים ורב תמחו · ופרה עמו במלאו · מיד פרעה ומסרו:

ופקד בטוב וחסד · יעשו קרבנה במלא יד · על יד בן יוכבד · טובי לאשר[4] זה ישמרו:

f. 130 מועד מברך עליכם · אה העדה כלכם · תחנו אל מקדשכם · את חג המצות תשמרו:

תנים יומה לזה המועד · אה קהלה ותכבד · ואלה לך יסעד · וברחמיו תשתמרו:

תנים יומה אה שמרים · תנים יומה אה בכורים · תנים יומה אה טהורים · אמרים כארזין ואמרים:

[1] L5 הו בראש הזה הו. [2] L5 ins. בחסרו. [3] L5 הסב. [4] L2 לאש.

يضًا شيرة علي وزنها من قول المرحوم الشيخ ابو العز رحمة وغو"

אה ישראל שבח לאשר · בזה המועד פשר · ישראל מן הצרר · על יד רום הבשר:

זה המועד זכרונו כבד · יהוה אפרשו בחסד · על יד בן עמרם ויוכבד · דלו דבר ואמר:

f. 130[b] אה עבדי ומימני · ראיתי לחץ בכורי ובני · לך ואשלחך בסימני · אותותי מספרם אחד עשר:

ותנין בלעת מטה החרטומים · והיאר התפך בדמים · והצפרדעים סלק מן המים · והכנים עלי מן עפר:

וערב כבד סגי לספר · בבית פרעה וטעמו עבר · ובתרו מופת הדבר · דבו האפלא יהוה אל ישר:

בין ישראל ובין הרשעין · ואשתוי מופת השחין · על יד תרין אחין · כהן ונבי עמד על נסתר:

וברד ואש אסתדרו · והארבה אכל מה הברד יתרו · וחשך אפלה על עם פרעה · וישראל כלם באיקר:

f. 131 חתמתון מות בכורי הזידנים · ובכורי ישראל בשמח וששונים · | מקריבי בטוב קרבנים · לאלה דלית עמה חבר:

דאמר לאחים הקדשים · החדש הזה ראש החדשים · דברו לישראל יקחו כבשים · בעשור והיה לכם למשמר:

עד ארבע עשר יזבחו · הפסח בין הערבים וישבחו · לאלה ויאכלו וישבעו · ובאש ישרפו הנותר:

טובך אצית ישראל · שמורי מצות האל · דאתברת על יד הנבי הסגיל · בקדש כל ספר:

אה שמורי זה המועד · תעשו אתו סגי שנים בחסד · במקום אשר את אליו סגד · דו קדש כל טבר:

תנים יומה תנים · למן דאכה חנים · מן אבהן ובנים · מן נקבה וזכר:

f. 131[b] يضًا شيرة علي وزنها من قول الامام مرقة رصون وغو"

מה רב וברך דן מועדה · רב דבו אלה עמו פדה · קהלה ישראל עם קדש · הרבה יתה ולו כבדה:

כהן ונבי להם שלח · עד נפוקון בחצי הלילה · ובכור מצראי גרש · והוה בינם צעקה גדלה:

פרקן הוה פרקן גדיל · פרק בין מצרים ובין ישראל · בכורי עבראי ברגש · ובכורי מצראי נפיל:

שלום יהוה על משה · דהציל עמו ולון אושיע · מיד פרעה הנחש · בכל מופת חיול קשה:

תנין ודם וצפרדע · וכנים וערב ודבר לדע · ושחין וברד בתוכו האש · והארבה וחשך למה ידע:

f. 132 ומות בכורים כמה זוכיר · בחצי הליל לית הו שומיר · והנגף והמשחית בו אתכנש · וישראל מודו למרו ומשיר:

זביח קרבנו בשמח · ואלה לצעקו שמע · והנה תנור עשן ולפיד אש · ויזרק את הדם על דמה:

כמה פסח לאבותיכון · כן יפסח על בתיכון · וישוב עליך מרך לשש · וירוח אמן צרותיכון:

תנים יומה לך אה עם רם · לזה המועד הרם · דבו אלה לך רם ונפש · על יד משה בן עמרם:

يضاً شيرة تسمي شيرة الزفات من قول سيدنا هكهن هجدول فينحس رضون ونو״

פני יהוה אל עולם · נשבח שמו הרם · דאמר על יד בן עמרם · ויעש האותות לעיני העם:

f. 132b יהוה אלהי ואלהי אבותי · הו עזי וזמרתי · דאמר בקדש תורותי · ואזכרה את בריתי:

נהללך ונרוממנך · דאמרה על יד נאמנך · בקדוש אלפנך · ולמען תספר באזני בנך:

חדש ראש החדשים · דאמר בתורת יהוה בששים · על יד רב בני שם · החדש הזה לכם ראש החדשים:

סלח לי כל חטאו · אה תמיד בנוראו · דאמר במלאו · מן הכשבים ומן העזים תקחו:

סוברותי מימר זה · טובי אמור זה · ישתבח מן אמר זה · והיה לכם למשמרת עד ארבעה עשר יום לחדש הזה:

f. 133 קולותינו נרימה · בתשבחן עצומה · | לאמור בתורה התמימה · והכיתי כל בכור בארץ מצרים מאדם עד בהמה:

יתברך ראש כל ראישון · דבחר ישראל וקדשון · דפקדון בכתב קדשון · חקת עולם בראישון:

ישתבח התמיד בממשלו · טובינן נהללו · אמר על יד מי שלח לו · כל מחמצת לא תאכלו:

יתרומם אלה האל · דבחר משה הסגיל · וצוה בפסח ישראל · ויעשו בני ישראל:

יתקדש ישר הישרים · דאמר בקדש ספרים · על יד דמע הספרים · ויהוה נתן את העם בעיני מצרים:

f. 133b יתעצם האל יהוה · דאמר בכתבו הרמה · | על יד קטף כל נשמה · הו הלילה הזה ליהוה:

יתהלל אלהינו האל · בכל יום ובכל ליל[1] · דאמר על יד הסגיל · הוציא יהוה את בני ישראל:

יתודי אל רחום · בכל לילה ובכל יום · דאמר בכתבו העצום · ולא יאכל חמץ היום:

אלהי הרוחות · אמר בקדש התורות · על יד נבי כל הדורות · ושמרת את החקה הזאת:

טובך ישראל וטוב בניך[2] · תרבי לדכוניך · דאמר לך באלפניך · והיו לטטפות בין עינים:

יתרבי אל עולם · בכל לילה ויומם: דאמר בכתבו הרם · לא ימוש עמוד הענן יומם:

f. 134 ישתבח המיטב · הרחוק הקריב · דבכתבו אכתיב · ופרעה הקריב:

יתהלל[3] הקעים · דאמר בכתבו הרם · על לשן בן עמרם · לא תוסיפון לראותם עוד עד עולם:

אל צדיק וישרו · אמר לגו ספרו · על יד מי דברו · בהכבדי בפרעה:

אלהינו האל · אמר בכתבו הגדיל · על יד משה הסגיל · אנוסה מפני ישראל:

תנים יומה אה עם יהוה · טובך תירא את יהוה · ויראת[4] אבותיך אשר אמר יהוה · וייראו העם את יהוה:

f. 134b וזפה הו הלילה הזה ליהוה · وكرزنه ثلاثه وتمام يضاً شيره قديمه لم نعلم مولفها رحمة وגו"

אשירו בלב נמיל · לשם אלהים הגדיל · אשר הציל ישראל · על יד משה הסגיל:

אודי לאלהים אל ישר · דהציל עמו בטוב יתר · ואבד פרעה אשר כפר · באותות ומופתים עשר:

צאו ישראל בחסדים · על יד שנים מכבדים · ופרעה ועמו המרודים · הוו בצרר וצדבים:

ממחרת הפסח נסעו · בני ישראל בזהו · וקרבן הפסח זבחו · ושירות לאלהים שבחו:

עדת מצרים הכפורים · בכים על מות הבכורים · ועדת ישראל משירים · לאלה ישר הישרים:

[1] L2 לאל. [2] L5 בפניך. [3] L5 יתהיל. [4] ? leg. כיראת.

f. 135 ירום הנבי התמים · | אשר עשה אותות רמים · והוציא ישראל התמימים · ממצרים חדים שלומים:

אלה הרם ברבותו · הציל ישראל עדתו · בכל שלמה ובכל רתו · על יד משה נאמן ביתו:

ישראל עֲדת יהוה · צאו ממצרים ביד רמה · בכל שלמה רמה · על יד קטף כל נשמה:

נודי למלכה תדירה · חוילה רבה עתירה · דהציל ישראל באיקרה · בדן מועדה יקירה:

מועד הפסח מועד כבד · מועד ראש לכל מועד · בו קהל ישראל כבד · על משה בן יוכבד:

כאבותיכון תכבדו · ומכל שנאיכם תתפדו · ותנים יומה בכל חדו · אה מן אנה אצטמרו:

f. 135b يضًا شيرة علي نغم מודאה לאלהינו מודאה · علي אה קהל ישראל אשירו · تقال في ايام שבעת יומי המצות · ويضًا في שבת חג המצות · تقال في المحاضر وهي من قول المرحوم جد كاتبها مفرج ابن المرحوم الشيخ يعقوب المفرجي رحمه وגו"

ישראל שבחו לאלה ואמרו · לאֵל הצדיק וישרו · ומועד הפסח תשמרו · אה קהל ישראל אשירו:

אשירו לאלה אה עם רם · דפרה אבהתך ממצרים בריאם · והושיע על יד שני בני עמרם · בין המגדל ובין הים:

הים הוָה ירחף · על ישראל והרצון ישקף · והמצרים הוו באף ובקצף · גוי גֵאָה שם רדף:

f. 136 רדף פרעה וכל צבאו · אל ימה ומנה מה צאו · ומשה ועמו צאו ושבחו · דברי יהוה שמעו:

באו עדת פרעה הרשע · בים וקצף וגרושה · ודבתוך הים הלכו ביבשה · עדת משה הקדושה:

גרושה הוָה לכל מצרים · ורתו הוָה לעם העברים · והם בימה עברים · ותמח לשני גוים ברים:

עדת המצרים אציקת · וממלכותם אזלת · וממלכות ישראל אחלת · זכות הצדקים אדיקת:

הים על מצרים קפיל · וישראל משירים לאֵל · עת ראו אויב צליל · אז ישיר משה וישראל:

מצראי הוו בטלומה · ותפל עליהם אימה · וישראל הוו ברב שמח · טוב אלהים אדיק שם:

משה בן עמרם נבינו · אשר פשר אבותינו · טובינו וטוב בנינו · יפה לנו כל יומינו: f. 136b

אה ישראל כלכם · תעשו מועדיכם · וברב טובו ישמרכם · כפדיון אבותיכם:

וישמר חיי הצמידים · דבזה האתר נועדים · ומאה שנה בזהים וחדים · תנים יומה מועדיכם:

ويقال ששת ימים תאכל מצות وكرزنه تلاته وتمامه

يضاً شيره על המציל · من قول المرحوم العم الشيخ مرجان الدنفي عفي وגו״

ישראל כלכם · שבחו לאלהיכם · בטוב לבב ונפש · בנצירות לבביכם:

דממצרים פדה יתכון · מידי דבביכון · על יד מי לערפלה נגש · משה בן עמרם נביכון: f. 137

בסימנים ונפלאים · גלים לעיני הראים · מספרם ששה וחמש · אתון לון מודעים:

חתמתון מות הבכורים · בכורי מצרים הכפורים · ובכורי ישראל ברגש · וזהו ושמח ואיקרים:

והמצרים יבכו דם אדם · וישראל יזרקו הדם · ואכלו הפסח צלי אש · כמה צוה אל קעים:

ונסעו בתהללות ושירות · בתר ענות וגירות · והרצון עליון מתפרש · וקדמון תתקע חצצרות:

ותרי עמודיה קמיון · יזרחו עליון · אחד בצפר ואחד ברמש · בזאת טוביון:

מן כהם תרומו · אה זרע יעקב ותנשמו · בעמל מי דרם לגו אש · דמן השם שמו: f. 137b

מכל לחץ תתפשר · ומכל אויב תתוקר · ובדקטים תתכנש · מאה שנה באיקר:

ובטח בדד תשכן · ותראה אמן המשכן · והרצון בו ישמש · ותאכל מן צנצנת המן:

וישם זה המועד מברך · עליך ועל סדרך · וכל דבב דלך יכחש · ואתה על במתם תדרך:

תנים יומה באשמחות · בקדוש אלהי הרוחות · דאמר בכתבו הקדש · ושמרת את החקה הזאת:

وزفه הו הלילה הזה وكرزنه تلاته

f. 138 بضاً شيرة من قول العالم العلامة التقة عبد الله ابن سلامة رضي الله عنة امين

עדת ישראל אשמחו[1] · במועד הפסח ומובאו · דבו שם ארוחו · לאבהתן ופסחו:

בתר עשות סימנים · ניעשו לננף הסנים · אבהן מנון ובנים · עד אשר אמלאו:

דבר לנביו משה · הן לעם ישראל ירשי · יקחו להם איש שה · ובין הערבים יזבחו:

את אשר צוה משה · ברן דבה יעשה · ויעשו כן וקשה · ירדו *על דבב[2] וצבאו:

f. 138b פרעה הקשה עם בישו · וישא ננעו בראשו · | ועמה גנותיו בנפשו · בבוריו אמחו:

ויהי בחצי הלילה · עלת צעקה גדלה · וקעם פרעה ושלח · אהרן ומשה אחו:

ואמר לון מה הדבר · אגיבו דמע עבר · אנדרתי בו יתך קדם העבר[3] · תמן אמר קומו צאו:

וליכו וברכתם גם אתי · זאת המלחמה עד מתי · כוסי המרור שתיתי: וכל עזיז ישיב על כסאו:

ולא אשתיאר לכם עמי · אלא צאו מתוך עמי · *בזריזו עד נעמי · מן מצורכם ארוחו:

ומצראי כד עמו דן · מה צדקו בבן[4] · ויחזקו על העם לשלחם מן · הארץ לרבות מה ראו:

f. 139 ונסעו בתהללות ושירות · בתר ענות וגירות · ועמודיה עליון[5] מנירות · וחצצרות התרועה יתקעו:

כמה ראו כן תראו · וכמה פסחו כן תפסחו · ומן מצור זבנה תתרוחו · ומן עקת פנותה תצאו:

תשתמר חייכם · סדרה בלכם · וכל שנה לכם · בטובות ואצלחו:

תנים אכולי קרבנה · מאה שנה בחסד וחנה · בקדוש *מן כתב[6] באלפנה · ויאמנו העם וישמעו:

يضاً شيرة من قول العم هكهن غزال ابن المرحوم هكهن اسحاق هلوي (?) اطال وغا″ وهي تسمي شيرة لخصوم

טט מלי טב נפרט · במאום לו כלה יתקשט · יכסף הלב וימלט · דהו דאמר עליו ושחט:

[1] L5 שמעו. [2] L5 כל הדבב. [3] L5 יעבר. [4] L5 om. [5] L5 פניה. [6] L5 מה כתיב.

f. 139b הודאות לאלה נתן · כוחו יגדל רב מכן · הרת לנו קרבן ואזמן · נעבד מן כבש ואז פשט:

האזין ייתי לידי · והו פה עמד עמדי · ושכרי עליו יפדה · מלי מידי מכל מן שט:

החל במה אתעבד · בין הכבש והגדי בחסד · המלים במה בו אתנגד · נגיד לדמע כל שבט:

התפחר הכבש אמר טובי · במה יתעשה בי · ראיתי אתי באש להבי · כוֹת טל עדן ולו סט:

אגיבו הגדי ואמר לו · טוב בסרך בית צלו · ישבקוני ואני מלוא · ואמר בי השופט:

f. 140 רחם הכבש ואגיבו · לחמי רטיב יקריבו · | ועל כרוות הכהן יזבוח · ולכנותי ליתך מט:

זרז הגדי בלבו כרז · בעתו קטן מנך העז · שרא בי טובות בחפֿז · מעלי ומעמי גט:

הזה מליו הכבש והוה · אמר פדו אני לזבח · ועורן בבאר שבע · לך לא תתלבט:

מהר פניו ושריר צעק · ואמר ראה אחי וצדק · כי אני מסכין ספֿק · מה שרא בי אנכי מעט:

קם הכבש על רגליו · מעלה מעלה על עליו · אֿת משתלח לזמה ונביליו · ביד רעי עליך שלט:

אמר הגדי בלב שביר · בחייך מומי הסתיר · ואני עליך שכיר · ואתה אלי מקלט:

f. 140b אשמח בלבו הכבש · | ואמר אליך קריב למפרש · שערי יקלע ואני לא מש · הסכית ומלך לא תט:

חתמו שניון המימר · למן אתקרי דמע כל הבשר · משה דצלי לון הבסר · אשר לאהביו עבט:

תנים יומה לזימונים · זכרו נוף הכהנים · טביה כהנה בר כנים · ועבטתֿ ואתה לא תעבט:

يضاً شيرة من قول المرحوم العم الشيخ مسلم الدنفي عفي وגו״

אה קהל ישראל וזרעו · אנצירו הנפש ושבחו · בלבב מלי יראו · למן עשה כל[1] נפלאו:

דצעקות בני ישראל שמע · וענותם עם מצרימה עמה · וזכר עם השלשה ית קיאמה · ובחר משה בן עמרם הדמע:

[1] L 5, 6 om.

f. 141 וקרא לו מן הסנה · לך ואשלחך לפרעה הסני · והציל ישראל בכורי ובני · ואגיב משה למרו מי אני:

כי אלך לפרעה הסורר · והציל עמך מן הצרר[1] · שלח נא ביד תשגר · כי לשני כבד מן הדבר:

אמר יהוה אהרן אחיך · שימו עמך יהיה נביך · ואנכי אהיה עם פיו ועם פיך · ומה אעשה בפרעה אנכי אוריך:

ומשה ואהרן ברגשו · בהר האלהים אתפגשו · ולפני פרעה כד נגשו · והמופתים פניו עשו:

תנין ודם והצפרדע עלה · וכנים וערב עליו אשתלח · ומקנה ושחין והברד וקולה · והארבה ויהי חשך[2] אפלה:

וחתמתון נגף היה · בבכורי זידניה · ובכורי ישראל בשלמיה · ישתבח עבוד סימניה:

f. 141b וצעקה גדלה במצרים הות · כמוה לא היה ולא תוסיף לה כות · והנגף והמשחית בון אזדמנת · עד העולם עליון אציקת:

וישראל אמנים באתריון · מודים ומשבחים לאלהיון · דפדה לון בכוריון · ומטו חשבנון ׳בדבביון:

וזבחו הפסח בריאמו · על חקותיו דהוקמו · ועל המשקוף הדם שמו · ופסח בחסדו על כל עמו:

כן יפסח יהוה אמן אמן · לך אה ישראל עמה מזדמן · הקרוב מכם והרחוק כבן · ובטח בדד תהיה שכן:

ותקריב קרבנך קריב · בדקטים ביומי התהב · ועל הר[3] ספרה משכנה נציב · ושביר לבבך אולי יטיב:

וישים עליך זה המועד · בריך ומברך בטוב וחסד · וכל שנא ודבב דלך יבד · ובטח תשבב ואן מחריד:

f. 142 וחייך אמן ישמרה · ואמנותיכון לא יגרע · וחקה מכם[4] לא יפירה · וכל שנה בטוב עליכון יעזרה:

תנים יומה אה סדרים · הכהנים והשמרים · טוביכון תניבו למימרים · הו הלילה הזה ליהוה שמירים وتمامه

وكرزنه تلاته

[5]يضًا شيره من قول هيبت الله المصري رحمة وגו׳

מועד הפסח טב תשמר · טובי מי לו ישמר · צוך מרך למשמר · את חג המצות תשמר:

[1] L2 הסרר. [2] L2 om. [3] L5, 6 om. [4] L5, 6 ממך. [5] L5, f. 49, the older hand.

אתני אליך הצות · סוד מועד בו פצות · צוך בשבע קצות · שבעת ימים תאכל מצות:

f. 142b שמע מן נבון לביב · לבו מן שדע קביב · | דן מועד סודיו סביב · למועד חדש האביב:

בו קטל בכורי מצרים · הכפורים הממרים · ופלט בכורי העברים · כי בו יצאת ממצרים:

מצות מרך הקים · אוי מן לון שביקים · פקד בני צדקים · ולא יראו פני רקים:

לאוי ויפה ועבד · נרבי שמו הנכבד · אין עוד מלבדו לבד · דאמר ששת ימים תעבד:

תוך התורה דאתרבת · פקודיה דאשתבת · אמר דרבותה אתרבת · וביום השביעי תשבת:

דרך הטוב השבילך · כי שבתה הו בלולך · כי כל זה עבד בדילך · וחג שבעות תעשה לך:

f. 143 מן קשטה לא ימנע · עד יהי נור פניו דנע · דן מלתה טר אלפנה · וחג האסף תקופת השנה:

אן תטר יניר נורך · יתנך ויהי נטורך · ועל טורה דמע טורך · יראה כל זכורך:

בראש פרקן להצך · והשני קציר ארצך · והשלישי בנוש נצך · ולא יחמד איש את ארצך:

בון כל הטובות קוי · ראש ושני ושלישי ושביעי · צוך ברום כתבי · ולא תשחט על חמיץ דם זבחי:

הכום ונבון יבקר · מן יזבח צאן ובקר · שמע דן מימר אקר · ולא ילין לבקר:

ירום כל איקר ממו · אשר לית שותף עמו · במכתבו פקד עמו · ולא תבשל גדי בחלב אמו[1]:

f. 143b תנים יומה אה שמרים · דבדן אתרה מסתדרים · אגיבו בנציר יצרים · ואמרו בארזין ואמרים:

לית אלה אלא אחד:

[1] L 2, 5 עמו.

جاري عادة السماط في المدينه بعد ما ينزلو من דקטים · علي ما جارت به العوايد بعد ما يكملو صلات العيد في דקטים · اذا كان حاكم في تلك السنه عريس جديد او مولده او فرح يقدم كبير الفرح يغرم لجماعه كلهم جميعًا جمله ثم يتجمعوا لجماعه في دار الفرح والسماط منصوب يقومو جميع لجماعه واقفين ثم يبدا גדול הכהנים מברכו بنغم معروف علي وزن وقت ان يطلعو הקרבן · ويقولو جميع الزفات المتقدم دكرهم في العاده من اولهم الي اخرهم ويقال قبل ששת ימים · חקת עולם בראישון · וכרונה تلاته ويقول הכהן ברוך אתה · والقدح في يده ويدكر الي מועד חג המצות · ويقول علي القدح الي اصحاب الفرح מאה שנה ביומיך יסי · ثم يقولو بقيت لجماعه لما يتكامل الدور ويشربو عند بعضهم البعض ويعود الامام بشير من الشير المتقدم دكرهم في دلك العاده ثم يشيرو لجماعه كلهم الكبير بالكبير والله اعلم[1]

[2]جاري عادة عمل القربن اذا حكم السبت يكون دباحته محل الظهر والعاده كما تقدم وزفه عوض הו הלילה · ושמרת את החקה הזאת وقبل عطوس الشمس يطلعوا القربن ويصلوا صلات ليلة السبت العاده ואתי كلها ولما يبدوها يدورو يفرقوا القربانه والله اعلم وصلات يوم السبت هي صلات سبت العيد تاني دكرها في هدا المجموع

[1] L 2 ends here. [2] L 6, f. 11[b]; L 7, f. 36[b].

בשם יהוה נשרי ועליו נתרחץ ובו נדבק[1]:

צלות שבעת יומי חג המצות רמשה · שריו הצלות בארזין ואמרים וכי בשם וקצי הבריה ויהוה אלה ונברך ويزاد فيها ששת ימים واذا دخلوا الخماسين يزاد فيها ברוך מן דאמר שבע שבתות ואז ישר ונרבי כתבה ושני בתים מן נשוי כهلن المناط واه רבה وشبحו العاده ويدكر فيها حسب الوقت ما يوافق ודראן מברכו וכי בשם ויתרבי ובתר כן אלקטף كما تقدم ليلة الاحد اذا كانه الخماسين دخلوا يكون ابتدى القطف עד כל ימי | ארץ זרע וקציר واذا كان لم دخلوا يكون ابتدى القطف הרמתי את ידי אל L 7, f. 64[b] האל · مع خلف مزاد הים וקציר من القطف كما تقدم الشرع في اول القطف ويختموا القطف الي عند ומתנת ידו כברכת יהוה אלהיך אשר נתן לך ויתמר יתהלל تقيل ויתמר יצא המכתב من غير حلقه وتلبيه כי בשם ושמע ישראל والباقي حسب العاده والسجدات ويزاد فيهم ששת ימים فقط واذا دخلوا الخماسين ברוך מן דאמר שבע שבתות وتمامه وبعدها ששת ימים وتمامه ויהוה אל רחום וחנון ويدكر الامام حسب ما يوافق ويقال من אה קהל[2] بيت א׳ وبيت المناط وبيت ת׳

f. 65 ويزفوا ששת ימים وكرزنه ثلاثه فوق وتحت ולעלם תסתגד ותתחסל הצלות בטוב אמן[3]:

f. 66 ישתבחת מן מימר אדוני הזקן הכהן פרד זבנו אבי עמרם ירחמו ונו״

مناط يوم الاحد

בגדלו יוסף איקרך · ומן פנותה ישים לך נפושים: ובעלמה ירבך ויפרך · ויצלחך בכל המעשים: ויחניך בזאת הימים ׳דבון מרך פשרך · מידי פרעה ועמו הקשים: על יד הנביא דבו סוברך · דמע כל האנשים:

הו משה הנביא אשר בספרו אסגלכם: ומן כליל מצותיו דבון פקדכם: החדש הזה לכם: ראש החדשים:

مناط يوم الاتنين

חילה דשם דן ירחה קדמה · ראש כל חדש ונשא ראשו: כי בו בריאת כל עלמה · וכל מא בארץ ובשמים נעשו: ופדות עמו ישראל ממצרימה ·

[1] Only in L 7, f. 64 sqq. [2] As above, p. 162 sqq. [3] Then follow the biblical headings of נברך (see p. 7) for the seven days.

בתר מיכל קרבן הפסח בששו: על יד ארונן משה הדמע · עבדו ונאמנו ואישו:

וכמה פקדון ולון במצותיו ארשי: בלקחות זבחים לריח ניחח אשה: כאשר צוה יהוה את משה: ואת אהרן כן עשו:

مناط يوم الثلاثة

בגדלו יחני יתך בימים ההם · וישימך תמיד בשמח ובשרים: וכמו אבותיך ישים לך תקומה · ויתגבר על מן עליך מתגברים: | ותעשה מועדיך בשמח · על כעסות איביך הממרים: בעמל הנביא דנתן לו יהוה · קדש כל ספרים: f. 66[b]

הוא משה דבקשט המועדים הודיעך: וממצרים אל ארץ הקדושה הביאך: ואמר כי בחזיק יד הוציאך: יהוה ממצרים:

مناط يوم الاربعة

בגדלו לא ישמים מן מעשיך הקרבן במקום · תמיד בשמח ובששון: ולא יחמד איש את ארצך מכל טלום · ואיביך יכחשון: ומן רחמיו ישים לך שלום · ושנאי דתך יתשון: בעמל מן כותו לא קעם ולא יקום · ועל ידו ממצרים עמו נפשון:

הוא משה דעל ידו הצילכם: ומימרו סוברות לבביכם: יהוה ילחם לכם: ואתם תחרישון:

مناط يوم الخمس

בגדלו ייטיב אימנותך · ודביקותך באמנותה יכבדו: ולא יגרע לך דבר מן אימנותך · ויסעדך בטובו וחסדו: ובמקומו ישים זומנותך · ולא ימצא בך לא שקר ולא זדו: בעמל הנביא דבו אימנותך · דעל ידו אבהתך אתפדו:

הו משה דבגללו שם לך מרך רחמה: | ובמטהו בקע לך מי ימה: ויאמנו ביהוה: ובמשה עבדו: f. 67

مناط يوم الجمعة

בגדלו יעמר אתרך · וצדקתו ממך לא תכחד: ויסגי מן טובו איקרך · ויאמנו ולא תפחד: ומן לחץ דבבך יפשרך · ולא ישובו יקחו ממך השחד: בעמל הנביא דקבל קדש כל ספרך · דלית ימצא כמו בנביאים אחד:

הו משה דעל ידו ממצרים פדך: ואמר בגלל קדש מסגדך: יהוה כוננו ידך: יהוה ימלך עולם ועד:

عليه ايضاً

בגדלו יטהר לבבך · וימול ערלתו מכל צדה: ובמעשה הקרבן ירבה חרבך · ומן גברות הדבבים תתפדה: וחקותיו דבקשט כתבך · על האמת

תעשנה ותלמדה: ותתחני במועדיך ויסיר צדבך · ויקבץ לך כל נדח:
בעמל הנביא דבתפלותו אמתן שרבך · ועל ידו ישראל אתפדה:

הו משה דהודיעך במצות וחקות: במשמרה תהי גן עדן משרואך: ויהי
בה לך מן האש פדות: וירפא כל מדואך: | דאמר ששת ימים תאכל מצות: f. 67[b]
וביום השביעי חג ליהוה אלהיך: לא תעשה כל מלאכת עבדה:

רב אלה:

יתב דן פתגמה · עד יזכר שמו ׳ברחמה: אולי מקרא טוב ישתמע · ישים
לו מרו בגן עדן מקומה: דהוה עמרם משתמע הכהן · בפני קדש כל [ו]עמה:
ואני בנו שלמה · דצפרתי ממו מתיתמה: אשאל מרי ׳בזכאים והנביא
הדמע · יסלח לו כל עון ופשע ואשמה: ויזמני ׳עמו ברחמה · ובזהו ובנשמה:
ונראה אתו שם · בתפלות דמע כל עלמה:

צלות שבעת יומי חג המצות צפרה:

שריו הצלות כארזין ואמרים · وفي اول يوم منهم يقولوا على فتح רחמיך
وכי בשם וקצי הבריה ובריך אלהנו ויהוה אלה خفيف ونبرك العاده
والموسف به ברוך מן דאמר שבע שבתות וששת ימים وتمامه من غير
אלהי אברהם ואז ישר: יתמר יתהלל אלהינו יהוה אל רחום וחנון סלח
לעמך ישראל הסגודים להרגריזים وتمامه וישר נשוי כהלן כלה ובנצירו
كلها او من المناط منها بحسب الوقت ويشبحوا العاده ومبركو · ثم يتمر
كل يوم بيتين مرקה المناط واלהים רחמנה ويشتبح المناط ايضاً كماهم
مرسومين امامك كل يوم بمناطه بمعونة الله تعالي وגו״

f. 68

مناط يوم الاحد

עבודה דעלמה · אלהים יסתגד: וגו״
אתהו אלהינו · ואלהי אבותינו: וגו״

f. 69ᵇ

ثم من بعد ذلك אלהים רחמנה تقدم وضعه في صلاة الدبيح ومن بعده
ישתבח من تاليف والدي عمرم تقدم وضعها رحمه الله امين

عليه ايضاً ישתבח من تاليف אדוני ומלמדי הכהן פינחס יהוה יאריך וגו״

אשר ברא את האור בתקון חכמתו · וממו לדמע הבוראים נצ׳ר: ביום חדה
לו ברא ואקימה ברבותו · ובתר כן יהי ערב ויהי בקר: ואפר׳ש האלין הימים

f. 70

לעדתו · ושם בהם פצות וזכרון ומוקר: | ופקדון יחגו בון על הר נחלתו ·
בשמח וזהו ובאיקר: ולחם עני יהי האכלותו · שבעת ימים יזכ׳ר:
טובך אה עם ישר: על דתך הקש׳ט תשתמר: ותקום בפקודיו דעליך קשר:
דאמר את חג המצות תשמר:

רב אלה وتمامه عليه ايضاً يشتبح من تاليف الشيخ ابراهيم العبه رحمه الله
חילה דברא שמים וארץ · ביומה קדמה: וכוֹן מן חשך נור קרץ · על מכה
מן רומה: ווה הנור דמנה קבץ · הנבי הנאמן הדמע:
הוא משה נבי כל הדורות: דעל ידו פקר בקדש כל התורות: ששת ימים
תאכל מצות: וביום השביעי חג ליהוה:

רב אלה وتمامه والباقي ياتي بيانه انشا الله في مناط يوم الجمعه

مناط يوم الاثنين

אתה הו אלהנן · ואלה אבהתן: וגו״

f. 71 واما يوم السبت يفقوا هنا وبعد خلاص قراية هذه التلات ابيات
يقال هذا اليشتبح

חילה דברא אבינו אדם · זאמשילו על בוראיה סדרה: ושמו בגן עדן שׁרי · לפׄרנס ולמטרה: ושלשל תולדותו · מן זרע לזרע: עד אתא אדונן משה · שׁמׄש עלמה ומאורה:

הנבי דלבש מן מרה כליל: ושגרה רחמים ׳לישראל: עד יעמדו וישמעו קול אלהי כל אל: ויקרו בספרי התורה:

جوابه כי בשם יהוה אקרא كلها

f. 71[b] وبعدها يقروا النوبه الموافقه | وبعد خلاص قراية النوبه يقروا תורה ואהיה אשר אהיה وتمامه ويقال هذا الشيران جمله بنغم معروف

שבתה דמיה למדינה וגו״

جوابه من الامام ישרו אה وتمامه

تابع مناط يوم الاتنين مناط يوم السبت التاني

הב לן משבחה למרה דעלמה: וגו״

ثم يقروا אלהים רחמנה ויתמר ישתבח מן מימר אברהם בן יעקב הדנפי ירחמו יהוה:

בגדלו יצר רקיע מן מיה · ביומה תניאנה: וקרא לו שמים · בין מים למים פרקנה: דאפרש שבעת יומי חג המצות · ופקדן נחג להרגריזים קדש מכונה: על ׳יד הנביא התמים · אשר נור פניו דנע:

הו משה נבי כל הדורות: דקבל קדש כל התורות: ואפרש שבעת יומי חג המצות: זכרון לפרקן בני כשרנה:

רב אלה: عليه ايضاً ישתבח מן מימר אבי הכהן עמרם פׄרד זבנו ירחמו יהוה:

قد تقدم وضعها سابقاً

عليه ايضاً ישתבח מן מימר הכהן מלמדי פינחס יהוה יאריך וגו״

בגדלו ברא הרקיע השמים ביומה תניאנה · ונשאו מן לעל הארצות: ומעונה דתלי לכבודה שׁכינה · ומלאכיה בתשמישותה מתקבצות: ואפרש על ׳עמו ׳בדׄן עדנה · יחגו בקדש כל הארצות: | ולחם מצות להם מזונה · f. 73 כאשר צוׄם׳ בזי׳ קצות:

על יד משה דמרו בחרו ואהבו: ושגרו לעמו יפרקו מן דבבו: וצוׄהו ׳בקצת כתבו: שבעת ימים תאכל מצות:

רב אלה وتمامه والباقي كالعاده بحسب المناط

مناط يوم الثلاثه

הבו תשבחתה · למן דאלוף משתבחה : וגו״

f. 74 אתה הו רחמנה · דרחמיך דלא סוף : וגו״

f. 74b ثم يقروا אלהים רחמנה كما تقدم يتمر ישתבח מן מימר אברהם הדנפי ירחמו יהוה:

f. 75 בגדלו קוה מיה · ביומה שלישה : | בתקון חכמה ייה · ותראה היבשה : ואפרש שבעתי יומיה · דבון נחג למקום מקדשה : על יד רום נבייה · ונור בריאתה ושמשה :

הו משה דמע הבוראות : דהציל עמו מן הצרעות : ושם אהלין שבעת יומי חג המצות : שמח לנפוש העם הנושע :

רב אלה : عليه ايضاً يشتبح من تاليف والدي عمران رحمه الله وגו״
قد تقدم وضعها اولاً

عليه ايضاً يشتبح من قول سيدي ابن عبد الكرم خضر اطال الله וגו״

חילה דביומה תליתה לארץ עשה · ושם בה מישרים וטברים : ותוציא הארץ עשב ודשא · ועץ פרי עשה פרים : ושם האלין הימים מתקדשה · ובון חג על אחד ההרים : יחניך בהם אה עם הנושע · בעמל דמע הספרים :

הוא משה דמרו לו אהב : ובמשמר דן מועדה עליך חיב : הך מה בתורותו f. 75b לך כתב : | למועד חדש האביב : דבו יצאת ממצרים :

רב אלה وتمامه وانما يوم السبت كما تقدم ויתמר ישתבח :

חילה דשם אדונן משה נבינו · והתורה מכתבנו : והרגריזים מסגדנו · ויום נקם ושלם אימנו :

טובי מן יימן במשה ובתורה : ויימר על ראש כל מקרא : כי בשם יהוה אקרא : והבו גדל לאלהינו : وتمامه

ويكملوا כי בשם ويقروا بعدها النوبه وبعد خلاص قراية يقروا كما تقدم في السبت الاول وبعده يقولوا هذا الشيران

תתדכרון בטב שבותיה וגו״

والباقي كالعاده

مناط يوم الاربعه ومناط تالت سبت

אתה הו עבודה · דעלמה וטובינן : וגו״
אלהים קמאה · דקדים לעלם : וגו״

f. 77[b] ثم يقروا אלהים רחמנה كما تقدم יתמר ישת[בח] من تاليف ابراهيم العبه رحمة الله عليه

בגדלו אליך מאורים · ביום הרביעי: בשמים על הארץ מנירים · ויבדיל שני כוכבי: ואפריש שבעת יומי המצות · ופקדן נחג להרגריזים בשמח וחדבי: על יד דמע הספרים · אדונן משה הנבי:

הנבי דמאוריו מופעות: דביאר בקדש התורות: ששת ימים תאכל מצות: ותחג ׳ביום השביעי:

رب אלה: عليه ايضاً يشتبح تقدم وضعها وهي من تاليف والدى عمران رحمه וגו״ عليه ايضاً يشتبح من تاليف سيدي ابن العم خضر مد الله וגו״

f. 78 בגדלו ברא המאורות ביום הרביע · וברקיע שומיה לון אקים: | מנון גדלים וקטנים ומעזר ומשוי · ואל כל העמים שמם חלקים: ובמשמר דן הימים עמו מצוה · כי כל חמיץ יונו שבקים: בטובו הברכות לון יצוה · ובדתו על האמת יונו דבקים: בעמל מן לנו התורה הביא · דמע הזכאים הצדקים:

הו משה דעל פי מרו לך צוה: במסת נדבת ידך ובשמח ובמאהבה: תחג ליהוה · בבל אות לבבה: מלא מכל שמור המצוה: דאמר ולא יראו פני רקים:

مناط يوم للخميس تابع مناط تالت سبت

אלהים קעימה · דקעים עד לעלם: וגו״

f. 79 واما يوم السبت كما تقدم التعريفه ויתמר ישתבח:

האל הגדול והגבור והנורא: טובינן ננציר פניו · ובשמו הגדול נקרא:

جوابه כי בשם יהוה אקרא وتمامه

والنوبه وبعد خلاص النوبه תורה כלה ואהיה אשר אהיה وتمامه ויתמר شيراَن جمله بنغم معروف وهوا هذا

תלתה רחמין קנא חילה רבה · ואמר דבון צורכי: ולון עבדה דעלמי · לאברהם ליצחק וליעקב שלמיה: דיהבין במערתה · וריחון טב ׳דריח: וזעק שמון בריה · ולית בריה בטלה: דמצלי ומדכר לון · שוי ומתעני:

جوابه من الامام ישרו אה وتمامه

تابع مناط يوم للخميس مناط رابع سبت

f. 79[b] אלהים יחידאי · | דלית עמה חבר: וגו״

f. 80 ثم يقروا אלהים רחמנה · ויתמר ישתבח מן מימר אברהם בן יעקב ירחמו וגו״

בגדלו שרץ מיה · ביומה חמישה: שרץ נפש חיה · ויברא הך מה ארשה:

ואפריש שבעת יומי המצות · ופקדן נחג להרגריזים דמע היבשה: על יד אדונן משה לגו תורותו הקדושה:

f. 80b הנבי הצדיק התמים: | דפקד עמו דמע כל העמים: את חג המצות תשמר שבעת ימים: ותחג לרום מקדשה:

רב אלה: عليه ايضاً يشتبح تقدم وضعها وهى من تاليف سيدي وقرار قلبي فريد عصره وزمانه والدي الامام عمران جمعنا וגו״

عليه ايضاً يشتبح من تاليف ابن العم المكرم خضر ابن اسحاق مد الله וגו״

בגדלו ׳ביומה חמישה · שׁרץ שרצים מן המים: ואת התנינים הגדלים עשה · ואת כל עוף השמים: ואהן הימים הטובים אפרשה · כי נחג בהם בשמח ובשלמים: על זה הרגריזים דמע דיבשה · אוצר השמים והרחמים: בעמלו ב׳רכתו עליך יפרשה · ויסלח לך כל האשמים:

ובעמל עבדו משה דעל ידו ממצרים הצילך: ו׳בשמירות מועדיו מכל העמים אסגילך: טובך תדבק בפקודיו דבהם הבדילך: דאמר ולא יראה לך שאר בכל גבולך: שבעת ימים:

רב אלה · وتمامه والباقي كالعاده

f. 81 مناط يوم الجمعه تابع مناط رابع سبت

אלהים אל עליון · לך אנן משבחין: וגו״

f. 81b הא מ׳לך רחמן · תשתבח ביד כל פם: וגו״

f. 82b ויתמר אלהים רחמנה · ויימר הכהן ישתבח מן מימר אברהם בן יעקב הדנפי ירחמו וגו״

בגדלו חתם בוראיה · ׳ביום הששי: כל רמׂש ונפש חיה · וכל מה תקן ו׳עשה׳: ואבינו אדם בצורה ייה · עד מן זרעו נפׄרד אדונן משה:

ועל ידו אפרׄש זאת הימים: ופקדן נחג לקדש המקומים: וחגתם׳ אתו חג ליהוה שבעת ימים: זכרון לפׄרקן ארשי:

רב אלה · עליו עוד ישתבח דאתקדם מׄדברה והיא מן מימר אדוני הכהן אבי עמרם ירחמו וגו״

f. 83 עליו עוד ישתבח מן בן עביב הכהן פינחס יאריך וגו״

בגדלו כלל בריאתו ׳ביומה שתיתה · ב׳בריאת אבינו אדם מן האדמה: והמשילו על סדר בריאתה · ושלשל מן זרעו דמעי כל עמה: ואפריש לון דן יומיה רבתה · עד יתמלו בון ׳בראות ק׳דש כל מקומה: ׳בטובו יתן להם סעדותה · על משמר חקותו וגזריו הרמה: וכל שנה ׳בזהו ובשלמותה · יזבח את הפסח בשלמה:

בעמל אדונן משה תמיך והוריך: דעל הקשט המשילך ובתפלותו יקבלך ואתו ירבי שכריך: ותזבח קרבנך כאשר צוה לך: ולא תוכל לזבח את הפסח באחד שעריך: אשר יהוה אלהיך נתן לך: כי אם במקום אשר בחר יהוה:

רב אלה وتمامه וכי בשם ויתרבי كلها والقطف كما تقدم ليلة الاحد ومزاد הים וקציר لا يقالوا الا اذا دخلوا الخماسين كما تقدم بيانه ויצא המכתב من غير خلقه وتلبيه כי בשם ושוב מחרון אפך · וכי בשם ושמע ישראל واذا كان الوقت وساع يقري علي الكتاب صوره من صور العيد *اعلم ان صور العيد الجارى العاده في قرايتهم بالزفه والتلبيه وكل صوره منهم يزفوا عليها زفتها وقد كنت لك صور العيد جميع علي ياتها في صلات الصميت من هناك بغرف نغيم اياتها[1] ואתהו דבריך עלמה المناط وهي مقسم علي ايام الجمعه لا يلزم الي كتابتها هاهنا والسجدات[2]

ויתמר יהוה אל רחום וחנון ويذكر الامام كما يوافق وبعد تمام التذكير يجاوبوه بقولة אה רחמנה كما تري — f. 84b

אה רחמנה טבה אהיה אשר אהיה וגו״

ויתמר אדיק עלינן اذا كنت القسمه علي اربعة ايام يكون كل يوم الرُبع واذا كان العيد السبت او الاحد تكون قسمة אדיק עלינן علي خمسة كما انا مقسمها قدامك — f. 85

ولابد في كل يوم يكونه اول الابتدى אדיק עלינן قبل المناط اى بيت א׳ والانتها بيت ת׳ وبعده מרי בעמל תלתי שלמיה:

مناط اول يوم א׳ ב׳ ג׳ ד׳ ה׳ ו׳[3]

مناط تاني يوم ז׳ ח׳ ט׳ י׳ כ׳

مناط تالت يوم ל׳ מ׳ נ׳ ס׳

مناط رابع يوم ע׳ פ׳ צ׳

مناط خمس يوم ק׳ ר׳ ש׳ ת׳

מרי בעמל תלתי שלמיה: וגו״ — f. 87

יתהלל אלהינו יהוה אל רחום וחנון ארך אפים

وبعدها ילבוו ינחו[3] — f. 87b

ويقال من אה קהל بيت א׳ وبيت المناط وبيت ת׳ وزفه ששת ימים وكرزنه تلاته فوق وتحت ולעלם | תסתגד وبعده يقال هذا المقرا علي نغم אה טבה وهو من تاليف سيدى وقرار قلبي وكبدي فريد عصره وزمانه — f. 88b

[1] In the margin. [2] Then follow the סגדות for each of the seven days.
[3] These are all given in full.

الامام والدى عمران عفه وغو''

עבדיך הנשארים · ידרשו מן צדקתך:
מתנות חן וחסד · מן סגאי טבהתך:
רחמן אתה בדיניך · ורתאה במגביאתך:
מן לנו אה מרן · אלא רחמיך ורתותך:
כפי יכלותן לא 'לפם · גברות יכלותך:
הך די חסדך 'עמנו · רבי לן מתנותך:
נשאי את ידינו · בעים רתותך:
אן עמיך ראה לנו · הך די אמנותך:

גמלתנו כל טוב · בתקון חכמתך: בבריאת גויותינו · מן גוני בריאתך: ושלחת לשונינו · לתשבחן יחדאותך: נשאלך תרצי עלינו · במשמר תורותך: ופקח עינינו · לדעת רזי יקירותך: והולכנו הדרך הדרך · דתרצי לאלהותך: וטהר יצרינו · וקדשנו 'בקדישותך: וזכור הזכאים ארשינו · דכרת עמון בריתך: והקים לנו שבת ושב יהוה · אלהיך את שובתך: וברוך אתה בבאך · ברוך אתה בציאתך: ואשכין בלבינו · מהבותך ויראתך: אחנו הזעורים · נשאלך ונבקש יתך: אודיענו נא את דרכיך · ואמתן את חמתך: ושא מעלינו אה יכול · קצפך ומגיפותך: למען נמצא חן בעיניך: ולא תפיר בריתך: וברך לחמן ומשתותן · ולא תנשי מקראתך: | ושוב מחרון אפך · והשיב ממלכותך: חלילה לך אה רחום · תגעל את עדתך: הנשארים במתי מעט · בין שנאי אימנותך: אכן כי חטינו · ועזבנו מצותך: ורחמיך תסבל אתנו · כד נתחנן לרחותך: וראה כי אזלת ידינו · ולית לנן זולתך: וזכור ארץ ירשתן · ואתר קדישותך: בזכרון אדם אבינו · דברכת אתו בברכותך: ומן אמרת לו בטובך · והקמתי את בריתי אתך: ומן בחרת לו במימרך · לך לך מארצך וממולדתך: ומן אמר לבנו בשלחו · ואל שדי יברך אתך: ומן אמרת לו בחסדך · שוב אל ארץ אבותיך ואל מולדתך: ומן אמר לשר המשקים · כי אם זכרתני אתך: ומן אמרת לו בדיל אחיו · וגם הנה הוא יצא לקראתך: ואמר לו קרב אל המזבח · ועשה את חטאתך ואת עלתך: ובכהנת אלעזר ואיתמר · והמפנס את קנאתך: שוב מחרון אפך אדני · ואל תשחית עמך ונחלתך: וצדק עלינן מן צדקתך · צדקה מן רתותך:

f. 89

ثم يكونوا متشفعين ساجدين متفرجين قايلين

יהוב מתנאתה · לך מודאה על גדלך:[1]
אה אדני יהוה תמיד:

كل واحده بسجده

[1] Thrice.

f. 90ᵇ استغاثه زريفه من قول . . . عبد الله التقه ابن سلامه الكهن جد كاتبه رضى الله عنه وهي تقال في القرار النهار بعد كل صلاه . . .

על פתח רחמיך יהוה עמדתי · ושתי ידי פרשתי · ואליך שאלתי · ואמרתי צבעותי · וממך דרשתי · תרחם דלותי · ותסלח חטאותי · ותנחם על רעותי: כי אתה רחום וחנון · והמתנים נתון: וגדול הגדולים · ומשל המשלים: והגבור והנורא · ויכלותך תדירה: ושלטן השלטים: ואדון האדונים · וסקפן הסקפנים: ודין הדיאנים · וקני כל קניאנים · וחנון החנונים: וחכום החכומים · ורחום הרחומים: אה שמעיו צבעתה · אה חכום כסיאתה: אה מלוך מכה ורומה · אה בריו כל עלמה: אה נצעיו קרביה · אה עשה גוני תמחיה: אה מן שמך אל שדי אל ראה · אה שמעיו המקראי: ולבלושים חפסי · יתן לון רחמים פרוסי: אה חכום כל גלי וכסי · שמו יהוה נסי · יהוה נסי · יהוה נסי: יהוה הוא האלהים · בשמים ממעל ועל הארץ מתחת · אין עוד מלבדו · מפני בראשית · ולא ראש לקמאותו · ובתר יום נקם · וביום נקם יקרא כבודו על גדלו · ראו עתה כי אני אני הוא · ואין אלהים עמדי · אני אמית ואחיי מחצתי ואנכי ארפא · ואין מידי מציל · חי אנכי לעולם · יהוה שמו · ובגאותו שחוקים מעונה · אלהי קדם מתחת זרועתו עולם · אל עליון שמו · וכל העולם לו · אחד בדד הוא · ואין עמו אל נכר · לא שותף · ולא חבר · ולא משני · לא תבנית · לא צורה · | ולא צלם · ולא קלום · ולא גביה · ולא חבר · ידעיו f. 91 בלא לב · עמי בלא עין · שמעיו בלא אזין · קרא דלא בפם · כל כסי לו גלי · וכלום לא יפלא ממנו · ידע יצר כלה · ומדעה לא ישומנו · שקיח עם כל כלום · ועמי לא ישורנו · אחז בכל אתר · ואתר לא יחזינו · יוכל על כל כלום · נצעיו לא מנצע · כי כלה כפית לאלהותו · ידו נטויה · וממלכותו תמידה · כסאו השמים והארץ · וידו אחזת בכל · כחו לא ילא · בדד דלא יחדל · עליון דלא יפל · הגבור דלא יחדל · כל עליונים פניו שפלים · וכל הגבורים פניו דלים · וכל השלטנים בין ידיו נלאים · וכל המלכים לו עבדים · פניו נקד ארצה ונשתחוי · ונתפלל · ונתנפל · ונתחנן · ונאמר בקל רם · אהיה אשר אהיה · אה קני שומיה וארעה · אה עבוד מה דו בעי · אה שליט לא יתחלף לעולם · אה מן לא ישא פנים ולא יקח שחד · אה לחי אה ראה אה פלי מן מצפית העינים · וגלי במחשבות הלבבים · אה שקיח לבלושיו · אה קריב לדרושיו: אה אל הצבאות · ואלהי הרוחות · אה שמעיו הצעקות · אה עני (עא) הנעקות · אה סני הרחמים · אה ים הטוב והחסד · אה מן פתח רחמיו לא יסגר ומעין החסד לא יסתם · אה מן קרא כבודו על גדלו · יהוה אל רחום וחנון · רחמני · וחנני · וצדק עלי בצדקתך · ורחמני ברהמיך וחסדיך · את מן קרא שמו · ארך אפים ורב חסד ואמת · רבי חסדך עלי · ושא פני רחמיך

אלי · וצדק עלי במתנותך · וראה אלי בעין רתותך · אה נשא עון ופשע
f. 91b וחטאה · שא לפשעי · | וסלח לחטאי · וכפר עוני ואשמי · כי הנם׳ יתרים עד
מותר · ילא לשני מן פתרונם׳ · ותמטר עיני דם אדם · בעת זכרונם׳ · וירך
לבבי · ויבך כוחי · ותצור נפשי · ותדוב רוחי · אוי עלי מה זה בחרתי לקלומי ·
אשלכתי[1] נפשי באש להבה · לא תכבה · חרב חטאי באדי בו קטלתי נפשי ·
יום נקם קדמי · מה יהי עמלי · מן יצילני · מן נקם רבי · מן יחס עלי · מן
יטפי להבה · ועתה הנני · אשוב אליך אה אדני · קבל שובתי · ואנחם על
רעותי · מרי עבד עמי לפם דו טובך וחסדך · לא לפם רעות מה עשיתי · מרי
חטאי סגי · ורחמיך עדפים · מרי עונותי יתרה · וחסדיך תסבלני · מרי חובי
גלי קדמיך · והך אוכל הסתיר פני ממך · ולאהן אברח מפניך · מן יסתירני
בלעדיך · מרי ׳בים העונות צללתי · הן עמיך ברחמיך הריצני · מרי קצרתי
היום אבל על נפשי · ולבי ירא ממא ׳דבאחריתי · יקראני ארני · ברב חסדך
שוב מחרון אפך ולא תרצם עלי · ולא תגזי גמלי · ומחיי עונותי ולא תקחני
ברעותי · אהיה אשר אהיה · לישועתך קויתי · אה מושיע הושיעני · כי לית
לי לישועה מבלעדיך · אה אדני מרי בקדוש שמך הקדוש רחם עבדך המסכין ·
הצריך דלית לו מקלט אלא תרח רחמיך · מרי בסוד שמך הגדול רחם עבדך
הדל העני דלית לו בלעדי חסדיך · מרי בקשט שמך הנכבר רחם עבדך חטאה
f. 92a וחיביה דלית לו מברח ממך · ולא מנוס אלא | תרח רחמיך · מרי ברב שמך
העצום רחם עבדך הקעום בין ידיך ידרש רחמיך וסליחתך · כי בך דביקותו ·
ועליך בטחו[2] · מרי בצדקה מדלך צדק עלי ופתח שער שמיך לקבול פללי ·
ושים ענן רתותך ביני ובין רגזך · ולא תשים עונותי שגבה ביני ובין סליחתך ·
ולא תשכחני מן טובך · ולא תרחקני מן תריח רחמיך · ולא תשיב שאלי ריק
מן חסדיך · אהיה אשר אהיה אה מן היה ויהיה · הוי לי כמה הוית׳ לאבהתי
הזכאים · אברהם ויצחק ויעקב עליהם השלום · ואצליח עמלי בזכות יוסף
הצדיק · ואושיעני בתפלות אדונן משה עבדך ונאמן ביתך · אה מושיע
הושיעני · יום נקם בתפלותו · אה מרי הביאני תחת צל קורתו · אדני יהוה
שמני מן הסמוכים ברתו · התפושים ׳בדגלי שער אימנותו · וסעדני על משמר
תורותו · והשיב עלי מברכאתו · עם ברכת שמשי משכנך הקדוש · אהרן
ואלעזר ואיתמר ופינחס הכהנים הקדושים המשחים · אמן אהיה אשר אהיה ·
מרי קבל מדרשי ואצליח עמלי · והשקף ממעון קדשך עלי · וראה בעין רחמיך
וחסדיך אלי · מרי שמע צעקותי · מרי רחם דלותי · מרי עני למסכינותי ·
מרי עתיר שפיפותי · מרי ספק צריכותי · מרי אמן יראתי · מרי אצליח שבלי ·
מרי אשכין אהבותך בלבבי · ואשכין אהבותי בלבבי כל עלמה · ושים חן
בעיניך · מרי הטיבני בעין כל אמי עלמה · ושים לי יכולה עליון · מרי אמלא

[1] L7 אשכלתי. [2] L7 בחטאו.

יתי ליראה ממך לעשות הישר והטוב בעיניך · מרי שגבני מן הזידנים עשוי | הרע לפניך · מרי הצילני מידי דבבי ושנאי · ולא תשלטון עלי · מרי גאלי מידי קשים הלבבים · מרי אתגבר על מן יתגבר עלי · מרי נפש עקתי · מרי פני אל עונותי · מרי אל תפן אל עונותי · וראה את דלותי · מרי אל תפן אל קשעי · מרי הסתירני לגו כף רתותך · מרי טלל בענני רחמיך · מרי עזרני בבוחך הגדול · מרי על כותי לא תבטחני · מרי חנני ׳ברחמיך · ודבקי ואפתח שער שמיך לקול פללי · מרי מן אוצרי טובך אשרי עלי · מרי סלח לי ולאבהתי ולאבות אבהתי · ולאמי ולאחי · ולאחותי · ולילידי ולאתתי · ולבני ואל משפחתי · ולכל קהל ישראל הסגודים להרגריזים בית אל · אמן אהיה אשר אהיה · וברוך אלהינו לעולם וברוך שמו לעולם · ולית אלה אלא אחד:

f. 92b

עليه ايضاً מקרא טוב · מן מימר אברהם הקבצי · מרי עליו ירצי אמן:

אכפר יהוה מן כל עון ופשע וחטאה · אשר גמלו מני בזאת הלילה ובזה היום ובכל זבני · עיני תבכי על עוני אשר הרחקני וגרשני מן פתחך אה אדני · אהיה אשר אהיה בי אדני · تكرر ثلاث مرات סלח לעוני ורחמני וחנני וקבלני · וקרבני · ואהבני · והשכלני · ושמרני · וגאלני · והצלני · ופלטני · ושוזבני · מכל דבב וסני · ומכל עקה נפשני · והושיעני · וזכרני · ולא | תשכחני · ולא תעזבני · ולא תשבקני · ולא תנזפני · ולא תטרפני · ולא תקחני · ולא תנבבני · ולא תשלמני · ולא תצרכני · וכל טוב גמלני · ולא תכנעני · ומכל חלי ארפאני · ובעין רחמיך לי פני · והך אעשה חכמני · ולמדני ופקחני · והודיעני · והוריאני · ודברני · ועל מלחמות נפשי ואויבי גברני · ועל נסותך ונקמותך קוממני · וסוברני · ומן אהבותך שמני · ומן חסדך לא תרחקני · וקרב ריחקני · ועל משמר תורותך סעדני · ועזרני · ובברכאתך ברכני · ובקדשיך קדשני · ובשחר הליל איקצני · ופוררני ושמע תפלותי · ומורדי · וזכרוני · וקרע שגבותי · דמנך שגבוני · ועסר ערף הקשה מני · ואניר לבי ועיני · ומבור עונותי הריצני · וחסדיך תסבלני · ובים הטהרה צבעני · וטהרני · ובענני הסליחן והרחמים טללני · וטמרני · ובמשכן השובה עברני · ודערני · ואשכני · ומן מזון הרצון השבירני · והלטני · והשביעני · ומן מימי הרתו אנמיני · והשקיני · והרויאני · ובדרך הקשט הולכני · והנחני · ואנגדני · ונהגני · ובגד דעתך ויראתך אלבשני · ובגד תהות נפשי אפשטני · ובכבודך אוקרני · ובנזר הקדשים מרני · ואשכן | יראתך ומהבותך בלבי · ועיני · וברחמيك אסתירני · וברצונך אריצני · ואשמחני · ומדרשי אמטני · ועל עמלי לא תחרצני · כי אני שביר הלב · אביל בכי מסכן עני · מה לי סובר

f. 93

f. 93b

יסוברני · וינחמני · ויושיעני · אלא אתה אה אדני · אן אמיתני · ואן החיתני · והן עזבתני · ואן הרחקתני · ואן גרשתני · אתה מרי · ועבדך אני · מה לי אלא פתחך אה אדני · דרשתך אלהי השמים בלב שביר כניע · לא תטרף מדרשי · דרשתך אלהי השמים והארץ חסלך תטרף מי ידרשך אה אדני · דרשתך בשמותך הקדושה למדרשי עני · דרשתך באברהם ויצחק ויעקב שמע שיאלי מני · דרשתך בנביאך משה שליחך ונאמן ביתך קבל מדרשי מני · דרשתך בבהניך ואהביך · ושלמיך ורחמיך גבר שברי ולא תשברני · קראתך במה קראו אתך נבייך ואהביך ושלמיך קבל מקראי מני · נשבעתי עליך בך תרצי עלי · ותחדי חשני · ומכל עון ופשא וחטאה שמרני · ובטוב חתם לי · מרי בסוד שמך הקדוש ובאלין דברז אתך בון מן רחמיך וחסדיך ריקים לא תשיבני · ומן טובך אמלאני · וקבל קרבני · זאת התפלה · וסלח לי ולאבהתי · ולכל קהל ישראל זימני · ולסדר אהבך מן כל הכרני · אמן אהיה אשר אהיה · מרי אתרחם ואתנחם · הך די אמנותך אה אדני יהוה · וברוך שם קדשך לעולם | לית אלה אלא אחד: f. 94

ثم بعد ذلك يقال بابتهال والكف مبسوط

מני הדרוש והשאול ועל רחמיך הקבול · כי אמנותך לא תעזר למסכין שאול · ואתה על כל כלום יכל:

מקרא טוב מן מימר אבי הכהן עמרם בן שלמה הכהן אלה על רוחו ברחמיו ירצי:

אה טבה דלית סבור · מן טבהתך מואש:
בריו תקן כלה · נתון לכל בלש:
גאל אתי מכל רע · בחילך המתפרש:
דלית לי בלעדיך · זאון לכל נפש:
הוי עמדי בדרך · דלה אני מבקש:
והן לית תגיב שיאלי · מנו דלי מנפש:
זכרני ברחמיך · והצילני מכל חבש:
חילך חיול מותר · אה ירוש לכל ירש:
טובך טרם רגוך · וחסדך הכל בלש:
יהוב המתנות · ולית על תרחך מגרש:
כלי לדיניה · אולי תשקח האש:
למן ידרש עבדך · ומנו דבו נתפש:
ממך הו חיינן · ובידך היום ואמש:
נתרחץ בחילך · ובתפלה לך נגש:

סלח לי חטאותי · ידי פניך פרש:
עבדך דל ועני · ומסכין וצריך ונשיש:
פרקי ברב רחמיך · ושובה וסליחן ודרש:
צדקה מדלך על עבדך · שובה טובה לי חדש:
קראה רחמיה · ורתו ורחמים לי הגיש:
רחם שיבת עבדך · וטהרו מכל ביש:
שוב עלי קדם מותי · כמן שב וינפש:
תהי על חטאו · על השובה ממשש: f. 94[b]
בעמל תלתה הזכאים · ומי לי קרב הקדיש:
ובזעוק מי כמוך · נאדרי בקדש:

אה טבה דעלמה · מן טבהתך מלי:
ברך מעשה ידי · ימיני ושמאלי:
גאלי מן צרותי · והסיר כל לחץ מעלי:
דלותי מן לחצי גדלה · והדבב מתגבר עלי:
הן לית תציל ואלא · מנו דיגאלי:
וכלה תחת אדך · מן נסתר ומן גלי:
זכאה זכור זאון · פרוש פני פלי:
חילה לך תעזרני · על סכולי ועל נואלי:
טעי ׳בים העונות · טרח עלי מסבלי:
ידעתי כי אני חטא · וחטאי קם קבלי:
כד ראיתי מימרך · על יד משה השליח:
לכל מימן סמן · וחלי לכל מחללי:
מימר כי כל דרכיו משפט · עשה משפט ׳דלא בלי:
ניךא מן אימתך · ונימר בקול עלי:
סלח לנו מרי · אה עבוד כל סימן וכל פלי:
עבדיך הנשארים · בפנות צללי:
פנותה עליון אתגברת · ולא יתם לון עמלי:
צדקה עבד לן מרן · ולא תגזי לן גמלי:
קהלך לית לו בלעדיך · מפצי מכל חלי:
רחמו אה אל רחום · מן גבר אל סהב ועד טלי:
שלח לן פשרין · יפדי לנו מן קללי:
תן אה מרן לעמך רחו · בעמל הנבי המלי:
דאמר ועזי זמרתי · ויהי לי לישועה זה אלי:

عليه ايضا دعا له ايضاً رحمة الله عليه امين امين امين

מרי אן ראית׳ ׳ברחמיך · מבור עונותי אריצני:
f. 95 מרי ברב רחמיך וחסדיך · מכל לחץ אצילני:
מרי גאלי מן עונותי · וברתותך לי פני:
מרי דרכי פניך רעות · בחסדך דרך טוב הודעני:
מרי הנה נא הולתי · בשיאלי אן תסבלני:
מרי ואלית אשאלך · ואלא מנו דיקבל קרבני:
מרי זכור ברית הזכאים · ועני שיאלי ותחנוני:
מרי הסלך חסלך · ריק מן רחמיך תעזבני:
מרי טהרי מן טמאתי · כי ידעתי טמאתי אני:
מרי יתרו עונותי · ולית לי מלבדך אדני:
מרי כפר ושוב וסלח · אולי יתיטב זכרוני:
מרי לית לעבדך אלא אתה · חנן בי ואושיעני:
מרי מלא יתי למתוב · לידך וקבלי ועזרני:
מרי נפש עבדך בחסדך · מן הרעות דמצאוני:
מרי סובר ופשר ורבח · וסעדני על מן יכעסני:
מרי עבדך וחייך מסכין · ואביון דל ועני:
מרי פלטי מן צרותי · ולעשות הישר בעיני לקחני:
מרי צדק עלי בצדקתך · וכפי עמלי לא תגזיאני:
מרי קויתי לישותך · לישועתך קויתי אדני:
מרי ראה לי בעין רחמיך · ולכל טוב פקח עיני:
מרי שלח מלאכיך לפני · עד לבין ידיך יביאני:
מרי תאב ואתרחם · אה אל שדי אה אל קני:
מרי עבדך ישול ממך · ולית לי מלבדך שני:
מרי מן לי אלא אתה · פניו ישתלח לשׂני:
מרי רחם כי אתה אל רחום · אולי אכפרה פני:
מרי בימך ואליך עזרותי · אהיה אשר אהיה בי אדני:

f. 95b תפלה טובה תימר ביומי שבעת חג המצות בהרגריזים והיא מן מימר בן עביבי הכהן פינחם יהוה יאריך ביומיו מאה שנה אמן:

אל שער שמיך נתפני · דלו זכאים מתנגדים:
נשבחך וברבותך נתני · ונגעו לך סגדים:
ישתבח שמך אדני · דאתה נכבד הנכבדים:

כֿין נפתח פֿני · מעין הטובות והחסדים:
חסדך לעבדיך פֿני · בביתך דאנן פתחו עמדים:
הלא דבו נתחֿני · ובו כלנו סהדים:
וישר לן פנינו נפני · באכה ספרה הר הקדים:

בחדהות בוראיך קבץ · גדלך אה אל נורא: מכון לשבתך בארץ · ומכל ארעה בוחרה: מרי לגוה יתן קבץ · ורוח לעבדך מכל צררה: ומבול פנותה לן הריץ · בברית אברהם בן תרח: דמאור כשדים טובך לה רץ · והתיגר ׳בדן אתרה: ובברכתך רבתה התפריץ · ומליך הצדק בתורה: ויעבר אברם בארץ · עד מקום ׳שכם עד אלון מורא:

גלוך דן ההר מרן נשאו · ושמו מקלט הזכאי: | ׳מפלט מן לידה יבאו · ותתקבל בו המקראי: נשול מרן בנוראו · אות הקבול לן תראה: וישמע מנן כל מקראו · ויגיב מן עליו צלאי: וישמר עבדים אליו באו · מכל זד ודבב ושנאי: בסוד אברהם ומקראו · דמן ההר הזה לא תמחי: ויקרא אברהם את שם המקום ההוא · יהוה יראה:

f. 96

דחנת חכמת אלה בזה המקום · ובחרו מכל הרהי: ורזותה לית שיאם לון ישום · שמעי הזכאים ומראי: ברז שמך אה אל רחום · היה ויהיה י·ה·ו·ה: עמוד הרצון בו יקום · והמשכן בו נציב נראה: וישמע שאלן דבו עליו נקום · במקרא דמע כל בוראי: ׳דמנה׳ הגלא סוד עצום · במשל קהל כל עבראי: אשר יאמר היום · בהר יהוה יראה:

האן כות דן ההר מכל המשורים · טובי מן בו יתקרבו: יהוה יתן לי מן טב המנוחים · בסוד הכבוד ׳דשרא בקרבו: ויכנע כל הסרועים · והרצון בו ישיבו: לעמו דמע כל הגוים · ׳בנוראו ובעזו וטובו: ובאבינו יעקב וחלמותיו הגלוים · ובמלאכים דבו ישבו: וברז דבריו המלואים · אשר בכתבו כתבו: והנה מלאכי אלהים · עלים וירדים בו:

ועתה יהוה לאוי לך זמרתיה · ולא נבטל מן תשבחך: | דסגלתנן מכל אמיה · במודע המקום ׳דבו הגלא נוראך: ההרגריזים רום אתריה · דבו התנצבת מזבחך: נדרשך אה תמיד בחייה · תזרז ברוחך: ושמע מני דן מדרשיה · ולא תטרדני מן תרחך: ותקים לן דן מליה · דאמרת׳ לאבינו דמעך: הארץ אשר אתה שכב עליה · לך אתננה ולזרעך:

f. 96b

זכאי ביטיבות נפשה געזה · ותרחי שומיה לה מנה׳ פתוחים: ומלאכיה עליו חזה׳ · על סלים נעתים ועלוים: והתגלת לה תמחות רזה · והתקשט כי הו טב משרוים: אשול אלה בעזה׳ · עלי תשרי ברכאתו המלאים: באבינו ישראל ולזה · אקר דמע כל הגוים: דאסיד בעבור ההר הזה · במלים בתורה גלוים: ואמר מה נורא המקום הזה · אין זה כי אם בית אלהים:

חזה לעבדיך במצפית טבה · וסליחן לו נחל: וחנן עלי בשובה · ומבול עונותי לי גאל: יהובה יצובה קריבה · דבבריתו קמתי השאל: לוזה דלידה בא · אבינו התם ישראל: והקים בו המציבה · והמזבח ממנו ׳פסל: | וקרא שמו והתנבא · הך מה בכתבו הסגיל · ויבן שם מזבח · ויקרא למ[ק]ום אל בית אל:

f. 97

טל רחמיך מרי עלינן אשרי · והב לנן ׳ברתותך שלם: דאתה אל שדי רבי ופרי · הגדול אל עולם: והודיענן ולא נלך בקרי · ומן הקשט לא נעלם: וברכן בברכת יעקב העברי · התם בעל החלם: ברכת שמים ממעל ועורי · ברכת תהום רבצת תחת דנעלם: ברכת שדים ורחם ונפרי · ברכת זכאי עולם: גברו על ברכת ההרי · עד תהות גבעת עולם:

ישראל ברחמיך רחמו · דאנון עמך ונחלתך: ועזר רצונך לעׄמו · וקוממו על קשט דתך: וסדר דבבם׳ כאבן ידמו · ופשר ורוׄח בפצותך: והכנע כׄל מן יעזממו · וזרׄן במגלי רחותך: ואנלי משכנך וקוממו · במקום דדחנת בו ריחותך: ׳בתפלות משה וקיאמו · דאתפלל בעדן לרבותך: תביאמו ותטעמו · בהר נחלתך מכון לשבתך:

כבודך וגדלך יתקדש · נרכן ונשתעבד במעבדך: מן רחמיך וחסדך יבלש · הזעור הצריך עבדך: פׄנׄעו ומדרשו יפׄנׄש · ולא תשלח בי צׄדך: והדבב כוחך להם יטש · ומלאׄ יׄתן למעבׄדך: על ההׄרך הזה המתקדש · דבחרת׳ פנים למסגׄדך: דבו מלאביך תבנׄש · והוא תרח למעון כבודך: פעלת׳ יהוה מקדש · יהוה כוננו ידך:

לכוׄנׄנׄת מקדשך אה רבה · שאלים ומרננים: זכר ההׄרך טורה טבה · המבחר מכל המכונים: ורחותך עליו השיבה · ונזבח על מזבחו קרבנים: | וביומי מועדינו לה נבא · שמחים וששונים: ובאיקר הקרבנים עליו נזבח · על כעסות הזידנים: ונעבד הך מד צוׄה · גדלך ׳בקדש כל אלפנים: ובנית שם מזבח · ליהוה אלהיך מזבח אבנים:

f. 97ᵇ

מׄה נורא מקומך אדני · דבו שׄרא גדלך: נכחו בצלותך נתפני · ועליו נקום בשיאלך: בקדשו רחמני וחנני · וסלח לי ברב חילך: ודרך קשטך הודיעני: והוליכני בשבילך: ומן ברכת ההׄרך הזה ברכני · דלקחת חלק לך: ומזבחך מלאׄ יׄתן בו נבני · כמד צוׄיתנו בממללך: אבנים שלמות תבנהׄ: את מזבח יהוה אלהיך:

בשבחך ולך נרוממה · ונעמד בנצירו על מזבחך: ונעלׄ עליו עלות תמימה · הך מה צוׄה יאידחך[1]: ׳בגבעת עלמה · ונביאׄ לו כל מנחך: ׳בשלמות לבב ורב שמח · על כעסות כל שׄנאך: לי תיפיר מנן דן קימה · במשה

[1] For יהיראותך.

נביאך ודמעך: מביא התורה התמימה · וכתב בה במודעך: וזבחת שלמים ואכלת׳ שם׳ · ושמחת׳ לפני יהוה אלהיך:

סגדתך לאפיה בכל אורע · נכח מקדשך ׳דלן טובך ׳חכים: דלו שבעת ׳עדים מזברה · בלוחות ביד אלה ׳מדכים: ההר הה[וא] בע[בר] היר[דן] מפתרה · ועליו מלאכיה נסכים: אחרי דרך מבוא השמש ומזרח · דעליו תהביה סכים: | בארץ הכנעני דן אתרה · נוף לוי ויסף בו סכים: הישב בערבה דן הרה · מול הגלגות הזכים: אצל אלון מורה · מול ׳שכם:

f. 98

׳עני מרי שאלי ורוח ארצמי · ורבי עלי רחמיך: דאתה את ׳עני עמי · הגבני הן עמיך: וסלח לחטאי ואשמי · ואפתח באפי שמיך: כי בזכרונך אורי תמי · ופחרי מדכר שמיך: למען המצא צדיקה קמי · פני רבות קיאמיך: ׳בזכרון שמך אפתח פמי · עד השיג מלי עצמיך: ובמקום אשר הזכ[רת] את שמי · שם׳ אבוא אליך וברכתיך:

פניך עבדך תשבחו יביא · וירים את שאליו: מרי בטובך היטיב לבי · ואמני מן הדבב ומעליו: והשכב ואין מחריד בקרבי · בביתך הזה וכליליו: ועלות ושלמיו בו נזביח · ובכל תחלה נקום עליו: ובמזבחו נצלי ונרנן ונשוי · על כעסות כל מעליו: דו לכבוד ומלאכיו מושבי · על כן אמרת בגלליו: לא תעלה במעלות על מזבחי · אשר לא תגלה ערותך אליו:

צדיקות שמותך הלזים · עבדך בהם׳ מתנפל: שים אתנו מכל לחץ געזים · ואימתך על איובינו תפל: ונמטי יומי רצונך הלזים · ועל כנפי רתותך לן תסבל: ונקריב לך מן הכשבים והעזים · במקום אשר הוא לך חבל: ומלי הברכה נהיה כרזים · ובפתח אהל מועד קמיך נפל: ונפרט שמותך ונפתר הרזים · ובמשמע דברך נתקבל: ונתתה את הברכה על ההר גריזים · ואת הקללה על הר עיבל:

f. 98b

קלי בלישתי ממך אה קמאה · תמטני עבדך מבלשו: | וטהרו מכל עון ואשמה · ובשמחו למקומך הגישו: ההרגריזים שער שומה · דבו מלאכיך יתכנשו: אלהים יראה כמה · קראו מן בחרו וקדשו: יהוה כוננו במחדד קיאמה · ונחג לו בשמח ובששו: והנדר והנדבה והתרומה · נביא לבקעת מקדשו: מד צוית׳ יהוה · לשבינו תדרשו:

רתות וסליחן ורחמה · ספק לעמך המתגרים בתושביך: המעטים בין כל עמי עלמה · המדבקים בטור קדשיך: והניח אתנו מכל זידמה · וסעדנן נגדי תרומתיך: לפניך ברום כל מקומה · הך מה כרת עמן קיאמיך: על יד משה הדמע · השמר לך פן תעשה עלותיך: בבל המקום בארמה · אשר תראה בעיניך: כי אם במקום אשר בחר יהוה · באחד שבטיך:

שלח לן טובך פשרה · תפדה יתן מיד הדבב: וחדד לביתך מעמרה · והגלי

האבנים דעליון הכתב: דברי הספרך בטב ביורה · ומזבחך עליון יתנצב: ונעל עליו עלותיך מבחרה · ונזבח שלמים הך מה חיב: ונאכל שם׳ ונשמח במעזרה · בבטח ובשלמות לבב: בסוד ורב אהן דברה · דבארו מן הו למרו חובב: וכתבת׳ על האבנים את כל דברי התורה · הזאת באר הייטב:

תנינן בתשבחות מרן ומקראו · הישר הצדיק: שאלתי רחמיו ומנחו · והן בטובו עלי יצדיק: ובמקומו יכונן מזבחו · ומזבח הרצון ידיק: ונירות המשכן יופעו · ומן הנסתר לו יפיק: ובהרגריזים הזה כמשפט הראישון יטעו · ויקבץ בו עמו המתפריק: | ויקים מימרו אשר בעדו נשאו · על פי משה הנומיק: [ε]עמים הרי יקראו ושם יזבחו · זביח צדיק:

f. 99

له ايضاً דבור مفرد شبه תפלה يقال في السبعه ايام الفطير بعد الصلاة...

פני יהי נא חסד מרי · ושופרי יובלי תקעי: פ·י·נ·ח·ס· בון אשרי · בהם אדני משאי:

ואשוב לך אדני ואעבדך · וארים לך מקראי: ועתה כי ידע נא עבדך · כי אתה הוא הרעי:

׳מדבר כל עלמה · מברי כל הבוראי: ובכל הנסתרות חכומה · עבוד מה דת בעי:

ולית לך עורן שותף · בגבאי וברעי: | וטל רחמיך יערף · על עבדיך הזכאי:

f. 99[b]

נחית׳ בחסדיך נאמניך · וגאלת׳ לון מכל צרעי: וגלית עמון נצחניך · ושמעי עמים ומראה:

ונחלת בעזך אל נוה קדשך · ההרך הזה המוראי: דבו זכאים תדרשך · ומלאכיה בו לך צלאי:

ובו תמיד עמדים בין ידיך · כל מנון ברצונך נחה: עלים וירדים במעבדיך · ובזמירות לך קראי:

דו שער השמים דמע היבשה · קדישותו לא תמחי: טובך לנו בו ארשה · מלבין כל אמי ארעי:

נודך ונשבחך ונרבנך · אה מן שמך י·ה·ו·ה: ואשאלך תרצי ברצונך · ותודיע עבדך התעי:

ושוב עלי אה אדני · וטהרני מן טמאי: וכפר אשמי ועוני · וסלח לי חטאי:

כי לשובה [ε]חשק לבי · בלעילי עשק ומנעי: אדרש צדקתך רבי · בלעילי ודבבי מחי:

אתחשבתי בכוחך אדני · על כל זידן פרעי: ועל הפיכות עדני · ועל אויבי ושנאי:

ואליך שמני קרוב · בברית קמעי: אברהם ויצחק ויעקב · דריחותון ריח ניחי:

ושים לי בטובך קוממה · ומדלך כוח לי יהי: לעשות משמר דתך הדמע · ועליך יהי בטחי:

ושמרני ביומי ובלילי · ומנחי ומסעי: ואת דריכי הצליח · בכל אשר אני בעי:

f. 100 והסיר הרע מקרבי · ורפאני מן מוכחי: | ומן הטוב מלא כפי · ולא תצרכני לנכרהי:

וחתם לי בטוב · והיטיב לי עקבעי: ואל אבותי בשלום אשוב · ובגן עדן יהי מנחי:

והרוח והנפש אחין · ברז שמך הרתי הלחי: ותחת טל רחמיך שכין · שלום נאמין זהי:

יום דבו פניך תקום · לחשבנך כל הבוראי: מן הנקם שמ׳ שים לי שלום · ומן חרונך פסחי:

ולא תשיב עלי רעות עמלי · ואושיעני מן סרעי: על זה לך ארשתי פללי · וסק אליך צבעי:

שמך נשא עון ופשע וחטאה · ורחום וחנון וראה: סמך סמן סבול סלוחה · ומן דן עקובאן לא תמחי:

שמעיו שיאל הדרוש · ולית על תרחך מנעי: והסוד על זה בספרך פרוש · לכן אתוזף בצעי:

ובפאת ביתך ההרגריזים באתי · מרים לטובך נקעי: ושער השמים דבו ברכאתי · ומזבח צלות כל עברהי:

דבו תטל הרחמים · כמטר לקחי: וממו תטרד הטלומים · ולא יקרבו סורעי:

לוזה הר הקדים המקדש · השכינה אלהים יראי: המקום המבחר דבו השם פרש · דיבוא אליו האל הנראה:

דאמרת׳ עליו ובמקום אשר אזכרתי · את שמי שם׳ יהי מובאי: אליך וברכתיך וזכרתי · לארץ דבה מזבחי:

f. 100b אמרתי אהיה אשר אהיה · דאתה מגני ומרי ואלהי: | הן עמיך מטני פגעי · וזכי בהחכמה מדעי:

אהיה אשר אהיה · מכל חלי ומחץ רפאי: ובעין רחמיך לי ראה · ושמע ממני מקראי:

חתמתי זה המימר בדן ההר · דקראו אברהם יהוה יראה: אשר יאמר היום בהר · יהוה יראה:

צלות[1] שבת מועד חג המצות:

אלקטף ברית וזכרון ותרומה ויוסף ומופתים וראישון ומצרים ומצות וצאן ובקר ובקר ושבת ושמח וקרבן ואלעזר: שריו הצלות בריך אלהנו · וכארזין ואמרים · ועל פתח רחמיך · וכי בשם · וקצי הבריה · ויתמר על ויטע דראן מד לית אלה אלא אחד · ומרקה עבודה דעלמה אלהים יסתגד ואתהו אלהינו · ויתמר ישתבח:

חילה דבחר אדם · מכל הברוים: וגו״[2]

جوابه גן בעדן מקדם וגו״

L6, f. 90b ויתמר יתהלל · ודראן ממנה דכלה · ומרקה אתהו אלהנן והב לן משבחה · וישתבח:

חילה דנשא מיתובית אברהם[3] זכאה · אבי הנאמנים: ועתד[4] מן חלציו נבינן משה · דידעהו יהוה פנים אל פנים:

וצוֹה אן יצוֹה עמו ישראל: במטר האלין העדנים:

ויהי אברם בן תשעים וגו״

f. 92 ויתמר יתהלל · ודראן טבה דמיטב ומרקה הבו תשבחתה ואתהו רחמנה · וישתבח:

חילה דנשא מיתובית יעקב וגו״[2]

جوابه וישא יעקב רגליו וגו״

f. 93 ויתמר יתהלל ودران אלה רב ומרקה אתהו עבודן ואלהים קמאה · ויתמר ישתבח:

לאלהון נברך וגו״[2]

جوابه ויקנאהו פוטיפר וגו״

f. 95 ויתמר *תורה وكرزنه تلاته[5] ודראן סיאגים[6] ואלהים יחידאי · וישתבח:

*בגדלו בחרך אה ישראל · ושמך גוי קדש: ואפרש לן שבתות ומועדים · גלגיון מתפרש: מנון זה[7] שבת מועד חג המצות · דאתפרש על יד מי לערפלה נגש:

[1] L6, f. 89, P18. [2] As above, p. 125. [3] P18 יעקב.
[4] P18 וחדת. [5] P18 يتهلل تقيل. [6] P18 ins. ומרקה אלהים קעימה.
[7] P18 חילה דהציל אבהתן ממצרים · בשמח וברגש: ופקדון במשמר זה היום · ועל סדר הימים דו: לו אפרש; in the margin a later hand has added בגדלו וגו״, as above.

הו משה נביה דעלמה:[1] דביאר בספרו הרמה: מועדי יהוה: אשר תקראו אתם מקראי קדש:

רב אלה وتمامه [2]عليه ايضاً يشتبح ادا وافق موعد هفسح السبت والله اعلم

בגדלו שלח משה הכ׳ני · מלמד המלמדים: ואפרש על ידו זבני · קדישות המועדים: | מנון בזה היום שני · זבנים צמידים: שבת ומועד פדות בני · ישראל מבית עבדים: ואכלו הפסח בששוני · והם בזהים וחדים: f. 95[b]

תתחנו במועדיכון: אה העדה האלה: וכמה פדה לאבותיכון: כן ישים לוכון נאלה: ולאוי עלי אימר לוכון: שביכון טבין מן אלה: ותנים יומה חדים:

רב אלה وتمامه וכי בשם וישרו הזקינים الكتاب:

ואלה שמות הבאים מצרימה: וגו״[3]

f. 98 ويقال كرزنه ثلاثه خفيف ويتمر يتهلل تقيل ويقال دران חילה רמה שמע בקלן ומרקה אלהים אל עליון · והא מלך רחמן · خفيف וישתבח:

תהותה אסאה · והתהבים יתחנו: סגולי הסגולים · תפושי דגלי אימ׳נו: הלוכי דת אדונן משה · בן עמרם רב׳נו:

טובינו הא טובינו: הן נעמד פני יהוה אלהינו: ונימר[4] בלב *׳נציר כנוע[5] ברחלה ובארכנו:

f. 98[b] *جوابه דלעלם ברישה ובעקבה وتمامه[6] تقيل ויהוה אלה בית وبيت تقيل [7]وبعد ذلك يقال كيمي وفاتحه وفاتحة فاتحه من قول العلامه الشيخ هبة الله المصري رضي الله عنه امين

כימי השמים על הארץ · בשמך נשרי ונקרא: עוד כימי אבות ובנים · מן גדלך נפחד וניראה: כל ימי דורות וחליפותם · אל פתח רחמיך נברח: עוד נשוב ונהלך · בכל רגע ובכל אורע: כי אתה אלהינו · מר דלעל ולרע: ואלהי אבותינו · השכונים במערה: בכל הימים נודה׳ לך · וחסדיך נספרה:

فاتحه من قوله رحمة الله عليه

אלהי בן תרח · אשר שמו אברם: דבא לאלון מורא · ויט אהלו בין בית אל מים: ויבן שם מזבח ויקרא · בשם יהוה אל עולם: ויראה׳ אליו יהוה · ואמר לו אל תירא:

[1] P18 ins. וקטף כל נשמה. [2] P18 omits this piece. [3] L6, P18 add in margin وادا حكم موعد هفسح ليلة السبت المدكور ينقرا עוד נגע אחד والذي بعدها المتقدم دكرهم في عادة ليلة الفسح عشيه صح. [4] P18 עד נימר. [5] L6 ננציר כענו. [6] P18 בריך אלהנו. [7] P18, f. 12[b]: the next two pieces are not in L6.

אלהי ׳נצירה ברו · אשר דרשו אלה: זבח במקום כמימרו · והעלהו שם׳ עלה: ולא אמנע נפשו מן ארשות מרו · וערפו *למשפך דמו[1] שלח: | ואתפרה ואתוקר בעלמה · וברכו יהוה בזרע:

P18, f. 13

אלהי יעקב ישראל · דאתקרי שמו איש תם: דלבש מן זכותה כליל · ואסתקף ואתרים: ובא אל בית אל · וישכב ויחלם: וחזה מלאכי רומה · ויקץ ואמר מה נורא:

אלהי בן פרת אשר · הורד אל מצרימה · וקנהו פוטיפר · והות מעשיו תמימה: ומן זכותה לא סר · ולא עשה מאומה: והלך בשביל שלמה · ומן הזמה ברח:

אלהי גביר העולם · המאור דלא יכבי: נורו תדיר עד לעלם · דזרח ברקיע לוי: וקם בן יוכבד ועמרם · דו משה הנבי: נשיא עלמה וקדקדה ונזרה:

אלהי אהרן הכהן · אקר הכהנה וארשה: אשר אוצק על ראשו שמן · המשחה ובו אמשח: ולבש מעיל ואפוד וחשן · ועלה והשלמים אנישה: לפני מזבח יהוה · והקטרת אקטירה:

f. 13b

אלהי תלתה כהנים · לכהנה אתבחרו: | אלעזר ואיתמר השנים · ופינחס דקנא למרו: וקטל הזנים · והנגף עזרו: והות כהנת עלמה · לו ולזרעו מתשרשרה:

באהלין סיעתה דאזכרו · אה קהלה ישמרך: ויפתח לך אוצרו · ומן מזון רחמיו ישבירך: וירבי לך איקרו · ויסני מספרך: בקדוש שם יהוה · הגבור והנורא:

אמן אהיה אשר אהיה:

له ايضا رضي الله عنه امين

נור דן יומה יתר · טב מאד עד מותר · דו ארש מועדי שתה:

תרת הקדשים: קדשיו לא משים: וטוביו לא מתנשים: דו מועד הנפושים: ובו תשרי ברכתה:

מועד קדש מתפרש: בו בסור לנפש: וכבן בו אתחדש: כל שמח ורגש: וכל איקר רב רמתה:

f. 14

איקריו מלאים: ומאוריו כופעים: בעלמה מזרחים: לית אנון ממחים: לעלם עלמתה:

לעלמה ממנים · לית אנון מתמנים: ובו אתגלא סימנים · יקירים רבינים: אתעשו במלתה:

מה טבו מן מועד: דבו כל איקר אצטמד: עם הטוב והחסד: וכבן בו אתנגד: פרקן איהן אמתה:

[1] P18 למשדמו.

אמתה דישראל: מלנו חשך קפיל: אלה לן הציל: על יד נביא סניל: בסימנים רבתה:

סימנים גברה: מספרון עשרה: עתה נספרה: ונחל למדברה: בזאת אמירתה:

הראש מטה הפך תנין: ובתרו דם וצפרדע אנתין: וכנים וערב ומקנה ושחין: | וברד ואש מתלקחין: בו הות למצרים מניפתה: f. 14[b]

ורוח קדים אשתלח · ונשא הארבה׳ ביכולה: על מצרים וינח בגבולה · ובתרו חשך אפלה: והשינו מות בכור בהמתה:

עם דכרון אמחו: ובים סוף טבעו: ועם בשלם צאו: והים פניון נבקעו: והוה לן יבשתה:

כמה פרק יתון · יפרק יתכון כותון: ותגדלון ותפרון · אמן ותצטמתון: על דמע אדמתה:

והרצון ישיבו · והמשכן ינציבו: עד אשר תקריבו · קרבנים יטיבו: אמן מאה שתה:

ישמר יהוה חיי מן דאכה אהן: מן שמרי וכהן: ובדן יומה אהן: הטוב לוכון ידמן: מן מר דיכלתה:

וכד אתורך מימרי · קמיכון אה סדרי: בחייכון אה גבירי · אפשטו עדרי: ושמעו מני אמירתה:

f. 15 מימרי שמעו מני: ולא תקחו עלי בקצירות לשני: בחייכון אסבלוני: כי עבד עבדכון אני: ובזה לבי אשמחתה:

מדרשי מן אלה · בכל יומם ולילה: אן ישים לוכון גאלה · מכל צר ומכל חלה: ויצטר בישתה:

ולוכון ישים תבונה: פרקן מן פנותה ויגונה: ושביכון טבין ותנים יומה מאה שנה: אה סדר סיעתה:

אמן אהיה אשר אהיה:

L6, f. 98[b] ובתר כן יתמר כימי גדלה טובה מן מימר סעד אלה הכתרי[1] יסלח וגו׳

נגד תרחך נקום · אה אדון האדונים: ביראה ופחד לבב · ובדכיות ענינים: ונשבחך ונרוממך · ונימר בטהרות[2] לשונים: כימי השמים על הארץ · עוד כימי אבות ובנים:

כל ימי דורות וחליפותם · נקד על אפינו: ואל מעון הקדש · נשא את ידינו: ונודי לגדלך · כל ימי חיינו: עוד נשוב ונהללך כי אתה אלהינו:

אלהינו אתה · מלוך העולמים: נכבד הנכבדים · ועצום העצומים · לא שני לגדלך · שמך הצור תמים: דאתה אלהי אבותינו · בכל הימים:

[1] P18 בן צדקה. [2] L6 ברכיות.

مخرج غيرة

אלהי נשיא אלהים · ואב המון הגוים: ׳דד׳גיו גלוים · דאמר לו אֿל קני:
אֿל שדי אני · התהלך לפני: והוי תמים:

f. 99 אלהי בן שרה · דו יצחק ׳נצירה: דאתעקד על המזבח בתרה · וביד אלה
אתפשר: והוה בעלמה מתוקר · ובברכה אתותר: וממו קם שני לאמים:

אלהי מן דמך במקום · וחלם חלום: וחזה׳ והא סלם קעום · ובו מלאכיה
נעתים ועלוים: ואתיקץ ירא מן אלהים · ואמר אין זה כי אם בית אלהים: וזה
שער השמים:

אלהי מן שבק · בגדיו ואתפרק: ומן זנותה ערק · ודרך קשטה דרש:
ובעובדיו אתפרש · וכליל שלטנותה לבש: ופתר תרי החלמים:

אלהי האיש הרם · וגביר כל העולם: וקדקד[1] מינה דאדם · דאשתלח
לישראל[2] מושיע: ובסימנים לון אושיע · דו נביה רבה משה: נבי כל העולמים:

אלהי אהרן הכהן · אשר אמשח בשמן · הקדש ולבש חשן · עם אפוד ומעיל:
וציין עם פתיל · ומצנפת כליל: עם האורים והתמים:

f. 99b אלהי אלעזר ואיתמר · ופינחס אשר: לזנים דקר · וקנא למרו: | וסב הכהנה
אגרו · לו ולזרעו בתרו: קיאם לעלם עלמים:[3]

באהלין אדרש מרי · אן יפתח באפיך תרחי: רחמיו וישרי · עליך ברכאתו:
ויתן לך טב מתנותו · וישים לך ישועתו: ויפש לך מכל ארצמים:

ויהי עמך עמך · ויברך מזונך ולחמך: והברכה יצוה׳ באסימך · ויקים לך
מימרו · דביארו בספרו · יפתח יהוה לך את אוצרו: הטוב את השמים:
אמן אהיה אשר אהיה:

עליו עוד לו עוד ירחמו יהוה امن

[4] סדרה דאכה אצטמתו · עם יהוה ועדתו: דעתכון הבו ואציתו · אל משמע
זה המימר: דבו סודים תתפתר · לנבון אשר: לבו מלי מן החכמה:
עבד עלי במימרי · הן בשם יהוה אקרי: ובתניו תשבחתו אשרי · וארבי
לרבותו: ואקדש שמותו · ואשול צדקתו: יתן לי יכולה על מה:

f. 100 דרוש לו אני · ומדרשי ימטני: כי עליו רחצוני · ובו תמיד דביקותי: ולישועתו
קויתי · כי הוא חרב גאותי: עזי וזמרתי יהוה:

אלהי האלהים אשר · ברא בוראיה בלא עזר: ואמצא כלה מן חסר · וחתם
הכל באדם: דכוננו מן עצם ואדם · ואקימו גבר שלם: ולממלל פתח לו פמה:
ובצלמו ומדעו · על בוראיה אפלאו: ואקים מן סגיל זרעו · שלשלה קדושה:
ושמו שרשה וארשה · ושם כלילה וקדשה · כי בשם יהוה אלהים אשתמה:

[1] P18 ורמץ. [2] P18 לעמו. [3] P18 adds in marg. شلوم يهوه عليهم كلم امن.
[4] This piece was originally in P18, but there is now a lacuna to p. 234 below.

דאתמסר מפת נור · מיאז הוה אמור: אלהים יהי אור · ובששי אתעתד לו הצלם: ואתבסר בו העולם · מאז אתקרי בשגם: ובדילו אשתירת עלמה:

זה הו הגבר · הגביר הרם אשר: לית כמו בבשר · זה הוא האנשיא: העשה המושיע · אשר שמו משה: קטף כל נאשמה:

זה הו דמן הסנה · על רישה דטור סיני: קראו אל קני · אה משה אה משה: ומללה מלגו אשה · פה אל פה בלא שלישי: ודכר על אדה קיאמה:

f. 100b דמע זכאיה קטרו · ולפדות ישראל שגרו: מיד פרעה הסרוח · וגלא על ידו תמחות: ועשה על ידו נפלאות · וסימנים נוראות: כותון לא אתעמה:

לא אתעשה כהם · בעלמה רק הנם: אחד עשר מספרם · במצרים עברו: ואחד בתר אחד אתשרשרו · לית אחד מדמי לאחרו: רק היו בסור ונקמה:

היו לעבראי בסור · בפרקן מן אסור: והיו למצרים מצוק ומצור · ומה חכמו בנפשותם: אלא וכד מתו בכוריהם · עד לא אשתיר מהם: אנש אחד בעלמה:

כד עליון אשתלח · המשחית בחצי הלילה: והות בינם צעקה גדלה · וישראל היו באתריון: אכלים קרבניון · מודים לאלהיון: וקם פרעה בליל ועמה:

זה הנגף דלו עבר · שגר מאתו גבר: ולמשה ולאהרן אמר · קמו צאו כלכם: וכל מה לכם · סבו עמכם: ושמשו למרכון כמה:

אתון תתרוח · ובמוצא מהרו: ואלי אל תעזרו · וקמו כל ישראל בשמחו: ובצקם על שכמם שאו · ממחרת הפסח יצאו: ממצרים ביד רמה:

f. 101 ובאיקר דלא סוף · מן שלמה דלא חלוף: אתו אל ים סוף · ועל שפתו שרו: והדבר בא אל פרעה · הן ישראל במדבר עברו: ולא מצאו אנשמה:

והנם הלכים · במדבר נביכים: ודרך הטוב חסכים · וכד שמע זה הדבר: היפך לבו ועזר · אל רשעו ואמר: בנפשו לנפשו למה:

זאת עשיתי · ישראל היו בתשמישותי: צאו מן מלכותי · כעסוני בזה הדבר: ואני מלך גיבר · ואתקף רגזה ואתגבר: ואתקף עליו ארצמה:

ופתח ית פמו · ואמר לסדר עמו: אתחזקו כלכם וקומו · ולרכבים אסרו: עד נשיג ישראל מהרו · ולתשמישה נעזרו: כמה הוא בקדמה:

וקמו כל אנשיו · ורכבו ופרשיו: ומבחר שלישיו · וחילו וכל צבאו: כלם על מלה הקבעו · ובתר ישראל נסעו: והשיגו אתם חנים על ימה:

וישראל שאו עיניהם · עמו דבביהם: רדפים אחריהם · לבביון יראו: ואבריון אזדעו · וית קולם נשאו: אל מעונה רמה:

f. 101b ולמרון היו צעקים · רק היו מתפרקים: שלשה חלקים · כל פרקה מהם: חשבו חשבן בינם · ומשה דבר ואגיבם: שמע בדילון פתגמה:

פרקה אתכנשו · ודחלתה רבתה לבשו: מן דבביון ודרשו · הן מהם יברחו: אגיבון משה אל תיראו · התיצבו וראו: את ישועת יהוה:

ופרקה אקוו · ובינם חשבו: אן אנון ישובו · אל תשמישות דבביהם: ומשה אניבם · לא תוסיפון בעיניכם: תעמון מנון צלמה:

ופרקה יחזקו · ובאלה הדבקו: ואשוו בצדיקו · על מלחמות דבביהם: ומשה אניב ואמר אליהם · יהוה ילחם לכם: וידיק עליכון מן מעונה רמה:

והקול צא מן כסי לגלי · לברה דעמרם השליח: עבדי מה תצעק אלי · מלל עמה בשלם: יסעו ואת מטך הרם · ונטה את ידך על הים: ואפתח בו תרח תשלימה:

וכד אתת ארשותה · בזאת פקידותה: מן מר אלהותה · למשה ברה דעמרם: סב אטרה בריאם · וים ידו על הים: והא רב דחלתה ואיממה:

f. 102 ימה כד לבש · מן זה האיש הקדש: ואבקע מימיו ואקרש · ואפתח בו שנים עשר דרך: ועמה בו הלך · ויהי הענן חשך: ויאיר כל הלילה עד חתמה:

והמצרים כלם · השליכו נפשותם · ועברו בתרם · ובימה כד שרו: מיה ואתגברו · ועליון עזרו: ונחתו כות צנמה:

במצלות על פניהם · והים הסגר עליהם: ומה צא אנש מהם · וישראל כלם יצאו: שלומים ועיניון נשאו · ודבביון ראו: מיתים על שפת ימה:

מן מרון יראו · ופממיון פתחו: ולמרון שבחו · האנשים ומשה ואהרן מקדם · ובתרון הנשים ומרים · היו כהלון אמרים בקול רם: מי כמוך באילים יהוה:

יהוה יעבד לוכון · בכה עם דבביכון: וישקף ברחמיו עליכון · וישם לוכון פצותה: מן לחץ פנותה · בעמל ארשי זכותה: ופתורה דחלמה[1]:

וחתמת המימר לוכון · נימר תנים יומה:

אמן אהיה אשר אהיה:

f. 102b עליו עוד כימי גדלה: الفاتحة وفاتحة الفاتحة من قول المرحوم العم الشيخ اسماعيل الرميحي تغمده وגו"

כימי השמים על הארץ · תשתבח ותתרומם: לא לך ראש ולא קץ · תתקדש בבל לשן ופמם: תרפא ותמחץ · תתודי בכל לילה ויומם: קני שמים והארץ · תתברך ותתעצם: אלהי השכוים והארץ · חי תמיד לעולם:

עוד כימי אבות ובנים · תשתבח ותתודי: בכל הימים והשנים · בלשן מכבדי: נתון המתנים · אל ראה אל שדי: אלהי האלהים ואדון האדונים · אחד פרד נכבדי: ואתה אמרת בקדש כל אלפנים · ואין אלהים עמדי:

כל ימי דורות וחליפותם · נקד על אפינו: ולשונינו נשלח אתם · ברבות אלהינו: אלהי השמים והארץ וכל אשר בם · אלהי אבותינו: בגדלך הקים לן בריתם · ושמע צעקותינו: רחם עלינן בעבורם · וסלח לחטאינו:

[1] L6 דעלמה.

עוד נשוב ונהללך · כי אתה אלהינו: על מתנאתך נודי לך · בכל יומינו: ותהללות נתן לך · ונימר בפיאנו: לך מודאה על גדלך · יהוה אלהינו: על מה צדקת בגדלך · עלינו בכל יומינו:

f. 103 כי אתה אלהינו ואלהי אבותינו · בכל הימים: ומסחן נפשותינו · ועצום העצומים: ננויך כל ימי חיינו · לעלם עלמים: ונודי לך כל יומינו · אה מלוך העולמים: בגדלך השקף עלינו · ממעון קדשך מן השמים:

مخرج

אלהי אברהם בן תרח · דבא לאלון מורא: דאמר לו אל נורא · אל שדי אני: בדד בלא שני · התהלך לפני: והוי תמים:

אלהי מן דרשו אלה · מן אביו עלה: על הר הנחלה · ואתעקד על המזבח בתרה: וביד חילה אתפשרה · דו יצחק נצירה: דממו קם שני לאמים:

אלהי יעקב ישראל · דלבש מן הזכו כליל: ואתא אל בית אל · ודמך במקום: ויחלם וראה בחלום · והנה סלם בארץ קעזם: וראשו מגיע השמים:

אלהי מן ערק · מן זנותה ושבק: בגדיו ואתפרק · והוה באלה דביק: ומכל רע הוה רחיק · דו יוסף הצדיק: פתור החלמים:

f. 103[b] אלהי גביר כל העולם · וקדקד מינה דאדם: | בעל התפלה והציאם · גבר גביר ונשיא: דמן המים המשי · דו נביה רבה משה: נבי כל העלמים:

אלהי שמש משכנה · על פי יהוה ממנה: יכולה דיאנה · דו אהרן הכהן: אשר המשח בשמן · ולבש אפוד וחשן: והאורים והתמים:

אלהי בניו השנים · דאכהנו בקדש המשכנים: והקריבו הקרבנים · ופינחס דלזנים דקר: והמגיפה מעל עמו עצר · וברית שלום לו קטר: ולזרעו בתרו לעלם עלמים:

באהלין אה קהלה ישמרך · ויסגי מספרך: ואל הרצון יעזרך · ויהי עמך עמך: ולו עם קדש יקימך · ויצוה הברכה באסימך: וישקף עליך מן השמים:

ויקים לך מימרו · מה אמר בקדוש ספרו: על יד מי פה לפה דברו · י׳ ה׳ ו׳ ה: אל שדי אל ראה · אה רחמנה טבה אהיה אשר אהיה: השקף ממעון קדשך מן השמים:

אמן אהיה אשר אהיה:

f. 104 עליו עוד בימי גדלה טובה מפוקה · מן מימר זקן ישראל
אברהם הקבצי ירחמו וגו״

על מעין תהום הדעת נקום · דעת הרב העצום: דבעי מדע מה הוא חילה · יהי מתבונן בכל מלה ומלה: מן מלי בראשית · ידע בון עבוד עלמה ואחרית: הוא י׳ה׳ו׳ה׳ שמו:

מודאה לאלה אשר אסגל האנש במדע · עד לו בו ידע: ואסגלו בלב נורי · עד הו בו ישרי: טובי לבה דלית שרי · בה אלא אתה אה מרי: כי הלב המעמר · ישכׄנו המדכר: והלב המחרׄב · ישכׄנו הערב: והבינה ריק ממו:

יפה לך תשים לבך · הלוך בדרך דעת רבך: אה דרוש עין המגיד · שוב לנפשך והגיד: בוננותך בך תכלכלנך · ותודיעך מן עשך ויכוננך: ברוך הוא וברוך שמו:

אתה הוא העולם הקטן · וכל מי בעולם הגדול בך אתכׄן: השמים ושמי השמים ערשך · אנון ראׄשך: והשמש והירח וכל הכוכבים · אנון עיניך החזבים: וקׄשת הברית · הגנבות דבך קוממית: ובפניך הושמו:

f. 104[b] והמלך רב כל רב · לבך בית הרב: | והכבוד הגדול הרב · מדעך דבראשך מתרכב: וצבאות הקדש · הרוח בך והנפש: ומלכה פלגה דצדקה · הכבד דיהב לכל אבר חלקה: כל אחד בשמו:

ומספר יומי השנה · הגידות דבך מתכונה: והאקרים הארבע · כות הערבים הארבע: והטברים כל טבר וטבר · כות כל צלע וצלע בך מסתדר: והחיה וכל אילנה · כות פרי בטנה: כות החיה הזנדיק · וכות אילנה הצדיק: דלא ישכח מפיו מדכר שמו:

והיום והליל · כות הלב המניר והקׄפיל: ודע אן השמים והארץ ומה בהן · לבך המעמר רב מנון: הכל בידך תתפיש · בסוד השם המתפרׄש: מי יוכל יקימך · עד תתמחה גרמך ותתותר שמך: מכלל בכוחו ועצמו:

מה זה אלא אׄת צפין יתר · ואת ישן ולא תתפורר: ומה מן גליגאתך זכרתי · חלק ממה עזבתי: לריטורים הנבוני · דידעו רב מני: והן לא תצדיק · ראה אל מי אור פניו דליק: דמן השם שמו:

בשם המתפרש הכלל · וכל מה אתריח בו עמל: אל השמים עלה · ובצבאות הקדש צלא: והוא בינם כהן · בשם דבלבו שׁכׄן: ואפשיט מרו עליו מלבש · לא לבשו אנש: לא קדמו ולא בתרו:

f. 105 ולנו אשתה דרס · והות הׄך טל רסס: וקרע כל שגב ושגב · מן חשך וערפל וענן ועבב: וסב מן מעון הקדש הצפין הטמיר · מן יומה תליתה הך מה דאמיר: ראה מה בשמים עבׄד · ובתר זה ירד: מכלל בנור גויותו וצלמו:

וראה מה בארץ עבד · מן תמחות כהם לא ייעבד: ארבע אקרים לה שמשו · כל מנון מה תשמישותו לא משו: ירום דברא מפסל דמים · וחלץ מנה חילין ובוראין רמים: בים סוף גלא בו תמח רם · עת נטה ידו על הים: מימיו ניערמו:

ראה סוד השם הקדש · הך המלאכים לו תשמש: בין ידיו עמדים · עקדים סגדים: מביטים מה ירשי · כל מנון בזרוז לו יעשה: ארשה לים יבקע · אבקע ביד חזקה: נצבו מימיו כמו:

נד נאזלים · מי כמוך באילים: והמים להם חומה · ירום עבוד זה התמח: ותהומיו קפעו · ודבביו טבעו: צללו בעופרת · בתקון חכמת: תהומות יכסימו:
כד בא עסכר פרעה הסוכיל · אחרי עסכר ישראל: הנביא על הים ידו יט · והוא לשם המתפרש יפרט: וישובו המים ויכסו · רכבו ופרשיו וכל אכלסו: לא נשאר בהם עד אחד · וישראל אמרים פם אחד: יהוה גבור במלחמה יהוה שמו:

f. 105[b] אודי מרך על המצות · בזה שבת מועד חג המצות: דפקדך בזה קצות · תאכלו עליו מצות: למען תזכר את יום ציאתך · מי גוי גדול כותך: אשרך ישראל אשרך · רכב שמים בעזרך: מי כמוך העם הנושע · מברך בברכת יברכך יאיר ישא: פחדך ויראך · על אשר ישמעו את שמעך: שמעו עמים וירגזו · איל בון אחזו: לא יהיה לון פניך תקומה · ותפל עליהם אימה: ועוד רחד יאחזמו:

הן תתריח תדע מקומך · ראה׳ אל מה בו אקימך: והלך דרך הטוב · ומן דרך הרע שוב: ושני הדרכים פניך · ובחרת בחיים אתה ובניך: ודע הן על ימינך ועל שמאלך · כתובים יכתבו עמלך: ויהי באוצרו חתם · ליום נקם ושלם: הן הונף עמלך הטוב · אשרך והטוב: תשרי בגן עדן · ורצון יהוה עליך שכן: והן הונף רע עמלך · הא זילך הא וילך: אש קדחה תוקדך · מכף רגלך ועד קדקדך: הך מה דאמיר לי בחלום · בדיל הפם וזכרו הרחום: כי ידין יהוה עמו · הרנינו גוים עמו: וכפר אדמת עמו:

וקדם נחתם המימר · נשלם על נבי לא קדמו קדם ולא בתרו בתר: הנביא דקעם על רז בראשית · הנביא נבי עלמה ואחרית · הנביא דלית בנביים לו כות · הנביא דבלבו מגלגל גזרים ופקודים הך נהר פרת: הנביא דלשנבים קרע · הנביא דלמיני רבואתה מפרע: הנביא דצעם מאה ואשתין עדנים · הנביא f. 106 דקבל שני לוחות אבנים: | הנביא דאמלל פה לפה · הנביא דקרן עור פניו ואופע: הנביא דאתפלל ואמר סלח נא · ותנים יומה מאה שנה · מי אנה אזדמנו:

אמן אהיה אשר אהיה:

عليه ايضاً بيت مفرد من قول المرحوم العالم العلامه التقه عبد
الله ابن سلامه رضي الله عنه

השבת הקדוש הזה · הלבב בו ישמח: שבת מועד חג המצות · בין השבתות דמע: תוך בין שני קצות · תזכר במקומה: בין מופתי המדבר · ומופתי מצרימה: מחריתו עומר התנופה · מן זרע האדמה: ינגש לכהן · העמד לשרת שמה: יהיה מברך עליכם · סדרה דאכה קעמה: ותמטו לכותו שנים רבים · בזהו ובשמח: וכן ישמר חייכם כלכם · אתם ובניכם: וישימו שבת ומועד

מברכין עליכון · ומאה שנה תמימה: תעשו אתו בטוב · ויסף עליכם: ככם אלף פעמים · ויברך אתכם · בקדוש מן דאמר ושמרת את החקה הזאת · למועדה לימים ימימה:

אמן אהיה אשר אהיה:

f. 106b עليه ايضاً بيت مفرد نغم مسجع من قول المرحوم عبد الله ابن بركه الخفتاوي تغمده وגו״

יום שביע חג המצות · בין המועדים מה טבו: הו שני המועדים · דבמקראי קדש נקיבו: בו מקרא קדש ליהוה · וזר לא יקרבו: ובו חג[1] להרגריזים · ובגבעת עלמה יקוו: ובו אתפצו האבות מן פרעה · ואתנצׂעו עלוו: ובו באו אל ים סוף · והמים להם חרבו: והו כלול מיכל המצות · דבה פקד יהוה בכתבו: מה טב מעשה מצׂות המצות · בזה המועד הך מה יהוה צׂוו: כי שרוה קרבן הפסח · ומחתמה חג ליהוה ונצען וישובו: ישראל ובתר · לספר חמשים יום בהטיבו: וכד נגלא סוד המצות בשבעה · ואתני ברבו: עת אתקדמו המלאכים אל לוט · מבגלל סדם וחשבו: ויעש להם משתה ומצות אפה · ויאכלו טרם ישכבו: ועת בחר יהוה בכהנת אהרן ובניו · מכליל מה הקריבו: המצות והרקיק בפתח אהל מועד · שבעת ימים ישבו: והמנחה ליהוה מן הנותר והמחבת · מצות יתקרׂבו: וזבח תודה מזבח השלמים · מצות יהיה על חלבו: ועת כלות הנזיר מן נזירו · קרבנו דיקריבו: ובקרבן הפסח השני · למי ׳בדרך רחוקה הוו: ובזה המועד הטבן · דבו לישראל איקר ורבו: תתחנו אתון בו · ומאה שנה אליו תשובו: בנביות מן בקע מי הים · וליתנו מצרים שׂבו:

אמן אהיה אשר אהיה:

f. 107 [2]غير ذلك بيت مفرد يقال عوض البيت المذكور اعلي اذا حكم موعد هفسح السبت تاليف المرحوم العالم العلامه التقه عبد الله ابن سلامه رضي وגו״

יום טבה ומה טבו · בין סדר המועדים: בו צאו ישראל · מבית העבדים: בתר מיכל הפסח · על יד דמע הקדקדים: משירים ומשבחים · ומרוממים ומודים: וצאו שש מאות אלף · מלבד הנשים והילדים: הׄך כוכבים מנירים · יזרחו על השדים: שלומים כלם · ובכוריון מתפדים: ראו זה הפרקן הרב · בין הצדיקים והנמרודים: אהלין בשמח וברנש · תהים[3] וחדים: ואהלין באבל כבד מאד · ולבביון משתמדים: אהלין הך מלכים · מסתמכים בשני עמודים: ואהלין הך כלבים · על תרחינון עמדים: האלין צבאים שבמים · ונירות הרצון עליון מוקדים: ואהלין צבאים צעקים · ועננׄי הקצף עליון ירדים: לאׄוי נשבח שם האל · דעשה לאהביו חסדים: ופרק בניון ממצרים · ועבד לון זאת

[1] L6 sec. m. יחגו. [2] P18, f. 17b. [3] L6 ווהו.

העובדים: כן יעבד לוכון · כל טובות וחסדים: ויפדי אסריכון · אה בני הקדקדים: ויתגבר על מן יתגבר עליכון · ודבביכון קמיכון מאבידים: ויאמן יראתיכון · וישמכם שכונים בטח בדדים: ויגלי הרצון ביומיכון · על קדש המסגדים: וכן ישמר חייכם כלכם · מי אנה מצטמדים: ואשול חסדיכון[1] · אה חכומים ונבונים וידעים: לא תקחו על שמשכון · דו לוכון עבד עבדים: כי הו חסיר המדע · ומימרו ולשנו כבדים: | עד יחתם המימר · במלים חסידים: f. 107b תנים יומה מאה שנה · אבהן וילידים:

אמן אהיה אשר אהיה:

עורן כן בית מפרד יתמר אן אתא מועד חג המצות יום השבת הזוכיר · להרבן יוסף עליו הרצון:

[2]שני קדשים באהן · יומה אסתדרו: שבת קדש ומועד קדש · והשנים אתוקרו: זה בו אנשמה מכל עבידה · וזה בו חג לקדש טברו · זה מלך[3] כל הימים · וזה לביש נזר מן נזרו: זה אוצר הקדש · וזה משביר מן אוצרו: זה תרח הברכות · וזה בו הברכות יתמרו: זה עץ החיים · וזה אכל מן פירו: זה אקר הקדשים · וזה קדשו מן נזרו: זה בוצין מניר · וזה נסב מן נורו: זה כות גנה · ינשם מי יעברו: וזה הך פרדים מציץ ציץ · יחדו מי ישברו: זה כות האזרח · וזה כות גירו: כי זה ייתי וילך · פעם אחת בשנה מעברו: זה לא ימוש עד לעלם · ולא יצא מן אתרו: בכל שבוע יבוא · ומן יכל יבטל איקרו: ועת יבוא על הישראלי · ימצא לנפשו סוברו: זה בו לישראל יוביל · וזה בו אתעבד לישראל פשרו: כמים[4] ירד על הצמח · וירוי אברו: זה פרקן מן הינע · וזה פרקן מן אוסרו: | בזה ובזה תתחני · אה עם יהוה ובכורו: בזה f. 108 מועד חג המצות · דבו חג לקדש טברו: יהיה בריך ומברך עליכון · אה מן אנה אסתדרו: ושביכון טבין ותנים יומה מאה שנה · הויך ממן ישרו:

אמן אהיה אשר אהיה:

עורן כן שנים בתים *על השבת הזוכיר[5] מן מימר אדונן הכהן הגדול פינחס רצון וגו״

פתחך יהוה נסי · חסדך עלי שים אתו:
ישים לי שלום בכל מאום · בו חן בעיני יהוה אמצא אתו:
נסי בין כל בריאתו · קדם באלהותו:
חנון לכל אהביו · שמורי תורותו:
סלח יסלח לי כל עון ופשע וחטא ואשם ושגג · וישוב עלי קרוב בשובתו:

[1] P18 מן צדקתכם.
[2] P18, f. 17, the heading is wanting.
[3] P18 ins. על.
[4] L6 ממים.
[5] P18 يقالوا בשלש פעמים בשנה.

ברוך יהוה אלהינו · העזיז ׳בשלטנותו:
נורא תהלת עשה פליה · תמיד ׳ברבותו:

אל עזר יהי בעזרי · אין לו עזר בעשותו ובריאתו: אשר בחר עמו
ישראל · וקדשו וברך אתו: בברכות רבים · בקדוש תורותו: ובחמשה
ברכות · בהם אגדיל אתו: על יד נביים וכהנים · מזכירים ׳בתורותו: בבל
׳ספר ברכה · מתעינה ׳בתוכותו: וזאת אשר דבר להם אביהם · ויברך אתם
איש כברכתו ברך אתו: יהוה אלהי אבותיכם יסף עליכם ככם אלף פעמים ·
ויברך אתכם בברכאתו[1]: | וישא אהרן את ידו על העם ויברכם · שבע מלים f. 108b
כברכה בהרגריזים שכינותו: ויבא משה ואהרן · אל אהל מועד ושרתו: ויצאו
ויברכו את העם · ויראה כבוד יהוה ׳בטובותו: ויראו כל העם · וירנו ויפלו
׳בצלותו: יברכך יהוה וישמרך · יאיר יהוה פניו אליך ויחנך בחננותו: ישא
יהוה פניו אליך · וישם לך שלום ׳ברחמותו: וזאת הברכה · החמישה אחריתו:
השקף ממעון קדשך מן השמים · וברך את עמך את ישראל וביתו: ובאו עליך
כל הברכות האלה והשיגוך · ברוך אתה בעיר וברוך אתה בשדה ׳בטובותו:
ברוך פרי בטנך ופרי אלמתך · ופרי בהמתך מתנותו: ברוך טאנך ומשארתך ·
יהוה ירבה אתו: ברוך אתה בבאך · וברוך אתה ׳בציאתך ׳בשלמותו: יצוה
יהוה אתך את הברכה באסימך · ובכל משלח ידיך בברכאתו: יפתח יהוה לך
את אוצרו · הטוב את השמים ׳בטובותו: לתת את מטר ארצך בעתו · ולברך
את כל מעשה ידיך ׳ברבותו: תאת הברכה עד לפני מותו · מ׳ ה׳ אות
כאצטר זה הבית הקראו יהוה ׳בלא פגע בטובותו: וזאת הברכה · עד לפני
מותו: שנים עשר מלה · על מספר שבטי יהוה ועדתו: כל שבט לו ברכה ·
ומשה ברך אתו: הו אקר שבט לוי · אשר אמר יהוה עליו ׳בתורותו: כי בם׳
בחר יהוה אלהיך מכל שבטיך לעמד · לפני יהוה אלהיך לשרתו: ולברך
׳בשמו · הו ובניו כל הימים בחיותו: ומשה קרא ליהוה · לשבט לוי
בברכותו: ברך יהוה חילו ופעל ידו תרצי · בקטרותו וקרבנותו: יהוה יברך
אתכם · אה עמו ונחלתו: בהרגריזים בית אל · מקום שכינותו: הר המנוחה
והנחלה והשכינה · הר ישראל ונחלתו: | ויהוה יקים לכם ברכאתו הקדושה · f. 109
הזוכירה ׳בתורותו: ׳עם ברכת ארונן משה · אשר שלח בה ישראל עדתו:
וזאת הברכה אשר ברך משה איש האלהים · את בני ישראל לפני מותו:

אמן אהיה אשר אהיה:

תנים יומה מאה שנה · אה מן אנה אזדמנו: תתחנו בזה המועד · דגלגיו
רביאנו: ומאה שנה תעשו אתו · בשמח[2] ושדכנו: כי בו חג · אל רום

[1] P18 איש כברכ׳ ברך אתו.   [2] P18 בשלם.

מסגדינו: ובו הברכה מתקבלה · מפם רום כהנינו: יעמד שם׳ וסביבותו · כל העם יזדמנו: ויימר יברכך יהוה וישמרך · וישקף ממעונו: יאיר יהוה פניו אליך · וירחק ממך כל גנו: ישא יהוה פניו אליך · ויבד מפניך כל זידנו: אהיה אשר אהיה אלהים יתברך · ומשמה יברכנו: ויהונו כל העם · מודים לאלהינו: על זאת הסגילות · אשר בה אסגלנו: וכן ישמר חייכם כלכם · כל אב ׳דמכם ובנו:

*وان كان موجود في تلك السنه متو في جديد يقول[1]

ולאוי עלי אזכר · מן עבד עלי דכרנו: מנון מן עבר בזאת השנה · אלה כל אחד בגן עדן ישכינו:

*ثم بعد ذلك يذكر لكل من هو علي قدر معرفته ومقامه وبعده يقال[2]

ויסלח למאתי הרבנים ולמאתי הכהנים ולמאתי כל קהל ישראל · הסגודים לקדש טברינו: ועל חסול זה נימר · קמיכון בארכנו: ברוך אתה בחסדך · ׳ברחמיך עני שיאלינו: ברוך שמך בפיאנו · ובפי כל קהלינו: ובספרך הגדול נלמד · כל ימי חיינו:

جوابه من هقهل جميعا

יתברך אלה ולית כותה רבותה לה: בבל הימים רבותה לה: סגי מכן רבותה לה: ישר ושביך טבן: וברוך אלהינו לעולם:

ثم يقول القايل برכו الكبيرה وهي هده

ברכו ושבחו ורבו ורוממו: לחילה רבה ודחילה: דו אלה על כל אלהיה: ורבון עבדיה · ומסחנון: אלהה דהרגריזים · ומר ׳דגבעת עלמה: ׳דבחר וקדיש יתה · מכל טוריה: ואשרה שמה ׳בגוה · ברכו לחילה: עבודה דעבד עלמה[3] ... ואמרין במימריון:

جوابه יתברך אלה[4] ... וברוך אלהינו: ישר ותנים יומה: וברוך שמו לעולם:

ויתמר נברך והמוסף בה:

f. 110 ויעש האותות וגו׳׳[5]:

ויתמר אלהי אברהם לך נברך תקיל ויושיע יהוה وتمامه ויתמר אז ישר תקיל جمله ויחנו אל הטבעית בארבע מכתבים וניזל וילבו שוב מחרון אפך ויתמר אדיק עלינן מרן א·ב·ז·ל·מ·נ·ס·ע·ש·ת· *وان كان حاكم

[1] P18 om. [2] P18 ويدكرو للدي اندرج بالوفاه الي رحمة الله تعالي.

[3] As above, p. 7, (reading שביק for יומין). [4] As before. [5] Thirteen headings.

في الشهر خامس يقال من اديك علينن מרן א׳ב׳ז׳ל׳מ׳נ׳ס׳ר׳ש׳ת׳[1] וילבו וינחו ובתר כן יתמר שבחו מן מימר עבד יהוה בן שלמה עליו רצון יהוה אמן:

אפתח פמי במימר תשבחן · מלב ומנפש: לשמעיו כל צבען · נאדרי בקדש: ואשבת להצור הצעור · דו מקדש כל קדש: ואה טבה דלית סבור · מן טבהתך מואש: דו לכל טוב מכין · ומכל רע מנפש: ולא טרף למסכין · דאתי לצדקה בלש: וסגול בזה היום בחסר · דבו שבת וינפש: דו זימון לכל מועד · ונגר לכל קדש:

רבותה לה:

f. 110b ורבואן לעבוד · בריאתה וכל דבה: בשבת והמועד · ברישה ובעקבה: הך מד לאוי ועבד · יסתנד וישתבת: הו עבודה דעבד · לכל בריה באצבע: ברב יכלותה · דלא יאחז בארבע: הך די אמנותה · רחי ומיטב ומרבת: ובנקמותו ילחם · ומלחמותו תוקד אש בה: מנה נדחל ויתה נרחם · ולה נשתעבד ונשבת:

וממן עד לעלם · בריו כל בוראיה: דברא מין אדם · ויהי לנפש חיה: ובחר ישראל מכל עם · מלבין כל נויה[2]: ושלח משה[3] בן עמרם · בקדש כל כתביה: ובקע מי הים · נורא תהלת עשה פליה: וקדש גבעת עולם · מלבין טבריה · דישפט ביום נקם · והסהדים מלאביה: יתקדש שמו לעולם · דו אלה אלהיה:

יהוה הו האלהים ירוש הירושים: י״ ה״ ה״ קדוש הקדושים: י״ ה״ ה״ דאמר החדש הזה לכם ראש החדשים; י״ ה״ ה״ דשם בארבע עשר ממו רוח לנפשים: י״ ה״ ה״ דשם זה השבת מובאו בין תרי מועדים קדישים:

תלו ידיכון وتمامه

f. 111 לרבה وتمامه

לאלה אלהי הרוחות: לאלה מברי הבוראות: לאלה דפקדן על יד משה[3] נבי כל הדורות: לאלה דאמר ושמרת את החקה הזאת: *לנצ[ע]יו כל קרביה: وتمامه[3]

תלו ידיכון وتمامه

תלת[4] כריזאן · פני אלהינו אלה: משמון התלתה · שכוני מערת המכפלה: אלהי אברהם · אשר ערלתו נמלה: יברכך אה קהלה · ברכה גדלה · אלהי יצחק · אשר דרשו יהוה עלה: מכל עקה ושרביט · יתן לך גאלה: אלהי יעקב הנדור · דאקימך עם סגולה: כל נדריך ונדבותיך · אמן יקבלה: אלהי יוסף הצדיק · דבחכמתו לקח הממשלה: כל מעשיך ועובדיך · אמן תתצלח:

[1] In the margin. [2] P18 אמיה. [3] P18 om. [4] P18 הליה.

ואלהי נביה רבה משה · דבסימנים אשתלח: ישמע קלין דצבעתכון · וצלותיכון יקבלה:

בצדקתו אלה רחמן ורתאה:

f. 111b אלהי אהרן הכהן · אשר אמשח בשמן: הקדש ושמש · משכנה ואנתן · והו לקח מן מרה · טוב לא ימאן: בעמלו יברכך אה קהלה · וכל טוב לך יתן: יאיר יהוה פניו אליך · וחייך יאריך וימן: וישם לך שלום · וזמנו טבה לך יזמן: עד תמטי לרצונה · קעום על כנו אמן: ותעמי משכנה · ואתה בין כתפותיו שכן: אגיבו כהלכון · ואמרו אמן אמן:

אלהי אלעזר · דו לנשיאים קטף: יטרך אה קהלה · מכל נגע ונגף: ותתברך ותתכבד · במקנה והזהב והכסף: ותלך בשביל מרך · ותשאל ולא תטרף: ותדר ויתקבל ממך · ותדרש ולא תנזף: ויקים לך ברכת משה · במימר יהוה יסף: עליכם ככם · אמן אלף אלף: פעמים וטובו · וחסדו עליך ירחף:

אלהי איתמר · דשם המשמרת בדו: ישמרכם אה קהלה · ותרבו ותכבדו: ולא יהיה בכם נגו[1] · ולא תמושו בחדו: ותהיו עלים במעל · ואויביכון ירדו: סר צלם מעליהם · אך ביהוה אל תמרדו: והו יהיה עמכם · אל תיראו ואל תפחדו[2]: ויקים מה אמר לכם · וישא אהרן את ידו:

f. 112 אלהי פינחס אשר · אנתן לו ברית שלום: | יתן לך אה קהלה · בטוב כל היקום: וברית הזכאים · לך ולזרעך תקום: והרבך מאבותיך · ותפרץ ותרבי ותרום: יברכך יהוה וישמרך · כי הו אל רחום: יאיר יהוה פניו אליך ויחנך · ורבותך בין הגוים מן ישום: ישא יהוה פניו אליך · וישם לך שלום:

וידיק עליכם · מן מעון קדשו: וירתי לכל אחד מכם · וישמע בלשו: עת צר לך ומצאוך · ויקבל מה תדרשו: ולכל איוביכם · אתם׳ תירשו: את אדמתם · ולכם יכחשו: וישבתם בטח · ומכל רע תתנפשו: ויפתח יהוה לכם · אוצרי קדשו: בקדוש מן דאמר לכם · כל מלאכת עבדה לא תעשו:

ויפרק ניר ברזלה · מעל צואריכם: ותרכבו על צוארי · סיעת דבביכם: כמה אכפת לסנים · דהוו לאבותיכם: דמן פקודיה מימר · בדיל שבתותיכם: שבת היא ליהוה · בכל מושבותיכם:

שביכון טבין ותנים יומה מאה שנה · מימרי לכהלכון: סיעתה המזדמנים · ישמר יהוה חייכון: ויאריך ביומיכון · ויומי בניכון: ומאה שנה תעשו · סדר

f. 112b מועדיכון: מנון זה שבת מועד חג המצות · דעבר בטוב עליכון: | תעשו אתו מאה שנה · אתון ובניכון: ויסיר אלהנו אמן · יומי פנותה מעליכון: ותראו המשכן נציב · על קדש טבריכון: ואני עבדכון חבתה[3] · מדרשי מנוכון: תפשטו עדרי · עד אימר לוכון: כל שנה בחדי וזהי · תאתי אליכון: וכן ישמר

[1] P18 נגף. [2] L6, P18 תחפרו. [3] P18 עבתאה.

חייכם בלכם · אתון וקהליכון[1]: בעמל השלשה הזכאים · ויוסף אביכון: ובעמל משה בן עמרם · קדש כל נביכון: ובעמל אהרן ובניו · המשחים בהניכון: וחתמת מימרי כן ירתי חייכון:

ויעבר יהוה על פניו:

[2]עליו עוד · שבחו גדלה טובה · מן מימר אדונן הכהן הגדול אבישע בן פינחס בן יוסף · רצון וגו״

אשבח שם יהוה לעלם ·	התמיד ברבותו:
בריו כל העולם ·	ביכלות עשותו:
יתקדש בבל פמם ·	וכל בלעדיו ימותו:
שליט שופט קעים ·	בדד תקיף בעזיזותו:
עצום נכבד מתעצם ·	העולם בגאותו:
ברוך אלהינו לעולם ·	כל הבוראות בארשותו:
נשא השמים ושם הארץ והים ·	הכל תחת זרועתו:
פלי רחום קעים[3] ·	היכול בממלכותו:
יתודי דוכר קיאם ·	בעלי זכותו:
בהלל שמו המתרומם ·	אשר אין כדמותו:
חלף לילה ויומם ·	ולא תתחלף שלטנותו:
סעוד סובר חי לעולם ·	הממן ברבותו:
אל שדי אל עולם ·	יתודי על טבאתו:
תשבחתה רוממו ·	לאלה אלהיה:
אל עליון בקוממו ·	לית לגדלו דמיה:
בדד בריאמו ·	מלך על כל מלכיה:
גדול גבור מה עצמו ·	נורא תהלת עשה פליה:
דיאן דבוק לית לו דמו ·	סבול ארעה ושומיה:
הוא הממן בקדמו ·	עני עמי עבוד גוני תמחיה:
ולא ראש ולא *שותף לקוממו[4] ·	פרד פלי מן עיניה:
זאון זכור זכאה בעולמו ·	צדיק צעור ילידיה:
חי חנון חכום בנקמו ·	קעים קני קריב קרביה:
טהור טרם טב טובו ממו ·	רחום וממן רתאי רתאיה:
יכול יהוב יצוב יות שמו ·	שליט שופט שרי בבל אתריה:
כוח כיי מסתגד בשלמו ·	תאב לתאביה:
בנצירו ובקשט וברחמו ·	נימר כהלן תשבחתה במימריה:

f. 113

[1] P18 ובניכון.
[2] P18, f. 65, by a later hand.
[3] L6, P18 קיאם.
[4] P18 שופט לקדמו.

לא יבטלון פממינן · מן מתנים תשבחתה: ולא יתנשון לבבינן · דחלתה ואימתה: הו דפתח אפינן · ברב יכלותה: ורכב בו רוחינן · בתקון חכמתה: ואפח נשמת חיינן · בכוח גדול רבותה: וזאנן ומוחינן · הב לן משבחתה: כמה צדק עלינן · צדקה *מן רתותה[1]: סוברו לחיינן · לוחי בריתה: | ובמשה אסגלנן · דגלא אימנותה: ועל ידו חכמנן · מועדים ושבתה: על זה טובינן טובינן · נקום בנצירותה: ונודי לאלהנן[2] · על זאת מתנאתה:

f. 113b

כהלן חיבין קדמיך · ואתה חכום סריחתן: עמדים תחת טל שמיך · ומנך בלישאתן: כי לית לן אלא רחמיך · וטובך יתיר על בישאתן: אה מרן אן עמיך · ארתי נפשאתן: ורחמן ברחמיך · ולא תעביר עקתן: והשקף עלינן מן שמיך · בזכאים אבהתן: ובנבי שני עלמיך · עליו שלמותן וצלותן: ומי לבש אוריך ותמיך · רוח לאתלתותן: וברך את לחמך ואת מימיך · ארתי ארתאתותן[3]: יום דנקום קמיך · ולא תחסך יתן: רתותך ורחמיך · שעתה דבה תקום חשבאתן:

יהוה הו האלהים · אלהי הרוחות: י״ ה״ ה״ בריו הבוראות: י״ ה״ ה״ דשלח ארונן משה נבי כל הדורות: י״ ה״ ה״ דפרש לן על ידו שבתות ומועדים גלגיון עצומות: י״ ה״ ה״ דשם מן כלילון זה שבת מועד חג המצות:

תלו ידיכון ותמامه

לרבה ותمامه

f. 114

לאלה רמה מרוממה: לאלה מלוך מכה ורומה: לאלה דשלח משה קטף כל נשמה: לאלה דפרש[4] על ידו שבתות ומועדים גלגיון[5] עצומה: *לאלה דשם מנון זה שבת מועד חג המצות דקדשו רמה: לאלה דאמר ששת ימים תאכל מצות וביום השביעי חג ליהוה[5]:

לנצעיו כל קרביה ותمامه

תלו ידיכון ואמרו ותمامه

נעמד ונפרש[6] הכפות · ונכרז כריזתה בשם: בעלי שלשלי[7] הזכות · כל מנון קמי מרה קעם: ראשם מן אתברא בצלם ובדמות · ואכל מן עץ הגן וחכם: ומי אתכלל בצדיקות · ובתרה לבוראות שאם: ומי בנה בבית אל מזבחות · ויעתק משם ההרה מקדם: ומי אתעקד על קדש הטברות · ונפישו למרו קדם: ומי אקים תרי מציבות · ושכב במקום וחזה סלם: ומי לו לז החלמות · וחלקו מן אביו שכם: ומי אתכלל ברוח הנביות · וחכם מלי

[1] P18 רתואהה. [2] P18 לאלוהינן. [3] P18 ארתותן. [4] P18 ins. לן. [5] P18 om. [6] P18 ונכרז? [7] P18 שלשה.

השם: ועבר בין צבאות · הקדש והוה מ · יום ומ · לילה צעם: וקבל תרי לוחות · כתיבים מפם: בקרושה ישמע קל הצבעות · ומכל יגע לוכון ינשם:

בצדקתו אלה רחמן ורתאה:

f. 114b אלהי אהרן תלים משה · דהוה במשכן כהן: ונבי קדש ונשיא · ולבש אפוד וחשן: ואקריב ריח ניחח אשה · ליהוה הממן: ואכל מותרי קדשי · והמתנות לו תנתן: יתן לך מה את דרושי · וכל טוב לך יזמן: ויברכך בכל מעשה · ידיך ועליך יחן: ורחמיו עליך פרושי · וחייך אמן ימן: וזכרונך לא יתנשי · ומאה שנה אמן: למועדים תעשה׳ · בשלם וחסד וחן: במי לזכותה ארשי · ומי מן הזנו אמתן: ובעמל נביה רבה משה · הנבי הצדיק הנאמן:

אלהי נשיא נשיאי הלוים · אלעזר הטהור: דכהנתו רבים · ובאהל מועד הוה נטור: ועובדיו במשכן טבים · ואתרחץ בכיור: והקרבנות בידו מקריבים · ופקדתו שמן המאור · וקטרת הסמים: ומנחת התמיד[1] לא תסור: וכלי הקדש קוים · וכל אשר בו שמור: ישמכם מספר הכוכבים · והאן הו מנו דיתור: ויבד כל הרבבים · ותתרחק מכל מצור[2]: ותהיו מן הקרובים · לאלהינו הצור:

אלהי הכהן הכבד · הפוקיד איתמר: אשר אכהן ואתפקד · ובידו פקדת המשמר: ובאהל מועד יעבד · עבדת הקדש ויעמר · המחתות ויוקד · ויקטר f. 115 קטרת ויימר: רב חילה דכן פקד · יתי על זה האתר: | והקרבן במזבח יעקד · ויאכל מן הנותר: כן יאכילך מן הממן דאורד · מטל השמים ויכפר: ך[3] וברצונו לך יסעד · על קוממות מה ביאר: בדיל כל מועד ומועד · ולא יקרבך איש זר: ופנותה תטרד · ורחותה תעזר: בעמל בן עמרם ויוכבד · רמע כל הבשר:

אלהי פינחס דקנא למרו · והזנים בידו אתקטלו: וחמת יהוה עזרו · והנגף בטלו: ולקח ית שכרו · ברית כהנת עולם לו: ולזרעו בתרו · דממו יתשלשלו: תרבו אמן ותפרו · ויצליח לכם שבילו: ומכל לחץ תתפשרו · והשמחות לוכון יחלו: ועל כל איוב תתוקרו · וכל מה תדרשו יתקבלו: אה ישראל וסדרו · ועדתו וקהלו: בקדוש אל צדיק וישרו · הצור תמים פעלו:

אלהי משרת בן עמרם · וכלב בן יפנה: ושבעים זקיני העם · וקדש כל מכוני: ושמו הגדול הרם · וצבאת אל קני: הקבול לך יוקם · וצלותך יעני: ולא ישוב שיאלך ריקם · ורבותך תתני: ובבטח תשכב ותשכם · ויוקרך אדני: והברכות לך תתריאם · בכל מה תקנה: ויבד מפניך כל טלם · ויכפת כל סני: ויכתב לך שרך ושלם · אה סדר זימוני: וירחמך ביום נקם · דבו

[1] P18 הסמים. [2] P18 מסור. [3] P18 ויכמוך.

f. 115b יקרא אני אני : בעמל זכאי עלם · ומי ברח מן הזני : | ובעמל זרוקי הדם · ומי קטל המדיני : ובקדוש אל קעים · הפני מכל פני :

هذا البيت الي المرحوم الموضوعه العم مرجان رحمه وגו"

זה שבת מועד חג המצות · מברך עליכם : דבו יהוה שם לוכן פצות · מידי דבביכם : תעשו אתו באשמחות · אתם ובניכם : מאה שנה בזהות · ואתם אמנים באתריכם : וישיבכם לאלפי רבבות · ויבד דבביכם : ויוליכן בצררות · ויוריִשם מפניכם : בעמל בעלי הזכות · ויוסף אביכם : ובעמל דמע הבוראות · והמשחים כהניכם : ובקדוש מי אמר בקדש התורות · ופסחתי עליכם :

כל כלום לו חתמת · וחתמת מימרי קמיכון : תנים יומה לכל שבת · וליומי מועדיכון : ולכל חדש וחקת · ושמטות ויובל לוכון : ולכל בדור מסבת · עליכון ועל כל קהליכון : ומאה שנה כוֺת · זה השבת ביומיכון : והשמחות ניספת · והברכה בבתיכון : ופנותה הכללת · והרצון יקרב לוכון : ורחותה תמן השקפת · וכלי קדש משכניכון : וישיב יהוה מן ברכת · זה מכתב אבישע עליכון : בעמל השלשה ובן פרת · ובן עמרם נביכון : ומי לו ברית כהנת · עוֺלם בקדש המכון : ועל עקב דאתמרת · יהוה ירת חייכון :

ויעבר יהוה על פניו :

f. 116 עורן כן · שבחו עליו[1] עוד מן מימר אברהם הקבצי ירחמו וגו"

אז ישר לישר הנכבד ·	משה וישראל עמו :
אקר פניו ואסגד ואשתעבד ·	ונשבח התמיד בעצמו :
בתשבחן הך מד לאוי ועבד ·	דו ממן בריאמו :
ראה ולא מראה ·	ולא עינים תעמו :
הוא אהיה אשר אהיה ·	ואין שותף עמו :
מקום אין לו ולא גבול ולא קץ ·	ולא מקום יאחזמו :
בחכמתו ברא השמים והארץ ·	וסדר בוראיה דאוקמו :
נחילו ונגדילו וננוהו ·	ונקד ונרוממו :
יתקדש אשר אין כמהו ·	ויתרבי ויתרומם מה רבו ורמו :
ויתודי וינוֺה על מעשהו ·	ונרכן קנומן ונסגד קדמו :
סהדותה רבתה לית אלה אלא הוא ·	י·ה·ו·ה שמו :
פחדו ויראתו על פני העמים ·	אשר ישמעו ממו :
הוא אחז בכל המקומים ·	ולא יאחזו מקומו :

[1] P 18, f. 68b על מועד הפסח אן אתא השבת.

קדום קני קעים עד לעלם · אחד קדם פרד לית לו דמו:
בדד נכבד נאמן יכבד ויתעצם · מה רבו ועצמו:
צעקו אליו מלב ומנפש · וקולו ארימו:
ישתבח הנאדרי בקדש · דשמע נקאת עמו:

והצילון ממצרים בסימנים ואותות · כותון לא אתעמו: על יד נבי כל הדורות · דעל רז בראשית ויום נקם אקימו: ואנגדון אל ים סוף בחדו ואצלחותה · וקמיון עמו: די ענגה ואשתה · ובן עמרם ותלימו: ובקע לון ימה · ומימיו מזה ומזה נערמו: ועברו בו בדן יומה · וצאו בשלם ממו: | f. 116b וירדפו מצרים ויבאו אחריהם · בנו ימה ומה חכמו: אלא[1] והים אסגר · עליהם וארץ תבלעמו: תמן עמה אזדועו ופחדו · ודחלו מן זרוז נקמו: ויאמנו ביהוה ובמשה עבדו · ועליו השלם שלמו: ושבחו ברננות עצומה · ואמרו בקל רם לית כמו: יהוה גבור במלחמה · יהוה שמו ברוך שמו:

ואתני ברבואן · לעבוד סימניה ופליאתה: ואעתד כרי שיראן וצלואן · לעבוד גוני תמחותה: דלאוי עלי לו אשבח · בדכיות פממותה: ובביור דחלתה אצבע · ואלבש בגדי יראתה: ואתן לו תהללות גלי וסתר · ואדרש ממו סעדותה: עד אפתר קצת אז ישר · ומה לה מן מוספותה: והמופתים דבון אפתר · יתון בתורותה[2]: דאנון ארבעים מופת במספר · שמע דן פתרנותה: עשרה תשבחות · ועשרה נביותה: ועשרה אותות · ועשרה נקמותה: בתשבחות אשים[3] ראש אמירותי · בכל מימרותה: עזי וזמרתי · ויהי לי לישועה בצרותה: זה אלי ואנוהו · יכבד וינוה בכל שעתה: אלהי אבי וארוממנהו · בליליה יתרומם וביומותה: יהוה גבור במלחמה · כל גבור פניו דלותה: יהוה שמו יתרבי זה השם הדמע · מה רבו מן שמותה? מי כמוך באילים יהוה מחיי כל נפש · אה תמיד באלהותה: מי כמוך נאדרי בקדש · אין לך תבן ולא דמותה: נורא תהלת · עבוד פליאתה: תשבחותה הכללת · ואחלת נביותה: אמר אויב ארדף אשיג אחלק שלל · ואעבדו שם ומשלותה: | f. 117 שמעו עמים וירגזו מן מגיד הממלל · ואזדועת מנון אברותה: איל אחז יושבי פלשת · הו מחיץ בבטנותה: אז נבהלו אלופי אדום וארתת · כל יושבי עירותה · אילי מואב יאחזמו רעד · ולחיץ ואתלתותה: נמגו כל יושבי כנען בעד · קם לון דבר אבהתה: תביאמו ותטעמו בהר נחלתך · הרגריזים אתר סגדתה: מכון לשבתך · פעלת יהוה מקדשותה: יהוה כוננו ידך · יהוה ימלך עולם ועוד[4] אחריתה: יהוה השכן בו כבודך · וחילי כסיאתה: יהוה לא ישמם מן חזותו · ביומי חנותה: ויחזנן קריב ראותו · ונתמלי בדן מקומותה: יפה מי יחג אליו · בשלש פעמותה: שלום יהוה עליו · עם חדוד שעתה:

[1] P18 אלה. [2] P18 ברוהתה. [3] P18 om. [4] P18 ואחר (=ועד).

נזכר האותות הנכבדים · הזוכירים המספרים: ויוליך יהוה את הים ברוח קדים · עזה כל הלילה עד צפרים: וישם את הים לחרבה · עד ילכו בו עמה הטהורים: ואבקע מימיו ואקבע · ואפתח *בו דרך[1] עשרה ותרים: ולהם חומה הוה המים · קפאים רמים יתרים: וברוח אפך נערמו מים · טורים טורים: נצבו כמו נד נאזלים וגם · כות הגדרים: קפאו תהומות בלב ים · בדיל מיזל עם הטהורים: תשלח חרונך יאכלמו · כקש אש ומים צררים: נטית ימינך תבלעמו · הארץ וישראל בשמח ושרים: וישב הים לפנות הבקר · לאיתנו ומצרים: נסעים לקראת הנגף והצרר · והמצוק והצררים: אתחסלת האותות · דעברו על מצרים: ואחלת[2] עליון הנקמות · אחד בתר אחד מתשרשרים: ויהי ענן החשך · וישקף יהוה על מחנה מצרים: בעמוד אש וענן מחשך · ויהם את מחנה מצרים: | ויאסר את אפן · מרכבתו ויאמרו מצרים: אנוסה מפני בני ישראל והנבי והכהן · כי יהוה הנלחם להם במצרים: מרכבת פרעה וחיליו ירא בים · וכל רכב מצרים: ומבחר שלישיו טבעו בים · סוף אנון הרוזנים הגברים: תהומות יכסיאמו · ירדו במצלות כות הכיפים והצורים: תשלח חרונך יאכלמו · כקש אנון הנגישים והכפורים: נשבת[3] ברוחך כצמו[4] ים · צללו כעופרת במים אדירים: *אנון החכמים והמכשפים וגם · חרטמי מצרים[5]: כל זה ועמה שלומים · בזהו רב ואיקרים: ורצון ורחמים · מודים ומשבחים ומשירים: במימר מודאה לאלה מודאה לאלה · ישר הישרים:

f. 117b

ראו זה התמח הגדיל · בין שני גוים עברו אל ימה: זה כעופרת צליל · וזה צא ביד תקיפה ובאדרע רמה: זה בקצף ונגף ונקם · וזה בשדכה ושלמה: זה סוס ורכבו רמה בים · וזה ירכיבהו על במה: תי הארץ וזה ירד במצלות כמו · אבן וזה ישאהו על כל עמה: זה כקש יאכלמו · וזה יאכלהו תנופת עלמה: נצבו כמו נד נאזלים · יצב גבולות עממה: למספר בני ישראל הסגולים · קדש כל עמה: אמר אויב ארדף אשיג אחלק שלל · מה חכם מימרו כי חלק יהוה: נורא תהלת יתקדש ויתהלל · ובתהללות ישימנהו יהוה: עד יעבר עמך יהוה · ירדנה קדש כל מקומה: עד יעבר עם זה קנית שלמות עלמה · הלוא הוא אביך קנך ומלוך מכה ורומה: פעלת יהוה מקדש לידך · ולא יהוה פעל כל זאת וידינו רמה: יהוה כוננו ידך · הוא חשך ויכוננך מן קטמה: מי יעשה כמעשיך וכגבורתיך · מי כמוך באילם יהוה: *נזע מן אימתך · אה ארני יהוה[5]: ונפחד מן גדלך · ונודך ונימר בקל רמה: לך מודאה על גדלך · אה קמאה קעימה:

f. 118

יהוה הו האלהים אלהי הרוחות: י״ ה״ ה״ מברי הבוראות: י״ ה״ ה״

[1] P18 דרכים בו. [2] P18 ותחלות. [3] P18 נצבת. [4] P18 כסאמו.
[5] P18 om.

דשלח משה נבי כל הדורות: י״ ה״ ה״ דציל עמו בסימנים ואותות: י״ ה״ ה״ דהוציאנו מלכים בתר גרות וענות ועבדות: י״ ה״ ה״ דאנגרון אל ים סוף בזהו רב ואיקרות: י״ ה״ ה״ דעבר עמו בימה בזה מועד חג המצות:

תלו ידיכון ואמרו

جوابه ישתבח אלהים לית אלה אלא אחד وتمامه

לאלה רמה מרוממה: *לאלה מלוך מכה ורומה[1]: לאלה דשלח משה קטף כל נשמה: לאלה דציל עמו ממצרים במופתים עצומה: לאלה דנגד עמו אל ים סוף בשדכה ושלמה: | לאלה דעבר עמו בימה וצאו מנה בשלמה: לאלה דאמר ששת ימים תאכל מצות וביום השביעי חג ליהוה: לאלה דשם בו[2] חג אל קדש כל מקומה: לנצעיו כל קרביה وتمامه

f. 118ᵇ

על מזבח התשבחן נעמד · ונכרז בשם יהוה: ונקד ונשתעבד · ונתפלל בזכאי עלמה: משם מי דאמיר לו אל תירא · והאמן ביהוה: ומשם מי דער בגררה · ויראʼ אליו יהוה: ומשם מי פגעו פנואל · וחזה מלאכי רומה: ומשם מי דלא קרב נפיל · והות זכותה עצומה: ומשם נביא כל הדורות · דאשיר אז ישר על ימה: אן ישמע קל הצבעות · וידיק עליכון מן רומה[3]:

בצדקתו אלה רחמן ורתאה:

אלהי אהרן ואלעזר ואיתמר · מקטירי הקטרה: ופינחס דלונים דקר · והמגפה עצרה: וסב אגרה כהנתה רבתה · לו ולזרעו בתרו מתשרשרה: מן כהן אל כהן אל ארכון דן זבנתה · חליפת השלשלה הטהורה: | כוכב קהלה ושמשה · ונומיקה ומאורה: רישינן בו תתנשא · יהוה לון ממו לא יפרע: דאנצב בלבו אילן דעתה · וצמח ויוציא פרח: ויצץ ציץ ויגמל חכמתה · וקטף ואכל מן פירה: ושתה מן מעין זכותה · וצבע בים הטהרה: ודער במשכן שובתה · ולבש בגדי היראה: וצמת בשדה יצרותו · זרע התשבחן והזמירה: וסלק ודגן בגו תיבותו · וקצר ית קצירה: ושמו באוצר הפם והלב · עד ישביר כל דרוש שבירה: וישקי גנת הלב · ממי חכמת התורה: זה מעט מן מפתר גלגי עקובאתו · דרבת על מספרה: הך תהו ובהו גליגאתו · לית יוכל פתור יפתרה: אהן הו צפין פען חכמתו · ושמש השם הגדול והנורא: ופרוש ברכתה על גבעתה · אצל אלון מורא: הכהן הגדול אלעזר · קדקד זבנה ונזרה: דאתמר בארשות אדונן אבוה זה המימר · והדארשה לי בביורה:

f. 119

[1] P18 om. [2] P18 בזה היום. [3] P18 מעונה.

יהוה *לחייו אמן ישמר[1] · ורחותה ביומיו יעזרה: ובנה בממצאו יעמר · ויומי פנותה יסירה: ותנים יומה מאה שנה · מן דאכה מסתדרה: בקדוש אל אמונה · מלוך לעל ולרע: [2]הוא האל הגדול · והגבור והנורא:

על כף הרגל אקום · ואטהר לבי וגויותי: ואשמע מן דאכה קעום · ולדעבר ולדאתי: הך הוֹה יתוב עמה בתר מוצאון מן ימה · בשדך ושלם וזהו וחדותי: על יד נביה דעלמה · דאמיר עליו נאמן על[3] כל ביתי: רק בעין הלב ומדע היצר נראה · בטב מראותי: זה היתוב ויהי · בקשיטות מדעותי: הוה לון יתוב רב עד מותר · הא עיני לו ראיתי: | עת[4] אשירו קצת אז ישר · ועני f. 119b הרצון עליון מטללותי: הוֹה משה נביה עמד והו מתפני · אל הרגריזים צור ישועתי: ואחרי משה זקני · עמה עמדים בנצירותי: ואחרי הזקינים סדר ישראל · קהל עבראותי: ומשה הנבי ישיר השירה בקל תליל · חלק בתר חלקותי: ועת יסכם כל חלק ידם · ויגיבו סדר זקינותי: אשירו ליהוה היכול הרם · אל מרוח ורתי: כי גוי גאה סוס ורכבו רמה בים · וכל ישראל יגיבו עזי וזמרתי: אל אחר הבתור דלו תחכם · ברננות טובותי: כה הות מרים תימר לנשים · אשירו ליהוה חכום גלי וסתרותי: וכות עמה יאמרו הנשים · בתפים ובמחלותי: כל חלק וחלק על זה היתוב · דאתקדמו לו מדכרותי: מה טב זה היתוב הטוב · ומה דבש מדכרו על לבבותי: טובי אבהתן ומה שמעו · מן מאומות עצמותי: טוביון ומה ראו · מן תמחות ותמחותי: כבן אה עמה תראו · הרצון על קדש גבעותי: ומכל לחץ תרבחו · וישם לוכון שמחותי:

תנים יומה אה סיעתה · עבדכון יימר לוכון: שמרי וכהן ועבתה · ישמר יהוה חייכון: ויסטר עול פנותה · אמן מעל צוריכון: ויגלי יומי רחותה · ויחדש שמחותיכון: ואלה יחני · יתכון בסדר מועדיכון: ובזה המועד השני · דו ראש ושני מועדיכון: דאתקרי מועד חג המצות · דבו נפש יהוה עקת אבותיכון: ובו שם לון פצות · ככה יתעשה לוכון עם דבביכון: ובו השמח הועד · והששון בכל אתריכון: ובו קרבנים תתעבד · שלשה עשר כמה במועדיכון[5]: ובו חג אל הר השכינה · והנחלה קדש טבריכון: | ובו תשתמע f. 120 הברכה הגדלה · מפם מי הו לבית כהנתה רבתה ארכון: וכן ישמר חייכם כלכם · הסמוך מכם והארכון: ואמור זה המימר שכרו עליכם · לא תכרתו מדכרו ביניכון: במועדיכון ומועדיכון: יהוה יתניכון: בעמל הזכאים ארשיכון · ויוסף ומשה נביכון: ובעמל אהרן ובניו מקטירי · קטרת קדש משכניכון: והתמת מימרי · כן ירתי חייכון:

ויעבר יהוה על פניו ותמامه

[1] P18 יצמת בינן ובין זרעו. [2] P18 ins. כי. [3] P18 om. [4] P18 עד.
[5] P18 במדעיכון.

עורן כן שבחו על מועד הפסח אן אתא השבת לאדונן הכהן
הגדול אבישע בן פינחס רצון וגו״

אפתח בדעת תרח · ונעבר ממנו :
בתשבחן לאל נורא · מלוך כל רוחינו :
יכולה צעורה · תמיד ברביאנו :
שרי בכל אתרה · ואתר לא יחזנו :
עבוד כל איקרה · בכן עבר עלינו :

נימר בלב ירא · כמה אמר נבינו : כי בשם יהוה אקרא · והבו גדל לאלהינו :

f. 120b לרבי גדלו · השליט השופט : הפרד בגדלו · כל כלום ממו לא יפלט : הב לן נהללו · והתשבחן נפרט : לרבותו ונחילו · כמה לן שלט : על העמים ביכלו · וקרא בינינן משפט : על כן נגדלו · דבצדק ישפט : הצור תמים פעלו · כי כל דרכיו משפט :

נחדש מימר חֹדש · ונטהר הפמם : ובגד הדעת נלבש · ונשבח ונרומם : בכל צפר ורמש · ובכל לילה ויומם : נגש נפרש נדרש · בדקטים נתקומם : וניכל קרבן צלי אש · מול גבעת עולם : ושתי היד נפרש · ונאמר בקול רם : בקול רם ונתקדש · בדן שבתה בריאם : בריאם הפסח נגש · עד נשוב נבונים בעולם : בעולם יתקדש · שם יהוה הקעים : מקבל כל מדרש · ברוך שמו לעולם :

יהוה הו האלהים אלהי הרוחות : י״ ה״ ה״ מברי הבוראות : י״ ה״ ה״ דשלח משה נבי כל הדורות : י״ ה״ ה״ דאפרש על ידו זה שבת מועד חג המצות : י״ ה״ ה״ *דשם בו לעמו שמחות[1] :

תלו ידיכון وتمامه

לרבה وتمامه

f. 121 לאלה סקופה סעודה : לאלה דשלח משה דמע כל עלמה ופרידה : לאלה דאפרש על ידו שבתות ומועדים קרשיון נכבדה : לאלה דשם בזה היום שני זבנים פרידה[2] : לאלה דאמר ושמרת את החקה הזאת למועדה :

לנצעיו כל קרביה وتمامه

תלו ידיכון وتمامه

נכרז כריזאן בשם · המיטֿב המרבח : ונזכר זכאי העולם · בעלי המיתובה : ארשם אברהם · בעל שיבה טובה : ומי אתעקד בריאם · על קדש כל גבע :

[1] P18 · דאמר ושמרת את החקה הזאת. [2] P18 נכבדה.

ומי פנעו אל קעים · ויצב שם מציבה: ומי פתר החלם · ואמר טבח טבח: ואלהי משה בן עמרם · בעל יום חוריבה: ישם לך ברית שלם · ורחותה ישיבה:

בצדקתו אלה רחמן ורתאה:

f. 121[b] אלהי הכהנים הקדושים · אהרן ובניו: | ופינחס קטול הקדישים · על פי אדוניו: בעמלון יטרנך · יהוה ויאיר פניו: אליך ויחנך · ותמטי לסקפניו: לסקפניו וישיב · יומי רצוניו: רצוניו ותקריב · בטוב קרבניו: קרבניו בזה · דקטים מול מכוניו: מכוניו הו הזה · אתר משכניו: משכניו בו שרי · בגדול רביאניו: ברביאניו תשרי · הברכה בבתיכון:

ישראל אשרך · במה לך אועד: בזה היום בעבורך · שבת ופסח ומועד: וראות מכתב אבישע · דגלגיו אכבד: ודמע היבשה · הרגריזים הפרד: אברהם סגד לו · ובנו עליו אתעקד: ויעקב אתא לו · וידר נדר כבד: ויוסף קביר קבליו · והוה לו סגד: ומשה בכה בגלליו · ואמר מימר חסיד: שלום יהוה עליו · שלם רב וכבד: שלמו עליו אה סדרי · טוביכון בו טוביכון:

מכתב אבישע מה טבך · ואת כות מלך גבר: וישראל סביבך · עמדים פניך באיקר: קבלך משה הנבי · וזעק שמך ספר: הב לן לו נרבי · ונימר בקול רב יתר: שלם לך משה · דמע כל הבשר: שלם לך משה · דמע בני עבר: שלמו עליו אה סדרי · טוביכון בו טוביכון:

f. 122 כל כלום לו חתמת · וחתמת מימרי קמיכון: תנים יומה לכל שבת · וליומי מועדיכון: ולכל חדש וחקת · ולכל יומיכון: ולכל בדור מסבת · לוכון ולסדר קהליכון: ומאה שנה כות · זה המועד בחייכון: בדקטים[1] נצטמת · בכם ובבניכון: ואני שמש הדת · אבישע עבדכון: ישיב יהוה מן ברכת · ממללי עליכון: וחתמת מימרי · בן ירתי חייכון:

ויעבר יהוה על פניו وتمامه

ויתמר מברכו · וכי בשם · וקטף הטבעית · שבת ומצות:
ויברך אלהים את יום השביעי וגו׳

f. 124 ויסקו מן הטבעית[2] פי אה קהל כלה بيت وبيت[3] وزفه ששת ימים وكرزنه ثلاثه תקיל ויתמר נשוי כהלן כלה بيت وبيت חפיף וקדישה *وتمامه וכלה דלך · ואה רבה وتمامه[4] ויתמר מלי סליחתה מן מימר אדונן הכהן הגדול הרב אבישע בן פינחס רצון יהוה וסליחתו עליו אמן אמן:

אתי בשלם אתי בשלם · מן אלינן באו: באו מן אתריון · ובנן אשתמעו:

[1] P18 ובהרגריזים. [2] P18 ins. במכתבים. [3] P18 ins. وهي من قول مرقه and gives it (א to כ and ת). [4] P18 om.

האנשים הטבים · דידיון אמלאו: יעלה׳ יהוה דרגיון · ותרחו יפתחו:
באפיכון ויאמן יתכון · ממו תיראו:

בעבור כן בירתי · לוכון מה תשמעו: מן דברי אהלין · הימים שמעו: מה
דרשתי בזה · אלא עד תשמעו: במה אחון עליו · הבו דעת ודעו: וארש
מה אמלל · מה עליו תפגעו: אמת דלרש מרן · בריאת העולם המצאו:
f. 124b רכב שמים על שמים · והתהו והבהו: | וחלץ מבינם · רקיע ונשאו: ובתר
זה אתו כלם · שמועים ישמעו: ויסידו ביכלות העבוד · הן לית אלה אלא
הו: ויאמר אלהים יהי אור · ויהי אור ויראו:

גלא מרן עלם יהי · מן האן דלא הוה: מן נסתר ועבד בו · מה אתריח וקוה:
בו מן טב המראה׳ · מה ראותו רבה: ופלג אקריו ארבע פלגים · ועליו
היא רכיבה: עפרה יבשתה · ומיה רטיבה: ואשתה להבה · ורוחה ׳מנשבה
וארבעתי זבניה · מיתבין בארבה: ועל ארבעת רבעתון · גן עדן נציבה:
וסלם שער הדה גנתה נציב · באהן ירחה אביבה: על שני עמודים ·
שלמותה ותהבה: וסמוכינן כל מנון · הו ארכונה טבה: נביה רבה
משה · וכהנה ׳דרבה: וטורה טבה הרגריזים · ואהן הו ׳כתבה:

דברתי דברי בעבור · אקרי העולם: ועל שעתה מה גלית׳ · הנסתר ואולם:
ארש מה אמלל · ממללי בשגם: מן אקוי תפלותו · בן יוכבד ועמרם:
נביא אחד וכותו · לא יקום ולא קם: נביא עמד על נסתר · בראשית
ויום נקם: נביא קדיש לביש · על צלמה צלם: נביא צדיק נאמן · דמע
f. 125 בני אדם · נביא בא במופתים · והמימר עליון אתקדם: | נביא בא אל
פרעה · ויצא בשלם: נביא הלך הוא ועמו · ביבשה תוך הים: נביא מללו
יהוה · פה לפה לא בחלם: זה הנביא שמו משה · אקרו עליו שלם:

הך מה בחר מרן שליח אחד · וחייך בן הכהן: הגדול אשר יוצק · על ראשו
שמן: המשחה והו דלבש · מעיל ואפוד וחשן: והאורים והתמים · על
לבבו עד הן: יגיד באשר יפלא · מן כל כהן וכהן: וישפט[1] בין דם
לדם · ויורי קשטה אהן: ויעמד בין המיתים ובין החיים · וכל יקדן ימתן:
ויבוא אל הקדש · ולית ׳עמו עורן כן: ומן המקדש לא יצא · מקים בגן
עדן: מקום משכן יהוה ובין שפתיו שכן: השם הגדול דבה׳ יימר ברוך ·
ויגיב כל העם אמן:

ולא סגדה אלא להרגריזים · אשר את אליו סגד: ולמה אהן טורה · מן כל
טבריה אתעבד: מסגד אלא הן הו בית אל · והאלהים יסתגד: ומכון
לשבת בארץ · אתבנה מנגד: מעון הקדש ממעל · ולו על הדה סהד:
מימר אביך יעקב זה שער השמים · טוב מי עליו עמד: ומד אתקשטנן

[1] L6 ויפשט.

הן הדה הו השער · קמיו נפרש היד: ונעבר בית מרן מן תרחו · וניכל ממגד: תבואת גבעת עולם · וברכה גדלה בכל מועד: והוינן אמרנן הן הו נבי אחד וכהן אחד · כן הדה יכבד: כי הו אחד ההרים · אליו אברהם אביך אנגד: ויבן שם מזבח · ויערך את העצים ויעקד: את יצחק ואתפדה · במה עליו אורד: שלום יהוה על משה · בן עמרם ויוכבד: | דאנדה לן כתב רב · ולמד מה בו פקד: על פי רחום וחנון · ארך אפים ורב חסד: f. 125[b]

זאת תלת ארכונים · נבי וכהן ומסגד: ואשתיר כתבה · רבה אשר ירד: גדלו על יד משה · בעל רבין יום המעמד: כתבה דבדילה · העולם אתיסד: ובדיל מן קבלה · הנשיא הקדקד: האן כתב רב כותה · מן שומיה הורד: האן נבי הך דקבלה · משה אשר עמד: מאה ואשתין עדנים צעם · מצלי בשם האל הנכבד: מן שרא בתותב זה · מן נבד מה עבד: מן כות מרן באלהיה · נודי לה הך מד לאוי ועבד: מן לה נבי הך נבינן · מן מליו יתלמד: מן לה כתב הך כתבנן · יצלי וקמיו יסגד: מן דמי לן בעובדינן · בכל מועד ומועד: מוראה לאלה מודאה לאלה · ולית אלה אלא אחד:

ח . ט . י . כ · עליון עמדנו: על החלק הראש · ונימר מה אמרנו: עד לא תתורך שירתה · ועד תמה מה דברנו: ולא מלה בזאת הימים · אשר בון עברנו: ואתון אה חגיה כד אתיתון · וירדתון אתנו: למה אלא[1] עד תחגו · ותקריבו עמנו: ותנצירו במימר · אה מרן הננו: כד אתינן לירך · מנצירים כלנו: אה מרן אה מרן · בטובך קבלנו: אהיה לא תגמיל · לפי מה עמלנו: אה אל רחום וחנון · דרכיך הלכנו: אה אל שדי אה אל ראה · בלעדיך עזבנו: | ועל פתח רחמיך · יהוה עמדנו: f. 126

אמרנו: ונאמר:

לזה החדש הראישון · אנחנו שמשים: על מה עבד מרן בו · עם דפניון כושים: פרעה וכל עמו · הרשעים הבישים: להוציא אבהתן ממצרים ביד רמה · האנשים והנשים: כל נשיא וצבאו · מחנים קדושים: והוליכון דרך אבהתן · דמעי האנושים: אדם ושת ואנוש · וחנוך ונח ושם: ואקריבו קרבן · מן עזים וכבשים: ביד משה על פי מרה · ואנחנו תפשים: עד היום הזה לזה העובד · ואנחנו לו עשים: באהן ירחה אביבה · ואנן מתקדשים: החדש הזה לכם · ראש החדשים:

מן אתריכון תיתו · אל הארץ הטובה: הזאת אשר בה · ארשה דרחותה אקבע: ועיני יהוה אלהיך בה · מן יומה דנצבה: מקום מקדש משכן · נפשותיכון תהבה: למה יעשה לגוה · בדיל מן הוה מובא: יתכון בזאת

[1] L6 om.

הימים · בשלום ורוח: ותקריבו קרבן · ותזבחו זבח: האיש והקרוב
אליו · מיתֿב בסוביבה: והיא לבין עם הארץ · הֿך ים ובתוכו תיבה: ומצות
תאכלו · בֿימים השבעה: ובשביעי תעלו · אל ראש הגבע:

f. 126b נעמי יתכון ואֿתון · נגידים ביד אלה: | עלים אל המקדש · הר המנוחה
והנחלה: בצלואן ותשבחן ורבואן · ותעלו עליו עלה: על המזבחות
דמלאכים מצלים עליון · בכל יומם ולילה: והתמח בראות צלותה ·
כל צלו בגבולה: אחדה מן אנה · ועורנתה קבֿלֿה: ואחדה תשרי · ואחדה
מכללה: עד תיתון אל גבעתה · וידיכון תמלא: בשני חלקים מדרש
ותפלה: ולתת עליכם בתר זה · ברכה גדלה: תצא מפם קדש · ואלה
יקבלה:

סבו ברכתה רבתה · בזה הטור וארון: ברית יהוה וכהנו נסע פניכון · ואתם
בתרון: שמשים משכן משה · מתקבלים ברכת אהרֿן: מן אתר אל אתר ·
תצלון ותקרון: ורב העדה זה לאשר · ייתון מן אתרון: בחייכון הן הוֿה ·
זה הדבר טב מהרון: לעשותו ומלל בו · הדור האחרון: עד ייתו אל
אהן · אתרה וישמרון: עתיקות עבידאתה · וידרשו מן מרון: בשער
שומיה · למען ישוב יהוה מחרון: אפו ונתן לך רחמים · ובטוב תתדכרון:
והיה המעשה׳ הזה · לכם לזכרון:

על אתר זה היום ההוא[1] · תלך אל מערת: שדי המכפלה · אשר מיתוביתיה
יתרת: וסיעתה דשכנו בה · דזכותון אנירת: אברהם ויצחק ויעקב · אשר
f. 127 בריתו לון כרת: | תתחני במהלכך לידון · כי בריתון מירת: לך מכל
ילידיון · ובדילך אמרת: בחייך שים לנו חלק בין ידיון · ואנן דכרנך לא
נכרת: הא מן פנותה הא מן פנותה · אשר אתגברת: עלינו ואמשילת
בֿנו · וחיינו מררת: וחרבת מקדֿשה · וגפנה עמרת: כעת חיה תיתי ·
תמצא צלֿמיה כד סרת: ויומיה כד הלכת · ורוחתה כד עזרת: ואוצֿרי
טבהתה אתפתחת · ותרחי בישותה אתסגרת: ורחמיה אתפרשת ·
והמגיפה נעֿצרת: ותלך אל עבֿרתה · בטובות יתרת: אל תשמישות
ארשי הכהנים · דנירותון אנירת: אדונינן אלעזר ואיתמר ופינחס ·
דבריתון מירת: בעמלם יברכך יהוה וישמרך · ובריתון ממך לא יכרת:
ותלך ותיתי בשלם · ותצלי אֿת יוסף בן פרת:

פליאן אֿת מעמי · ׳בכל אתר ואתר: ׳בצדקה לי · על צדיקות זה הדבר:
דאמרתי קמיכון · ומן אנה מה אשתיר: בתר זה הדבר כלו · אלא כל
מן לו אתר: ילך לידה בטוב · ועינינו תמטיר מטר: דמעות על הלכותון[2]:
ולית לנו סובר: אלא המקרא לאלה · ונשול צדקתו אן יעזר · אנן ויתכון

[1] P18 om. [2] P18 הלכותיכון.

לאנה · כל שנה בשלם ובאיקר: ומן ישב עמֿנו · לשֿבעות יספר: יצדק
עלינו · ובטוב לו נדכר: וכל יום נצלי · בערב ובבקר: קמי מכתב
אבישע · בן פינחס בן אלעזר: דאכֿתב בימי הרצון · בשנת שלשה עשר:

f. 127b צור הישועה · ההר הטוב הזה והלבנון: זה הרגריזים בית אל · דבחרו אֿל
רחום וחנון: ושֿמו מקדשו · ולכבודו מכון: ובגלל זה אמר יהוה · לשבינו
תדרשו בששון: כל מן יחג אליו · בשמח וששון: יקבלו יהוה · וֿכל טוב
יהיה לו נתון: ויחלף עליו · וינפֿש לו מכל יגון: וישקף ממעון קדשו עליו ·
וישוב עליו מחרון: אפֿו ויתן לו רחמים · ובטח יהיה שכון: כי אמר
עליו אברהם · אבינו אב המון: הגוים ויקרא אברהם · את שם המקום
המכון: ההוא יהוה יראה׳ · למן יחג אליו בששון: אשר יֿאמר היום בהר ·
יהוה יֿראה׳ החנון: כי יהוה קרא שמו · אֿל רחום וחנון:

ק.ר.ש.ת · חתמת שירתה: דאמרתי קמיכון · אה סדר עדתה:
הסדורים אנה · בזאת צלותה; בצפר יום שבתה · דו שבת חג פסחותה:
מה רבו ומה יֿעבד בו בצהרו · בין תרי צלותה: ישרי כהנה רבה תפלה ·
ויסכמה בחדבותה: וישב על מיתוביתו · וילבש בגדי קדישותה: וישרי
יקרי תרי קצים · בלשן עבראותה: ועל כל עמידה ועמידה · יימרו סדר
עדתה: ישר ושביך טבן ישר · דאה הי אמנותה: ועת יסכמו סיעתה ·
יסקו[1] אל צלות כנשתה: בארבעתי ׳כתביה · בתשבחן ורוממותה: ויחתמו
צלותה · ויתקבלו מלי ברכותה: *מפם הכהן הגדול · דלו טב עקובאתה:[2]

f. 128 וכן ישמר חייכם כלכם · שמועי דן אמירותה: | בחייך לא תקים זה
הבית · לראש שירתה: כי עבדך מצא זאת · שירתה פעתה: ואסכמה
באהן עבדך · באהן ביתה: בחסדך לא תסב על עבדך · ואפשט לו
עדרותה: וחתמת מימרי יסלח אלה חובך · דו מרין דסליחתה:

אין כיהוה אלהינו:

ויתמר הא איקר רב · ואתהו יהוה פעל כל עלמה · ואחד הו
יהוה הנכבד · וישתבח:

טובך תקריב בו קרבן תשבחן לישר הישרים · צעורי ועבודי: בגדֿלו אפרש
שבתות ומועדים לעדת השמרים · קדשיון כבדה: מנון זה השבת דשֿם מובאו
בין מועֿדים תרים · דאתפרש על יד מי דאמיר לו ואתה פה עמד עבדי:
הו משה דלערפלה נגש: דו נביה דעלמה: דביאר בכתבו הקדש: מועדי
יהוה: אשר תקראו אתם מקראי קדש: אלה הם מועדי:

רב אלה وتمامه

[1] P18 יסעו. [2] L6 om.

f. 128b [1]עליו עוד ישתבח על מועד הפסח אן אתא יום השבת · מן
מימר אדונן אבישע רצון יהוה עליו אמן :

חילה דקבע בנין זה המועד · על יסוד יומי רחותה: ושמו בנין ליתו מנגדגד · וישראל בו בשמחותה: בקרבן הפסח בטוב כבד · בדקטים מול קדש גבעתה: ועוד עמו אצטמד · קדוש יום שבתה: זה עם זה אועד · טוביכון בזאת פקידותה: מאה שנה ישוב אליכון בחסד · וחהו וששו ושלמותה: סדרה דאכה אזדבד · בנצירו בצלותה: בעמל משה בן יוכבד · מאורה דנביותה:

ועל חתמת עבד עלינו נשא: הקול ונימר מימר רבן: שלם לך שבתה קדשה: שלם לך מועד הקרבן: שלם לך מכתב אבישע: שלם לך הרגריזים הטבן: שלם לך העם הנושע: ושלם על מן אתכון: בזאת צלותה:

רב אלה وتمامه

עליו עוד ישתבח · על מועד חג המצות אן אתא השבת · מן
מימר אברהם הקבצי ירחמו יהוה · ועליו ירצי :

f. 129 מלוכך וצעורך · אלהי הארץ ושומיה: בגדלו יברכך וישמרך · וישימך בחדו ושלם ואשמחיה: ובטובו יעזרך · וישקף עליך מן שומי שומיה: ויעמר בחסדו אתרך · ויסגי לך מניאניה: ויחני יתך בזה שבת פטירך · בעמל משה רבון דנבייה: טובך תשלם עליו בלבך ויצרך[2] · ועל סדר ארכוניה:

במימר שלם לך מכתב אבישע: שלם ליך קדש כל אגרתה: שלם לך דמע היבשה: שלם ליך ברכתה רבתה: שלם לך העם הנושע: ושלם על יום שבתה: רבתון למועדיה:

רב אלה وتمامه

ויתמר כי בשם וקטף עשרת הדברים وهوا هدا
יתגלג קראה . . . . . וידבר אלהים את כל הדברים האלה וגו״
f. 130b אה קהל ישראל אשירו: וגו״[3]

ويزفوا ששת ימים תאכל מצות وتمامه وكرزנه تلاته فوق وتحت
وبعده يعيدوا الزفات فوق وتحت وهم كما تري
ויעש האותות וגו״[4]

[1] P18 omits this piece. [2] L6 ויירך. [3] א to י as above, p. 162, כ as on p. 164, ח as on p. 165, interspersed in the reading. [4] Thirty-one headings.

f. 147b וכرزנة تلاتة فوق وتحت وبعده يعيدوا אה קהל ישראל خفيف فوق وتحت[1]
وزفة ששת ימים وكرزنة تلاتة وبعده يكمل القطف علي هدا الوضع
[2]וחכרת כי עבד היית וגו״

f. 149 *ויתמר כרזנה تلاتة فصل فوق وتحت[3] ויצא מכתב הקדוש ועמו שלשה
מכתבים ויתמר[4] אז ישר تقيل لما[5] يصلوا וארוממנהו يلبوا יהוה גבור
برهج عظيم الاربع فصول ويقولوا الفواقا מרכבת פרעה ولما يبدوا التحاتا
וברב גאונך יתפנו הכהנים במכתבים אל הקהל · וינשקו המכתבים בגדול
החל ובקטן כלה ויאמרו לכהנים מאה שנה ביומיכם ويقولوا فصل فوق وفصل
تحت الى ان يصلوا עד יעבר עמך יה׳ יתפנו הכהנים אל המזבח · ויחתם |
f. 149b אז ישר · ויימר זקן הכהנים רישה תהללות ואחריתה תשלמית جوابه גדול
אלה وتمامه ויתמר אתהו כתבה רבה كلها וקדישה ואה רבה وتمامه ואה
כתיב נהיר וקדיש א·ב·ג·ד·ה·ו·ז· ויתמר אהנו כתבה רבה דכל
זכותה وتمامه ويلبوا قبلو تلات فصول וכי בשם ושמע ישראל והמקרא
על המכתבים והיה כי יביאך الاول وعلي كل وقفه منها يزفو ושמרת את
החקה הזאת ويقروا بعدها דבר אל אהרן ואתהו דבריך עלמה كلها ויתמר
דכור מן מימר المرحوم التقه עבד אלה בן שלמה ירחמו יהוה:

עבד יהוה תמחים · ואת הראתה׳: הסימה ליום הזה · למה בו עשית:
מן מיכל קרבן · ובו הדמית: לכוכבי רקיע · בין סדר משפחתה:
ועברת בתוכון · וקדמון שרית: ולא תגע בך יד · במות זאת דבבותה:
f. 150b ועשית דת דריש · לפם די ריחותה: ישר אה פעלו · ביום הזה נהית:
לעם קדש ואת לבש · נזר קדישותה: אלא עד יקום בעיניך · קוממות
בריתה:
ותקשט ותתקשט · וזאת קשיטותה: תודיעך בעודני · עדני אנשמותה:
שמור את חדש האביב · ושמרת ועשית: הך מה פקדך מרך · והלכת
ופנית:
בתר מיכל קרבן · צלי באשתה: ושמח לב ונפש · ונדחת והשתחויתה:
ואכלת ושבעת · ומנה יצאת: אל קדש זה היום · כליל יומי בריאתה:
וממחרת הפסח · יצאו בשלמותה: לעיני כל מצרים · בתר מה סבב בון
דין מותה:

[1] P18 ins. وهي للامام مرقه and gives it in full (א to כ and ת). [2] P18 שבעה שבתות תספר לך. [3] P18 דכירים לטב וגו״ הורה ונברך׳. [4] P18 ins. كارزين واומרים تلاته تقيل ויהלל تقيل ويرفعو الكتب في יה אל רחום ويبدو الفوقا. [5] P18 وعند ما يخلصو الفصل الاول يبدو التحات تاني فصل يكشفو الكتب شويه شويه الي ان.

וממחרת זה היום[1] · ישרו מספרותה : מספר חמשים יום · בתר מביא עֹמר תנופתה :

f. 151 יהיה שבת ומועד[2] מברכים[3] עליכון · מן דאכה בצלותה : | ותתחנו תתחנו · במועדיה ושבתותה :

*ותראו המשכן נציב · על קדש גבעתה : בעמל הנבי משה · דמע כל בריאתה[2] :

ובן ישמר חייכם כלכם · מן דאכה צמיתה : מאה שנה תעשו זה שבת מועד הפסח · ואתם בשדך ושלמותה :

אמרו אהיה אשר אהיה · בחסדך אן ראית : שוב מחרון אפך · ונפש מכל עקתה :

אהיה אשר אהיה · אה שמעיו צבעתה : נפש לחץ עמך · ואזמן לון פצותה :

חתמו צלותיכון · ואמרו *בדביות פממותה[4] : כהלכון פם אחד · אדני יהוה אן ראית : وتمام

עירן בן דכור מן מימר סעד אלה הכתרי[5] יסלח לו מרי אמן :

סיעתה שמעו ·	מני אמירותי :
עבד עבדכון אני ·	אדרש אדבר בשפתי :
f. 151b דברי קמיכון ·	לפם מטות דעתי :
אגלי בו סתרים ·	ובצל קורת אלה באתי :
לאוי אן אשים רחצוני עליו ·	כי הו עזי וזמרתי :
הו אלהי ואדוני ·	ולישועתו קויתי :

קויתי ישועת אלה · אמור ראו ראיתי : את עני עמי · וצבעתון שמעתי :

והכמתי דלותם · ואזכרה את בריתי : ואמר למשה · אה עבדי ובן ביתי :

לך ואשלחך אל פרעה · והוצאתי את צבאתי : את עמי בני ישראל · בגדול נפלאותי :

ובאת אל פרעה · ואמרת אליו עד מתי : מאנת לענות מפני · שלח את עמי ועדתי :

ואם מאן אתה לשלח · אני אשלח את כל מגיפותי : על לבך ובעמך · ואבדך ביכלותי :

ושלח משה בסימנים · לית מספרון מתי : מנון ארתע לב פרעה · ואמר חטאתי :

ועל חסולם היו · בכורי מצרים מתי : וישראל היו שלומים · והנפוש לון אתי :

[1] P18 השבת. [2] P18 om. [3] P18 מרכר. [4] P18 בקדש אמירותה.
[5] P18 בן צדקה.

וקד׳ש יהוה בכוריהם · כ׳מימרו ׳ביום הכיתי: כל בכור בארץ מצרים · f. 152
הקדשתי אתם ליכלותי:

׳זבן אכלו הפסח · כי כן צויתי: וצאו ממצרים · ושרו על פי התרתי:

ועל ימה ראו · פרעה הדבב אתי: וצעקו מלב ומנפש · לאל מרבח ורתי:

יהוה גבור במלחמה יהוה שמו · ומשה ידיו פתיח: ומרים בתרון · תטבל
על התפותי:

והים אבקע פניון · והוה בו תרח פתיח: ועברו בו ביבשה · הא עיני
לו ראיתי:

יתון ׳בימה הלכים · ואליון פניתי: ופרעה בלבו אמר · האן הי גאותי:

ארדף אשיגון בימה · ואעבד בון ריחותי: ועבר בימה בתרון · וכוס
מותה שתי:

וישראל צאו שלומים · והוה כל אחד ייתי: לקדם משה הנביא · ויימר
ביהוה ובך אימנותי:

ככה יתעשה׳ לך · ויהי אלה רתי: עליך ויבד דבביך · וישמם כפותי:

אמרו אהיה אשר אהיה · אה הרב גאותי: אבד שנאי ודבבי · ורחם דלותי: f. 152b

אהיה אשר אהיה · אה עזי וזמרתי: ראה׳ בעין חסדך · וספק צריכותי:

תנים יומה מאה שנה · אה סדר צמיתי: שנים סגים זה[1] המועד ·
לוכון ייתי:

וכן ישמר חייכם כלכם · אה שמעיו[2] אמירותי: ומאה שנה תעשו זה
המועד · בשרך ושלמותי[3]:

חתמו צלותיכון · ואמרו בדביות לשנותי[4]: כהלכון פם אחד · עזי
וזמרתי: وتمامه

[5]عليه ايضاً تاليف اسحاق هكهن رضي وغو"

אה עמי שמעו · לעבדכון דברו: ועלי לא תקחו · ואפשטו עדרו:

ממללי חדש יפה · מן הידועים אקרו: וייניפהו תנופה · תשבחן הממן
בישרו:

והשלום על משה נקרא · אשר אלה בחרו: וגלה לו רזות נסתרה · ולפדות P18, f. 60
ישראל שגרו:

עד הצילם ממצרים · מיד מי סרו: במופתים יקירים · על ידו אתברו:

והקרבן זבחו · בשמחות יתרו: וממצרים נסעו · ועל ים סוף שרו:

ומבתר חסורי המצרים · כל אחד מן כסות בכורו: פני פרעה הוו סדורים ·
ואת רכבון אסרו:

[1] P18 ins. [בת]ש. [2] P18 שמועים. [3] P18 ושמחותי. [4] P18 פממ∠.
[5] P18, f. 59b: not in L6.

ורדפו אחריהם · ואל משה מהרו: וישאו בני ישראל את עיניהם · והנה מצרים אחרו:

לבשו דחלה רבה · ולמשה אמרו: לקחתנו למות בקרבה · ביד פרעה הסרוע:

אניבון משה אל תיראו · התיצבו ואל תסורו: ואת ישועת יהוה ראו · אשר יעשה לכם עם צררו:

בתר זה אתא ארשותה למשה · מן חכום נסתרו: ידך במטך ארים · על ימה ובו עברו:

ועמד משה על ימה · הך מה דארשו לו מרו: בלב מלא שמח · ויסב את אתרו:

ואמר אשדך אה ימה · למי בך יעברו: צבאות עם ישר · תשמח במשמרו:

אניב ימה ואמר · אה שמש עלמה ומאורו: לא אתריח זה עם נכר · יהיה בי קבֿרו:

אניב משה ואמר · אשרך דבך יעברו: צבאות עם ישר · תשמח במשמרו:

אניב ימה ואמר · מה חנאה ביטרו: מבתר מה הוֿי קבר · למי החטאות סדרו:

לא אתריח בזה הדבר · ולא אסתב בפֿגרו: ולא הוֿי קבֿר · לאשר בנפשון כפֿרו:

שמע משה מה מלל · ואניבו על דבֿרו: הך מי אנדה ישראל · במדברון לא יטהרו:

f. 60b אשדך ולא המלל · וחכם בדרך ישרו: בין מצרים וישראל · ושופטך לא תשקרו:

שדך ימה עת שמע · מימר משה ודברו: ויט משה במטהו ארימה · והכהו בשם מרו:

ואפתח בו דריכים · בהם ישראל עברו: ביבשה הוֿו הלכים · ותשבחן לאלה שֿרו:

ומשה עלל ופרעה עלל · והשנים בתוך ימה אתיסרו: ולהבדיל בין העופרת והבדל · בין רמשו וצפרו:

הכבוד לבֿש משה · ובלעל לבש פרעה: זה עמו אושיע · וזה עמו אדקרו:

שלום יהוה על משה · קדקד עלמה ונזרו: דקבל שני קרשי · והתורה ספרו:

בו כן לכם יעשה · את מי עליך יתגברו: ומן פנותה לך יושיע · ויוסף לכם אוקרו:

וישם זה השבת עליכון · אשר הוא שבת חג פטרו: בריך ומברך עליכון · ועל מי פני אסתדרו:

וירוֿח למתלתיכון · וישם לוכון פשרו: ויסגי מספריכון · ותרבו אמן ותפרו:

מפוק: אמרו אהיה אשר אהיה · אה מרה דאלהותה: הציל עמך ישראל · מן גברות פנותה:

אהיה אשר אהיה · אה ידע כל כסיאתה: צפי לעמך ישראל · בעיני רתותה:

אהיה אשר אהיה · אה ים הרחמים ורתותה: רחם אמור זה המימר · ואשכינו בפרדים גנתה:

חתמו צלותיכון · ואמרו בדכיות לשנותה: כהלכון פם אחד · אדני יהוה אן ראית:

הסגודות שבעה:

تكرز السجدات علي هذا الموجب اذا انقال دكور עבד יהוה תמחים יכון אול سجده אדני יהוה אן ראית ברב גדל חסדך · وتمام وادا انقال סעיתה يكون السجده الاوله עזי וזמרתי والثانيه אדני יהוה والثالثه מועדי ויברכך יהוה والباقى كما يفصل

الاوله אדני יהוה אן ראית ברב גדל חסדך זכור לנו תפלות ארונן משה נביך · אשר אמר פני גדלך שוב מחרון . . . נשבעת להם בך: f. 153

الثانيه מועדי יהוה אשר תקראו אתם . . . . ברחמיך:

الثالثه יברכך יהוה וישמרך . . . לך שלום:

الرابع אדני יהוה אן ראית ברב גדל חסדך · מרי בעמל הנביא הצדיק הנאמן משה עבדך ובכהנת שמשי משכן קדשך אהרן ואלעזר ואיתמר ופינחס · ובזכרון הצדיקים אברהם ויצחק ויעקב בעמלם סלח נא לעון העם . . . | את כל הארץ: f. 153b

الخامسه ממחרת הפסח יצאו בני ישראל . . . עשה יהוה שפטים יהוה אלהי אבותיכם יסף עליכם ככם אלף פעמים · ויברך אתכם כאשר דבר לכם:

السادسه אדני יהוה[1] . . . גדלך · אל תשחית עמך . . . ואל רשעו ואל חטאתו:

السابعه ששת ימים תאכל מצות וביום השביעי חג ליהוה אלהיך לא תעש כל מלאכת עבדה: יפתח יהוה לך את אוצרו . . . כל מעשה ידיך: f. 154

ויתמר יהוה אל רחום וחנון ויברך ויתמר מרן מן מימר אברהם הקבצי ירחמו יהוה ועליו ירצי:

לך מני מה תדרש · וממך ארשו אקח: ואשמיעך ממלל חדש · כמה לא יתשקח: אן אתמחך זה המימר · למה זה צעקה: אגיב ואמר אלף ישר · ועלי לא תקח: אשרי במדכר התמיד באלהו · לעשות צדיקה: צדיק וישר הו · נאותו שחוקה: והב לן נרבנה · את גדלו ואת ידו החזקה: ודבעי לבר מנה · בליש ולא שקח: במדכרו הלב יטהר · והאש השריפה תשקח: והלשן יתפחר · והעין תפקח: פקח עיניך וראה · מה בך מכון ומשקח: הבכוי על

[1] As no. 1.

חתעה · כל אחד בפניו ירקת: יפה לך *תמיד תקום[1] · ותשא את ראש המלקת: וחצית אתו בין שכוני המקום · ויהי המלקת: מן שור ועז וכשב · איש לאשר באהלו יקח: ושחטו אתו בערב · כל הקהל בהר ובבקע: במימר בארזין ואמרים · וכל מן לו מעקה: ואכלו אתו על מצות ומרורים · וכן משפט חקה: | חקה עם הדורות · לא תכרת זאת החקה: וחקת זה שבת מועד חג המצות · דבו חקה מתעתקה: מן מקרת ועשית ציץ ועורנה · מה דבשה ומה מתקה: שלש פעמים בשנה · תתעבד זאת החקה: דרשתי אתמלי באלה · ראיתי הדרך רחוקה: ואין עמי צדה לה · ונפשי לה חשקה: ימטנך מרך לזה · ומרורך ימתיקה: ביום השבת הזה · דזכרונו כמרדרור מרקח: מאה שנה אליו תעשו · וחצצירות ביומיך תתקע: וישמר חיי מן אנה אתכנשו · ודבביון יהיו בקרקע: ומרן יקבל צלותך · ורחמיו עליך ידיקה: ויעני בעותך · וברזל פנותה מעל צוארך יפרקה: וישמע קלין דצבעתך · ויכפת מפניך עשוי כתבת קעקע: ויאמן יראתך וישמע לך כל נקא: יפה לך תודי מרך על הפצות · דהוציא אבהתך ביד החזקה: בזה מועד חג המצות · ותהי במצרים צעקה: צעקה גדלה · על מות בכוריון בדקיקה: ושביך ומועדיך טבן מן אלה · במי כף ירכו תקע: ובקדוש מן דאמר · ושמרת את החקה:

f. 154b

יתהלל אלהים:

עליו עוד מרן גדול לו עוד · רצון יהוה ורחמותו עליו אמן:

הכללת צלותה · בשמחותה · וחדותה · וזהותה · בברכותה: ברכה גדלה · מכללה · בשם אלה · ואלה יקבלה: וישקף מן שומי שומה:

f. 155

בתם לבי · אפרש כפי · ואשא אפי · וארבי · המתרבי: ברבותו · ושלטנותו · ועזיזותו · וחכמתו · ויכלותו: דו מלוך מכה ורומה:

אקדשו · בקדשו · ואדרשו · במדרשו · ואבקשו: ואחילו · ואגדילו · ואגדלו · על טב פעלו · דו רם ביכלו: בריו כל עלמה:

אודה׳ · לעבודי · במועדי[2] · ומועדי · וזהי וחדי: ואתן לו תהללות · ושירות · וזמירות · ותשבחות · והתפארות: פריה סלקין למעונה רמה:

אקוי · ישועת אלהי · עשוי · וברוי · וסכוי: וחרב גאותי · וצור ישועתי · ועזי וזמרתי · ודביקותי · ולישועתו קויתי: יתן לי יכולה על מה:

אני לו דרוש · וקמיך פרוש · אה עם עם קדוש · ועם נגוש · בעקב ובראש: וקולי אשא · וכפי אפרשה · ומנחה חדשה · לו אגישה · ואקטיר מגרשה: אשה׳ ליהוה:

ונקריב קרבן · תודה׳ בחדבן · על מזבח לבבן · ונדבי חשבן · במועד הטבן:

[1] P18 תעמד קעום.
[2] L6 במעורי.

ראש המועדים · החסדים · דבו הוו מתפרים · מן המרודים · המזידים: פרעה ועמו הטלומה:

f. 155b בתר כל מופת · ומופת · כהם לא עין עמת · ולא | שמעת · אזנת: אחד עשר מספרם · ומנינם · ומפתרם · אחרם · מות בכוריהם: ובכורי ישראל בשלמה:

ותהי במצרים צעקה · שחוקה · בהר ובבקע · על מות בכוריון בדקיקה · וישראל ביד חזקה: יצאים טכסים · טכסים · אכלסים · ברכבים והסוסים · הך עופים מטעסים: ממחרת הפסח ביד רמה:

לעיני כל מצרים · ומצרים · מקברים · וישראל אמרים · כארזין ואמרים: *הן לית[1] אלה אלא הו · ולא ידע מה הו · אלא הו · בדד בקמאו · צדק וישר הו · שמו י·ה·ו·ה· יהוה:

עשה׳ התמהות · והנפלאות · והאותות · והמסות · והמלחמות: יתהלל ויכבד · ויסתגד · ויתעבד · דאסגלנן בכל מועד · ומועד · כהם לא אתעמה:

ראשם מועד הפסח · דבו תפסח · מן שסע שסע · שתי פרסה · ובו נסע: כל עמה משרית · אל משרית · וקם הברית · והדבב הכפית · וכתב לו ׳ספר כריתית: ורמה בימה:

במצלות ירדו · וגדוד ינירו · ויאבדו · ואשמדו · כלם יחדו: ובו הלחצו ·

f. 156 ויפוצו · | ואתרצצו · בקרב ארצו · כי נאצו: האנשים האלה את יהוה:

ותבקע האדמה · אשר תחתיהם · ותבלעם · וירדו הם · וכל אשר להם: וישובו המים ויכסו · פרעה ואכלסו · וטכסו · וסריסו · ורכבו וסוסו: לא נשאר מהם נשמה:

ועמה צאו · כמה באו · ואזדזעו · ושבחו · וקולם נשאו: ואמרו בקול רמה · אשירו ליהוה · עזי וזמרתי יהוה · ימינך יהוה · מי כמוך באילים יהוה: עד יעבר עמך יהוה:

אודי מרך על הפצות · בזה שבת[2] מועד חג המצות · דו ראש שלשה חגות · ובו תשתמע הברכות · מפם חליפת רבנות: כהנה רבנה · עמוד בניאנה · ונשיא זבנה · ובחור כהנה: ורביד כל עמה:

שמו פינחס · מן פינחס · לו מיתובית פינחס · אלה לו יחס · ולאיביו יבעס: וכן ישמר · חיי סדר[3] · דאנה מסתדר · בזה האתר · בעמל רום הבשר: דו קטף כל נשמה:

ומרן יקבל צלותך · ויעני בעותך · וישמע קלין דצבעתך · ויאמן יראתך · ויחדש ׳שמחותך: וישם לך גאלה · ויתן לך יכולה · יורפאך מכל חלה ·

f. 156b ועובדיך תתצלח · | ושביך[2] ומועדיך טבן מן אלה: ותנים יומה:

[1] P18 לדלית. [2] P18 om.: in L6 added above the line. [3] L6 כרד.

בקרוש מן דאמר ששת ימים תאכל מצות · וביום השביעי חג ליהוה :
יתהלל אלהינו :

*וכי בשם ולטוב לנו[1] · וקטף הזכאים ושמוען ותניו · ואלה יקבל מנוכון מאה שנה · תנים יומה מאה שנה[2] ·

الله لا يقطع عوايد يشرال

شيرة علي אה קהל علي وزن מודאה לאלהינו للمرحوم العفو عنه
אברהם הקבצי הרחמים עליו ירצי אמן :

[3]טוביכון אה ישראל תשמרו · חג המצות ותימרו · כלכון פם אחד בנצירו · אה קהל ישראל אשירו :

f. 157 אשירו לאל בקול רם · דהציל עמו ממצרים בשלם · והושיעו מן פרעה הזידם · בין המגדל ובין הים :

הים הוה שכן טרף · על ישראל הוה ירחף · ולמצרים הוה נגף · גוי גאה שם רדף :

רדפו המצרים עד באו · אל ימה ומנה מה צאו · וישראל צאו ושבחו · דברי יהוה שמעו :

עדת פרעה הרשע · באו בים בקצף וגרושה · ודבאו בים ביבשה · עדת משה הקדושה :

ראו זה התמח בין תרים · גוים הוו בים עברים · זה צלל וזה עלה בשרים · ותמח לשני גוים ברים :

ממלכת פרעה אזלת · וממלכת ישראל אחלת · ויומי רחותה אשקפת · זכות הצדיקים אדיקת :

זבן עמו עמה והסגיל · הדבב בקצף גדיל · ועל שפת ימה נפיל · אז ישר משה וישראל :

f. 157b טובך למרך תשמע · אה ישראל ותשמח · דאפקך מן ימה בשמח · טוב אלהים אדיק שם :

מרן בטובו השקף עלינו · וזכר ברית אבותינו · ואבד כל דבבינו · יפה לנו כל יומינו :

נשאל יהוה אלהיכם · אן יפדה אתכם · מידי דבביכם · כפדיון אבותיכם :

תשתמרו אה מן אנה צמידים · האבות ומן הילדים · ותהונו תמיד בזהם וחדים · תנים יומה במועדים : وتمام

[1] P18 om. [2] P18 originally ended here: the pages which follow are a later addition. [3] Not in P18.

وزفه ששת ימים תאכל מצות: وتمام وكرزنه تلاته

عليه ايضاً شيره على وزنها من قول المرحوم العم الشيخ مفرج المفرجى تغمده الله تعالى برحمته امين

[1]אה ישראל אשירו · חג המצות ואוקרו · ואודו למרכון ואמרו · אה קהל ישראל אשירו:

f. 158 אשירו לאלה אה עם רם · דפדה אבהתך ממצרים בריאם · והשיעו על ידי בני עמרם · בין המגדל ובין הים:

הים הוה ירחף · על ישראל והרצון ישקף · והמצרים הוו באף ובקצף · גוי גאה שם רדף:

רדף פרעה וכל צבאו · אל ימה ומנה מה צאו · ומשה ועמה צאו ושבחו · דברי יהוה שמעו[2]:

באו עדת פרעה הרשע · בים בקצף וגרושה · ודבתוך הים הלכו ביבשה · עדת משה הקדושה:

גרושה הוה לכל מצרים · ורתו הוה לעם העברים · והם בימה עברים · ותמה לשני גוים ברים:

עדת המצרים אציקת · וממלכותם אזלת · וממלכות ישראל אחלת · זכות הצדיקים אדיקת:

הים על מצרים קפיל · וישראל משירים לאל · עת ראו אויב צליל · אז ישר משה וישראל:

f. 158b מצראי הוו בטלומה · ותפל עליהם אימה · וישראל הוו בלב שמח · טוב אלהים אדיק שם:

משה בן עמרם נבינו · אשר פדה אבותינו · טובינו וטוב בנינו · יפה לנו כל יומינו:

אה ישראל כלכם · מאה שנה תעשו מועדיכם · ותתפדו מן דביכם · כפדיון אבותיכם:

וישמר חיי הצמידים · דבזה אתר נועדים · מאה שנה בזהים וחדים · תנים יומה במועדים: وتمامه

זאפה ששת ימים وكرزنه تلاته والله اعلم بكل شي[3]

[4]عليه ايضاً تاليف اسحاق ولد سلامه هكهن هلوى رحمة الله عليه

הב לן משבחה · בבל שעה · מן טב מדעה: למרן משלחה · בנציר לב תצא · מן קצה אל קצה: השמים תמצא · רתות מתפרצה: מן התמיד בגדלו:

[1] Not in P18. [2] L6 שמהו. [3] L6 ends here. [4] P18, f. 64 has the following pieces: the readings are in many cases doubtful: not in L6.

יפה טב מראה · בעיני מרי · עת אתקרי: בין סדרי · כי הסוד אמר · לי בסתר: קח לך ספר · ואלף וביאר: לך תשבחן ומללו:

כי מן יקראו · ומן ישמעו · ויצית במדעו: תמן יפלאו · ויימר מה טבו · ומה רבו: ומה אנלא בו · בראשו ובעקבו: ובגללו:

אתוקר אמורו · ולבש נזרו · בין סדרו: במדע ומפתרו · כד אמר מראש · מה הוא דרוש: מן האל הקדוש · וקמיך פרוש: מן כל חילו:

ובמאודו יקדש · השם המתפרש · הירוש לכל ירש: המאסי לכל באש · ובנורו ובנפלאו · הדמע נשאו: וברחו · מן בצבאו: ומן קהלו:

ושמו ריטור · ולכל רז פתור · ולכל מדע יתור: ובלבו סדור · נהרי ימה · ונהרי שומה: ונהרי עלמה · ברבו תקומה: בלבו הקהלו:

מתגללים · מתקבלים · הך קולים: מקהלים · כארבע אקרים · באדם סדורים · מסתתרים: אש ורוח ומים וחפרים · כל אחד לחברו: קובלו:

ואנה ינדי · הנבון עמדי · רז מן אל שדי: בו מצתמדי · ויגלנה לידך · ויגידך · וינגדך לאשר פקדך: האל ביכלו:

והפוקיד יסד · על ארכון חסד · יקיר בו ויכבד: שמו בן יוכבד · דבחרו נביא · שליח מהביא: קדש כל כתבי · ובו מצוי: לעם קדש מרך אסגלו:

ואת הו הזוכיר · למען ספיר · מה אסתיר: מן רז מתפחר · הוא סגולך · ופללך: ומהללך · ובגללך: שלחו במללו:

P18, f. 64b

אמר לעמך · מן עבר מן פמך · בדברי עמך: וכן תלימך · יהי לך משני · בעשות סימני: בגלל מחנה · ישראל בני: עד תצילו:

מתחת יד פרעה · הסרוע · הוא וסדרו · אשר כפרו: ואני אפדי · עמי למעבדי: ועל פרעה אנדי · כל צרר וידי: בכל גבולו:

ועדן הלך · וצמת קהלך · ואמר לך · במצילך: ויעש האותות · והנפלאות · אחד עשר מלאות: מתודעות: במצרים נפלו:

וזה המופת · ראשו על שפת · ימה בתקופת · ורוח מרחפת: על פני המים · היא רחמים · לדמע כל העמים · עת היו קעמים: על ימה בדחלו:

וראו הדבב · עליון סבב · הך השרב · פרעה וכל המרכב: ומשה צעק · האל הצדק · ואגאב ואדיק · לו מה תצעק: והשם בידך פעלו:

והמטה לקח · ולים בקע · ובו אשקח · שנים עשר פרקה: וילך ישראל · בטב שביל · בקל תשבחן אל · ואהרן ומרים והקהל סגיל: יהוה גבור במלחמה[1] יהללו:

והמוצא בחדבן · בתר מיכל קרבן · בחצי הליל הטבן · הך מה מרן צון: עדן פסח · עלינן נסע · עמה בטב מסע · ובטל רתות רססה: בעמוד אש וענן יטללו:

[1] P18 במהלמה.

ולא יכל להתמהמה · וגם צדה לא עשו להם · כי גרשו אתם · כל מצרימה: וישא העם את בצקו · כל איש בשקו · עדן נפקו · ואתפרקו: מזה קם עמלו:

חנות מצות · דכרן הפצות · והרצות · המתפרצות: כי אמר · למען תזכר · בכל אתר · יום אשר: יצאו אבותיך במשבילו:

ואתקומם · שבעת אימם · עד אתקדם · זה היום הרם: שבו ישבתו · סדר עדתו · באשמחותו · ובזהותו: בתשבחן והצלו:

וחתמת השבע · ויקח מן הבא · בידו ויבא · לתוך הגבע: ולא יבוא השי(?) · להר הקדשי · עד לא ינשי · מצות משה: ויחנו ויתמלו:

יהיה מברך · עליך ועל סדרך · ומחר אמרך · ראש מספרך: יחניאך בו · וכל שעה ישיבו · אליך בחדבו · ושיאלך יגיבו: בבל מה תסתכלו:

ומרן צלותך יקבל · ויעני מה את שאל · וישמע מה תמלל: ולך יציל · מכל סנא · ומכל שנא · וישימך בששונה: ותנים יומה מאה שנה · לזה היום תמשלו:

f. 65 בעמל אדם ונח · ומי אמר הנה נא · ויצחק ומי בנה: מציבה בהר השכינה · ומי ערק מן הזנה · ונביה מימנה · ואהרן כהנה · ובניו ומי קנה: ובידו הזנים אתקטלו: ובקדוש מן דאמר ח[קת] ע[ולם] ת[היה] · שבעת ימים מצות תאכלו:

עורן בן שבחו עליו עוד מן מימר מתנה המצרי יסלח וגו״

לך אנן משבחין · מה רבך ועצמך: נצפי חכמתך בן · ונסגד לקנומך: לך נשתחבר ונשבח · ונשתחוי לגרמך: אנדית עלמה וכל דבה · וקטרת עמה קיאמך: ובששת ימים חדדת · כל מוצא בעולמך: ויום השביעי קדשת · ואסגלת׳ בו עמך: על יד נביאך דשלחת · במופתים מעמך: לפרעה בה אבדת׳ · ברב גאון נקמך: במצרים עשרה · אם בה עלה ואם בה מכ[ה]: ובים סוף עשרה · זה בה אתקף וזה בה מך: ביט יסע ויבא · אקבע מימי שמך: ושבו לחרבה · ובנוסה ונסו ממך: טובך תשמר מה לך אתעבד · ועמודי עננה ואשתה קמך: ומשה בן יוכבד · דו אלה ארימך: ועל סדר העמים נשאך · בברכות אביך ואמך: ונברכו בך כל משפחות הארץ ובזרעך · והנה אנכי עמך: כל זה שרי בכם · ונתן רחמים ורחמך: ועבדתם את יהוה אלהיכם · וברך את לחמך: טובך תהי תהב · ויהי זה בפמך: טובה פמה דיהב · תשבחן לשמך:

תשבחתי מחוץ ומבית · מן לבי וכן מן פמי: לרעי אתי מאז הוית · בלחץ אבי וקרב עמי: | והוציאני מן כסי אל גלי · וכונן בשרי ועצמי: והטיב אלי f. 72 זה אלי · ואוח נשמת חיה בנשמי: ושם בי רוחה לממללה · ומדע מכשב לדבירות עולמי: ועל מימר לית אלה אלא הוא · אחד הבריו לנקמי: ועל

זה וזה לאוי עלי הללו ׳ תמיד לנו יומי: דעברו ואזלו ׳ ומה דאנון קדמי: וגם הנם הלם ׳ אודי הבריו עלמי: אמצאני על דת משה ׳ ושם בו קוממי: טוב ישראל ומה לו ׳ בד הושם בתיבת גמי: ראה פרעה וחילו ׳ באדה את גמי: כוסי ערויה ׳ אשר בה אתרמי: על יד רום נבייה ׳ דאמר לו הוצאת את עמי: דאמר הנה אנכי בא למוצאו ׳ ובמימרך עמי: ואמרו לי מה שמו ׳ מה יהיה מגיבות פממי: אגיב לה מרה ואמר ׳ אהיה אשר אהיה זה שמי: קדם זה ובתר ׳ וֹוילה דעמי: חזה המצרים הך הוו ׳ מתרחצים על חרטמי: דיניה עליון אתרברבו ׳ ושגר זה מה אשתמיע: במכות כל שנא ׳ והיית אך שמיח: שלש פעמים בשנה ׳ ומי לך בזה דמי: קעם בעשרות מועדיו ׳ את קרבני לחמי: אשה ריח ניחח במועדיו ׳ וזה רחוק כל טמא: אלהותה רבתה ׳ לית לעורן בה נמי:

הרוממות למרן ׳ ישר לאשר ישיר: דו בנגלאן ובנסתרן ׳ עמי וידע מה טמיר: וצפינתי פענה ׳ יוציא זה וישביר: לכם צריך מזונה ׳ בשבתנו על סיר: לחם נדיב תקריב ׳ מתוך לבב אנציר: כי נפושה קריב ׳ במי יקטיר: קטרת תשבחתו ׳ מיד אביר גביר: במימרו ועשותו ׳ ויזכר ויכיר: מי עשה עם אבהתו ׳ במוצא מכור אסיר: על יד עבדו ובן ביתו: דאמר עליו ויסתיר: פניו מראות הסנה ׳ וזה קרן עורו ואניר: מן הסנה אל הסנה ׳ אשתלח עד יסיר: | מה דהוה פרעה לון לחיץ ׳ ורב למען ספיר: שמי בכל הארץ ׳ במעשיו עם האיש הזוכיר: וחדות עלמה קמת ׳ לנו מן זה במה סופיר: עד יהי ועד אמת ׳ וזה וזה קטיר: בכוכבי לוי ׳ דאתברואו להאיר: הכהן והנביא ׳ דכל מהם אמסיר: לדרגתה רבתה ׳ ויקבאע ויעביר: לפניו מה אתעשה ׳ מבראשית ועד אחיר: אהן כות משה ׳ *דעד לעלמה[1] תדיר: אנגר מיד הקשה ׳ בתר מימר העתיר: בעדי רב ויושיע ׳ מזה הרגז אסגיר: ויסגיר יהוה הכל ׳ ושם כל בכור קביר: ועמו פסחו אכל ׳ צלי אש ופטיר: ולעיני כל מצרים צא ׳ והוא הך לפניך ספיר: טורים טורים תצא ׳ שפיר שמח שכיר: שכיר והוא בא בשכרו ׳ מן האזרח ומן הגיר: ולזה לאמר אשירו ׳ בתר נביה אז ישר: ובתר שרו ישרו ׳ במספר לחג הקציר: וזה הוא הנזיר ׳ לראש ולקדקד נזיר: ומחר פתח המספר ׳ תספרו ותהיה סדיר: במקום הקדש ׳ אה שמעיו מה דאמיר: במקדוש שמו הקדוש ׳ הממן לעלם התדיר:

f. 72b

הן היה כדבר הגדול הזה ׳ הך הנשמע כמהו: בים חומה מזה ומזה ׳ וישראל בו הביאו: ועתה הנה הבאתי ׳ מה בו אסגילהו: עזי וזמרתי ׳ זה אלי ואנוהו: אלהי אבי ׳ וארוממנהו: דשלח לנו נור לוי ׳ אשר ידעהו: יהוה גבור במלחמה ׳ בזה הריאו: הים להם חומה ׳ בתהללות ישמנהו: יהוה

[1] P18 דרללמה.

שמו · יקחו וישאהו: תביאמו ותטעמו · על במתי הארץ ירכבהו: תהומת בלב ים בקעהו · בדיל ימש אלה בשהו: ומבחר שלישיו טבעו · לית לו מי יושיעהו: מי כמוך באילים יהוה · תנופת שדה יאכלהו: מלכה חיה רמה · דבש מסלע ייניקעהו: ובזה השבוע הביאו · בים סוף יוציאהו: ובשבוע השביעי אשמיעו · דבריו ואבדילהו: שמור את יום השבת · לקדשהו:

f. 73 יהוה הו האלהים · קדוש הקדושים: י״ ה״ ה״ ירוש הירושים: י״ ה״ ה״ דעל פיו בוראיה מתעשים: י״ ה״ ה״ דקדש יום שבתה ושם קדשיו מתפרשים: י״ ה״ ה״ דפקדן במשמרו על יד דמע בני שם: י״ ה״ ה״ דפדה אב[ותינו] מיד הספים[1] הבישים: י״ ה״ ה״ דהוציון בזה ראש החדשים: י״ ה״ ה״ דפקדן נקרב קרבן מן עזים וכבשים: י״ ה״ ה״ דשם שבתה ומועדה תרין מתכנשים[2]:

תלו ידיכן وتمامه

לרבה وتمامه

לאלה אלהי הרוחות: לאלה מברי הבוראות: לאלה דשלח משה נבי כל הדורות: לאלה דהציל עמו בסימנים ואותות: לאלה דפרש לן על ידו שבתות ומועדים קדשיון עצומות: לאלה דשם מנון זה שבת מועד חג המצות: לאלה דשם בו חג לקדש הגבעות: לנצעיו כל קרביה וממן עד לעלם:

תלו ידיכון وتمامه

ישתבח אלהים לית אלה אלא אחד ק[דש] ה[וא] ע[ד] ל[עלם] וקני שומיה וארעה:

כריזאן יתוקרו · משם מי אתוקר: בון העמים יתפארו · במעשה והמימר: משם מי דאנציר במימרו · ואנכי עפר ואפר: ומשם יצחק ברו · דלבירותה ועפר: ומשם מי אקים נדרו · והוציא המעשר: ומשם מי אמר ומהרו · ואגלת חרותו בכל דור ושר: ומשם מי דאמר ואשירו · בקצת אז ישר: באהלין דאתוקרו · יסגי לך כל איקר:

בצדקתו אלה רחמן ורתאה:

אלהי אהרן ואלעזר ואיתמר · דכל אחד מנון לקח: מיתוביתה רבתה ולא סר · ואתה שבתה לון צדיקה: יקבץ נדח עדתך · ומרורה ימתיקה: ויעלי מיתוביתך · וישמח שחוקה: ויגלי לך אמן פשר · מן פנותה ומצוקה: ויתמר לך אשיר f. 73b ישר · ושמרת את החקה: הזאת למועדה · ממך לא יריקה: | וישימה לך תמידה · בכוח יד חחזקה: עד תגלי מיד פרעה זבן אהן · פרקן וחניכיו צדיקה: כמה עשה לאבהתן · ותהי במצרים צעקה: ויסע מלאך וזה אלי ·

[1] ?הסנים. [2] In marg. اذا حكم السبت.

בה מים הים נבקע: ועברו בו וצאו על יד שליח · והוו מן דבביון רחוקה: קוי בזה אימנך · ואמר בנפש צדיקה: ודבעי לבר מנך · בלש ולא אשקח: ותתמלא ׳במשמר השבעים · אנוסה דבבך בחזקה: ותמשק על גוים רבים · ועליך לא ימשקה:

אלהי פינחס הקדוש · דמן חלין קדש: דביומי אביו הוה נגוש · ולבש בגדי הקדש: ואשתוי בקנאתו · מה בו אלה בו אפרש: במישבו את אמאתו · והמגפה מעל עמו חבש: השיב את אמתי בקנאו · אמר ירוש על כל ירש: והיתה לו ולזרעו · זאת סגולה לא אורש: מן אחד לאחד מתשרשרה · וכל מהם מתבחר ומתפרש: על זה קם מסורה · מזה נחל ומפרש: במדבר ירושה · דו לבגרים לבש: רישינן בו תתנשא · מי יוכל יכנש: סדר נקיבותו · ומי יוכל החבוש יחבש: הך תהו ובהו גלינאתו · ודבביו בעור ישמש: זכרונו כמרדרור · שב יהוה עליו לשש: וכן זרעו הטהור · דבפניו נגוש: הך קטרת סמים דקה · מנשקה ריח לכל נגש: רקח מרקחת מעשה רקח · ממלחת טהור קדש: קרשון גליה · הך הירח והשמש: וידיון מליה · בבל מה ידרש: במימר והמעשה · היום ומחר ואמש: ומימריון בלב דשא · דמע דמים ודמע דאש: ומימריון קמיכון · הך מן חפץ לקשש: יהוה ישמר חייכון · וכל דבב מפניכון יגרש: וכן ישמר חייכון · ויחסי יתכון מכל באש: ויהונו טבין כל שביכון · ושנאיכון יכחש:

תנים יומה תנים יומה · אני אמיר לוכון: סדרה המזדרמה · אנה ובבל אתריכון: ויסיר פנותה מעליכון · ומעל כל קהליכון: ותראו יומי רחותה ביומיכון · ויעלי דרגיכון: ומאה שנה זה היום · ישוב אליכון: ואתם בשמח ושלום · אמנים באתריכון: | ותראו המשכן קוי · על קדש טבריכון: בעמל משה הנבי · קדש כל נביכון: וכן ישמר חייכם כלכם · אתון וסדר קהליכון: ותעשו יומי מועדיכון · אתון ובניכון: בעמל זכאי העולם · ויוסף אביכון: ובעמל משה ברה דעמרם · קדש כל נביכון: ובעמל אהרן ובניו מקטירי · קטרת קדש משכניכון: וחתמת מימרי · בן ירתי חייכון:

f. 74

جوابه ויעבר יהוה על פניו:

عليه ايضاً بيت علي الكيمي نغم مسبع تاليف זקן ישראל בזבנו الشيخ ابراهيم العبه رحمة ונו״

מה טב וברך זה המועד · דו מועד הרחמים והרתו:

בשם יהוה נשרי:[1]

צלות לילת מועד חג המצות רמשה: שריו הצלות כארזין ואמרים ועל פתח רחמיך[2] וקצי הבריה ואלקטף שבת ומצות וקציר וים وعلي كل سفر كرزنة ثلاثة[3] ועל אחר התורה יתמר תורה

Cr 20, p. 23 ויתהלל תקיל ובריך אלהנו ויהוה אלה خفيف ונברך והמוסף בה:

מועדי יהוה وتمامة יברכך יהוה وتمامة ברוך מן דאמר שבע שבתות وتمامة ששת ימים תאכל מצות وتمامة[4]

ויתמר אלהי אברהם לך נברך ואז ישר ויצא מכתב אחד ויתמר ניזל من غير حلقة ومن נשׂוי كهلن المناط וקדישה ואה רבה ויلبو | כי בשם ושמע p. 24 ישראל * ويقرا علي الكتاب الصورة المتقدم ذكرها في القطف[5] ואתהו דבריך עלמה תרח רחמיך وتمامة והסגודות שלשה:

الاولة מועדי יהוה وتمامة וברוך מן דאמר שבע שבתות وتمامة
الثانية יברכך יהוה וישמרך وتمامة
الثالثة ששת ימים תאכל מצות وتمامة

ויתמר יהוה אֵל רחום וחנון ומרן יקבל צלואתכון ואה קהל كلها ויתמר מליפוט מן מימר אדונן אבישע רצון יהוה עליו אמן: *كان يقول الرييس ورا الستر[6]

תנים יומה מאה שנה · אה סדר אחינו: המזדמנים אנה · ומן לא אֹתו אלינו: יחדש אלה כל עֹדנה · וינשׂם נפשותינו: על הר השכינה · מחר פני אלהינו: ועמה ואזינה[7] · ׳למשמע מימרינו: עד נימר ׳בלב כֹנע · ׳בדחלה ובארכֹנו:

*جوابة דלעלם ברישה ובעקבה[8]:

ثم يقول الامام בריך אלהנו תקיל ويتمر כארזין ועל[9] פתח רחמיך וכי בשם וקצי הבריה وبعده יתהלל אלהים[10] ותנים יומה מאה שנה יסי[11] ويكونو الجماعة[12] متفرقين التوراة لعند ועתה ישראל:

الله لا يقطع عوايد يشرال امين

[1] Cr 20, p. 4; Cr 13, f. 1b; L 1, f. 6 (cf. L 11, f. 1b). [2] Cr 13, L 1 ins. וכי בשם. [3] Cr 20, L 1 give them in full. [4] L 1 adds יפתח יהוה وتمامة. [5] Cr 13, L 1 והמקרא על המכתב בחדש הראישון الذي بعد ובראשי:. [6] Cr 13, L 1 om. [7] Cr 13, L 1 האזינה. [8] Cr 13, 20, L 1 om. [9] L 1 ואמרים ואל. [10] L 1 ins. تقيل. [11] L 1 om. [12] Cr 13, L 1 المشايخ.

[1]جاري عاده يوم موعد حج همصوت المبارك لهرجريزيم يجتمعو *جميع الناس[2] والمشايخ علي باب الكنيسه قبل الفجر بساعه ويحرجو *الكتب ويقفو بالحجر[3] ويبدا كبير هكهنيم الصلاه ويقول יתהלל אלהים אין אלה אלא אחד ثلاثه وכי בשם وتمامه

לטוב לנו נשאל חסדך וטובך ורחמיך וחסדיך תמלי אתנו לשמר משמרתיך חקותיך ומצותיך ומשפטיך כל הימים: יתהלל אלהים אין אלה אלא אחד · יהוה אלהינו יהוה אחד:

ויבא יעקב שלום עיר ״שכם וגו״

ويبدو הזקינים القطف ويزاد فيه מצות וים וקציר ושבת[4] ويقطفو من ויטע الي ועתה ישראל ولما يصلوها يمشوا فيها ويقرو *سوره بسوره[5] الي عند زيتونه כי תצא למלחמה التانيه يقعدو[6] عندها حتي يصلوها ويسيرو فيها الي عند حجر והיה אם שמע תשמע يقعدو[6] هناك *ويقرو حتي يصلوها يمشو في بدو[7] יפתח ويسيرو الي وقفه והיה כי יבאו يقفو[8] هناك حتي يصلوها يمشو فيها الي מקדה ويختمو التوراه ويقال | תורה وتمامه נברך יתה وتمامه[9] ויתהלל تقيل ודרן חילה רמה שמע בקלן ومرقه אלהים אל עליון והא מלך רחמן וישתבח:

Cr 20, p. 26

תהותה הסאה והתהבים יתחנו · במה אנון *שמרים: מה[10] גלא להם אדונן משה · דמע הספרים: מהם אהלין הימים · ״דבון נחג לזה אחד ההרים: טובי סיעתה יהונו כהלון מנצירים: ויטהרו הלבבים והיצרים: במימר כארזין ואמרים وتمامه

ועל פתח רחמיך وتمامه וכי בשם وتمامه וקצי הבריה تقيل ويسيرو في بدو בריך | אלהנו الي *وقفه בריך אלהנו يقفو هناك ويختموهم[11] ويقال יתהלל אלהים אין אלה אלא אחד ثلاثه וכי בשם ולטוב לנו وتمامه وقطف صغير يفهمو المشايخ الي عند ביום הבראם يقال יתהלל تقيل וברך[12] אלהנו[13]

p. 27

[1] Cr 13, f. 2b; Cr 20, p. 25; L 1, f. 16b (cf. L 11, f. 2b). [2] Cr 13 كل الجماعه, L 1 كل المشايخ والجمعه. [3] Cr 13, L 1 الكهنيم شني مكتبيم. [4] Cr 13, L 1, 11 ins. ويقولو لبعضهم מאה שנה ביומיכם כלכם. [5] Cr 13, L 1 سوره فوق وسوره تحت. [6] L 11 يجلسو. [7] L 11 ولما يصلو. [8] Cr 13, L 1 يقعدو, L 11 يجلسو. [9] Cr 13, L 1 ins. وكرزنه ثلاثه خفيف. [10] L 1 מי: שמירים. [11] L 11 ins. عند لحله المعروفه وهي صطوح المغاره الذي فيها اولاد العلوج ويكملو سور لخليقه هناك, and so L 1. [12] Cr 13, L 1 ולעלם ברישה ובעקבה בריך. [13] L 1, 11 ins. تقيل بطرقه; L 11 adds وفي كل وقفه يرفعو המכתב.

ויقال יהוה אלה تقيل ويمشو فيها الي عند العبهرتين يقفو هناك ويتموها ويبدوا[1] נברך ويسيرو فيها بيت خلف وبيت قدام ويزاد فيها אלמוסף حسب ما يوقف ويتموها عند باب دار الرييس ويقولو لبعضهم מאה שנה ביומיכם כלכם ويبدو[1] נשוי כהלן ويسيرو فيها الي عند *احجار אלאבנים[2] ويقلعو انعالهم من رجليهم ويقدمو قدامهم ويسجدو ويبوسو الاتنا عشر حجر ويقفو عندهم من جهة القبلة وينهو נשוי כהלן ويقولو יתהלל אלהים אין אלה אלא אחד ثلاثة | וכי בשם وتمامة ולטוב לנו وتمامة وقطف אלאבנים وهو هذا p. 28

והיה בעברכם את הירדן וגו׳

وينهو بعضهم ويبدو التحاتة קדישה تقيل ويسيرو فيها الي عند باب الخبا عند القلعة ويقعدوا هناك ويقولو الفواقا בנצירו تقيل ويقول كبير הכהנים שבחו العادة تقيل وبعدها يقال دران מברכו ויתהלל | ולך נביע ויתהלל ويبدو אדיק עלינן מרן: يقال منها א·ב·ז·ל·ע·ר·ש·ת· يسيرو فيها الي عند حجر الكبش ويقال بيت ש· علي الحجر المذكور ولما يبدو بيت ת· ينقرو بالكتب وينزلو الي מזבח אדם يقال מרי בעמל תלתי שלמיה ويلبوا וינחו وبعده يقولو אלהים רחמנה ואחד הו יהוה הנכבד ואלהים יראה: p. 29

[3]אלהים יראה · יהוה יראה · אשר יאמר היום בהר · יהוה יראה:
בהר נחלתך · מכון לשבתך · פעלת יהוה מקדש יהוה כוננו ידך · יהוה ימלך עולם ועד:
גלא יהוה קדוש · זה הרגריזים בית אל · ביתו והר נחלתו · מכון לשבתו:
דבר יהוה אל אברהם · במהלך אליו · טובי מי יחג אליו · וידרש יהוה עליו:
האלהים נסה את אברהם · במובא אל אנה · וירא את המקום מרחק · ויבא וישתחוי לו:
ויצא יעקב מבאר שבע · ויפגע במקום · וילן שם ויאמר · מה נורא המקום הזה:
זה כי אם בית אלהים · וזה שער השמים · ויקרא את שם המקום · ההוא בית אל:
חג ליהוה היום · אל זה הרגריזים בית אל · יהוה ינחנו נחג אליו קרוב · ביומי רצונו:׳

[1] Cr 13 ويبدا الامام, and so L I. [2] Cr 13, L I: אלשנים עשר אבן. [3] Cr 13, f. 15. In L I, f. 28 ascribed to Marqah, and so in L II, f. 10b, but on f. 12b to the High-Priest Pinḥas. Not given in full in Cr 20.

טוב הטובים · קבל שובתינו · והשיב רצונך · קרוב עלינו :
יהוה אלהינו · באבותינו ומשה נבינו · היום יקים לנו · יברכך יהוה וישמרך :
כבוד יהוה אלהינו · נדרש היום יראה אלינו · וימלא כבודו · את כל הארץ :
ליהוה אלהינו · נרן ונפל על פנינו · ונצלי בזה מועד חג המצות · יהוה יקבלנו :
משה נבינו · אמר יהוה על ידו לנו · שלש רגלים תחג לי בשנה · יהוה יקבלנו :
נדרש מן יהוה · ישקף ממעון קדשו · מן השמים · ויברך אתנו :
סלח לנו יהוה · כמימרך למשה · סלחתי כדבריך · ואולם חי אני :
ענא מדרשינו · באברהם ויצחק ויעקב · כמימרך כי אל רחום יהוה אלהיך · לא ירפך ולא ישחיתך :
פניך יהוה עמדים · אנן לך עבדים · עבדים לך היום · על ההרך הזה :
צור הישועה · זה הרגריזים ביתך[1] · צור ישוענו אתה · צדיק וישר אתה :
קרוב הקרובים · לא תרחקנו · קוים לישועתך · לא תטרף אתנו :
רחום וחנון אתה · נשא עון ופשע וחטאה · רחם אתנו · וסלח לחטאינו :
שלש פעמים בשנה · נחג לך ונשמח ונסובר · שמעון דכל צבעתה · שמע קלן וקבל מנן :
תורה צוה לנו משה · טובינו נשמרה · ברוך אלהינו לעולם · וברוך שמו לעולם :

לית אלה אלא אחד :

ويقول الامام يشتبح *لسيدنا هكهن هجدول فينحس رحمه عنه[2]

חילה דצמת בינן ובינכם · על ראש זה הרגריזים בית אל : הר הנחלה והשכינה · דיתבסרו בו ישראל וייתו אל[3] פאתו : מן אנה ומן אנה · מרי קבל מן השאלים תפלותון : במי אתפלל[4] סלח נא :

[5]תתחני במועדיך אה עמי : דלית לך בעובדיון דמי : | והיית אך שמיח : שלש פעמים בשנה : p. 30

رب الله وتمامه وبعد ذلك كي بشم ويبدو الكطف *وهو هدا :

اول ما يقال قطف العشر كلمات هكذا[6]

יתנלג קראה דקרא עסרתי מליה וגו״

[1] L1 בית אל. [2] L1 om. [3] Cr13, L1 מכל. [4] Cr13, L1 ins. ואמר.
[5] L1 ins. מפסוק. [6] L1 ברית וזכרון ופקר והתרומה ויוסף ומופתים וצאן ובקר ובקר ומצרים וראישון ומצות וים וענן וכבוד והג ומקום ושמח ואלעזר ושבת וקציר וחוריב كما ياتي واولا يقال יתגלג וגו״.

p. 32 וبعد ذلك قطف العشرة اميروت ويبدوا الكطف:

ויצמיח יהוה אלהים וגו״

p. 53 ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן בארץ מצרים וגו״

אה קהל ישראל אשירו: וגו״[1]

p. 92 وبعده يزفو ששת ימים תאכל מצות وكرزنه ثلاثه فوق وتحت ويعيدو الزفات وهم هاولاء

ויעש האותות وتمامه[2]

p. 94[b] *يقال يوم حج המצות[3]:

ויעברו בתוך הים המדברה:

*ويوم موعد هفسح بكرة يقال هذا الاربع كلمات ופנית בבקר והלכת לאהליך[3] ששת ימים תאכל מצות וגו״

p. 95 وكرزنه ثلاثه | وبعده يعيدو אה קהל جمله خفيف ويزفو ששת ימים ويكملوا القطف

והיית הך שמח שלש פעמים וגו״[4]

p. 98 ويقال كرزنه ثلاثه تقيل فوق وتحت ויהוה אל רחום וחנון تقيل *ויצא המכתב[3] ويلبو יהוה גבור והמקרא על המכתב אז ישר[5] علي هذه الترتيب

p. 99 אז ישר משה ובני ישראל וגו״

p. 102[b] ويقال אתהו ׳דבריך עלמה תרח רחמיך והסגודות שלשה

الاوله ויקרא אברהם את שם וגו״

الثانيه מועדי יהוה وتمامه ברוך מן דאמר שבע שבתות وتمامه

الثالثه ששת ימים תאכל מצות وتمامه

p. 103 ויתמר יהוה אל רחום וחנון ומרן[6] יקבל צלואתכון كالعاده[7] | ويقولو لبعضهم מאה שנה ביומיכם כלכם *מאה שנה ביומיך יסי[8]: ثم يبدا الامام אז ישר علي نغم אלה רב ويسيرو فيها الي מזבח שת ويدخلوا المزبه[9] في עד יעבר *وبعد تمامها يقعدو هناك ويقولو جمله[3] יתהלל אלהים אין אלה אלא אחד ثلاثه וכי בשם وتمامه

[1] The stanzas of this hymn (as on p. 162) are to be said at intervals in the Qataf. [2] As on p. 159. [3] L1 om. [4] Cr 13, L1 שבעה שבעות תספר. [5] L1 ins. وزفاتها وعلي كل فصل منها تلبيه. [6] L1 ויימר הכהן מרן. [7] L1 ins. ويدكر كما يوافق. [8] L1 ״וגו الله لا يقطع. [9] L1 الي אלמזבח.

ולטוב לנו ותמאם ויקאל
יתהלל אלהים אין אלה אלא אחד יהוה אלהינו יהוה אחד

ויקאל קטף הזכאים ועלי כל פצל תלביה יהוה אל רחום וחנון אה אלהיהם
ותמאם והאכירה יקאל תקיל ויתמר אהנו ׳כתבה רבה ויליו שוב מחרון
אפך וכי בשם ושמע ישראל ובעד דלך יקולו גמיע בקלב כאלץ[1]
אלהים יראה יהוה יראה אשר יאמר היום בהר יהוה יראה:

p. 104 כמס דפעאת יקאל יתהלל אלהינו יהוה אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד
ואמת[2]: ויקולו לבעצהם מאה שנה ׳ביומיכם׳ כלכם יסי[3]: תם יבדא אלאמאם
אלה רב והי אלי אלשיך אבו אלחסן אלצורי רצי אללה ענה אמין *ויסירו
פיהא אלי מזבח יצחק[4]:
אלה רב ולית כותה וגו״

p. 107 יתמר עלי מזבח יצחק יתמר כי בשם ולטוב לנו[5]
ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את אברהם וגו״

p. 109 יתהלל | יתמר בעד דלך שמעוין ותניו ובעדהם
יתהלל אלהינו יהוה אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת:

ובעדה ידכלו יזורו אלמזבח ויטלעו יקפו מואגה מזבח נח ויבדוא ׳מברכו
ויקאל אולהא תלאת פצול בנגם תקיל מערוף בין הזקינים:
׳מברך הוא ביתה ׳דיעקב כרי דנפק מלגוה:
שת מאן דאלפים הוו ׳מבנין מן שבעים נפש:
מן הוה ישום רבותון הי יסכם גלגיון:

וינפרו אלי אלמזבח פי שבלי עקלה ויכמלוהא דרג[6] וכרזנה תלאתה ויתמר יתהלל
תקיל וכי ׳בשם ותמאם ולטוב לנו ותמאם ובעדה יקולו אלמשאיך קטף אלמכאן
והו קטף נח

p. 110 ונח מצא חן בעיני יהוה וגו״

אין כאל ישרון יתהלל תקיל ׳דלעלם ׳ברישה ובעקבה בריך אלהנו אולהא תקיל
ואכרהא כפיף[7] ויתהלל תקיל *ובעדה יזורו אלמזבח יהנו בעצהם בעצא

[1] L I כאשע כאלץ טאהר ללה. [2] L II adds ואלה יקבל מנוכון. [3] L I ובעדה קטף אלמכאן והו הדא אללה לא יקטע וגו״. [4] Cr 13, L I om. [5] L I ins. ויהי וגו״. [6] Cr 13, L I כפיף. [7] L I ins. ואין כאל ישרון.

ويقول لهم الامام מאה שנה ביומיכם כלכם יסי: جوابه מאה שנה ביומיך יסי[1]:

p. 111 ثم يبدا الامام הא סביאן: | *يتمر علي מובא גבעת עלמה من قول مرقه[2] عليه هرضون امين

הא סביאן נפשאתן וגו״

p. 116 ثم بعد ذلك يقول الامام شبوع من قول التقه عبد الله ابن سلامه رضي الله عنه امين: علي حج המצות

ב֗רזו לאלה · רמה ׳מרוממה: ׳דבחר עמו ישראל · מכל אמי עלמה: ושלח להם משה · קטף כל נ֗שמה: והציל עמו ממצרים[3] · ׳בשדכה ושל֗מה: ב֗מופתים גדלים · כ֗חתון לא אתע֗מה: חתמ֗תון מות הב֗כורים · וב֗כורי ישראל ׳בשלמה: ועב֗רון בזה היום ׳בימה · וצאו מנ֗ה ׳בשלמה: וכהלון בתר נביה רבה משה · ישירו ליהוה: האנשים והנשים · ישבחו ׳בקול רמה: עזי חמרתי יהוה · מי כמוך באילים יהוה: ככה יתעשה לך עם ד֗בב֗ך · ותתנפ֗ש מכל ארצמה: וישימו מועד בריך ומ֗ברך עליכון · אה קהלי יהוה: וכן ישמר חייכם כלכם · סהבה ואלימה: ויקים לכם מימרו · בספרו הר֗מה: ששת ימים תא֗כל מצות · וביום השביעי חג ליהוה: ומאה שנה בחדי וזהי · תעשו מועדי יהוה:

p. 117 מפ֗וק: כל מן דאכה · יודי וישבח: לעבוד בריאתה · עלמה וכל ׳דבה: ותנים יומה מאה שנה · לארכה ולרחבה: ישתבח אלהים:

ثم بعد ذلك يقال וישא אהרן الي عند לכל העם ويقال يتربي[4] كلها وקטף הברכה: وهو هدا

ויברך אתם אלהים וגו״

p. 122 وبعد ذلك يقال תורה ויתהלל تقيل[5] وא֗תהו ׳דבריך עלמה كلها والסגודות שלשה:

الاوله ויקרא אברהם את שם המקום وتمامه

الثانيه מועדי وتمامه ברוך מן דאמר שבע שבתות وتمامه יברכך יהוה وتمامه

الثالثه ששת ימים תאכל מצות وتمامه יפתח יהוה לך وتمامه

[1] L1 om. [2] Cr13, L1 ويسيرو فيها الي אלגבע وينهوها وهم داخلين وهي للامام مرقه. [3] Cr13, 20, L מצרי. [4] L1 אחד הוא יהוה הנכבר. [5] L1 ins. شويه.

ויתמר יהוה אל רחום וחנון תקיל وبعده יימר הכהן מרן יקבל
צלואתכון الكبير

[1]מרן יקבל צלואתכון · ויעני בעואתכון: וישמע קלין ׳דצבעתכון · ותנים יומה כהלכון: ולא יסכן טבהתכון · ויחיל למדרשכון: ויטיב דבריכון וממלליכון · ויעבד אהלין בעואתה: קריביה יומיה דאתין יהונו צלואן: ׳מקבלאן[2] ובעואן מתעניאן ביד אלה אלהיה · רב כל רברביה ומסחן עלמיה · דכור קיאמיה סלקין מלבבין קדישין · ופממין ׳דכין למעונה רמיה · מתרחן ׳רקעיה מעברין בין גדישי מלכיה · קעמין קמי כרסי קרביה · משפען לוכון מתמן רחמין וחסד ואצלח לוכון ולכל קהליכון האן דאנון: ישים אלהנו זה המועד אשר הו מועד חג המצות והו חתמת שבעת יומי חג המצות · ומן השבוע הראש · ׳דמן שבע השבתות · והו كذا او كذا מן חמשיתי יומיה ׳דצונו יהוה אלהינו הן נספר אתם · יהיה זה המועד · ישימו יהוה בריך ומברך עליכון ועל כל קהליכון · ומועדיכון טבין מן אלה: יתהלל אלהים وتمامه

p. 122b

وبعد ذلك אתי בשלם وهي هدي لسيدنا فينحس رضي الله عنه

אתי בשלם מועדה · לא משתרי חג הקציר: | דכרנה ׳דממן לעלם · חתמת חמשיתי יומה: תנים יומה מן אלה · לוכון העדה האלה: תעשו כל שנה במלא · ושמרת ועשית את החקים האלה:

p. 123

ويزفو וזכרת כי עבד ההית בארץ מצרים وتمامه وكرزنه ثلاثه والله اعلم * واذا كان فيه حجاج[3] יתמר כי בשם ויקים את החציר סביב كلها وشمعين وتنيو * ويطوفو جميع הקהל حول הנבע ويهنو بعضهم بعض[4]
الله لا يقطع عوايد ليشرال

[5]כימי ופאתחא وفاتحة فاتحه علي يوم حج המצות اذا ما حكم طلوع الي هرجريزيم بيت ال من تاليف كاتبهم سلامه هكهن هلوي بشكم

כימי השמים על הארץ · תתברך ותתרומם: בכל זבן ועת · ובכל לילה ויומם: תתהלל ותשתבח · בתהללות ורומם: אלהי השמים והארץ · חי תמיד לעולם:

עוד כימי אבות ובנים · נקד על אפינו: על הארץ ונתפנים · ליהוה אלהינו: על קדש המכונים · מקום מסגדינו: ונדרש המניאנים · וקבלות דברינו:

[1] Cr 13, f. 55b. [2] Cr 13, L 1 ומק״. [3] Cr 13, L 1 סדר وبعد ذلك يطوفو הקהל حول هجبع ثم بعده يبدا الامام יתהלל: [4] L 1 יהלל וגו״ אלה יקבל מנוכן מאה שנה: תנום יומה מאה שנה: [5] L 1, f. 1, a later addition.

כל ימי דורות וחליפותם · תמיד על רבותה: דו ממן בריאמה · על סדר בריאתה: לאוי עלינן אה דמע · עבדת מתנותה: דבתורה משימה · קדש ארהותה:

עוד נשוב ונהללך · בלבבים מנצירים: ונקום פני גדלך · בנפשים טהורים: ונדרש מה בו אבדילך · מן טובות איקרים: מה בתורה אסגלך · במלים אדירים:

כי אתה אלהינו · תמיד נרוממך: כל ימי חיינו · נעמד קדמך: ונפרש שתי ידינו · ונימר ברבות שמך: אסיר כל לחץ מעלינו · זהושיען מן נקמך:

אלהי אבותינו אתה · אברהם ויצחק ויעקב: אשר לון אהבתה · אה פרד אה יהוב: והקמת לון בריתה · אה קרוב אה יצוב: בעמלון ארתי ארתאתותה · ושם רצונך קרוב:

L 1, f. 1b בבל הימים תמיד · נרבי שמך עצומים: ונרוממך ונסיד · לית לך שני בארץ ובשמים: כי אתה אחד לבדך · וכל כלום לך מרומים: אהיה אשר אהיה השקף · ממעון קדשך מן השמים:

مخروج غيرة

אלהי אברהם בן תרח · דבא לאלון מורא: ואמר לו אל נורא · אל שדי אני: נום מן זידני · התהלך לפני: והוי תמים:

אלהי יצחק נצירה · דאתעקד[1] על המזבח באתרה: על קדש כל טברה · הר השכינה: ולמלאכים משכנה · וזכותו רביאנה: וממו קם שני לאמים:

אלהי מן לביש הזכות · וחלם חלמות: וראה סלם על קדש טברות · דו יעקב ישראל: ושלח לו האל · מלאכו פנואל: מן מעון השמים:

אלהי מן ערק · מן זנותה ופרק: בגדיו בידה מזק · והו באלה דבק: ומכל רע הו רחק · דו יוסף הצדיק: פתור החלמים:

אלהי נבי כל העולם · נביה רבה לעולם: יסידו לו כל העולם · כי הו משה המושיע: דלישראל הושיע · מיד פרעה הקשה: בסימנים רמים:

אלהי אהרן הכהן · אשר אמשח בשמן: ולבש אפוד וחשן · בבגדי הקדש: והברכות מפרש · והמצנפת לביש: האורים והתמים:

f. 2 אלהי מן מרו דרשו · לכהנה הגדלה יפרשו: ובגדי הנזר אלבשו · דו אלעזר מימנה · ושרת במשכנה · קדש כל מכונה: והוה איש תמים:

אלהי איתמר הפוקד · לבוש בגדי השרד: ואמן על ארון העד · ובמשכנה שרש: בבהנה אקדש · ובשופריו יקרש: ועל המזבחות קעמים:

אלהי מן קנה לאלה · והנור על פניו כלילה: ויקח רמח ודבק באלה · ולזנים דקר: והמגיפה מעל עמו עצר · וברית כהנה לו קטר: קיעם לעלם עלמים:

[1] L 1 דעתקד.

באהלין אה קהלה ישמרך · ובברכה יברכך: ובבריתו יוקרך · ואל הרצון יישיבך: וירחק כל דבבך · ויקרב מן יאהבך: ומאה שנה לוכון תמים:
ויקים לך מימרו · ומה אמר בספרו: בקדוש מה ביארו · ישראל יסני זרעו:
ויאמנך ממה תיראו · יפתח יהוה לך את אוצרו: הטוב את השמים:

אמן אהיה אשר אהיה:

[1]ארש אשבח שם יהוה · מלוך מכה ורומה: דרבותו עצומה · ולא ראש לקמאותו:
נרבי שמו הרב · ונודי לו על מעשיו הטב: בנציר הנפש והלבב · אולי נשוב ברתותו:
יתודי ויתרבי: שמו המתרבי: דו בכל עת מתרבי: ונסיד ביחדאותו:
שלמיו תמיד נתן · על הנבי הנאמן: דעל קשטה אתימן · ואתקבל שני לוחותו:
לעדת ישראל שלחהו · במופתים הוציאהו: וחקותיו לון צוהו · בקדש תורותו: f. 2b
מן הסנה מללו: ושלחו לקהלו: ועתה לך ואשלחך לו: מיד פרעה הציל אתו:
אמר לון אלהי אבותיכם · אהיה שלחני אליכם: במופתים מתריאמה · בפניכון עשותו:
המלאך אמר לאהרן בששי · קום לקראת אחיך משה: באמר לך העשה המושיע · תמהר לקראתו:
תלימה ולידה אתא: כמה אתת לה ארשותה: מן מר אלהותה: ותריך בחוריבה אצתמתו:
הא לו ראיתם · מה אתעשה בינם: כד הוו שניהם · וכל מנון מגלי לחברה חדותו:
ואתיצבו תריון בשמחו · ואגיד משה לאהרן אחו: דברי יהוה דשלחו · וילכו שניהם ואתו:
אל מצרימה ואעדו: זקיני עמה ועבדו: סימניה פניון אגידו: יתון בדבר על קשיטותו:
וכד ראו ושמעו · אימנו ושמחו: ולמרון הוה ישבחו · דפקידון בישועתו:
ובתר כן קמו · משה ואהרן תלימו: ואתו אל פרעה במקומו · וחרשיה היו סביבותו:
ואמרו לו כה אמר: אלהי כל הבשר: ישראל עמו שגר: עד יעבדו אלהותו:
ואמן אתה לשלח · מופתים דאשתלח: עליך אה סוכילה · לאל תוכל שאתו:

[1] In marg. ويكون نغمه علي وزن اوفع يوم الاربعه.

f. 3 וכד שמע פרעה זה המימר · למשה ולאהרן אמר: מי יהוה אשר · אשמע אמירותו:

לשלח עמה הדן: מן תשמישותי מכן: לא ידעתי מן מלך אהן: לא עמית צורתו:

אמרו לו לית לו גביה ולא צורה · דו מלך ולכלה ברא: ושומיה וארעה · כסא ממלכותו:

פרעה לזה אגיבם · ליכו לסבלותיכם: למה אתיכון שניכם · תפרידו את העם מעבדתו:

וזה הרשע אתגבר: ואמר זה המימר: מה חכם מה אתעתד בנסתר: מן מגויאתה למכותו:

וסימני מרן שרו · ובמצרים אתשרשרו: ועל פרעה אתגברו · ואבריו מנון ארתתו:

וכל אחד מנון הוה · ימצא נפשו צדבה: וידרש מן משה פצוה · אן ישינו בתפלותו:

ויימרו לו בחייך אתפלל: למרך מבגלל: זה המופת דנפל: לבי מן מעמיתו:

ומשה הוה ישמע מימרו · ויתפלל בעברו: ומן לחצו יפשרו · וינפש עקתו:

ועת יפשר הוה יתגבר · ואל רשעו יעזרו: ומה חכם בנפשו עד עבר · המשחית אל ביתו:

ובית עבדיו דאשתלה: עליון בחצי הלילה: והות בינם צעקה גדלה: כי כל בבוריון מתו:

וישראל היו באתריון · אכלים קרבניון: ומודים לאלהיון · על רב טבהתו:

f. 3b ראה אה חברי · הפרקן בין העברי והמצרי: זה הוה ברצון שרי · וזה הוה בלחץ ואתלתו:

עם זה היו שמחים: וקרבנה זבחים: ואכלים ושבעים: כל אחד כפי ריחותו:

ועם זה היו מנגיפים · ועני הקצף עליון מרחפים: ולבביון היו משרפים · וכום מרר שתו:

וישראל היו יצאים · ממצרים דגלים וצבאים: ונורות הרצון עליון מרחפים · מסמכים בחסד ורתו:

ועל ים סוף הוו עברים: וליהוה משירים: מן סימנים אשר היו מראים: על יד שליחותו:

ועל שפת ים סוף אתו · בשלם מן מרן ורתו: ופרעה יעמי בעמיתו · ויימר זה חיל יהוה ועצמותו:

ומשה יגיבו אל מימרו · אה מסכין אה פרעה: ראה להחרטמיך ומה דברו · ואתקשט מן הו קשיטותו:

ואתוריך המימר בינם: לא אוכל אני אפתרם: כל זה מן מרן אלהיכם:
ובגלל מי שמע תפלותו:

ואני מן מרי דרש · וארפע עיני אל מעון הקדש: אן לדבב אמן יגרש ·
ויקים לוכון בריתו:

בחילו ישמע צעקותך · וירפא למחצותך: ויסגי זרעך ופרותך · והברית
מנוכון לא יכרתו:

והדבב אשר עלינן יתגבר: עליו מרן יתגבר: ואנן מרן יסובר: ויתן לן
מרן רתותו:

f. 4 ויסיר מעליך הקצף · ורוחתה עליך תרחף: ושנאיך אמן יגדף · ברבות רבותו:

ויצילך מן אסור פנותה · ויוליכך ברצון אימנותה: ויצליח לך שבילותה ·
ויושיעך בישועתו:

ותעשה מועדיך בשמח: ותהי בהרגריזים מזדמה: והברכה עליו תשמע:
מפם מי יהיה כהנתו:

ובזה מועד חג המצות · תחג בו לקדש טברות: ותצלי עליו צלות · ותדרש
ישועתו:

שבעת ימים לא תאכלו עליו חמץ · ואת באלה מתקלין: והו לך אמן ילחץ ·
סדר דבבותו:

ויהיה תמיד מברך: עליך ועל ברך: ועל כל קהל סדרך: היליד מנוכון
ואבהתו:

וישמר יהוה חייכון · ויורך ביומיכון: ותהבה יקים לוכון · ותעזר לקדש טברותו:

ויקים לוכון מימרו · בקדש ספרו: בגלל מי דברו · משה שליחותו:

תנים יומה מן אלה: לוכון אה סגולה: וירפאך מכל חלה: ויקים לוכון
תורותו:

אמן אהיה אשר אהיה:

بيت مفرد نغم مسجع تاليف المرحوم غزال الامام هكهن هلوي
والد كاتبه رحمة الله عليه امين

f. 4b
הסכית ושמע ישראל · מלי אשר אנגדו:
צריך את למשמעו · ואן אתעתק חדדו:
במד במליו יתיטב · וריק מכל צדו:
יתפורר ויתחנט · הנבון לבדו:
אן עבר למדעו · יוסיפו מן חסדו:
כבן והן מה עבר · יסתירו ולא יגידו:
הלא הו חיינן · ואסו לן מה פקדו:
בתן בנלגיו · ונשים לן בו חדו:

ואכל מן טב פיריו · אשר באילניו אצתמדו: תמחות על תרחו · יפה למי ילכדו: ויגוז בטב מבוא · וכבן במלאת ידו: מכל אשר יצריך · ויקום לנפשו פרו: בפריון הפסח עליו · ופסח יהוה ולמדו: מעשה הקרבן · איש וביתו כנגדו: במצות ומרורים מיכלו · באפזון ובפחדו: שבעת ימים בשמח · חמץ ושאר לא יעבדו: וקדוש זה המועד · חתמת השבעה עבדו: בו תחגו להרגריזים · קדש כל מסגדו: ושמו לך אה ישראל · חג המצות מעמדו: בו מופת גדול · על יד משה אתעבדו: בדיל כל עם ישראל · אשר מרן אכבידו: ועת ראו ישועתו · פני מרן עקדו: ויראו העם את יהוה · ולא אתגרדו: ויאמנו ביהוה · ובמשה עבדו:

אהיה אשר אהיה:

עליו עוד בית לכתובו יסלח וגו"

תנים יומה מאה שנה · אה סדר אחינו: תתחנו תתחנו · ביומי מועדינו: מנון זה המועד · מברך על קהלינו: דו מועד חג המצות · נחג לקדש טברינו: הרגריזים בית אל · מקום מסגדינו: מאה שנה תעשו אתו · בשמח וששונו: ותשמע עליו הברכות · מפם רום כהנינו: | ותהי ברכה מתקבלה · בזכרון אלהינו: יברכך יהוה וישמרך · וישא מפניך כל גנו: אהיה אשר אהיה · ישקף עליך ממעונו: ויפתח יהוה לך את אוצרו · וישב עליך רצונו: ויכחשו איביך לך · ויסני לסנאינו: ותראו המשכן נציב · על קדש טברינו: יום בו הדבבים · יכפתו פנינו: ותסור ימי פנותה · קרוב מעלינו: ויקום לך מה אמר · בקדוש מכתבנו: וכן ישמר חייכם כלכם · כל אב דמכם ובנו: ויסלח למאתי הרבנים ולמאתי הכהנים ולמאתי כל קהל ישראל · הסגודים לקדש טברינו: ועל חסול זה נימר · ונימר בשפתינו: ברוך אתה בחסדך · ברחמיך עני שיאלינו: ברוך שמך בפיאנו · ובפי כל קהלינו: ובספרך הגדול נלמד · כל ימי חיינו:

f. 5

جوابه יתברך אלה وتمامه وبعده ברכו הכבירה ويعاد יתברך ונברך الدي في داخل العاده ואלהי אברהם לך נברך ויימר אז ישר ويلبو العاد ושבחו אז ישר להישר:

עליו עוד שירה על מועדי תשתמע שירות שמות הר גריזים מן מימר כתובה[1] ירצי וגו"

אציתו אה צמידים · מן אבות וילידים: למשמע מלים חסידים · בזכרון דמע הקדקדים:

[1] I. e. سلامه ابن غزال: L 1, f. 75, a later addition.

אתר דלית לו דמות · דו קדש המקומות: לו שלשה עשר שמות · בקשט מתיסדים:

[1]חרדה הר הקדים · כי אלהי קדים: אסגלה מן ימי קדים · בשבעה ׳עדים:

והשני בית אל אשתמע · כי קדשיו רמה: וזכאי עלמה · אליו מתנגדים:

והשלישי בית אלהים · כי מלאכי אלהים: עליו בכל עת משרוים · ובו עלים וירדים:

והרביעי שער השמים · דו אוצר הרחמים: והעלות והשלמים · עליו היו עבדים:

והחמישי שמו לוזה · כי מאוריו לזה: וכל מן לו חזה · ימצא נורו מוקדים:

והששי הר הנחלה · ואתקרי בית אלה: וטור וקדש וסגולה · אושם בזה הסודים:

והשביעי שמו מקדש · דו על ההרים מתקדש: כי מן הבריה אתקדש · וישראל בקדשיו סהדים:

והשמיני הרגריזים · כי עליו מתכרזים: הברכות דבון רזים · בהשמות נכבדים:

והתשעי הר הטוב · בו ימצא הקהל כל טוב: כמה בתורה פניך כתוב · יגלה למן לה סגדים:

והעשירי שמו המבחר · כי אלה בחר · ואשתמע שמו שער · להרחמים והחסידים:

ואחד עשר אחד ההרים · דאתנגדו עליו תרים · אחד אב הגברים · ואחד הילידים:

והשנים עשר גבעת עולם · כי הו קדש ורם: על ההרים וגם · קדשיו כבדים:

והשלש עשר יהוה יראה · אלהים בו נראה: למן היה רעי · הצאן העקודים:

נשול מרן ואדונן · לימי אבינן יעזרנן: ויגלי משכנו לנן · על דמע המסגדים:

וישוב עלינו הברכה · הוה הכהן יברכה: דהות בו מסתמכה · בשם נכבד הנכבדים:

שלש פעמים בכל שתה · תשתמע עליו ברכתה: מפם ארכון בית כהנתה · דמלאת לו הידים:

והשיב מרי רצונך · ואגלי לנו משכנך: בקדוש אלפנך · אה עבוד העובדים:

ועבד לן רתותה · ושים לנו פצותה: בקדוש ארהותה · ודמע הקדקדים:

תנים יומה תנים · אה העם המזדמנים: מן אבות ובנים · דבזה אתר עקרים:

וזפא ששת ימים תאכל מצות וקרנא שלשה:

[1] The stanzas are numbered 1–13 in the margin.

[1]كام سطر في שבוע חג המצות · من تاليف العم المكرم
المفخم הכהين عمران ادام וגו"

ומאה שנה תעשו אתו · ואתון בשמחיכם: ביומי אדונן עבד חנו[נה] · גדול נשיאיכם: יהוה ישמר חייו · וישים לו תקומה: וישימו תמיד בחסד · ובזהו ובשמח: וישמר חייו וחיי בניו · ויסגי לו ניאמ[ה]: וכן ישמר חייכם כלכם · סהבה ואלימה: ויסגי מספריכון · ותמלי הארץ מכם: ויבד סדר דבביכון · ויטשם יהוה: ולאוי עליכון אה קהלה · אה מן אנה כלכם: תנצירו לפני יהוה · ומלתם את ערלת לבביכם: ואמרו אדני יהוה · אה ארון התקומה: קבל צלותן ובעותן · ושים לנו רחמה: אדני ברב רחמיך · קהלך ידרשו תברכם: והצילנו מן פנותה · וטהרנו מכל טמה: והקים לנו רצונך · בהרגריזים גבעת עלמה: בעמל זכאיך ונביאך · ובקדוש התורה התמימה:

[1] Cr 20, p. 2, a later addition.

THE PENTECOST SERIES.

בשם יהוה · דבקן ברחמיך:[1]

צלות השבת הראש דמן שבע השבתות שריו הצלות בריך אלהנו علي الامام
ויהוה אלה הקטנה علي الجماعه وبعد ختامه يقرا الامام כי בשם ويختموها
الجماعه ويسجدو في بدو בראשית وصور קצי הבריה ויתמר דראן קעמנן מן
שנתן ומרקה עבודה דעלמה מן ישום רביאנך וישתבח:

ישתבח לעלם יהוה הגדול האחד: יהוה אלהינו יהוה אחד:
בגדלו זעק לבוראיו · ואתו כלם שמועים: יסידו ביכלות עבודון · אן לית
אלה אלא הו · ויטע יהוה אלהים:

וישרו הזקינים אלקטף وهو שבת וקציר והים ושבעות:
ויטע יהוה אלהים גן בעדן וגו״

L21, f. 3ᵇ

ויתמר תורה צוה לנו وتمامه ויתהלל وتمامه ויתמר דראן חיול הוא חילה
דכן ארכן ומרקה עבודה דעלמה תסתגד ותשתבח וישתבח:

פני כל ראישון: בגדלו עמה לחץ עמו · ומן אד מצראי נפשון: ופקדון
במספר שבע שבתות · על יד משה אישון: תספרו יתון מאה שנה · ואיביכון
יכחשון:

וירוח יהוה לכם: כמה ארוח לאבותיכם: יהוה ילחם לכם: ואתם
תחרישון:

רב אלה وتمامه

f. 4

ויתמר דראן מהימנה ממנה וכי בשם וישרו אלקטף:
ובני ישראל פרו וישרצו וגו״

f. 6

ויתמר תורה צוה לנו وتمامه ויתהלל وتمامه ויתמר דראן הא יום
קדיש ומקדש ומרקה אתתו חדה ويشتبح

בגדלו הציל אבהתן · במופתים ממצרים: ואנגדם אל ים סוף · ועברו בו
באיקרים: על יד הנביא הנאמן · דמע הספרים:

[1] L21, f. 1ᵇ.

הוא משה אשר ידעהו: ולמציל ישראל שלחהו: ויושיע יהוה ביום ההוא: את ישראל מיד מצרים:

רב אלה وتمامه

f. 6b ויתמר כי בשם וישרו הזקינים אלקטף:

וכל קרבן מנחותיך במלח תמלח וגו׳׳

f. 7 ויתמר דראן ברוך אתה יהוה الذي ينقرا ليلة السبت ومرقه אלהי האלהים וישתבח:

דרבותה אתרבת: ביאר וספרתם לכם · ממחרת השבת: מיום הביאכם את עמר התנופה וגו׳׳

f. 7b תורה צוה לנו وتمامه ויתהלל ויתמר דראן לית בכל יומיה ומרקה אתהו עבודן וישתבח:

בגדלו זכר בריתו · ועמה לחץ עמו: ועשה מבגללון · מופתים רמו: וקטל בכורי מצראי · והצילון מן רצמו:

על יד הנבי הדמע: דאשיר על הים בקולות עצומה: יהוה גבור במלחמה: יהוה שמו:

רב אלה وتمامه

וכי בשם وتمامه וישרו הזקינים אלקטף:

ויכהן אלעזר ואיתמר וגו׳׳

f. 8b ויתמר יתהלל وتمامه ודראן יתברך ויתקדש ומרקה אלהים יתברך ויתקדש וישתבח ودعه لم نعلم مولفه

אלהי כל אל: ביאר וידבר יהוה אל משה לאמר: צוי את בני ישראל:

עורן כן ישתבח מן מימר כתובה יסלח לו חובה:

בגדלו הצילך אה ישראל · ובמופתים לך גאל: ואפרש לך שבע שבתות · דבון מרך האל: | גלא רבותו באותות · על הנבי הסגיל: f. 9

הוא משה הכוכב המאור: דביאר בספרו הטהור: וידבר יהוה אל משה לאמר: צוי את בני ישראל: ואמרת אליהם את קרבני וגו׳׳

תורה צוה לנו وتمامه ויתהלל ויתמר דראן חילה רמה ויקירה ומרקה אלהים רחמנה نغم رهاوي וישתבח

f. 9b בגדלו הציל אבהתן ממצרים · במופתים ששה וחמש: ואנגדון אל ים סוף · ומימיו לון אקרש: על יד הנביא הנאמן · דלערפלה נגש:

הוא משה נביה דעלמה: דעבר עמו בימה וצאו מנה בשלמה: ואשירו מי כמוך באילים יהוה: מי כמוך נאדרי בקדש:

רב אלה وتمامه

וכי בשם יהוה אקרא وتمامه וישרו הזקינים אלקטף:
ובחוף הים: באו ורשו את הארץ וגו״

f. 10 وان حكم اول سبت في الخماسين اخر سبت في الشهر يقال פנים בפנים לא עליתם בהר לאמר ويقرو الاربع سور وبعدهم يقال וישמע יהוה את קול واذا كان في خامس في الشهر يحكم اول سبت في الخماسين يحكم رابع سبت في الشهر ثم يتقرو العشر كلمات فيقال ועד ים הערבה ים המלח · ועשה חסד לאלפים וגו״

f. 11b قرايه تمامه وبعده תורה وتمامه واذا حكم اخر سبت في الشهر يقال נברך יתה وبعده יתהלל תקיל ובריך אלהנו תקיל ויהוה אלה كجاري العاده في السبوت وبعده يقال فاتحه وكيمي من تاليف الشيخ ابو مرجان (?) رحمة וגו״ . . . اولاً يقال

כימי השמים על הארץ · עוד כימי אבות ובנים: כל ימי דורות וחליפותם · עוד נשוב ונהללך: כי אתה אלהינו ואלהי אבותינו · בכל הימים:

ويقال الفاتحه

f. 12 אלהי מן שרא במישרי[1] ממרי · ונשיא אלהים אתקרי: דו אברהם העברי · ארש תלתי זכאי העולם:

אלהי מן מרו דרשו · עלה על בית מקדשו: והו מזה לא מנע נפשו · ואתעקד על הקיצם:

אלהי זכאה צא מבית אבהתו · ובא אל מקום יהוה וביתו: ויקח מאבניו וישם מראשיתו · וישכב במקום ההוא ויחלם:

אלהי בר פרותה · אשר הלך בשביל קשיטותה: וערק מן זנותה · ולעובד ביש לא קדם:

אלהי נבר גביר ונשיא · אנש לא כמו בכל אנשי: דו נביה רבה משה · בן יוכבד ועמרם:

אלהי אקר הכהנה וארשה · אשר בשמן המשחה אמשח: ובגדי הקדש לאבשה · וברך וקדיש כל עם:

אלהי אלעזר ואיתמר · ופינחס דלזנים דקר: והנגף מעל עמו עצר · וסב אגרה כהנת עולם:

[1] L21 div. במי שרי.

באהלין דאזכרו · אדרש הממן בישרו: הן יתן לך כל איקרו · וירוֹת לך מכל ארצם:

ועליך בחסדו ישע · ויקים לך ברכת התורה הקדושה: יברכך יאיר ישא · וישם לך שלם:

אמן אהיה אשר אהיה:

f. 12b אה ישראל רוממו · ועל משה שלמו:

הנביא אשר הציל אבותיכם · מידי דבביכם: ופדה אתכם · במופתים רמו:

מיד פרעה זידנה · בפליאן וסימנה: ואכלו קרבנה · על חקותיו דאוקמו:

והוציון ביד רמה · והדבב לון עמה: ועברון בימה · וצאו מנה בשלמו:

והכה דבביון · והמיתו[ן] פניון: ואלהים הושיעון · בישועתו ועצמו:

והוליכון בששי · בימה ביבשי: שם שבח משה · וקולו בתשבחן ארימו:

עזי וזמרתי · אלהי אבותי: צור ישועתי · יהוה גבור במלחמה יהוה שמו:

לשמו הללו · אשר בגדלו: מרכבת פרעה וחילו · תהומות יכסימו:

ברכבו ובפרשיו · ומבחר שלישיו: וסיעת אנשיו · ירדו במצלות כמו:

אבן בימינך · וברב גאונך: תשלח חרונך · יאכלמו:

f. 13 [1]בקש ברב עזך · ושלטן ראזך: וברוח רגזך · המים ניערמו:

נצבו כמו נד נאזלים · והמצרים מתו נוזילים: ובתוכו צללים · כעופרת במימו:

מי כמוך באיליה · נאדרי בקדשיה: נורא תהלת עשה פליה · נטית ימינך תבלעמו:

שמעו עמים זה המאום · ודחלו כל היקום: אז נבהלו אלופי אדום · חילי מואב יאחזמו:

רעד נמגו · כל יושבי כנען ונדכו: אימה ופחד השינו · ובגדול זרועך ידמו:

כאבן עד יעבר עמך יהוה · בזרוע נטויה ביד רמה: על יד קטף כל נשמה · תביאמו ותטעמו:

בהר נחלתך · מכון לשכינותך[2]: אתר קדישותך · שער השמים מקומו:

יתחיל ויכבד שמך · אה עשה כל רוממו: אהיה אשר אהיה:

עורן כן לו עוד ירחמו יהוה:

צלותה ושלמותה · על משה בן עמרם: אשר אשיר על הים · ואמר בקול רם: עזי וזמרתי · יהוה אל קעים: מי כמוך באילים יהוה · חי לעולם לא f. 13b תתם[3]: | נורא תהלת עשה פליה · תתברך ותתעצם: בהר נחלתך מכון · לשבתך הושם: פעלת יהוה מקדש · מקום גבעת עולם: יהוה כוננו ידך · יהוה ימלך עולם: ובני ישראל הלכו · ביבשה בתוך הים: ותקח מרים הנביאה · עליה

[1] O4, f. 35, begins here. [2] O4 לשבתך. [3] L21 יתם.

השלם: את התף ותצאנה · כל הנשים אחריה וגם: בתפים ובמחלות · ותען להם מרים: שירו ליהוה כי גוי גאה · סוס ורכבו רמה בים:

אהיה אשר אהיה:

מברך על זימונה · זה היום הקדוש: דמן השבתות · השבת הראש: ובתר מדכר תרחם[1] · עבדכון קמיכון דרוש: ותתנטר סיעתה · ותתרחק מכל מרטוש: ותתמלי בברכת · היורא והמלקוש:

אמן אהיה אשר אהיה:

ברוך אתה בחסדך · ברחמיך עני שיאלינו: ברוך שמך בפיאנו ובפי כל קהלינו: ובספרך הגדול נלמד · כל ימי חיינו:

جوابه من الجماعه

יתברך אלה ולית כותה · רבותה לה . . . וברוך אלהינו ישר ושביך טבן וברוך שמו לעולם:

נברך علي هدا الترتيب والله اعلم

נברך ונהלל ונגדל ונצעק وتمامه[2]

f. 14 ויתמר אלהי אברהם לך נברך וגדול אלה אשר وتمامه ויושיע יהוה وتمامه ואז ישר وتمامه וראשה وتمامه וגדול אשר ונרבי אכתבה وتمامه ויתמר נשוי כהלן كلها וקדישה المناط الدى تحكم اما الكبيره اما الزغيره ובנצירו العاده وبعده يقول الامام שבחו العاده وهي قديمه لم نعلم مولفه رحمة וגו″

שבחו ורוממו ואמרו תשבחן ורבואן לאלה אלהיה התמיד עד לעלם:

כהלן צבעין בנצירות הלב ליחידאי באלהותה וממן עד לעלם:

f. 14b יהוה הוא האלהים · יחידאי ממנה קמאה קעימה דקדם באלהותה: י″ה″ה″ דברא עלמה ביחידאותה: י″ה″ה″ דמקמי עלמה ומבתרה: י″ה″ה″ דברך אהן יומה שביעה וקדש יתה: י″ה″ה″ אלהי הרוחות: י″ה″ה″ דשלח אדונן משה נבי כל הדורות: י″ה″ה″ דפקדן על ידו אן נספר שבע שבתות תמימות:

תלו ידיכון ואמרו *תשבחן ורבואן לאלה אלהיה התמיד עד לעלם[3]:

*ישתבח אלהים לית אלה אלא אחד · קעים הוא עד לעלם · וקני שומיה וארעה[4]:

לרבה דממן באלהותה: לחיולה דלית דמותה[5]: לטבה דטובה אמנותה: לטבה דמיטב עד לעלם: לשמעוין דכל צבעתה: לקבלין לכל בעותה: לעבוד

[1] O4 (a late leaf) המחו. [2] Seventeen headings. [3] L21 om.
[4] O4 om. [5] O4 סוף לר″.

סימניה ופליאתה: לחכום כסיאתה וגליאתה: לרחמנה דלית סוף לרחמותה[1]: לנצעיו כל קרביה וממן עד לעלם:

תלו ידיכון ואמרו:

ישתבח אלהים וגו״

f. 15 תלת בריזאן משמון התלתה · אלהי אברהם · ואלהי יצחק ואלהי יעקב · ואלהי יוסף · ואלהי *נביה רבה[2] משה ישמע קלין דצבעתכון:

בצדקתו אלה רחמן ורתאה:

אלהי אהרן ואלעזר ואיתמר ופינחס · הכהנים הקדושים המשחים בעמלם ישקף ברחמיו[3] עליכון:

אמן אהיה אשר אהיה:

וידיק עליכון ממעון קדשו מן שומיה · וירוח לשתיקיכון · וכן לממלליכון · ויתלי דיניה ורגזה מעליכון · ומעל כל קהליכון:

א״ א״ א״ א״

ויפרק ניר ברזלה אמן מעל צואריכון הך דפרק לאבהתכון מן ארע מצרים · כן יפרקנוכון כותון מן אדי דבביכון ומן אדי סנאיכון:

א״ א״ א״ א״

ויחלף אלה עליכון חליפה טבה · ויפקנוכון אלה · מן לחצה לרוח ומן חכפנה לסיבה · ומן עמלה בישה לעמלה טבה · ומן סבתה לדכיותה · ומן חוביה לנזיראתה ומן קללתה לברכאתה · ומן חשך פנותה לנור אימנותה:

א״ א״ א״ א״

ויכבי אלהנו · כל חשב ביש: וכל חשבה בישה · דקעמה קמיכון: ויפדי אלהנו · יתכון מן דבביכון: ויכפת גבריה · המתנברים עליכון: וישא כל קצף · וכל נגף מעליכון: ומעל כל קהליכון · וירבי לטפליכון: ויוקר לסהביכון וירחק לדבביכון: ויקרב רחמיכון · ויאמן יראתיכון: | ויחדש שמחותיכון · f. 15b ויתן ברכאתו בבתיכון: ובבל משלח ידיכון · ישב אלהן אמן: יומי הרצון אליכון · וכבן ישמר חייכון: וחיי סדר קהליכון · ויפשר דלחיציכון: וינפש לרצמיכון · וירוח לכל מתלתיכון: *וישקף ברחמיו וחסדו עליכון[4]:

א״ א״ א״ א״

וישם אלהנו זה השבת · אשר הו השבת הראש: דמן שבע השבתות · והו שבעה יומים: מן חמשיתי יומיה · דצונו יהוה אלהינו: הן נספר אתם · יהיה זה השבת: וככן החדש השני · דאתי לילת الفلانية: ישימו יהוה בריך · ומברך עליכון: ויסלח אמן לחוביכון · ולחטאיכון: ולאשמיכון ·

[1] O4 לרחמנה. [2] O4 ארונן. [3] O4 ins. וחסדיו. [4] L21 om.

ולפשעיכון: ויקפל ענן חשכה · ולחצה דפרס עלויכון: ויחלפנה ברוח ובנפוש ובשרך ובשלום:

א" א" א" א"

ויפתח תריח שומיה לקלין לבעואתכון · וינהר לוכון בעמל דמוכי מערת המכפלה אברהם ויצחק ויעקב · ארשי זכאי העולם:

א" א" א" א"

ובזכות יוסף פתורה דחלמה · ובצלות משה · נביה דעלמה · ישיב אלהנו · עלינן ועליכון מן ברכת כהניה אהרן ואלעזר ואיתמר ופינחס:

א" א" א" א"

*בהם כן ירתי חייכם יהוה[1]:

جوابه יהוה יהוה אל רחום וחנון סלח לעמך ישראל הסגודים להרגריזים אשר פדית יהוה אין כיהוה אלהינו:

f. 16 ויתמר הא איקר רב איקרה ומרקה אתהו יהוה פעל כל עלמה
ואחד הו יהוה הנכבד וישתבח לא נדע בעלה:

טובך תקריב בו קרבן תשבחתה · לתמיד לבדו: אולי יקבל ממך כל צלו וכל בעותה · וישם לך כל עת טובו וחסדו: ויחני יתך באהלין שבתותה · בעמל מי אור פניו יקרו:

הוא משה נביה דעלמה: דאנגד עמו לימה וצאו מנה בשלמה: ויאמנו ביהוה: ובמשה עבדו:

רב אלה وتمامه

וכי בשם وتمامه ויתרבי כלה וקטף הזכאים وفي ختامه יצאו המכתבים · וילבו כי בשם ושוב מחרון אפך ויחנו אל הטבעת פי לך נביע וילבו כי בשם ושמע ישראל והמקרא על המכתבים נטה את ידך وهي هذه كما هو مكتوب قدامك

ויאמר יהוה אל משה · נטה את ידך על הים וגו"

f. 16b ויתמר מן אדיק עלינן מרן المناط ובעמל תלתי שלמיה[2] وبعده אתהו דברך עלמה المناط وبعده السجدات ان كان اخر سبت هكذا كما هو مرسوم قدامك وان كان حكم خامس يقال السجدات العادة حكم العادة والله اعلم

כי גדול יהוה מכל האלהים[3] . . . ברוך יהוה · אדני יהוה אן ראית ברב גדל חסדך זכור לנו תפלות אדו[נ]ן משה נביך אשר אמר פני גדלך · שוב מחרון

f. 17 אפך . . . נשבעת להם בך: | בריך מן דאמר שבע שבתות תמימות · תהיינה

[1] L21 om. [2] The rest is not in O4. [3] As above, p. 66.

עד ממחרת השבת השביעי תספרו חמשים יום והקריבו מנחה חדשה ליהוה:

الثانيه לא נחדל ולא נבטל מן מימר כל ימי חיינו והבו גדל . . . ברב גדל חסדך · מרי בעמל הנבי הצדיק הנאמן משה עבדך ובכהנת שמשי משכן קדשך אהרן ואלעזר ואיתמר ופינחס · ובזכרון הצדיקים אברהם ויצחק ויעקב · בעמלם סלח נא לעון העם הזה . . . את כל הארץ:

f. 17b الثالثه ועל חתמת נקריב קרבנך תשבחן במימר כל ימי חיינו . . . | חסדך זכור לנו תפלות אדונן משה נביך אשר אמר פני גדלך אל תשחית עמך . . . ואל חטאתו אמן אמן אהיה מרי אתרחם ואתנחם הך די אמנותך אה אדני יהוה:

יהוה אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד · אהיה אשר אהיה وتمامه

وبعد ما يعملو الجلاله יימר הכהן מרן יקבל צלואתכון וגו״

וישם אלהנו זה השבת[1] . . . ומברך עליכון ולכל קהליכון ושביכון ומועדיכון טבין מן אלה:

f. 18 وبعده يقال | יתהלל אלהים אין אלה אלא אחד וגו״ ويقال اتى من تاليف سيدنا فينحس رضي وגו״

אתי בשלם מועדה · לא משתרי חג הקציר: דכרנה דממן לעלם · חתמת חמשיתי יומיה:

תנים יומה * מאה שנה[2] · לוכון העדה האלה: אלה תעשו כל שנה במלא · ושמרת ועשית את החקים האלה:

ويقال عليه زفه دلك الزفه

וזכרת כי עבד ההית בארץ מצרים · ושמרת ועשית את החקים האלה:

ويتمم كرزنه تلاته فوق وتحت

ולעלם תסתגד ולעלם תשתבח ותתחסל הצלות בטוב:

الله لا يقطع عوايد يشرال امين

f. 18b בשם יהוה:

צלות השבת הזוכיר צהרים שריו הצלות כארזין ואמרים ועל פתח רחמיך וכי בשם וקצי הבריה والقطف كما هو مرسوم قدامك

דן ידין עמו וגו״

יתהלל אלהינו יהוה אל רחום וחנון[3]:

[1] As above, p. 289. [2] On p. 293 מן אלה. [3] Interspersed in the reading.

f. 20[b] ויתמר תורה ויתהלל תקיل ובריך אלהנו ויהוה אלה كجاري العادة في السبوت الظهر وبعدهم יתמר כימי מן מימר אדונן הכהן הגדול אלעזר הרצון עליו לעולם امين

אלהי אברהם בן תרח · מכל טמא יטהרך: אלהי יצחק בן שרה · מכל רע יפשרך: אלהי יעקב נדורה · יקבל ממך נדרך: אלהי יוסף פתורה · אל רצון יעזרך: אלהי משה דלנביים מאורה · נביאך וספרך: אלהי אהרן ובניו מקטירי הקטרה · יעלי בחסדו אתרך: ויאמנך ממה תיראה · אתה וכל סדרך: ויקים לך ברכת התורה · יברכך יהוה וישמרך:

אמן אהיה אשר אהיה:

יתרבי שם מרן · ראש כל ראישון: דראה לחץ עבראי · ומן מצרים נפשון: והוליכון בעמודים · ואל ים סוף הגישון: ואתפלגו שלש · פלגים על מפרשון: פלג אחד דחל על מצרים · ורכבון ופרשון: אמר לון משה אל תיראו התיצבו · וראו נלאת מעשון: ופלג אחד הוה · לעזרות מצרים מדרשון: f. 21 אמר לון לא תוסיפון לראותם · ולהם תירשון: | ופלג אחד אמר · נגש אליון ונחלשון: אמר לון יהוה ילחם לכם · ואתם תחרישון:

אמן אהיה אשר אהיה:

עליו עוד בית מן מימר הזקן אברהם הקבצי
עליו הרחמים תרצי امين

שביכון טבין מן אלה · מן דאכה אזדמנו: תזדמנו אמן · בקדוש משכנו: וישכנכם בטח · ולא תיראו גנו: ויסיר יומי פנותה · ויניר ברצונו: ותעשו כל שבת וכל מועד · בטובות לא ימנו: ומאה שנה תעשו · לדן יומה ותספרנו: יומי השבעות · בשמח ושדכנו: וכן ישמר חייכם כלכם · כל אב דמכם ובנו: וירחם מאתיכון · הסגודים לקדש טברינו: ונחתם זה המימר · ונימר בשפתינו: ברוך אתה בחסדך · ברחמיך עני שיאלינו: ברוך שמך בפיאנו · ובפי כל קהלינו: ובספרך הגדול נלמד · כל ימי חיינו:

ויתמר יתברך אלה ולית כותה · ובעדה נברך והמוסף בה זה:
נברך ונהלל ונגדל ונרומם وتمامه
ויברך אלהים את יום השביעי وتمامه[1]

f. 21[b] ואלהי אברהם לך נברך ואז ישר ויחנו אל הטבעת בשני מכתבים וילבו יהוה יהוה גבור במלחמה ושבחו العادة ובית דראן العادة ופצל מן יתרבי وقطف للحلقة وهو هذه
ויברך אלהים את יום השביעי וגו״

[1] Ten headings.

f. 23 יהוה אלה רחמן ורתאה · סלח לעמך ישראל דפרקת יהוה בריך אלהנו משבח אלהים לית אלה אלא אחד ל״ א״ א״ א״

ישר קדישה יקירה דאפרשת לן[1] . . . אלהן רחמן ורתאה:

אה רבה מנך אנן בעים[2] . . . וברוך שמו לעולם:

ויתמר אהנו כתבה רבה דכל זכותה الي اخرة וילבו קבלו فصلين وبعدة כי בשם ושמע ישראל وبعدة يقرو علي السبت . כי בשם ודבר אל אהרן والسجدات

الاولة ברוך מן דאמר שבע שבתות . . . חדשה ליהוה:

التانية יפתח יהוה לך . . . מעשה ידך:

f. 24 التالتة ויהוה הוא ההלך . . . | ולא תחת · ויכחשו איביך לך ואתה על במתם תדרך:

ויתמר الجلالة יתהלל אלהינו ויהוה אל רחום וחנון ומרן יקבל צלואתכון ויתהלל אלהים אין אלה אלא אחד וגו״ ويقال تلات بيوت مرقة المناط كجاري العادة وبعد تمامهم يقرو النوبة وبعد تمام النوبة يقال الشيرات المناط كجاري العادة وبعدة אתי[3]:

ويقول الامام ישרו אה צלאים ואה קראים وتمامة וברוך אתה وتمامة

الله لا يقطع ليشرال عادة امين

[1] As above, p. 11, the first קדישה without the later addition. [2] As above, p. 12, in the later form. [3] As above, p. 291.

בשם יהוה הגדול:

f. 24b צלות השבת השני דמן שבע השבתות · שריו הצלות בריך אלהנו ויהוה אלה הקטנה וכי בשם וקצי הבריה والقطف كما تقدم من غير הים ويزاد عوضه מרה في صورة المناط الدي تنقرا في القطف وفي الرابع كما يصلو אלה מסעי يقال فيه ויעברו בתוך הים המדברה ويقال ויחנו במרה وترتيب الصلاه جميعه كما تقدم ويقال علي كل سفر בית דרן وبيت مرقه وهم دكرهم مسطر قدامك علي ويتع:

קעמנן מן שנתן ומרקה עבודה דעלמה מן ישום רביאנך וישתבח
المتقدم دكره
בגדלו זעק לבוראיו וגו׳[1]

על ספר השני דראן חיול הו חילה ومرقه עבודה דעלמה תסתגד ותשתבח ويشتبح

בגדלו יאמנך ממה תירא · ולדרכיו הקדושה לך ישור: ויחני יתך באהלין f. 25 השבתות · ושמו יהי לך מגן ושור: | בעמל שליח נאמן צדיק · דשמו מן שם מרו קשור:

הוא משה דכל איקר דלא סוף: דאנגד עמו מן ימה אל שלמה דלא חלוף:
ויסע משה את ישראל מים סוף: ויוציאו אל מדבר שור:

רב אלה وتمامه

ויתמר בית דראן מימנה ממנה ובעדה القطف قطف السفر التاني ويقرو الصور حين يصلو فيه פעלת יהוה מקדש יהוה כוננו ידך יהוה ימלך עולם ועד · يقال بعده שירו ליהוה כי גוי גאה סוס ורכבו רמה בים ثم يقرو السوره وبعد تمام يقال אדני יהוה רפאן מכל חלי הוא אשר דבר יהוה שבתון שבת ويختمو قطف السفر التاني ويقال علي ختامه תורה צוה לנו ويتمر דראן הא يوم קדיש ומקדש ומרקה אתהו חדה וישתבח:

רחום הרחמים: בגדלו הציל אבהתן ממצרים · במופתים רמים: ופקדון במספר שבע שבתות · גלגיון עצומים: על יד משה בן עמרם · הנביא הנאמן התמים:

הוא משה דמע כל הבשר: דאנגד עמו אל מרתה באיקר: וילכו דרך שלשת ימים במדבר · ולא מצאו מים:

[1] As above, p. 284.

f. 25[b] ויקטפו السفر التالت وعلي ختامه يقال תורה ודראן לית בכל יומיה ומרקה אתהו עבודן וישתבח:

בגדלו יאמנך ממה תירא · וישימך ככוכבי השמים: ויחני יתך באהלין השבתות · ויבד מפניך סדר הטלוים: בעמל השליח הצדיק · בן עמרם התמים:

בעמלו ישים דרכיך מליץ: וכל ממך יהי מועץ: במי ביאר ויריאהו יהוה עץ: וישליכהו אל המים:

רב אלה وتمامه

ויקטפו السفر الرابع وعلي ختامه يقال תורה ודראן חילה רמה ויקירה פקד ומרקה אלהים רחמנה نغم رهاوي يعرفو الزقينيم ويشتبح وهي هده كما ياتي قدامك صح

*ولما يصلو في السفر الرابع צוי את בני ישראל يقفو عليه ويقال دران יתברך ויתקדש ومرقه אלהים יתברך ויתקדש וישתבח كما ياتي سابقاً في عادت اول سبت[1]

המרוח המושיע · בגדלו יאמנך ממה תירא · וישם ענני רחמיו עליך פרושי: ויחני יתך באהלין השבתות דגלגיון יתרה · בעמל מי קבל שני קרשי: ועל חתמת יצליח לך כל דרך: בקדוש מי שמו רחום וחנון ארך: אפים אמר אם שמע תשמע לקול יהוה אלהיך: והישר בעיניו תעשה:

רב אלה وتمامه

عليه يضاً يشتبح تاليف العم المرحوم الشيخ مسلم الدنفي رحمة ונו׳׳

f. 26 בגדלו יאמנך ממה תירא · ועל כנפי הרתו ישאך: ויחני יתך באהלין השבתות דגלגיון יתרה · דבון תתרברב שמחך: בעמל שמש עלמה ומאורה · דעל ידו ממצרים הוצאך:

הוא משה נביך ופלליך: בעמלו יקים מה כתב בתורה בגלליך: והיא כל המחלה אשר שמתי במצרים לא אשים עליך: כי אני יהוה רפאך:

רב אלה وتمامه

ויקטפו السفر الخامس وعلي ختامه يقال תורה וברוך אלהנו ויהוה אלה كجاري عادت اول سبت وبعد ختامه يقال كيمي من تاليف الجد المرحوم العلامه البحر الزاخر الفها التقه عبد الله ابن سلامه هكهن هلوي يرحمه ונו׳׳

אלהי אברהם בן תרח · יפתח באפיך טב תרח: ויאמנך ממה תירא · ומכל רע יגאלך:

[1] In the margin.

אלהי יצחק בן שרי · הברכה בביתך תשרי: ותרבי אמן ותפרי · ולעמל טוב ישכילך:

אלהי יעקב נדורה · אשר דמך באתרה: יותירך מן איקרה · ויוסיף בגדלך:

אלהי יוסף בן רחל · ילבישך מן רצונו כליל: ויסקף אתרך בתליל · ועל כל אויב ימשילך:

אלהי בן עמרם ויוכבד · יוסיפך מכל טוב וחסד · ותרום אמן ותכבד · ויעני לשיאלך:

f. 26b אלהי אהרן הכהן · מן אוצר טובו לך יתן: וברתותו עליך יחן · וירחמך ויחמלך:

אלהי אלעזר ואיתמר ופינחס · ברחמיו עליך יחס: וטלל רתותו עליך ירסס: ויאזן לפללך:

ויקבל ברחמיו פללך · ויקם מה כתב בתורה קבלך: והנה אנכי עמך · ושמרתיך בכל אשר תלך:

אמן אהיה אשר אהיה:

מודאה לאלה אשר · הציל עמו ישראל באיקר: מיד מי כפר · זבן בריתו זכרו:

על יד נבי כל הדורות · דגלא על ידו משפטות וחקות: מנון מספר שבע שבתות תמימות · כל שבוע על מספרו:

ומספר מה אשתוֹי · בזה העת ירבי: והממלל המתרבי · מה בא על לבי מדכרו:

וכלולו צא ישראל באיקר דלא סוף · ברתות מרו קשור: ויסע משה את ישראל מים סוף · ויוציאו אל מדבר שור: וילכו דרך שלשת ימים עד שרו:

אנה דרג נביתה אגלת · ובנהיר הכללת: ומזה אחלת · לקבול פקודיו וגזרו:

במשרית ולא מצאו מים · והוו כהלון בין ידי מרון קעמים: ונשא משה פניו אל השמים · וצעק קמי מרו:

f. 27 ואגלא סוד המטה · לפני שבטי: ישראל פרוטי · התלנות דכתירו:

ובן השליך הנביא התמים · המטה דקעמים: המתקו המים · שם׳ מרן מררו:

שם׳ שם לו חק ומשפט · למאומות תתפרט: וחזיתי בה דבר מתקשט · לפם מ[ע]טות מדעי וקצורו:

הן חקות עובדה׳ מתעתקה מן הזכאים · דהוֹו למרון שמְעין: ומן אימתו יראים · כל זכאה בדרו:

והמשפטים לית אגלת אלא על יד · משה בן יוכבד: דמע כל מלמד · ממן קדמו ובתרו:

המים המרירים · לנסות היוצאים ממצרים: לדעת לון קדש המימרים · הן מדרכיו לא יסורו:

ואמר נביה רבה משה · הן שמע תשמע מה ארשי: והישר בעיניו תעשה · ונזרו תשמרו:

קבל זה במדבר הוֹה ימצאך · תצריך אליו מן מיכלך ושבעך: ומן המחלות ירפאך · הן תשמעו ותשמרו:

ישמכם יהוה ממן שמעו ושמרו · ומדרכו לא סרו: ובריתו לא הפירו · ולא יבטלו מן מדכרו:

וינגד יתכון מן פנותה · ותתחלף ברחותה: ויומי שלמותה · ביומיכון יעזרו:

ויותר חייכון בהלכון · כל סמוך ממך וארכון: ויוריך ביומיכון · וברתותו יכמרו:

f. 27b והמתפנים לאתריון · לא ישמם מן חזביון: וכל שנה לון ולבניון · לאנה בשלם יעזרו:

ומספר חייך ימלא · סיעתה האלה: ושביכון טבין מן אלה · מן בצלותה שרו:

אמן אהיה אשר אהיה:

ינגדך יהוה אל ביר דעתו · ומנה ירוי לצמאך: ברוך אתה בציאתך · וברוך אתה בבאך: כמה יצאתָ ממצרים · מתרברב במוצאך: משם יקבצך יהוה אלהיך · ומשם יקחך: והביאך לבוא לרשת · ועל כנפי נשרים נשאך: ובאהלין יומיה · שָׁם מבדילות שמחך: מבתר עשותך · הקרבן ומפסחך: פסח יהוה עליך · והוליכך בנסעך: בשני עמודים · ועל ים סוף הנחך: ועברך בו בשלם · ופלגו על צבאך: והוציאך ממו בטוב · ובו אבד שנאך: ועל יד נביאך משה · ממנו שם מֹסעך: ועברך אל מרתה · ושמע את צבעך: וחלה לך מרורך · והרואה לצמאך: ושם לך חק ומשפט · לטהרות טמאך: ואמר אם שמע תשמע · ותאזין במדעך: ותשמר כל חקיו · הך מה משה הודעך: כל המחלה אשר שמתי במצרים לא אשים עליך · כי אני יהוה רפאך:

אמן אהיה אשר אהיה:

שביכון טבין מן אלה · אה עדת זימוני: באהלין השבתות · תתחני תתחני:
f. 28 דמן בלילון זה היום · השבת השני: | יהיה מברך עליכם · מן העשיר ומן עני: ועבד באהן זבנה · אן נדכר לפני: העדה מן עבד מדכרו · כל עֹדֹן יתני: סדרה דאצטמתו · קרוב במכוני: שכם והר גריזים · ותשמע אזני: כון הברכה הגדלה · מן פמה ויעני: יהוה בעואתכון · בקדוש אלפני: קדשה ובשם מרן · דאמר אני אני:

אמן אהיה אשר אהיה:

ויתמר ברוך אתה בחסדך وتمامه ויתברך אלה وتمامه ונברך مثل اول سبت
ואז ישר ונשוי كهلن كلها مثل اول سبت ושבחו وبعده הא איקר רב
ובתים مرقه العاده مثل اول سبت וישתבח לאדונן הכהן הגדול פינחס
רצון وגو״

טובך תקריב בו קרבן תשבחן · לאל אשר מן כל טוב מלאך: בגדלו יגגדך בשביליו הטובים · ועל כנפי הרתו ישאך: הך מה נשאך ממצרים על כנפי נשרים · ולארץ הטובה הובאך: ואנגדך מן ים סוף אל מרתה ואמתק לך מי מרה · ואשבע רעבך והרוה לצמאך: על מי שלחו בדיל קבצות פצך ופדה לחצך ורפא מחצך · דבספירות השבעות הודעך:

ועל חתמת נדרש מן מסחן אלהותה ישמע לשיאליך: ויקים מה כתב בכתבו הקשט בגלליך: כל המחלה אשר שמתי במצרים לא אשים עליך: כי אני יהוה רפאך:

רב אלה وتمامه

f. 28[b] עורן כן עליו עוד ישתבח מן מימר כתובה יסלח לו חובה אמן:

האל אשר רב גדלו על כל רב · ורב מלכו התמיד בכסי ובגלי: ורב רחמיו סבילה דכלה בטובו הטב · כן עלמה מן טובו מלא: וצפיתה רחמיו ורתותו נצב · כמה קרא שמו אל רחום זה אלי: ופרקן שלח לאהביו ושב · עדן מלא כבודו כל אתר בכל פאת הוה גלי: והציל עמו ישראל מכל שרב · ועשה מבגללון כל סימן וכל פלי: ופקדן במספר שבע שבתות תתחשב · חמשים יום שבע שבעות תתמלי: יצילכם אה נופיהון מיד פנותה ומחרב · ותשכנו בבתיכון ולא תראו עולי: וירתי מסכינותיכון ויטפי השרב · ויגיב לשיאלי: ויתקבל מנוכון הצלות והתפלה בתותב · ויזכר קיאמיו עם אבהתך דכרתו בגללך ובגללי: בעמל מי קבל כתבה רבה דכתב · הו משה הצדיק השליח:

ועל חתמת אלהנו מנך שיאלן ואליך: מן טובך וחסדך דמלא ארעה ושמיך: תקים מימרך בכתביך בטב ממלליך: דאתמר על יד נביאך שלחיך ופלליך: כל המחלה אשר שמתי במצרים לא אשים עליך: כי אני יהוה רפאך כמה בכתביך: אדני יהוה רפאנו מכל חלי:

عليه ايضاً يشتبح تقال اذا كان عريسين داخلين سوه في ذلك السبوع وهي
من تاليف العم المرحوم الشيخ مسلم ابن مرجان الدنفي عفي وגו״

f. 29 טובי מי יקרב בו קרבן תשבחן בטהרות הענינים · ויסך עליו מן התהללות והזמירות: לאל אשר זכר בריתו עם הזכאים הנאמנים · והציל בניהון מן הלחצות: בפליאן וסימנים רמים · ופקדון במספר שבע שבתות תמימות:

ובזה השבוע אתחדשת הששונים · ואתוסף כל שמח בזבנות: דן החתנים הטובים דעובדיון מתקנים · ולית בחתנים להם דמות: אלה ישמרון ויוקרון וייטב לון המתנים · וישימון תמיד בשמחות: וכל מנון יתחני באתתו ויִבנה' ממנה טב בנים · יהונו שמרים לקדש כל התורות: וישמר חיי אביהם וקריבם ומן אנה מתכונים · בזאת הצלות: בעמל מי דברו יהוה פנים אל פנים · במראה ולא בחידות:

הוא משה דעל ידו פדה אתכם · מיד פרעה הַסני: בעמלו יסיר מיני הרע מכם · ויחדש לכם כל שמח ושדכני: ויהיה מברך עליכם · זה השבת השני: דמן שבע השבתות:

רב אלה وتمامه

ויתמר כי בשם ויתרבי כלה וקטף הזבאים וילבו כי בשם ושוב מחרון ויסקו אל הטבעת פי לך נביע וילבו כי בשם ושמע ישראל והמקרא על המכתבים سورة المناط وهي ויסע משה المتقدم ذكرها في القطف | ואדיק עלינן מרן المناط ויסקו מן הטבעת في בעמל תלתי שלמיה ומן אתהו דבריך עלמה المناط والسجدات الثلاثة العادة في كل سبت ותתחסל הצלות בטוב:

f. 29b

צלות השבת השני צהרים כות אמנות השבת הראש ועל אחר הקטף יתמר יהוה ובתרה יתמר כימי מן מימר הכהן יוסף חבתה المويد رضي וגו״

אלהי אברהם בן תרח · את רתאי ורחמן: אלהי יצחק הזבח · כל טבהתך שלמן: אלהי יעקב ישראל · כל טוב באוצרך מזמן: אלהי יוסף בן רחל · לכל באש סמן: אלהי משה נתפלל אליך · בחסדך קעם עמן: אלהי אהרן ובניו · דרבותך רמן: דאנן רחיצין עליך · תנפש לארצמן: אלית נתרחיץ עליך · מרן ואלא על מן:

f. 30

אמן אהיה אשר אהיה:

כאשר כלו ישראל · מן דברי השירה: נסעו אחרי · השמש והירח: אנון כבודה ומשה · באו אל שור ומדברה: ולא מצאו מים · דרך שלשת ימים אל מרה: ולשני חלקים סרו המים · טובי למי פתרה: אחד עד ידעו הצמא · והשני נסיון לעדתו דבחרה: ואין אלה מנסה · אלא לעדתו הישרה: ומימים מרירים מצאו · ישר למי יקרא: וממררו את חייהם · ואת[ה]פכת למצרים בצרע: ודמררת חיון · אמתק מרורה: ושם' שם לו חק ומשפט · הודעהו במצוה והתורה: חקים ומצות הנה · משה זכרה: כי אם שמע תשמע · ותעשה בירא: מצות אלהים · לא למדרש שמרה: אשר ישמע יחיה[1] ·

[1] L21 ייחה.

בעלמה ואחרה: ואשר לא ישמע · לו צררה: ואל זה אמר כל המחלה · אשר שמתי במצרים הסירה: כי אני יהוה רפאך · מן צררות יום נקמה ובערה: וטובי למי ישמע · ואוי לכל סורר ומורא: ישמכם יהוה מן השמעים · למצות ולספרה: וינפש לוכון מ[כ]ל לחץ · ויפתח לוכון טב תרח:

אמן אהיה אשר אהיה:

השבת השני הזה · מברך על זימונה: מאה שנה תעשו אתו · בקדוש משכנה: וישכנכם בטח · ויריג יומי זידנה: והברכה לך תקום · בקדוש אלפנה: יברכך יאיר ישא · אלהים רחמנה: בקדוש שמו הגדול · יכולה דיאנה:

אמן אהיה אשר אהיה:

f. 30b ויתמר ברוך אתה בחסדך وتمامه ויתברך אלה وتمامه ונברך ואז ישר ויחנו אל הטבעת בשני מכתבים וניזל וילבו יהוה גבור ושבחו العاده ودران المناط وقطف للخلقه كما تقدم بل عوض الامام مرقه وهو هده والله اعلم صح

*وان كان هل השני يزاد في القطف مزاد. השני[1]
ויברך יהוה את יום השביעי וגו"

f. 31b واذا كان هل الشهر يسكو من הטבעת في מן ימטי يقال فيها هده الثلات ابيات [א · ב · ג] واذا كان لم هل الشهر لم تقال מן ימטי والله اعلم
מן ימטי מימר רבות מימרה וגו"

f. 32 ויתמר ישר קדישה יקירה وتمامه ואה רבה وتمامه קבלו فصلين وכי בשם ושמע ישראל והמקרא על המכתבים כי בשם ודבר אל אהרן وبعدهم يتمر אוסיפו

f. 32b וברכו | ويتمر בריך אלהנו وتمامه والسجدات العاده يزاد ברוך מן דאמר שבע שבחות والباقي كما تقدم في عادت اول سبت والله اعلم

[1] In the margin.

צלות השבת השלישי צפרה כמה אתקדם בשבתות יתמר על כל
ספר דראן ומרקה וישתבח ספר בראישית · על ויטע:

בגדלו זעק לבוראיו וגו״[1]

על ספר ואלה שמות:

בגדלו זכר בריתו עם הזכאים · והציל בניון ממצרים: ופקדון במספר שבע
שבתות · על יד נביא כל הדרים: | מנון זה שבת השלישי · דו מן המספר f. 33
אחד ועשרים:

דאתפרש על יד הנבי הנאמן התמים: דביאר בספרו הרמים: ויבאו אלים
ובאילים שתים עשרה עינות מים: ושבעים תמרים:

רב אלה وتمامه

ولما يصلو في القطف כי אני יהוה רפאך אדני יהוה רפאנו מכל חלי يقرو
سورة المناط وهي ויבאו אילים ובאילים وبعده הוא אשר דבר יהוה שבתון
שבת ويكملو القطف كالعاده والله اعلم

על ספר ויקרא אל משה:

דבחר מן הנביים משה · ושלחו לישראל מושיע: והציל אבהתן ממצרים ·
בכל מופת חיול קשה: ואנטלון מים סוף אל מרתה · ויבאו אל אילים בשמח
ובששי: כן יעבד יהוה עמכם: [2]ויבד סדר דבביכם: ויהיה מברך עליכם:
זה השבת השלישי:

רב אלה وتمامه

על ספר במדבר סיני:

בגדלו הציל אבהתן ממצרים · במופתים רמים: ופקדון במספר שבע
שבתות · גלגיון עצומים: | על יד הנביא הנאמן · בן עמרם התמים: f. 33b
הוא דמע הספרים: דאנגד עמו אל אילים באיקרים: ומצאו בה עינות
מים ושבעים תְמרים: ויחנו שם על המים:

רב אלה وتمامه

על ספר אלה הדברים:

בגדלו הציל אבהתן ממצרים · במופתים גדלים: ופקדון במספר שבע
שבתות · והסיר מהם כל חלים: על יד הנביא הנאמן · בעמלו יסיר ממך
כל הקללים:

[1] As above, p. 284. [2] O4, f. 20, begins here.

הוא משה בן עמרם התמים: דנגד עמו אל אילים בשמח ושלמים: ויחנו שם׳ על המים: ויסעו מאילים:

רב אלה وتمامه

ويختمو قطف التوره كالعاده وبعده יהוה אלה وبعده כימי מן מימר הכהן[1] יוסף רצון יהוה עליו אמן:

אלהי אברהם נסיאה · בטובו יעזרך: אלהי יצחק נצירה · ברחמיו יכמרך:
אלהי יעקב זכאה · בגדלו יעמרך: אלהי יוסף מלכה · יוסיף את איקרך:
f. 34 אלהי משה נביאה · יושיעך ויפשרך: אלהי אהרן ובניו · מכל טמא יטהרך:
ויאמנך ממה תירא · ברמשך וצפרך: ובמיני ברכתה · יברך לך ולברך:
ברכת יברכך · יהוה וישמרך:

אמן אהיה אשר אהיה:

אלהי האלהים אדון · ברוך בדד רחום: גדול דיאן האל · והו זכאה חכום: טובו ידע כלה · לחי ממן נחום: סבול עשה פליה · צעור צדיק קדום: רפא שמועיו תקיף · לית לו סוף ולא סכום: אשר ברב חכמה · ברא לכל כלום: בימים הששה · וברך וקדש את יום: השביעי וקדשו · ושם׳ קדושה עצום: ואקים מן אדם זכאים · עליון השלום: ובחר מן זרעם משה · הנביא העצום: והציל עמו על ידו · מיד אנש טלום: בסימנים ואותות · עד צא ישראל שלום: הך מה דאמיר בתורה · ויהי בעצם היום: הוציא ישראל יהוה · כי זה דכרן ירום: ובתר עשות הפסח · הוה ישראל קדום: על מעבר ים סוף · ועבר ויצא שלום: ויבאו אל מרתה · ושם לון חק ומשפט תקום: ויבאו כל עדת ישראל · אל אילים ויקום: ומצאו בה עינות מים · ושבעים תמרים עד יקום: ברך את לחמך ואת מימיך · והטובות באוצר מרן חתום: מכן יתברך שמך יהוה · בכל לילה ויום: ריש כלה אתה · ועקב לכל כלום:

אמן אהיה אשר אהיה:

f. 34b יהיה מברך עליכם · זה שבת השלישי: תתמלו בשמחה · ובמשמר קדשי: כל שבת וכל מועד · ותתקבל מדרשי: כון ותשקחו · אצלחות במעשה: ידיכון ותפרו · כות אפרים ומנשה: ותעשו הרצון · על רום כל מקדשי: ותקום ביומיכון · אימנות דת משה: ויתקבל מדרשיכון · ומדרש משמשי: בית יהוה ותשתמר · במעבר מצות עשה: ואלהים עמך · בכל אשר אתה עשה:

אמן אהיה אשר אהיה:

[1] O4 עבהה.

וברוך אתה בחסדך وتمامه ונברך والباقي كالعاده ונשוי כהלן ואה איקר רב
ואתהו יהוה פעל כל עלמה ואחדו יהוה הנכבד וישתבח מן מימר אברהם
חבתה ירחמו יהוה אמן:

אלהי הרוחות · חדה דלית עמה שני: חילה דזכר ברית עם השלשה
אבות · דבמערה שכוני: והציל בניון מהלחצות · בפליאן[1] וסימני: ופקדון
במספר שבע שבתות תמימות · על יד מי מללה[2] מן הסני:

הוא משה דהודיען על ידו החקים והמשפטים: | דאנגד עמו אל משרית (f. 35)
אילים כלם פליטים: ומצאו בה שתים עשרה עינות מים על מספר השבטים:
ושבעים תמרים על מספר הזקיני:

רב אלה وتمامه

[3]עליו עוד ישתבח על זבנות חתן כהן לוי מן מימר הזקן
משלמה ירחמו יהוה אמן:

התמיד באלהותו · חנון החנונים: חילה דזכר בריתו · עם הזכאים הנאמנים:
והציל עמו מן לחץ פרעה וגברותו · בפליאן רמים וסימנים: ופקדון במספר
שבע שבתות תמימות בהם לא ישבתו · מן מיני הזהו והששונים: וכד אתוזף
השמח ויהוה רבה אתו · בדן שבתה וגם כל חסד וחננים: בזבנות דן חתנה
טבה דלו טב דכרנותו · דמן נוף הכהנים: בני לוי אשר הם חלק יהוה
ונחלתו · ומיתוביתון תמיד בסקפנים: מה טבו מן חתן דלית בחתנים דמותו ·
ועובדיו מתקנים: אלה ישמרו ויוקרו ויתן לו ברכאתו · וימטי לדרגים
עליונים: ויתחני באתתו ותתרברב חדותו · ויתן לו מן טובו מתנים: וישמר
חיי אדוני אביו ואחיו ומי אנה אצטמתו · אבהן והבנים: | בעמל מי קבל תרי (f. 35b)
לוחי בריתו · דמללו יהוה פנים אל פנים:

הו משה דעל ידו הציל עמו מן מיני הלבוטים: ואנגדון אל ים סוף ומן
מרתה אל אילים היו מטים: ומצאו בה שתים עשרה עינות מים על מספר
השבטים: ושבעים תמרים על מספר הזקינים:

רב אלה وتمامه

וכי בשם ויתרבי וקטף הזכאים والتلبيه כי בשם ושוב מחרון אפך العاده
وينزلو للحلقه في לך נביע ותלביה כי בשם ושמע ישראל והמקרא על
המכתבים ויבאו אילים[4] | وبعده מן אדיק עלינן מרן المناط والباقي كالعاده (f. 36)
والسجدات كالعاده صح

[1] O4 ins. רמים. [2] O4 ins. מרה. [3] Not in O4. [4] Given in full.

צלות השבת השלישי צהרים שריו הצלות כארזין ואמרים ועל פתח רחמיך וכי בשם וקצי הבריה ואלקטף كما تقدم اول سبت ויהוה אלה وبعده يتمر فاتحه من تاليف الجد العلامه عبد الله ابن سلامه رحمة الله ونو''

אלהי אברהם · את אחד באלהותך:
אלהי יצחק · את בדד ביחדאותך:
אלהי יעקב · את פרד ברבותך:
אלהי יוסף · את קדם בקמאותך:
אלהי משה הנביא · את ממן בדרג מלכותך:
אלהי אהרן · חיים רחמותך:
אלהי אלעזר · לית רחצון כותך:
אלהי איתמר · נשתעבד קדם שלטנותך:
אלהי פינחס · פרס עלינן רתותך:
אלהי יהושע וכלב · הושיען בישועתך:
אלהי השבת וישראל · הקים לן בריתך:
ועניתן ופשרן · הך די אמנותך:

אמן אהיה אשר אהיה:

ويصلو الكيمي לאדונן אלעזר רצון יהוה עליו:

f. 36b הצלות והשלום · על הנביא משה: אני אני במדברו · אשא ראשי: בין סדר קהלי · ישראל עם משה[1]: על מה אמר לן על ידו · בספר קדשי: שבעה שבעות תספר לך · בשמח ובששי: מספרם חמשים יום · כמה צוה כן תעשי: ושבע שבתות תמימות · תעשונה בששי: עמה המתכנשים · במדינת קדשי: שכם מול הרגריזים · דבו יתנשא ראשי: ומצטמתים במכתב אבישע · דאכתב בימי משי[2]: ישב יהוה מברכאתו עליכון · אה בחורי כל אנשי: ויגלי רצון ביומיכון · על אתר קדשי: ויהיה מברך עליכון · זה השבת השלישי: תתמלו בשמחה · ובמשמר קדשי: כל שבת וכל מועד · ותהונו תמיד בששי: וכן ישמר חייכם כלכם · מן נשים ואנשי: ויושיע יהוה יתך · מכל לחץ וקשי: ואלהים עמך · בכל אשר אתה עשה:

אמן אהיה אשר אהיה:

[3]من قول سيدي ... عمران هكهن

זה השבת מה טבו · דו שבתה תליתה: יהיה בריך ומברך · על זאת עדתה: המזדמנים אנה · בזאת כנשתה: ישמרכם יהוה · מרה ד[א]להותה: ויגלי

[1] O4 מושיע. [2] O4 משכן משה. [3] Not in L21.

לכם משכנו · על קדש גבעתה: וכן ישמר חייכם כלכם · אבהתה וילדתה:
ושביכון טבים מן אלה · ותנים יומה מה שתה:

אמן אהיה אשר אהיה:

וברוך אתה בחסדך ויתברך אלה ונברך ואז ישר وبعده ينزلو الحلقه וילבו
יהוה גבור במלחמה وبعده שבחו العاده وبعده بيت الدران المناط
ובתרה קטף הטבעת שבת וקציר ואילים ושני وهو هدا
ויברך אלהים את יום השביעי וגו׳׳

f. 38 ومن[1] ימטי מימר يقال منها ט׳׳׳כ׳ واذا كان اول سبت يقال التلات
بيوت الاوليات وهم א׳ב׳ג׳ والله اعلم المتقدم دكرهم صح *واذا كان
الشني اوله السبت وكان كامل يقال هاولاى الابيات في تالت ד׳ה׳ו׳
f. 38b وهم الماتيات وهده الابيات يقالو في رابع سبت ט׳׳׳כ׳[2] | واذا كان
الشني اوله السبت وكان كامل فيحكم خمس سبوت فيقال في اول سبت
منه א׳ב׳ג׳ وفي تاني منه اي تالت سبت في الخماسين هاولاي الابيات
الماتيات قدامك صح [ד׳ה׳ו׳] ישר קדישה ואה רבה ותלביה קבלו וכי
בשם ושמע ישראל ודבר אל אהרן ואוסיפו المتقدم دكرها والباقي كالعاده
f. 39 والله اعلم | هدا قطف حلقه يقال ليله الاحد خروج السبت التالت ويقال
ليلة הפסח השני:
לחיי נח בחדש השני וגו׳׳
f. 39b יהוה אלה רחמן וגו׳׳

ليلة الاحد يقال מן ימטי وليلة הפסח השני يقال אתי מועד
הפסח א׳ת:

[1] From here to p. 311 is wanting in O4.	[2] Added in the margin.

f. 40

בשם יהוה הגדול:

צלות לילת הפסח השני שריו הצלות כארזין ואמרים ועל פתח רחמיך וכי בשם וקצי הבריה וישרו הזקינים אלקטף علي حكم قطف ليلة اربعة المنصرة من غير סיני عوضة השני وهذه ترتيبه باختصار والله اعلم

وعند ما يصلو في قطف السفر الاول ויעש נח ככל אשר צוהו יהוה يقال فيه ذلك المزاد صح
לחיי נח בחדש השני וגו"

ويكملو قطف السفر الاول ويقال علي كل ختام سفر كرزنه تلات مرات ויהוה אל רחום וחנון: ولما يصلو في قطف السفر التاني כי אני יהוה רפאך אדני יהוה רפאנו מכל חלי يقال مزاد בחמשה עשר יום לחדש השני:
ויאמרו איש אל אחיו מן הוא וגו"

ويقال بعده ויבן משה מזבח وتمامه ويكملو قطف السفر التاني وقطف السفر التالت ثم فيه مزاد השני · واما السفر الرابع اوله يبدو
באחד לחדש השני וגו"

f. 40b

الي اخره وبعده يقال
ויאמר אליהם משה עמדו ואשמעו מה יצוה יהוה לכם:

ويقرو سورة المناط وهي هذه
וידבר יהוה . . . איש איש כי יהיה טמא לנפש וגו"

* وان حكم הפסח השני بعد السبت الرابع يقال بعد الصورة ודברתם אל הסלע · وعوض לא من הסלע في جميع القطف والله اعلم[1] يقال بعده
ונזכרתם לפני יהוה וגו"

ولما يصلو في قطف الرابع ויתפלל משה אל יהוה ותשקע האש · يقال אין כל בלתי אל המן והמן לילה ירד המן עליו · يقال ויצעק משה אל יהוה לאמר:

f. 41

ولما يصلو في قطف السفر الرابع אלה מסעי يقال
ויעברו בתוך הים המדברה ויחנו במרה ויבאו אילים

[1] In the margin.

*واذا كان بعد السبت الرابع يقال دلك المزدين[1]
ויחנו על ים סוף ויחנו במדבר

*ولما يصلو في قطف السفر الخامس כי יהוה אלהיך בקרבך אל גדול ונורא يقال ויכילך[2] את המן وبعده כי לא על הלחם وتمامه ولما يصلو فيه ואכלת ושבעת וברכת את יהוה אלהיך אל הארץ הטובה يقال המכילך من بعده يقال וזכרת׳[1]

ويكملو القطف التوره وعلي اخر התורה يتمر كرزنه ثلاثه ויתהלל تقيل וברוך אלהנו ויהוה אלה خفيف ונברך והמוסף בה ברוך מן דאמר שבע שבתות ועשה פסח ליהוה בחדש השני ואלהי אברהם לך נברך ואז ישר ויחנו אל הטבעת במכתב אחד ويتمر ניזל ותלביה כי בשם ויהוה גבור ושבחו العاده ודראן מברך הו ביתה ויתרבי كلها וקטף הטבעת קציר והמן ושני وبعد تمامه יסקו מן הטבעת في אתי מועד הפסח يقال منها שני בתים الاول والاخر[3] وكرزنه ثلاثه | ويقال من נשׂוי כהלן المناط ואה רבה وتمامه وتلبيه כי בשם ושמע ישראל ويقرو علي الكتاب سوره المناط المتقدم ذكرها في القطف ואתהו דבריך עלמה תרח רחמיך והסגודות שלשה ٠ *وقبل الثلاث سجدات المناط اول سجده يقالو[1]

f. 41b

الاوله ברוך מן דאמר שבע שבתות תמימות . . . מנחה חדשה ליהוה:
الثانيه ועשה פסח ליהוה בחדש השני כחקת הפסח . . . ולאזרח הארץ:
الثالثه تعاد كما ذكر

ويتمر יהוה אל רחום וחנון ומרן יקבל צלואתכון ויתהלל ثلاث مرات ويقال هدا البيتين من אה קהל [א ٠ ת] وكرزنه ثلاثه من غير زفه ולעלם תסתגד وتمامه

[1] In the margin. [2] Deut. viii. 3. [3] As above, p. 114 sq.

f. 42 בשם יהוה הדבוק:

צלות השבת הרביעי צפרה כמה אתקדם בשבתות ועל כל ספר يشتبح
על ספר בראשית קעמנן מן שנתן ועבודה דעלמה מן ישום רביאנך
וישתבח:
בגדלו זעק לבוראיו וגו״ [1]

ويكملو القطف السفر الاول
על ספר ואלה שמות:

חילה דבחרך אה ישראל והסגלך · בקדוש יום השביעי: ושרר קדישותו
בתורה · על יד משה הנביא: הצדיק הנאמן בן עמרם · דמע בני לוי:
נביא דאשתלח בסימנים ואותות: למצרים נקם ולישראל רתות: ופקדון
במספר שבע שבתות: מנון זה השבת הרביעי:

רב אלה وتمامه ولما يصلو في القطف כי יהוה רפאך אדני יהוה רפאנו מכל
חלי · يقال הוצאתם אתנו אל המדבר הזה להמית את כל הקהל הזה
ברחב · ويقرو سورة הנני ממטיר לכם: وبعد ختامه يقال
ויאמרו [איש] אל אחיו וגו״

f. 42b ويكملو القطف ويضيفو علي ספר ויקרא אל משה

חילה דהוציא ישראל ממצרים · על יד דמע כל הבשר: והמטיר עליון
המן · מן השמים לשבר: ופקדון ילקטו אתו · איש לפי אכלו עמר:
לגלגלת מספר נפשותיכם: ובגלל השבת אמר הנבי הדמע: ואת כל
העדף הניחו לכם: למשמרת עד בקר:

רב אלה وتمامه על ספר במדבר סיני:

חילה דשם שבתה · הך פרכת הקדש: מבדיל בין עם ישראל · ובין גוי
מנחש: ופקדון במספר שבע שבתות · תספר לך מהחלך חרמש:
מנון זה השבת הרביעי: דבו אמטיר עליון המן מזון לבבי: על יד משה
הנבי: דלערפלה נגש:

f. 43 רב אלה وتمامه | ولما يصلو في القطف ויתפלל משה אל יהוה ותשקע האש
يقال אין כל בלתי וגו״ ولما يصلو في القطف אלה מסעי يقال ايضاً

[1] As above, p. 284.

ויעברו בתוך הים וגו״ وبعده يقال אלה שמות האנשים :
על ספר אלה הדברים :

אל חנון ורחום · היצוב הממן : בגדלו ברך וקדש זה היום · ושם קדשיו על כל קדש מזמן : דו שבת הרביעי דמספרו שמנה ועשרים יום · בון הדרכים פניכון תכן : אתפרשו על יד הנביא העצום · חשליח הצדיק הנאמן :

הוא משה דלו שלח : דנגד עמו אל מדבר סין ועמודי הרצון לו מטללה : והמטיר עליון המן ועינו כעין הבדלה : וטעמו כטעם לשד השמן :

רב אלה وتمامه ويسيرو في القطف الي ان يصلو כי יהוה אלהיך | בקרבך וגו״ ولما يصلو في القطف וברכת את יהוה אלהיך אל הארץ הטובה אשר נתן לך يقال המכילך من يقال וזכרת את יחוה ويكملو القطف وعلى اخر התורה יתמר בריך אלהנו ויהוה אלה كجاري العاده في السبوت وبعد ختامه يقال كيمي وفاتحه من تاليف الجد المرحوم العالم العلامه . . . عبد الله ابن سلامه رضي الله וגו״ f. 43[b]

אלהי אדון אתקרי נבי ונשיא · דבא אליו שלשה אנושי : לך אמן יושיע · מכל לחץ וקצף :

אלהי ברה דלזבח אתעקד · על קדש כל מסגד : תרח טובו בפניך ילכד · ורחמיו עליך עדף :

אלהי מי תרי מציבותה אקים : ושבטי ישראל מן ירכו נפיקים : ישים רחמיו עליך מדיקים : וטובו עליך יסף :

אלהי מי בר פרת אתקרי · והוה יפה תאר ויפה מראה : ברכאתו עליך תשרי · ויצילך מכל קצף :

אלהי אדונן וגברנן דלבבינן חזיקין בו · דמן נביותו שבעים אתנבו : תפרו אמן ותרבו · ויסף עליכם ככם אלף אלף :

f. 44 אלהי מי חכם מן תלימה רזי : השם הגדול דהוה לדם יזי : בטובו גמלים לך יגזי : ולך לא ישחית ולא ירף :

אלהי אלעזר ואיתמר ופינחס · דלזנים נכם : וסב קיאם שלום וחפס · הרב ברכאתו עד היום עליך שלף :

ביד הכהן הרב · דכל עובדיו טב : ולו יהב כל לבב · דלוכון בממצאו תקף :

אלה לאתרינן יישיבו : והברכה המסתמכה בו : בה כל מאום יקרבו : ופנותה בעובדיו תחלף :

ויושיעך אה קהלו · בטובות עמלו : והברכה דבדילו · תסיר הקצף והנגף :

ובתר זה יברכך · ולעמל טוב יוליכך: ולהרצון יסוכיכך · ובריתו ממך לא ירף:

ויאריך אלה ביומיכון: ומן אלה טבין כל שביכון: ומדרשי מן אלהי ואלהיכון: הן לא יטרף ולא ינזף:

אמן אהיה אשר אהיה:

עורן כן לו עוד:

אשרי בשם יהוה · הצדיק והישר: דברא בוראיה · בלא שני ולא עזר: באשתתי יומיה · באמירות עשר: וחתם הכל באדם · דצערו מן עפר: וברך f. 44b וקדש יום השביעי · ושמו על הימים נזר: ושבת בו מכל עבידה · ואפרשו באמירות עשר: שבת וקדש ומועד · וברכה ומשמר: ואנשמה ויום טב · למן לו בשלם נטר: ושם אגר אנשמותה · הברכות תחז בו בכל אתר: וממלכה ויום ליהוה · וברית בינו ובין עם ישר: ואפרש מן קדשיו שבתות ומועדים · יקירים עד מותר: מנון אהלין חמשיתי יומיה · שבע שבתות במספר: דבון אתעשה תמחות · עבד עלינן נזכר: כל תמח במאום מתקצר: אתם לו תפתר: ונתרחיץ על אלה · ומן אוצר טובו ישבר: דאמר מקדשי תיראו · את שבתותי תשמר:

אהיה אשר אהיה:

יתרבי שם מרן · היצוב הממן: דשלח משה בן עמרם · דעל קשטה אתימן: למפוק עמו ישראל · מן תשמישות פרעה הזידן: במופתים גדלים · מקפין דן אל דן: בתר מיכל הקרבן · צאו בשמח וחן: וקמיון תרי עמודים · אחד יניר ואחד יגן: ועברו בימה ביבשה · ופלג לון דרך אכן: וצאו שלומים · ופרעה במצלות ירד כאבן: ועברו אל מרתה · ומכל באש לון סמן: ובאילים מצאו עינות [ו]תמרים · ובמדבר סין אזדמן: לון סימן עצום · ברדות המן מן: השמים בגאות · מזון לאב ולבן: דבר יום ביומו · מה שמע בו כל אזן: ובדיל השבת אתמר · על כן הוא נתן: לכם ביום הששי · לשביעי ייאבן: וקראו שמו מן והוא כזרע גד לבן: וטעמו כספחית בדבש · וכלשד השמן: ויאמר משה אל אהרן · קח צנצנת יותן: שם׳ מלוא העמר מן והניח אתו · לפני העדות במשכן דשכן: ובני ישראל אכלו את המן · ארבעים שנה וכן: | עשרה מופתים · דבו אזדמן: יאכילך מן טבהתו · f. 45 ורחמיו עליך יזמן: ויעזרך אל ימי הרצון · ויהי לך עזר ומגן: ותראו המשכן גלי · על ראש הרגריזים אמן: ושביכון טבין מן אלה · אה מן אנה אזדמן:

אמן אהיה אשר אהיה:

שביכון טבין מן אלה · עמה דרם ורבי: יהיה מברך עליכם · זה השבת הרביעי: מן שבע השבתות · דמספרם לאוי: עלינן כאשר · צוה משה הנביא:

ובתר כן קמיכון · בזה המימר נביע: ותשתמר סיעתה · ויהוה יצוה: אתך את הברכה · ותמטון מד אתון חשובי: [1]וכל מכם יהון בצלותו · מתעני ושוי:

אמן אהיה אשר אהיה:

ויתמר ברוך אתה בחסדך وتمامه والباقي كالعادة والله اعلم وايضاً يقال عوض ما دكر كيمي وفاتحة مختصرة الفاتحة من تاليف المرحوم الشيخ مسلم[2] الدنفي عفي وגו״ وبيت الكيمي من تاليف الجد المذكور[3] اعلا رحمه וגו״

f. 45b אלהי אברהם דבקן · והקים לן בריתה: אלהי יצחק פרקן · ואזמן לן פצותה: אלהי יעקב ברכן · במיני ברכותה: אלהי יוסף אפקן · מכל לחץ ועקתה: אלהי משה עניתן ופשרן · הך די אמנותה: אלהי אהרן ובניו טהרנן · מן מיני טמאותה: ושמע לשיאלן · וקבל מן עמך בעותה: וכפת חילי שנאינן · ומן אסור פנותה: פרקן דלית לן · פרוק אלא אתה:

אמן אהיה אשר אהיה:

פתח פרדים עדן טובי · הנביא משה פתחו: פתח שביל התורה · יפה בו תבאו: עץ החיים ועץ הדעת · קמיכון תמצאו: תלקטו פירים · ותאכלו ותסבעו: כל מן דסבע מנה החי · וכפי מדעו: ותתגלי לו המאומות · ויפרש במדעו: בין מאום ומאום · הך קמו ואתודעו: בראשית ברא אלהים · בזה השם אמצאו[4]: מיני הבוראות · וכלם צאו: מן הכוח אל המעשה · בזה החכומים יתמחו: מן מעשה יהוה · דאקים השמים ונשאו: ואלק בו מאורים · לעלם יזרחו: וזרח קדש זה היום · וידיו אמלאו: על כל קדש וכל קדש · מן קדשיו אתו דעו[5]: דו אקר כל קדש · ויהוה נשאו: על הכל ושמו הך מלך · ישב על כסאו: יפה שמורי קדשיו · דישבעו וישמחו: באהלין השבתות · במובאו ומוצאו: מן קדש אל קדש · יחנו ויסעו: ויתגלי פניון · מעשה יהוה ותמחו: בים ומרה ואילים · ובתר כן המן אמצאו: והורידו מן השמים · f. 46 ועל הארץ נטעו: כטל הוה וירד · ויראו בני ישראל ויקחו: | איש לאשר באהלו · וכל איש לפי שבעו: ויקראו בית ישראל · את שמו מן והוא: כזרע גד לבן · וכעין הבדלה מראו: וסימניו עשרה · הנבונים לון[6] ידעו: ישתבח עשה פליה · דנבא למשה ושלחו: בכתבו הגדול · דלנו תקראו: את שבתותי תשמרו · ומקדשי תיראו:

אהיה אשר אהיה:

عليه ايضاً بيت مفرد من قول المرحوم الشيخ مسلم الدنفي عفي וגו״
השבת הרביעי הזה · מן שבע השבתות: דמן חמשיתי יומיה · דבון

[1] O 4, f. 24. [2] O 4 ins. ابن ابراهيم ابن مرجان. [3] I. e. Abd Allah b. Shelomoh. [4] O 4 תמצאו. [5] O 4 אהודעו. [6] L 21 om.

השמחות: תתחדש לישראל · ותתוזף הברכות: תספרו יתון מאה שנה · בשמח ובזהות: וישמו שבת מברך עליכם · אה קדש המשפחות: בקדוש שמו הגדול · יהוב המתנות:

אמן אהיה אשר אהיה:

וברוך[1] אתה בחסדך · ויתברך אלה ונברך والباقي كالعادة ويتمر يشتبح מן מימר אברהם בן עבד יהוה בן ברכה עבתה דמשק ירחמו וגו״

הצדיק והישר · אל חנון ורחום: בגדלו זכר בריתו עם הזכאים ומי לחלמיה פתר · עליון מנן השלום: והציל בניון מתחת יד מי כפר · במופתים כותון לא קעם ולא יקום: | על יד דמע כל הבשר · דמללו יהוה פה אל פה לא בחלום: f. 46b

הו משה בן עמרם בן קחת בן לוי: דפקד עמו במספר שבע שבתות קדשיון רבי: מנון זה השבת דבו המטיר עליון המן מזון לבבי: דו רביעי מן שביעי: והו מלאת שמנה ועשרים יום:

רב אלה وتمامه عليه ايضاً يشتبح اذا اتفق فيه عريس من تاليف العم المرحوم الشيخ مسلم الدنفي رحمه וגו״

מרה דאלהותה · הצדיק והישר: בגדלו זכר בריתו עם הזכים התלתה · והציל בניון מן הצרר: ופקדון במספר שבע שבתותה · ושבע שבעות באיקר: ובזה השבת כל זהו ואשמחותה · לעם ישראל אסתדר: בזבגות דן חתנה טבה דלו טב דכרנותה · וכל עובדיו כשר: מה טבו מן חתן לית לו בחתנים דמותה · וגליגאתו[2] אלה ישמרו ויוקרו ויתן לו טב מתנותה · ויפתח לו טב אוצר: ויתחני באתתו ותתרברב בו חדותו ותקום ממו פרותה · ולא יהיה עקרה ועקר: וישמר חיי אביו ואחיו וקריבו ומן דאכה בצלותה · סדרה המסתדר: בעמל מי קבל תרי לוחי בריתה · בסהדות שש מאות אלף גבר:

f. 47 הו משה בן עמרם בן קחת בן לוי: דפקד עמו במספר שבע שבתות קדשיון רבי: מנון זה השבת דבו המטיר עליון המן מזון לבבי: דו רביע מן שביע: והוא מלאת שמנה ועשרים יום:

רב אלה وتمامه عليه ايضاً يشتبح اذا اتفق فيه قدم ولد ذكر من تاليف العم المذكور

חילה דזכר בריתו עם נשיאה ונצירה · ומי בשתי נשיו שמש: והציל בניון מן הצרע · במופתים ששה וחמש: ופקדון במספר שבע שבתות כשירה · ובזה השבוע אתחדש: השמח לישראל ועלינו שרא · במקדום דן ילידה

[1] O4, f. 24b breaks off here. [2] Some words appear to be missing.

דאתילד מן עלם הנפש: לעלמה הדן בשמה יתרה · עד יתרבי ויתלמד כתבו הקדש: אלה ישמרו ויוקרו ויפתח לו טב תרח · ולכל מדע ובינה יהי לביש: וישם פניו בריך על אביו דלו טב מדכרה · ועל מי אנה אתכנש: בעמל נביא מן אור אתברא · ונורו כסה נור הירח והשמש:

הו משה דעל ידו השבֿר עמו בזה השבוע הרביעי: מן מזון לכל נפש מנער ועד סהבי: וביום הששי לחם יומים כל אחד מהם הביא: וביום השביעי שבת וינפש:

f. 47[b] רב אלה وتمامه | וכי בשם وتمامه ויתרבי كلها וקטף הזכאים ותלביה כי בשם
ושוב מחרון אפך ויחנו אל הטבעית פי לך נביע ويتمم תלביה כי בשם
ושמע ישראל והמקרא על המכתב הנני وهي هذه
ויאמר יהוה אל משה הנני ממטיר וגו״

ויתמד אדיק עלינן מרן المناط وبعده ויחנו הכהנים על המזבח والباقي كما
تقدم في عوايد السبوت المتقدم دكرهم والله اعلم ותתחסל הצלות בטוב
פי לעלם תסתנד ולעלם תשתבח صح الله لا يقطع عوايد يشرال امين
امين امين ويتلو عوايد يوم السبت الرابع الضهر والله اعلم

f. 48 צלות השבת הרביעי צהרים · כמה אתקדם בשבתות · ועל אחר יתמר
فاتحه من قول الجد المرحوم عبد الله ابن سلامه رحمة וגו״

אלהי אברהם ימינך · ומכל רע יאמנך: אלהי יצחק יתלי רגזה מעליך · ויזרז בפרקנך: אלהי יעקב יברכך · וישיבך על כנך: אלהי [יוסף] ישם לך שלום · ויוסיף במיניאנך: אלהי משה דמע כל הבשר · יושיעך מן סנך: אלהי אהרן ואלעזר · יצילך מן עונך: אלהי איתמר ופינחס · יטרך במטר אלפנך: ויברך מעשה ידיך · שמאלך וימינך: ודאה ברכתה ישימה: תמיד לך ולבנך: יאיר יהוה פניו · אליך ויחנך:

אמן אהיה אשר אהיה:

يتلو الكيمي من تاليف يوسف الحفتاوي رحمه וגו״

יפה לך ישראל · כי אתה עם קדש:
וסגולה ומתבחר · ומתיקר ומתפרש:
סדרה ולא כותה · קרוב ומנגש:
פני יהוה ומתפלל · במי לערפלה נגש:

דעל ידו ממצרים · יהוה לך נפיש: ועבד באהן זבנה · קמיכון נפרש: נפרש תמח זה השבוע · ונלגיו אתפרש: דו רביע מן שביע · קדש בתר קדש:

f. 48b עד כלול השבעה · מן קדש אל קדש : | יעבר ישראל · ויזרז לו השמש : במובאו מן ענן אל מטר · ועליהם אפרש : המן מן השמים · מזון לכל נפש : והוא כזרע גד לבן · וטעמו כצפחית בדבש : ועינו כעין הבדלה · טובותיו לא נשיש : ובו מופתים רבים · לנו עליון יקבש : ימצא סודים חסידים · כל נבון בון ירחש : מכן יתברך שמו הגדול בכל צפר ורמש : דקדיש דן יומה · ובו שבת וינפש:

אהיה אשר אהיה:

יהיה מברך עליכם · זה השבת הרביעי : דו מן השבבות · דכרנו רבי : דמספרו שמנה ועשרים יום · מרן לן מצוה : הן נספר חמישים יום · פקד בקדש כתבי : תספרו יתון מאה שנה · בעמל משה הנביא . וכן ישמר חייכם כלכם · אה מן אנה אקוי : בקדוש שם יהוה · דלכל טוב מצוה :

אמן אהיה אשר אהיה:

וברוך אתה בחסדך وتمامه ויתברך אלה وتمامه ונברך والباقي
كما تقدم وبعده קטף للحلقه

ויברך אלהים את יום וגו״

f. 50 יהוה אלה רחמן ורתאה סלח לעמך ישראל דפרקת יהוה בריך אלהנו ומשבח אלהים לית אלה אלא אחד ל״ א״ א״

ويقال من מן ימטי ל · מ · נ · واذا كان في השני خامس يقال ט · י · כ ·
f. 50b المتقدم دكرهم في عادت تالت السبت والله اعلم | ويتمر קדישה ואה רבה ותלביה קבלו וכי בשם ושמע ישראל ויתמר דבר אל אהרן ואוסיפו والباقي كالعاده في السبوت المعتادات

f. 51

בשם יהוה הגדול:

צלות השבת החמישי דמן שבע השבתות דמן חמשיתי יומיה · אמנותו
כאמנות השבתות وبعد ختام التورة المقدسة يقال בריך אלהנו ויהוה אלה
وبعده يقال كيمي من قول الماتي ذكره وقبل ما يبدو القطف علي ختام
سورة الحلقة יקאל דראן ومرقه المتقدم ذكرهم وعلي كل سفر يقال مرقه
ودران لما تقدم لذكر על ויטע ישתבח:
בגדלו זעק לבוראיו וגו״[1]

רב אלה وتمامه על ספר ואלה שמות:

בגדלו קדש יום שבתה · ומן יומיה אבדיל: ואפרש יומי השבעות · על
יד הנביא הסגיל: תתחני במשמרה אה עם יהוה · ובטובו לך יגדיל:
ועליך בחסדו יתרחם: בעמל הנביא אשר צעם: דאמר לו עבר לפני
העם: וקח אתך מזקיני ישראל:

רב אלה وتمامه ولما يصلو في القطف قطف السفر التاني וישבת העם ביום
השביעי يقال ובני ישראל אכלו את המן | .... עשירת האיפה הוא وبعده
f. 51[b]
يقرو السورة يتمر المناط المعتادات قرايه تمام وبعد ما يختموهم يقال ויבן
משה מזבח · ولما يصلو في القطف ואחנתי את אשר אחן ורחמתי את
אשר [א]רחם يقال ונצבת על הצור ושמתיך בנקירות הצור וירד יהוה בענן
وتمامه ويختمو السفر التاني על ספר ויקרא אל משה:

בגדלו זכר בריתו עם הזכאים · השכונים במערתה: והציל בניון ממצרים ·
במופתים רבתה: ופקדון במספר שבע שבתות · על יד מי קבל הגרתה:
הוא משה דמע כל הבשר: דאמר לו יהוה הצדיק והישר: וממטך אשר
הכית בו את היאר: תקח בידך והלכת:

רב אלה وتمامه על ספר במדבר סיני:

בגדלו הציל אבהתן ממצרים · מתחת יד הכפור: ופקדון במספר שבע
שבתות · והצילון מכל מצוק ומצור: על יד הנביא הנאמן · בן עמרם המאור:
הוא משה דלך יהוה קריב: דלבב בו הרחיב: הנני עמד לפניך שם על
הצור בחוריב: והכית בצור:

[1] As above, p. 284.

f. 52 רב אלה وتمامه | ولما يصلو في القطف אני חלקך ונחלתך يقال بعده ודברתם אל הסלע וגו״

يقال بعده

ויאמר משה אדני יהוה החלת . . . מלאך ויוציאנו: يقال במסלע[1] ولما يصلو في القطف ורגזו וחלו מפניך يقال כי מראש צורים بعده וירא ישראל שכן לשבטיו حتي يصلو מברכיך ברוך ואורריך ארור يقال ושם בסלע קנך يقال וירא פינחס בן وتمامه ولما يصلو في القطف ויעברו בתוך הים המדברה . . . ברפידים ويختمو السفر الرابع:

על ספר אלה הדברים:

בגדלו הציל אבהתן ממצרים · במופתים כותון לא קעם: ופקדון במספר שבע שבתות · ועליון בחסדו רחם: על יד הנביא הנאמן · אשר צלא וצעם:

f. 52b הוא משה בן עמרם התמים: דאמר לו יהוה רחום הרחומים: והכית בצור ויצא ממנו מים: ושתה העם:

רב אלה وتمامه ولما يصلو في القطف ואכלת ושבעת׳ וברכת . . . נתן לך يقال המוציא לך מים מצור החלמיש · וזכרת את יהוה وتمامه ولما يصلو כי חלק יהוה עמו יעקב يقال ייניקהו דבש מסלע ושמן מחל[מיש] צור כי ידין יהוה עמו وتمامه ועל אחר התורה יתמר כימי وفاتحه من מימר הכהן יוסף עבתה יסלח וגו״

אלהי אברהם בעל הברית · בריתו לכם יקום: אלהי יצחק יצק שמן רחמיו · עליכם כל יום: אלהי יעקב יסעדך · עד תלך אל המקום: אלהי יוסף ירחק מפניך · כל דבב וכל טלום: אלהי משה שליחה דאלהים · עליו הצלות והשלום: אלהי אהרן הכהן · עליך בחסדו ירום: אלהי אלעזר

f. 53 המימין · ירחמך בכל מקום: | אלהי איתמר הפוקיד · הרצון עליך ישום: אלהי פינחס הקדש · הרע ממך אמן יסכום: ישלמך מכל רע · ויחדד לך ברית שלום: ותמלא מן מיני דעתה · ותהיה נבון וחכום: ויסגי יהוה מניאנך · ותרבי בעלמה ותרום: וירבי יהוה קניאנך · ועם קדש לו תקום: ישא יהוה פניו אליך · וישם לך שלום:

אמן אהיה אשר אהיה:

יתרומם שם מרן · בעל כל יכלתה: ותתקדש שמותו · תמיד כל אורעתה: עבודה דעבד עלמה · בעשרה ובאשתה: פתחו פממיכון · ואמרו לה תשבחתה: ישתבח באריה דכן ברא · אמרו לה תשבחתה: בוראים מן חסר · דרבותה רבתה: ובבריאת אדם · על עקב חתמתה: ועל מיני בוראיה · לקנומה

[1] Num. xx. 19.

אמשלת: ויומה שביעה · ברכת וקדשתה: מן הימי[ם] סגיל · וממו אסגלתה: יומי מועדיה · ויתון אבדלת: מהם אהלין · השבתות דאפרשת: אתם במניאנה · ולגבון שמת: מופתים לא כהם · מתגלים בהגרתה: הראש בים סוף · עדת עברת: והשני במרה · את המים המתקת: והשלישי באילים · שרו בטוב ואשמחתה: והרביעי המן עליון · מן השמים המטרת: והחמישי ברפידים · למשה אמרת: עבר לפני העם · כי קולך שמעת: וקח אתך מזקיני ישראל · אשר לון ידעת: ומטך אשר הכית בו את היאר · תקח בידך והלכת: הנני עמד על פניך שם על הצור בחוריב · והכית׳ אתו אתה: ויצא ממנו מים ושתה העם · מן גבר ועד אתא: | מכן יתברך שם מרן · על זאת מתנתה: עשה תמחיה · בעל כל ממלכתה: יברכך ברחמיו · במיני ברכתה: ויהיה מברך עליכם · קדוש אהן שבתה: f. 53b

אמן אהיה אשר אהיה:

יהיה מברך עליכם · דן שבתה חמישה: תתמלו במשמרה · ותעמו משכן קדשה: ותראו אתו נציב · על רום כל מקדשה: וישמר יהוה חייכון · ומן הצרעה לך ינפשה: ויותר אמן ביומיכון · ורצונו עליך יפרשה: ותפרו מן זרעיכון · ושנאיכון יגרשה: ותעבדו מועדיכון · ואתון בזהי ובששה: ויומי רחותה ורצון עליכם ילבישה: ותהי צלותך מתקבלה · בעמל משה אישה: ותשוב עליכון ברכת · דן כתבה קדישה:

אמן אהיה אשר אהיה:

וברוך אתה בחסדך ויתברך אלה ונברך وتمامه والباقي كالعاده في السبوت المتقدم ذكرهم وعلي אחד הו יהוה يتمر ישתבח وهي قديمه لم نعلم مولفه

רחום הרחומים · האל הגדול והגבור: חילה דזכר בריתו עם השלשה הזכאים השלמים · והציל בניון מתחת יד פרעה הכפור: ופקדון במספר שבע שבתות קדשיון עצומים · ישמכם תחת צל קוראתון עבור: מנון זה השבת דמספרו חמשה ושלשים יומים · אתפרשו על יד הנביא הנאמן המאור: מפוק: הוא משה בעל התפלה: דביאר בתורה דקבלה: ייניקהו דבש מסלע: ושמן מחלמיש צור: f. 54

רב אלה وتمامه عليه ايضاً يشتبح اذا كان مولود ولد ذكر وهي من تاليف العم المرحوم الشيخ مسلم رحمه וגו״

האל הנאמן · דלברית והחסיד שמור: בנדלו זכר בריתו עם תלתה רחמין · נסיאה ונצירה והנדור: והציל בניון מן אסור הרשעים המרודים · עם פרעה הממזיר הכפור: ופקדון במספר שבע שבתות תמימות רמין · דבון מיני

ברכותה לא תסור: דמן כלילון דן שבתה חמישה דמספרו חמשה ושלשים יומין · דבו עם ישראל באשמחותה עבור: במקדם דן ילידה דאתילד מן עלם הנפשות לעלמה הדן · ביכלות מן עשהו ולו צעור: אלה ישמרו ווקרו ומן אוצר טובו לו יתן · ויגדל ויגמל ויהי שמור: כתבו הקשט ומה בו אזדמן · ויגלי לו מה לגוה סתור: ויעמר לבו ממדע ובינה והמדכר בו יהיה שכן · עד יהי פריד בזה הדור: וישם פניו בריך על אביו וקריבו אמן · ועל מן בצלותה סדור: בעמל מי צעם וקעם ועל משכן קדשה אתימן · דאמר עליו ויהי אור:

f. 54[b] מפּוק: הוא משה בן עמרם ויוכבד: בעל הציאם והתפלה: בעמל[ה] יטר דן ילידה דולד: ורחמיו עליך יטללה: ויקים לך מה בהתורה דהורד: ייניקהו דבש מסלע: ושמן מחלמיש צור:

רב אלה وتمامه ויתרבי וקטף הזכאים وتلبية العادة وينفرو للحلقة في לך נביע ويلبو التلبية العادة והמקרא על המכתב זה מה הו פניך כתוב:
ויסעו כל עדת בני ישראל ממדבר וגו״

ויתמר אדיק עלינן מרן المناط

f. 55 צלות השבת הזוכיר צהרים כמה אתקדם בשבתות · ועל אחר התורה יהוה אלה وتمامه ובתרה יתמר כימי מן מימר אדונן הכהן הגדול הרב אלעזר בן פינחס רצון וגו״

אלהי אברהם בן תרח · ברכאתו לכם תקום: אלהי יצחק בן שרה · ירחיק מפניך כל טלום: אלהי יעקב נדורה: יברכך בכל יום: אלהי יוסף פתורה · ישם לך שלום: אלהי משה דלשגבים קרע · עליו הצלות והשלום: אלהי אהרן מקטירי הקטרה · וירחמך אל רחום: אלהי אלעזר מימן המנורה · יעזרך אל המקום: אלהי איתמר יקירה · יצילך מכל סכום: אלהי פינחס דלמגיפה עצרה · יחס עליך וירום: אלהי יהושע וכלב וישרה · יחן עליך הנחום: אלהי תהבה ומיו המנורה · תשוב ותרבי ותרום: ויאמנך ממה תירה · בכל לילה ויום: ויקים לך מה כתב בתורה · בגלל הנביא העצום: ויעבר יהוה על פניו ויקרא · יהוה יהוה אל רחום:

אמן אהיה אשר אהיה:

מה טבו מן שבוע · זה השבוע החמישי: אשר בו מופת גדול · על יד משה אתעשה: יצא המים על ישראל · מצור חלמישי: עד שתו ושבחו · לאלהים העשה: ויאמנו באלהותו · ובנביה רבה משה:

אהיה אשר אהיה:

מה חסיד מה יפה · יומי השבעות: יומים חסידים טבים · יומי כל שמחות: מברכים על ישראל · בחור כל צבאות: כי בהם אתעשה · בעדם נפלאות: | על יד נבי העולמים · דמאוריו מופעות: f. 55b

אהיה אשר אהיה:

זה השבת החמישי · מברך על ישראל: תמצאו בו אה קהלה · כל פרקן ויוביל: תנים יומה נימר לוכון · בלב טהור נמיל: תראו אמן רחותה · ותלבשו כליל: רצונה ופדיון · ותצאו מכל אליל: ותקום לוכון ברכת · הרגריזים בית אל: וברכת זה מכתב אבישע · וברכת משה הסגיל: בקדוש שם יהוה · המלך הגדיל:

אמן אהיה אשר אהיה:

וברוך אתה בחסדך وتمامه ויתברך אלה وتمامه

ונברך كالعادة وينزلو للحلقة ويلبو كالعادة ويعملو قطف הטבעית وهو هذا
ויברך אלהים את יום השביעי וגו״
יהוה אלה רחמן וגו״

ויסקו من הטבעית في هدي التلات بيوت من מן ימטי והם ר׳ ש׳ ת׳[1]
وان حكم השני حمس سبوت يقال عوضهم ל׳ מ׳ נ׳ الذي سبق
دكرهم في عادت الرابع والله اعلم ויתמר קרישה وتمامه וילבו קבלו וכי
בשם וישמע ישראל ובעדה אוסיפו . . . | הו חיינן ويتمر בריך אלהנו f. 57b
والباقي كالعادة صح

[1] These are given in full.

f. 57[b] צלות השבת הששי צפרה כי הו שבת עמלק שריו הצלות בריך אלהנו ויהוה אלה ועל פתח רחמיך וכי בשם וקצי הבריה ועל ויטע דראן קעמנן מן שנתן ומרקה עבודה דעלמה מן ישום רביאנך וישתבח אמנות השבעות:
בגדלו זעק לבוראיו וגו׳[1]

ויקטפו הזקינים אלקטף העادة ولما يصلو فيه קום התהלך בארץ לארכה ולרחבה כי לך אתננה ויעל אברם يقال ויכו את כל השדה העמלקי وبعده ויברך את אברם وتمامه الي ان يصلو ויצב יעקב מציבה במקום
f. 58 يقال ותלד לאליפז את עמלק אלוף געתם | אלוף עמלק يقال אלה תולדות יעקב יוסף ويختمو السفر الاول

על ספר ואלה שמות · דראן חיול הו חילה דכן ארכן · ומרקה עבודה דעלמה תסתגד ותשתבח וישתבח:

בגדלו יאמנך ממה תירא · ויפתח באפיך שער: רחמיו ורתותו · ולרחותה לך ינער: בעמל שליח נאמן צדיק · דלו מן הנביים בחר:
הוא משה דמע כל האנשים: דאמר למשרתו דמע השמשים: בחר לנו אנשים: וצא הלחם בעמלק מחר:

רב אלה وتمامه ויקטף السفر التاني ولما يصلو فيه ובני ישראל אכלו את המן ארבעים שנה עד באם. يقال ויקרא שם המקום מסה ומריבה . . . בקרבנו אם אין ويقرو سورة المناط وهي ויבא עמלק وبعد ختامه يقال עתה ידעתי وتمامه ويختمو السفر التاني يقال תורה وتمامه ودران הא יום קדיש ומקדש ומרקה אתהו חדה וישתבח:
חילה דנשא מיתובית זה היום הגדיל · על חימים הששה: ואסגיל בו עמו ישראל · דמיתוביתון נשא: על יד הנביא הסגיל · מאור נביותה ושמשה:
f. 58[b] נודי לו על מספר השעים: דעובדיו תמחים: | והתמח נצעות הרפאים: לנער הברוך יהושע:

רב אלה وتمامه ויקטפו السفر التالت ولما يختموا يقال תורה ודראן לית בכל יומיה ומרקה אתהו עבודן וישתבח:

חילה דפרק עמו ישראל · במופתים אחד עשר · ואסגלון בקדוש יום

[1] As on p. 284.

שבתה · ושמו קיאם דור בתר דר: ופקדון במספר שבע שבתות · על יד
דמע כל הבשר:

נביה דמן המים המשי: דנצע עמלק ועמו בזה השבוע הששי: ויאמר
יהוה אל משה: כתב זאת זכרון בספר:

רב אלה وتمامه ويقطفوا السفر الرابع ولما يصلو فيه ויצעק משה אל יהוה לאמר
אל נא רפא נא לה يقال עמלק ישב בארץ הנגב يقال ועתה יגדל ولما
يصلو فيه ויאמר יהוה סלחתי כדבריך يقال העמלקי והכנעני כי העמלקי
והכנעני וירד העמלקי והכנעני · ועשיתם אשה ליהוה وتمامه الي ان يصلو
מברכיך ברוך וארריך ארור ثم يقال וירא את עמלק ראשית גוים עמלק
וירא פינחס בן אלעזר בן אהרן ويختمو السفر الرابع ويقال תורה وتمامه
ودران חילה רמה ויקירה ומרקה אלהים רחמנה بطرقه וישתבח:

f. 59 בגדלו בחרך אה ישראל ואסגלך · ועל כל העמים לך נשא: ואפרש לך
קדוש שבתה · על יד מאור נביותה ושמשה: ופקדך במספר שבע שבתות ·
גלגיון מתפרשה: מנון זה השבת הששי · דבו המחק כל רשע:
דבו יהוה לעמלק שבר: על יד דמע כל הבשר:
ואמר לו כתב זאת זכרון בספר: ושים באזני יהושע:

רב אלה وتمامه ويقطفو السفر الخامس الي ان يصلو فيه יהוה אלהי אבותיכם
יסע . . . דבר לכם يقال ויצא העמלקי והכנעני כי יהוה אלהיך ברכך
وتمامه الي ان يصلو فيه ולך תהיה צדיקה לפני יהוה אלהיך يقال זכור
את אשר עשה לך עמלק תמיח את זכיר עמלק והשתח[תו] ويختمو
السفر الخامس ויתמר יהוה كالعاده وبعد ختامه يقال כימי מן מימר בן
מניר יסלח וגו׳"

אלהי אברהם · דבקן ברחמיך: אלהי יצחק · השקף עלינן מן שמיך: אלהי
יעקב · דכר לנן קיאמיך: אלהי יוסף · אעלן לנפוש רחמיך: אלהי משה
הנביא · הן עמיך הן עמיך: אלהי אהרן ובניו · רחם עבדיך ורחמיך: רתאי
רתאיה · יום דנקום קמיך: ולא תחסך יתן · רתותך ורחמיך:

אמן אהיה אשר אהיה

f. 59[b] אלהינו יהוה · התמיד בעודנו: הממית המחיי · החי לעודנו: אל רחום
אל חנון · למי יבקשנו: דשקיח כד יבלש · למי ידרשנו: מי ידרש רחמיו ·
ריק לא ישיבנו: ומי ינוס אל חסדו · אין יעזבנו: ומי יברח אליו · הוא
יצילנו ומי יבקשהו · תמיד ימצאנו: ומי ידבק בו · הוא ידבקנו: ומי יתיגר
בו · הוא יגירנו: ומי יסתמך בו · הוא יסמכנו: ומי אסור בצרעה · הוא

יוציאנו: ומי יהיה במלחמה · הוא יושענו: אשר לאשר ישים · את חסדו מגנו: מי רחום ומי חנון · ומי קרוב ממנו:

אמן אהיה אשר אהיה

האחד הוא יהוה · אלה אלהיה: דברא בחכמתו · ארעה ושומיה: חאת בפרוסטים · פענטוס רמיה: פרוסטמים השמים · רבבות מלכיה: ומגדלים וכוכבים · ותרי מאוריה: וסחסון אקרים · לארבעה חלקיה: ולאותות על דדי · שבת קדש כל יומיה: ולאותות על דדי · יומי מועדיה: ולאותות על דדי · רישי ירחיה: ולאותות על דדי · שמטות ויובליה: ובצמותון חכם · בעלי חשוביה: מועדיה וירחיה · וסדר זבניה: מהם אהלין · חמשיתי יומיה: שבע שבתות · ושבע שבועיה: כל שבוע בו פלי · עשות עשה פליה: הים ומרה ואילים · ולחם מן שומיה: הצור ומלחמות עמלק · ומקרת עסרתי מליה: יתגלג קראה דקרא · לרבון דנביה: משה ונתן לו תורה · קדיש כל כתביה: | חיים מן חיי עולם · חיים לדריה: f. 60

אהיה אשר אהיה

נצפי בבוננו · ועל רפידים נדיק: ונרומם ונשבח · לאל ישר וצדיק: על מה עשה מן הטוב · עם ישראל חדש ועתיק: הך במלחם עמלק · דאזל שם לריק: היה פעם יתגבר ישראל · ופעם יתגבר עמלק: ומשה אשר היה · על שפת הים שביק: ואהרן וחור · כל אחד ביד משה דביק: ויצעקו עם משה · וכל אחד לבו מציק: מבגלל ישראל דהוֹה בלחץ עמיק: ויושיע יהוה ישראל · ודם עמלק אריק: כן יושיע אתנו · מכל לחץ ותשניק: ויפדי אתנו · מיד מי לנו היום מציק: ותרח רוֹח באפינן יתפתח · ולא יהיה צניק:

אמן אהיה אשר אהיה:

נזכר המלחם · ראש המלח[מ]ות: בין עמלק וישראל · בשנים עשר שעות: ברפידים היה · הדברים הזאת: דבר עמלק ויהושע · במראות הצבאות: אמר עמלק ליהושע · דברי מריבות: אה יהושע אין לך · לפני קוממות: אניבו יהושע אין לך · לפני קעימות: אמר לו עמלק · אני ראש הממלכות: אניבו יהושע ואמר לו · אני ראש הצבאות: אמר לו עמלק · אני בעל הגברות: אניבו יהושע ואמר לו · אני בעל הקדקדות: אמר לו עמלק · לי ידים ברע חזיקות: אניבו יהושע ואמר לו · לי ידים דביקות: אמר לו עמלק · עמי סני אכלסות: אניבו יהושע ואמר לו · עמי לאלפי רבבות: | אמר לו עמלק · עמי ספר אלילות: אניבו יהושע ואמר לו · עמי ארון העדות: אמר לו עמלק · עמי קסמים וידעונות: אניבו יהושע ואמר לו · עמי כהנים יתקעו בחצירות: אמר לו עמלק · אני מן חליפות: ענקים בני ענקים · בעלי הרפאות: אניבו יהושע ואמר לו · אני מן חליפות: זכאים בני זכאים · בעלי הצדיקות: תלמוד f. 60b

נבי צדיק · דמיתוביתו עצומות: המתפלל בעבורנו · למחיי הנשמות: בתפלותו היום · נחיה ולא נמות:

אמן אהיה אשר אהיה:

هذا البيت مناط راس الشهر اذا حكم يوم شبت עמלק
له ايضاً رحمه وגו״

מה טבו מן שבת · ידיו מתפרשי: דאצטמת בו בטוב · חדש השלישי: והו מן חמשים יום · ב · מ · מן השבתות ששי: ובו מופת עמלק · מופת חיול קשי: אשר בא בזידון · בתר מה אתעשי: בפרעה וכל עמו · על יד הנביא משה: וילחם עם ישראל · ויאמר משה: ליהושע בן נון · אה נערי ושמשי: בחר לנו אנשים · מן רום כל אנשי: ולמלחמות עמלק · יהיו נגושי: אנכי נציב על ראש הגבעה · וידי מתפרשי: ויעש יהושע · כאשר אמר לו משה: להלחם בעמלק · ואהרן וחור ומשה: עלו על הגבעה · ומטה האלהים ביד משה: וילחם יהושע את עמלק · ואת עמו הגרגשי: ויכם לפי חרב · ויאמר יהוה אל משה: כתב זאת זכרון · בספר ולא יתנשי: | ושים באזני יהושע · הקדקד האנשיא: כי מחה אמחה את זכיר עמלק · מתחת שמי קדשי: ויבן משה מזבח · לא עלה בו אשה: ויקרא שמו יהוה נסי · המרוח המושי[ע]: בן יושע אתך · מכל לחץ וקשה: ואלהים עמך · בכל אשר אתה עשה: ואחתם זה המימר · בטהרות נפשי: במקרת השלם · על הנביא משה: f. 61

אמן אהיה אשר אהיה:

יהיה מברך עליכם · דן שבתה שתיתה: כל שנה ייתי · ואתון בחסד ושלמותה: ותתחנו במקדום · יום קהלה ויום מקרתה: ויום שבת המועד · ויום ברכותה: המתקרי יום הבכורים · יום כלול שבעותה: ובו תתפרש הברכה הגדלה · על ראש גבעתה: וכן ישמר חייכם כלכם · אה סדר עדתה: ותקבל מכם · פללי צלותה: די סלקה בבכי · קמי חכום כסיאתה:

אמן אהיה אשר אהיה:

עורן כן עוד فاتحه وكيمي من تاليف الجد المرحوم הכהן עבד יהוה בן שלמה ירחמו יהוה אמן:

אלהי בראשית ואדם ושת ואנוש · וקינן ומהללאל וירד הדרוש: וחנוך השביעי הקדוש · אשר התהלך את האלהים בשלמים:

אלהי מתושלח ולמך · ונח אשר את האלהים הלך: ולזכותה מלך · ואתקרי איש צדק ותמים:

אלהי נחור ותרח: ואברהם דבחר הנורא: ויצחק ויעקב נדורה: ויוסף אב מנשה ואפרים התמים: f. 61b

אלהי לוי וקהת ועמרם · ואדונן משה השליח הרם: ואהרן ואלעזר התם · ונשיא נשיאי הלוים התמימים:

אלהי איתמר ופינחס · ויהושע וכלב אשר אחם: והשבעים ארם · הזקנים השלמים:

באהלין השלשה: הקדושה הגדולה: יהונו שביכון טבין מן אלה: ויתן לכם רחמים:

אמן אהיה אשר אהיה:

רב חילה דצפית דחנתו: ביצרות העולם: מינים וגונים מתחלפים · מן צררים נאספים: ובכל מאום הוקם:

סימה תסיד ביחדאות העבוד: דמלא עובדו בכבוד: וכל מה עשה טוב מאד: לא על דמות אתקדם:

ופלג הגון הברנשי פלגים · ושמם דרגים דרגים: זה ממלל וזה עלם:

זה גבר וזה גביר · זה מחשך וזה מניר: זה אביון וזה עשיר · זה נפיל וזה מתקומם:

f. 62 ומאז הדבר ככה · ועלמה בו הלכה: ותיפך מן הקללה לברכה · ומן חשך ליל לנהר אימם:

ומה אתגבר גבר הך פרעה: בעוברו ובמימרו: ראה מה הוה אחרו: וסוסיו ורכבו רמה בים:

ומצא ישראל מנה נפוש · ונסע אחרי האיש הקדוש: מן משריתה אל משריתה הוה נגוש · עד באו רפידים ויקם:

פניון עורן דבב · לית לו בשמים כוכב: ויעמד ויתיצב · לפני העם:

וכד עמו יתה דחלו: ומפניו נבהלו: ואמעיטו נפשותם מן המתקומם קבלו: ואתו לקדם בן עמרם:

ואמרו הך יהי העובד · עם זה הדבב דירד: עלינו ונגדנו עמד · בעז פנים וקשות גרם:

אמר לון נביה בשרירות לבו · התיצבו וראו מה יעשה לו: מן מגויאתה דתשרי בקרבו · ואמר לבן נון אתקדם:

בבקר בלב חזיק: ובחר עמך כל גבר צדיק: וצא הלחם בעמלק: ואנה על ראש הגבע מתקומם:

ואטר אלהותה באדי · ומתפלל קדם עבודי: בדילך עד תפדי · וכד שמע זה יהושע ויקם:

f. 62b ובא לקבל עמלק · ורכיבות הלב והדחלה שבק: וכד אתקדם עליו נפיק: ואמר מנו את עד אתקדם:

על מן אנון בשם מתקרים: והם הגבורים: ומן יתיצב פנינו מן המתבחרים: ולו פתח אחד פמם:

בלע יתך ומן בתרך · מן גברי סדרך: דנגדת יתון לעזרך · ושתק לה יהושע עד אסכם:

מה אתו מן הממלל · ולא עזר עליו עד אתכלל: ואמר לו לא תזרז ואסתכל · מה ישרי בך מן הנקם:

ביד מן הו זעור בעיניך: וליתו כלום בענינך: יתמחך מה יעשה לעיניך: שם תתקשט ותתחכם:

מה באדה מן חיל מרה · דו מתרחיץ עליו בדברה: ושמיע למימרה · ומאום ממו לא נעלם:

דו דילחם עמנו · בעמלק ועורנו: וכל מה יקום קמינו · וגם הגם הלם:

תראה מה יעשה: כמה עשה בצור חלמישי: על יד נביא שמו משה: דמע מינה דאדם:

ואין לך מושיע פה · וגם כל חלי ומגיפה: ומכות גדלה ותקיפה · תשרי בך ונקם:

f. 63 ולו ארשה לי ראית · בך מה בו מה שמיעת: | מן מיני מגֿואתה · דתרד עליך הך גשם:

תמן נפלת המלחמה בינם: וסלק עפרה על שניהם: ולחט חרב יניר פניהם: ומרן שם שם:

ארבחו לעם הנושע · ופני רצונו אליון שא: וילחם יהושע · עמלק ועמו וגם:

הוֿת זאת נפילותה רבתה · עד אמר עליה בעל כל ממלכתה: למשה בעל מיתוביתה · כתב זאת זכרון בעולם:

עד יעמי כל דר ודור: מעשה הצעור: והפיכותה לכל גבור: דתמחו נפשו ויתעצם:

ולית יכולה אלא ליכול · דמכל גדול גדול: וכל דבלעדיו פגול · לית לה שריו ולא סכם:

הוא דרתי ומרוֿח · למן במצותיו בא: שמה ישתבח · וחילה יתרומם:

ומדרשינן ממו: יקים לנן קיאמו: וישם לן קוממו: ואצלחו ושלמו:

ופנותה כבן יכפית · ויסגר באדה הדלת: וכתב לה ספר כרתית · ושלחה מן העולם:

וכל גבור ציד · גברות אלה לאתאבד: וגדלו יאמר השמיד · סדר סנאי עם רם:

f. 63b ויחיל שם׳ ישראל · ודבבון ישוב נפיל: והתקומה לון יכפיל · והאדמה מנון לא תשם:

וישמר חיי סדרה בלכם · אתם ובניכם: ולא ישמם מן הרחוק מכם · והנגף מכם יורם:

ושביכון טבין ותנים יומה: למועד דעליך מתקדמה: וכל שנה ואת בשלמה: ואת בחסד וטובותם:

אמן אהיה אשר אהיה

هذه البيت المفرد من تاليف العم المرحوم الشيخ ابراهيم العبه الدنفي رحمه الله

מגן עזרך יעזרך · וברית אבותיך לא ישכח: אה קהלה כמה הוית · בעל הממלכה: והמתגברים עליך · ממשלותון יפיכה: ויהפך יהוה אלהיך לך · את הקללה לברכה: במיתי תהבה ורצונה · וימי לבונה זכה: ואהלין הימים תספר · והכבודות לך סמכה: בשלום ובשמח · וימיך הטוב ארכה: ותתחני ביום קהלה · ויום מקרתה ככה: ושבת הדברים ומועד הבכורים · עדן הברכה: יהונו בריכין ומברכים עליכם · כל מן דאכה: ויזכר קיאם השלשה · לך דור יעקב זכא: ולתת עליכם · היום ברכה:

אמן אהיה אשר אהיה:

ויתמר ברוך אתה בחסדך وتمامه ונברך והמוסף בה ויבן משה מזבח وتمامه וברוך מן דאמר שבע שבתות وتمامه والباقي كالعاده | ועל אתהו יהוה פעל כל עלמה ואחד הו יהוה הנכבד וישתבח לא נדע בעלה: f. 64

אלהי הרוחות · חדה דלית לה דמו לא בגלי ולא בכסי: אולי ישמע כל נקעות · וישם ענני רחמיו עליך מתפרסי: דפקדך במספר שבע שבתות תמימות · מנון זה השבת דבו שם דבבך בפי חרב נכוסי: תספרו יתון מאה שנה בשמחות · בעמל מי קבל מן מרה שני קרסי:

הוא משה הנביא המיטב המרוה: דאנגד עמו בזה השבוע אל רפידים כל מנון מצלי ומשבח: שם ויבן משה מזבח: ויקרא שמו יהוה נסי:

רב אלה وتمامه עורן כן ישתבח עליו עוד אן הוה בו יליד זכר מן ميمر כתובה[1] יהוה יסלח לו וגו"

בגדלו בחרך ואסגלך · ועל כל העמים לך נשא: וקדוש זה יום שבתה מרך אפרש לך · ואת בקדשיו תתקדשה: ופקדך במספר שבע שבתות דעשה לך · תמחות רבות פניך גלניון מתפרשה: מנון זה השבוע דבו מופת גדול ובו הצילך · מן יד עמלק ועמו הרשע: ובזה השבוע אזדמן השמח והששון בדילך · תמיד לך הזהות יחדשה: | במקדום דן ילידה דאתילד מן עלם הנפש לדן עלמה בשלם לך · ישם מובאו מרן בו הנפושה: יהיה בריך על אביו ועל אמו ועל קריבו ועל מן קעום בגבולך · ועל סדר ישראל המתקדשה: אלה ישמרו f. 64b

[1] I. e. سلامه ابن غزال.

ויוקרו ויהיה נבון וחכום קבלך · ויגדל ויגמל וישמר מצות התורה הקדושה:
ויוריך בחייו ובחייכון אה נוף זכאה דבון מרך אבדילך · וכל דבב בון יכפית
וינדשה: בעמל מן הו בתפלות צלא וצעם בגללך · דו מאור נביותה ושמשה:

הוא משה אשר מרו לו אוקר: ועל ידו אבד לך כל דבב וגבר: כות עמלק
דעל יד יהושע אשתבר: ואמר לו כתב זאת זכרון בספר: ושים באזני
יהושע:

רב אלה وتمامه וכי בשם وتمامه ויתרבי كلها וקטף הזכאים والتلبيه كما تقدم
في السبوت السابقه في الحلقه והמקרא על המכתב ויבא עמלק[1] وعلي
كل فصل منها يلبو יהוה גבור במלחמה יהוה שמו ברוך שמו: | ויתמר f. 65b
אדיק עלינן מרן المناط والباقي كالعاده ויתמר אתהו דבריך עלמה المناط
ויתמר דכור מן מימר בן מניר יסלח וגו״

מראש גבעת התורה · נשקף על רפידים: נראה עמלק · וישראל צמידים:
את המלחמה הזאת · כתב לו משה ספר: זכרון על פי יהוה · נכבד
הנכבדים:

אמר משה ליהושע · בחר לנו אנשים: יהיו חזיקי הלב · למלחמה יהונו
צמידים:

וישלח יהושע קול · במחנה על פי משה: היו נכונים ׳למחר · להלחם
ברפידים:

שלום לכם מן משה · וכה אמר לכם: לפנות הבקר · תהיו לפניו עמדים:
וכה אמר לכם · מי ידבנו לבו יצא: לא בפרכת לבושו · למלחמה בגדים:
ולהאיר הבקר · עד היו גבירי: המלחמה סביבת · אהל משה עמדים: f. 66
ויצא משה וירא · מחנה ישראל נציב: בבלי מלחמתו · איך ברקים
לפידים:

שא קולו בבבי · ושלם עליהם: שם׳ היו כלכם · על הארץ עקדים:
אמר להם ברוך יהוה · אשר הרבה אתכם: מן שבעים נפש · רבבות
מתלמדים:

ואל שדי יוציא אתכם · מזאת המלחמה שלומים: כאשר הוציא אתכם ·
מבית העבדים:

ומשה ואהרן וחור · עלו על ראש הגבעה: ומחנה ישראל נסע · סמיכים
בכבודים:

השמש יצא על הארץ · והא עמלק ועמו: רפאי הארץ · ברשעתון נגדים:
פתאם אלא ויהושע · ועמלק זה פני זה: כל מן חרבו בידו · כמו אש
מוקדים:

[1] This is given in full.

ויגש בן אליפז · ויגש אליו יהושע: בין שני המחנות · שניהם פרידים:
אמר עמלק ליהושע · מי אתה: עד תוכל תלחם · עם ראש הנמרודים:
ויען יהושע · אם תהיה ראש הנמרודים: אנכי יהושע · ראש התלמודים:
אמר לו עמלק · ראה אל צורתי: כל עמי כמוני · יזבחו לשידים:
f. 66b אמר לו יהושע · פנינו בדים: כי אנחנו בנביות · בן עמרם מסידים:
אמר לו עמלק · אה יהושע עד מתי: ראיתי צפורים · על פרס ירדים:
אמר לו יהושע · עם תהיה אתה פרס: כי הנשר הגדול · על הגבעה יפרש ידים:
אמר לו עמלק · אני בן אליפז בן עשו: אשר היה בפיו · יצוד צידים:
אמר לו יהושע · אני בן נון בן עדן בן שותלח: בן אפרים בן יוסף · ראש הקדקדים:
ואתורכו הדברים ביניהם · על כל אשר ימללו הלשונים: לא נשאר אלא הכות · חרב ותשמידים:
ומשה נביה ירים · ידיו אל השמים: והא עמלק ועמו · ביד יהושע מאבידים:
וירים משה ידיו · ויגף חרב לחרב: ולא ישועה אלא · מן עבוד העובדים:
ועד ידעו הדורות · כי לו לא ידי משה: כי היו ישראל · ביד עמלק משתמדים:
ועזבתי עמלק · על הארץ נפיל: וילחש יהושע את עמלק · ואת עמו הנמרודים:
ויאמר יהוה אל משה · כתב זאת זכרון בספר: ושים באזני יהושע · כי מחה אמחה שם הזידים:
ויבן משה מזבח · ויקרא שמו יהוה נסי: בן יושיע אתכם · אה מן אנה צמידים:
f. 67 ויגלי לכם משכנו · על קדש המסגדים: | וכן ישמר חייכם כלכם · מן אבהן וילידים:
וזה הוא מובאי · משם׳ אליכם: לאוי אימר לכם · תנים יומה חדים:
מפוק: אמרו אהיה אשר אהיה · אה עבוד בריאתה וכל דבה: קבל תפלות ישראל · ואיטב לו העקבה:
ועל כלול המימר · כהלן נצבע: ליהוה בנציר · ולשמו נשבח:
ונחתם צלותה · ונעמד על מזבח: התפלה ונימר · ויבן משה מזבח:
ויקרא שמו יהוה נסי: ויאמר כי יד על כסה מלחמה: ליהוה בעמלק מדר ודור:

تكرر تلات مرات

الرابعة אדני יהוה ברב גדל חסדך זכור לנו תפלות אדונן משה נביא אשר

אמר פני גדלך שוב מחרון . . . להם בך · ברוך מן דאמר שבע שבתות . . . חדשה ליהוה:

الخامسه אדני יהוה אן ראית ברב גדל חסדך מרי בעמל הנבי הצדיק התמים . . . בעמלם סלח נא . . . ועד אנה ויאמר יהוה وتمامه

f. 67b السادسه אדני . . .[1] אל תשחית עמך . . . ואל חטאתו · אמן אמן אהיה אשר אהיה מרי אתרחם ואתנחם הך די אמנותך אה אדני יהוה:

יהוה אל רחום וחנון وتمامه تقيل وبعده يذكرو الجماعه كلهم في سوره وبعده يقال מרן קבול מן מימר אדונן אלעזר בן פינחס בן יוסף תלים אבישע المصنف عليهم الرحمه وגו״

אציתו שמועיה · לפרוטי מליה: אשר יגידו בחייה · זומנות תמחיה: ראו תמחות מין אדם · ומה דהוה לו בעולם: ממו מין לסכם · ומין ממו לחייה:

חיי עולם לאשר · שמע מימר אל ישר: ברא כלה מן חסר · ומעזר כל מיניה:

במיני אמירותה · אקים לכל בריאתה: ועזרון באפיכותה · מבגלל מבוליה:

גלא נח ב[ע]דן מבולאי · ואברהם בין דר סדמאי: ויצחק בין פלשתאי · ובנו אב אנשיה:

f. 68 דכרן בין זכאי · ויוסף בכסנאי: ומשה עם מצראי · ונצחות סימניה:

אזכר ואת תמצא · כי בצבאות ארצה: בון נצח ומנצח · ואהביה וסניה:

ואהב באלה דביק · ודלקובל לא ידיק: ראה את עמלק · ויהושע תריה:

זומנותון כבדים · את הוו נצמדים: תריון ׳ברפידים · וישראל צמדיה:

עמין משה בצלותו · ויהושע משרתו: קעם בתושמישותו · ומלל ׳עמו מליה:

טב אמר אה רבי משה · ברן סנה איך אעשה: זה זידן רב וקשה: חליפת גבריה:

יושיעך אלהים · בזרועתו הנטועים: דנצח לן הגוים · ולכל דבביה:

כי יהוה אלהיכם · הוא הנלחם לכם: במצרים לעיניכם · עבוד סימניה:

[2]לצפר הוו דרשים · אתה וכל החמישים: בחר לנו אנשים · חזיקי לבביה:

משה אמר ברוח · חליצו אנשים לצבא: ואנכי נצב על ראש הגבע · ובידי רום אטריה:[2]

נא אגיבו יהושע · אה נור בריאתה ושמשה: צלי בדילן וידיך נשא · למעון קדשיה:

[1] As no. 4. [2] These two stanzas have been written over an erasure. The reading is uncertain, especially in the second.

f. 68b סעו מקדם הצדיק · והוה כל אחד באלה דביק: | ואתו לקבל עמלק · ואצטמתו טוריה:

אמר עמלק ליהושע · בקשות לב ופשע: מי את[1] עד עיניך תשא · בעיני שלטני רפאיה:

פני שלטני הגברים · מה הוכל תעשה הדוברים: איך יהונו בון מתיגרים · ואיך יהרגי נפשיה:

צפו יה[ו]שע ומימרו · לעמלק ולכל עסכרו: אוי לוכון מה תכירו · מן עבדת בני אב שבטיה:

קמי תרין אחים · הוו למדינתה באים: ולאנשיה ממחים · והוו תרי אנשיה:

ראה עמלק זה ראם · ואמר מי לי אני ילחם · ואולם דלקמי קעם · לא כלום מן טפליה:

שמע יהושע ממללה · ואמר יתמחך זעור בפעלה: צפי פרעה וכל חילה · הוו ביר זקן קטוליה:

תבר לבו זה הדבר · ולא ארשה עורי למימר: ואמר לנן ימה אתקטר · והלכנן בו בשביליה:

אתחלה לן עורי המים · ומזון מן השמים: והמים מן צנמים · וגוני רמה חיה:

סוכילה אנשם גרמך · כי אתא יום נקמך: ואני אלהם עמך · על פי רום נבייה:

ואתפלג הצבא ואתיתב · ימין ושמאל ולב: והוה כל רמח וקשת וחרב · יוקידו הך לפידיה:

נפלת המלחמה בין אנשיה · פעם לה ופעם עליה: ואלהים ישקף עליה · דו נצחיו קרביה:

f. 69 נגש יהושע בלב חזיק · באלה אל ישר וצדיק: בתר כן ויבא עמלק · וילחם עם ישראליה:

וקדם עמלק ודקר · ועמו לא יצא דבר: ויעש יהושע כאשר · אמר לו רום נבייה:

ובתר זה חרבו חריק · והוה הך לפיד סליק: להלחם בעמלק · ועמו ממזיריה:

ואתיצבו ואלחמו · ופנים בפנים קמו: והוה כל אחד יגיד שמו · עד תתידע מיניה:

וקמת המלחמה תתפרש · בין עם מוקש ועם קדש: משנה עד בא השמש · זה הוה בין רמשיה:

[1] L21 עת.

בערן זבח קרבנה · הוה לישראל פרקנה: ובו קטלו זידנה · ובו אתפצו מן סניה:

בו צאו מעבדה קשה · ואזדמן בו מכות הרשע: עמלק וילחם יהושע · ישתבח עשה תמהיה:

כד ראה עמלק נפשו אסיר · ביד האיש הגביר: מלל בלב שביר · את זאת מליה:

בקשט משה רבך · ובחייו על לבך: שוב מחרון אפך · ורחם מסביניה:

בחייך הושיעני · ומשה הוריאני: אולי יצילני · מזאת עקיה:

אגיבו על ממלליו · מי את עד תשיג אליו: שלום יהוה עליו · בבל זבניה:

אשר דם צריו ימצי · לית לך ממו מצפי: היום אשכיר חצי · מדם חלל ושביה:

f. 69b ואנצח עמלק לישראל · והוה בפי חרב נפיל: תמן אמר קל תליל · ישתבח עשה פליה:

זה פלי רב ומה רמו · ויחלש יהושע ומן עמו: את עמלק ואת עמו · ויכם לפי חרביה:

ויאמר יהוה אל משה · אה נאמני ואישי: כתב עד לא יתנשי · באזני רום מלכיה:

דלחם ולא אותיר · למען יהיה ספיר: כי מחה אמחה את זכיר · עמלק מתחת שומיה:

שם ויבן משה מזבח · ויקרא שמו יהוה נסי באצבע: הוא המיטב המרות · אל דרי דריה:

שם כל זה בדיל עמו · דהציל יתון מן רצמו: ונחגון עד ישמעו ממו · קול עסרתי מליה:

ימלא אלה מניאניה · לוכן ביומיה: אבהתה ובניה · מנוכן בבל אתריה:

אמן ויהונו מועדיכון · טבין וכל שביכון · ומרן יקבל צלואתכון · אה סדר צמיתיה:

ענותה שלמה ייה · בצפריה ורמשיה: ויבד כל דבביה · ויסטר כל עכריה:

נודי לו כי לן אפרש · שבת וראש חדש: ומועד מקרא קדש · וחמשיתי יומיה:

תתפלג שבעות · לנוה תמחות: כל שבוע מראות · למראה עיניה:

f. 70 עזי ויהי לו צור · ומרתה ואילים וטור: המן ומים מן הצור · וגוני רמה תמחיה:

והיום דבו יקומו · וחש עתידות למו: כי ידין יהוה עמו · וישבית דכרן סניה:

כן אמן ישבר · מן עליכון יתגבר: דמלגו ומלבר · מן כל דבביה:

דכרתי קמי עדתי · דן מימרה בשפתי: עד ידכרו אבהתי · בטב דכרניה:
תנים יומה חדו · למי אנה אצטמדו: ולמועדים יעבדו · מאה שנה בשלמיה:

מגיבים: נחדש אודהאו · על חסול צלותה: ונרבן ונרנן · במיני פללותה:
ונימר זה הקבול · על הדה תשביתה: וטב המימר מה אתקצר · תתווסף בו חדותה: ומרן יקבל צלואתכון · אה סדר צמיתה: ויעני בעואתכון · ענותה בפצותה: וישמע קלין דצבעתכון · ותמטון ליומי רוחתה: וסגי שנים תספרו · השבעות בשלמותה: דאשתיאר מנון שמנה · יעברו עליכון בזהותה:
ותנים יומה מאה שנה לדן יומה · ולריש ירחה תליתה:

جوابه יתהלל אלהים אין אלה אלא אחד تكرر ثلاث مرات وبعده
לעלם תסתגד ולעלם תשתבח ותתחסל הצלות בטוב:

الله لا يقطع ليشرال عاده

f. 70[b]

בשם יהוה:

צלות השבת הזוכיר צהרים · שריו הצלות כארחין ואמרים ועל פתח רחמיך
וכי בשם וקצי הבריה ואלקטף كالعاده ויהוה אלה كالعاده وعلي ختامه
يقال كيمي من تاليف المرحوم הכהן הלוי יוסף עבתה דמשק ירחמו וגו״

אלהי אברהם בן תרח · שיאלך לא ינזף: אלהי יצחק הקרבן · בעותך לא יטרף: אלהי יעקב הנדור · לך לא יעזב ולא ירף: אלהי יוסף הזכו · יסף עליך במוך אלף: אלהי נביה רבה משה · דאמיר לו והאסף: אלהי אהרן ואלעזר · יצילך מכל קצף: אלהי איתמר ופינחס · הרצון עליך ירחף: אלהי יהושע וכלב · כל דבב דלוכון יגדף: אלהי השבת וכתבה · ברכאתו עליך יסף: יאספך אל רצונו · וישים טובו עליך עדף: ויקים לכם מימרו · בספרו הקטף: ופסחתי עליכם · ולא יהיה בכם נגף:

אמן אהיה אשר אהיה:

יתיקר דן שבתה · דו שבת הששי: ובו זכרון מלחמות · עמלק הקשי: סר הצלם מעליו · במה דרש יעשי: פרקן רחיק בינה · ובין תלמוד משה: דאמר לו אה יהושע · אה נערי ושמשי: בחר לנו אנשים · מן רום כל אנשי:
f. 71 ולמלחמות עמלק · יהיו נגושי: | אנכי נצב על ראש הגבעה · וידי מתפרשי:
ויעש יהושע · כאשר אמר לו משה: להלחם בעמלק · ואהרן וחור ומשה:
עלו על ראש הגבעה · ומטה האלהים ביד משה: ויחלש יהושע את עמלק · ואת עמו הנרגשה: ויכם לפי חרב · ויהוה למשה ארשי: כתב זאת זכרון · בספר לא יתנשי: ושים באזני יהושע · הקדקד האנשיא: כי מחה אמחה

את זכיר עמלק · מתחת שמי קדשי: ויבן משה מזבח · לא עלה עליו אשה:
ויקרא שמו יהוה נסי · המרוח המושיע: כן יושיע יתך · מכל לחץ וקשה:
ואלהים עמך · בכל אשר אתה עשה:

אמן אהיה אשר אהיה:

עליה بيت مفرد من تاليف العم المرحوم الشيخ مفرج ابن يعقوب رحمه
الله" وفيهم من يقول انه من قول العم المرحوم الشيخ مرجان ابن
ابراهيم الدنفي وגו"

שביכון טבין מן אלה · אה סדר אחינו: הסדורים אנה · בזאת צלותינו:
יהוה יסלח לכל אחד מכם · חטאו ועונו: ויומי השבעות · מאה שנה
תספרנו: וכן ישמר חייכם כלכם · כל אב דמכם ובנו: ועל כלול זה המימר ·
נימר בפיאנו: ברוך אתה בחסדך · ברחמיך עני שיאלינו: וברוך שמך
בפיאנו · ובפי כל קהלינו: ובספרך הגדול נלמד · כל ימי חיינו:

f. 71b جوابه יתברך אלה وتمامه ונברך ואלהי אברהם לך נברך ויתמר באזני | علي
طرقة العشرة ايام بكره وعلي ختامها يقول الامام הדה שירתה بنغم
يعرفوه הכהנים ويكون نزلو الي הטבעת في اخر האזינו والكتب معهم
كتابين لابسين الثياب الوردي ويلبو كالعاده بعد عمل ניזל ואהנו כתבה
רבה وبعد التلبيه يقال שבחו العاده وبعد تمامه יתמר קטף הטבעת
שבת וקציר ועמלק:
ויברך אלהים את יום השביעי וגו"

f. 73 ויסקו מן הטבעית في מן ימטי א · ב · ג · وهم تقدم دكرهم في عادت اول
سبت واذا كان השני خمس سبوت لم يقالو يقال عوضهم ר · ש · ת ·
الدي[1] ويكون تقسيم מן ימטי هكدا اول سبت في השני א · ב · ג ·
وتاني سبت منه ד · ה · ו · وتالت سبت منه ז · ח · ט · ورابع سبت
منه ל · מ · נ · وخامس سبت الدي العملق ר · ש · ת · وبعده يلبو קבלו
ويقرو علي الكتب דבר אל אהרן وبعده אוסיפו والسجدات العاده والله
اعلم ويعملو المرقه العاده ويقرو النوبه المناط אם בחקותי:

[1] Something is apparently missing.

f. 73[b] בשם יהוה הגדול

צלות לילה חדה מפוק השבת הזוכיר בדו כארזין ואמרים וכי בשם וקצי הבריה ואלקטף العاده بل عوض עמלק يزاد הסיני اولاً في السفر التاني بدوته

ויזכר אלהים את בריתו וגו״

ولما يصلو فيه السفر التاني عند

כל המחלה אשר שמתי . . . עליך כי יהוה רפאך אדני יהוה רפאנו מכל חלי يقال אשר בין אילים ובין סיני: يقال ויבן משה מזבח وتمامه ויקרא שמו יהוה נסי ויאמר כי יד על כסה מלחמה ליהוה בעמלק מדר ודור:

ويقرو هده السوره الماتيه في القطف وعلي الكتاب

ויספר משה לחתנו וגו״

f. 74 واذا كان ليلة الاحد اول الشهر وهو حدش هشليشي يزاد في القطف هده السوره سورة المناط فيقال بعد هده الايه וישלח משה את חתנו וילך לו אל ארצו:

בחדש השלישי לציאת בני ישראל . . . ויסעו מרפידים וגו״

واذا كان راس الشهر تقدم او باقي لم دخل لم تنقره هده السوره قرايه بل تقطيق تتقطق هكدا

בחדש השלישי . . . ויבאו מדבר סיני וגו״

f. 74[b] وهدا ترتيب السفر التالت

ואם תקריב מנחת בכורים וגו״

ويبدو السفر الرابع وهكدا بدوته

במדבר סיני · ויפקדם במדבר סיני וגו״

f. 75 الي ان يصلو אלה מסעי באו ורשו وبعد تمامه يقال אה אלהיהם وتمامه

ويبدو السفر الخامس الي ان يصلو في السفر الخامس

וזאת הברכה אשר ברך משה וגו״

תורה צוה לנו وتمامه ويختمو التوراه وبعده יהוה אלה ונברך وتمامه والباقي كالعاده في ليالي الحدود والله اعلم [1]

[1] Then follow forms of prayer for the days immediately succeeding this Sabbath, and for the first day of the third month when it falls before the Sabbath of Amalek or coincides with it: all differing only in the קטף.

בשם יהוה רחמנה:[1]

צלות לילת מקרתה · רמשה בשכם:

שריו הצלות כארזין ואמרים ועל פתח רחמיך וכי בשם וקצי הבריה וישרו
הזקינים אלקטף ויזاد فيه סיני علي هدا الوضع والله تعالي اعلم
ויצמית יהוה אלהים מן האדמה וגו״

B9, f. 5 ويقرو سورة المناط وهي هدي
ויאמר יהוה אל משה רד העד בעם וגו״

وبعده
ושמחת׳ לפני יהוה אלהיך ההר ההוא וגו״

f. 10 وبعده يقال יתהלל تقيل ובריך אלהנו ויהוה אלה تقيل بيت وبيت
وسط ויתמר נברך והמוסף בה وهي هده
נברך ונהלל ונגדל ונצעק وتمامه[2]

ויתמר אלהי לך נברך تقيلة شويه وبعدها גדול אלה ויירא ישראל وتمامه
ויתמר אז ישר تقيل وسط ويצא מכתב הקדוש ועמו מכתב אחר וילבו
יהוה גבור الاربع فصول برهج عظيم ويبدو الفواقه مרכבת פרעה الي
f. 10b ברב גאונך يبدوها | التحاته ولما يبدوها يتفنو الكهنים للجماعه במכתבים
ويقدموا ينשקו המכתבים בגדול החל ובקטן כלה · ولما يصلو עד יעבר
עמך יהוה ينزلو بلكتب الي الحلقه ويختموا אז ישר וניזל פוק وتحت
وتمامه ויתהלל אלהים وبعده يتمر שבחו מן מימר עבד יהוה בר
שלמה ירחמו יהוה ועל רוחו ירצי אמן:

שבחו לאלהים · התמיד הקעים: מברי הבוראים · לא על דמות אתקדם:
אקימון מן חסר · בעשרה אמירות וגם: חתמם באב כל הבסר · ׳דשם בו כל
לשן ופׄםׄ: לשבחן שמו הקדוש · בכל לילה ויומם: ואסגילון בזה מן הוא
ירוש · זכותה מן אברם: דאמר לו ואגדילה שמך · הך מה דאמר לבן
עמרם: בעבור ישמע העם בדברי פמך[3] · וגם בך יאמנו לעולם:

רבותה לה:

ורוממו לשמו · בכל לילה ויומה: והת[ה]ללות ארימו · למלכה קעימה:

[1] B9, fol. 1b. [2] Ten headings. [3] B9 עמך?

אשר אין לו תבנית · ולא הך ולא כמה: ולא צורה ולא תשבית · ולא ראש ולא חתמה: ׳דבחר מן אמיה · ישראל מן קדמה: ושמון בין עממיה · כוכבי רומה: וקראו בני ובכורי · על יד קטף כל נשמה: דאמר לו ויגד משה את דברי העם אל יהוה:

ואמרו תשבחן · לאשר שלח משה: לך ישראל למען · תשמע ולו תעשה: ׳דצוך על ידו · במצות וארשה: | לוכון תעבדו · יתון ותהיה לון תפושי: עם תמימות הדורות · זכור לא תתנשי: ויהונו בלבך חרות · כמה דהוה על שני קרשי: וכבסו השמלות והענינים · והיו מתקדשי: והיו נכונים · ליום השלישי:

f. 11

כהלן צבעין לאלה · אלהים אל קני: בעל היכולה · ׳דמפני כל פני: ׳דבחר בנן ואפרש · יתן מכל בני: אמיה קדש · אתנו באלפני: קשטה על יד נבי · דברו מן הסנה: את אשר יצוה · מה צוהו לפני: ישראל אן יתעתדו ליומה · דאמר עליו אדני: כי ביום השלישי ירד יהוה · לעיני כל העם אל הר סיני:

יהוה הו האלהים אלהי הרוחות: י״ ה״ הא״ בריו הבראות: י״ ה״ הא״ דשלח משה נבי כל הדורות: י״ ה״ הא״ דהציל עמו בסימנים ואותות: י״ ה״ הא״ דנגד עמו אל הר סיני באקרות: י״ ה״ הא״ דשמעם קולו משלש הפאות:

תלו ידיכון ואמרו وتمامه

לרבה وتمامه

לאלה המרוח המושיע: לאלה דשלח נביה רבה משה: לאלה דנגד עמו אל הר סיני בששי: לאלה דאמר והיו נכונים ליום השלישי:

תלו ידיכון ואמרו وتمامه

אכרז בשם תלתה · והנם׳ ארשי: זכותה ושלמותה · דאתון לון ירושי: אב המון בן תרח · דאתקרי נבי ונשיא: ובנו דאמר ׳ביֿרא · לאביו והיה השה: והנדור דכף ירכו · תקע בגד הנשא: | יוסף הזכו · אב אפרים ומנשה: ודבו גלינאתכון · ברה דעמרם משה: הן ישמע קלין דצבעתכון · ולוכון אמן יושיע:

f. 11b

בצדקתו אלה רחמן ורתאה:

אלהי ארש כהנתה · דבחרו יהוה וקדשו: ובזאת מיתוביתה רבתה · אסגילו ואפרשו: והוא ראש הקדשים · וממן יתפרשו: וגם הכהנים הנגישים · אל יהוה יתקדשו: ובעמידות הר סיני אסתמך · במקראו אל אישו: והעלית׳ אתה ואהרן עמך · והעם אל יגשו: בעמל אהרן כהנה · ויהושע ומי אגישו: לגו דן זבנה · יתקבל מה תדרשו: ויצליח ׳עובדיכון · בסדר מה תעשו: והאבות וילדון · ומכל עקה תתנפשו: ויגזי גמליכון · בטוב בכל מה תעשו:

אמן אהיה אשר אהיה:

אשרך ישראל מי כמוך · מן סדר אמיה: דמרך עמך הלוך · בכל עובדיה:
ושם מיתוביתך עלוים · על כל דבביה: ואתה הלוך בין הגוים · וקולות עליון
תליה: ועליך רוח אלהים מטללה · מכל פאתי עלמיה: ולמה עובד העדנה
האלה · אלא קצה מתפרשיה: אל סוף שלשת יומיה · אל תגשו אל נשיה:
כמה פקד ברום כתביה · על יד רום נבייה: במספר שבע שבתות רביה ·
בשבע שבועיה: מנן זאת הלילה דמניניה · מ׳ ו׳ מליה: מן חמש[ים] יום
במספרים · דחתמ[ם] חג לרום טבריה: המתקרי יום הבכורים · דבו מנחה
חדשיה: תתחנו סיעתה המזדמנה · בסדר זבניה: ותנים יומה מאה שנה ·
אבהתה ובניה:

f. 12 תנים יומה מאה שנה · לוכון ולכל קהליכון: | הסדורים אנה · ובכל
אתריכון: ותעשו באיקרים · יומיה דאתין אליכון: מקרתה והבכורים · ומאה
שנה יעזרו עליכון: וישמר חיי מן אנה חנים · בזאת צלתיכון: וברכת הכהנים ·
תשרי בבתיכון: וברכת דמע הנאמנים · בן עמרם נביכון: בהם תהונו אמנים ·
וכן ירתי חייכון:

جوابه ויעבר יהוה על פניו وتمامه

ויתמר דראן אלה רב · וכי בשם · ויתרבי كلها وقطف הטבעית وهو هذا
עד כל ימי ארץ זרע וקציר وגו״

f. 13 ויסקו מן הטבעית | פי בשעבוד אלה[1] ויתמר אתהו כתבה רבה كلها ומן
f. 13ᵇ נשוי כהלן المناط ואה רבה وتمامه ויתמר הא כתיב[1] | ויתמר אהנו כתבה
רבה وتمامه ويلبو קבלו تلات فصول برهج عظيم וכי בשם ושמע ישראל
והמקרא על המכתב רד העד בעם وهي تقدمة تماماً في القطف وبعده
דבר אל אהרן ואתהו דבריך עלמה النصف الاول והסגדות שלשה
f. 14 الاوله וירד משה מן ההר אל העם ויאמר אליהם

تكرر مرتين

التالته ברוך מן דאמר שבע שבתות תמימות وتمامه

ויתמר יהוה אל רחום וחנון تقيل ויברך הכהן · ומרן יקבל צלואתכון וידכר
הכהן ויתמר יתהלל אלהים تلات مرات وبعده يقال כי בשם ולטוב לנו
ושמוען ותניו والفاتحه כי בשם ושמע ישראל · ויצונו ותורה ויתהלל אלהים
وتمامه אלה יקבל מנוכון מאה שנה ותנים יומה מאה שנה · אמן ·
الله لا يقطع ليشرايل عاده

[1] א to ו, given in full.

B9, f. 14

בשם יהוה הגדול

צלות יום המעמד צפרה · אלקטף · ברית · ויוסף · ומופתים · וסיני · ויאמר · וידבר · וענן · וחוריב · שריו הצלות כארזין ואמרים ועל פתח רחמיך וכי בשם וקצי הבריה ויתמר על ויטע דראן מד לית אלה אלא אחד · ומרקה עבודה דעלמה אלהים יסתגד ואתהו אלהינו خفيف ויתמר ישתבח وهي الماتيه

בגדלו בחר עמו ישראל · ומיד מצרים לון פשר: ואנגדון[1] אל מדבר סיני · על יד דמע זרע בני עבר: דמללו יהוה פה אל פה · בסהדות שש מאות אלף גבר:

f. 14b

אלמפוק: | הו משה ׳דכותו לא קעם: וכד סלק אל טורה מ׳ יום ומ׳ לילה צעם: וביאר ויטע יהוה אלהים גן בעדן מקדם: וישם שם את הארם אשר יצר:

جوابه ויצמיח יהוה אלהים מן הארמה וגו״

f. 18

ויתמר תורה ויתהלל وتمامه ויתמר דראן ממנה דכלה ומרקה אתהו אלהינו והב [לן] משבחה ויתמר ישתבח:

חילה דגלא בזה היום תמחים · ומראים כברים: אמת דנחת על טור סיני · ותרתן כנשן עמדים: וملל משה הנביא[2] · ובוריה מביטים ומסידים:

אוזעת עלמה: שעתה דקרא אלה בקל רמה: מלגו אשתה אנכי יהוה: אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים:

جوابه רב אלה ולית כותה רבותה לה وتمامه וכי בשם وتمامه ויתרבי

وبعد יתרבי يبدو التاني

ויוסף היה במצרים וגו״

f. 18b

ויתמר יתהלל وتمامه ודראן טבה דמטיב · ומרקה הבו תשבחתה · ויתמר ישתבח:

בגדלו בחרך אה ישראל · ושמך גוי ייה: ושלח לך משה הנביא · דמע כל הנבייה: דמללו יהוה פה אל פה · בדיל פקודיה:

וסגיל בזה היום אשר: הו יום המעמד והדבר: דבו קרא אלה על הר: סיני עסרתי מליה:

רב אלה وتمامه וישרו القطف

f. 19

יתרבי זה השם הגדול · ויאמר אלהים אל משה אהיה אשר אהיה וגו״

[1] B9, f. 51b ואנשלך. [2] B9, f. 51b om.

f. 19b ויתהלל אלהים ותמامه ודרן חיול הו חילה תקיפה ומרקה אתהו רחמנה ויתמר ישתבח:

בגדלו הציל אבהתן ממצרים · ונחגון אל מדבר סיני: ואשמעם קולו ידבר בעשרת הדברים · מלגו אש להבה בסנה: ראשם אלהים אחרים · לא יהיה לך לפני[1]:

ובתרה לא תשא ושמור: וכבד ומה בה סדור: ובהרגריזים קדש כל טור: מזבח אבנים תבנה:

רב אלה ותمامه כמה אתקדם וישרו אל قطف

וידבר יהוה . . . ויקח אהרן את אלישבע וגו״

f. 20 ויתמר יתהלל ודראן האן דאתון ומרקה אתהו עבודה · ויתמר ישתבח:

חילה דבחר עמו ישראל · ומכל העמים אסגילו: ושלח להם משה הנבי · אשר פה אל פה מללו: ואנגדם אל מדבר סיני · ומתוך האש אשמעם קולו:

ידבר בעשרת הדברים: טובי מי לון שמורים: בעלמה יהיו מתוקרים: ובאחרת נן עדן יעלו:

רב אלה ותمامه וישרו אלקטף

ישתבח עבוד סימניה ופליאתה יתרבי א[לה] אלהי וידבר יהוה . . . כי ידבר אליכם פרעה וגו״:

f. 20b ויתמר יתהלל ותمامه ודראן אתהו יקירה ומרקה אלהים קעימה · ויתמר ישתבח:

ישר הישרים: בגדלו נחג עמו אל הר סיני · במועדים תרים: ואשמעם קולו ידבר · בעשרת הדברים:

קול לית לו רחב ולא ארך: קול קרי מתוך החשך: אנכי יהוה אלהיך: אשר הוצאתיך מארץ מצרים:

רב אלה ותمامه

ישתבח עבוד סימניה ותمامه ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה והפלא וגו״

f. 21 ויתמר יתהלל ותمامه ודראן סיאגים ומרקה אלהים יחידאי ויתמר ישתבח:

בגדלו הציל אבהתן ממצרים · במופתים אחד עשר: ואנגדם אל מדבר סיני · ואשמעם קולו ידבר בעשר: ת הדברים ׳דרדו · על יד דמע כל הבשר:

הו משה נבי כל הדורות: דאשמע עמו שלשה קולות יתרות: קולו וקול יהוה וקול השופרות: דאמר וכל העם שמע את הקולות: ואת קול השופר:

רב אלה ותمامه

[1] B9, f. 52 על פני.

ישתבח עבוד סימניה وتمامه ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה למען שתי אותותי וגו״

f. 21b ויתמר יתהלל وتمامه ודראן מלכה דלעל ומרקה אלהים אל עליון · וישתבח:

יהוה אלהינו יהוה אחד · ׳דבחייה מורך:

׳דקרא על הר סיני: אנכי יהוה אלהיך:

רב אלה وتمامه וישרו אלקטף

ויאמר יהוה . . . בארץ מצרים וגו״

ויתמר יתהלל وتمامه ודראן חילה רמה שמע בקלן · ומרקה הא מלך רחמן · וישתבח:

תהי על חטאו · כד יתוב ויעזר ליד מרה:

כי בעלמה יסלח לה: ובאחרית יוקרה:

רב אלה وتمامه

f. 22 ויאמר יהוה אל משה · ויסע מלאך וגו״

f. 23 ויתמר יתהלל تقيل وبعده יתמר צפר לא נדע בעלה ירחמו יהוה אמן:

הוקם בעלמה · שלשה צפרים: אנון לכל צפר · כאדמות האקרים:

צפר יום אחד לבריה[1] · חשך ומאורים: ערב ובקר יום אחד · לימים התדירים:

ועליהם אתבנו · הימים המספרים: וצפר מולד משה · גביר הגבירים:

׳דבו אנירת עלמה · בנורים יתרים: והופעת שומיה · וגם כל האתרים:

וצפר יום השלישי · דבו היו מסתדרים: אלה ומשה · על הר סיני ההרים:

וקעימן ומאתין · מיתים בסדירים: ישמעו קול יהוה · יאמר מימרים:

בעת אמר אנכי יהוה · אזדועת הטברים: והכיפים והצנמים · והנחלים והמישרים:

ושלשה מקומות · ׳בזועות מתותרים: סיני ושעיר ופרן · ודבהם דערים:

ומשה בין יהוה וישראל · יאמר ׳בישרים: מה לו יהוה אמר · מן רב דברים:

ושלשה קולות היו · יהוה ומשה ושופרים: וקול יהוה יצא · מן שגבים מתגברים:

f. 23b קל לא נפק מן גויה: קל כל ממלליו ייה: קל אלה רמה חיה: קרי אנכי יהוה:

קל לא נפק מן ׳שפה: קל מדבר לטב משפה: קל יבא מכל פ[א]ה: קרי אנכי יהוה:

[1] B9 לרביה.

קל לא בפם יכרז: קל לישראל יכרז: קל מי ידע לכל רז: קרי אנכי יהוה:

קל בעלמה סבב: קל מותי לכל לבב: קל מדבר מתוך עבב: קרי אנכי יהוה:

קל ליתו מן 'שפתים: קל עשה המופתים: קל לאזלים ולדתים: קרי אנכי יהוה:

קל ידבר דברים: קל יצוה בגזרים: קל ישר הישרים: קרי אנכי יהוה:

קל ידבר בעשרה: | קל אשר הורד תורה: קל אל גדול ונורא · קרי אנכי יהוה: f. 24

קל לא לשן ולא פם: קל ידבר לא כפם: קל ממלליו לא בפם: קרי אנכי יהוה:

קל קרע השגבים: קל כל מעשיו טבים: קל מוחי הלבבים: קרי אנכי יהוה:

קל 'מזזע כל עלמה: קל בריו כל נשמה: קל מלוך מכה ורומה: קרי אנכי יהוה:

דברך יהוה · אה ישראל דברים: על ידי השנים · כנפי 'נשרים:

עשרה דברים · טובי מי יהיו לון שמורים: ראשם לא יהיה לך · אלהים אחרים:

והשני לא תסבל · בשמי לשקרים: שמור את יום השבת · חיים משתמרים:

כבד אביך ואמך · 'דלך מוקרים: לא תרצח במאודך · נפשם טהורים:

לא תנאף ותעשה · מעשה הכפורים: לא תגנב מדל · דלים והעשירים:

לא תענה 'עד 'שקר · תתקטל 'עם 'שקרים: | לא תחמד מה לחברך · מן קנין ועותרים: f. 24b

ובנית מזבח בהרגריזים · קדש כל האתרים: זאת היא עשרה · אשר לחייה מעמרים:

אה עדת יהוה · דבצלותה שרים: קומו על רגליכון · ואמרו בטב מימרים:

جواب יתגלג קראה דקרא עשרתי מליה · וידבר אלהים את כל הדברים וגו׳

ויתמר יתהלל تقيل ולך נביע وتمامه ויחנו הטבעית בשני מכתבים · ויתמר f. 25b

אדיק עלינן מרן[1] כלה | ויתהלל וילבו וינחו בני ישראל ויחתמו התלביה · f. 27b

ויתמר מלי סליחתה مختصرة מן מימר עמרם דרה · יסלח לו מרה אמן:

על פתח רחמיך · יהוה עמדנו:

ממך יראנו · ומאפך פחדנו:

[1] Given in full.

רחום הרחומים · אל רחמיך נסנו :
מן רבות עונינו · ומחסדיך נבהלנו : נמלתנו כל טוב · וכל רעות גמלנו :
לא תגמיל אתנו · כפי רעות עמלנו :

אלהינו אתה · פני כל ראישון : אלהינו אתה · לכל אדונים ארון :
אלהינו אתה · לכל נתון נתון : אלהינו אתה · אל רחום וחנון :

אה אל רחום וחנון · מי לנו בלעדיך : אל תכפין ממנו · יד רחמיך וחסדיך · אהיה אשר אהיה · אין מציל מידיך : | זכור לאברהם ליצחק · וליעקב עבדיך : f. 28

אה אל רחום וחנון · נורא הנוראים : הגמי ממי חסדך · אלה הצמחים :
אהיה אשר אהיה · חנן אלה הרשעים : לפי חסדך לא לפי · מעשינו הרעים :

אה אל רחום וחנון · ראה אתנו פן : נורש ומעט · מן רחמיך לנו תן :
אהיה אשר אהיה · בחסדך עלינן חנן : ועל קשה העם הזה · ורשעו אל תפן :

אה אל רחום וחנון · למי רחמיך לפי : אן לא נדרש חסד · מן רחמיך ואלא ממי : אהיה אשר אהיה · אין אחר לך ידמי · ומעט מן רחמיך · לנו הגמי :

אה אל רחום וחנון · רחמיך מי מני : ועונינו כעפר · אשר לא ימני :
אהיה אשר אהיה · אין עמך שני : חנן אתנו ביום · אקרא אני אני :

אה אל רחום וחנון · לפניך נטהר : ובשובתינו · אל חסדך נמהר : אהיה אשר אהיה · אין עמך אחר : בחסדך אתנו · מעונינו טהר :

אה נפש בן אדם · לרעות השליכי : עד יציל אלהים · אתיך מעון כי : על העני והאביון · אמר גדלו והיה כי : יצעק אלי ושמעתי · כי חנון אנכי :

הללו הללו · ליהוה אלהים הללו : מי רחום ומי חנון · כיהוה לשאלו : בן אדם נום אליו · ונפשך השלימה לו : ושבת עד יהוה אלהיך · ושמעת בקולו :

f. 28b בן הטובים · אשר בחר יהוה בם : טב לך תירא את יהוה · כיראתם : ולא תסור כה וכה · מדרכיהם : עד ישמר אתך · בזכרון בריתם : לא ירפך ולא ישחיתך · בעבורם : ולא ישכח את ברית אבותיך · אשר נשבע להם :

לא תלמד לעשות · כתועבות העמים : ועשה כמעשה · אבותיך התמים :
ונום מן הרע · ועשה טוב בכל העמים : למען ישוב יהוה מחרון אפו · ונתן לך רחמים :

אמרנו ותמامه ונאמר ותمامه

אה אל רחום וחנון · מי רחום וחנון ממך : כל הרע ממנו · וכל הטובות ממך : אהיה אשר אהיה · אין אחר עמך : אן ראית בחסדך · סלח לעונות עמך[4] :

אה אל רחום וחנון · אתה בחסדך אהבתהנו : ועזבנו חקיך · ואת לא

עזבתנו: אהיה אשר אהיה · בחסדך שוב אתנו: וסלחת לעונינו · ולחטותינו ונחלתנו:

לך נצעק בחסדך · שמע בקולנו: מי לנו בלעדיך · חסדיך מי לנו: אהיה אשר אהיה · בחסדך הצילנו: וסלחת לעונינו · ולחטאותינו ונחלתנו:

מה נאמר ומה נדבר · ואיבינו ממנו: והאלהים מצא · את הרע עמנו: אהיה בבטחנו בך · לא תכלימנו: וסלח לעונינו · ולחטאותינו ונחלתנו:

f. 29 סלח ואל תפן · אל חטאתנו: שמך רחום וחנון · אתה בראתנו: לא תשיב גמלנו · כדי רשעתנו: וסלח לעונינו · ולחטאותינו ונחלתנו:

קרוב הקרובים · לא תרחקנו: מאחרי גדלך · אשר עשקנו: אהיה אשר אהיה · קריב ריחקנו: וסלח לעונינו · ולחטאותינו ונחלתנו:

שא לפשעינו · אשר הורישנו: ועמלנו הרע · אשר הבאשנו: ולחצנו חנן · כי קרובה למות נפשנו: וסלח לעונינו · ולחטאותינו ונחלתנו:

תמיד נודך · על אשר גמלתנו: ועל כל הטוב · אשר כלכלתנו: אהיה אשר אהיה · בחסדך שוב אתנו: וסלח לעונינו · ולחטאותינו ונחלתנו:

אין כיהוה אלהינו:

ויתמר דראן אלה רב · ומרקה אלהים קמאה · וישתבח:

לאלהון נברך · דו בעל התקומה: בגדלו נ[חג] ע[מו] אל הר סיני · ואשמעם שלש קולות מתרימה: קולו וקול השופרים · וקול משה הדמע: שלום יהוה עליו · בכל לילה ויומה:

הנביא הנאמן הסגיל: דביאר בכתב קשט לא אל[יל]: וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל: ויקחו לי תרומה:

جوابه ועשו לי מקדש ושכנתי וגו"

f. 36 תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב وتمامه נברך יתה ולית כותה · נשבח יתה דו רחמן وتمامه

وبعدها يقال الماتي ذكره

f. 36b ויתמר תורה ויתהלל תקיל ובריך אלהנו ויהוה אלה תקיל וסט בית ובית ויתמר בימי גדלה טובה מן מימר עבד אלה בן ברכה עבתה דמשק · ירחמו יהוה ועליו ידיק · אמן:

נפתח אוצר תשבחן · בטהרות ענינים: ונעתד כרי רבואן · ונהיה מבונים: למען נשביר לצריכים · ונתן למסכינים: הבאים והאלכים · מזאת המתנים: ממנו ועורי מכל · העתירים והאביונים: ורחות יהוה נסתכל · אנחנו והזימונים: ועל פתח יהוה נעמד · ונעתד קרבנים: ונרכן ונשתעבד · ונשוי שנים שנים: ועל סיעדיו נתרחיץ · ונימר בדכיות לשונים: כימי השמים על הארץ · עוד בימי אבות ובנים:

כל ימי דורות וחליפותם · נקד על אפינו: ולשונינו נשלח אתם · ברבות אלהינו: אלהי העולם · ומסחן נפשותינו: הנמצא בכל עולם · ופם מה דו לא תמטי כוחינו: והוא אחז בכל מקום · ולא יחזו מכונו: והוא שקיח לכל כלום · וכלום לא יפלא ממנו: לאוי עלינו ועבד · עלינו כל יומינו: נרכן ונשתעבד · ונימר בפיאנו: לך מודאה על גדלך · יהוה אלהינו: עוד נשוב ונהללך · כי אתה אלהינו:

f. 37 נקרא שם יהוה האל · רחום הרחומים: אלהי ישראל · קדש כל העמים: ועוד קרא גרמה · עצום העצמים: הך מה זעק שמה · אלהי הארץ והשמים: דו קעימה חיה · שרי בכל המקומים: דלא כתשבית חייה · דבעלמה מוקמים: מן ישום רבותה רבתה · ומן אנון החכומים: ולית בן נימר לפם דאתה · אה מלוך העולמים: ננוהיך כל ימי חיינו · לעלם עלמים: דאתה אלהי אבותינו · בכל הימים:

مخرج غيرة

אלהי אברהם בן תרח · דמאוריו מופעי: דבא לאלן מורא · ויהוה לו נראה: ויבן שם מזבח · ויקרא בשם י·ה·ו·ה: ולזה היום מקבע זה המזבח · ולכל אחד מראה: ולהרגריזים מתפני · והאלהים הרעי: ולית לישראל מזבח שני · ידמי לו במראה: ולזה הנביא רביאן · העמים בו שמעי: ולו סוד במקום מתכון · אתון בו מודעי: ויקרא אברהם את שם המקום · ההוא יהוה יראה: אשר יאמר היום · בהר יהוה יראה:

אלהי בן שרה · דאנחנו בדכרנו: דו יצחק נצירה · דאתעצם רביאנו: ובן שמנת ימים הנמל · ואתשרשרת הנזרה ממנו: ומה השיג אן יגדל · עד בחרו אדונו: והאלהים נסה את אברהם · ובהנני אניבנו: ונסב בנו ויקם · ויבא אל מכונו: ויבן שם אברהם את המזבח · ויעקד את יצחק בנו: וישם אתו על המזבח · ויעמד בתחנונו: ובין מה אנון בו הקול אתא מאל · ית בנך אפידנו: וילך אברהם ויקח את האיל: ויעלהו עלה תחת בנו:

f. 37b אלהי יעקב נדורה · דגלניו עצומים: דאקים לגו אתרה · שתי מציבות בריאמים: והנם לזה היום · ב' קום מוקמים: ויפגע במקום · וישכב וחזה חלמים: סלם מצב ובגבו · מלאכי השמים: עלים וירדים בו · משבחים ומרומים: והנה יהוה נצב על צלמה · וכרת עמה קיאמים: אן יתן לזרעו מקומה · מבלעדי כל העמים: ויקץ ויברך לאלהים: ויאמר בתהללות רמים: אין זה כי אם בית אלה · וזה שער השמים:

אלהי בן פרת בן רחל · הנביא הצדיק יוסף: דקם מן אזרע ישראל · דלדרך קשטה אתילף: ובאשת אדניו נאץ · ויהוה בטובה לו הניף: ויוסף הו השליט על הארץ · ויבאו אחי יוסף: והפתרת חלמותו · לא חסיר ולא עדיף: ובא

מנון תחת שלטנותו · כל מלך וכל שפיף: ונתן לו יהוה · חלק בו הוניף:
הרגריזים גבעת עלמה · טוב זה חלק והניף: יהוה יתה מתן שני · טוב כראש
והוסיף: ורצון שכן סני · תבואתה לראש יוסף:

אלהי בן עמרם · דממצרים הפד: ביד חזקה עם רם · וזימנים רמים עבד:
ופה אל פה מללו יהוה · הגדול הנכבד: ובבות דן יומה · על הר סיני ירד:
ויתיצב עמו שם׳ · בענן עבי ויחרד: ההר מאד מהם · וימהר משה ויקד: ותן
לו שני לוחות אבנים · בון עשרת הדברים רד: חתמתון והקמת׳ לך אבנים ·
ושדת אתם בשיד: | ובקדישות הרגריזים אכבידך · ועת על ימה עמד: ואמר f. 38
בדילו ובסעדך · פעלת יהוה מקדש נכבד: יהוה כוננו ידך · יהוה ימלך
עולם ועד:

[1]אלהי משה בן עמרם · אשר רמת נביותו: בזה היום הגדול · אשר הו יום
עמידותו: ביני גבוראתה · ואגדילו מיתוביתו: יום בו השמים והארץ · אסידו
בנביותו: יום בו רבבות מלאכיה · קעמו בתשמישותו: יום בו השמש והירח ·
סהרו סביבותו: יום בו לעל ולרע · אזדזעו וארתתו: יום בו כל בוראיה ·
לממללה אציתו: יום בו סלק אל האלהים · ושמע דבירותו: יום בו רד יהוה
אלהים בענן · ויתיצב בעמידותו: יום בו עבר יהוה על פניו · ויקרא בשמותו:
יום בו מללו יהוה פה אל פה · ואמיר באמירותו: יום בו נתן לו יהוה · תורותו
ומצותו: יום בו נתן לו יהוה · שני לוחות בריתו: יום בו קעם וצעם · ותנח
צלותו: יום בו קעם וצעם · ופשט תפלותו: יום בו קעם וצעם · ויחל
באתחננותו: יום בו קעם וצעם · ואתנפל פני רבותו: יום בו קרן עור פניו ·
ואנירת מאורותו: יום בו קרן עור פניו · ואזדזעו עדתו: יום בו יתבו יהוה ·
על כסא ממלכתו: זה הו הנביא הקשט · ולית נביא כותו:

אלהי אהרן כהנה · דגליגאתו פרישה: ונתן לו אל קנא · הכהנה מורשה:
לו ולזרעו בתרו · ובמשח רבותה אמשח: במשכן יהוה ואתרו · ובזה המשכן
עשה: הקרבנים והקטרת הסמים · ומנחה חדשה: והחטאת והעולות והשלמים ·
ושמן המשחה: ובו משה יורו · הברכה הגדולה הקדושה: והשם הגדול
דיאמרו · בדיל העם הנושע: | בברכה הנדלה · לגו פלגים שלשה: ושרש f. 38b
הפלגים האלה · יברכך יאיר ישא:

אלהי הכהנים הקדושים · אלעזר ואיתמר: ופינחס קט[ל] הקרישים · וחמת
יהוה עזר: והכהנו הזוכירים · במשכן יהוה באתר: ולבשו התמים והארים ·
והאפוד והציץ והנזר: וחשן וכל סדרו · מן ירק וסמוק וחכום ואבר: ועל כל
כלי המשכן המסרו · ופקדת המשמר: משמרת אהל מועד · כל אחד פקיד על

[1] In margin هذه البيت مناط يوم מקרתה من قول سيدنا فينحس رصون
يهوه עליו.

דבר: והמימר אבה לו עד · וקיאמון אתשרשר: אל מן לו הכהנה מורשה · נשיא נשיאי הלוים בזה הדר: דמיתוביתו נשא · הכהן הגדול דלו טב מדכר:

אהיה אשר אהיה:

אופע נהר מופע · על ישרון יפה: ובחלקה דצפרה שרא · ואמצא בממצא אורא: ואפתח תרח נורא · טבן נהיר ואזרע: נפק מן כריה דאשתה · ובטור סיני עמד:

בכבוד יהוה מלא · זה המקום כבלע: וכל ישראל יקוו · שש מאות אלף וסבבו: בזה הטור הטבן · כראון כראון: ועליון אימתה · מיהוה הנכבד:

דעתדות[1] הידועים · תודיע לשמעוים: במגיד יום העמידה · לזאת העדה: ומה אתכון להם · ממה שמעו באזניהם: ואתקשטו בראותה · כבוד על עלמה זבר:

אשרי דשמעו · קול לית כמהו: בצל קורת אלה באו · ואתם אל תיראו: תבואתו לכם · תכלכל אתכם: תמיד בכל עדנותה · זכרון יום המעמד:

f. 39 בזכרון משה הנביא · קצה טובה הביא: ישמע בה העדה · ויראו את העובדה · ונשיאי העדה · יתנו מגידה: אתכונת ביום מקרתה · וכל עמה מצטמד:

מעת משה הציל · ית עמו ישראל: בסימנים ונפלאות · וביד החזקה ובמראות: ובתמחות מתמחות · ובמלחמה ובמסות: ובעמוד עננה ואשתה · ולאהר להם עבד:

ויבאו מתניהם · ומשה ינגדם: מן חנות אל חנות · ומן מרתה אל עינות: ובמדבר סין אזדמן · וירד עליון המן: ואתכונת עובדים חסידים · במשרית רפידים: ואל הר סיני אתא · ישראל וירד:

ואז שרא אז החל · משה הנביא יגדיל: ואקבעת עמודי רחותה · וארשת מצותה: ואפתח תרח תהותה · למגלי אימנותה: ונראה תמחותה · ישראל מנה הבלד:

בא למשה ארשותה · אתעתד ליום תליתה: ולבית יעקב השכיל · והגיד לבני ישראל: במאומים תתודע · למי ידרש תלמודה: מנה אן מר אלהותה · ביום השלישי ירד:

ומנה אן ישראל יתקדש · ובגדים קדישים ילבש: ואן ישראל יתיכן · ולמשמע קול יהוה יתכון: ואן משה הנביא יגביל · טורה שבול ומעיל: ואן לא יגש גבר לאתתה · בשלשת הימים יאבד:

כד שמע בן עמרם · מצות יהוה הקעים: רד לישראל ולמדו · מה יהוה פקדו: וקולות נשמעו · וברקים נראו: דהוה ביום תליתה · מכך ונעת וירד:

f. 39b כבוד יהוה אדני · על ראש הר סיני: | וכל העם מקוים · שש מאות

[1] B 9 דעת דות.

אלף סבבים: בהיות הבקר · וענן כבד על ההר: וקולי חציצרותה · יתקע תרועה ויחרד:

כל העם דבמחנה · ומשה סליק לטור סיני: וקרא יהוה אל משה · אל ראש ההר ויעל משה: ויתיצבו שניהם · לא שלישי בינם: ופקדו מצוֹתה · ואמר לו לך רד:

וסק אתה ועמך · אהרן תלימך: והכהנים ינשו · ועמה יתקדשו: וכמה יהוה פקד · כן משה הנבי למד: ורבה היא שעתה · דבה משה סגד:

והושיט יהוה תרי לוֹחיה · מלל עסרתי מליה: לא יהיה לך לפני · אלהים אחרים על פני: לא תשא את שם אלהיך לשוא · ושמור שבתה לקדשו: היא שבה אשבתה · וששת ימים תעבד:

כבד את אביך ואת אמך · למען יתוריך יומך: בצע בעלמה לא תרצח · לא תנאף תרצח: לא תגנב דבר · לא תענה ברעך עד שקר: ודלרעך מן ביתה ואתתה · ועבד וחמור לא תחמד:

ולהרגריזים תתפני · ומזבח אבנים תבנה: ותכתב עליו מתודעות · את דברי התורה הזאת: ויהי במעלכון לאתריה · תקימו ית אבניה: נגד גבעתה · ושדת אתם בשיד:

זה הממלל הוא למשה · ושש מאות אלף מתכנשי · ואגיבו בששי · כל אשר דבר יהוה נשמע ונעשה: זה הוא הנבי העצום · דבוֹתו לא קעם ולא יקום זה מהימין אלהותה · ובין יהוה וישראל עמד:

זה הו דמללו אלה אלהיה · אפִיה לאפִיה: והושיט לו עסרתי מליה · בתרי לוֹחיה: ואסידו בזה הדבר · שש מאות אלף גבר: לא כנביי פנותה · דכל מה אנון בו שקר וזד:

f. 40 יהוה לא יפרע ראשינו · מן אימנות משה נבינו: וישמנו תחת צל קורתו · ויושיען בתפלותו: וישיב עלינו מברכאתו · ומברכת תורותו: וימלא׳ יתן למשמר ארהותה · הך מד לאוֹי ועבד:

אמן אהיה אשר אהיה:

בית מפרד מן قول العلامة عبد الله ابن سلامة ירחמו יהוה אמן:

ששה מן השבעות הזכרו · ואשתיר השביעי: שבוע עמידות הר סיני · ושש מאות אלף קוֹי: הוֹה בצפר זה היום · צפר יום הרביעי: דלעלם עלמים · גלגיו מתרברבי: יומה דאתמר למשה בגללו · הנה אנכי בא אליך בעבי: לך אל העם וקדשתם · לאשר אנכי מצוֹי: ורד נביה רבה משה · כוכבה דמן לוֹי: והכן עמה הך דאמיר לה · והטהרו כמה לאוֹי: וביום השלישי בהיות הבקר · ועמה מתיצבי: היה קולות וברקים · ושלשה שנבי: חשך ענן וערפל · ומשה הנבי: ידבר והאלהים יעננו בקול · יגדל עמה דשוֹי:

משמע קלה מתחיל · נפק מן אש להבי: יתוקרו ארשינו · במה ראו ושמעו ומובי: שמורי דרכיון · ווילון עזובי: דרכי קשטה · ומה כתב בקדש כתבי: שמור הברית · והחסד לאהבי:

אמן אהיה אשר אהיה:

ايضاً בית מפרד من قول سيدنا هكهن הגדול פינחס רצון יה עליו אמן:

יתגלג קראה דקרא עשרת הדברים · הוא יהוה אלהינו: על הר סיני · לא בפה ולא לשנו: | ומשה עמד בין יהוה · ובין ישראל ארשינו: ריש מקרתה דקרא · ברבות רביאנו: אנכי יהוה אלהיך · אשר הוצ[א]תיך מן הסנו: לא יהיה לך אלהים אחרים על פני · אנכי אל קנא פקד עונו: לא תשא את שם יהוה אלהיך לשוא · כי לא ינקה עונו: שמור את יום השבת · טובי מי ישמרנו: כבד את אביך ואת אמך · חייך תתורכנו: לא תרצח · דמך תשפכנו: לא תנאף · זרעך תאבדנו: לא תגנב · תתמכר במה תגנבנו: לא תענה ברעך עד שקר · שלשה נפשות תכנו: לא תחמד בית רעך · וכל מה ימלכנו: ובנית שם מזבח ליהוה אלהיך · ובהרגריזים קדש הרינו · יהוה ישוב עליך קרוב · ותשוב אל רצונו: ותקים זה המזבח · בימי התהב בעדנו: וכן ישמר חייכם כלכם · אה סדר קהלינו: ויסלח למאתי כל קהל ישראל · בכל אתרינו: ויזכר יהוה בטוב · אמן לכל קהלינו: ולא ישמם יהוה מן מקום יהוה · וקרוב נראנו: ותנים יומה מאה שנה · אה סדר אחינו: ישימו מעמד מברך עליכם · ומאה שנה תעשנו: ונחתם זה המימר ונימר בשפתינו:[1]

ויתמר ברוך אתה בחסדך وتمامه ובתר כן יתמר יתברך אלה وتمامه ويقال بعده ברכו الصغيرة[2] ثم يعاد יתברך אלה وتمامه תקיל وبعده נברך الماتيه المزادات

ויקרא אליו אלהים מתוך הסנה وتمامه[3]

f. 40ᵇ

f. 41

ויתמר אלהי אברהם לך נברך ואז ישר וניזל · ויחנו אל הטבעית בארבע מכתבים וילבו יהוה גבור ויתמר שבחו מן מימר אברהם הקבצי ירחמו וגו״

אפרט מלי תשבחן ·	לחדה דלית לה שני:
ברוך שמו הגדול ·	מקים כל מן חסרני:
ראה רפא ריאם ·	לשמים והארץ קני:
היה ויהיה ·	ואין עמו שני:

[1] The following is added in margin ולאוי אשבח שם יהוה · אלהים אלהינו. [2] As on p. 7, but reading in the second line ורבון עבריה ומסנך. [3] Thirteen headings.

מְמן עד לעלם · אמור אני אני:
בדד בקמאו · עבוד כל מה דחני:
נורא נכבד נאמן · ממן ברביאני:
יכול יצוב יהוב (?) · רבותו לא תמני:
ולא לו סוף ולא עקב · ולא שותף ולא משני:
סעוד סקוף סבול · תחתית ועליוני:
פרד פרוק פלי · מן מצפית העיני:
האחז בכל מקום · ולא יאחזו מכוני:
קרוב הקרובים · קדום קעים קני:
בריו תקן כלה · בחכמה מתקני:
צדיק וישר הוא · לא ישא פני:
י׳ ה׳ ו׳ ה׳ שמו · רבות זה השם מי מני:

חי לעולם תמיד · אמור חי אני: שליט לא יתחלף לעולם · בכל העדני: f. 41b
שופט אל בצדק ישפט · לכל זעוק עני: עמי כסי וגלי · שמעיו לא באזני:
מלוך לעל ולרע · נתון המתני: קראה דלא בפם · הוא יהוה אדני: ריש
מקרתה דקרא · אלה על הר סיני: אני יהוה אלהים · יתרבי זה השם
הרביאני:

רבותה לה:

ורבואן נתני · להצדיק והישר: עשה התמחות · חכום הנגלא והנסתר:
דגלא בזה היום תמחים · מופתים עשר: ותרתין כנשאן עמדים · בשפול
ומעיל אסתדר: בשלישי משלישי · בהיות הבקר: ויהי קולות וברקים · וענן
כבד על ההר: ולפידים מוקדים וקול השופר: ויחרד כל העם · ויתיצבו
בתחתית ההר: ויחרד כל ההר מאד · ויהי קול השופר: חלק וחזק מאד ·
יקיר עד מותר: משה ידבר והאלהים יעננו בקול · בסהדות שש מאות אלף
גבר: וירד יהוה על הר סיני · על ראש ההר: ויקרא יהוה אל משה · ויעל
משה אל ראש ההר: וקרע השגבים · ובין חילי כסיאתה עבר: ועמדו
סביבותו · וכל מנון ישלם ויימר: שלם לך שלם לך · אה דמע כל הבשר:
שלם לך כהן לאל עליון · דלבש מן מרו נזר: שלם לך שליחה דאלהים ·
ועליך השלם נימר: שלם לך דמע דנביותה · דקעם על נסתר: בראשית
ויום נקם · במובאך לן איקר: וחדו וחהו וששו · ושדך ושלם ושמח יתר:
שלמו עליו אה עמו · ורבו לו המדבר: ואקרו עליו השלם · בגלי ובסתר:
ואמרו מלב ומנפש · בטהרות הלב והפגר: | שלום יהוה עליו · בכל זבן f. 42
ואתר: שלום יהוה עליו · בערב ובבקר: שלום יהוה עליו · לאוי בכל פעם
נימר: ולאוי על כל שמעיו · יימר אלף ישר:

מה טב זה יום המעמד · ומה רבו מן יומיה: דבו אשתמע שלשה קולות · כבדים רמיה: קול יהוה וקול משה · וקול שופריה: קול יהוה יצא · מן שגביה: קול אמור אני אני הוא · עבוד גוני תמחיה: קול מיתי משׁשה הפאות · פאתי עלמיה: קול זוע הטברות · ונחליה ומישריה: קול לית לו רחב ולא ארך · ולא נפק מן גויה: קול קרי מתוך החשך · עשרה דבריה: יתנלג קראה דקרא · עסרתי מליה: אנכי יהוה אלהיך · אלה אלהיה: לא יהיה לך על פני · אלהים אחריה: לא תשא את שם יהוה אלהיך · שוא ולא שקריה: שמור שבתה תמיד · יפה לשמוריה: כבד אביך ואמך: עד תתוריך לך יומיה: לא תרצח במאדך · נפשים זכאיה: לא תנאף באשתה תשרף · ותהיה מן זניה: לא תגנב ישרי עליך · מצוקיה וצרעיה: לא תענה עד שקר · תכה שלשה נפשיה: לא תחמד מה לחברך · מן עותר וקנין ונשיה: ובהרגריזים תבנה · מזבח אבניה: טובך ישראל ומה נתן לך · מן מיני מתניה: בחרך ואסנלך · מלבין כל אמיה: והצילך מן דבבך · בפליאן וסימניה: ואפרש לך מועדים ומועדים · מקראי קדשיה: טב לך תודה ליהוה · רב כל רברביה: ותנציר נפשך ולבך · ותפרש לפניו כפיה: ותימר מודאה לאלה · בכל ערניה:

f. 42b יהוה הוא האלהים אלהי הרוחות: י״ ה״ ה״ מברי הבוראות: י״ ה״ ה״ דשלח משה נבי כל הדורות: י״ ה״ ה״ דאפרש לן על ידו מועדים ומועדים קדשיון עצומות: י״ ה״ ה״ דפקדן נספר שבע שבעות תמימות: י״ ה״ ה״ דנחג עמו אל הר סיני באיקרות: י״ ה״ ה״ דשמעם קול יד[בר] משׁשה הפעות:

תלו ידיכון ואמרו وتمامه

לרבה وتمامه

לאלה ישר הישרים: לאלה דקרא על הר סיני עשרת הדברים: לאלה דאמר אנכי יהוה אלהיך גבור הגבורים: לאלה דאמר לא יהיה לך אלהים אחרים: לאלה דאמר לא תשא את שם יהוה שוא ולא שקרים: לאלה דאמר שמור את יום השביעי דגלניו יתרים: לאלה דאמר כבד [אביך] ואמך דאנון לך מוקרים: לאלה דאמר לא תשפך דמי · ישרי עליך נקמי · בכל האתרים: לאלה דאמר לא תנאף · ישרי עליך הקצף · ותהיה מן הממזירים: לאלה דאמר לא תגנב · עד בטח תשכב · ותהי עובדים משירים: לאלה דאמר לא תענה עד שקר · תשרי בצרר · ותתקטר עם שקרים: לאלה דאמר לא תחמד · תשמד · ותתרחיק מכל איקרים: לאלה דאמר ובנית מזבח בהרגריזים קדש הטברים:

לנצחיו כל קרביה وتمامه

תלו وتمامه

נכרז בשם יהוה · חכום כל גלי וכסי: ונתפלל בזכאים · דמנון נפרדו ניסוסי: משם אברהם בן תרח · דאתמר בדילו המכסי: | ומשם יצחק נצירה · דלבארותה חפסי: ומשם יעקב נדורה · דקם ממו שנים עשר ′נסי: ומשם יוסף בן פרת · דפתר חלמים סריסי: ומשם משה בן עמרם · דקבל שני קרסי: הן ישמע קול הצבעות · וישם רחמיו עליך פרוסי:

f. 43

בצדקתו אלה רחמן ורתאה:

אלהי אהרן הכהן · ואלעזר ואיתמר: ופינחס דלזנים דקר · והמגפה מעל עמו עצר: וסב אגרה כהנת עולם · לו ולזרעו דור בתר דר: מתשלשלה מן כהן אל כהן · אל ארכון זה הדר: דמדכרו הראש יתנשא · והלב יתיטב והפגר: והלשן יתפאר · ויזכר ויפתר: מעט מן גליגאתו · אשר הונף ואשר: הורם במיתובית כה[נתה] רבתה · נש[יא] נשי[אי] הל[וים] בז[ה] הדר: צלמו מניר כשמש והירח · לילת ארבע עשר: פרד זבנו בחכמתו ודעתו · והמעשה והמימר: זכרונו על הלב ירד · כוֹת מים הדר: לית יוכל האמור · ופתור יפתר: סדר נקיבותו · דרבת על המספר: מה טבו בין המכתבים עמד · הוא לבוש מן מרו אימה ואוקר: דרוש ארשות מן מרו · יפתח לו טב אוצר: ויעננו בקול עד ישמע · קולו כל אתה וכל גבר: מדבר בעשרת הדברים · על קדש כל טבר: מה רב שעתה דבה · יפתח פמו ויימר: יתגלג קראה · דקרא עסר:תי מליה ברננות טובות · עד ימטי אל מימר: אנכי יהוה אלהיך · תזדזע הנפש והפגר: והמכתבים תתפתח · והמגפה תעצר: וכל העם מזזעים · זזעיו קשה עד מותר: | עמדים בתשבחן ורבואן · ושעבוד ואיקר: מסתכלים לכהן ומקרתו · עדן ייםר: כל מלה ומלה המכתבים תתנשא · ויתחף המדבר: והדמעות תרד · מן העינים כמטר: ויקרי ארבע קצים · כל קצ[ה] כ$\angle$ פ$\angle$ בית$\angle$ כשר: ועת יחסל יברך · ותגיב אשיר ישר: מה טב זאת מן שעות · לא תכרת אל אחר הדר: מן לא עֹמה מע[מד] הר סיני בלא תבנית · יראה זה המעמד הישר: ישוב עליכון שנים סגים · מאה שנה במספר: ותנים יומה מאה שנה · מן דאכר מסתדר: בקדוש שמו הגדול · הצדיק והישר:

f. 43b

תתחנו תתחנו · מן דאכה שרים: בזה יום מקרתה · אשר הו מן המספרים: ששה וארבעים יום מלאות · וארבע יומים מתותרים: מן חמשיתי יומיה · דחתמון יום הבכורים: ובו אמנות טובות תתעבד · מתעת[קות] מן האבות לברים: סדר ישראל בערב יצטמתו · מן כהנים ושמרים: כל איש וביתו · בכנשת הסרים: ויעלו בבקר · אל אחד ההרים: בצלואן ותשבחן · בשני ′ספרים: ויחגו ויתמלו · בקדש הטברים: בבכל אתר ואתר · בזהו רב ואיקרים:

ויתנצבו בשער השמים · קדש האתרים: אצל הרגריזים בית אל · טורים
טורים: והכהן הגדול בינם · כות דגל עסכרים: והוא יפרט ויימר · מימרים
אדירים: וכל מנון יימר אלף ישר · בלשן דברים: תמטי לזה באיקר · מן
דאבה סדירים: | ועקובתה לכל נכסיף · ימטי לכל מסברים: בעמל השלשה: f. 44
הזכאים הטהורים: ובאצלחות בן פרת · אשר השביר למצרים: ובתפלות
נביה רבה משה · דמע הספרים: ובקדוש שמו הצדיק · ישר הישרים:

תנים יומה מאה שנה · אימר לכהלכון: סדרי וסעיתי · ישמר יהוה חייכון ·
הרחוק והקרוב · בכל אתריכון: ויחני יתכון · בסדר מועדיכון ומועדיכון:
ובזה יום מקרתה · דו מן כליל מועדיכון: דמספרון שנים וארבעים · כמה
במדעיכון: וישמר חייכון כהלכון · אתון ובניכון: ואמור זה המימר אבר[הם]
שכרו עליכון · לא תכרתו מדכרו ביניכון: במועדיכון ומועדיכון · יהוה
יחניכון: בעמל השלשה הזכאים · ויוסף אביכון: ובעמל משה בן עמרם ·
קדש כל נביכון: ובעמל אהרן ובניו · המשחים כהניכון: וחתמת מימרי ·
כן ירתי חייכון:

عليه ايضًا שבחו מן מימר אדונן הכהן שלמה בן טביה הלוי בשכם ·
יהוה ישמר חייו אמן אמן:

אשבח שם יהוה · הקדים אלהינו:
ברוממו ברוממה · נהללו בכל יומינו:
יתהלל ויתקדש · יתרבי בכל אתרינו:
שמו י·ה·ו·ה יהוה · שמו רב משמותינו:
להוי על[י] ועל עמה · לו תמיד נשבחנו:
מה רבו ומה גדלו · מה רב דברו בספרינו:
היום והליל נהללו · התמיד בעודנו:
ברא בחכמתו · בריאת קנומינו:
נירא מן גדלותו · נפחד מן שלטנו: f. 44b
טובו לא יספר · טב רב טובותינו:
ברוך שמו התדיר · ברכה תקום בידינו:
יראה ולא יראה · ידע יצר לבבינו:
הנכתר לו גלאה · המגלי כל נסתרינו:
המוחי המימית · הסקוף בעלינו:
כבודו רב חכמית · כל מן ידע מימרינו:
הבדד הפרד הקדים · הנסי כל שעאינו:
נזע[1] ממו בפחדים · נרקף מן בריאת גביותינו:

[1] B9 נזה.

אחז בכל אתר · אתר לא יחזנו:
לא ישא לדל דבר · לא יהדר פני גדלותינו:
ולא יקח שחד במאום · ולא ידמי בכלומינו:
יחכם ריטור כלום · יראה לא בעינינו:

אל בצדק ישפט · כל דבר על חלקותינו: והו לבריה מקלט · מן ידרשו ימצאנו: השליט לא יתחלף · אל אחר אחרינו: אנחנו ממו נרקף · ונשמע מימרינו: מימר התורה · מלי עשרת דברינו: ונפרט ונפרש ונקרא · כמה קרא נבינו: כי בשם יהוה אקרא · והוו גדל לאלהינו:

רבותה לה:

ורבואן נתני · למן זכר בריתו: בפליאן וסימני · מופתים ואותותו: והציל עמו ישראל · בנטועיה זרועתו: בחיל תקיף יכל · עד עבר עדתו: ים סוף כי הו רב ימה · דצא ממו בעשרה מופתו: וצאו מנה בשלמה · על יד שלחיותו: והלכו בדרך ייה · ובו אבד דבבותו: בשני עמודיה · אשים תבואתו: ושבחו ליהוה · והללו גברותו: עזי וזמרתי יהוה · ויהי לי לישועתו: | כי הו חרב גאותי · במלי ספרותו: ומרוח לצרותי · בעת אדרשותו: ובשעתה דבה · שבחו מלכותו: על מות פרעה בצדבה · ברבות עזיזותו: יהוה אמר בבכסי · למלאכי ערשותו: על פרעה ועמו אכלסי · דאתרבת דבבותו: ויחר אפו בם · וארצי בשלמות עדתו: בני בכורי הדמע · דשלשלת ימים הלכותו: על זה אתמר וילכו · דרך שלשת ימים במדברותו: ועל זה המים אוכו · זה בו אקר ונסותו: נסות לך אה ישראל · ואקר לבני וצדיקותו: ועל מה עשה האל · בפרעה ואכלסותו: במגבי היאר הדם · עד ישראל יזכר יתו: ויבאו אילים בשלם · ומצאו בה שני רזותו: טובך אה קהלה תבקר · על זה הרז וקשיטותו: ותחכם ותפתר · ותשבח ליחדאותו: ותקום במעשה · כמה אמרך בן ביתו: והישר בעיניו תעשה · והאזנת למצוותו:

ישתבח עבוד סימניה ופליאתה · עבוד גוני תמחיה: מי כמוך באלהותה · נורא תהלת עשה פליה: דו אלהי אבי בעזרי · הציל אתי מן דבביה: ופקד פקודיו למוקרי · רבות סימניה: מנון המן אשר המטירו · מן לב שומיה: ובתוכו עסרת מותרו · מפתרון מספריה: הידועים ידעו · וישירו אלה אלהיה: והצנמים דצא ממו · מים עד ירוי צמחיה: ומלחמות עמלק · גדול גוני רשעיה: על יד איש צדיק · יהושע תלמוד נביה: כי בו מופת גדול · יפתרו יתו חכומיה: יומיו ארך חיול · עד תם רזי מליה: ויבן משה מזבח · ואקים עליו צלותיה: ודרש ואתפלל במרוח · מן בעלי רמה חיה: ויקרא שמו יהוה נסי · נסי עלמיה: | מן חכם רז נסי · כי בו שבעים מליה: מן רבות שמות · יחכמו יתה רבניה: בון הוה יברכו הברכות · ביומי מועדיה: ממחרת הזה · ירדת

f. 45

f. 45b

דבריה: עד יעמדו בברזה · ויאמנו באלהיה: וישמעו ויראו · בטהרות גבייה:
ויצטמתו וייראו · טורים בטוריה: טור סיני אתת .עליו · רבבות מלאביה:
ובבלע וצבאיו · קעמו על רגליה: והקול נפק מן רומה · לית ידע מוצאיה:
וקול ייתי משׂשה הפאות · פאתי עלמיה: קול לית כמו בקולות · זזע כל
טבריה: קול יהוה מוצאות · מן ארבע שנביה: קול מדבר דברה · אקרי תוריה:
יתגלג קראה דקרא · עסרתי מליה:

תשבחן ורבואן · ורוממות מתפרשותי: בלב טהור למען · ימלא טב דברותי:
למן אפרש לן מימרו · חקותי ומצותי: מן עסרת הדברים דדברו · אקרי
תורותי: דבזה היום אשמע יתון · לקהל עבראותי: על מלי רז מוקרון · מלי
ישראל בכסיאתי: ביהוה ובנביו · כי לית דברו בקשיטותי: ומן יתגלא אליו ·
רבות כסותי: יהוה אמר למשה · לך אל העם וקדש אתי: ליום השלישי ·
ויעלו על טברותי: על טהרה אתשגבו · בארבע שגבותי: בזזעיו רב אקוו ·
טורים טורים סביבותי: וקולות וברקים · ואש בו תוקדותי: וענן כבד על
המרבקים · וקול ארבע שופרותי: מה רב שעה דבך · צא חדבר מן שמימותי:
אנכי יהוה אלהיך · אשר הוצאתיך מעבדתי: לא יהיה לך אלהים אחרים ·
על פני גדלותי: לא תשא את שם יהוה אלהיך לשוא · אריך ימיך על
אדמותי: שמור את יום השבת · לא תעשה בו כל מלאכותי: | כבד את f. 46
אביך · עד תתורך ימיך חיותי: לא תרצח דם אדם · ישפך לך דמיתי: לא
תנאף תזני · מחר באש קטרותי: לא תגנב כלום · תתמכר במה תגנבותי: לא
תענה ברעך 'עד שקר · תכי נפש בשקרותי: לא תחמד בית רעך · ומה לו
מצאתי: ובנית שם מזבח ליהוה אלהיך · בהרגריזים קדש סגדתי: והעלית עליו
עלות ליהוה אלהיך · ותקטר קטרת רחיותי: זה מלי עשרה · צא מנון שש
מאותי: טובי עמה סדרה · ישמרון בשמירותי: כל מן שמר משתמר · זה
אמר אלהי אבותי: שלום יהוה על קדקד נזר · דעל ידו שמעתי: שלום יהוה
על משה · דביאר יתון תורותי: שלום יהוה על משה · כי מליו ים דעתי:
שלום יהוה עליו · עד אן כי ייתי: דאמר לן במימריו · בקדוש ספרותי: והיה
לבבם זה להם · ליראה אתי:

יהוה הו האלהים · אלהי אלהיכם: י״ ה״ ה״ מלוך ארעה ושומה: י״ ה״
ה״ דהציל עמו ישראל במופתים מתריאמה: י״ ה״ ה״ דפ[קדן] על יד משה
הדמע: י״ ה״ ה״ דאמר לן על ידו במספר חמ[שיתי] יומה: י״ ה״ ה״ חקת
עולם לדורתיכם בבל מושבותיכם:

תלו ידיכון وتمامه

לאלה צעורך וברואך: לאלה דממצרים שם פדואך: לאלה דשם ספר
התורה מלואך: לאלה על טור סיני מימרו אשר אשמעיך: לאלה דבזה היום

אקדש משה מדעוך: לאלה דאמר ק[דוש] ע[ם] י[הוה] ועשית חג שבעות
ליהוה אלהיך: לנצחיו כל קרביה וממן עד לעלם:

תלו ידיכון وتمامه

f. 46b אכרז בשם יהוה · אלהי אבותי ואדוני: ואדרש בזכאי עלמה · עד ישוי לי
ויתעני: משם מן אמר הנה נא · הואלתי לדבר אל אדני: ומשם מן אגיב
ואמר · אלהים יראה לו שה לעלה בני: ומשם מן אתמר לו שאל · מה זה
מהרת׳ למצא בני: ומשם מן אמר לאחיו · אלהים יחנך בני: ומשם מן על
ידו קראך · בכורי ובני: בעמלון ירתי עליך · ומקומך מכונני: מן מדעי הרע
ירפאך · ויקים לך רז אלפני: וישמע קל צבאך · ויעזרך אל קדש מכוני:

אלהי אהרן הכהן · בעלי ים הברכות: אשר הוה יתן · זית שמן המשחות:
ופמו ים קבולות · בכפירות הסלחיות: ויקטיר חלבי עלות · סדרי החטאות:
והעלה והשלמות · וירנן ברב התפלות: והמלאכים רדות · למשמע והרחיות:
ויסקו למעונה רמה · ובידיון התשבחות: ויקבל ממו יהוה · וירפא רב
הרשעות: ותשא אש מלפני יהוה · ותאכל הקרבנות: אהרן יתפני שמה ·
ויפתח פמו בהשמות: וישא שתי כפיו · ויברך רב הברכות: אשרי למן יהי
פניו · שמיע זה המשמעות: יברכך אה קהלה · בחמשה הברכות: ישמרך
מכל סובילה · ומכל עשוי הבישות: יאיר יהוה פניו אליך · בחסד והטובות:
ישא יהוה פניו אליך · וירחיק ממך כל הרגעות: ויצילך מידי · בעלי רשע
הלבבות: ויושיעך ולך יפדי · מן מדועי הנקמות: וירתי עליך וירחמך ·
ויתקבל ממך טב המדרשות: ויקבץ נדחי עמך · מן כל הארצות: ותעזר
לימי מלואך · ותעשה חקות ומצוות: שלמות תבנה את מזבח יהוה אלהיך ·
ותעלית עליו עלות:

אמן אהיה אשר אהיה:

f. 47 אלהי אלעזר ואיתמר · ופינחס המקנא לאלה: וקטל זמרי וזמר · וקח
אגרה כהנה גדלה: קיאם[1] ברית לא יתנשי · ושמו קיאם קבולה: כהנה
מתפרשי · פניכון אה קהלה: והיא מתשרשרה · במקטירי העלה: וחכמה[2]
בריטורה · להלוכי סובילה: ויכפרו ויברכו · ועל המזבח יתנפלה: ובזה היום
יערכו · בבגדי הצץ והפתלה: הא לו עמת עיני · והו קעום בצלות והתפלה:
וכל מה ידרש יתעני · ומרו לו יקבלה: ובבגדי הנזר יתנזר · המורשה מן
אביו לה: וידבר ויימר · דברים רב מלה: עשרת הדברים · עד תשמע ותשמר
אה קהלה: על ארבע הפאות באיקרים · וכל מלה ומלה: המכתבים
מתפתחים · מתרבים לאלה: והכהן והעמים · מציתים למשמע דברי האלה:
והארבע המכתבים · ביד הכהנים סובילה: וכל מלה מתנשאים · בזזעיו רב

[1] B9 קעים. [2] B9 והכמה.

משתמלה: הרחמים עליך תשרי · ותסור ממך הקללה: והחטותך מכפרי ·
ואנשם גרמך יסתלח: ומבתרון מה מצאנו · אלא ימי הקללה: ומסכינים
סרנו · עליך כל עת אבילה: ועינינו פקחים · ודבבנו עלינו מעלה: ולא נדע
מודע רזים · ודברי רב לא נגלא: אלא כות אנש מהלך · העור בפילה:
ולא יתם לנו דבר בדרך · ולא נדע מפתר מלה: ובתר זה אני מדרשי ·
מן הו הנסתר לו גלא: כי רחמיו עליך תרשי · ות[ה]י צלותך מתקבלה: ותזבח
ותקרב ותקטיר · קטרית העלה: מן התהלל והזמיר · ומרן לוכון יסלח:
ויזכר קיאמו עם אבהתך · שכוני מערת המכפלה: ויבד סדר דבבותך · ומן
אסור פנותה יצילה: ויפרש עמודי עננה · ויסגר עמודי קללה: ויכתב לה
ספר כריתת במכונה · ומעל[יך] תט[רד] ותשלח: | ויקים מה אמר בספרך · f. 47b
על יד משה משתלח: והסרתי מחלה מקרבם · ולא תהיה משכלה:

תתחנו תתחנו · בכל מועדיכון: תנים יומה תנים · תעשו מועדיכון:
ותתנקו מכל חוב · והרע תתרחק מנוכון: וירבי הזהב והכסף · וישם הברכות
בידיכון: ויחני יתכון בסקיף · ויעלי מיתוביכון: ובזה היום מקרתה · דו מן
כליל מועדיכון: דמספרון ששה וארבעים קשיטותה · כמה אמר בכתבכון:
תעשו יתה מאה שנה · אתון ובניכון: במעשים כשרנה · ביכולה פני דבביכון:
ותמטו אל רצונה · אל קדש משכניכון: ותראו ימי מניאנה · ועמודי
מסגדיכון: הא לו עמת עיני עמה · כהני רבניכון: על המזבח קעמה · העשה
קרבניכון: סבולי הטרח · סדרי טרחיכון: לוכון אמן יסדרה · יקום פניכון:
ונראה יתו · בזה היום ישמשנוכון: והו בגדי מלבשותו · והציץ באבן
שמחותכון: ומתפלל ומתנפל · קדם גבעת עדן גנתכון: ברז השם מלא ·
משלשה באותות אקר מכתבכון: שנים ושבעים מלה · שנים מאתים ושני
שלשים מספר נביכון: עמי לא תסבו עלי · על דברי קמיכון: ואשול יתך
קהלי · תסבלוני אני שמשיכון: לשני מתקצר · על זה המימר פניכון: מדרשו
עמו תתוקר · בין סדרי דבביכון: כי הו המסכין · העני שלמה עבדכון:
זעור תמיד מרנן · קצי מיתבה במועדיכון: ובתר זה וזה · מפרש לוכון: אן
ישמרך מן נבוזה · ויוריך ביומיכון: בעמל התלתה והמלך · ומשה נביכון:
ובעמל אהרן ובניו וכלב ויהושע המלך · הקעום פני פניכון: וחתמת מימרי
אמן · כן ירתי חייכון:

ויעבר יהוה על פניו وتمامه

f. 48 ויתמר | דראן אלה רב וכי בשם · ונהבה ונדרשה وتمامه וקטף הטביעת
חמשה קריאן وهو الماتي قدامك

ויקרא אליו אלהים מתוך הסני · ויאמר משה משה ויאמר הנני:
ויקרא אליו יהוה מן ההר לאמר:

ויקרא יהוה אל משה אל ראש ההר ויעל משה :
ויקרא אל משה ביום השביעי מתוך הענן :
ויקרא אל משה וידבר יהוה אליו מאהל מועד :
יהוה אלה רחמן ורתאה وتمامه

ויסקו מן הטביעת פי מן ימטי · يقال منها هذه البيوت الماتيات قدامك
كما تري اولاً يقال בית מן ימטי وبعده يقال الابيات
אהנו כתבה רבה דהושט וגו״[1]

f. 48b ויתמר נשׂוי כהלן כלה · ובנצירו וילבו קבלו التلات فصول וכי בשם ושמע ישראל · והמקרא על המכתב עשרת הדברים · الاوليات وهم تقدمو في قطף بكرة ודבר אל אהרן · ויתמר אוסיפו[2] | f. 49 وبعده הא סביאן [א׳ו׳ז][2] ובתר כן יתמר שבוע מן מימר מתנה המצרי ירחמו מרי אמן :

נצפי למשה בן עמרם · דקעם עם הכבוד הרם : על הר סיני וכל העם · שמעים קול אל קעים :

הקול נפק מן אשׁתה · על הר סיני ברבותה : במחוי צפר יום תליתה · יקרי למשה עסרתיתה :

ראשם אלהיך אני · לא יהיה לך אלהים אחרים על פני : לא תשא ש[ם] שוא ברביאני · ושמור שבתה בלב בני :

במוקר אבהתך פקדך מרך · לא תרצח לא תנאף אמרך : לא תגנב יתיטב דבורך · לא תענה עד שקר תמ[טי] מסברך :

מסברך תמטי ו[הי] אגרך · שמ[ור] מאו[מה] לא תחמד לחברך : ובנית מזבח ברום טברך · ובו יראה זכורך ודבורך :

זה המעמד יהי בריך · עליך ועל סדריך : ויסגי יהוה מסבריך · ואלה ביומיכון יאריך :

f. 49b אה מן אנה אסתדר · מן נקבה וזכר : וחייכון אמן ישמר · בעמל דמע מן הבשר :

תנים יומה תנים יומה · מאה שנה בשלמה : תעשו זה היום בעלמה · בעמל קטף כל נשמה :
ישתבח אלהים :

ויתמר אתה[ו] דבריך עלמה النصف التاني ובתר כן יתמר דבור מן מימר עבד יהוה בן שלמה ירחמו יהוה אמן :

במקום טור סיני · עמדו ישראל כלם : שש מאות אלף · הם ובניהם :

[1] As above, p. 53, א to ז. [2] Given in full.

יראו וישמעו · מה אנגלא לעיניהם: מן קולות וברקים · וארבע שנבים עמם:
ויקרע משה השנבים · ויעבר בהם: אל הר האלהים · ויהיו שניהם:
זה ידבר לזה · ולא שלישי בינם: כדבר איש לרעהו · ותשתמע דבריהם:
הך חזו זה היום · לא חזו ביומיהם: מה[1] רב שעתה דאמר אלה · למשה אמר להם:
עד יתיכנו למשמע · ויתקדשו פן יפרץ בם: וירד משה מן ההר אל העם · ויאמר אליהם:
וידבר אלהים את כל הדברים · עשרה שמם: ראשם לא יהיה לך אלהים אחרים · ולא תשתחוי להם:
לא תשא שמו לשוא · קולתיך תשתמע: שמור את יום השבת לקדשהו · במשמרו מיתוביתך ירימה:
כבד את אביך ואת אמך · תתוקר בהם: לא תרצח לנפש · תתריד באדמה:
לא תנאף עם הזנות · טהורים תטמיהם: והלך דרך הטוב · ולא תגנב מאומה:
f. 50 לא תענה עד שקר · נפשך תשפך דמה: ולא תחמד מ[ה] לחברך · יאחז בך האף והחמה:
והקמת לך אבנים גדלות · במקום אשר אזכ[רתי] את שמי שם: אבוא אליך וברכתיך · ברכה תמימה:
כן יברכך יהוה · אה עם קדש ודמע: ותעשו זה היום · מאה שנה תמימה:
וכן ישמר חיי · מן אנה כלכם: ומאה שנה תעזרו לזה המעמד · אתם ובניכם:
אמרו אהיה אשר אהיה · אה אדון התקומה: עני מדרש עבדיך · וכפר אשמה:
אהיה אשר אהיה · אה מן יכלותך עצומה: השקף על עבדיך · וברב טובך ברכם:
[2]אהיה אשר אהיה · אה מלוך מכה ורומה: כפר לעמך ישראל · הסגודים לקדש טבריהם:
תנים יומה תנים · מאה שנה בשלמה: תעשו זה היום · אתם ובניכם:
חתמו צלותיכון · ואמרו בדכיות פממיכם: כהלכון פם אחד · וירד יהוה בענן ויתיצב עמו שם:

הסגדות שלשה

الأولى וירד יהוה בענן ויתיצב עמו שם وتمامه

[1] B 9 מר. [2] In margin is written لكاتبه.

تكرر مرتين

الثالثة ברוך מן דאמר שבע שבתות תמימות وتمامه יברכך יהוה וישמרך وتمامه

ויתמר יהוה אל רחום וחנון תקיל ויתמר מרן מן מימר משלמה בן
אב סכוה ירחמו יהוה אמן:

קדם נימר · זה המימר · המתוקר: נטהר · הלב והיצר · ונמהיר: בסגדתה:

f. 50b קמי בדד · דלו עבד · תמיד נסגד: בתהללות · והתשבחות · והרוממות: בכל צלותה:

ונרבהו · וננהו · ונסיד אן הוא: פרד אחד · לא מן אחד · ולא תכחד: מדילה צדקתה:

ומן יכל · ישאל · מה זה האל: דמצא · כל ממצא · ולית ימצא: לו דמותה:

דשלח · מי לו מלא · בתפלה: ולו השכיל · בעמו ישראל · אל הר סיני ועליל: לדבירותה:

ומללה פה אל פה · ידבר בפה · קדש כל משפח: בעשרה נאם · וירד אל העם · כתועפות ראם: לשבטיון שכינותה:

ודברם · והשמעים · ולמדם: מלה בתר מלה · הדברים האלה · ואגיבו במלה: סדר עדתה:

שמענו · ועשינו · מימר אלהינו: דאמר אנכי · וכמימרו נדבי · משני מלים עד כי: אמר שמור שבתה:

וככן מה אתביאר · מן ששה דבר · בקצה אשר: שמה כבד · ואתו נעבד · על קדש כל מסגד: אתר שכינותה:

וישראל עמדו · כלם יחדו · ולא נפרדו: לזה המשמע · על כן דן יומה · מעמד הר סיני אשתמה: וככן יום מקרתה:

ובכות מחר · בנה המבחר · מזבח תחת ההר: והנערים שלח · ויזבחו עלה · עם שלמים מלא: ויקח דם בריתה:

f. 51 ויזרקהו על עמה סביב · והתהפך הדם והשיב · על בגדיון מתכתיב: עשרת הדברים אתקרית · ויאמר הנה דם הברית · וזה מופת לית לו תבנית: ליום אחריתה:

האן עמה · כד עמה · זה התמח: ולא עזבו · רק אגיבו · למשמע הטיבו: במשמרותה:

על כן בפם · מודאה נשים · למן אקים: לנו על דת · בו אסתקפת · מיתובית עדת: קהל עברותה:

ונדביק · ונתחזק · באימנות משה הצדיק: דגלא זה הרז · בכתבו הלז · על כן עליו נכרז: צלותה ושלמותה:

ובו נשאל · בלב נמיל · מרן צלותך יקבל: ובעותך יגיבנה · וצבעתך ישמענה · ופללך לא יטרפנה: ויזמן לך פצותה:

ובמובאי · ובמוצאי · אני בעי: לך אה אחי · אן זה היום יהי · עליך חדי וזהי: וככן שבעותה:

כל שנה תספרנה · ותחלנה · ותכלנה: באשמח'ת · והמועד והשבת · דאשתירת: יעברו עליכון בשלמותה:

ועבדך הדל · ממך יסתכל · לאלה תתפלל: רחמיו ישימה · למן אשתמע · עבדו משלמה: דמבני דנפתה:

והתמת מימרי לוכון · תנים יומה מאה שתה:

יתהלל אלהים وتمامه ואתי ثم بعد ذلك يبدا الامام כי בשם وسور الخليقه وبعدهم יתמר דראן מד לית אלה אלא אחד وتمامه ומרקה עבודה דעלמה אלהים יסתגד ואתהו אלהינו وישתבח:

בגדלו בחר עמו ישראל וגו"[1] — f. 51b

ויטע יהוה אלהים وتمامه

ויקרו الي וישא יעקב רגליו · ويقال دران ממנה דכלה ومرقه אתהו אלהנן והב לן משבחה ויתמר ישתבח:

חילה דנשא מיתובית יעקב וגו"[2]

וישא יעקב רגליו وتمامه

ويقرو الي ואלה שמות يقال دران טבה דמטיב وتمامه ومرقه הבו תשבחתה ואתהו רחמנה וישתבח:

חילה דגלא בזה היום תמחים וגו"[3]

*عليه ايضاً لكاتبه عمران هكهن

יעקב ישראל · זכאה עצומה: כד בא למצרים · בשבעים נשמה: וברכהו מרה · בפריה מתריאמה: ויצאו ברכוש גדול · על יד קטף כל נשמה: על כן לאוי בבל עת · יתברך יהוה:

جوابه ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה:[4]

רב אלה وتمامه ويقال دران חיול הו חילה תקיל וכי בשם ויתרבי כלה ויתמר מליפוט:

במובא יעקב ישראל · אל מצרימה רב תמח: לראה בלא חליל · ובנפש — f. 52

[1] As above, p. 338. [2] As above, p. 125. [3] As above, p. 338.
[4] Added in the margin.

שלומה: ימצא מאום גדיל · ובו חכמה תמימה: ובשבעים נפש עליל · וצא בפריה עצומה: ויוסף דלא קרב נפיל · והות זכותו תמה: ומולד נביא סגיל · לנביים דמע: והאותות דגלאון האל · והמסות והמלחמה: לאבדן גוי נפיל · באף ובחמה: בכן שב בתליל · זכרון באי מצרימה:

ואלה שמות وتمامه ويقرو الي اذ ישר يطرقوها ويقرو אל עשרת הדברים יתמר צפר اذا كان الوقة بكير وبعدهم يقرو الي ויקחו לי תרומה · يقال دران אלה רב ومرقة אתהו עבודן דעלמה וטובינן ואלהים קמאה וישתבח:

לאלהון נברך · דו בעל התקומה: בגדלו נח[ג] ע[מו] אל הר סיני · ואשמעם שלש קולות מתרימה: קולו וקול השופרים · וקול בן עמרם הדמע:

הו משה הנבי הנאמן הסגיל: דביאר בכתב קשט לא אליל: וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל: ויקחו לי תרומה: وتمامه

ويقروا الي ויקרא אל משה يقال دران אתהו יקירה ومرقة אלהים קעימה ואלהים יחידאי וישתבח:

בגדלו הציל אבהתן ממצרים וגו״[1]

רב אלה وتمامه ويقال دران סיאגים וכי בשם ונהבה وتمامه ومليفوט الماتي חמשה קריאן · קרא אלה למשה: הראישונה ויקרא אליו אלהים מתוך הסנה · ויאמר משה משה: השנית ויקרא אליו יהוה לאמר ב[חדש] השלישי: השלישית ויקרא יהוה אל משה אל ראש ההר · ויעל משה: הרבעית וכסהו הענן ששת ימים · ויקרא אל משה: החמישית במשכן יהוה · ויקרא אל משה: وتمامه f. 52b

ويقروا אל וספרתם · يقال بيت دران وبيت مرقة لسيدنا فينحس ויתמר ישתבח

ישתבח לעלם: יהוה הג[דול] האחד · דרבותה אתרבת:

ביאר וספרתם לכם: ממחרית השבת: وتمامه

*هذه ישתבח מן מימר עמרם בן שלמה הכהן כתוב אתה יסלח לו יהוה כל עון וכל פשע וכל חטא אמן:

בגדלו אסגל עמו ישראל · דלית בעמים לון כות: במספר שבע שבתות בליל · חמשים יום אתחשבת: ועל כלולון אתא קול תליל · במשמע רום כל מקרת: על יד נבי נאמן סגיל · אשר הוא לנביים חתמת:

הו משה רום נביאכם: דביאר בספרו בגללכם: וספרתם לכם: ממחרת השבת وتمامها[2]

[1] As above, p. 339. [2] Added in the margin.

ויקרוא אל במדבר סיני · יתמר דראן מלכה דלעל מכלה · ומרקה
אלהים אל עליון · והא מלך רחמן · יתמר ישתבח:
תהי על חטאו · כד יתוב ויעזר ליד מרה:
כי בעלמה יסלח לה: ובאחרית יוקרה:

רב אלה ותמאמה ויתמר דראן · חילה רמה · שמע בקלן · וכי בשם ויקאל
ונהבה ונדרשה ותמאמה ובעדה יתמר מליפוט והו הדא f. 53

ירום קהל יהוה · זרע כל מימני: זכותה ומי זה · לרביאנה מני: בא אל מדבר סיני · ולא היה כֹני: וצא ממדבר סיני · אחרי דאתמני: בא אל מדבר סיני · ולא היה מֹני: וצא ממדבר סיני · קהל קדיש כֹני: בא אל מדבר סיני · ולא משכן לפני: יהוה וצאו · במשכן וכהני: ירום נביא נאמן · דהודענו באלפני: קשטה וקדשה · וכל זה יתני: יהוה ולו דבר · אלהים אֹל קני:

במדבר סיני ותמאמה *עליה ايضاً مليفوط من قول الاخ المكرم الفريز عمران حرر الله وגו׳

אדכיר לטב משה · דגלגיו לא ימני: דנגד עמו זה · השבוע על הר סיני: עד שמעו קול יהוה · מדבר עֹמו בלא שני: ואסידו סהדה קשיטה · בזה ובכל ממלה אדני:[1]

عليه ايضاً מליפוט الى العم الشيخ ابراهيم القباصي رضي الله عنه

בעין הלב ראיתי · מעמד הר סיני: וחילי רומה וחילי מכה · תריון בו מזדמני: והכבוד משגב בארבע שגיבים · אש חשך וערפל ועגני: וההר בחר באש עד לבב השמים · וקול קרי אדני: אשתמע מכל פה · מדבר ׳עמה׳ פנים בֹפני: כד שמע קול אלה קרי · אנכי יהוה אלהיך אל קני: נכספת רוחיון אן תצא · ותשוב אל ים האסף הפני:

במדבר סיני ותמאמה ויקרו אל ויקח קרח יתמר דראן חיול הו חילה דכן ארכן · ומרקה עבודה דעלמה תסתגד ותשתבח ואתהו חדה · ויתמר ישתבח:

עבודי ורבי · בגדלו נחג עמו אל הר סיני · בזה השבוע השביעי: ואשמעם קולו · מתוך ענן עבי: קול יהוה וקול השופרים · וקול משה הנביא: שלום יהוה עליו · במספר הכוכבים: f. 53b

ימלל משה בעשרת הדברים על ההר: ובדילון ארבעים יום ומ׳ לילה

[1] Added in the margin with a note at the end تم ذلك على يد كاتبه الفقير اسحاق ابن سلامه اخو المذكور عفه وגו׳.

צעם שחר: עד קבלון וביאר וי[דבר] ק[רח] ב[ן] יצהר: בן קחת בן לוי: وتمامه

ויקרו الي פינחס يقال عليه فصل ערכתי · علي نغم בחר יהוה وهو من قول سيدي العم הכהן שלמה בן טביה · הלוי · בשכם · יהוה ישמר חייו וחיי בניו:

ערכתי לחם הפנים ·	על שלחן תשבחתה:
במימר הרבאנים ·	בטובות לבבותה:
דברים ענינים ·	דביקים באימנותה:
כי אנון צריכים ·	כל חסד בטובותה:
ודרשים הרוחה ·	והרחמים ורחותה:
נהוה קהלה טבה ·	נתן לו עלה קטרותה:
שבחותו ורומותו ·	שימו מזבחות עלתה:
להוי על זה סדר עדתו ·	לשמירות ארהותה:
מה אמר בה תעשה ·	מן מצות חקותה:
התורה המתפרשה ·	המתקבלה בלוחותה:
ברוח הקדש נתינה ·	בכבודו וגברותה:
נתינה למימנה ·	נבי עלמה ואחריתה:
טובי מי יקרא בה ·	טובות רנינותה:
בלשנות ולבבה ·	ברוח וטהרות גביותה:
יעמד פני גדלו ·	ידרש טובות צדקתה:
אלה ישמע ויגיב ממלל ·	אן דרשת בנצירותה:
הך מה ראיתי ברז ·	התורה אה סיעתה:
כל מן יהי חכום בזו ·	כל סוד יגלי בפתרנותה:
אה עדת השמרים ·	המזדמנים בזה כנשתה:
נדרש מכם מימרים יקירים ·	נשימו קמיך אה עדתה:
אן לוכון תמיד ידרש ·	אן יוריך לוכון חייותה:
ליומי תהבה ומשכנה ·	ליומי רצון רוחתה:
וברית אברהם אביך ·	וברית קדש סגדתה:
ירתי מרך עליך ·	יזכר לכם תורותה:

f. 54

ומל יהוה אלהיך · את לבבך באבותה: ושב יהוה אלהיך · בעזרך את שובתה:
ותדרש המדרשה · שם תתפלל תפלותה: וירתי אתר קדשה · מתרחב מן צרותה[1]:

[1] B9 צלותה.

ישלח לך נביו · כוֺת משה שליחותה: מן פאת קדמה ופניו · נוף כהנותה:
ויעבר הרגריזים · קדש כל ארעותה: ויחפר הארץ דבה טמ֯רים · אבני
ארהותה: ויצב יתה וייתי פני · קדש חליפותה: שם׳ יתנצב ויקום כרני ·
דמעות משפחתה: ויכתב באדה התורה · ויימר זה הו קשיטותה: כל עמי
וסדרה · ישמחו בזהותה: ותקום סדר העמים · על מלי קדשותה: ויסע עמוד
המלאכים · תלחם עמו מלחמותה: ואלה יהב לה נצען · רב ומגיבותה:
וימות כל מן חלף שמחן · ולא יימן באימנותה: שם יקום לו מה אמר ·
בקשט ארהותה: חמשה מ[א]ה ידקר · ומאה מכם רבבותה: ובתר זה בלשנו
יימר · כל מן הוֺה מימנותה: ויימן ביהוה ובמשה ובהר · ובתורה ויום
נקמותה: וימלך אחד עשר · גוי עלמותה: ועדתו תתוקר · ועורנה ימיחותה
וימללו הלשונים · ויקום לשון עבראותה: ותקום הזהי והששונם · על מלי[1]
f. 54b דברותה: והיהודים יימ֯רו · זה נבוא עדתה: | ארור עזרה ודברו · ומה עשה
עמן בעשותה: כל מה אנן בו שקר · וזה הקשט עדתה: קומו בנֺן נלך
בסובר · ונדרש ממו סליחותה: ויקומו וייתו וידרשו · יעברו תחת טליותה:
ויטהרו ויקדשו · ויאמנו באימנותה: ויתגלי משכנו · והמלאכים סביבותה:
ויתנצב המשכן בחננו · וימשחו בשמן זיתה: ותצא אש מלפני יהוה · במזבח
קטרותה: ויצב כהני יהוה · מלוא חופניו במחתה: ויקרבו הקרבנים · קטרת
ועלה ושלמותה: ויתגלי עמודי הרבי֯נים · על ראש משכנותה: ויברך הכהן
הגדול · ברכה גדלה תמימותה: וידרש בה וישול · כפירות פשחותה: ויתחני
ישראל · במשמעו ברכותה: כל זה וחיי האל · צדיק ליתו שקרותה: הֺך מה
ראיתי · מימר הכהנים וזקינותה: וראיתי בחלמותי · ברז מימר שמותה: כי
זה הדבר קרוב · למן לו ארך חיותה: בתר דסר חשוב · בספר תולדותה:
ולא תקח על לבך[2] מן פנותה · קרוב תלך באחרי֯תה: אשרי לוכון אה עדתה ·
אן תמטו לזה רוחתה: להוֺי עליכון תשמר · מימרי על קשיטותה: בזאת
יקום זה הדבר · תיתו אל קברותה: ותימרו למיתים · אשמחו ברוחתה: כי
הרצון והמשפטים · קעום על גבעתה: ויימר אשרי לכם · אשמחו אה
מסכינותה: מן הוֺה מכם · ביומי חסור פנותה: אשמחו ואתחנו · כי סגרת
פנותה: אשר אתכוננו · עליך דבבותה: יהוה יסובר לכם · ויסלח לך
חטאותה: ירחמכם יהוה · וישכנכם בפרדס גנתה: יום נקם קרוב · יסב
f. 55 לובון פרותה: מן שנאיך החבוב · יום בו יתותר חשבותה: | יום בו פניון
כושים · וריחות רעות ריחותה: וכוֺת אבק ועפר בישים · תהיה גביותה: ולית
להם מושיע · מן מנביאתה למכותה: אלא מצוק ומצור וקשה · מן חרב
נקמותה: כל בדילך יתעשה · אלהיך ביכלותה: ואתה בנן עדן בששי ·
מתחני בשלמותה: ואנן דרשים לוכון · פני ארון בריתה: אן יהוה ירחמכון ·

[1] B9 כל. [2] B9 בלך.

ויכפר לכם עונותה: וכל שנה נשים לכם · דכרן טב דכרנותה: ונקרא
התורה לכם · קדם פני משכנותה: ברננות טובות · בפסק ונגד ואנחותתה:
אוי לאשר עשוי רעות · עמך בגברותה: יום בו יסף יהוה · עליון רעותה:
שמ׳ ישקיהם · רשף קטף ומררותה: הלוא הוא כנוס עמדי · חתום באוצרותה:
כל זה אתמר בדיילך אה גוי קדישותה: ואתון כי ידין יהוה · עליון[1]
ועליך בנחמותה: ומחשבך מעט מן הנקמה · ולך גן עדן שכינותה: יהיו
עליכם סתרה · כמה אמר בתורותה: וזה המימר אמורה · לוכון אה בעלי
רוחתה: עבדכון הכהן שלמה · הצריך לרתותה: [2]מימרו לוכון בשלמה ·
תעשו לו דכרנותה: ועבדכון אברהם המרחיבי · תימרו בלבבותה: אן יסלח
לו חובי וירחמו ברחמותה: ותימרו אן ישמר חיי · מן אמור זה מימרותה:
מאה שנה בחייו וחיי · סדר קהל עבראותה: בעת מרן ירצי עליך וישוב ·
ויעזרך ליומי רוחתה: ותדכרו אתו בטוב · בדכיות פממותה: ביהוה ובמשה
עליך · תשים זה התולדותה: כל אשר אמרתי אליך · תשמרו במשמרותה:
ותיתו אל קברינו · ותימרו דן מימרותה: וכל אשר דברנו · אליך בזה
סוברותה: ועל חסול זה נימר · יהוה ירתי עליך ברתותה: ויצילך אה סדר ·
מן פנותה וגברותה: | וירפאך מן מדוי · מן הרעות עשותה: דבבי f. 55ᵇ
ושנאי · על עדת קהל עבראותה: המתגברים עלינו · במעשה רעותה:
ומסכינים סרנו · אבילים בכותה: על ימי רצון ותהבה · ויומי חגותה: ועל
הימים דבה · ברכת כהנותה: אשר ארך חיינו · סגרת בצוקתה: ואתרחב
ממנו · אתר קדש סגדתה: וסרנו שם ומשל · בלשנות עממותה: ולא לנו
עמל · ירצי בתורותה: ולא לנו שופטים ארכונים · מקליטים ברדפותה: ולא
לנו כהנים · יכפרו בסליחתה: וסרנו כצאן תעים · בלא ריטור וחכמתה:
כל זה מן התעוים · ומקשה ערפותה: אשרי וטוב למי · ישוב שובתה: ויראה
יומי · דאתקדם לו מדכרותה: וירצי מרן עליו · וישמע לו תפלותה: וירא
משכן קדשיו · מתנצב על גבעתה: וירא שני עמודים · והמלאכים סביבותה:
וירא הכהן והתהב עמדים · פני מזבח קטרותה: ביומי המועדים[3] · דאתעבר
בזהותה: זבן ברכה ורצון · וששון ואשמחותה: אשר יתגלי בון · עדת קהל
עבראותה: גאלי לו בנסתרות · תתעשה מצותה: והרעות והצררות · לית
לון שמ׳ נמיותה: ולא יסור מן יעשה הרע · אלא יגלי עשותה: לא כות
זה היום הרע · דבון גברות דבבותה: ובתר זה המימר אתוריך · עלי
פתרנותה: כי המימר אלי ואליך · משמעו בו סוברותה: והמימר שנת
א · ור · וט · וכ · אתמר · בחדש סיבן מן שתה: אן הות פנותה רכבה
בצורר · ובצוקתה: כן יצילך אה אחי · מן ידי דבבותה: ויזכר לך מרי ·

[1] B9 עליכון.
[2] In the margin اربعُ سطر من قول كاتبه.
[3] B9 העמעודים.

ברית התלתה: ותפלות אדונן משה · ואהרן וקטרותה: ותנים יומה מאה שנה · ברצון וזהי וחדותה[1]:

f. 56 ויתמר דראן לחילה חיולה ומרקה אלהים אלהינו ويتمر ישתבח:

בגדלו ישים זה המעמד · בריך ומברך עליכון: וכל שנה בין ידיכון נצטמד · ואתון בשמחיכון: בעמל אדונן משה הנזיר הקדקד · בן עמרם נביכון:

ומן ברכת זה היום עליכון יעזר: וסגי שנ[ים] ישוב עליכון באיקר: וחייכון אמן ישמר: אתון ובניכון:

רב אלה وتمامه ويقال دران מברכו وبعده מליפוט من قول العم הכהן שלמה בן טביה בשכם:

אשׂרי וטוב למי · ישלם ויוקר: על משה בן עמרם · זרע רב בני עֲבֹר:
דאתשלח על ידו · וביאר לעמו וטר: עשרת הדברים טוב · למי לון ישמר:
באחרת מנשמה · ובעלמה מתוקר: יוכילך על משמר · כי הרצון לך יעזר:

וידבר יהוה אל משה לאמר פינחס בן אלעזר ויקרו אל אלה הדברים יתמר דראן לך נביע · ומרקה אתהו עבודן ואלהים רחמנה · וישתבח:

נבור הגבורים: בגדלו הציל אבהתן ממצרים · במופתים יקירים: ונחגון אל מדבר סיני · על יד דמע הספֹרים:

f. 56b ובשלישי מחוׄי צפרה: עמדו בשפֿולי טורה: וכבודה רבה עליו שרא: וקרא עשרת הרברים:

רב אלה وتمامه ויתמר דראן האן דאתון · וית[מר] אלהינו وتمامه וכי בשם وفصل מן יתרבי · ויתמר מליפיט:

מר יחידאותה · דֹּבֹר דֹבֹר רב וקשה: לברה דעמרם · נביה רבה משה:
בערבת מואב · אתהו נביי ואישה: דבֹר לישראל · דֹבֹר טוב ׳יעשה:

אלה הדברים אשר דבר משה وتمامه ויקרו אל שופטים · יתמר יתהלל تقيل ويقال מן הא סביאן هذه البيوت الماتيات [א—ז, ל, ע, צ—ת]

f. 57b ثم يعاد بيت הא סביאן وبعده יתמר חכמה מן מימר אדונן אבישע בן פינחס רצון וגו״

מימרי לכהלכון · סעיתה האלה: מועדיכון ומועֲדיכון · טביכון מן אלה:

f. 58 ראיתי חלום · נבהלתי מן ראותו: | בו תמח רב · לא ראיתי דמותו:
מדרשי אפתרו פניך · ואגלי רז אמירותו[2]: ואני שמעתי עליך · התשמע חלום לפתר אתו:

[1] At the end سطور א׳ונ׳ק׳.

[2] Corr. from רזוהו.

בחייך אתיתב קבלי · ושמע החלום: הזה אשר חלמתי · והנה אני קעום:
פני הרגריזים · מתחנן ומצלי: נשאתי עיני · ראיתי כד אגלי:
עליו תמחים · ומראים כבדים: ומלאכי אלהים בו · עלים ויארדים:
ואורה סהר בו · וענגה מנגד אליו: והמקום מקום רב · והנה יהוה נציב עליו:
דרשתי אעלה · ואראה זה התמה: הלכתי הדרך הדרך · והנה נפלאת עלי אימה:
עד אמטית אל המקום · המתקרי גבעת עולם: ראיתי שם׳ תמחים · כהם לא ראיתי בעולם:
מן כליל מה ראיתי · ראיתי שם׳ אתר: רחב לא קצה לו · אלא אחר המדבר:
וכבוד יהוה · מלא זה המקום: ומלאכיה הלכים בו · והכבוד על הכסא קעום:
שרית אראה ואתמח · והדרך תסבלוני: מן אתר אל אתר · עד אלא תמטני:
אל אתר לית לו דים · שם׳ עיני נשאתי: ראיתי בו תמחים · כהם לא ראיתי:
ראיתי שם׳ תרח · יקיר עד מותר: עפלתי אמר · מה הוא זה האתר:
הן צדקני מימרי · ביני כל העמים: אין זה כי אם בית אלהים · וזה שער השמים:
קדמתי אליו · ודרשתי אפתח אתו: צא לי מנה אנש · נבהלתי מן ראותו: f. 58[b]
סגדתי על אפי פניו · ואמרתי עליך השלום מני: בחייך לא תקח עלי · ועל סכולי תסבלני:
אמר לי מן אתה · ומן אתה תבעי: אמרתי אני עבד זעור · מן תפושי דת משה הנבי:
אמר מהבה בך · תנחיו מנחיה לך: וכל מה תימר אלי · אעבד בגללך:
שאלתי אתו ואמרתי · מה הוא אתרה הדן: אגיב שיאלתי ואמר · זה הוא גן עדן:
אמרתי לו באלה עליך · ובקשט משה בן עמרם: אגידה נא לי · אם תהיה את מבני אדם:
אמר לי מה תדע · אן אני בעל התשמשה: ואני דאמיר בדילי · קח לך את יהושע:
ואני קעום · על תרח זה המקום: מהימן על מן יעבר · לנוה בשלום:
ולי בתוכו אנש · מה תוכל תשיג אליו: מתקרי שמו משה · שלום יהוה עליו:

אמרתי לו שמע מימרי · ואל יחר עלי אפך: אפתח לי ואעבירני · בחיי משה על לבך:

אמת שמע מימרי · קדם פתח התרח: ואמר אה עבד נשיש · עבר ואל תירא:

עורן כן אקראו:

שלום יהוה על משה · דקרא לו משה משה: ודרם לגו אשה · ונתן לו שני קרשי:

משה שליח אלה · בחרו ונבאו אלה: ולישראל לו שלח · עד להם יושיע:

משה שליח אלה · צעם ארבעים יום וארבעים לילה: ושני לוחות קבלה · מימין קדשי:

משה מן כותו · לית בעולם כותו: לא קעם ולא יקום כותו · מכל האנשי:

f. 59 משה מה גדל שמו · אלהים גדל שמו: אה עמו שלמו · בכל עת על משה:

מעמד מברך עליכם · ועל כל קהליכם: ישראל כלכם · בשמח ובששי:

תנים יומה לשש · ישוב יהוה בשש: עליך לטוב כאשר שש · על אבותיך בששי:

ומד אנן ידעין وتمامه ובתרו שבוע לאדונן פינחס רצון יהוה עליו:

בשם יהוה אלהינו · נחל כל ימי חיינו: אלהים שמו ובו אתכוננת גויותינו · ישתבח שמו וישועתו קוינו:

תחלה ואחרית נשבח · מי עשה עלמה וכל דבה: ראשית הב[ריה] וי[ום] נ[קם] עקבה · ישתבח שמו ופני גדלו נצבע:

דמלא העולם במשה · ודברו ולא בינם שלישי: ונתן לו שני קרשי · בשלישי משלישי:

ומללו בעשרה דברים · דברים רביאנים יקירים: ראשם לא יהיה לך אלהים אחרים · ואחרם תבנה מזבח בקדש ההרים:

ברכת אהלין מליה · תקום לסדר צמיתיה: דאצטמתו[1] בדן אתריה · במקרא וצלותיה:

תנים יומה אה עם קדש · תנים יומה אה נש[יאי] הקדש: תנים יומה אה מתבחרים לקדש · תנים יומה מאה שנה בשמח וברגש:

وبعد ذلك دران לית בכל יומיה ומרקה עבודה דעלמה בכל עת תשתבח ואחד הו יהוה הנכבד וישתבח:

אלהים אל מהללך: בגדלו בחרך אה ישראל · על כל העמים אמשילך: ואנגדך אל מדבר סיני · על יד נביך והבלך:

[1] B9 דאצטמתו.

הו משה דמע השבטים: דסלק אל טור בד[יל] מש[מע] ק[ול] ש[ופר] השלטים: וביאר שופטים ושוטרים תתן לך: وتمامه

f. 59b

ויקרו אל באזני يقال יתהלל وبعده יתמר מליפוט · من قول القباصي ירחמו יהוה אמן:

נאזין אזנינן · למשמע זאת השירה: 'דדברה משה הנביא · על אחר התורה: דרישה' טל רסס · ועקבה סוברה: וממציה יקידאן · למי לא ישמרה: לאוי ננציר היצרים · והפמים נטהרה: במימר האזינו · השמים וארברה:

ויקרו אל אחר התורה יתמר תורה ונברך יתה · ויתהלל تقيل וברוך אלה ויהוה אל خفيف ונברך والمزاد ויעמד העם מרחק وتمامه וברוך מן דאמר ואלהי אברהם לך נברך · ואז ישר · ונרבי ומן נשוי כהלן المناط ואה רבה ושבחו العاده ודראן אלה רב · וכי בשם ויתרבי · والقطف ولما يصلو في القطف يقال ושמחתם وتمامه الي عند אצל אלון מורא מול שכם يقال هذه صورة

וכל העם ש׳מע את הקולות וגו׳׳

وبعده يقال ובמקום אשר אזכרתי · وتمامه ولما يصلو في القطف הנה אנכי وتمامه ונתתי את כל איביך אליך ערף · يقال כי אתן בידכם את יושבי הארץ يقال

f. 60

ואל משה אמר עלה אל יהוה וגו׳׳

وبعد ما يكملوهم يقال יתהלל تقيل ויצא מכתב אחד · וילבו כי בשם ושמע ישראל · והמקרא על המכתבים السور المذكرات وبعدهم אתהו דבריך עלמה תרח רחמיך وتمامه והסגדות שלשה:

الأوله ויעמד חעם מרחק وتمامه

تكرر مرتين

والتالته ברוך מן דאמר وتمامه ויתמר יהוה אל רחום וחנון:

ويذكر الامام وبعده אתי בשלם وتمامه

ולעלם תסתגד · ולעלם תשתבח · ותתחסל הצלות בטוב:

الله لا يقطع ليشرايل عاده امين

f. 60b

בשם יהוה נתרחץ:

صلاة ليلة الجمع تاني ليلة بزبورة تنقرة هده السورة وعلي الكتاب עלה אלי
لما يصلوا في القطف قولة ונתתי את איביך אליך ערף · يقال ואל אצלי
בני ישראל לא שלח ידו · ויחזו את האלהים ויאכלו וישתו · تنقرة
هده السورة

ויאמר יהוה אל משה עלה אלי ההרה וגו׳

ولما يكملوها يقال את הכבש האחד وتمامة ويكملو القطف ויתמר מן אתהו
דבריך עלמה תרח רחמיך وتمامة והסגודות שלשה:

الاولة ויאמר יהוה אל משה · הנה אנכי وتمامة

التانية ויבא משה בתוך הענן · ויעל אל ההר ויהי משה בהר ארבעים יום
וארבעים לילה:

التالتة ברוך מן דאמר שבע שבתות وتمامة

وبقية الصلاة كما تقدم والله اعلم

f. 61 בשם יהוה הגדול נשרי:

צלות שבת הדברים הברוך:

אלקטף ברית וזכרון ויוסף · ותרומה · וסיני וקציר ושבת · ושמח ואלעזר שריו
הצלות בריך אלהנו וכארזין ואמרים ועל פתח רחמיך וכי בשם וקצי
הבריה יתמר על ויטע דראן מד לית אלה אלא אחד ומרקה עבודה
דעלמה · ואתהו אלהינו ויתמר ישתבח:

אשר לכוכבי השמים נטע: ושם נורון מתפריש · מלמעלה ומלמטה: ולון
חנות וכנות · לא יסור לעלם משפטה: וברא בריה ייה: באשתתי יומיה: ויהי
אדם לנפש חיה: ובתר זה ויטע:
جوابه יהוה אלהים גן בעדן וגו״

f. 63b יתמר יתהלל تقيل وبعده יתמר שירה מן מימר אדונן הכהן
הגדול פינחס רצון וגו״

f. 64 השבעות תספר · מיום הבי[אכם] את עומר: התנופה וספרת לך · שבע
שבתות במספר:

פני בדד נכבדי · צדיק וישר פדי: אמר בכתבו דנתן לך · וחג הקציר
בכורי מעשיך אשר תזרע בשדה:

פלי דרכיו משפטים: אמר לקדש השבעים: וחג שבעות תעשה לך: בכורי
קציר חטים:

יהוה אל הקדש: אמר בכתבו הקדש: שבעה שבעות תספר לך: מהחלך
חרמש:

נורא עשה הנפלאות · צוך בקדש התורות: בספרו אמר לך · תחל לספר
שבעה שבעות:

היולה רבה אלהיך: צעורך ומלוכך ואלהיך: בחרך וקדשך ואמר לך: ועשית
חג שבעות ליהוה אלהיך:

כעודה דכל טוב יתן · וכל שרבה ימתן: וכל מה תתן יקבלך · מסת נדבת
ידיך אשר תתן:

בנביא משה אדונך · אל עזר יקבל מתנך: כברכת יהוה אלהיך אשר נתן
לך · ושמחת לפני יהוה אלהיך אתה ובנך:

f. 64b אהיה פקד אתך · תספר חמשים יום בשנתך: ושמחת בכל הטוב אשר
נתן לך · ובתך עבדך ואמתך:

אמר לך אלהיך ורבך: תשמח בחנך מלוא לבך: והלוי אשר בשעריך בגבולך: והגר והיתום והאלמנה אשר בקרבך:

אלהים יתן לך שמח · אה עם קדש ודמע: במקום אשר הנחילך · לשכן את שמו שם:

צוך אלהים ביום הבכורים: בהקרבכם מנחה חדשה ליהוה בשרים: בשבעותיכם מקרא קדש יהיה לכ:ם וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים:

תנים יומה במלא · לשבעות האלה: בקדוש מי אמר לך · ושמרת ועשית את החקים האלה:

וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים ותמامה

כארזין ואמרים ותמامה עורן כן עליו עוד · שירה מן מימר זקן ישראל · אברהם הקבצי יהחמו וגו״

f. 65 השבעות תספר · מיום הביאכם את עומר: התנופה וספרת לך · שבע שבתות במספר:

אלהים אל נורא: נכבדה צעורה: בכתבו אמר לך: וחג הקציר בכורי מעשיך אשר תזרע:

בשדה באספך את מעשיך · לכהן הגדול דבו ששיך: בזה הב לי והב לך · נודי לאלה דקדשיך:

רחום פקד השבטים: במלים מתלקיטים: וחג שבעות תעשה לך: בבורי קציר חטים:

הכהנים יתקדשו · והזקינים בון הששו: דאמר זקיניך ויאמרו לך · ומדבריהם לא תמושו:

משה בן עמרם נבינו: לית בבשר כמונו: דעל ידו אסגלך: בעדנים נפתרון אנחנו:

אנון יומי השבעות · אשר שמון שמחות: בון מרך אבדילך · וגלא לך בון תמחות:

עבד עליך תשמע: למימרי ובו תשמח: מימרי טובו לך: הב לך לו תשמע:

f. 65[b] יהוה אדוני: במדעי קבצני: קבצה כלילי קבלך: כי קבצה שמי אני:

מי לו שם כשמי · שלשה עקובאן מזדרמי: אברהם וקבצי קבלך · וזקן בזבני הרמי:

זכרוני בין עמי כמרדרור: סמים דקה ממלחת טהור: וחייך זכרי ישמח לך: כי בו רז מן השם הטהור:

שמי בו רז מן השם · הנבון לו יחכם: ק·ב·צ·י בגללך · טובי בזה השם:

לו לא מימר הכהן: לית אמרתי אהן: ובזה עבדך ישאלך: תפשט עדרו בכן:

תנים יומה אה סדרו · לשבעות תספרו: בעמל נביך ופללך · משה דדברו מרו:

וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים · ושמרת ועשית את החקים האלה:

f. 66 כארזין ואמרים وتمامه | ויתמר דראן סיאגים · ומרקה אלהים קעימה · ואלהים יחידאי · וישתבח:

חילה׳ דמלל משה אדוני · וישראל מביטים: וגלא לו תמחות בהר סיני · אש וחשך וענן ורעד להר לחטים: שלום יהוה עליו אשר הודיעני · החקים והמשפטים:

ועל החתמת מרן יקבל פללך: וסגי שנים תס[פר] הש[בעות] מחלך: וחג שבעות תעשה לך: בכורי קציר חטים:

רב אלה وتمامه וכי בשם וישרו אלקטף:
ואלה שמות בני ישראל וגו׳׳

f. 69 ויתמר דראן חילה רמה שמע בקלן · ומרקה אלהים אל עליון · ואה מלך רחמן · חפיף وبعدهم יימר הכהן ישתבח:
תהותה הסאה וגו׳׳[1]

f. 69ᵇ جوابه עד לעלם ברישה ובעקבה · בריך אלהנו وتمامه תקיל | ויהוה אלה تقيل بيت وبيت وبعدها يقال כימי גדלה · חסדיה الفاتحه وفاتحة الفاتحه من قول العالم العلامه التقه عبد الله ابن سلامه رضي الله تعالي וגו׳׳:

כימי השמים על הארץ · תמידותך מתקומם: לא תחליפך הימים · והך תתחלף ואת מרומם: מפני כל פני · מחדד לילה ויומם: ואתה אמור על גדלך · חי אנכי לעולם:

עוד כימי אבות ובנים · לך נתן גדלות: לפם דאנן לא לפם דאתה · דת בעל הממשלות: התמידה בעלמיה · ולא על עליונך עלות: על זה רמש וצפר · לאוי לך הצלות:

כל ימי דורות וחליפותם · מקים על כסא רבותה: וכלה תחת אדך · סבילים ברב יכלותך: יכלתך ומדעך שרי · הלך בכל עשותה: לך נתן תשבחן · תקיף נוראותה: עוד נשוב ונהלך · ׳עם חדוד השעות: ממה לך עלינו מן הטובות · ההלכים והבאות: מאז מה בראת ממה · לא תסובבנו המדעות: ואתה לגדלך אלה דלא מתחלף · וידיך מלאות:

[1] As above, p. 225.

f. 70 כי אתה אלהינו · בעל היד הגדלה: עבוד המאומות בנסתר ובנגלא: במלה מדילך · מלמטה ומעלה: מאום לא מן מאום · בי היכולה:

ואלהי אבותינו · דגלית עמון כל נצען: בתמחין ופליאן · ופדית יתון למען: תהיה לון לאלהים · ולך יתנו תשבחן: ואת תתן לון מתנה · מן טובך יען ביען:

בכל הימים לאוי · נהללך ונשירך: על מעשיך תתנו · מן ראשית מבחרך: ועד עתה אל אחר · הדורות איקרך: תמידה לא יסור · תתהלל ותתברך:

עורן כן:

אלהי אב המון המשפחות · דשרא באלון מורא: ובנה המזבחות · בבית אל ויקרא: בשם אלהי הרוחות · דו אברהם בן תרח:

דאתקרי נביא ועבד ונשיא:

אלהי בנו יחאידו · נצירה אשר אדרש: מנה זבח לעבודו · על הר הקדש: וזבן הלכו יחדו · ואמר הנה האש:

והעצים והיה השה:

אלהי מן חזה בחלמו · סלם מציב בבית אל: ומחנה[1] אלהים בו אזדרמו · ואתקרי שמו ישראל: ויאבק איש עמו · וזה האיש הוא פנואל:

דתקע כף ירכו בגיד הנשא:

אלהי בעל החלמות הלז · דהוה לבו מלא׳: מן החכמה ורז · החלמות לו אתגלי: ובחרותה למלכותה בזז · ויהי איש מצליח:

בכל אשר הוא עשה:

f. 70b אלהי נזיר עלמה וקדקדה · ונשיא נשיאי מינה דאדם: דמע דבירתה וחסדה · וגביר כל העולם: בעל הציאם והעמידה · והתפלה ביום נקם:

דו נביה רבה משה:

אלהי אהרן הכהן · אשר אתמסר ׳לשרת: באתרה דהוה במשכן · וקם לשמר משמרת: ולבש אפוד וחשן · לכבוד ולאתפחרת:

ואקריב ריח ניחח אשה:

אלהי שני בניו · האנשיא והפוקד: אשר הכהנו לפניו · ועבדו מה דהוה עביד: ואמשחו בשמניו · בפתח אהל מועד:

ואתקרי כל מנון כהן משיח:

אלהי מן לקח הרמח בידו · וגיד הקנאה בפניו שלופה: ובא מתרחץ בעבודו · בתר הנאף והנאפה: וקטל למן זדו · ותעצר המגפה:

וקם לו קיאם לא יתנשי:

[1] B9 ומנחה.

באהלין אני דרוש · בדילך אה ישראל: לאלה אן ישים ענן רחמיו עליך פרוש · ולבך ליראתו ישכיל: ויסגי לך כל קנין וכל רכוש · ויצליח לך כל שביל:

ולך מן פנותה יושיע:

וירחיב לחצך · וישמע למקראך: וירפא למחצך · ואם תהיה נדחך: בקצה השמים משם יקבצך · ומשם יקחך:

ויצלחך בכל אשר אתה עשה:

וילבישך מן רצונו צלם · ויתן לך ישועה: וישכינך תחת צל קו[רות] רח[מיו] בשלם · וירא כי טובה מנוחה: ויכילך ממגד גבעת עולם · וממגד ארץ ומלוחה:

וממגד ג׳רושי:

f. 71 ירחים ומראש הרי קדם · ברכה גדלה: תבוא עליך בזכרון השם · הגדול מכללה: תשתמע מפם · מי לו יהוה מלא:

בהאתצפו ראשי:

העם ויאמר בדילך · יברכך יהוה וישמרך: יאיר ישא ישים לך · שלום אלהים יתברך: אהיה אשר אהיה אל מהללך · מאל אביך ויעזרך:

וא׳ל שדי יברך מעשה:

ידיך וימטנך מה תביע · בקדוש אלה קעימה: דנחת ביום הרביעי · על טור סיני מן רומה: וממלל משה הנביא · בסהדות בוראי עלמה:

פה אל פה בלא שלישי:

אמן אהית · אשר אהיה:

עורן כן כימי גדלה · هذه كيمي تسمي المعراج מן מימר אדונן הכהן הגדול אבישע · בן פינחס · רצון וגו׳׳

אשול צדקת אלה · אן יתן לי יכולה: על מה אני דרוש · מן תניו המימר: דאנה פניך פרוש · בעקוב ובראש:

אקדש שמהתו:

מודאה לאלה אשר אניר כוכב המדע · ורכבו ברקיע הראש: לאיר על הלשן והגויה · ואזרע זרע המדע: בשדה הלבב · למזון הנפש: ושם תבואת זה הזרע · בברי האיש המימן: דאבדת נביה רבה יאמן · דעל קשטה אתימן: ועל כן ובדיל כן ועורן כן:

אני מתני גליגאתו:

f. 71b אתמח ואתפחר ואני · עתה עמד: בזה נביי ואדוני · בן עמרם ויוכבד: גבר גביר ונשיא · נביא שמו משה: דלישראל הושיע · מן פרעה הקשה:

בסימניו ואותותו:

וממצרים צאו · וקרבנה זבחו: ואכלו ושבעו · ומרעמסס נסעו: וקמיון עמדים · עליון מוקדים: להם נגודים · עד אתו ירדים: באיקר דלא סוף · מן שלמה דלא חלוף: וממו אל ים סוף:

ושרו על שפתו:

ושאו עיניון · עמו דבביון: רדפים אחריון · ובאלהים הדבקו: ובאו בו בצדיקו · ומן חלב אימנותה ינקו: ודבביון אשתנקו · וליד מרתה סלקו: ולא יכלו להשקו · ופני משה צעקו: והמים המתקו · ועל הטוב אדיקו:

בעמידות דן נביה וברכאתו:

ומנה היו עלים · דגלים דגלים: בכל טוב מתכללים · ויבאו אל משרית אילים: ועל דאה משריתה סגת הממללים · ועל מדבר סין כלם מנטלים: אכלסים ואילים · ומנה היו אכלים: האבות והטפלים · וכל מה ידרשו מן המטעמים והמיכלים: יהיו אפים ומבשלים:

כל אחד הך די ריחותו:

ובשבוע החמישי · חסכו מיה כל אנשי: עמה ובאו ליד משה · שם פרט תפלה: לבין ידי אלה · אתת ארשותה הגדלה: לנור בריאתה ובלילה · קח f. 72 אתך מזקיני העדה האלה: | וממך דבידך · ועבד בה מה אגידך: ואנה אסעדך:

ועבד כן וכל ישראל שתו:

ובין מה אנון מצטמדין · האבות והילידים: במשרית רפידים · כלם זהים וחרים: אתת המגידים · לנשיא הקדקדים: במקדום המרודים · ויקרא ליהושע: בעל התשמישה · ואמר לו אה יהושע: בחר לנו אנשים · הזיקי הלב והנפשים: במלחמה יהיו קשים · ועמך יהיו נגושים: למלחמות אהלין הבישים · דלנן דרשים: ואני ידי מתפרשים:

ורבי ילחם עמך ביכלותו:

ויצא יהושע הנסיא · דמן ילידי אריסי: יוסף מלכה דמנה נפרדו ניסוסי · מלכי רב כל אכלסי: מחר מן מבחר הרכבים והסוסי · וצאו הך עופים מטעסי: ולעמלק בפי חרב היו נכוסי · שם ויבן משה מזבח: ויקרא שמו יהוה נסי:

ודן שמה מן רב שמהתו:

ובדן ירחה אנגד נביה עמו · אל הר סיני ואנגדו קמו: ויקרא יהוה למשה בקל לית כמו · וזרח משעיר למו: ויאמר למשה · אמר לעמך יהיו מתקדשי: ליום השלישי · ולנשיה ימנעו הנגושי: וירד נביה רבה משה · ובזה הודיע אתם: ויקדש אתם · ויכ[ב]סו שמלותם: הא לוי לו ראיתם:

הך אתכונו והך אצטמתו:

וטברה ומישרה · ועמה יחרדים: וארה מראים כבדים · וקולות וברקים מוקדים: עם לפידים מתנגדים · ועמה בשפולי טברה עמדים: וראים את הלפידים · על אפיון סגדים: בזועיו רב משתעבדים · ומלאכיה עלים וירדים: בנביה רבה זהים וחדים:

מתבסרים במובאותו:

f. 72b ואתיתב צבא צבא · את זאת העדה: ואתמסר כל צבא · לעבד עבדה: והוו ארבע אצטרים · קבל ארבע דגלים: כל אצטר לו דגל · אש חשך וענן וערפל: ואתיתבו בארשות העבוד · ואלבש הכל כבוד: וקול השופר חזק מאד · שם אתאסף עמה בשעבוד:

וזעיו וארתתו:

ויעבר אלהים קול במחנה שומיה · בין צבעות מלאכיה: עבדי משה אתי · הוא רום אנשיה: ונאמן על כל ביתי: ואגלנה על נסתריה: לכו אה צבאותי · רדו בארשותיה:

בזרוז לקראתו:

וירדו כל צבא השמים · וכל מנון עמד על תרח: מרבין לנביא התמים · אשר נורו אזרח: ובהלון הוו קעמים · וכל מנון לגלוגה מפרח: ודמעי העמים · עמדים מלרע: מביטים לשמים · לישמעו המקרא:

ולידה יציתו:

וצבא מלאכיה · אמת אתיתבו: על אהלין כניה · לזימון נביה באהבו: אפתח תרח שומיה · וממו ירדו: שני עמודיה · לפני משה עמדו: צא מכל אחד מלאך בידו · מזה אחד ומזה אחר: וסבו יתה בחדו:

ולתרח עננה אתו:

והמלאכים עמדים שם · בשעתה דראו: נבינן משה הדמע · לתרח פתחו: ואמרו זה הוא דבחרו · אלהים ונבאו: וסבו יתה ועברו · ומלגו עננה יבאו: f. 73 ומלאכיה אסתחרו · ובו אשתמחו:

ועמדו סביבותו:

וכל מנון מן תנה · לו גלינאן רביאנה: על מד ממות לשנה · שלם לך אה כהנה: דקדמך ממנה · על אהלין זימונה: אתיך חדי בשדכנה · ולמה דן רביאנה: אלא לך אה נשיא זבנה · אה דלית עמך תניאנה: אה ברה דיוכבד · אה סגיל כל מינה: אה אוצרה ׳דמלי · מן חכמתה ובינה: אה מן הוא עץ החיים · בתוך הגנה: אה מן הוא בעלמה · כדמות ספינה: מפצי מכל דין · לעתירה ומסכינה:

שם אגיב משה במה דחנת צפית לבו וחכמתו:

מי אנה מי אנה · שמשכון עבדה יכולה דיאנה: אמרו את עבדו · ורבותך עמה סגיאנה: מדרשו יתן לך מתנה · שני לוחות בון ק[דש] אלפנה: ספרון דחייה · ואהן הוא סמנה: סמן לכל מהימן · וחלי לכל זידנה: ובין מה אנון מגלגין בה · וקול קרי מן מעונה: משה עלה אלי · דדרגיך סקפנה:

וימהר משה בעלותו:

שא עיניו והוא סליק · והנה כד אתא: קול רב שריר חזיק · קרי לכנשתה: סבו משה וייתו · ואנון מוקרין רבותו:

מתנים גלגי עקבותו:

ענו כל כנשתה · שלם לך ועליך שלמותה: שלם לך דמע דנביותה · שלם לך סגיל כל בריאתה: שלם לך מנדי קשיטותה · שלם לך מגלי אימנותה: שלם לך משמש ניסוסי כל גזיראתה · שלם לך מקבל תרי לוחי בריתה:

מימין אלה ורבותו:

f. 73[b] תתני רבותך · תתרברב עצמותך: תתחיל מיתוביתך · תתוקר נביותך: תתקדש כהנתך · מי אנש מן אדם כותך: מן אמטה לזה זולתך:

אה שליחה דאל[ה] ובר ביתו:

ואנון עמה עלין · לרבותה מהללין: מוסיפים לא מבטלין · ותרי עמודיה לו מבטלין: ונהירותה עליון גלין · והוא הלוך ביניון: מצית אליון · שמיע ממלליון: מתקדם עליון · כהן לאל עליון:

בצלותו ומקראתו:

וצבא גבירותה · נציבים קדם: אהן מלכה רבה · משה ברה דעמרם: ואמרו מה ראינן · אחד מבני אדם: אמטה אלינן · אלא את ובדן אתרה ווקם[1]: אה משה הנבי ואעולם[1]:

אהיה נתן לך ובך ריחותו:

מי יוכל דמי לך · ישתבח חילה ׳דשם: רביאנך וגלולך · יונף ויורם: על כל

[1] So MS.

מינה דאדם · ועל סדר העולם: ואתקשט וחכם · אן מרך מה כרת קיאם:
עלמה הדן אלא בשגם:

מובאך אליו אה סגיל כל בריאתו:

ולו את אה משה · הזה סר הצלם: מעל שכוניה · ואולם הגם הלם: אנון
תפשין עד תיתי · והאדמה לא תשם: והדה כד אתית · תשפט בין דם לדם:
ותדין בין דן לדן · ותנפש מכל ארצם: ווידיעך מרך · נסתרי העולם: | מפני f. 74
בראשית · ואחרי יום נקם:

אנון מגלגין זאת הגליגות ומוסיפים בגליגאתו:

לית ידעו אלא ורוח מרחף · חזק מאד ותרם: תבת משה על פניו · הך
התבה על הים: ונביה רבה ישב על הכסא · משבח ומרומם: ויסדיה מסמכין
לה · עד אתו בה אל ארם: נהר רביאן אשתה · ושם השם: לפניו מזון · מן
השם הנכבד: ואכל וחי לעולם:

ונחת מרה ברבותו:

ומללה פה אל פה · לא לשן ולא שפה: קול אתי מכל פה · לא יאחז בפה:
ומלאכיה עמדים פה:

ויתן למשה בכלותו:

את שני לוחות האבנים · בצפיתו מתכונים: והיא מלי ד · קצים מתמנים ·
בזה שנים ובזה שנים:

כתובים בכיר יבלותו:

לא יהיה לך אלהים אחרים · לא תשא את שם יהוה: שוא ולא שקרים ·
שמור שבתה יפה לשמורים: כבד אביך ואמך דאנון לך מוקרים · לא תרצח
לא תנאף: באשתה תשרף · לא תגנב מן הטוב תונף · לא תענה: עד שקר
תסתקף · לא תחמד תנגף:

ומזבח אבנים תבנה במקום יהוה ושכינותו:

וכל העם שמע · הממלל וראה את התמח: וכן אזדזע ואתמח · ואמרו לית
לנן תקומה: על כות זה המראה והמשמע · ואמר שובו לכם: | לאהליכם · f. 74[b]
ושבו ויראת יהוה על אפיהם:

וצלמו ואימתו:

יהוה ישימנן · ויתכון מן הבאים בלנן: תחת צל קורת משה נבינן · דביקים
באימנותו: כל יומינן · ולא יפרע מנה רישינן: כל ימי חיינן · תפשין בידינן:

דגלי שער דעתו:

ומן פנותה יגאלך · ויצליח את עמלך: ובעגני רתותו יטללך · ומן צדות

הלחץ יצילך: ואל חדות הנפֿוש גם עלה יעלך · ויזרח בפצותך: מן סנאי דתך · ובתר כן ישול עבדך צדקתך: על הממלל לא תקחו · ואקרו מן הממלל רבי אבישע הוא: ועבדך ממו לקחו · ואן הוֹה בו מלקחו: הוא מן עובד בלוד מדעו:

ומעטות דעתו:

ואקר זה המימר · חכומי בלא סיג: ועבדך לא היפך · ועשהו כימי: עד אסתיר בו צלמי · קמי סגיל עמי: דישיבים קדמי · וכל מה יימר לו חכומי: ואנון למימר הזוכיר רחומי:

ישבינו יהוה בפרדס גנתו:

וירחם מאתיכון · ויוריך בחייכון: ויומי מועדיכון · מברכים עליכון: וכל שנה בחדו תשוב אליכון · ודן מימרה דאמרתי קמיכון:

תנים יומה חתמתו:

אמן אהיה אשר אהיה:

f. 75 עורן כן כימי מן מימר العم الشيخ سعد الدين ابن كتار رضي الله عنه امين

אלהי מן דער בגנתה · כמלך על כסא ממלכתה: לביש כליל ממשלתה · מכלל בצלם יכלתה: דו אדם בן אדמתה · דמן עפרה אתלמס:

אלהי הצדיק בדרו · דהוֹת עובדיו כשרו: ואתהלך בריחות מרו · ומן המבול פשרו: ובתיבותו שיארו · זבן אמלית הארץ חמס:

אלהי האיש התם · אשר שמו אברם: דאנגֿד לאתרה בשלם · ויט אהלו בין בית אל מים: ויקרא בשם יהוה אל עולם · ופרדים זכותה פרנס:

אלהי בן בן תרח · המתקרי בו הזרע: דו יצחק אשר זרֿע · בארץ פלשתים גררה: ואמיר לו אל תירא · ולאבארות אביו חפס:

אלהי מן קדם לאביו · מיכלה אשר הביאו: ומלאביה עמה היו · וסב ברכה מפיו: מכללה בשם אלהיו · ותלימה לו עליה כעס:

אלהי מן בא אל מצרימה · וערק מן הזמה: וממנה לא שֿמע · ולא קרב אל טמא: ולא עשה מאומה · ומן זכותה לא דלם:

אלהי מאורה דנביותה · ודמע דבריאתה: ומסחן אימנותה · לבוש שם אימנותה: | f. 75b וכהן משכן כסיאתה · דלגו אשתה דרס:

אלהי מן הו לכהנה ארש · דלבש כליל קדש: ובכהנה אתפרש · ועל עורנו אלנֿש: ובמשכן יהוה שמש · וזבח קרבנה אנכס:

אלהי תלתה כהנים · קדישים רביאנים: אלעזר ואיתמר השנים · דלכהנו בקדש המשכנים: ופינחס דקטל הזנים · והשיב החמה במפנס:

אלהי חליפת פתורה דחלמה · ותלמוד קטף כל נשמה: דבפיו יהושע אשתמה · ואתרברב בין עמה: והוה מלא׳ רוח חכמה · וחכם שביל כלו חפס:

אלהי מן דאשתלח · עם האתורים לארץ הנחלה: ואמר כי[1] יוכל נכל לה · ומימרו ארצי לאלה: ואחרי יהוה מלא · ועמה על משה אחס:

באהלין אה קהלה ישמרך · וירבי איקרך: ויסגי מספרך · וינפש צררך: ובענני רחמיו יסתירך · ועליך בחסדו יחס:

ויהי עמך עמך · ויטלל עליך וירחמיך: ויצוה הברכה באסימך · ולו עם קדש יקימך: ומכל יגע ינשמך · ועקתך יכבס:

ודבביך יבד · ושנאיך ינרנד: ושבותך יחדד · ולך בחסדו יסעד: דו ים הטוב והחסד · ורחמיו הך טל רסס:

אמן אהיה אשר אהיה:

f. 76 סודים רבים עד מותר · סודי יום המעמד:

עבד עלינן נזכר · יתון קמי מן אצטמד:

דאכה בזה האתר · כל מנון מצלי ומשעבד:

אה עמו שמעו · ובעינה דלבה ראו:

למה אשתוי במה אתעשה · ביום השלישי משלישי:

היו תמחים מתמחים · והאל עיניך הוו ראים: לזה העובד אשר · לית כמו יעבד:

[2] במחוי צפרה · על טור סיני שרא: רביאן רב וכבד · בדיל מן אתעבד: צפרה כד אורה · ואשתמע קלה דשופרה: דהוה חזיק עד מותר · קהלה מנה אבלד:

ודחלת לבביון · וצאו מן אתריון: ואתיצבו בשפולי טברה · טורה בתר טורה: ועמו נירות ברקיה · וכבודיה ולפידיה: ועננה כסה הטבר · דהוה בער באש עד:

לבב השמים · והמלאכים הרמים: היו עליו עמדים · ובו עלים וירדים: והוו טורים טורים · על דרגיון שרים: וכבודה רבה בתר · זה על ריש טורה ירד:

וזעק למשה השליח · אה בר ביתי וסגילי: אסק בזרוז לידי · עד אוריך בבודי: ואשמיעך ממללי · ואפשט עליך בלילי: ואגלינך על הנסתר · בדיל אן יתה תלמד:

f. 76b וכד שמע האיש משה · דן ממללה דאתרשי: | לו מן מר אלהותה · סלק אל טורה בזריזותה: הא לו עמת עיני · משה סלי[ק] אל טור סיני: וכד פתח עננה תרח ועבר · בו וימהר ויקד:

[1] B9 ?מי. [2] ? Acrostic בר צדקה.

ולגו לבו דאשתה דרס · והוה כתיה (?) הך טל רסס: ועננה כסה גויותה · וערפלה קבל יתה: וחיליה ויסדיה · וסדר מלאכי שומיה: לזימון זה הגבר · מהרו הך מר:

אחת לון ארשותה · מן מר אלהותה: כהלון אתו ואצטמתו · ועמדו סביבותו: ובדרג תשמישותו קמו · ועליו כהלון שלמו: וכל מנון אמר מימר · ואתפחר במה עבד:

אתפחרו בעובדיון · ואמרו במימריון: שלם לך ועליך שלמותה · אה כהן משכן כסיאתה: שלם לך ועליך השלם · אה יקיר מינה דאדם: שלם לך ועליך השלם נימר · אה דמע כל קדקד:

שלם לך שלם לך · כי מר אלהותה אסגלך: שלם לך ועליך · מנו דאמטה אליך: השלם עליך לאוי · אה כוכב בית לוי: במובאך לן איקר · וזהו רב יתעבד:

וכד אסכמו ממלליון · צאו תרין מביניון: ולידה נגשו · ובידה תפשו: ואתיתבו על ימינו ועל שמאלו · והוה כל אחד הלוך קבלו: ובידה חחציצר · יתקע תרועה ויחרד:

f. 77 כל צבא השמים · ומלאכיה הוו קעמים: | כל מנון במשריתו · והיו הלכים בתשמישותו: ומשה נביה הוה הלך · ביניון כות מלך: ועל רישה לבוש נזר · וצבאו סביבו מצטמד:

ויהי המחנה כבד מאד · מכלל בענן ובכבוד · ואפתח תרח שומיה · ומשה רבון דנביאיה: לשגבים קרע · וגעז לגו התרח: ותשבחן ורבואן אמר · למן דו באלהותו בדד:

והאן עיניך תחזנה · ומלכה רבה כד בא לזימונה: ואתיצבו שניהם · לא שלישי בינם: רק היו עמדים · הך שני עמודים: זה עם זה אסתדר · וזה קמי זה עמד:

ומלאכיה אתיצבו · וקמיון אתיתבו: ומשה הוה ימלל לשנו · והקול הוה יעננו: קול אלה אלהיה · נפק מן שומי שומיה: מלל מלין עסר · ואחל בשמו הנכבד:

ושני הצבאות היו עמדים · מביטים ומסידים: שמעים אהן קלה · קרי מלה בתר מלה: ושריו מליה דאתקרים · לא יהיה לך אלהים אחרים: לא תשבעו בשמי לשקר · ובתרה שמור וכבד:

f. 77b לא תרצח · עד כל טוב תמצא · | לא תנאף · עד בעליון תסתקף: לא תגנב · עד בטח תשכב: לא תענה עד שקר · ובית רעך לא תחמד:

ותקים לך אבנים · על קדש המכונים: ושם תבנה מזבח · ועליו שלמים תזבח: ועל האבנים הגדלות · תכתב את דברי התורה הזאת: הך מה דאמר · ושדת אתם בשיד:

טובי אבהתן ומה שמעו · טובין ומה ראו: ראו זה הרביאן · דעל טור סיני אתכֿן: ואזדעו ופחדו · ואתקשטו ואסידו: הן לית כמשה בבשר · קם ולא יקום עד:

לעלם עלמים · דו שליח נאמן תמים: תמחיו מתמחים · וסימניו נוראים: מן אמטה לדרגיו · מי מני גלגיו: עליו השלם נימר · הך מד לאוי ועבד:

מרי לא תפרע ראושינו מן אימנותו · ולא תוציאן מן גבול דתו: ושמנו בעלמה תחת צל קורתו · ובאחרת תחת תפלותו: והשיב עלינן מברכאתו · והושיען בישועתו: ושים עמך בכל אתר · שכון בטח בדד:

f. 78 והשיבו אל רצונך · וטללו בעננך: | ורחם דלותו · וספק צריכותו: והשקף עליו בחסדיך · וסעדו על משמר פקודיך: והכפת פניו כל גבר · מן כוש ומן בד:

וכד אורכנן דן ממללה · קמיכון אה קהלה: וחסדיכון תסבל · עבדכון הדל · רק מן צדקתכון מדרשו · אן לעדרו תפרשו: עד יחתם הממלל במימר · לאלה נודי וקמיו נסגד:

אמן אהיה אשר אהיה:

عليه ايضاً بيت علي نغم الصمות من قول סעד אלה הכתרי
ירחמו מרי אמן:

השבת השביעי הזה · חתמת השבתות: עקב משמע קול יהוה · מן ששה הפעות: שבת קדש גדול · קדשיו מלאות: מה טבו מן שבת · שופריו תקעות: והאסף לו קדש · מן יומים מופעות: קדש עבר בקדש · בזהו ואשמחאות: קדש יצא ומועד יבוא · והעדה הזאת: ישמחו בשנים · ויחדשו מקראות: ותהללות וזמירות · לאלהי הרוחות: אשר אבדיל אתם · מכל המשפחות: f. 78b ואפרש להם זה חיום · ושמו להם אנחות: | ישימו יהוה מברך עליכון · וירחיק יתכון מן הרעות: וזה השבת יהי · מברך מן אלהי הרוחות: וישם אלה תרחי · טובו מתפתחות: לפניכון תמיד · בבל הרגעות: בקדוש שמו הגדול · מצביא הצבאות:

אמן אהיה אשר אהיה:

עורן כן עליו בית מפרד نغم مسجع מן מימר אדונן הכהן עבד
יהוה בן שלמה ירחמו יהוה אמן:

ערכתי לחם הפנים · על שלחן תשבחתה: וסבתי מלוא חופנים · קטרת רבותה: ועל המזבחות השנים · אסקתי עלתה: מן שני מינים · אודאותה וקדישותה: לאדון כל האדונים · מרה דאלהותה: קני כל קניאנים · בריו כל בריאתה: שלטן השלטנים · חכום כסיאתה: נתון המתנים · עשה כל טבהתה: דאתעשה לן זבנים · זימונים לקדישותה: ייתו בתלת קדישים

f. 79 מתעינים · ומניאנון ארבע ושלשותה: | ארבע כארבע אדנים · דאודמן בון אנשמותה: ותלתה לון ארכונים · בון נקום בשמחותה: ונסק אל קדש המכונים · ונתיצב לגו גבעתה: ונהיה ששונים · במשמע מלי ברכותה: ומחר כלול השנים · דאודמן בון חדותה: והו כלול חמשים יום מתמנים · ושבעתי שבעותה: קדשיו רביאנים · דאשתמה בשמו תלתה: בו תעשו קרבנים · ומנחה חדתה: טובינן נהיה חנים · על מזבח צלותה: במזבח הקרבנים · כל סדר עדתה: ונשלת הלשונים · במימר תשבחתה: לחנון החנונים · שמעיו כל צבעתה:

אהיה אשר אהיה:

עליه ايضاً בית מפרד نغم مسجع מן מימר العم עבד יהוה בן שלמה ירחמו יהוה אמן אמן:

היום הקדוש הזה · ומחר חתמת חמשתי יומיה: עקב משמע קול יהוה · f. 79b אלה אלהיה: אשתמה בשלשה שמהן · טובות חסידיה: | חג הקציר בכורי מעשיך · מן קציר חטיה: וחג שבעות עורי · כלול שבעת שבועיה: ויום בכורים אתקרי · בו תעשו קרבניה: כבשים שבעה ואיל אחד · ותרי פרים מן תוריה: ומנחתם סלת · ששה עשרוניה: ובספרתם עורי אמר · תנדו מנחה חדשיה: שתים חלות חמץ · עם שבעה כבשיה: ופר בן בקר אחד · ואילים שנים שלמיה: ושעיר עזים ושני כבשים · לזבח שלמיה: וזה מועד מעמד הר סיני · בו מקרת עסרתי מליה: אתקרא מקרא קדש · ובו חג לרום מקדשיה: יהיה מברך עליכם · אה סדר צמיתיה: ומאה שנה תעשו אתו · אתה ובנך ונשיה: וכל שנה ייתי עליך · בחדי וזהי ואשמחיה: במיזל כל דבביך · מן כל דבביה: בימי תהבה ורוחותה · ונציב משכניה: על הרגריזים בית אל · קדש כל טבריה: בעמל משה הדמע · אשר על פניו מסוה: שלום יהוה עליו · בכל זבניה: שלום יהוה עליו · בכל צפריה ורמשיה: שלום יהוה עליו · בכל לילה ויומיה: טובי מן ישלם עלין · גן עדן לו עבוריה: יהוה ישים עליכון · אה סדר ישראליה: וירחם מאתיכון · הסגודים לקדש טבריה: ותנים יומה מאה שנה · אבהתה ובניה:

אמן אהיה אשר אהיה:

f. 80 יתמר שנים בתים [מן] מימר אדונן הגדול · הרב פינחס · רצון וגו״ פתחך יהוה נסי וגו״[1]

f. 80b תנים יומה מאה שנה וגו״[2] | . . . כל אב דמכם ובנו:
f. 81 ויסלח למאתי הרבנים[3] . . . רבותה לה ישר ושביך טבן וברוך אלהינו לעולם:

[1] As above, p. 235. [2] As above, p. 236. [3] As above, p. 237.

ובעده يقال ברכו[1] ثم يعاد

יתברך אלה[2] . . . וברוך אלהינו · ישר ותנים יומה וברוך שמו לעולם:

f. 81b נברך[1] وتمامه ויברך אלהים[3] ויתמר אלהי אברהם לך وتمامه וירא ישראל وتمامه ואז ישר ויחנו אל הטבעית בשני מכתבים ויתמר ראשה תהללות

f. 82 وتمامها | וניזל ולך נביע וילבו כי בשם ושוב מחרון אפך · ושמע ישראל · ויתמר בתר כן · יתמר علي الكتاب אם בחקותי ובקצירכם علي هذه الترتيب كل وقفه مسراع من هذه ومسراع من هذه واتير ما يكون كل سوره ومدها

ובקצירכם את קציר ארצכם	אם בחקותי תלכו ואת מצותי תשמרו
לא תכלה פאת שדך לקצר	ועשיתם אתם
ולקט קצירך . . .	ונתתי גשמיכם . . .
. . . שעטניז לא יעלה עליך:	. . . ואוליך אתכם קוממית:

f. 82b

ויתמר מן אדיק עלינן מרן · א · ב · ג · ד · ה · ו · ז · ל · פ · ר · ש · ת · هذه يقال اذا حكم اول سبت من الشهر واذا حكم تاني سبت يقال منها المناط حكم ما يوافق وبعده יתמר מרי בעמל תלתי שלמיה ביית

f. 83 וביית וילבו וינחו בני ישראל מן העבדה وبعده يقال | שבח גדלה · מן מימר · בן מניר יסלח לו התדיר · ויכפר לו מה חטא מנו · אמן בעמל משה אמן:

בלב טהור נשבח · ברכיות לשונינו: ובכיור דחלתה נצבע · ונטהר יצרינו: קדם נקדם על המזבח · התשבחן לאלהינו: נדכי הפם למקרא · במה קרא משה נבינו: דקרן עור פניו ואזרח · ואניר על צלמינו: ואשר את השירה · ואתעצם רביאנו: והיביא לנו תורה · מנירה לבבינו: לאוי לן נשמרה · בכל מאודינו: ונימר בלב ירא · ברחלה ובארכנו: כי בשם יהוה אקרא · והבו גדל לאלהינו:

רבותה לה:

ורוממו רוממו · וליהוה הללו: התמיד בריאמו · הממן בכלו: האחד

f. 83b ולא עמו · מי יקום קבלו: | התמיד בעצמו · הקעים בממשלו: דלא יתודע מקומו · ולא יאחזו גבולו: ולא מקום יאחזמו · וכל אתר מנה מלוא: והעולם אקימו · במלה מן ממללו: ונבא למשה ועצמו · ואלבשו כלילו: וחילו וארימו · ועל כל הבוראות אבדילו: ומסיני בא ועמו · רבבות קדש

[1] As above, p. 7. [2] As above, p. 100. [3] Twenty-three headings.

אתיחלו: בדיל ישמע עמו · מתוך האש קולו: ידבר דבר לא כמו · טובי מי יהללו: ויתרבי לשמו · הצור תמים פעלו: ואמרו תשבחן וחילו · להתמיד בגברו: הקדים ביכלו · הממין בתדירו: הקעים בממשלו · הנורא בנסתרו: דלא מקום יגבילו · ולא שותף יצררו: ולית יקום אלא חילו · וכל בלעדיו יסורו: | דבחר ישראל וגאלו · מידי דכפרו: ועל כנפי נשרים סבלו · ולהר סיני עברו: על יד הנביא דאסגלו · ומן הבוראות בחרו: ומתוך הענן קרא לו · ואלבשו את נורו: ומששה הפעות צא קולו · ופה אל פה דברו: בדברים אתחילו · עשרה אתוקרו: בון ישראל אתכללו · טובי מי ישמרו: ויקדשו וגדילו · ויהללו וישירו: לצור תמים פעלו · צדיק וישרו:

f. 84

ורבואן נתני · בלבבים טהורים: לאחד בלא שני · גבור הגבורים: הפני מכל פני · מחליף הדרים: חקעים הקני · ישר הישרים: דקרא למשה מן הסנה · בדיל ישראל הטהורים: והצילון מיד סני · במופתים יקירים: ונחנון אל הר סיני · על כנפי נשרים: עד יהונו מתכבני · למשמע עשרת הדברים: ראשם לא יהיה לך לפני · אלהים אחרים: ואחרם מזבח תבנה · על קדש ההרים: ורבבות קדש זימוני · וארבע שגבים מתגברים: ומשה הנבי הכני · עמד בין שני טורים: המלאכים חקיני · ישראל הנזירים: ינידון ברביאני · קדש המימרים: יתרבי אל קני · בלבבים נצירים:

לאלה אלהיה · וממן עד לעלם: רב כל רברביה · ומסחן העולם: דמקמי הבריה · ומבתר יום נקם: אשר ברא בוריה · ומן חסר לון אקם: ובחר לרום נביה · משה ברה דעמרם: ועשה על ידו סימניה · במצרים ובים: בדיל קדש כל אמיה · עד הוציון בריאם: | וחלה לון ית מיה · והוציאו מן צנם: והמטיר עליון מן שומיה · המן לחם מיכל לפמם: וקטל גדול דבביה · עמלק הכפור הזידם: ונחנון בשמחיה · אל הר סיני בשלם: על כנפי נשריה · הנבי והכהן התם: למשמע עסרתי מליה · מן היכול הרם: קול ליתו בקליה · ולא ידמי לקול אדם: קול ליתו מן גוייה · ולא יצא מפמם: קול ארתת בוראיה · מן מאת ומן קעים: קול אלה אלהיה · אזדוע בו העולם: ומשה קרע שגביה · ובין מלאכיה מתקומם: יגיד למליה · יהוה יעננו בקל רם: בעבור תשמע עממיה · וגם בו יאמנו לעולם: לא עמת עיניה · כות זה המעמד וגם: לא שמעת אזניה · מבתר ומקדם: ישתבח עשה פליה · וחילה יתרומם: ויתודי בכל פממיה · וברוך שמו לעולם:

f. 84b

יהוה הו האלהים אלהי הרוחות: י״ ה״ ה״ דברא הבוראות: י״ ה״ ה״ דכללם בששת יומיה מלאות: י״ ה״ ה״ דקדש יום שביעי ושמו אקר הקדשות: י״ ה״ ה״ דאסגל בו ישראל מלגו כל המשפחות: י״ ה״ ה״

דצ[ונו] במש[פטים] על יד נבי כל הדורות : י״ ה״ ה״ דפ[קדנו] על ידו במספר שבע שבתות : י״ ה״ ה״ דשלח קולו מששה הפעות : י״ ה״ ה״ דקרא על הר סיני עשרה דברים מלאות : י״ ה״ ה״ דשם זה שבת חג שבע השבתות :

תלו ידיכון ואמרו وتمامه

f. 85 לאלה גבור הגבורים : לאלה ישר הישרים : | לאלה דשלח משה דמע הספרים : לאלה דנחג עמו אל הר סיני באיקרים : לאלה דאפרש יום הבכורים : לנצחיו כל קרביה וממן עד לעלם :

תלו ידיכון ואמרו وتمامه

פני יהוה קולי אשא · ושתי ידי אפשט : ואזכר אנשים שלשה · הלכו בדרך המקלט : בעל זכותה ושרשה · דלשמים הבט : ודצא לשוא ועיניו נשא · וקרא בשם יהוה ויט : ומי מטעמים לאביו עשה · וקם ממו שנים עשר שבט : ומי דאמיר לו שא נ[פשך] לפשע · ועל ארץ מצרים שלט : ומאור נביותה ושמשה · דלראות הסנה סט : הן ישמע קל הצבעות · ורחמיו עליכון יט :

בצדקתו אלה רחמן ורתאה :

אלהי הכהן הקדוש · אהרן בן עמרם : דבמשכן הוֹה נגוש · ועל כל כהן אתקדם : ואקריב הקרבנות · וזרק את הדם : והעלה את הנירות · וברך וקדש כל עם : בברכאתו תתברך · ותגדל ותתעצם : וירבך אמן ויפרך · ויוסיף לך כל ניאם : ויצילך מכל רשע · וירוֹח לך מכל ארצם : וברכת זה מכתב אבישע לך ועליך תתקומם : ויוסיפך מכל מאדם · ובברכות תתריאם : מראש הרי קדֿם · וממגד גבעת עולם :

אמן אהיה אשר אהיה :

בכהנת מי דכהן · יחן עליך ויֿגן : אה סדרה דאכהן · הלובי דרך אֿגן : בזה השבת העצום · הדרכים פניך תכֿן : וחופף עליך כל היום · ובין f. 85b כתפותיו שכֿן : | וישכן ישראל · בטח בדד אמן : ברת משה הסגיל · חיול חילה דכן ארכן : ואתה הראת׳ · אתיך חדי ותמן : והלכת׳ ופנית׳ · מן עדן אל עדן : קדש בתר קדש · מקפין דן אל דן : שבתה ומועדה דבש · הך אפֿוד והֿך חשן : היום בו תעלי · ובמכתב אבישע תזדמן : ומחר בו תתמלי · במקום והמכתב והכהן : הגדול דאתנשא · ויצק על ראשו שמן : דמן נוף אבישע · אמור יתברך אהן : תתחני בכל אלה · ומכל ירא תאמן : ובברכה הגדלה · מפמו תתשֿן : מפם קדוש תצא · ותבוא בכל אזן : שוֿי קבולה ימצא · בעיני יהוה חן : ותפֿל על לבך · כלשד השמן : והסרתי

מחלה מקרבך · וזומנו טבה לך יזמן : תמטי יתה באיקר · ולשרבך ימ'תן : ומאה שנה תספר · השבעות בחדי וא'ת זאן : ותנים יומה מאה שנה · ישר היום ממן : בקדוש שמו אמונה · ואמרו כל העם אמן :

תתחני תתחני · במה א'ת עליו קדום : ומה אשתוֹי לך מפני · השבת העצום : אתי בשלם מועדה · על כעום כל טלום : מאה שנה בכל חדה · וא'ת ממלא כל כלום : ישיבו עליך שנים סגי · אמן בזה המקום : וכל טוב לך ימטי · ותרבי ותרום : מה טב זאת מן שתה · וגלגי זה היום מן ישום : דו תרח לברכתה רבתה · דלית בה חלק בו מום : תתחני וא'ת ממן · ודבביך פניך ערום : בעמידות הכהן · אשר הו קמיך קעום : יהוה לא יפרע לך ראש · מן דת משה העצום : ולא מן משמר זה היום הקדוש · דמספרו ט·מ· יום : | מן חמשתי יומיה · דצוֹה במכתב אל רחום : על יד רום נביאיה · דלה רב מקום : יהונו עליך מברכים · ולא ימטי בוכון סכום : האן אתון ההלכים · ולא תצרכו מאום : ומה כתוב בגלליך · בתורה כן יקום : ישא יהוה פניו אליך · וישם לך שלום :

f. 86

הנה נא אמרתי · טבין כל שביכון : סדרי וסיעתי · אתון וכל קהליכון : ישמר יהוה חייכון · וכבן חיי בניכון : ומאה שנה זה היום יש[וב] אליכון · ואתון אמנים[1] באתריכון : ותראו משכנה · על קדש טבריכון : ויתגלי רצונה · אמן ביומיכון : וכן ישמר חייכם כלכם · מן סמוך ומן ארכון : ומאה שנה תעשו יומי מועדיכם · ואתון בשמחיכון : בעמל זכאי העולם · ויוסף אביכון : ובעמל משה ברה דעמרם · קדש כל נביכון : ובעמל אהרן ובניו מקטירי · קטרת קדש משכניכון : ותתמת מימרי · כן ירתי חייכון :

ויעבר יהוה על פניו ותמאם ויתמר דראן אלה רב ותמאם וכי בשם ותמאם
ויתמר קטף הטביעת והו קציר וסיני ושבת :

ויברך אלהים את יום השביעי ותמאם עד כל ימי הארץ וגו"
יהוה אלה רחמן ורתאה סלת לעמך ישראל דפרקת יהוה ותמאם

f. 87b

ויסקו מן הטביעת פי אתי בשלם[2]

וזכרת כי עבד היית ותמאם כארזין ואמרים ותמאם תלתה ובתר כן יתמר
נשוֹי כהלן · כלה · בית פוק וביית תחת ובעדה יתמר שירה מן מימר
עבד יהוה בן ברכה · עבתה בדמשק · יסלח וגו"

עת מה נחל במאום ·	נימר בפיאנו :
ברוך יהוה אלהינו ·	ואלהי אבותינו :
דהועדת' לנו ·	מה לא נדע מן נפשותינו :

[1] B 9 אמרים.

[2] As above, p. 291.

בצדקה מדילך׳ כי לית לנו:
ראיתי במדע ראותי׳ רק המודאה לפם כוחינו: f. 88
על ספוק צדקתך׳ ועל כל כלום ארשינו:
כי בשם יהוה אקרא׳ והבו גדל לאלהינו:

בוראיה הוקמו׳ כל מנון על יסוד: מראשית אל אחרית׳ ואתנגדו בטב נגוד: ואמצא בתוכה׳ מה הוא לנפש חמוד: מן כל גנום וגנום׳ ובא לכל כלום סעוד: והיה הכל מעתד׳ על פי אשר לכל עבוד: עד אתברא אדם׳ והכל פניו היה נגוד: וירא אלהים את כל אשר עשה׳ והנה טוב מאד:

גדלות יהוה תגדל׳ ותתעצם רבותו: ישתבח ויתרבי׳ ותתקדש שמותו: צער אדם וחוה׳ על עקב בריאתו: ואנחו בגן עדן׳ למשמר מצוותו: ושבת ביום השביעי׳ וברכו וקדש אתו: הך מה אמר יהוה׳ לנו בתורותו: ויברך אלהים את יום השביעי׳ ויקדש אתו:

דמע הימים השבת׳ דיהוה קדש אתו: ושרר קדישותו׳ על יד עבדו ובן ביתו: הנביא דמיום בריאתו׳ נגלת מבידילותו: הנביא דהושיט יהוה׳ על ידו תורותו: הנביא דשלחהו יהוה׳ והציל עמו ונחלתו: הנביא אשר הכה בסימנ[ים]׳ פרעה וכל סיעתו: שלום יהוה עליו היום ומחר׳ וכל דרין דאתו:

הוא הנביא הנאמן׳ משה ברה דעמרם: דהוציא עמו מעבדה קשה׳ ואנגדם אל הים: ועברו בתוכו׳ והוציאיו בשדך ושלם: וכל אויביו טבעו׳ ולא אתוחי מנון גרם׳ וישראל מהללים׳ לאלהים אל קעים: ותקח מרים את התף׳ ותאמר אה עם רם: שירו ליהוה כי גוי גאה׳ סוס ורכבו רמה בים: f. 88b

והאן עיניך תראה׳ תרי גוים מתעברים: אהלין בתשבחן ורבואן׳ לאלהים משירים: ואהלין צללו כעופרית׳ במים אדירים: אהלין צאו כמה עברו׳ יהיבים מן מרון איקרים׳ ואהלין מיתים׳ ובתוך הים קבירים: אהלין אתפשרו׳ ואהלין לא עמו פשרים: ויושע יהוה ביום ההוא׳ את ישראל מיד מצרים:

זהו עבד לך יהוה׳ אלהיך ואפלאך: אה גוי יהוה׳ מן אסור הכפור הוצאך: ועל פיו על יד משה הוליכך׳ ובחנות מרתה הובאך: והמטיק לך המימות׳ והרוה בה לצמאך: ועל רעות מוסרך׳ ותלנותך מה לקחך: ושם לך חק ומשפט׳ וכתב לך בנבחך: כל המחלה אשר שמתי במצרים לא אשים עליך׳ כי אנכי יהוה רפאך:

אל חנות אילים הביאך · אלהים אל קני: ואמצא לך עינות מים על מספר השבטים · עשרה ושני: ושבעים תמרים · על מספר הזקיני: ואכלת ושבעת · ועשית כלום שני: ואתעתקת׳ ממנה · ויבאו כל עדת בני: ישראל אל מדבר סין · ושרו במחנה: אשר בין אילים ובין סיני · בחמשה עשר יום לחדש השני:

טלל יהוה ברתותו · והמן המטירו לכם: והורידו מן השמים · לחם לנפשותיכם: איש לפי אכלו תקחו · ובשבת צוה אתכם: לחם משני תקחו · כי בשבת לית ימצא לכם: | ובו סוד עצום · יחדי לבביכם: f. 89
מודיע למעזר הרצון · כמימר יהוה אלהיכם: קח צנצנת אחת והני[חהו] לפני יהוה · למשמרת לדורותיכם:

ישראל נסע ממדבר סין · ואל רפידים יבא: מה מצאו מים לשתות · עם משה עשו מריבה: ויצעק משה אל יהוה · ויהוה לו צוה: וסב זקני ישראל ומטך · וקראת׳ אתי אל הצ[ור] בחוריבה: ויעש כן משה · ויט מטהו אנסבה: ויצא מים סני · ושתה ישראל ושבע: ויקרא שם המקום · מסה ומריבה:

כן אתעשה ברפידים לישראל · עובדום עצומים: במלחמות עמלק ועמו · הזדינים הטלומים: משה ואהרן וחור ויהושע · אנון דהוו בזה קעומים: ויחלש יהושע את עמלק ואת עמו · ויכם לעיני העמים: ויהוה אמר למשה · אה נביא תמים: ׳כתב בספרך הקדוש · מה יתעתק בכל הימים: כי מחה אמחה את זכיר · עמלק מתחת השמים:

אמרנו ותמאמ ונאמר ותמאמ

לך אה ישראל הבסרן · והשמחות היתרים: על מה יהבך יהוה · גבור הגבורים: מן כל כלום טב · ממיני האיקרים: על יד משה יתב לך · שופטים ושוטרים: אנשים חכמים וידעים · ושמם לך שרים: ואנגדך אל מדבר סיני · האבות והברים: בחדש השלישי לציאת בני · ישראל מארץ מצרים:

מדבר סיני תתחני · בך יחן ישראל: בתשמישות הנביא הכני · הנאמן הסגיל: מן לא ראה אימה גדלה · ולא עמה תמח גדיל: | ייתי אל f. 89b
מדבר סיני · יראה דן הגוי המדיל: כי טוב לו · ׳נגדו יהוה האל: ועת עלה אל האלהים · זעקו בקל תליל: כה תאמר לבית יעקב · ותגיד לבני ישראל:

נשאתי אתכם על כנפי נשרים · וקראתי אתכם עם רם: אתם ראיתם את אשר עשיתי למצרים · ואיך המתם בים: כל זה עד תשמעו בקולי · ותשמרו זה הקיאם: ותהיו לי סגולה · תמן בא משה בן עמרם: ושמע

ממללם · והשיב אל יהוה הקיאם : ויאמר יהוה אל משה הנה אנכי בא אליך בעבי · הענן מוקם : בעבור ישמע בדברי עמך · וגם בך יאמנו לעולם :

סור לעמך ישראל · וקדשת אתם : ופקדם עד יטהרו · ויחליפו שמלותם : ויתיכנו כי אני · ארד לחזותם : עד אמלל עסרתי מליה · במשמע כל צבאותם : ועל ההר לא יעלו · מה הוא טובתם : ובשלשת הימים · אל יגשו אל אתתם : וירד משה מן ההר אל העם ויקדש את העם · ויכבסו שמלותם :

על הר סיני ירד יהוה · ביום השלישי : ואזדמנו בראש ההר · שני צבעות קדשי : והר סיני כלו · עשן וענן ואשי : ושלשה קולות האספו · קול יהוה וקול השופר וקול משה : ויהי המחנה כבד מאד · ושש מאות אלף מתכנשי : משה ידבר · ויגיבו הממן העשה : ויקרא יהוה אל משה אל ראש ההר · ויעל משה :

פה לפה מלל יהוה אל משה · וישראל ישמעו להם : כלם בתחתית ההר · נציבים על רגליהם : בשעבוד וארכנו · פני אלהיהם : ויאמר יהוה אל משה רד העד בעם · אל יחר[סו] פן יפרץ בם : והכהנים והנגישים · יתקדשו הם : | ויעלו עם אהרך · ואתה תסק עמם : וירד משה מן ההר אל העם · ויאמר אליהם : f. 90

צוה לישראל מה צוהו יהוה · הממן בישו : ועשה מה פקדנו · ומה בחרו ודרשו : וידבר אלהים את כל הדברים · וישראל קעם בבקושו : אנכי יהוה אלהיך · שמעו מצותי ועשו : לא יהיה לך אלהים אחרים · לפני יעשו : לא תשא את שם יהוה אלהיך לשוא · תחלל שם קדשו : כי לא ינקה יהוה · את אשר ישא את שמו לשוא :

קדש השבת שמור · כי קדשו נכבד : בו מכל מלאכה תשבת · וששת ימים תעבד : וטב מה תעשה בעובדיך · אביך ואמך כבד : למען יאריכון ימיך · וברכאתם לך תעמד : לא תרצח לא תנאף לא תגנב · לא תסיד בשקר לא תחמד : ובהרגריזים הקדוש · תבנה לך מסגד : והקמת לך אבנים גדלות · ושדת אתם בשיד :

ראה ושמור מה צוך · יהוה אלהי הרוחות : ולא תמרי לו · באחת מן המצות : והודיע בניך ביום מקרתה · למען ידעו הדורות : כי הו יום עצום · מאוריו מופעות : וטובך במשמרו · אה קדש המשפחות : וכל שנה תספרו · אהלין השבעות : מיום הביאכם את עמר התנופה · שבע שבתות תמימות :

שלום לך יום הבכורים · דיהוה הותירך : הותירך במאומים · הא טובי

לשמורך: חתמת חמשיתי יומיה · היה מעברך: ומקרא קדש לך אה ישראל · ויהוה בו אמרך: תחג להרגריזים · ויראה כל זכורך: ותשמע ברכה גדלה · כהנה רבה בה ידברך: ואתה תתקבל ממנו · יברכך יהוה וישמרך:

f. 90b תנים יומה חדים · אה מן אנה קעום: מאה שנה בטוב וחסד · וזהו ואיקר זה היום: תחגו להרגריזים · קדש כל מקום: ישיב יהוה מבר[כתו] עליכון · ועוד מברכת זה היום: וידכר כל קהל ישראל באיקר · האן דאנן בכל מקום: וישמר חיי הסדורים אנה · וברכת יהוה לון תקום: ישא יהוה פניו אליך · וישם לך שלום:

אין כיהוה אלהינו:

עורן כן שירה מן מימר אדוני מרחיב בן יעקב המרחיבי · ירחמו וגו״

אהיה אשר אהיה ·	אחד בלא שני:
בורא הנוראים ·	אל שדי אל קני:
יהוה שמו ·	אלהי ואדוני:
מלוך לעל ולרע ·	לית לו עזר ולא משני:
רחום וחנון אדון ·	רבותו תתני:
חי לעולם לא ימות ·	חסדיו לא תמני:
ישתבח ויתרבי ·	בדכיות לשני:
ביום נקם יאמר ·	גדלו אני אני:
ברוך יהוה אלהינו ·	אלהי הרוחות:
נודי לו תמיד ·	בימים והשעות:
יתקדש ויתרומם ·	בכל הדורות:
על מה ברא בחכמתו ·	את כל הבוראות:
קרא לאור יומם ·	ולחשיך לילות:
ברא אדם בגדלו ·	בצלם והדמות:
ושבת ביומה שביעה ·	מכל המלאכות:
אשר ברא ·	אלהים לעשות:

גדול הו יהוה · הגבור והנורא: הצדיק והישר · דכל מעשיו יתרה: כי כל דרכיו משפט · הכל ממו ייראו: דברא הבוראים · בחכמתו התדירה: f. 91 בראשית ברא אלהים · ית שומיה וארע: ורכב שמים על שמים · וכוכבים בון סחרה: וחתם הכל באדם · ובגן עדן שרא: ושלשל תולדותו · מן זרע אל זרע: אל אדונן משה · שמש עלמה ומאורה: מרי איביאנו תחת צל קורתו · ורא[שינו] מ[ן] אימנותו לא תפרע:

דעת תדע אה ישראל · דכרן זה הנביא: משה ברה דעמרם · דמע בני לוי: דלא קעם ולא יקום · כמו[1] נבי רבי: מראשית ועד אחרים · ולא ימטי למיתובי: תו ולא למקומו · דו כוכב מן כוכבי: דמללו יהוה · מתוך ענן עבי: ועשה על ידו מופתים · כלם מתרברבי: אחד עשר מספרם · על פרעה נקם הביא: ועל ישראל שמח · וזהו וששון אקוי: ויאמנו ביהוה · ובמשה הנבי:

הממלל יתחדש · בדכרן זה הגביר: הגבר דשמו משה · דעל כל מינה דאדם יקיר: דאמר עליו יהוה · מבגלל נח הגביר: לא ידון רוחי באדם לעולם · בשגם הו בשר מניר: והיו ימיו מאה ועשרים שנה · וזה גלי לא סתיר: בו תקום הברית · ועלמה בו תעמיר: דזרח ברקיע עמרם · ובקריב יוכבד אדיר: ויאמר יהוה מסיני בא · וזרח משעיר:

ולא נבי קשט כמשה · בן יוכבד ועמרם: הנביא דלית כותה · לא יקום ולא קם: הנביא דקעם על רזי · בראשית ויום נקם: הנביא דבחרה מרה · מכל בני אדם: הנביא דמללה מרה · פה אל פה לא בחלם: הנביא דצעם מאה ואש[תין] עדנים · ותימנה מרה על עלם: כסיאתה וגליאתה · ועל בראשית ויום נקם: | שלום יהוה עליו · בכל לילה ויומם: f. 91b

זכרן משה בן עמרם · טב מאד עד מותר: שמו יתרבי · ונביותו תתוקר: מה רבו מן נבי · דכל עורנו שקר: מופתיו תזכר · דמספרון אחד עשר: שלום לעם ישראל · ונקם לעם נכר: הא טובי אה עמו · תשלם על נביאך אשר: הציל אבהתך ממצרים · מיד פרעה הכפר: בשם יהוה אלהים · הצדיק והישר: דבחרך ושמך · על כל העמים מתוקר: טובך תשבחו · בכל זבן ואתר: עד יקים לך מה אמר · בקדש כל ספר: ואברך מברכיך · ומקלליך אאר[2]:

עדת ישראל יצאו · ממצרים בריאם: ממחרת הפסח · על יד משה בן עמרם: ועברו [בים] בשלם · וצאו מנה בשלם: פרעה וכל עמו · טבעים בתוך הים: וישראל משירים · להתמיד הקעים: והם הלכים על שפת · הים ותקח מרים: את התף ותצאנה · כל הנשים אחריה וגם: בתפים ובמחלות · ותען להם מרים: שירו ליהוה כי גוי גאה · סוס ורכבו רמה בים:

טובי ישראל · דמעי כל העמים: דעברו לים סוף · וצאו שלומים: ואמטיק לון מי מרה · דהוציא לון מן צנמים: ויבאו אילים · ובאילים שתים עשרה עינות מים: ושבעים תמרים · ויחנו שם על המים: ויסעו

[1] B 9 ממו. [2] B9 אתר.

מאילים · ויבאו למדבר סין בשלמים: ואמטיר עליון · המן מן השמים:
ונסעו ממדבר סין · ולרפידים באו שלומים: ומשה הכה הצור · ויצא ממנו מים: ושתה העם · לעיני משה התמים: וכן אתעשה לון ברפידים: עובדים עצומים: ביכלות יהוה · רחום הרחומים:

f. 92a

ישראל שמת ברפידים · במלחמות עמלק: ועמו הטלומים · דכל מנון רחיק: מן רחמות יהוה · אל ישר וצדיק: אמר משה ליהושע · תלמודו בלב חזיק: בחר לנו אנשים · וצא הלחם בעמלק: מחר אנכי נצב על ראש הגבעה · ומטה האלהים בידי דביק: ויעש יהושע כאשר · אמר לו משה הנומיק: ואהרן וחור · כל אחד ביד משה דביק: ויחלש יהושע את עמלק ואת עמו · ויכם לפי חרב חריק: ויהוה אמר למשה · אה נביא צדיק: כתב בספרך הקדוש · מה בעלמה יתעתיק: ושים באזני יהושע · כי מחה אמחה את זכיר עמלק:

כל יומי השבעות · לישראל בון שלמה וזהו ואיקר · רב מן יהוה: מספרם חמשים יום · לית לון בימים דמה: שבע שבתות תמימות · וזה היום לון חתמה: ובזה השבוע השביעי · אסתדרו עמה: בטור סיני · ושמעו קול יהוה: וקול השופר וקול משה · קטף כל נשמה: בעמלו אה עמו · תהונו תמיד בשלמה: ועל חלק הראש נעמד · ונימר תנים יומה:

אמרנו ותמאמ ונאמר ותמאמ

לוכון ישראל נזכר · עשרת הדברים: דנפקו מן השמים · עם קול השופרים: קול רם קדוש יצא · מלגו כל האתרים: ואזדועת עלמה · טברים ומישרים: ריש מקרתה דקרא · ישר הישרים: אנכי יהוה אלהיך · דאפקתיך מן אסורים: לא יהיה לך לפני · אלהים אחרים: לא תשא את שם יהוה אלהיך · שוא ולא שקרים:

מה רם מימר יהוה · שמור את יום השבת: לקדשהו · דרבותה אתרבת:

f. 92b

ששת ימים תעבד · וביום חשביעי תשבת: לא תעשה בו כל מלאכה · כי קדשיו רבת: דאמר עליו יהוה · בתורה דאתיהבת: על כן ברך יהוה · את יום השבת:

נשא יהוה קולו · במימר כבד: את אביך ואת אמך · למען יאריכון ימיך ועד: תשתמר בעלמה · ובראכתון לך תעמד: לא תרצח לא תנאף לא תגנב · לא תסיד בשקר לא תחמד: ובהרגריזים בית אל · תבנה לך מסגד: והקמת לך אבנים גדלות · ושדת אתם בשיד:

סדרה דאכה אסתדר · ראה ושמור ושמע: מה צוך מרך · בתורה התמימה: על יד עבדו משה · הנביא הדמע: דאמר לו עלה אלי ·

ההרה והוי שם׳: ואתן לך שני לוחות האבנים · עשרת הדברים בם: והתורה והמצוה · אשר כתבתי להורותם: ויעל משה אל ההר · ויכסהו הענן שם:

היום יום קדש · וברכה ומשמר: ליהוה ויום טב · למן לו בשלם נטר: אתקרי שמו שבת · כי קדשיו יתר: מה רבו מן יום · ומה טב מה בו יתמר: תשבחן ורבואן · וכבן בו אסתדר: ראות מכתב אבישע · בן פינחס בן אלעזר: דאכתב בהרגריזים · בשנת שלשה עשר:

פני מכתב אבישע · בזה היום נקום: ונשבח שם מרן · המלך הרחום: ומחר נלך נחג · לקדש כל מקום: הרגריזים בית אל · דבחרו אל רחום: טובי מי יחג אליו · בשמח ושלום: יקבלו יהוה · והברכה לו תקום: יברכך אה קהלה · ויבד מפניך כל טלום: | יאיר יהוה פניו אליך · ותרבי אמן ותרום: ישא יהוה פניו אליך · וישם לך שלום: f. 93

צוך יהוה אה ישראל · בחקים ומשפטים: צדיקים כלם · טובים וקשיטים: אתפרשו על יד משה לך · אה דמע השבטים: מנון מצות המועדים · דכלם מתקשטים: וחג שבעות תעשה לך · בכורי קציר חטים:

קהל ישראל יתפחרו · על כל העמים: בהרגריזים בית אל · קדש המקומים: דיחגו אליו · בשנה שלש פעמים: הראש חג המצות · והשני מחר בשלמים: דלו שלשה שמות · יקירים עצומים: חג הקציר ומועד השבעות · וחתמת חמשים יומים: מה טבו מן מועד · דגלגיו רמים: תתחנו בו אה עמה · אה מן אנה קעמים: ויקים לוכון מימרו · על יד משה התמים: יפתח יהוה לך את אוצרו · הטוב את השמים:

ראה בעינים אה חברי · מה יהוה אהבך: ופקדך בפקודיך · ועל יד משה צוך: תשמרון בעלמה · הא טובך הא טובך: במה יהב לך מרך · ואסנלך בכתבך: יהוה יברך אתך · ויפרך אמן וירבך: והוא יהיה עמך · לא ירפך ולא יעזבך:

שלם לך יום שבתה · דמע הימים הששה: ושלם על הרגריזים · דמע היבשה: ושלם על זה המכתב · דו מכתב אבישע: דאנן עמדים קמיו · וידינן מתפרשה: אל יהוה ודרשים · אן מעלינו ישא: כל לחץ וקצף ונגף · ויומי פנותה יגרשה: וישיב יומי הרצון · ועל בית אל יחדשה: בעמל משה בן עמרם · נור בריאתה ושמשה: | דאמר לעמו · בתורה הקדושה: אשרך ישראל · מי כמוך העם הנושע: f. 93[b]

תנים יומה אה עמה · אה מן אנה שרי: בזאת צלותה · מן כהן ושמרי: דאמרתי קמיכון · זאת שירתה באיקרי: בחייכון לא תסבו עלי · ואפשטו עדרי: כי לשני מתקצר · בדן מימרי: ואני עבדכון מריחב · אן תימרו

ירח[מו] מרי: יהוה יחני יתכון · ביומי מועדיך באיקרי: ויבד מפניכון כל סן וזד ונכרי: ותראו המשכן נציב · על קדש כל טברי: וישמר חייכון כהלכון · אנה ובכל אתרי: בעמל תלתה רחמין · דריחון טב דריח: ובזכות בן רחל · יפה תאר ויפה מראה: ובנביות בן עמרם · דקבל קדש כל ספרי: ותנים יומה מאה שנה · סדרת דאכה מסתדרי:

אין כיהוה אלהינו:

ובתר כן יתמר הא איקר ואתהו יהוה ויתמר ישתבח:

ישר הישרים · מלוך כל רוחיה: בגדלו פרק אבהתן ממצרים · בפליאן וסי[מ]ניה: ואנגדם בזה השבוע אל מדבר סיני באיקרים · בדיל משמע קול עסרתי מליה: על יד מנדי קדש כל ספרים · דמללו יהוה אפיה לאפיה: הוא משה נבי כל הדורות: דפקדן על ידו במספר שבע שבתות תמימות: וזה השבת חתמת שבע שבתות: ומחר חתמת חמשים יומי:

f. 94 רב אלה وتمامه | ויתמר هدا اذا اتفق قدوم ولد ذكر في هده البيت بعد סטר ואנגדם وهو من قول العم المرحوم الشيخ مسلم ירחמו יהוה אמן:

ואזמין לנו הטובות יתרים · במקדום דן ילידה דאתיליד מן נפש עלמיה: לעלמה הדן בשמח ושרים · עד יתרבי ויתלמיד קדוש כתביה: אלה ישמרו ויוקרו וישימו מן טב הנערים · ויניר לבו מדרש כל מדעיה: עד יהי פרד בזה הדרים · וכל מדע ובינה לו מתנגדיה: וישם פניו בריך על אביו ועל קריביו ועדת השמרים · מן דאכה צמידיה: בעמל מנדי קדש כל ספרים · דמללו יהוה אפיה לאפיה:

ويقال אלמפוק المتقدم المعتاد ذكره ובתר כן יתמר כי בשם · וקטף עשרת הדברים · علي هده الوضع

יתגלג קראה דקרא עסרתי מליה · וידבר אלהים את כל הדברים האלה לאמר וגו"

f. 94b وبعد ذلك يقال יתרבי כלה وبعده יתהלל אלהים אין אלה אלא אחד · יהוה אלהינו יהוה אחד:

ויברך אלהים את יום השביעי וגו"

ويلبو עשרת הדברים قرايه تمامه الاربع سور وبعدهم القطف

f. 95 ובמקום אשר אזכרתי את שמי שמה אבוא אליך וגו"

f. 101 ويكملو الاربع سور قرايه تمامًا وبعدهم

וישמע יהוה את קול דבריכם וגו"

ויתמר יתהלל תקיל ויצא ארונן מכתב הקדוש ועמו שלשה מכתבים ויתמר f. 103
אז ישר בנגם תקיל בית ובית الي ان يصلو יהוה גבור · يلبو الاربع
فصول برهج عظيم وبعده يبدو الواقه מרכבת פרעה · ويقال فصل
فوق وفصل تحت الي ان يصلوا וברב גאונך · יתפנו הכהנים במכתבים
אל הקהל · ויקדמו ינשקו היעדיו ביע[דיו] וינשקו המכתבים · ويقولوا
לההנים · מאה שנה ביומיך יסי · ولما يصلوا עד יעבר עמך יהוה יתפנו
הכהנים למזבח · ויחתמו אז ישר · ויתמר ראשה התהללות جوابه גדול
אלה תקיל ויתמר אתה[ו] כתבה רבה وتمامه וקדישה وتمامه ואה רבה وتمامه
وبعده הא כתיב [א—ז] | ויתמר אהנו כתבה רבה وتمامه וילבו קבלו · f. 103[b]
التلات فصول برهج عظيم | וכי בשם ושמע ישראל · והמקרא על המכתבים f. 104
דבר אל אהרן وبعده עשרת הדברים השנית · כל קצה אל פאת · ובכל
מלה המכתבים תתנשא · והם מתפתחים · وهم هاولاي
אנכי יהוה אלהיך אשר הוצאתיך וגו׳׳

ויתמר אתהו דבריך עלמה כלה · ויתמר דכור מן מימר שת אהרן f. 104[b]
בן יצחק הכהן יסלח וגו׳׳

שם יהוה נשבח · רמה מרוממה :
תשבחן לשמו הקדוש · בכל לילה ויומה :

אשר ברא הבוראים · בששת ימים עצומה : וברך וקדש יום השביעי ·
ושם קדשיו רמה :

וזכר ברית השלשה · זכאי עלמה : למשה בן עמרם · קטף כל נשמה :

והציל עמו ממצרים · ׳בשרכה ושלמה : במופתים גדלים · בֿואתון לא
אתעמה :

ואפרש לון שבע שבתות · גלגיון ריאמה : כל שבת מהם · מיתוביתו
עצומה :

הראש באו בימה · וצאו מנה בשלמה : והשני במרה · דבו אמיר ויראהו f. 105
יהוה :

והשלישי באילים · והרבעי המטיר עליהם מן שומה : והחמישי הוציא ·
המים מן צנמה :

ובששי אתקטל עמלק · ועמו הזידמה : על יד תלמוד משה · קטף כל
נשמה :

ובשביעי נחג ע[מו] א[ל] מד[בר] סי[ני] · בדיל משמע קול יהוה :
בדברים גדלים · בכתבו הרמה :

ראשם אנכי יהוה אלהיך · דאפקתיך מידי כל טלומה : לא תשא שמו
לשוא · כי עליך אשמה :

שמור את יום השבת · כי קדשיו רמה: מחלליה מות יומת · כמה אמר יהוה:

כבד ומה בא · עד תתורך לך יומה: והקמת לך אבנים גדלות · בקדש כל מקומה:

זאת המצוה · דצוה יהוה: מי ישמרה · ישמרו יהוה:

ישימו שבת ומועד מבר[ך] עליכון · אה קדש כל עמה: דו חתמת שבע השבתות · ומחר חתמת חמשיתי יומה:

וכן ישמר חייכם כלכם · סהבה ועאלימה: ומאה שנה תעשו זה היום · ואתם בשמח ושלמה:

אמרו אהיה אשר אהיה · אה בריו כל עלמה: זכור לנו ברית השלשה · זכאי עלמה:

אהיה אשר אהיה · אה מלכה דעלמה: השיב לנו רצונך · על גבעת עלמה:

f. 105b [1]אהיה אשר אהיה · אה מלוך מכה ורומה: הקים לנו תפלות אדונן משה · בן עמרם הדמע:

חתמו צלותיכון · ואמרו בדכיות פממה: כהלכון פם אחד · אדני יהוה:

عليه דכור מן מימר אדונן הכהן שלמה בן טבית הלוי · יהוה ישמר חייו אמן:

אשבח שם יהוה ·	בתשבחן לשמו הקדוש ·
מלוך מכה ורומה:	בכל לילה ויומה:
כבד הנכבדים ·	שמו י·ה·ו·ה יהוה:
יתודי ויתרבי ·	רמה מרוממה:
שבחו אה עמה ·	מלוך כל עלמה:
להצדיק והישר ·	רבותו עצומה:
מה רבו ומה גדלו ·	ממו מדרש עלמה:
הגדלות לרב שמו ·	המלך קעימה:

ממו ברא הבריה · בששת ימים עצומה: ברך וקדש יומה שביעה · ושם קדשיו רמה:

וזכר ברית השלשה · זכאי עלמה: למשה השליח · קטף כל נשמה:

והצילך אה עמו · מידי הטלומה: במופתים גדלים · כואתון לא אתעמה:

ואפרש לך שבתות ומועדים · קדשיון ריאמה: לך אה ישראל · דמעי כל עלמה:

[1] In marg. لكاتبه.

f. 106 הראש מועד הפסח · והשני חג ליהוה: להרגריזים בית אל · גבעת עלמה:

ובתרון שבע שבתות · חקת עולם תספרמה: בזהי ובשמח · ורמה מרוממה:

הראש באו בימה · וצאו מנה בשלמה: והשני במרתה · והשלישי באילים לית כמה:

והרביעי המטיר עליון · המן מן שומה: דבו אמר ויצא העם ולקטו · דבר יום ביומה:

והחמישי הוציא · המים מן צנמה: על יד משה בן עמרם · בחורי כל עלמה:

והששי אתקטלו · הדבבים הטלומה: עמלק ועמו · על יד תלמוד קטף כל נשמה:

ובשביעי נח[גם] אל מדבר סיני · למען ישמעו קול יהוה: בעשרת הדברים · מדבר משׁשה הפאות עלמה:

ראשם אנכי יהוה אלהיך · אשר הוצאתיך ממצרימה: לא יהיה לך אלהים אחרים · בארץ ובשומה:

לא תשא שמו לשוא · כי לא ינקה יהוה: את אשר ישא את שמו לשוא · כי עליו אשמה:

שמור את יום השבת · כי קדשיו רמה: כל מן לא ישמרו · יום נקם קדמה:

כבד את אביך ואת אמך · עד תתוריך לך יומה: ולא תתחליף לון מלה · כמה אמרך יהוה:

f. 106b לא תרצח · ישפך לך דמה: | ראה מה כתוב פניך · אה סדר כל עמה:

לא תנאף · הרע עליך מקומה: תטמא׳ בריתך · ותהי בניך זמה:

לא תגנב · מאום מן מאומה: ישאלך עליון מרך · יום לא תוכל עליהם:

לא תענה ברעך עד שקר · סהדה טלומה: לא תקח שחד · כי השחד יעור בנקמה:

לא תחמד בית רעך · ומה לו בעלמה: ולא תחמד אשת רעך · ולא תעין[1] בעין זמה:

והקמת׳ לך אבנים גדלות · על קדש כל מקומה: וכתבת עלינה את כל דברי התורה הזאת · ושדת אתם:

ישים ש[בת] ומ[ועד] מבר[ך] עליכון · אה מן אנה מזדרמה: דו חת[מת] שבע השבתות · ומחר חת[מת] חמש[יתי] יומה:

[2]וכן ישמר חיי מן אמור זה המימר · שמו הכהן שלמה: וכן ישמר חיי בניו · וחיי בניכם:

[1] B9 תעיך.

[2] In marg. لكاتبه.

אמרו אהיה אשר אהיה · אה מלוך ארעה ושומה: השקף ממוען קדשך · וברך זה עמה:

אהיה אשר אהיה · אה בריו כל עלמה: השיב לנו משכנך · על גבעת עלמה:

[1] אהיה אשר אהיה · אה קדים מן כל עלמה: הסיר זה הפנותה · בעמל משה הדמע:

f. 107 שביכון טבין מן אלה · אה מן בצלותה קעמה: ותנים יומה מאה שנה · והברכה עליך תשימה:

התמו צלותיכון · ואמרו בדכיות פממה: כהלכון פם אחד · אדני יהוה:

והסנודות שלשה [2]:

الاولى אדני יהוה אן ראית ברב גדל חסדך · זכור לנו תפלות אדונן משה נביך · אשר אמר פני גדלך · שוב מחרון . . . להם בך:

الثانية מועדי יהוה . . . מועדי בקדוש מועדיך דבקן ברחמיך:

الثالثة ברוך מן דאמר שבע שבתות . . . חדשה ליהוה:

الرابعة יברכך יהוה . . . לך שלום:

f. 107b الخامسة | אדני יהוה אן ראית ברב גדל חסדך · מרי בעמל הנביא הצדק · הנאמן משה עבדך ובכהנת שמשי משכן קדשך אהרן ואלעזר ואיתמר ופינחס · ובזכרון הצדיקים אברהם ויצחק ויעקב בעמלם [3] סלח נא לעון העם הזה . . . כל הארץ: יהוה אלהי אבותיכם · יסף עליכם ככם אלף פעמים · ויברך אתכם כאשר דבר לכם:

السادسة אדני יהוה [4] . . . פני גדלך · אל תשחית עמך ונחלתך . . . ועל חטאתו:

f. 108 السابعة | ושמחת לפני יהוה . . . החקים האלה: יפתח יהוה . . מעשה ידיך تقيل

ויתמר יהוה אל רחום וחנון تقيل ויתמר מרן מן מימר מתנה המצרי יסלח וגו״ ومنهم من يقول انه من قول التقه رضى الله عن روحه امين

טרם נתעתק מן זה האתר · נהי אל זה הבגד מפשיטים:

ונלבש בגד עורן בתר · מה יצרנו ברחטים:

עד יתודע לון מפרישות · מן דאנון לדרך קשטה מטים:

וידעו בצדיק ראותון עשות · הצדיקים מן עובדי געו[זי] שטים:

f. 108b וטובי הלוכי בדרך בדרך · וממנה לא יהיו סטים:

פני מן קרא שמו רחום וחנון ארך · אפים וכל דרכיו קשיטים:

דאפרישון מן העמים במאומות · במצות חקים ומשפטים:

[1] In marg. لكاتبه. [2] So. [3] B 9 בצלמה. [4] As no. 1.

מנון מספר שבע שבתות תמימות · ודן שביעה דהוו בו מקשיטים:
מקרת עסרתי מליה פה אל פה · במראה ואנון בזה לא שנ[גים] ול[א] חטים:
אלא קול קרי אתי מכל פה · מליו מן חיי עולם מלקיטים:
משה ידבר והאלהים יעננו בקול · ושש מאות אלף מביטים:
מתוך ארבע שגבים בקול גדול · יופי הך חרבים לחטים:
ואמת קמו ועמו זה התמה · אתו זה למשה רחטים:
ואמרו קרב אתה ושמע · דאנן על כות זה המעמד מעטים:
ולית יכולה על המעזר לכותו · אלא מן מימרך נהי מקליטים:
חקות מרן מצותו ותורותו · ותקים לן שוטרים ושופטים:
ישיב יהוה עליכם מן צלות · זה משה ותהי לוכון מקלטים:
וברכת מי אציג המקילות · אשר פצל ברהטים:
ומן ברכת הזכאים אבותיכון · ומי לברכת רבתה פרוטים:
וישמר חייכון וחיי בניכון · ולקרבן הרצון תהיו שחוטים: f. 109
ומרן יקבל צלואתכון · ויפק יתכון מן פנותה פליטים:
ויעני בעואתכון · ותנשמו מן מיני הלבוטים:
וישמע קלין דצבעתכון · וברתות מרן תהונו עבוטים:
ויהיה דן יומה מברך עליכון · אה דמע השבטים:
בקדוש דקדשך ואסגלך · דו שליט השליטים:
בקדוש מן דאמר וחג שבעות תעשה לך · בכורי קציר חטים:

عليه ايضاً מרן מן מימר لجد العالم الشيخ مفرج المفرجي ירחמו יהוה אמן:

נחתם צלותה · במימר תשבחתה · למרה דאלהות: ופניו אקד · ארצה ואשתחבד · ואסגד: ואקדש שמותו:
האל הקדוש · דלו אני דרוש · ופניו פרוש: שתי ידי · בשבי ומועדי · דו אל[י] ועובדי: התמיד באלהותו:
לאוי אודי · במואדי · בלב חדי: וארוממו · ואקדש שמו · דו ממן ברימו: צעור כל בריאתו:
קני קדום · בדד עצום · שלטן רחום: קדשו רבי · דבחר נבי · מן בני לוי: עבדו ונאמנו ואישו:
דו משה הנבי · הרבי · דמע בני לוי: הנשיא · המושיע · אשר שמו משה: דבחרו יהוה ואסגל אתו: f. 109b
בכתב גדיל · ובו אסגיל · עמו ישראל: ובו אפרש · מועדי מק[ראי] קדש · יתו בשלשה חדש:ים מזכירים בתורותו:

שבע מועדים · הסידים · כבדים: כל מועד לו שמח · ואתה בון תשמח · אה ה[עם] הדמע: אה קהלו ועדתו:

בחי[יך] אצ[ית] לי · אה קהלי · ושמע ממללי: ואתיצב קבלי · ולא תקח עלי · אן הורכת ממללי: מדרשי אוריך אתו:

ואם אתמ[ר] המימר · אגיב ואמר · אלף ישר: ואפשט לי עדר · ביני סדר · דאנה מסתדר: בצלותו:

ישראל אשרך · אשרך · במה יהב לך מרך: ופקדך פקודים · חסידים · מנון יומי המועדים: כל מועד על אדותו:

ועוד פקד בספרו · אן תספרו · חמשים יום באיקרו: שבע שבתות תמימות · עצומות · ושבע שבעות בשלמות: כל שבעו ומספרותו:

הראש באו · בימה וממו צאו · בשמחו: ושרו על שפתו · בזהותו · ודבביון בו המיתו: פרעה וכל עדתו:

ובשבוע השני · באו בני · ישראל לפני: משה ויצעקו · עד המתקו · המים וישקו: כל עמה בשלמותו:

והשלישי אל אילים באו · ובה מצאו · עינות מים בשמחו: שתים עשר · כמספר[1] · השבטים אשר: הזכרו בתורותו:

f. 110 והרביעי המטיר לון המן · ואכלו אתו בשלמן · וכל טוב לון אזדמן: והחמישי · המים הוציא משה · לון מצור חלמישי: עד מנה שתו:

ובשבוע הששי · לון אתעשה · כל שמח וששי: במקטל עמלק הקשה · ועמו הגרגשי · על יד תל[מוד] משה: יהושע משרתו:

ובזה השבוע השביעי · זעק אלה לנביא · מתוך ענן עבי: ומללו בעשרה דברים · ראשם לא יהיה לך אלהים אחרים · לא תשבע בש[מי] לשקרים: שמור יום שבתה וקדישותו:

כבר אביך ואמך · עד תתורך יומך · לא תרצח ישפך דמך: לא תנאף לא תגנב · עד בטח תשכב · לא תסיד בשקר עד תתיטב: ולא תחמד בית רעך ואשתו:

ומזבח אבנים תבנה · על קדש מכוני · דגלגיו רביאני: וזה הממלל על טור סיני · וכל מזדמני · בתחתית הר סיני: בשעבוד וארתתו:

יהוה ישמכון · אתון ובניכון · כות אבותיכון: דשמעו ש[לש] קולות · גדלות · קול יהוה וקול השופרות: וקול משה דמע כל בריאתו:

והרצון לוכון יזמן · על הרגריזים אמן · וישמר חייכון מן אזדמן: בזאת צלותה · בשמחותה · בצפר יום שבתה: דו חתמת שבע שבתותו:

[1] B 9 כל מספר.

מן השבתות מה טבו · ומה רבו · דאזדמן בו: ראות מכתב אבישע · דאנשה · על העם הנושע: דבזאת צלותה אצטמתו:

f. 110b [1]דאכתב בימי הרצון · בשמח והששון · לך *אה ישרון[2]: ואתפלל בו · ואשמר מה אתא בו · אן יבד דבבו: וימחיון מתחת שמימותו:

[1] ועבדכון יימר לוכון · אן ירחמו יהוה וירחמכון · ויסיר פנותה מעליכון: שמו מריחב המריחבי · אן יסלח לו חובי · בעמל משה הנבי: דמע כל בריאתו:

ומאה שנה בשלום · תעשו זה היום · העצום: וכבן מחר מב[רך] עליכון · אתון ובניכון · ולאוי עלי אימר לוכון: תנים יומה חתמתו:

מפוק: ומרן יקבל צלואתכון · אה עם קדש וסגולה: ויעני בעואתכון · ועובדיכון תתצלח: וישמע קלין דצבעתכון · וירפאכם מכל חלה: ויאמן יראתיכון · וישים לוכון גאלה: מידי דבביכון · ועגני הרצון יטללה: על קדש טבריכון · הר המנוחה והנחלה: וישמר יהוה חייכון · ושביכון טבים מן אלה: בקדוש מי אמר לוכון · ושמרת ועשית את החקים האלה:

יתהלל אלהים وتمامه عليه ايضاً מרן [מן] מימר אדונן הכהן
אברהם בן יצחק · הלוי ירחמו וגו״

f. 111 נעמד פני · אל קני · בדד בלא שני: אל קעים · עד לעלם · ישתבח ויתרומם: מלב ומנפש:

והוי לו תמיד · עקד סגד · דו רב חסד: ואודי לו ואגדילו · דו רם ביכלו: ירוש על כל ירש:

[3]עשה׳ התמהות · והאותות · והמלחמות: לית אלה אלא הו · בדד בקמאו · צדיק וישר הו: מחיי כל נפש:

לאוי לו אשבח · ברישה ובעקבה · ואנציר ית לבבה: לו אשאל טרם האל · דו יכול על כל יכל: יתני מה אני דרש:

דרוש מדרש · מן המדרש · המתקדש: יתן לי מדע · עד בו אדע · כל מדע: דו יגב על כל בלש:

ויודיעני · ויסעדני · עד ימטני: דרך דעתו · וחכמתו · ובינאתו: עתה פניך נורש:

ואתה אתיתב מולי · ושמע לי · ולממללי: ולא תקח עלי · ולסכולי · כי אני לבעלי: המדע שמש:

ואשרי אשרי · במימרי · בשם מרי: ישר הישרי · דצער אדם שרי · מן ארבע אקרי: רוח ומים ועפר ואש:

[1] In marg. لكاتبه. [2] B 9 (?) א יהשרון.

ובחר מן זרעו נבי · רבי · מן בית לוי: ואמר לו אה משה · אה נאמני ואישי · עלה לבית מקדשי: מתוך האש:

ואתן לך ספר · התורה אשר · בו סוד סתר: תפתר אתו · מן חקותו ומצותו · דבו אצטמתו: כל מועד וחדש:

f. 111b דמהם האלין השבתות · דקדשיון מלאות · | דמספרון שבע שבעות: קמיך אזכרם · ואפתרם · מראשם ועד אחרם: ואשרש בכל שרש:

דבון אתעשה · סימן חיול קשה · ותמה רב לא יתנשי: ובו ישראל בתוך הים · הלכו בשלם · פרעה ועמו דאתרים: לא ישתיאר מנון נפש:

במים אדירים טבעו · ומלרע שומיה אמחו · ולפרשון מה מצאו: וישראל צאו בשלמה · בקול רמה · מי כמוך באילים יהוה: מי כמוך נאדרי בקדש:

ובשני [ג]עמה אתו · ואל מרתה אצטמתו · ומים ממרה לא שתו: ואל משה צעקו · ומכל מחלה אתפרקו · והמים לון המתקו: על יד מי לערפלה נגש:

ואל אילים באיקרים · הוו בהלון עברים · מספר הזקינים תמרים: עינות כמספר · השבטים וכמספר · חדשים וכמספר: מגדלי הירח והשמש:

ובמדבר סין מצאו · המן ממו לקחו · וכל איש כפי שבעו: אמר · לון דמע מכל[1] הבשר · איש אל יותיר ממן עד בקר[2]: ירים תולעים ויבאש:

והחמישי הוה בהלון עמדים · האבות והילדים · במשרית רפידים: צעקו למשה · מה נשתה ומה נעשה · אמר לון המושיע: הכה את החלמיש:

ויצא ממנו מים · וישתו ממנו כל העמים · וירוי כל הצמחים: ובששי אמר משה · ליהושע האנשיא · בחר רום כל האנשי: וכל מנון לבגדי המלחמה לבש:

f. 112 ובך יצטמתו · ולממללך יציתו · וצא הלחם | בעמלק ועדתו: בפי חרב יכה אתו · ומעל הארץ יכרתו · הו וכל עדתו: לא יתחוי מנון נפש:

ובשביעי נחג עמו · להר סיני בשלמו · עד ישמעו ממו: קול ישר הישרים · במלים אדירים · בארבע קצים סדירים: מספרון ארבע ושש:

ראשם אנכי אל קני · לית לגדליו שני · לא יהיה לך אלהים אחרים על פני: לא תשא בשמי לשקר · ויום השבת תשמר · ולאביך ואמך אוקר: לא תקלל חרש:

לא תנאף לא תרצח · לא תגנב מה תמצא · ועד שקר בך לא ימצא: לא תחמד מה לחברך בביתו · וכספו וזהבו ואתתו · שדהו עבדו ואמתו: ומה הו על הארץ רמש:

ומזבח אבנים גדלות · על קדש הגבעות · ותעליה עליו עלות: ליהוה

[1] B 9 מלך.   [2] B 9 adds in a later hand: והנותר מ℥ עד בקר.

אלהיך מרך · תכתב עליו דברך · ומה ביאר לך בספרך: ואת בשמח ובשש:

הא טובך ישראל · מה נתן לך האל · שמך את הסגיל: מלבין כל הגוים · ומיתביתך עלוים · אשר אבהתך הוו שמעוים: מתוך האש:

ואסגלך מכל עם · במשה בן עמרם · דמללו פם לפם: הא טובך אן שמת · נפשך לא עשקת · כי מן גוף זכאים אתה: לא מן אליש ותרשש:

מה שנה אה עם רם · תעשה מוע[דים] בשלם · ומיתובי[תך] תתריאם:

f. 112b וזה השבת מברך · עליך ועל סדרך · דו כלול שבתות במספר: דאתקרי מקראי קדש:

וכבן מחר בשמחיה · תחג לקדש טבריה · דו כלול חמשיתי יומיה: מאה שנה לון תעשו · בשמח ובששו · ואל הרצון תגשו: והדבב לוכון יכחש:

ועבדך ישאלך · אן תשים מאתך · תפלה למרך: אן בחסדו יתרחם · וכבן ינחם: על רוחו עבדו הכהן אברהם: ותימר ירחמו הנאדרי בקדש:

ומרן צלותך יקבל · וישמע מה את שאל · ומכל לחץ לך יגאל: ויושעיך מן פנותה · ותתהפך בישותה · ואוצרי טב[התו] לך תתפתח: וישקף עליך ממוען הקדש:

בעמל שכוני המערה · ומי לחלמיה פתרה · וקדקד עלמה ונזרה: מקטירי הקטרה · ונש[יאי] העמים סדרה · וקדש כל סדרה: והר הקדש:

בקדוש מן דאמר בשבעותיכם מקרא קדש:

יתהלל אלהים وتمامه تكرر ثلاث مرار وبعده יתמר כי בשם · ולטוב לנו · وتمامه וקטף הזכאים · تماماً ويقال שמוען ותניו · ויתהלל אלהים وتمامه וכי בשם ושמע ישראל ויצוונו · وتمامه אלה יקבל מנוכון מאה שנה תנים יומה מאה שנה אמן

الله لا يقطع ليشرائيل عادة אמן:

בשם יהוה נשרי:[1]

צלות לילת מועד חג הקציר רמשה: שריו הצלות כארזין ואמרים [ועל פתח] רחמיך וכי בשם וקצי הבריה · ואלקטף שבת וקציר וסיני وفي السفر الرابع ينقرا וביום הבכורים ويكملو القطف ואל אחר התורה יתמר תורה ויתהלל تقيل וברוך אלהנו ויהוה אלה خفيف ונברך והמוסף בה

[2] ויאמר יהוה אל משה הנה אנכי وتمامه

L 22, f. 2 אלהי אברהם לך נברך ואז ישר | ויצא מכתב אחד ויתמר ניזל من غير حلقه ويلبو כי בשם ושמע ישראל והמקרא על המכתב וביום הבכורים · ומן אתהו דבריך עלמה الاخر והסגדות שלשה

الاولة מועדי יהוה אשר תקראו وتمامه

الثانية ברוך מן דאמר שבע שבתות وتمامه

الثالثة יברכך יהוה וישמרך وتمامه וביום הבכורים وتمامه

ויתמר יהוה אל רחום וחנון ומרן יקבל צלואתכון وبعده אתי בשלם وتمامه

f. 2b وزفه וזכרת כי עבד היית׳ وتمامه وكرزنه تلاته | ויתמר מליפוט מן מימר אדונן הכהן הגדול אבישע בן פינחס רצון וגו״

תנים יומה מאה שנה וגו״[3]

f. 3 בשם יהוה הגדול:

צלות מועד חג הקציר צפרה · יתכנשו כל הקהל והזקנים אל תרח הכנשה וישרי זקן הכהנים הצלות יתהלל אלהים אין אלה אלא אחד تكرر تلات مرات וכי בשם ולטוב לנו ويقرو ויבא יעקב שלום עיר שכם وتمامه וישרו אלקטף وهو קציר ושבת וסיני · وهو القطف الدي تقدم دكره في عادة يوم سبت العيد الدي يقال في الحلقه من غير زيادة ولا نقصان ولما يكملو القطف يقول الامام מאה שנה ביומיכם כלכם ويبدا

f. 12b ועתה ישראל[4] . . . | וישרו הזקנים אלקטף · ברית וזכרון ותרומה ויוסף

[1] L 22, fol. 1b. [2] Five headings. [3] As above, p. 269 to the end of the service. [4] Continuing as for חג המצות, pp. 270, line 10, to 272, line 27, with slight variations, agreeing mostly with L 1.

ושבת וסיני וקציר וחג וכבוד ושמח וענן ובקר ובקר ואלעזר واولاً يقال
قطف العشر كلمات
יתגלג הקראה דקרא עסרתי מליה וגו״

f. 38 תורה צוה לנו משה ويقال יתהלל تقيل ויצא המכתב הקדוש ويلبو כי בשם
f. 38b ויהוה גבור · והמקרא על המכתב · | וספרתם · וביום הבכורים · ומן
אתהו דבריך עלמה اخرها והסגודות שלשה:

الاولى ויקרא אברהם את שם המקום וגו״
الثانية מועדי יהוה אשר תקראו וגו״ ברוך מן דאמר שבע שבתות וגו״
الثالثة ביום הבכורים בהקרבכם[1] וגו״

f. 39 ויתמר יהוה אל רחום וחנון · ומרן יקבל צלואתכון ويذكر الامام ויקאל
יתהלל אלהינו יהוה אל רחום וחנון ארך . . . ואמת · ואלה יקבל מנוכון
אמן · ويهنو بعضهم بعض ثم يبدا الامام אז ישר[2]

f. 44b יתהלל | وبعده يقال שמועין ותניו יתהלל . . . ואמת ويقدمو جميع قهل
يشرال يزورو المزبح ويسجدو بين يدي الله تعالي ويقبلو المزبح ويطلعو من
هناك الي القلع الدي بين المدبحين وهم مزبح يصحق ومزبح نح ويقولو
דרן אלה רב ويقال فصلين علي نغم מברכו المتقدم دكرها في عادة
f. 45 حج חמצות | ويكملوه درج وينقرو الي מזבח נח ويقفو صفين صف
فواقة وصف تحاتة وهكهنيم بينهم

فواقة אלה רב ולית כותה · קהל רב ולית דמי לה:
تحاتة נבי רב ולית קעם כותה:

ويكملوه من هاهنا درج سوية وينقرو الي מזבח נח ويقفو هناك
אזדמנו על טור סיני יומה דנחת כתבה וגו״

f. 45b ويقال יתהלל تقيل ويقال יתהלל . . . אחד وتمامه וכי בשם ולטוב
לנו وقطف المكان وهو قطف נח:
ונח מצא חן וגו״

ويقال יתהלל تقيل וברוך אלהנו اولها تقيل واخرها خفيف ואין כאל ישרון
ويقال יתהלל ויתמר הא סביאן ويسيرو فيها من מזבח נח الي גבעת
עלמה بيت فوق وبيت تحت ويختموها وهم داخلين الجبع وهي من
قول الامام מרקה رصون وגו״
הא סביאן וגו״

[1] And so afterwards. [2] Continuing as on pp. 273, 274.

f. 47 *من بيت א الي بيت ל التحاتا يخلفو خلف الفواقة والكتاب بينهم ومن بيت ל ورائح يمرقو التحاتا من بين الفواقة الي قدامهم كما جرت بهما العادة [1]

f. 48 ويعاد بيت הא סביאן وهم في وسط אלגבע ويقال שבוע מן מימר עבד יהוה בן שלמה ירחמו וגו״

כרוז לאלה · ישר הישרים: דשלח משה הנביא · דמע הספרים: והציל עמו על ידו · במופתים יקירים: מספרם אחד עשר · חתמתון מות הבכורים: ואנגדם אל מדבר סיני · על כנפי נשרים: ואשמעם קולו · ידבר בעשרת הדברים: ראשם אנכי יהוה אלהיך · לא יהיה לך אלהים אחרים: ואחרם מזבח תבנה · על קדש הטברים: ואנדה לן על ידו · פקודים וגזרים: מן כלולם מועדים רמים · שבעה במספרים: מנון אהן יומה · דגלגיו יתרים: דאשתמה בשלשה · שמות יקירים: חג הקציר ומועד השבעות · ומועד הבכורים: יהיה בריך ומברך עליכון · מן דאכה שרים: ותחגו להרגריזים · קדש כל טברים: וכן ישמר חייכם כלכם · האבות והברים: ומאה שנה בחדי וזהי · תעשו מועדיכון באיקרים:

f. 48b מפ̄וק: כל מן דאכה · יודִי וישבח: | לעבוד בריאתה · עלמה וכל דבה: ותנים יומה מאה שנה · לארכה ולרחבה:

ישתבח אלהים:

جوابه וישא אהרן את ידו וגו״ [2]

وزفة וזכרת̄ وكرزنة تلاتة ואלה יקבל מנוכון אמן · מאה שנה תנים יומה מאה שנה · امين

f. 51b واذا كان حجاج جدد يقال دلك الصلاة واذا ما كان تقال اولاً يبدا الامام יתהלל אלהים אין אלה אלא אחד تكرر تلات دفعات וכי בשם ואהיה אשר אהיה وتمامه ולטוב לנו وتمامه ويقال

ויקם את החצר סביב למשכן . . . בכל מסעיהם:
יתהלל אלהינו יהוה אל רחום וגו״

f. 52 ويقال שמועין ותניו والفاتحة ואלה יקבל מנוכון אמן · מאה שנה תנים יומה מאה שנה: ويطوفو جميع الجوق حول אלגבע ويهنو بعضهم بعض الله لا يقطع ليسرال عادة امين

[1] In the margin. [2] Continuing as on pp. 275, 276.

f. 52b צלות לילת מפּוק חג הקציר רמשה: وهي ليله الاتنين שריו הצלות كمتل
ليلي الاتنين والخميس في الخماسين ويقال יהוה אלה ונכבד كالعاده من
غير مزاد ואז ישר ومن נשוי כהלן المناط وشبحو العاده ويدكر فيها كما ياتي
في المرن ودران לך נביע ויתרבי كلها ويقال القطف من غير مزاد من
הרמתי את ידי الي ان يصلو في السفر الخامس ואתם הדביקים ביהוה
אלהיכם חיים כלכם היום · ينقرا سورة المناط وهي هدى

f. 53 ראו למדתי אתכם חקים ומשפטים . . . | לפניכם היום:

ويقال بعدها ובקשת משם وتمامه ويختمو القطف الي عند שופטים ויצא
המכתב וילבו כי בשם ושמע ישראל والمقرا על המכתב ראו למדתי
المتقدم دكرها ومن אתהו דבריך עלמה اخرها والسجدات تلاته المناط
الاوله ואמרו לי מה שמו אמר אליהם יתרבי זה השם הקדוש ויאמר
אלהים אל משה אהיה אשר אהיה:

f. 53b التانيه ברוך מן דאמר אני יהוה וארא . . . | נודעתי להם:
التالته ולמען תספר באזני בנך ובני בנך · וידעתם כי אני יהוה אלהיכם:

ויהוה אל רחום וחנון ומרן ويدكر فيه וישם אלהנו זאת הלילה אשר הי
לילת השני מן בריאת עלמה והי מפוק המועדים: وتمامه
ולעלם תסתגד ולעלם תשתבח ותתחסל הצלות בטוב:

الله لا يقطع ليشر[ال] عاده امين

f. 54 צלות לילת השלישי تاني ليله خروج حج هقصير كمتل ليله الاتنين المتقدم
دكرها بل נשוי כהלן المناط ودران טבה דמיטב · والقطف كمتل ليله
الاتنين ولما يصلو ויצונו لما يقولوا את כל המצוה הזאת לפני יהוה אלהינו
כאשר צונו ينقرا سوره المناط وهى هدي
והיה עקב תשמעון . . . כי מוקש הוא לך:

f. 54b وبعده يقال כי יהוה אלהיך בקרבך אל גדול ונורא: | ويكملو كمتل ما
تقدم ليله الاتنين ויצא המכתב ويلبو كالعاده وينقرا علي الكتاب الصوره
المدكوره ومن אתהו דברי[ך] עלמה اخرها والسجداه يلاته
الاوله יהוה אלהי אבותיכם יסף עליכם وتمامه

التانيه ובמקום אשר אזכרתי את שמי وتمامه
التالته ברוך מן דאמר והיה כי יצעק אל יהוה وتمامه

ויהוה אל רחום וחנון ומרן ולעלם תסתגד ולעלם תשתבח
ותתחסל הצלות בטוב :

الله لا يقطع ليشرال عاده امين

f. 55 يشتبع علي السبت الدي بعد حج هقصير من قول سيدنا ابيشع
رصون يهوه عليو.

חילה דכון נור קדש מן הבריה · ואלבש ית כליליו: לאבינן אדם קמאה · מאז על בוראיה אמשיליו: ועתק זה הכליל לכל דרי זכותה · כל אחד בגבוליו: עד בא הנביר הרם אשר · אתברא העולם בגלליו: טובי מי יטהר נפשו ויימר · שלום יהוה עליו:

האנשיא העשה המושיע: האיש הצדיק משה: דעלה על טור סיני ודרס ברגליו באשה: וצבאות הקדש על חנותון מתכנשי: מציתין לממלל יהוה וממלליו:

רב אלה وتمامه

مليفوط علي ليله الاحد الدي هي ليله خروج السبت المدكور يقال بعد
ختام אזל שלום للامام ננה בן מרקה رصون יהוה עליו امين

f. 55b אקדמו בשלם · אה עדת עבראי: | על צלות אזל שלם · הי צלות קמאי: מימרה על הלב · במטר לקחי · אוצר מלא הכמה · טובי מי לו בעי: יקבל אלה מני בדילך · מדרשי ופגעי: ותעזר עליך מועדיך · ואתה בחדי וזהי: אגיב למימר ואמר · אדכר לקמאי:
جوابه ולא תנשי עקבאי وتمامه

בשם יהוה הגדול:[1]

اذا اتفق عمل מועד חג הקציר في المدينه يكون بدو الصلاه كعادة שבת הדברים · والتشبحوات المعتادات والقطف ياتي دكره في عادة אלחג بتمامه انشا الله تعالي ويقال علي ואלה שמות ישתבח وهي قدامك

חילה דאסגלנן מן העמים · ושם ידינן במשמר המועדים מלאות: בתלתה מועדים קעמים · על ארכוני השמחות: ייתו בשלש פעמים · בתלתה חדשים מתודעות:

ותוך השלשה זה מועד דגלגיו יתרים: דאתשמה בשלשה שמהן יקירים: חג וקציר ויום הבכורים: ומועד השבעות:

[1] B 9, f. 113.

רב אלה وتمامه וישרו אלקטף אל עשרת הדברים · يقال יתהלל تقيل ודראן חילה רמה שמע בקלן · ומרקה אלהים אל עליון והא מלך רחמן خفيف ויתמר ישתבח תהותה הסאה وتمامه وهي تقدمه في عادة السبت وبعدها בריך אלהנו تقيل شويه ויהוה אלה تقيل بيت وبيت

B 9, f. 113[b] ויתמר סודים علي نغم אופע وهي تقدمه في عادة السبت المذكور | واذا ما انقالت סודים يقال عوضها هذا الكيمي · [מן] מימר עבד יהוה בר שלמה · ירחמו וגו׳׳

אלהי אברהם ׳דלחניכיו דק: דאמר עליו ויחלק: אשר אמר ובן משק: ביתי הו דמשק אליעזר:

אלהי מי אנציר לאלה: אשר אדרש עלה: על הר הנחלה: דבשמיני אתגזר:

אלהי מן דאמר מה נורא: דבא לאהלון מורא: דאמר עליו וייראי: יעקב מאד ויצר:

אלהי בעל החלמות: דאשליכהו באחד הבורות: ולא עשה תועבות: ונזר אחיו לבש נזר:

אלהי מן אמר זה אלי ואנוהו: אלהי אבי וארוממנהו: נביה אשר שלחהו: לעמו ישראל ממצרים פשר:

f. 114 אלהי מן לבש כליל: וחשן ואפוד ומעיל: | וציץ מניר על פתיל: ואבנים שש משזר:

אלהי הכהן המשיח: ׳דלבש בגדי קדשי: דאמר עליו נשיא: נשיאי הלוים אלעזר:

אלהי תלימה איתמר: ופינחס אשר שמר: והקיאם[1] לו משתמר: ועמת יהוה עזר:

אדרש ממך בעמלם: מרי ובזכותם: ׳עמך חננם: והרחיק מנון בל זר:
תמיד לך ידרשו: וממך יבקשו: להצון תנפשו: ותהי לון מנן ועזר:
אה מרן הן עמיך: דכר לנן קיאמיך: והשקף עלינו מן שמיך: ואלבש ית נזר:

ולצרותן ראה: כי אתה אל ראה: מנך אני בעי: מחרון אפך עזר:

אמן אהיה אשר אהיה:

f. 114[b] קשטה לא יכסה: רק גלי לראה׳:
דראה בעין מדעו · ויפתח עיניו ומשמעו: ויקשט מראו · למימר נבראי:
דאמר על בניון · אשר בא אליון: משיחת לבביון · ומה לון מן מדעי:
הוה יביא ראשם בחיקו · ויפתח את שקו: ומה תדברו נפשו יפקו: לא ׳עד ולא ראה:

[1] B 9 והקעים, and so elsewhere.

ואמר הן הו שליח · וכל שעה יימר בא אלי: המלאך וממללי · והוא לגמלים רעי:

ומה כלכלו הדה · עד שם לו מועדה: ואמר הן הו סלק לנכבדה · ואמר ועתה כבאי:

אמר לי ואמרתי לו · דברים על הלב לא יפלו: גלים ׳עמם׳ אלילו · לא יבאו משמעי:

ולית לזה וזה קשיטותה · אלא יתוב בעלי אלילותה: סנאי אימנותה · הגון היהודאי:

והקשט הן הו לן גלי · כשמש מתגלי: והוא מתי אליך ואלי · שבין על כל עממאי:

על גביר העולם · דמע מינה׳ דאדם: משה ברה דעמרם · דבו שמעו עמים ומראי:

בעל הנפלאות והגלוים · ומגידו בם׳ שמועים: בכל הארץ ובכל הגוים · ולא עורן ימעי:

בימה ובמדברה · ובכל אתר דבה שרא: אתעבד לו משכרה · מתפרש בין מודעי:

f. 115 עלמה ובל ממצא · מקצה ועד קצה: מטי מן שומיה לארצה · עלאי אראי:

וביום מעמדו · כל בוראיה יסידו: ׳בקשט לא בזדו · וזה אתר פגעי:

ראני דרוש הממלל עליו · בחשב מטות מדעי אליו: ואת הוה ממלליו · י׳ה׳ו׳ה:

והן דאת תשמע משמע · ולא תעבדו בתרדימה: ושים לך תקומה · ושמע ועמי מה היא:

רבות רבך משה · ומה לו נעשה: ביום השלישי · ומלאה מסעי:

אל דכרן זה המקום · והך הות תשבית זה היום: וקוממית כל היקום · מן שני צבאי:

המלאכים וישראל · ואיך אצטמתו כליל: ואיך קדש את ההר והגביל · וטור בתר טור אשתמעי:

בשפולי טור סיני · בתר קדוש שני: ימים דבשלישי דאני · מה אשתוי בו לעבראי:

בהיות הבקר · וענן כבד על ההד: ושרא קול השופר · וחיליה אזדעי:

ואנפקו מן ׳כסי ואתגלו · תחת טורה כל חיל בחילו: והר סיני עשן כלו · וברקיה מופעי:

ועננה הוה כפל · וחשכה בתרו קפל: ואש להבה וערפל · וזאת למה היא:

f. 115b אלא לרבות העבוד · דכרן ורב בכבוד : | וקול השופר חזק מאד · ואתפתחת תרחי:

שומיה אליק אורה · ואמטית לפידים לטורה: ובכל לפיד הכבוד שרא · מטים מן עלאי לראי:

אתיתבו זאת הלפידים · כדמות המועדים[1]: כנשת טור סיני יקידים · לקבל כסא רבותה נשאי:

סביבותון השגבים הך פרכת · על של[חן] היכולה מערכת: ימנעו הלוך ללכת · מן ארבעת רבעי:

עלמה מסתובבים · ולפידיה להבים: זזועים רברבים · ועיני בוראיה תראה:

לזה המראה הגדול · דבו מימר קשט לא בטול: וכל העם שמע את הקול · מקמאי אל עבראי:

רב הוא יתה קלה · ויתה ממללה: ומללה מלכה עלה · דאמר לנביו ועתה לך נחי:

את העם על אשר דברתי לך · והנה מלאכי ילך: לפניך להגדילך · וגלית לך נסתרי ונגלאי:

אמללך ותמללי · בנסתר ובגלי: דאתה לי סגולי · ודמע מן דמעי:

הדה׳ היא מיתוביתה רמה · אנש קעם עם יהוה: ואכל מן דעתיד קיעמה · וכל מן דסבע מנה חאי:

אמן אהיה אשר אהיה:

عليه بيت مفرد مسنح לו עוד:

f. 116 תנים יומה מאה שנה · לזה יום מועדה: ׳בקדשו האלין · יטרך עבודה: דעבד לך יומה · ושם קדשיו כבדה: ישימו מברך עליכון · סדרה דאכה מצטמדה: ותהונו בו ׳בטוב · ואצלחו וחן וחסדה: וישם לוכון בו אמן · מכל לחץ וארצם פדה: ועליכון בו אמן · הברכה תתחדדה: ולא תמוש מכם · ויבד מפניך כל מרודה: ותראו המשכן נציב · על בחור כל מסגדה: ויעזר עליך מועדיך · בשמח ושלם וכבדה: וכל שנה ייתו עליך · ואתה בחדי וזהי וחסדה: וכן ישמר חייכם כלכם · אה מן אנה מצטמדה: בעמל זכאי העולם · ובעמל יוסף קדקדה: ובעמל נביה רבה משה · בן עמרם דמע כל מלמדה: ובעמל אהרן ובניו · כהני יהוה וכבודה · ובקדוש שמו הגדול · יכולה נכבדה:

אמן אהיה אשר אהיה:

[1] ? Leg. עמודים.

תנים יומה מאה שנה · סדרה דאזדמנו: בזאת צלותה · וכל סדר אחינו: מן סמוכים וארכונים · להם טב דכרנו: תתחנו בזה המועד · דגלגיו רביאנו: דאשתמה בשלשה שמהן · טובות חסדינו: חג הקציר וחג השבעות ויום הבכורים · דבו אשתמע קול אלהינו: אתקרי מקרא קדש · ובו חג אל רום מסגדינו: דבו הברכה מתקבלה · מפם רום כהנינו: יעמד שם וסביבותו · כל העם יזדמנו: ויימר יברכך יהוה וישמרך · וישקף ממעונו: יאיר יהוה פניו אליך · וירחק ממך כל גנו: ישא יהוה פניו אליך · ויבד מפניך כל זידנו: אהיה אשר אהיה אלהים יתברך · ומשמה יברכנו: ויהונו כל העם · מודים לאלהינו: | על זאת הסגולות · אשר בה אסגלנו: וכן ישמר חייכם כלכם · כל אב דמכם ובנו: ויסלח למאתי הרבנים ולמאתי הכהנים ולמאתי כל קהל ישראל · הסגודים לקדש טברינו: ועל חסול זה נימר · קמיכון בארכנו: ונאמר ברוך אתה בחסדך · ברחמיך עני שיאלינו: ברוך שמך בפיאנו · ובפי כל קהלינו: ובספרך הגדול נלמד · כל ימי חיינו:

f. 116b

جوابه من هقهل יתברך אלה ולית כותה وتمامه وبعده يقال ברכו הכבירה وبعده يعاد יתברך אלה وتمامه ويقال נברך והמוסף בה · ياتي دكرها في عادة אלחג ויתמר אלהי אברהם לך נברך تقيل וירא ישראל ואז ישר جملها ויחנו אל הטביעת בשני מכתבים · וראשה תהללות وتمامه וניזל ולך נביע · וילבו שוב מחרון אפך · ושמע ישראל · ויתמר אדיק עלינן מרן · א·ב·ז·ל·ע·ר·ש·ת· ומרי בעמל תלתי שלמיה بيت وبيت וילבו וינחו وتمامه وبعده יתמר שבחו גדלה טובה · חסיהה · من ميمر זקן ישראל בדרו الشيخ ישמעאל הרמחי[1] · ירחמו יהוה אמן وفيها من قول سيدي العم הכהן · שלמה בן טביה · יהוה ישמר חייו אמן:

f. 117

ישתבח הנאדרי בקדש ·	האל הגדול הגבור הנורא:
שבחו לו מלב ומנפש ·	ובגביות טהורה:
מי כמוך באילים יהוה ·	לו בכל עת נאמרה:
עבודה דעלמה ·	מן ראשה ועד אחרה:
אין כיהוה אלהינו ·	דאשקיח בכל עורה:
לו תמיד נרבנו ·	בלבבים מנירה:
הוא האלהים הקדם ·	דממו כל אחד זזע ויֿרא:
רמה צעורה דשלם ·	פילה דמשתוקח זרע:

[1] B9 הרהמי.

מלין וסלקי בריה ייה ·	לגו לעל ולרע :
חיה דלא כתשבית חייה ·	בעל הגבורה :
יהוה אלהינו יהוה אחד ·	מזה השם נפחד ונירא :

ותשבחותו לא נכחד · בכל יום וירח : אולי לנן ירוח · ופנותה ייסירה : ורחותה תניר [1]חזבה · בכוכבה ומאורה : ונקריב קרבנה במזבח · בלא אש זרה : ועליו נקטיר חלבה · ועלינן יזרח : אור מן זרח משעיר · והופיע בנור מורא : ומסיני בא ואניר · אור פניו וזרח : מרבבות קדש עמו · צבאות הקדש סדרה : מימינו אש[1] דת למו · היא ספר התורה : טובי מי לו ישמרה · ויימר בלב ירא : כי בשם יהוה אקרא · ברוך זה המקרא :

רבותה לה:

ורוממו בקול רם · לקדים בכלו : דברא ית העולם · במלה יהי מן ממללו : דלא יתודע באתר · ולא יחזו גבולו : לא לו בן ולא בת ולא עזר · ועין ואזן אין לו : והוא שקיח בכל כלום · ושותף לא ימצא לגדלו : וכל דלבר מנה לא כלום · ולית יקום אלא חילו : הנמצא בכל מקום · ולא מקום אלא בו גדלו : ולא ירף ממו מאום · וכל אתר מנה מלו : לו לו תמיד נרבי · ובכל עת נהללו · | דשלח לן נוף[2] לוי · משה [1]חבילו : f. 117b דשמו מוקר נפשאתן · ודכרנו תמיד לא נבטלו : דעל ידו פדה אבהתן · ומן ענות עבדה גאלו : ועברו בימה באש ועננו · ועל כנפי הרתו סבלו : ונחגון להר סיני · בדיל משמע ית קולו : מדבר בעסרתי מליה · משה הפאות ימללו : על יד רבון דנבייה · אשר עמד מולו : והגידון בזה הדבר · ויהי כאשר כלו : אתו למשה דמע כל הבשר · וענו ואמרו לו : קרב אתה ושמע · המימרים אשר אגדלו : טוביכון אה עם קדש ודמע · בזה הנביא תתפללו : בדחלה ובארכנו · בכל עת שבחו וחלו : והבו גדל לאלהינו · הצור תמים פעלו :

ואמרו תשבחן ורבואן · לההמין בגברו : ושיר[אן] וצלו[אן] ואודואן · לו בכל עת אמרו : על מה עשה לכם · מן טובו ואיקרו : ובנביא אשר אסגלכם · ועל ידו שם לוכון פשרו : וממצרים פדה אבותיכם · מתחת יד הכפור פרעה : ועמודי עננה ואשתה · קמיון ינירו : ונחגון באשמחותה · ולהר סיני עברו : על יד נביו דשלחהו · אשר פה אל פה דברו : ומתוך הענן קראו · ואלבשו ית נורו : וקרן עור פניו וזרח · ואזדועת עלמה מן נורו : ולארבע השגבים קרע · ומלאכיה בו אסתחרו : וצבאות הקדש אמת בו אתפחרו : כל מנון הוה לה ישמש · וינשקו צלמו ובשרו : וגם

[1] ? Leg. אושא.   [2] B 9 לון.

הגם ׳הלם · כל מן אמר מימרו: שלם לך ועליך השלם · אה שמש עלמה
ומאורו: שלם לך שליחה דאלהים · וקדקד העולם ונזרו: שלם לך מקבל
לווחים · דלא קדמו קדם ולא בתרו: בממצאך לן חדו וזהו · ושדך ושלם
ואיקרו: | טוביכון אה ישראל תודו · לאלה באנצירו: כי הו בצדק ישפט · f. 118
במעשיו ומימרו: כי כל דרכיו משפט · טובי מי בה שרו: ויתפלל בנביא
הגדול · בכל רמש וצפרו: לאל אמונה ואין עול · צדיק וישרו:

לאלה אלהיה · וממן עד לעלם: ׳דמקמי הבריה · ומבתר יום נקם:
אשר נבא למשה · ושלחו לפדות עם רם: ובמופתים לון הושיע · מתחת
יד פרעה הטלם: ואפקון לעיני העמים · ועברון בתוך הים: וחלה לון
המים · ושרו באילים בשלם: והמטיר עליון המן · והוציא המים מן צנם:
וקטל עמלק ומן · עמו במלחמה קם: ונחנון להר סיני אמנים · בזהו ושדך
ושלם: על יד הנביים השנים · ילידי יוכבד ועמרם: בדיל משמע קול
עשרת הדברים · מן היכול הרם: קול זזע *הטברים והמישרים[1] · וכל
המיתים והקעים: קול לית לו רחב ולא ארך · ולא ידמי לקול אדם: קול
דבחייה מורך · האמור חי אנכי לעולם: וקול אתי מתוך החשך · וממשה
הפאות וגם: קול קרי אנכי יהוה אלהיך · אוזרע ממו העולם: לא יהיה
לך אלהים אחרים על פני · ייסר מעליך העולם: וכלולם מזבח אבנים
תבנה · על גבעת עולם: ישימך יהוה ממן שמעו · סדרה דאכה אזדרם:
בקדוש מן לית אלה אלא הו · אלהי העולם: יתקדש ויתרומם · ויתודי
בכל פמם: וברוך אלהינו לעולם · וברוך שמו לעולם:

יהוה הו האלהים ישר הישרים: י״ ה״ ה״ גבור הגבורים: י״ ה״
ה״ דנבא למשה דמע הספרים: י״ ה״ ה״ דנחג עמו להר סיני באיקרים:
י״ ה״ ה״ דשמעם קולו ידבר בעשרת הדברים: י״ ה״ ה״ דאפרש f. 118b
לישראל מועדים יקירים: י״ ה״ ה״ דשם לן זה היום הבכורים: י״ ה״
ה״ דשם זה היום חתמת נ׳ יום במספרים: י״ ה״ ה״ דשם [בו] עמו בזהו
ושרים: י״ ה״ ה״ דשם בו חג אל קדש הטברים:

תלו ידיכון ואמרו לרבה ותמאם

לאלה הישר אלהי הרוחות: לאלה בריו הבוראות: לאלה דשלח משה
דמע כל הדורות: לאלה דאפרש לן על ידו מועדים כבדות: לאלה דשם
בו עמו בזהו ואשמחות: לאלה דשם בו חג אל קדש דמע הטברות:
לנצעיו כל קרביה וממן עד לעלם:

תלו ידיכון ואמרו ישתבח אלהים לית ותמאם

אברז לפני יהוה · ואתלי בפניו פני: ואתפלל בזבאי עלמה · דמערתה שכוני:

[1] B 9 הטבים והמימרים.

משם מִי אמר הנה נא · הואלתי לדבר אל אדני: ומשם מי אתעקד על הר השכינה · קדש כל מכוני: ומשם מי אמר האלהים הרעי · אֹתי מעורני: ומשם מי מצאהו האיש תעי · דברת מן הזני: ומשם מי קראו על הר סיני · עבדי ומהמני: אן ישמע קל הצ[לות] ויעני · יתכון בכל העדני:

בצדקתו אלה רחמן ורתאה:

אלהי אהרן הכהן · תלים נביה רבה משה: אשר לבש מעיל ואפוד וחשן · ובגדי הקדשי: ובניו האנשיא והפוקיד · אשר הקריבו ריח ניחח אשה: ואמשחו בפתח אהל מועד · ואתקרי כ[ל] מנ[ון] כהן משיח: | ופינחס קטול הקדישי · וקם לו קיאם לא יתנשי: וברית שלום לו אתפרשי · ועצר המגיפה מעל עם קדשי: ואתשרשרת הכהנה ממנו · מן כהן אל כהן אל נשיא: קהלו ועם כל סדרינו · ובתפלותו תתקבל מדרשי: ובגללו אני בכל עת דרוש · בצלותי ובקושי: ואפרש פניו הבקוש · ואטהר תמיד מעשה: והו לן בין עמי הארץ · נבי וכהן ונשיא: בבל רמש וקרץ · ובבל חלה וקדשי: דבלבו רוח אלהים מרחפת · במימרים והמעשה: והו לבו בה מגל[י] גנ[יראן] ופק[ודים] ה[יך] נ[הר] פרת · ט[וב] מ[י] לון עשה: מה טבו ביום ההוא · והו עמד בגבע בששי: מתחנן מתנפל בזרועו · נטויה על רב יהוה ומשה: ויתפלל בצלותו ויקום · וידרש מן מרו רב הדרושי: מה טבך תהי פניו קעום · עקד ס[גד] ומר[ומם] לאל המעשה: והמכתיב מזה ומזה · ועננים עליהם מתפרשי: והו בתוך לבוש נזר עזה · והכהנים לו שמשי: ועמה בין ידיו עמדים · עקדים סגדים דרושי: בזזעיו רב משתעבדים · זזעיו רב וקשה: וכל מנון יתן גלינאתו · וידרש בטהרות נפשי: מן מרה יקבל ברמאתו · וברחמיו לו יושיע: עד יפרט הברכה הגדלה · בעת האספו ראשי: העם ואלה יקבלה · בשמאתו המתפרשי: יפלגה שבעה פלגים במספר · הך מה מרה לה ארשה: כל פלג ופלג השם יזכר · ושתי ידיו פרושי: וישא קולו ויבך ויימר בעבורך · וכל העם לידה נגושי: יברכך יהוה וישמרך · ויצלחך בכל אשר אתה עשה: יאיר יהוה פניו אליך · ויתנך מכל לחץ וקשה: ישא יהוה פניו אליך · וזכרונך לא יתנשי: אהיה אשר אהיה אלהים יתברך ומש[מים] יברכנוכון · סדרה המתכנשי: וחילה רחמ[נה] יקבל צלואתכון ובעואתכון · בכל צפר ורמשי: ובקדוש שמו הגדול במיני הברכות יברכנוכון · ויברך כל קהלי משה: | ויפרס טובה ורח[מותה] עליכון · אמן יהונו מתפרשי: יהוה עליו הקבול · ויפתח אוצר הקדשי: ויעני לכל שאול · וימטנך כל בקושי: ויכילך ממגד גבעת עולם · וממגד גרושי: ותנים יומה אה עם רם · נוף אפרים ומנשה:

אמן אהיה אשר אהיה:

f. 119 | f. 119b

מה טב זה המועד השני · מן שלשה חגות במספר: דאתבנה על אֻרכ[וני] מע[מד] הר סיני · ובו חג אל קדש כל טבר: מה טבך ואת לידה סליק · בהיות הבקר: במקרא בקול רב חזיק · טב מאד עד מותר: ישרו מן ועתה ישראל · אל אחר ספר: וכל מנחיה וקליל · יימרו מימר הדר: והכהן הגדול הלוך בינם · כירח לילת ארבע עשר: עד ייתו אל אבן והיה אם שמע תשמע · יקרי הקצה ותגיבו הקהל לו אלף ישר: כל זה והמכתבים על ימינו ועל שמאלו · וסדר עסכר: ישראל עמדים קבלו · מקדם ומבתר: מכללים בכבודה · שמחים בזה הדבר: עד יקדמו אל מקדה · ויחתמו המקרא אשר אזכר: ויימרו חילה רמה שמע בקלן · ובתרו שני בתים תתמר: אלהים אל עליון ואה מלך רחמן · וחבתה ישתבח יימר: ומחתמה בכרזין ואמרים · ותשרי צלותה בישר: וסדר חגיה הסדורים · יקרו קצי הבריה ובֿתר: זה יתמר בריך אלהנו · ברננות טרח כשר: כל העם יהונו · בזזעיו רב עד מותר: פחדים ויראים · צעקים לאל ישר: והמכתבים בה מתנשאים · והדמעות תרד כמטר: ויימרו יהוה אלה ונברך · על זה היתוב הכשר: והם הלכים בֿדרך · אמרים זה המימר: עד ייתו אל מדור הרבן · באחר נשׂוי כהלן ונימר: ועל האבנים קטף אבנים · וקדישה ובנצירו ובתר: | הכהן הלוׄי חבתה · שבחו על האבן יימר: ובתרה לך נביע ותפלותה · אדיק עלינן יתווף המדכר: וילכו בה אל אבן הקדוש · בש · ת · וינחו בני ישר:אל ובתרה הקהל הקדוש · יחתמו יתה במימר: אלהים רחמנה ואחד הו יהוה הנכבד ואלהים יראה · בבית כהנה האיקר: ובתרה רבנה ישתבח יימר ברננאה · וישרו הקטף הסדר: כל זה הצלות הארבע · כל צלות מקימה באתר: ויחתמו יתה על מזבה · שת כל אחד יתיצב במוקר: וילכו אליו באז ישר · ברננות משה דמע כל הבשר: עד יימר הכהן בטב מימר · אלה רב ויתחנן ויתעתר: ויקד ויסגד וישתבי · ויודי לאלה ביצר: תזדזע הפגרי · ותרד הדמעות כמטר: ועת יפרע ר[בנה] באלהים יראה · חמשה פעמים תתמר: ויפשט בנדי הבד · במזבח נח והו מעלה׳ המנבר: וילבש קדשי הבגד · והגד[ולה] תתפרש עליו והו בה מתנזר: ותהי מציתים הקהל · והם עמדים בין ידיו בכשר: ווייתו בית דראן בקל · רישה רנן טרח יתר: ומשם ייתי ויימר והקהל · הא סביאן תימר: וילכו בה אל מש[בח] האל · והבתה שבוע יימר על המנבר: והכהן יוסף בגבעתה · עד יעלה על המנבר: ועת יחתם צלותה · שם תזדזע כל אבר: ויתפרש עננתה · והמלאך לו יימר: אה כהן נוף רבותה · אתפני לקהלך זה הסדר: ואפרט מלי ברכותה · והשם בה אזכר: ובתר זה יחתם ברכתה · וכהנה חבתה יימר: ויזכר במימרותה · כל מן קדם לו נדבה ונדר: ויצלי הו וזימוני · צלות קטנה במה רב כשר: וכל אחד לחברה יחני · והם סב[יב] הג[בעה]

f. 120

הלכ[ים] באיקר: ויחני אחד באחד · בשמח ושדך ושלמה עבר: על ז[ה] הי[ום] מא[ה] שנה · ומן יתו[דע] לכ[ם] בט[ב] לחב[ריה] יזכר: ותנים יומה סדרה המוזדמנה · הויך ממן ישר:

f. 120b תנים יומה מאה שנה · מן דאכה פני קעום: סדרה המוזדמנה · מן כהן ונבון וחכום: ישמר יהוה חייכון · ומאה שנה תעשו זה היום: דקדשו ואפרשו לוכון · והו כלול חמשים יום: שם בו תתעבד קרבנים · במשכן יהוה אל רחום: ששה ועשרים מתעינים · בכתבו העצום: ובו תקריבו מנחה חדשה · ובו יפתח לן אוצר חתום: ובו חג אל דמע היבשה · ובו תתפרש ענן מן רום: ובו תשתמע הברכה הקדושה · מפם כהן המקום: במימר יברכך יאיר ישא · וישים לך שלום: כן יישמר חייכם כלכם · והברכה לוכון תקום · ובטוב תעשו מועדיכון · ולא ימטי בוכון סכום: ותסור ימי הקללה · ותעזר ימי הנחום: ולא תקח על לבך מן הימים האלה · קר[וב] יי[תי] הרחום: בתר דסר חשובי הרבנים · ולמאהבה תהי חכום: ותגדל ותהי בעמ[ים] רבינים · בתר מה תהי קעום: וברית אברהם אביכם · התהב בו יקום: כמה בתורה פניכם · רז גלי קשט לי[מי] סכום: ותהי אמן ביומיכם · ואתה בשמח ושלום: בעמל הזכאים אביכם · דאמר לו ואתה תבוא אל אבות בשלום: ומי אמר תשלחוני מאתכם · ונשלחך בשלום: ומי דמך וחלם ונדר · ואמר ושבתי בשלום: ומי בדילה אתמר · ולא יכלו דבריו לשלום: ומי קרן עור פניו · עליו מנן השלום: דאמר עליו ויעבר יהוה על פניו · ויקרא יהוה יהוה אל רחום:

جوابه וחנון סלח לעמך ישראל وتمامه

ויתמר דראן אלה רב · וכי בשם ויתרבי وبعدها قطف אלברכה · ياتي ذكره

f. 121 في عادة الحج وبعده יסקו מן הטבעת في אתי ויתמר נשוי | כהלן بيت وبيت وبعده يتمر שירה · מועדי اولاً يقال שירה الورد (?) المبارك من قول المرحوم العلامه العم الشيخ ابراهيم القباصي رضي وגו"

מועדי אלהים: כלם חסדים: מועד השבעות: שני המועדים:

יומים קדישים כבדים: אנון יומי השבעות: לית בימים כהם: בין שני מועדים באות:

f. 121b ממחרת אל ממחרת: שבע שבתות תמימות: | בהם עשה אלהים: סימנים ונפלאות:

בראש באו בימה: וצא מנה בשלמות: והשני במרה: אתחלה לון המימות:

והשלישי באילים: אגלא בה חיות: ועינים על מספר השבטים: והזקינים על מספר התמרות:

וברבעי בא המן: ובו עשרה נפלאות: ובחמישי הוציא: המים מן צנמות:

f. 122 ובששי אתקטל עמלק: בידים קדישים כבדות: | יעלה׳ וירד · בם רחמים ורתות:

ובשביעי שמעו · קול אלהי הרוחות: ידבר בעשרה דברים · קול משׁשה הפעות:

אנון מלכי הימים · לית בימים לון דמות: בהם כלם הנצוים · יקדם ע[ל] השתוים בשמחות:

ישתבח בריאה דכן ברא · זה הנצוים תמחות: אדם ופטרה וברקת · מן טורי החשן נבאות:

ושלטן הנצוים הפרח · דלית לו בהם דמות: הלב ישמח בראותו · כי לו טב הריחות:

מה טבו על אמו · ועיניני לו ראות: ועת יפתח פמו · יימר לן בנסתרות:

קומו אשתו עלי · כל הימים והלילות: ולא תדמכו בליל · ואקדמו אלי בצפרות:

וקטפו יתי בידיכון · ונשקו טב הריחות: ואביוני אל בתיכון · וערכו יתי במערכות:

וערכו היין ימין ושמאל · ורבו בו הבוננות: וראו תמח מתמח · מאום יקח בה עינות:

ואשתו בנדלים והקטנים · במינקות והקשות: ולא תבטלו המשתה · בבל דקיקות ושעות:

כי מן עדן אקרי · ולית לי בנצוים דמות: ואתעשה׳ דמותי במנורה · ועלי יוקד נירות:

f. 122b באלה אה סיעתה ראו · התמח אשר זבח זאת: מן ריח מרדרור יצא · מיכל ומשתה׳ ורפעות:

בר ודם ופטדה · שלשה גונים נאספות: פניה וריח ומראה · בטיב ויביש ומימות:

טרפיו הטובים קעמים · על חמשה ידות: כות אחי יוסף המבחרות · וכות אקרי המש[פחות] העדות:

וכות חנכת המזבח · מן אילים ועתודים וכבשות: וכות עמודי המסך · כדמות הבגדים המופעות:

יומיו ארבעים במספר · אנון הימים הטובות: ימי נח וימי משה · רוח ורחמים ושלמות:

יומיו כלם ׳שמחות · ולילות לית לון צפרות · מן המנוח מן יומיך · אנון כבהמות תעות:

תשתו עליו מאה שנה · אה דמע המשפחות: בעמל השלשה האבות · ויוסף ודמע הבוראות:

ومن هاهنا ورائح لكاتبه

ותעשו מועדיכון · בשמח ושלמות: ואלה יחניכון · בהם באיקרות:

וישמר יהוה חייכון · ומאה שנה תמימות: תחגו להרגריזים · קדש הגבעות:

תנים יומה מאה שנה · הבנים והאבות: תעשו זה המועד · בזהו ושמחות: f. 123

עורן כן עליו שירה מן מימר סהבי עבד אלה בן יוסף בן יעקב בן מרחיב ה[מ]רחיבי ירחמו וגו״

מועדי אלהים · כלם חסידים: מועד השבעות · שני המועדים:

ישראל טוביכון · במשה נביכון: במה אפרש לוכון · מן גזרים ופקודים:

וצוך אן תספר · חמשים יום במספר: על יד דמע כל הבשר · רום המלמדים:

ובמשמר שבע שבתות צוך · טובך תשמרון טובך: עד ישמח לבבך · ותהי בזהים וחדים:

הראש בימה עברו · ועל ׳שפתו שרו: ולמרון אשירו · נכבד הנכבדים: f. 123b

והשני המתקו מימות · והשלישי תמרים ועינות: והרביעי מזון מן שמימות · זאת גלים לון סודים:

והחמישי מים מן צנמ[ה] פריק · והששי מקטל עמלק: על יד תלמוד הצדיק · ראש הקדקדים:

והשביעי על טור סיני · קרא למשה אל קני: יהוה אלהיך אני · דאפקתיך מבית עבדים:

שמור שבתה ואוקר · כבד אביך ואמך תתוקר: ותבנה לך מזבח באיקר · על קדש המסגדים:

ויום כלול השבעות · תחג אל קדש הגבעות: ובו תשמע הברכות · מפם לבוש הבגדים:

מה טבו מן כהן · והו בברכה ירנן: ואתה אליו תאזין · ועמה בין ידיו עמדים:

מאה שנה בשלם · תחגו אל גבעת עולם: ותאכלו ותשתו דם · ענב בזהים וחדים:

[1] תחגו לזה הטור · אשר אמר עליו ארריך ארור: כמה בתורה אמור · לו שבעה ׳עדים:

עבד יהוה עבדכון אני · אה סדר זימוני: בחייכון תסבלוני · ולא תשלחו בו הידים:

f. 124 תנים יומה חדים · למן אנה מצטמדים: בטובת וחסדים · תעשו יומי המועדים:

עורן כן מועדי قديمة لم نعلم مولفها رحمة الله عليه امين

מועדי אלהים · כלם חסידים: מועד השבעות · שני המועדים:

טובך טובך ישראל · ומה נתן לך האל: במשה הסגיל · מלמד המלמדים:

אשר בו אסגלך · ומכל העמים אבדילך: ועל ידו אפרש לך · שבע מועדים:

בשנה יבאו · בבל חדו וזהו: ואתון בון בשמחו · וטובות וחסדים:

שלשה מהם · בשני שמות אבדילם: ישראל יחגו בהם · אל קדש המסגדים:

כל מועד לו שמח · במה בו אשתמע: מן עובדים מתריאמה · יקירים חסידים:

הפסח והמצות · מבגלל הפצות: מן דבבים נאצות · כפורים מרודים:

ובמים שלשה סדרה · מנון חלותו במרה: ובאילים שתים עשרה · ורדות המן בבבודים:

והקציר והשבעות · בתר עובד תמחות: ומכות הצור בגאות · ומקטל עמלק ועמו המזידים:

f. 124b ובשביעי השבעות · אשתמע קול אלהי הרוחות: ידבר בעשרה דברות · באש וענן ולפידים:

וחתמתון תתעשה · מקרא קדש בששי: הוא במספר שלישי · ושני מן שלשה מועדים:

ולו שלשה שמות · גדלות עצומות: הקציר והשבעות · ויום בכורים בחדים:

תעשו יתה סני שנים · מן אנה מזדמנים: ובו אימר לוכון תנים · יומה זהים וחדים:

وزفه וזכרת וכרזנה שלשה · ובתרו יתמר דראן אלה רב ומרקה אלהים רח[מנה] ואחד הו יהוה הנכבד · ואלהים יראה ויתמר ישתבח وهي מן מימר אדונן הכהן הגדול הרב פינחס רצון יהוה עליו אמן: وذلك الفها وقالها سنت انه كان مردان وترجع الي الشام

בנדלו לא ישמם · מן ראות הרגריזים · בית אל: הר הנחלה והשכינה:

[1] In marg. لكاتبه.

׳ברע עוני · ארחקני · אדני: מן ראותו הוא גנת העדנה:

אבכי על נפשי · ועל רע מעשה · ועל ערפי הקשה: ועל הפיצותי מן שכם טוב כל מדינה:

אה בני יעקב · קומו בנו נשוב · אליו קרוב · אולי נראה המשכן על ה[הר] הטוב: כאשר אמר בראישונה:

אה ישראל · קומו נחג אל בית אל · בלב טהור לית בו אליל: בית יהוה הרגריזים הגנה: f. 125

אה עם עצום · קומו בנן נלך בשלום · אל המקום · אל פני הרחום: ׳בשמח ושדכנה:

אה קדש כל העמים · אבכי בדמעות דמים · על מקום הרצון והרחמים: ועל ימיו הכשרנה:

קום פני ארונך · ואנציר ענינך · ואקריב קרבנך · אולי יסלח עונך: ולך במקום ישכין וינח:

בעמל משה נבינן · אשר אתפלל לנן: ואמר סלח נא:

מפוק: תתחני במועדיך אה עמי: דלית לך בעובדיון דמי: והיית אך שמי[ח]: שלש פעמים בשנה:

רב אלה وتمامه

וכי בשם וקטף עשרת הדברים · ויתרבי وتمامه וקטף הזכאים · ויבדו אלقطف מן עשרת הדברים · الاوليات ويقطفوا القطف אל אחר התורה · יתמר יתהלל تقيل ויצא אדונן מכתב אבישע הקדוש ועמו שלשה מכתבים · ויתמר הא סביאן · כלה · ויתפנו הכהנים במכתבים להקהל וינשקו | המכתבים בגדול החל ובקטן כלה · ועת יחתמו אתה יתמר שבוע ובתרו אתהו כתבה רבה · וקדישה ואה רבה وتمامه ויתמר הא כתיב · ובתרה אהנו כתבה רבה · וילבו קבלו التلات فصول برهج عظيم וכי בשם ושמע ישראל · והמקרא על המכתבים וספרתם ודבר אל אהרן · וביום הבכורים · ויתמר אתהו דבריך עלמה כלה · יתמר דכור מן מימר עבד יהוה בר שלמה ירחמו יהוה אמן: f. 125b

ישראל יצאו · שלומים ממצרים: על יד נביו דשלחו · במופתים יקירים:

בתר מיכל הפסח · על מצות ומרורים: ומרעמסס להם נסע · בשני עמודים מנירים:

עד אתו על שפת הים · ובו היו עברים: וצאו מנה בשלם · וליהוה כשירים:

והלכו דרך שלשת ימים · ובאו אל מרתה באיקרים: ושם המתקו המים · ואתחסו מים חלי מצרים:

ובאילים מצאו · עינות ותמרים: זה גלי למן ידעו · ועל המים הוו שרים:

ובמדבר סין נחת לון המן · מן השמים מטרים: ואכלו אתו תמן · כמה אנון בחרים:

וברפידים אפק לון המים · משה הנאמן מן צורים: ושתו מנה העמים · האבות והברים:

f. 126 ויהושע שבר עמלק · ביכלות גבור הגבורים: ואמר למשה הצדיק · כתב זאת זכרון לדרים:

ואל מדבר סין באו · מסמכים בנביא כל הדרים: בזהו ואשמחו · ובשבולי טברה סדירים:

כד היו קולות כבדים · וברקים מנירים: וחשך ולפידים · וענן וערפל סדירים:

וההר בער באש · ומנה אזדוע כל אברים: והכבוד עליו אתפרש · והמלאכים עמה שרים:

וקול יהוה קעימה · ידבר בעשרת הדברים: קול קרי אנכי יהוה · גבור הגבורים:

לא יהיה לך לפני · אלהים אחרים: ואחרם מזבח תבנה · על קדש ההרים:

זאת המלים עצמים · וכן ביאר פקודים וגזרים: מן כלולם מועדים רמים · שבע במספרים:

מן כלזלם אהן יומה · דנלגיו יתרים: דשמו אשתמה · בשלשה שמות יקירים:

מועד חג השבעות · חתמת חמשים יום במספרים: וחג הקציר בשמחות · ויום הבכורים:

ובו מנחה חדשה · תתחדד באיקרים: וכבן חג אל היבשה · קדש כל טברים:

ותשמעו בו הברכה · דבשמות יקירים: מפם הכהן הגדול יברכה · על עדת השמרים:

ישי[ם] מועד מברך עליכון · מן כה[ן] וארכ[ון] סדרים: ומאה שנה ישוב אליכון · ואתם בשלום ושדך יקירים:

f. 126b וכן ישמר חיכם כלכם · אה מן אנה סדורים: ומאה שנה תעשו מועדיכם · ואתם בשמח ושרים:

תנים יומה מאה שנה אימר לוכון · מן האבות והברים: יעזר יהוה מועדיכון עליכון · ואתם אמנים באיקרים:

אמרו אהיה אשר אהיה · אה ישר הישרים: רוח לעמך עבראי · מכל לחץ וצררים:

אהיה אשר אהיה · אה גבור הגבורים: זכור לנו ברית זכאי · השלשה הטהורים:

[1]אהיה אשר אהיה · אה מלוך הגבורים: סלח לעדת עבראי · ואמית כל הארורים:

[1]ותראו המשכן נציב · על קדש הטֹּבֹרים. ביומי הנביא התהב · בעמל דמע כל הבשרים:

חתמו צלותיכון · ואמרו בטהרות יצרים: פם אחד כהלכון · ביום הבכורים:

הסגודות שלשה:

الأوله ביום הבכורים בהקריבכם מנחה חדשה ליהוה בשבעותיכם מקרא קדש יהיה לכם · כל מלאכת עבדת לא תעשו:

تكرر مرتين

الثالثه ועל חתמת' נקריב קרבן תשבחן במימר · יפתח יהוה לך את אוצרו הטוב את השמים · לתת את מטר ארצך בעתו · ולברך את כל מעשה ידיך:

f. 127 تقيل ויתמר יהוה אל רחום וחנון وتمامه | ויתמר מרן מן מימר הזקן מתנה המצרי · יסלח וגו"

נצא מן בית אל בית: והמוסף על דדי:

מוסף המועד · דיתעבד בטוב כבד · מחוץ ומבית: מועד שני · הו מתבלני · על ארכוני · מעמד הר סיני: דבה שומיה וארעה סהדי:

סהדים · קשיטים · לא סטים · ולא חטים · ולא שטים: אלא צדיקים · דביקים · לא רחוקים: מן עובדי:

צדיקותה · ותמימותה · ושביותה · וקשיטותה: במשפ[טים] דוארדו · ואתיסדו · ואתפקדו · ואתעבדו: ביד מלמדך ומלמדי:

נבר עלם · דלב צלם · והגם הלם · נתן שלם: על זה הנבי · דלו נביע · בין כוכבי · בני לוי · ואנה לאוי: אשים מעמודך ומעמדי:

כי הו הפגע · בלא נגע · ולא יגע · ובו אנגח: כל העולם · מן כוש ומן בד · כי הו בדד · וכן אתפרד · בכל עובד · מאת חנכבד: שלח אתו עד יפדי:

[1]עם ישראל · דלו הציל · ולו הבדיל · ולו אגדיל · ולו הציל: מן הזידם · ועבר בים · וצא בשלם · ושם' שם: חק ומשפט לילידי:

אימנותה · וזכותה · בבל משריתה · ומשריתה: הו סגיל במה אשתמע · קדמה וימה · ברב תמח · על האדמה: הלכת בו מגידי:

[1] In marg. لكاتبه.

על הר סיני · דבו אֹתני · לעיני בני · עם אל קני · קל אדני: עם לפּידים · מתוקדים · | מתנגדים · עם כבודים: ושני הצבאות סנודי:

f. 127b

ולהֹבי · אש לא כֹבי · וענן עֹבי · ושֹגבי · החל על הנביא · דאמר הנני: וכד אתכלל · מן הממלל · ענן כלל · מן אתפלל: ואמר לו ואתה פה עמד עמדי:

מי לו כהן · נבי אכן · ולו אנתן · מן יהוה חן: בכל דֹבֹר · ובכל מימר · ובכל אתר · רב ויתר · גלי וסתר: אתפקד בפקודי:

מן אלהים · לן עשוים · לעיני הגוים · בבל משרוים · לן גלוים: מתעתקה · לן צדיקה · משפט וחקה · וממן לקח: שני לֹחות על שתי ידי:

וביאר לן · מה בו אשכללן · ובו אבדילן · ובו אסגילן: מן עדנים · מתכוֹנים · לן נתינים · וממֹנים · ומתעיאנים: בתלתה מועדי:

וזה הו התוך · דעליך ברוך · דאת לי סֹמוך · ומן כמוך · ובכל מהלוך: ומן הטובות · הרברבות · ומצוֹת · מתיצבות · מתקוממות: ומתֹהֹדי:

ואלה יעבֹד · כל טוב וחסד · בזה המועד · ואליך ינגד: וכל מה תדרש · מכל אשר יש · מן המלבש · ומן המפרש · ומן התיש · ומן הכבש: ומן הגדי:

ויפתח לך שעֹר · במה תבער · בזה היום המתבחר: ולך יחדד · בו הששון · ותתקדשון · ותתכבשון · עד תנשון: אל מסגדך ומסגדי:

'דלו תֹעלי · ואת מליא · סֹהב וטלי · ותתמלי: בכל הטוב · אתה וביתך · וכל עדתך · וכל משפחתך · סביבותך: תקד ותודה:

f. 128

כל חג כבן · בו ונשמע מן · פם הכהן: ברכת ועליך · תשוב ועל קהלך · בכל גבולך · אהן תלך · ויכלכלך · בכלילך: וילבישך מן רצונו בגדי:

וכל מה אמר · עבדך מימר · ואגיב ואמר · לו אלף ישר: כי הו ממשתגל · על הממלל · ולית לו קל · מן המדע דל: ומימרי על מדי:

תנים יומה · לך אה עמה · ועליך בשמח · תעזר מועדי יהוה: ותקשט ותתקשט · בהרצון והמקלט · ורבנה ישתֹלט · על כסא המשפט: אמן בחלקת השדה:

ביומיכון אה זימוני · מן כהנים וזקיני · וסדר ארכוני · ישמרכם אדני: ולוכון אמן ישא · מיתובתכון תתנשא · אה העם הנושע · בקדוש זה מכתב אבישע: דאכתב על קדש המסגדי:

בעמל אדם · ונח ואברם · והלז והתם · והמלך 'דקם · ובן עמרם · ואהרן ומרים · והפוקידים וגם · דירץ ויקם · ולקח קעים · ממן לעלם: ומן אליו מתילדי:

אל ארונן · וגברנן ומצנפת ראשינן: הכהן הגדול האיקר · דלו טב מדכר · יצמת בינן ובינו אֹל ישר: קרוב ביומי מן דאכה צמידי:

מפוק: ומרן יקבל צלואתכון · ויצליח עובדיכון ׳עם ׳עובדי: ויעני בעואתכון · ומכל לחץ לך יפדי: וישמע ק[לין] דצבאתכון · וימטי יתי בך נחמדי: ויאמנך מן דבביך ושנאיך · ומפניך יהונו טרודי: | וישם זה חתמת השבעות עלי[ך] f. 128b בריך · דבו תיכל מן מגדי: גבעת עולם מן אנשיך ונשיך · כל שנה ואת זהי וחדי: תעשה חג הקציר בכורי מעשיך · אשר תזרע בשדה:

جوابه יתהלל אלהים وتمامه וקטף הזכאים وتمامه وبقيت الصلاة
كما سبق في שבת הדברים والله اعلم

SERVICES OF THE SEVENTH MONTH.

בשם יהוה נשרי ועליו נתרחץ ובו נדבק :[1]

צלות שבת[2] צמות הסכות הברוך : אלקטף ברית וזכרון ותרומה ופקד ויוסף ושבת ואלעזר : שריו הצלות בריך אלהנו וכארזין ואמרים ועל פתח רחמיך וקצי הבריה ויתמר על ויטע דראן קעמנן מן שנתן : ומרקה עבודה דעלמה מן ישום רביאנך *תקיל شويه[3] וישתבח :

אלהי האלהים : בגדלו ברך וקדש זה יום שבתה דצמותה דו תרח למועדי יהוה[4] : דאתפרש על יד נביה רבה משה איש האלהים : טובך אה עם קדש : תצלי מלב ומנפש : ותימר ברגש : ויטע יהוה אלהים :

جوابه من المقطفين

L 8, f. 2 — נן בעדן וגו״

f. 8 — [5]ויתמר תורה وتمامه ויתהלל وتمامه ויתמר דראן חיול הו חילה דכן ארכן ומרקה עבודה דעלמה תסתגד ותשתבח וישתבח :

חילה *דבחר עמו ישראל[6] ועל כל העמים קדשו : ואפרש לון שבים ומועדים על יד משה אישו : מנון זה שבת הצמות דבו השמחות י חדשו : דאתפרש על יד רום נביכם : דביאר בקדש ספרכם : כי תשא את ראש בני ישראל לפקדיהם : ונתנו איש כופר נפשו :

f. 8b — רב אלה وتمامه | ויתמר דראן מהימנה ממנה וכי בשם וישרו אלקטף : ואלה שמות וגו״

f. 11 — ויתמר יתהלל ודראן לחילה חיולה ומרקה אֹלהים אלהינו דקדם על כל בוראי : וישתבח :

לאלהון נברך וגו״[7]

f. 16b — חילה דבחרך אה ישראל · ומכל העמים בחר בכם : ואפרש לך שבים ומועדים · על יד רום נביכם : מנון זה שבת הצמות · דו תרח למועדיכם :

[1] O 5 f. 1, L 8 f. 1b, L 14 f. 1. [2] L 8 om. [3] L 14 om.
[4] L 8 אלהים. [5] L 14 وعلي السفر الثاني يقال דראן. [6] L 14 דבחרך אה יש״, and so on. [7] As above, p. 93 to p. 95, line 15.

מאה שנה לזה היום תעשו: ובקדוש מי ביאר בספר קדשו: ונתנו איש כופר נפשו: ליהוה בפקד אתם:

f. 17 רב אלה وتمامه | [1]וכי בשם וישרו אלקטף:

והקטיר הכהן את אזכרתה וגו"

f. 18 שלום יהוה על הנבי הצדיק התמים הטהור הנאמן משה:

[2]ויתמר תורה وتمامه ויתהלל ודראן לית בכל יומיה ומרקה אתהו עבודן וישתבח:

f. 18b חילה דאפרש לך אה ישראל שבתות ומועדים · קדשיו יקירים: מנון זה שבת הצמות · דבו השמחות יתרים: כי בו פקד וזכרון ותרומה · ולקחת את כסף הכפורים: אתפרש על יד הנבי הנאמן דמע הספרים:

הו משה דידעהו יהוה פנים אל פנים: בעמלו יקים לך מה כתב בקדש כל אלפנים: וזכרתי להם ברית ראישונים: אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים:

רב אלה وتمامه וכי בשם וישרו אלקטף:

וידבר יהוה אל משה במדבר סיני וגו"

f. 26 ויתמר יתהלל וגו"[3]

f. 27 ויהוה אלה تقيل شوية بيت وبيت ויתמר כימי الفاتحه من قول العالم العلامه التقه عبد الله ابن سلامه رضي וגו"

כימי השמים על הארץ עוד כימי אבות ובנים כל ימי דורות וחליפותם עוד נשוב ונהלך כי אתה אלהינו ואלהי אבותינו בכל הימים:

مخرج غيره

f. 27b אלהי אדם בן האדמה · דצערו אלה ושמו דמע: ונטע גן עדן והניחו שם · לעבדה ולשמר:

אלהי מן עשה התבה · ועלמה בו השיבה: בגלל בעל יום חוריבה · והסוד בשגם הו בשר:

אלהי אברהם דצא מבאר שבע · ובא אל הארץ הטובה: והו בעל שיבה טובה · ובאדה ערלתו גזר:

אלהי יצחק נצירה דדרש · עלה על הר הקדש: ואתעקד ואתפרש · ומן המאכלת אתפשר:

אלהי שרירה הנדור · דקם מנה גוי טהור: ואתפרש מנה טפת נור · ועקובאן שנים עשר:

[1] L 14 om. to end of the reading.
[2] L 14, 2b وعلي السفر الرابع يقال دران.
[3] As above, p. 97, lines 9 to 16.

f. 28 אלהי בר פרותה · דלא קרב לזנותה: | והוה פתר חלמותה · וכמה אמר כן היה הדבר:

אלהי הנבי הנאמן · דעל קשטה אתימן: ועל כן ובדיל כן · דו דמע כל הבשר:

אלהי אהרן ואלעזר · והפוקיד איתמר: ומי למגיפה עצר · וברית שלום לו קטר:

באהלין יברך אתך · וישוב את שובתך: ויחדש שמחותך · ויבדכך ולך ישמר:

ומדרשך אמן יקבלה · וירפאך מכל חלה: ושביכון טבין מן אלה · אה מן אנה אסתדר:

אמן אהיה אשר אהיה:

هده الكيمي من قول القطب الغوث الرباني سيدنا ابيشع[1]
المصنف رضي الله ונו״

f. 28b נרכן ונימר · ישתבח באריה דכן ברא · ואקים כלה בארשו: אקים כלה הך מה · עמית רבותו · ותן לכל אנש חכמה · ושם חכמתו בראשו: ויריחותו ביכלותו · אמת דנחתו · השמים והארץ ניעשו: ואקים הבניאן על בניאנון · כי אנון ארכוני · עלמה ושרשו: שמ׳ השמים פרכת המסך · ושם׳ שמי השמים · כבלע לקדשו: ועל שחוקי מעונה · עצם השמים · אקים שם׳ משכן · וישימו קדשו: ומלאכי יהוה · עמדים שם׳ · אנון הכהנים · שמשי מקדשו: ואנון חלקים חלקים · מיתבים מיתובים · מנון מה הו עמד · ישרת[2] צפרו ורמשו: בבית תשמישותון לא יסורו · ומפתח אהל מועד לא יצאו · תשמישותון תמיד · לא ימושו: ואנון עורי רמים ונכבדים · עלים וירדים · משלים ודרשו:

f. 29 ויגידו בחדשות דבר דבר · ועשו עובד עובד · אן יתגלי ואן ישר · הך מה אתחדשו: בביתו ויעמדו · על שער השמים · וימללו הנגישים דשם ישמשו: ואנון יבאו בקשיטות הדבר · בתשמישותון ליד משמש · אל מבית ולפניו יפרשו: ויצאו באגיבות דבר דבר · ומודע עובד עובד · ומותר משפט משפט · כד לפניו יעשו: כד עמית מן הממללים · ומשם ירד · ימצא תמחים · בשמים יעשו: והכוכבים ושערותון והמאורים ונאירותון · כל אחד מהם · ומהלכו ומחדשו: כל מגדל על דרגו · כוכב כוכב על גלוגו · ומה הו מפרשו: נור הכוכבים שגבים · ונלאו החשובים · אן יספרו אתם · רק מללו על שו: רין מן שורי נור השמים · דאתיתבו על ארכוני · קצות החשבנה · אשר ישמשו: ואולם שעתה · אני מזכיר · שתי מאוריה · דדרשו יתון · בעלי מדע זה

f. 29b החשבן · ועליון תפשו: | כי לית יקום לון · עובד אלא בם׳ · ועובדיון עליון ·

[1] L14 هكهن هجدول ابيشع بن فينحس.
[2] L14 ישמש.

אמת יתכנשו: והכנוש הו הצמות · והצמות הך הו · עד יימר השמעיו · אן
אנון ניעשו: אחד אל אחד · בזבן אחד · ויצטמת אחד באחד במגדל אחד ·
זה דבר לית ישו: רנו המדע · מן פאתים סגים · לא ידעו מלך · ולא נבון
ישמע · רק יתון לא משו: מאור נגוד · בתר מאור הלוך · וכל מאור מנון ·
נפשו קשורה בנפשו: מן רחיק אל רחיק · עתידין עובדיון · הלכין במגדליון ·
כל מן הוא על ערשו: ולית יקרב זה לזה · ולא יגע זה בזה · כי המאור
הגדול · אלהים אלבשו: בגד הרמים · צלם לפוד מן אש · בשמים על
הארץ · הראך את אשו: ושם השגבים שבעית · והו מרכב בשמים הרביעית ·
ורקיע מן מים אפרשו: הלוך בשמים השביעית · הנחתת[1] מן הרביעית ·
f. 30 במגדליו ומשמשו: | כהנה רבה לא ימוש · עמד יחן ויסע · עם רכבו ופרשו:
אמת יצטמתו תריון · מתקבלים במגדליון · יתקדם יסיד עליון · ולא יענה עד
שוא: גדול הכהנים · יסיד על גדול הכוכבים · סהדה קשיטה · בכל שלשים ·
יום פעם · כל תרח בראשו: ויחני בדתו · ויחני עדתו · ויקדם לידה אתקדמת ·
על פי מימר זאת עלת · חדש בחדשו: והך מה בשמים כוכבים · כן בארץ
כוכבים · ואן תדרש תעמי אהלין מלעל · ראה אל ישראל מלרע · והמעשים
אשר יעשו: לאהלין שתים עשר מגדל · ולאהלין שתים עשר שבט · לאהלין
כוכב גדול · ולאהלין כהן גדול · דיוצק שמן המשחה על ראשו: והך מה
זאת בתוך הגנות · זאת בתוך הארצות · זה כוכב הרביעי וראשו · וזה כוכב
f. 30b לוי ושמשו: | זה יכרת מגדלי שמימיו · בששה ירחים · וישוב בכותה · באדניו
וקרשו: וזה יכרת מגדלי שבטיו · בששה ירחים · וישוב בכותה · מה טבו
ומה דבשו: אמת יצא כהנה מביתו · הך מה יצא חברה מן משריתו · יצק[2]
מקום וירד יימר · והציצרתה יקשו: אתא כל מועד במפרשו · אתא כל מועד
בקדשו · אתא כל חדש בחדשו · ויאמר ישראל גשו · נא אלי ויגשו: אתי
בשלם מועדינן · אתי בשלם מועדינן · אתי בשלם רישי ירחינן · אקדמו
עלינן · בשמח ובששו: כליל מן מר אלהותה · אחד כליל בנביותה · ואחד
כליל כניותה[3] · כל אחד מן אתרו אתא · ובהר סיני אתכנשו: מתגלג מן
f. 31 אצטמת הכהן וחשנו · וישראל וכרנו[4] · ויקחו ויתנו · איש כופר נפשו: | עד
לא יהיה בהם נגף · ויסף עליכם ככם אלף אלף · ויתקדשו בקדשו: בקדוש
זה היום יקבלך · וישמע שיאלך · והארץ לפניך יכבשו: ונעזר למדבר זה
היום · דברכו אל רחום · ושם קדשו ירום · וילבישך קדשו: דאזדעק יתה
צמות · דבו תשמח בכל הארצות · ועשה יהוה פצות · לעמו על יד משה
אישו: יהיה בריך ומברך · עליך ועל סדרך · ואל רוחתה יעזרך · בשמח

[1] L 14 והנחת. [2] O 5 יסק. [3] Leg. בכהנותה.
[4] O 5 וכהנו.

ובששו: ותרום אמן ותתצלח · ויתקבל מנך כל תפלה · ושביכון טבין מן אלה · אה מן אנה אתכנשו[1]:

אמן אהיה אשר אהיה:

عليه ايضاً بيت مفرد من قول العالم العلامه التقة عبد الله
ابن سلامه رحمه الله ونا"

f. 31b יתרבי שם מרן · ארון האדונים: | המלך הגדול · מלוך כל רביאנים: שליט לא יתחלף · תמיד בכל העדנים: עזיז בשלטנותו · עובדיו מתקנים: נזע מן אימתה · ונשוי שנים שנים: ונרכן קנומן ונשתעבד · ונודי לו בימים והשנים: דבחר בישראל · ושמם׳ עליונים: על כל אמי עלמה · וקרא שמם׳ בנים: ושלח להם משה · בחור הנאמנים: ואפרש לון שבתות ומועדים · קדשיון רביאנים: מנון[2] זה שבתה דצמותה · דקדשיו מתמנים: דו מבסר במקדום חדש השביעי · ויום כפירות העונים: והסכות והשמיני · דבון אתחדד הששונים: יעברו עליכון · בשמח ושדכנים: ומאה שנה ואתק בחסד · אה זימונים: ויסגי מכם · ויטיב לוכון העקבנים: ויאוין אליכם · וירבי לוכון המניאנים: ויתלי מעליכם · כל לחץ ורגז ונגפנים: וישמרכם יהוה · האם על הבנים: ויקים לכם מימרו · בקדש כל אלפנים: וזכרתי להם · ברית ראישונים:

אמן אהיה אשר אהיה:

f. 32 عليه ايضاً بيت مفرد من قول المرحوم المعفو عنه عبد الله ابن
بركه الحفتاوي يعمله الله بالرحمه امين

על דדי מה נתן לי עבודי · תמיד לו אודי:
בכל זבן ולא אכחד · בנפשי ובמאודי:
דכונן גויותי ׳ברגע · וכל כלום למד:
עד אתן לכל כלום קשטו · במדע לא בזדי:
בזבן אתריח לממצא הממצא · אמצא מאומים תחדי:
נבזים נבזים · וכלל עובדי:
בוראים בששת הימים · וכל שיח השדי:
רק ברא אדם בתר · ואנחו בנן על דדי:
מטר כל פקודיו · ולמטר השבתות והמועדי:

[1] O 5 אתחדר.   [2] O 5 מן כלילך.

דגלא קדשון · על יד רום כל עבדי: נביה רבה משה · דאתימן בעובדי: תמחיה רברביה · ועל ידו ישראל פדי: מכור הברזל · ופקדון פקודי:
וידבר יהוה אל משה לאמר · כי תשא את ראש בני ישראל לפקדי: הם ונתנו איש כופר נפשו · עד לא יהיה בהם צדי: מחצית השקל בשקל הקדש · יתנו למעבד עובדי: עבדת אהל מועד · מאת האבות והילידי: בשנה שני זבנים · על פי אלה מחדדי: תהיה חקה מברכה · על מן אנה נועדי: וכל שנה ואתון בחסד · ותעבדו מה לאוי מן העובדי: ואנחנו בתשמישותיכם · וכלנו נודי: ליהוה הגדול האמור · ואין מציל מידי:

אמן אהיה אשר אהיה:

f. 32b שביכון טבין מן אלה וגו׳׳[1]

f. 33 ויתמר שבחו לא נדע בעלה ירחמו יהוה אמן:

שבחו ליהוה · התמיד ברוממו · ורוממו לו תמיד · אשר אין לו דמו: דמו לא יהיה · והו עשה הבוראות דקמו: קמו מן חסר · כי ביכלותו אתקוממו: אתקוממו בעת אמר · וחזה בצפיתה:

*רבותה לה[2]:

ורוממו ליהוה · אלהינו האחד: ורוממו ליהוה · אשר אין דמו אחד: ורוממו למן הוא · מתרברב על כל אחד: לא ילד ולא יולד · ולא אתילד מן אחד: לא שני ולא חבר · ולא כלים[3] כאחד: מכן נימר יהוה · אלהינו יהוה אחד: התמיד דו התדיר · הרב בשלטנותה:

*רבותה לה[4]:

f. 33b ואמרו תשבחן · ורבואן למן דו: אחד בדד פרד · קדם תמיד לבדו: הישר הצדיק · אשר אין עוד מלבדו: הא טובי הא טובי · מי יעמד נגדו: וירוממו ויגדילו · וישירו על חסדו · טב לן נימר רבותה לה · בכל זבנותה:

רבותה לה:

יהוה הו האלהים הנאדרי בקדשו: י׳׳ הן ה׳׳ דברך יום שבתה וקדשו: י׳׳ הו ה׳׳ דשלח משה אישו: י׳׳ הו ה׳׳ דשם שבתות ומועדים אתפרשו: יהוה הו האלהים דאמר ונתנו איש כופר נפשו:

תלו ידיכון ותמאמה לרבה ותמאמה

לאלה ארון האדונים: לאלה דשלח משה דמע הנאמנים: לאלה דאמר חכרתי להם ברית ראישונים: לנצעיו כל קרביה וממן עד לעלם:

תלו ידיכון ותמאמה

[1] As above, p. 100 to p. 101, line 20. [2] L 8, 14 om. and so throughout.
[3] O 5 מינים. [4] L 8 لا الله الا هو سجادة.

נכרז בשם יהוה · ישר הישרים: ונתפלל אליו · בזכאים הטהורים: משם אברהם אשר · נחת אל מצרים: | ומשם דדרש עלתה · על אחד ההרים: ומשם מי אקים · הנדרים והמעשרים: ומשם אשר נתן · לכל דרוש שבירים: ומשם משה בן עמרם · דמע הספרים: ישמע קלין רצבעתכון · וירבי לוכון כל איקרים:

f. 34

*בצדקתו אלה רחמן ורתאה[1]:

אלהי אהרן כהנה · דשרת במשכנה · משכן יהוה אלהים · רתאה ורחמנה: יברך בחייכם · סיעתה המזדמנה: ויתן יהוה לכם · טובות מתנה: ויסלח יהוה לכם · כל חטא ועונה: בעמל השלשה ויוסף · ומשה מהימנה: ובקדוש שמו הגדול · יכולה דיאנה:

*אמן אהיה אשר אהיה[1]:

אלהי אלעזר · נשיא נשיאי הלוים: יאריך ביומיכם · מן דאכה נציבים[2]: ויתן יהוה לכם · כל חסדים וטובים: וישיבכם אל מה הויתם · כמספר הכוכבים: ויפדי אתכם · מידי הדבבים: בעמל השלשה ויוסף · ומי קבל קדש המכתבים: ובקדוש שמו הגדול · קרוב הקרובים:

אמן אהיה אשר אהיה:

אלהי איתמר · הפוקיד על הכלים: שרת משכן יהוה · גדול הגדולים · יברך אמן בחייכם · אה חסידי השאלים: ויקבל יהוה מכם · מיני הפללים: | ויצדק עליכון בצדקתו · ותהיו מתקבלים: בזה שבת הצמות · דבו תהיו מתפללים: ובקדוש שמו הגדול · גדול הגדולים:

f. 34b

אמן אהיה אשר אהיה:

אלהי פינחס · דקנא לאל קנא: וקטל בקנאתו · מי אתגלו בזנה: ולקח כהנה לו · ולזרעו ברביאנה: וחמשים חלק לו · מישראל בטוב מתנה: יתן יהוה לכם · כל טוב וכל חנה: וירחק מכם · כל דבב וכל סנה: בעמל השלשה ויוסף · ומשה מהימנה: ובקדוש שמו הגדול · יכולה דיאנה:

אמן אהיה אשר אהיה:

אלהי יהושע וכלב · והשביעים הזקנים: ישיב ביומיכם · יומי הרצונים: ויפדי אתכם · מידי הדבבים והסנים: וישמר חייכם · האבות והבנים: ויפתח אוצריכם[3] · בגו כל עדנים: בעמל השלשה ויוסף · ומשה דמע הנאמנים: ובקדוש שמו הגדול · נתון המתנים:

אמן אהיה אשר אהיה:

[1] L 8, 14 om. and so on. [2] O 5 צמירים. [3] O 5 אוצרו פניכם.

שבת הצמות הזה · מברך עליכם · אה קהלה קדישה: יקבל יהוה מכם · מיני[1] מדרשה: ויגיד שיאליכם · בעקבה ובישה: ותראו אה קהלה · מן הרבבים נפושה: בעמל השלשה ויוסף · ומשה אישה: ובקדוש שמו הגדול · יכולה קדישה:

אמן אהיה אשר אהיה:

f. 35 תנים יומה מאה שנה · מימרי לכהלכון: סיעתה המזדמנה: ישמר יהוה חייכון: ומאה שנה תעשו זה שבתה דצמותה · ואתון בשמחיכון: וכן ישמר חייכם כלכם · אתון ובניכון: בעמל השלשה והמלך · ומשה נביכון: ובעמל אהרן ובניו · המשחים כהניכון: וחתמת מימרי · כן ירתי חייכון:

ויעבר יהוה על פניו وتمامه ודראן רב חילה وتمامه וכי בשם וקטף הטבעת והו קטף ברית ושבת:

ויברך אלהים את יום השביעי וגו׳׳

f. 37b יהוה אלה רחמן ורתאה סלח לעמך ישראל דפרקת׳ יהוה בריך אלהנו ומשבח אלהים לית אלה אלא אחד לית אלה אלא אחד:

ויסקו מן חטבעת في هذه الابيات من אתי בשלם وهي للامام מרקה رضي וגו׳׳

אתי בשלם יום צומה: וגו׳׳[2]

תנים יומה צעומיה: תלו אפיכון למעונה ואמרו: כפר לעמך ישראל: אשר פדית יהוה:

f. 38 وزفه והיה לבני ישראל לזכרון وتمامه وكرزنه ثلاثه وبعده نشوي כהלן כלה בית ובית וקדישה וכהלה דילך وتمامه ويتمر شيرة من قول سيدنا هكهن هجدول العزر ابن فينحس اخو سيدنا ابيشع المصنف رضي וגו׳׳

אלהי האלהים · הגדול רב שמו: אל עליון שמו · מה רבו ועצמו: רחום בדד נוה · לא תבנית ולא דמו: לא הך ולא כמה · ולא יתודע מקומו: לא פאת ולא גבול · ולא ימצא כמו: יהוה הו האחד · ואין שם כשמו:

f. 38b בעין הלב נצפי · את רבות עשותך: כי הו הסהד · על תמים ׳חכמתך: והן אתה בלא שני · בכל עובד בריאתך: ולא עמך מי ימנע · מה גלת רבותך: יהוה אתה הו הממן · הפרד ביחדאותך: ולא חבר ולא משנה · לך באלהותך: דעברת הכל והחלת · בצפית גאותך:

גרול יהוה אלהינו · אשר לכל ׳עשה׳: בעשרה אמירות · בימים הששה: פלגם׳ ׳בגדלו · שלשה שלשה: האחד והשני · ודבו גלא היבשה: באורה

[1] L 14 ins. כל.

[2] א to ז, א, as above, p. 62.

רבה · זאת הימים משח: וברביעי כוכבים · ומאורות חדשה: לאותות
ולמועדים ולימים · ושנים אפרשה: לדעת התעים · דבשנה מתקדשה:

דרכי המועדים. מתבנים על יסודים: שני חמאורות · דברקיע נועדים:
חשבן צדיק ישר · לו ארבע עמודים: מגדלים ודרגים · זה לזה נצמדים:
מהם יתודעו · ימי המועדים: דאפרשם׳ יהוה · נכבד הנכבדים:

הנפש תנפש · בשם המצוה: אשר היא בתורה· הקדושה כתובה: תורת
משה האיש · בעל יום חוריבה: דהלך על האש · וגחלים להבה: דהוריד
על ידו אלה לוח ולוח: | נביא צדיק נאמן · כל תורתו טובה: שלחו
יהוה · באותות[1] מתרברבה:

f. 39

וכן צוהו אלה · במצוה קדושה: בעבור ישראל · העם הנושע: במדבר סיני ·
דברו בכי תשא: את ראש בני ישראל · תתן כופר נפשה: ממחצית
השקל · העשיר והדל במדרשה: לא ירבה ולא ימעיט · וטוב למי עשה:
כמו כתב לנו · בתורה הקדושה:

זאת הכסף · לעבדת האהל תתנו: וכסף פקדי העדה · הוקם חשבנו: מאת
ככר למאת · האדנים דאתכבנו: ארבעים וארבעים · וששה עשר
בחשבנו: וארבע עליו עמודי · הפרכת הנתנו: ואלף ושבע מאות ·
ותמימות מוזנו: ווים לעמודי · מקדש יהוה ומשכנו:

חקה הזאת ההיא · נעשנה ונשמרה: במועדה תמיד · על משפט התורה:
הקדושה והמצוה · אשר משה ביארה: דרך חשבנה · דעתק יתה בן תרח:
מן נח הצדיק · דדרכיו יתרה: מן אדם דאתיצר · מן עפר ארע: מן
המלאכים הקדושים · מן בעל הגבורה:

טבין המועדים · דבשנה מסתדרים: חם וקיץ וחרף · הם מתקשרים:
הראש והשביעי · בזה וזה דרורים: חקה לזה וזה · בחשבן שני המאורים:
הגדול והקטן · *דבמהלכון השרים[2]: הגדול הלכותו · מן צהרים אל צהרים:
והקטן לאחרית · ולצמות מעזרים:

f. 39b

יום צמות הירח והשמש · בו לנו חקות: מתעתקים מקדם · על יומי
האבות: אל יומינו היום · במתן מסבות: ויקחו ויתנו · את כופר
הנפשות: ולא יהיה בהם נגף · בזכרון המטות: כי הוא פתח ליומי ·
חמועדים והשמחות: בו יצטמת החשבן · בבל המקומות: ריש ירח
והמועד · מן יומים ועשות: זה הערן שבת · מאוריו מופעות: יקראו
בית ישראל · את שמו הצמות:

כל יומי המועדים · וכן מספרם: אשר אתקראו · מקראי קדש הם: מספרם

[1] L 14 בהורה. [2] O 5 דבמלאכון ישרים.

שבעה · גלים פניכם: הראש פרקן · ופדיון לאבותיכם: והאחרון עצרת · תהיה לכם: בהם תתחנו · ותתקבל צלותיכם: במי דאמר · ונושעתם מאיביכם: וביום שמחותכם ובמועדיכם · ובראשי חדשיכם:

אמרנו ותמאם ונאמר ותמאם

f. 40 לפני יהוה אלהינו · כפינו היום נפרש: כי זה היום קדש · למועדים ארש: כי בו שמח וכופר · ובסור בראש חדש: השביעי אשר בארבע · עקובאן אתפרש: כי בעשרה ממו · סליחן לכל נפש: ובו ארבע נהרים · על האקרים תנגש: והאקר בכל בשר · רוח ומים ועפר ואש: וארבע זבנים אתחלפים · תלך ותתחדש: והם׳ קור וחם קץ וחרף · לא ישבתו צפר ורמש: ויזרח לגו זה ארבעה · קדש לא מוקש: והיא שבתון זכרון · תרועה מקרא קדש:

מה רם חדש השביעי · עקובתו כבדים: וכבודו בזבנים · דבו נועדים: אזמן יהוה לעמו · בו ארבע מועדים: ראשו שבתון מן מיני חעובדים: ותרועה מקרא קדש · בכל הידים: חכרון לנסות · בקדש הילדים: דדרשו יהוה עלה · על קדש המסגדים:

נודע כי בעשור לחדש השביעי · הושם לישראל וזרעו: פרקן מן עונו · ואשמו ופשעו: ובחמשה עשר מנה · אתקבל מה קראו: אב המון הגוים · פני יהוה על מזבחו: יהוה יראה אשר יאמר היום · בהר יהוה יראו: יום ברכה גדלה · עליו הקהל ישמעו: בשם יהוה הגדול · דלית אלה אלא הו:

f. 40b סגולה ישראל · טוב לון יתבוננו: ביום השביעי · חנה דבו יזדמנו: | ישראל כלם · בבית יהוה ומכונו: האנשים והנשים · ונערו וזקינו: לחתמת מקרא · את קדש אלפנו: ויבא המלך ובידו · נשא ממשכנו: לפני מזבח יהוה · הממן ברביאנו:

על מספר שבעת הימים · אשר לא ימושו: ילך וייתי היום · ומחר ואשמו: כי יום השביעי קדש · טוב מי יתקדשו: ושביעי המועדים שמיני · לבדו אפרשו: כלול שנים ועשרים · על אותות ספר קדשו: דבון קוממית עלמה · מאחרו ועד ראשו: וטובי עמה אשר · לזה היום ירשו: תעצר המגפה מן ישראל · מן ביתו ונפשו: וביום השמיני עצרת · דאמר על יד אישו: תהיה לכם · כל מלאכת עבדה לא תעשו:

פתרון זכרון המועדים · אזכר פניכם: זכרונות חסידות · להבדיל אתכם: מלבין כל הגוים · ולהורות אתכם: בכל התורה אשר · יורו אתכם

כהניכם: בהפסח ושלש רגלים · ביום מקדשכם: והמצות והסכות · בכל מושבתיכם: והמתעשה בהם · תחת קרבניכם: ויצטמת חדותה · וביום שמחותיכם: אלה תעשו ליהוה · במועדיכם:

צונו יהוה אלהינו · בחסיד מצוֹתה: חקים ומשפטים ותורות · ומועדיכם קדישותה: | מתבנים בשבעת · על בנין קשיטותה: כי הו מאום חדש · יומה ולילותה: וימלאו שבעת · ושבעת ימי גנתה: ושבעת המועדים · ושבעת שבתותה: ושבעה חדשים · ושבעה שבעותה: וזה היום שבת גדול · דאתקרי בו צמותה: בו יצטמתו זמונים · בגלל פקידותה: ונתנו איש כופר נפשו · ותעצר מגיפותה: נודי לו תמיד · על זאת מתנותה: f. 41

קהלך ישראל היום · ידרשו ישועתך: הן תשקף ממעונך · ותזכר בריתך: עם הזכאים אשר · ארצו לאלהותך: והלכו אחריך · ושמרו תורותך: רחם זרעם · ושים להם בריתך: בעמל עבדך הצדיק · ונאמנך ובן ביתך: וטובך אה ישראל · הן תטיב שובתך: מנה יקום היום · החל תת פחדך ויראתך: ברוך אתה בבאך וברוך אתה בציאתך:

רצון ורחמים · וברכה זה היום: לשמורי תורת משה · הנבי העצום: דצעם על הר סיני · מצלי וקעום: בין ידי אלה · המלך הרחום: עד אנדה לנו תורה · מתגלי בה כל כלום: מאומות יריאנו · כל נבון וכל הכום: וכל חכמה וכל דעה · לשמורה תקום: וישא יהוה פניו אליך · וישם לך שלום[1]:

שבתה דצמותה · בו ישראל יזכר: ונשא הפקדים · ונתנו איש כופר נפשו ליהוה · זה יתנו כל העבר: על הפקדים · וכן פקיד ביד איתמר: וככן פקדי העדה · מאתם׳[2] מאת ככר: ואלף ושבע מאות · לפדיון עמו במדבר: זכרון ואזכרה · את בריתי לכן אמר: לבני ישראל · ויהי באשמרת הבקר: וישקף יהוה בעמוד אש · וענן ויאסר: את הדבבים · וישראל קרא אז ישר: משה את השירה · ליהוה דאמר: אנכי יהוה · אלהיך אשר: זכרתי את בריתי · והארץ׳ אזכר: אלה החקים והמשפטים · וחתמת המימר: את אשר עשה · זכר תזכר: f. 41b

תנים יומה אה עמה · הא שמורי הדרך: דרך יהוה אלהים · ואתקומם במהלך: דרכי התורה · ולא תהיה דמך: ושמר מה צוך׳ · וצא מן יומי החשך: עד בטובו יחנך · ויומי חייך יורך׳: בשלשה ובן פרת · דאתקרי שמו מלך: ומי נטה ידו על השׁ[מ]ים · ויהי חשך: והשם דקרא אנכי · יהוה אלהיך:

אין כיהוה אלהינו:

[1] L 8 adds امين يا ازلي يا ابدي.   [2] L 8 מאתים.

*ויقال بعد ذلك דרן הא איקר רב: ומרקה אתהו יהוה פעל
כל עלמה: ואחד הו יהוה הנכבד[1]:

*ويقال يشتبح من قول سيدنا هكهن هجدول هرب ادونن ابيشع
رصون يهوة عليو وسليحتو امين[2]

מרה דאלהותה וגו׳[3]

רב אלה وتمامه

f. 42 וכי בשם ויקטפו עשרת הדברים *وهو هدا
יתגלג קראה דקרא וגו׳[4]

وبعدهم יתרבי كلها صح وبعده قطف הזכאים وهو هدا
ויברך אלהים את יום השביעי וגו׳

f. 43 وبعد ذلك يبدو القطف من אלה הדברים علي هدا الوضع
באו ורשו את הארץ וגו׳

f. 46b ויתמר יתהלל وتمامه وسط ויתמר מן אתהו דבריך עלמת النصف الثاني
ויתמר דכור מן מימר עבד יהוה בן שלמה ירחמו יהוה אמן אמן:

שבתות הצמותים · רוח ושדכנים: כי ישראל בהם · ברב הששונים: ולמה
אתקרי צמות · אניבו אה נבונים: זה יתודע בתורה · קדש כל אלפנים:
שבת צמות הפסח · דבו אצטמתו שנים: אחים בטור אלהים · לעשות
f. 47 הסימנים: | וזה שבת צמות הסכות · אשר בו היו מזדמנים: שלשה בהר
ההר · צדיקים נאמנים: מובא זה השבת · בזהו ופרקנים: עקב כהנה אלעזר ·
דגלגיו לעלם מתמנים: מכן בו השמח גדול · לאבות והבנים: לדורות
עלמה · לגו כל השנים: בחדש השביעי · יעשו אתו אמנים: וישמחו
במובאו · מה בו מזדמנים: וזה שבתה מה טבו · גלגיו יתרנים: מבסר
במקדום חדש השביעי · דלו ארבע עקובאן רביאנים: והשמיני עצרת · דבו
הקרבנים: המוסף עשרה · ועלת התמיד שנים: יהונו כהלון מברכין עליכון ·
מן נערים וזקינים: מכם וכל נשים · בכל המכונים: שבת מברך עליכון ·
אה עמה ותנים: יומה מאה שנה · בחסד אה זימונים: ויתלי יהוה
f. 47b מנוכון · כל רגז ונגפנים: | ויכפר לכם כל חטא · וכל אשמים ועונים: וכן
ישמר חייכם כלכם · מן אנה מזדמנים: ומאה שנה תעשו אתו · בשמח
ושדכנים: אמרו אהיה אשר אהיה · אה יהוב המתנים: הסיר מעלינו ·
ממשלת הסנים: אהיה אשר אהיה · דמעשיו רביאנים: הציל אתנו · מידי

[1] L 14 om. [2] L 8 om. [3] As above, p. 108. [4] L 8 om.

הזידנים: אהיה אשר אהיה · השקף מן קדש כל מעונים: בעמל עבדך משה · דמע הנאמנים: חתמו צלותיכון · אה מן אנה חנים: ואמרו כהלכון פם[1] אחד · וזכרתי להם ברית ראישונים:

הסגודות ששה:

الاولى والثانية וזכרתי להם ברית הראישונים . . . אני יהוה: يكرر مرتين

f. 48 الثالثة אלה החקים והמשפטים . . . ביד משה:

الرابعة יברכך יהוה וישמרך . . . וישם לך שלום:

الخامسة ארני יהוה אן ראית ברב גדול חסדך מרי בעמל הנבי הנאמן משה עבדך ובכהנת שמשי משכן קדשך אהרן ואלעזר ואיתמר ופינחס ובזכרון הצדיקים אברהם ויצחק ויעקב בעמלם סלח נא לעון העם הזה . . . את כל הארץ:

f. 48b السادسة ארני יהוה אן ראית ברב גדל חסדך זכור לנו תפלות אדונן משה נביך אשר אמר פני גדלך אל תשחית עמך . . . ואל חטאתו אמן אמן אהיה אשר אהיה מרי תתרחם ואתנחם הך די אמנותך אה אדני יהוה:

ויתמר יהוה אל רחום וחנון تقيل[2] ויתמר מרן מן מימר אדונן הכהן הגדול פינחס רצון יהוה וסליחתו עליו אמן אמן:

אתפני · בפני · אל קדש מכוני · ואשתבי · וארבי · ואפרש כפי: לאל f. 49 הענני אתי ביום צרתי: דצערני · מן חסרני · ומלל לשני · | על כן אודי · במאודי · לדהוה עמדי: בדרך אשר הלכתי: ושם לי מדע · במדע · עד ארע · יחדאותו · ותמידותו · ופרידותו: ואנה האזינה לאמיתי: כי אני דרוש · פניך פרוש · בעקב ובראש · מימרים · הדירים · סדירים: בדן מימר דאמרתי: קמי · סדר עמי · דעמד עמי · לאל משבח · בצלו באצבע · לארכה ולרחבה: על כן בכבודות צללתי: ולאוי · עלוי · בלבבי · אזכר · במדכר · בכל ככר: ואסיר אפן מרכבתי: בבבדות · ותהללות · ורוממות · מועדיה · רברביה · ריאמיה: דאגלת מן נסתרתי: על יד משה · המושיע · דמן מין חמשי · דעל ידו · הורדו · ואתעבדו: דבקשט אלפנה מביארתי: מן תרחם · ומפתרם · ומניאנם · בזהות · ואשמחות · זה שבת הצמות: דיתמר בו f. 49b וזכרתי: | וכי תשא · במשא · בנשא · ישראל · עם האל · בלא אליל: לפקד פקדתי: עד יתנו · בחסד וחנו · כל כרנו · העבדים · על הפקדים · בלא מדים: לכפר כל אשמתי: כל תרומה · מתריאמה · עצומה · לקדש · כל קדש · מתפרש: לשמר משמרתי: עשרים גרה · במגירה · העתירה · חעורים ·

[1] O 5 פעם.
[2] L 14 ויברך הכהן.

לא יזערים [1] · במעזורים: מחצית השקל קדשתי: עד יתגדף · כל הנגף · וכן
הקצף · ויסתכך · וימ֗כך · בלא רכך: הענן מטלתי: כן יטלל · ויחמל · ויזחל ·
מן על֗ויך · כל דבביך · איביך: ויסבל כל רגזתי: ומאה שנה · בכשרנה ·
ממנה · תעבד · כל מועד · בזבד: וזהי ואשמחתי: ולית אורכת֗ · דן מימרת֗ ·
אלא אותירת֗ · עד ימתק · וידבק · הלב בו ויחזק: במימרה דיסדתי: והב
על סדרי · דאנה סדורי · יפשטו עדרי · בזה המימר · כי לשני מתקצר ·
בכל מימר: כי פינחס אני ומפינחס נופתי: [[2]עליו הרצון · מן יהוה
אדון · ובראותו יקבצון · על המקום · דלו מקום · וישים לך שלום: לישראל
סדר עדתי: לו יעזר · בזה הדר · באהרן ואלעזר · והפוקיד איתמר · ומי
למניפה עצר · ודמע כל הבשר: דאמר לו וזכרתי: יברכך · ויפרך · וירבך ·
ויצילך · מן דבבך · וירוח לך: מן צררתי[2]:] תנים יומה · בשרכמה ·
וכן שלמה · | תעשו · בששו · ורגשו: מועדיה בחדבתי: f. 50

מפוק: מרן יקבל צלואתכון · אה עם סגולה וקדש: ויעני בעואתכון ·
ומכל ארצם לוכון ינפש: וישמע קלין דצבעתכון · וידיק עליכון ממעון
הקדש: ולא ינוף יתכון · והרצון לוכון יחדש: ולא יטרף יתכון · וירוח
לכם מכל חבש: ומאה שנה תסבו מסבותיכון · ואתון בשמח וברגש: כמה
אמר בכתבכון · מחצית השקל בשקל הקדש:

جوابه יתהלל אלהים وتمامه

לעלם תסתגד ולעלם תשתבח وتمامه ותתחסל הצלות בטוב:

الله لا يقطع ليشرال عاده امين

f. 50b وهذا قطف للحلقه בשבת הזוכיר בצלות צהרים [3] وهو كما ياتي

ויברך אלהים את יום השביעי וגו״
יהוה אלה רחמן ורתאה: סלח לעמך ישראל דפרקת وتمامه

[[4]ויסקו מן הטבעת פי קדישה ואה רבה وتمامه וילבו קבלו וכי
בשם ושמע ישראל وبقية الصلاه كالعاده והסגודות שלשה

الاوله כי תשא את ראש בני ישראל وتمامه
ופניתי אליכם وتمامه וזכרתי להם وتمامه
יברכך وتمامه

ויתחתמו הצלות كما אתקדם בשבתות لا غير בשם יהוה יכולה ישתבח וגו״[4]]

[1] L 14 יעזורים, O 5 יעזורה. [2] L 8, 14 om. O 5 ins. heading هذه الثلاث بيوت من قطع אברהם בן ישמעל בן יוסף المفرجي رحمه וגו״. [3] O 5 ins. בטבעת بعد الشبحو. [4] O 5 ins.

ויقال يشتبح علي السبت الذي قبل حدش השביעי من قول المرحوم
الشيخ اسماعيل ابن بدر الرميحي رحمه الله عليه امين

f. 53 טובך תקריב בו קרבן תשבחן בלב גמיל · לאלהים אל אמונה: חילה דשם עדתו ישראל · על כל העמים עליונה: ואסגלון במשמר קדוש זה היום הגדיל · דו בעלמה כדמות הגנה: טובי מי יהיה בו עקד סנר פני הרגריזים בית אל · הר הנחלה והשכינה: דארשים מיהוה אן יוליכון בטב שביל · עד יקדמו על אהלין מועדיה בעדנה: ועל יומה רבה יום צומה דעל כל הימים לו אבדיל · אשר הו יום אחד בשנה: אה טובי תהבה דעתיר לנפשו צפין מציל · מכל החטאות וסדר העונה: וטובי מי יבז השובה בזה הזבן ובכל יומם וליל · ופני מרן בלבו ונפשו יתחננה: בנביא הנאמן הסגיל · אשר נורו[1] דנע:

מפוק: ועל חתמה מטר רחמיו עליך יוריד: ויקבל צלותך ובעותך מראשה ועד עקבה: וכל אויב ושנא מפניך ישמיד: ויתן לך הארץ הטובה הזאת ומה לגוה: הארץ אשר יהוה אלהיך דרש אתה תמיד: עיני יהוה אלהיך בה: מראשית השנה ועד אחרית השנה:

רב אלה وتمامه

ברוך יהוה وبعد ذلك מליפוט علي ليلة حده מפוק السبت الذي قبل
حدش השביעי للامام ננה בן מרקה رضي الله ונו״

f. 53ᵇ שלחו בשלם · אה עדת עבראי: מן צלות אזל שלם · היא צלות קמאי: מימרה על הלב · כמטר לקחי: אוצר מלי חכמה · טובי מי לו בעי: יקבל אלה מני בדילך · מדרשי ופגעי: יתעבר עליך מועדיך · ואתה בחדי וזהי: אניב למימר ואמר · אדבר לקמאי:

جوابه ולא תנשי עקבאי وتمامه

[1] O 5 נור פניו.

HENRY FROWDE, M.A.
PUBLISHER TO THE UNIVERSITY OF OXFORD
LONDON, EDINBURGH, NEW YORK
TORONTO AND MELBOURNE

THE SAMARITAN LITURGY

EDITED BY

A. E. COWLEY

IN TWO VOLUMES

VOL. I

OXFORD
AT THE CLARENDON PRESS
1909

